

HERBARZ POLSKI

PODZUG

NIESIECKIEGO

TREŚCIWIE UŁOŻONY I WYPISAMI Z PÓZNIEJSZYCH AUTORÓW,
Z RÓŻNYCH AKT GRODZKICH I ZIEMSKICH, Z KSIĄG I AKT KOŚCIELNYCH
ORAZ Z DOKUMENTÓW FAMILIJNYCH POWIĘKSZONY I WYDANY

PRZEZ

K. ŁODZIA-CZARNIECKIEGO.

TOM II.

GNIEZNO

NAKŁADEM AUTORA, DRUKIEM J. B. LANGIEGO

1881-1882.

K-40/85

FAMILIE SZLACHECKIE. *)

L.

Labady. *Indig.* w konst. r. 1790 fol. 227. *Malach.*

Lach Szyrma h. *Lubiec* z odmianą. Patrz **Szyrma.**

Lachnicki, w wilkomirskim itd. *Malach.* — Ignacy ziemianin gub. grodzieński, pułkownik wojsk polskich, wydał *Biografia włościanina* i przetłumaczył tragedję Woltera „Alzjre“ (Warsz. 1780).
Ignacy Emanuel (ur. 1793 † 1826) synowiec poprzedniego, dr. filozofii, był redaktorem kilku czasopism w Wilnie.

Lachowicki Czechowicz. *Kurop.* i *Malach.* Obacz **Czechowicz.**

Lachowicki h. *Lodzja*, w orszańskim pow. Z tych Piotr podpisał elekcyą Jana III. *Nies.*

Lachowicki h. *Sieniuta*. Jan syn Alexandra stolnika wieluńskiego 1701 i Katarzyny Gorwanickiej, horodniczy krzemieniecki, miał za sobą *Imo voto* Maryannę Rzeczycką, *2do voto* Maryannę Bakowską; z pierwszej był syn Felix, którego z Klary Rohozińskiej córka Maryanna poślubiła Adolfa Jelowickiego. *Gen. Jelowickich.*

Lachowicz h. *Lodzja*. Leon udowodnił szlachectwo w wydziale Stanów galic. r. 1809, to samo Wojciech (ale herb jego nie wyrażony) w sądzie z lwowskim r. 1783. — Do tego domu zdaje się należy Stanisław August, współczesny autor w Petersburgu.

Lachowicz h. *Radwan.* *Kurop.* i *Malach.*

Lachowski h. *Nalecz.* Tadeusz i Mikołaj udowodnili szlachectwo w sądzie z przemyskim 1782.

Lachowski h. *Pilawa*, w sandomierskim i innych województwach. N. miał za sobą Zofią księżnę Woroniecką około r. 1529. Wojciech wojski z. wiskiej, z sejmu 1591 komisarz do granic pruskich od Mazowsza. N. pojął Lukowską, córkę Jana pisarza z. krakowskiego, z Zofii Palczowskiej urodzoną. Jan w sandomierskim 1632. Jędrzej komornik czerski 1674. *Nies.* — Niewiadomo czy do tych należał Sebastyan jezuita, sławny kaznodzieja króla Stanisława Augusta. *Kras.*

Lacki h. *wł.* Autorowie nasi piszą, że dawniejszy przodek tego domu Zawichojski nazwany, z Polski wyszedłszy, w Moskwie był osiadł, gdzie nazwany był Lackim, a *Dubowicz* w kazaniu *Wyprawienie Osoby* przydaje, że ten Zawichojski Zacharyasz posługując z Polski do Moskwy, tam był osiadł; syn jego według niektórych, Jan Wasil Lacki za cara Wasila Iwanowicza, tego zaś syn Iwan, który niemożąc znieść tyranii Owczyny opiekuna młodego cara Iwana, do Litwy się przeniósł za Zygmunta I króla polskiego, od którego wziął dobra Żołudek i Wysoki Dwór, był oraz leśniczym podlaskim, mąż wojenny i w sprawach rycerskich biegły, z Bogdaną Połubińską spłodził córkę Teodorę za Eliaszem Pięgrzymowskim pisarzem lit. i synów dwóch: Grzegorza i Teodora, obadwa byli dziełami kawalerskimi wstawieni, osobliwie jednak Teodor, którego krawie i przeważnie z pochwałą wspominają *Konstyt. 1611 fol. 45 i 1613*; umarł z wielkim żalem ludzi rycerskich w Wilnie, zostawiwszy z Izabelli Bonarelli de Rovere, znacznej we Włoszech parenteli, córkę Katarzynę za Teodorem Tyszkiewiczem wojewodą nowogrodzkim i syna Jana Alfonsa starostę żmudzki, raduński. i zosleński, również wojennego męża, ten fundował OO. Dominikanów w Wyżmudzk., raduński. i zosleński, jedynaczką córką Adama kasztelana żmudzkiego, sokim Dworze; żona jego Joanna Talwoszówna, jedynaczką córką Adama kasztelana żmudzkiego, z której oprócz córki Izabelli *Imo voto* za Teofilem Tryzną wojewodą brześcińskim, *2do voto* za Hieronimem Chodkiewiczem starostą mozyrskim, zostało synów trzech: Teodor, Samuel i Piotr;

*) Herby rodzin szlacheckich są umieszczone w tomie I.

z tych Piotr Kazimierz podkomorzym był trockim, storostą raduńskim, rotmistrzem odważnym, atoli młodo umarł; Samuel cywuł berzański, zostawił z Zawiszanki syna Jana; Teodor zaś podstoli litewski, starosta raduński, posłował na sejm 1653, marszałek nadworny lit. 1676, złączył się był dożywotnie z Katarzyną Komorowską h. *Wręby*, wdową po Samuelu Grudzińskim staroście średzkim, z której zostawił potomstwo. *Nies.* — W r. 1778 Onufry Lacki chorąży trocki. *Kras.*

Lackoroński h. *Ryf.* *Malach.* i *Kurop.*

Lacyozy h. *wl.*, który jest taki: tarcza rozczwartowana, w 1szej i 4tej części w polu białem orzeł czarny z koroną na głowie, w 2giej i 3ciej w polu niebieskiem dwie gwiazdy złote pięciogromiaste obok siebie a trzecia w środku pod niemi. Antoni Lacyozy przypuszczony do praw przywilejów szlacheckich na sejmie r. 1673, o czem wspomina *Constit.* — Tego domu zdaje się Piotr Lacyoza (piszą go także Latiosa) miał za sobą Teklę Gruszecką, z której córka Antonina była za Józefem Kostro, zmarłym r. 1845.

Lacza h. *Topór.* *Kurop.* i *Malach.*

Laczyński Mikołaj wymieniony w *Metr. kor.* 1580 jako nobilitowany.

Ladayda h. *Sreniawa.* *Malach.*

Ladowicki. *Malach.* pisze, iż Jan z grodzieńskiego podpisał elekcyą króla Jana Kazim., ale to widoczna myłka i być powinno **Ladowicki.**

Ladwiński. *Kurop.* i *Malach.*

Ladziński, w pow. orszańskim. Samuel i Alexander 1648. Krzysztof łowczy orszański 1674. Józef podstoli mścisławski. *Nies.*

Lagona h. *Grzymala*, w z. różańskiej, Mikołaj 1632. Wojciech, Felix, Adam, Jędrzej 1648. Arnolf Lagona chorąży zakrocimski 1674, miał za sobą Jarzynieńkę, z której był syn i córka dwie. *Nies.*

Lakowski, w sieradzkim. Krzysztof 1632 podpisał elekcyą Władysława IV. *Nies.*

Lalande Ludwik. *Indigen.* w konst. 1790. *Malach.*

Lalewicz Walenty, *nobilit. non praec. scart.* w konst. r. 1790. *Malach.*

Lalewicz h. *Woroniec.* Franciszek, Seweryn i Alexander synowie Walentego. *Spis szl. kr. p.* 1851.

Lamara, przywrócony do *Indyg.* w konst. 1790. *Malach.*

Lamfryd h. *Lewart.* *Malach.*

Lamparski h. *Dołega.* Antoni w r. 1773 dobra Minkowicze w woj. brzesko-litewskim dziedziczył. (*Herb. rodz. szl.* 1853). — Stanisław syn Antoniego i Hipolit syn Jana udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lanckoroński h. *Zadora.* Dom starodawny i ojczyźnie dobrze zasłużony, pierwszych wieków tylko się z Brzezia pisali, potem i z innych dóbr. *Długosz* wspomina Walcera h. *Zadora*, który z scholastyka krakowskiego i kanonika wrocławskiego, biskupem wrocławskim obrany i od Jana arcybiskupa gnieźnieńskiego poświęcony 1148, kościół tamże katedralny z muru wyprowadził, w porządek, ceremonie, śpiewaków z Francyi sprowadzonych opatrzył, siedząc na tej katedrze lat dwadzieścia i dwa, przeniósł się na wieczność. *Miechov.* wymienia Mikołaja Jaska, ktoby jednak był z familii, nie przydaje, atoli z przywileju Bolesława Wstydlwego poznać, że to był Jasko z Brzezia, dany ten przywilej w r. 1251, który w domu Lanckorońskich chowają. Stefan z Brzezia kasztelan wojnicki, ten z Anny z Wiśnicza spłodził dwóch synów: Zbigniewa hetmana i Stanisława różnemi legacjami do postronnych monarchów, królom polskim dobrze zasłużonego; wspominają ich *Acta terrest. Cracov.* 1379 i przywilej Karola IV cesarza rzymskiego, dany im w r. 1355, w którym ten Pan zastąpił ku sobie Zbigniewa wyliczywszy, gdy mu na koronaeyą jego do Rzymu we dwóchset usary i trzechset lżejszej jazdy asystował, tytuł hrabiów obudwom i sukcesorom ich nadał. *) Tego Zbigniewa trzech się synów zostało: Zbigniew, Przedbor i Pakosław. Z tych Zbigniew marszałek wielki koronny, mąż rycerski, którego serca dowody oczywiste dał w różnych z Krzyżakami okazyach, dwieście usary swoją szkatułą na obronę ojczyzny wystawiwszy, co mu Władysław król Jagiełło z wdzięcznością przyznaje w przywileju danym w r. 1413. On gdy Jan Kropidło, po śmierci Bodzęty arcybiskupa gnieźnieńskiego, dobra do archidiecezyi należące opinał, z ludem od króla wysłany, Jana pojął i katedrę gnieźnieńską od niesłużnej inwazyi

*) Tytuł ten hrabiów państwa rzymskiego, nadany dyplomem cesarza Karola IV z dnia 5 września 1355, został zatwierdzony przez króla Kazimierza Wielk. r. 1370 i przyznany w r. 1783 w Austrii, r. 1803 w Rosyi, a r. 1825 w królestwie polskiem. W *Poczęcie szl. gal. i buk.* uzupełnionym na naszą prośbę przez Wydział krajowy król. Galic. i Lodom. dwa dyplomy na tytuł hrabiów państwa rzymskiego są wyrażone: jeden z r. 1355 dla Zbigniewa i Stanisława, drugi z r. 1560 dla Wojciecha i Andrzeja. Herb hr. Lanckorońskich podaliśmy w opisie i w rysunku na str. 63.

uwolnił. *Paprocki* pod herbem *Kotlec* nadmieniał, że gdy Piotra Strzałę pokrewnego jego Konrad Biały nazwany, ciężko ucisnął, Zbigniew i radą i zbrojną ręką Konrada księcia do tego przycisnął, że u swego poddanego o pokój prosić musiał, umarł 1425; żona jego Anna, z którejby jednak familii była, historyk nie wyraził, to tylko z *Kromera* pewna, że Anny królowy o cudzołóstwo spotwarzonej, niewinności przysięgą swoją obroniła; córka tego Zbigniewa, na imię Zbigniewa, była za Łukaszem Słupeckim h. *Rawicz.* *Długosz* pod r. 1459 *Augustyn Culsius w dedykacyi Żywota B. Izajasza Bonera* (o którym niektórzy świadczą, że był z matki Lanckorońskiej urodzony, na imię Bronisławy, córki Hieronima) powiada, że gdy Kazimierz Wielki kościół ś. Katarzyny na Kazimierzu z fundamentów wyprowadził i coś trochę nad ziemię wyniósł, a potem w świętych zamysłach ostygawszy, ręce od dalszej fabryki opuścił, Lanckorońscy z Jordanowie tę świątynię swoim kosztem skończyli. *Dryacki* temu to Zbigniewowi przypisuje i powiada, że dobra swoje Wróblowice, przez braci swoich Mikołaja z Brzezia i Jana, wieczną darowizną klasztorowi tamecznemu zapisał. *Długosz* w r. 1370 mówi, że Zbigniewa tego braci Przedborowi i Pakosławowi, Kazimierz Wielki dobra Włodzisław z innemi do niego należącemi testamentem legował, czego popiera przywilej tegoż króla *in Monim. Lanckor.*, raczej miał mówić, że Zbigniewa synowie, Mikołaj i Jan. Z tych Mikołaj był marszałkiem wielkim kor. (luboć i o drugim Mikołaju marszałku wielkim koronnym piszą autorowie w r. 1382), ten wzięwszy działem Lanckoronę i Dobczyce, a brata Jana (a bodaj to nie ten Jan, o którym *Okolski* pisze, że kasztelanem był oświecimskim) zostawiwszy przy Włodzisławiu, fundował z nimże kościół farny w Oświecimiu, który potem w probostwo wyniesiony przez Stanisława i Jana braci rodzonych, synów tegoż marszałka, przez Łukasza i Zbigniewa stryjeczno rodzonych, to jest Jana synów, przez Leonarda i Henryka z Brzezia Rusockich braci rodzonych, o czem świadczy erekcyja tegoż probostwa w r. 1470 uczyniona. Niektórzy tego są zdania, że Stanisław, syn tego Mikołaja marszałka, był wojewodą sandomierskim, ale się to nie zdaje, bo Mikołaj marszałek żył przestął około r. 1458, a Stanisław wojewoda sandomierski 1535, raczejbym (mówi *Nies.*) tedy rozumiał, że któryśkolwiek z synów marszałka, to jest, albo Stanisław albo Jan, spłodził Przeclawą starostę chmielnickiego i Stanisława wojewodę sandomierskiego; jakoż Stanisław marszałkowicz z Brzezia podpisał przywilej ziemi bełzkiej u *Janusz. w Stat.* Córka tego Mikołaja marszałka miała być za Mikołajem Jordanem kawalerem jerozolimańskim, niewiadomo czy nie siostra jej Zofia za Stanisławem Konarskim h. *Abdank.* Któryś z synów tego marszałka zostawił tylko córkę dziedziczkę na Lanckoronie, ta gdy poszła za Jarosława Łaskiego h. *Korab*, wojewodę sieradzkiego, który kwitnął w r. 1508, wniosła w dom Łaskich Lanckoronę. Przeclawowi staroście chmielnickiemu, który umarł w r. 1531, list Zygmunta I pozwała dwieście ludzi uzbroidć na przyszlą kampanią. *Starow. in Bellat. Sarmat. fol.* 150 powiada o nim, że długą po Europie peregrynacyą, ba i miejsca święte w Jerozolimie nawiedzając, poleru w rycerskich sztukach nabył, którego potem dał dokument, to z Konstantynem ks. Ostrogskim rękę na nieprzyjaciółach ojczyzny zaprawując, to kiedy w tysiąc dwieście kozaków zaprosił aż pod Oczaków zabiegłszy, Tatarów pobit, trzydzieści tysięcy bydła różnego i pięćset koni w zdobyczy odebrawszy, to Turków pod Białogrodem poraziwszy, to w Prusiech z Janem Zarebą Krzyżakom dobrze się w znaki dawszy, to na Podolu przeciwko pogaństwu mężnie się zastawiając. Stanisław wojewoda sandomierski, starosta kamieniecki i skalski († 1505). *Starow. in Bellat.* bratem go zowie Przeclawą starosty chmielnickiego, gdzie mu zaraz wielkie pochwały zapisał, kawalerskie jego odwagi licząc, 1511 Bogdanowi wojewodzie multańskiemu na posilek przeciwko perekopskim Tatarom wysłany z Tworowskim, dobrze się im dał w znaki, a w następnym roku kosz Tatarów u Biłki wyciął, do sławnej pod Wiśniowcem wiktoryi siła swem mężnym i radą dopomógł, w r. 1516 z innymi pod Trembowlą ośmset Tatarów na placu położył a pod Podhajcami pięćset. Hieronim starosta skalski *) *Vir pius, Catholicae praeaeque religionis amantissimus*, jak o nim mówi nadgrobek u ś. Katarzyny, zmarłemu w r. 1569 położony. Synów jego dwóch *Paprocki* liczy: Stanisława starostę skalskiego, który był potem kasztelanem halickim i z tym tytułem wspominają go *Konstyt.* 1589 i 1591, mąż rycerski, to w Wołoszech 1572, to pod Skowrodkiem 1577 mężnie się z nieprzyjaciółmi potykał, miał za sobą Herbertównę starostiankę barską, z której zostało potomstwo i Mikołaja męża w różnych okazyach i przygodach wojennych dobrze ojczyźnie zasłużonego, osobliwie w moskiewskiej ekspedycyi pod Pskowem, Połockiem i Wielkimi Łukami, pod Skowrodkiem pięćdziesiąt Tatarów rozgromił, a gdy potem na większą ich liczbę napadł, tam w nogę szkodliwą ranę odniósł. *Okolski* podkomorzym podolskim

*) Hieronim ten był podług *Dekretu* komisji szlacheckiej gub. podolskiej z dnia 17 grudnia 1803 — synem Stanisława (jak zdaje się wojewody sandomierskiego), wnukiem Jana, prawnukiem Mikołaja, praprawnukiem Przedbora a prapraprawnukiem Zbigniewa hetmana polnego, o którym wyżej na początku mowa.

go zowie i przydaje, że pod Cecorą złotą chorągiew przeciwko Chanowi do potrzeby przywoził; żona jego Żorawińska, córka Sebastjana kasztelana halickiego, z której syn Stanisław wojewoda podolski; atoli pod herbem *Zadora*, ojca tego Stanisława wojewody podolskiego, ruskim wojewoda pisze i przydaje, że w kaplicy swojej fundacji przy katedrze kamienieckiej pochowany spoczywa. Stanisław wojewoda podolski, starosta ploskirowski, *Okolski* twierdzi, że był i kamienieckim kasztelanem (ale nadgrobek jego w katedrze lwowskiej nic o tem nie mówi) i że miał za sobą Zamiechowską Zofią, wdowę po Janie Golskim kasztelanem halickim. Tenże autor w indexie tych jeszcze z tego domu liczy: Stanisława stolnika krakowskiego, Mikołaja podkomorzego podolskiego † 1560, Jana podkomorzego krakowskiego † 1510. Mikołaj chorążą lwowski miał za sobą Annę Stanisławską h. *Pilawa* podkomorzankę sanocką. Jan chorążą podolski, *) którego z Barbary z Husiatynia Kalinowskiej, Walentego generała podolskiego siostry, córka była Podolaniecka i synów trzech: Stanisław wojewoda ruski, o którym niżej, Marcin, żona jego Krystyna Kozietulska i Jan w zakonie kaznodziejskim kaznodzieja i teolog zacny. Mikołaj brat Jana chorążego podolskiego, najprzód w Węgrzech żołd wojenny z Batorym prowadził, potem w ojczyźnie, wszędzie męźnie; pojął był Stanisławską h. *Pilawa*, Kaspra podkomorzego sanockiego córkę. Hieronim mąż waleczny, podkomorzy podolski, w wojennych dziełach, osobiwie pod Kluszną z Moskwą; dwa razy śluby małżeńskie ponawiał, pierwszy raz z Humiecką kasztelaną kamieniecką, drugi raz z Chodorowską. Stanisław wojewoda ruski, hetman polny kor., skalski i dymirski starosta, umarł 1657, sławny wojownik, osobiwie gdy Tatarów pod Jagielnicą, dziedzictwem swoim, którą też przeciwko temu nieprzyjacielowi znacznie ufortyfikował, pod Kapuścińcami, Smankowcami, Bednarowem, tryumfalnie pisał, gdy z Konicpolskim Kantymira pod Martynowem, Chana pod Uściem, Gałę pod Belzem z Lubomirskim i Chmieleckim wojował, kozackiej rebelii pod Kamińcem, Ostropolem, Zbarażem, Krasnym, szablą i męztwem swoim ukroczył, zgola w owym złym razie, gdzie się na tę ojczyznę wiele nieszczęścia spiknęło, tak się pokazał, jako na kochającego syna przystało; złączył się był dożywotnie z Alexandrą Zbigniewa Sienińskiego kasztelana lubelskiego córką, która mu dwie córki powiła: Barbarę młodo zmarłą i Joannę, Swantopelką Boleszastyckiego małżonkę; synów według *Okolsk.* siedmiu, to jest: Zbigniewa starostę skalskiego 1649, Jana kanonika lwowsk. i krakowsk., Mikołaja, ten młodo zszedł z tego świata 1647, Hieronima podkomorzego podolskiego, skalskiego i dymirskiego starostę, żona jego zdaje się Cetnerówna starościanka lwowska, atoli potomstwa nie zostawił, Przeclawa kasztelana czechowskiego, Marcina i Franciszka, którego z Heleny Chomętowskiej córka Agnieszka Mirzejowska kasztelanowa zakrocimska. Janowi, bratu rodzonemu Mikołaja marszałka w. kor., dostał się działem Włodzisław *Acta Cracov. 1444*, tego było dwóch synów: Łukasz i Zbigniew, co się pokazuje z fundacji probostwa oświęcimskiego 1470, gdzie ich zowią stryjeczni bracia Stanisława i Jana z Brzezia Lanckorońskich (byli to ci dwaj synowie Mikołaja marszałka, a synowcowie Jana). Jeden z tych czy Łukasz czy Zbigniew miał za sobą Katarzynę z Kobylan, z której zostało dwóch synów: Adam i Abraham, dowodem tego jest przywilej stary, który w Włodzisławiu chowają. O Zbigniewie kasztelanem rozpierskim świadczy *Bielski*, że z młodości do rycerskich dzieł przyuczony, Władysławowi Jagiellończykowi sprowadził do Węgier chorągiew, z którą tam zwyciężko się popisawszy, też samą w Budzie na honor Najsw. Matki powiesił (jestto mowa o tym Zbigniewie bracie Łukasza). O Abrahamie i o potomstwie jego nigdzie nie przyszło czytać. Adam zaś brat jego, starosta ojcowski, miasteczku Włodzisławowi niektóre wolności nadał, którego syn Jan łowczy sandomierski od tegoż miasteczka Włodzisławskim był nazwany, był mąż, jako jego nadgrobek o nim zmarłym w r. 1564 mówi u *Paprockiego: in re militari nemini secundus*, w Włodzisławiu zamek wymurował, co poznać z jego tam inskrypcji na sklepieniach, *Okolski* o nim twierdzi, że na wojnie inflantskiej zginął; Kurozwęska podskarbianka kor., ostatnia z tego domu dziedziczka, dwóch mu synów powiła: Krzysztofa i Hieronima, z których Krzysztof wziął działem Kurozwęki, Hieronim zaś Włodzisław. Krzysztof dziedzic na Kurozwękach, kasztelan małogoski, pojął *Imo voto* Annę Tęczynską wojewodziankę krakowską, z której dwie córki spłodził: Jadwigę i Annę, tyleż synów: Przeclawę i Zbigniewa, *2do voto* Wzdowską h. *Sreniawa*, wdowę po Karwickim starościu latowickim. *Okolski* tego Krzysztofa radomskim kasztelanem zowie, a śmierć jego zwała na rok 1583, co lubo być może, że się z małogoskiej kasztelanii przesiadł na radomską, rok jednak omylny pokłada ten autor, bo *Sarnicki* 1587 i list Zygmunta III 1589 jeszcze go małogoskim piszą, jest o nim i w konstytucjach koronnych częsta wzmianka, gdzie go Rzeczpospolita na różne funkeje narażała. Przeclaw syn Krzysztofa kasztelana z Tęczynskiej, na dworze króla

*) Ten Jan był synem Stanisława kasztelana halickiego, z Elżbiety Herburtówny urodzony, a po jego zaś drugim synie Marcynie i Kozietulskiej zostało synów dwóch: Jerzy, o którym brak wiadomości i Stanisław (patrz niżej) protoplasta linii po dziś dzień kwitnącej.

Augusta I, u którego w wielkich był respektach, jak i w obozie młodsze lata polerował, w domu potem spokojne życie prowadząc, skończył go w r. 1612 uporczywie przy geneueńskich błędach stawając, luboć żonę miał hrabiankę Tarnowską kasztelanę sandomierską, prawowierną katoliczkę, z którą jednak potomstwa nie zostawił. Zbigniew brat jego, podkomorzy sandomierski, mąż przy wierze katolickiej gorliwy, kurozwęcki i oleśnicki kościoły od heretyków sprofanowane katolikom przywrócił, † w r. 1619. Katarzyna Komorowska kasztelanica oświęcimska, dwie mu córki powiła: Zofią za Gabrielem Krasinśkim kasztelanem plockim i Jadwigę za Morsztynem kasztelanem kurozwęckim, synów zaś siedmiu, z tych pierwszy Mikołaj proboszcz oświęcimski, dziedzic na Kurozwękach, drugi Krzysztof kasztelan radomski, dziedzic na Koszutowie, żona jego Jadwiga Wiktoria z Kaliszan, córka się tylko po nim została Izabella *) Franciszkowi Lipskiemu starościu rawskiemu zaślubiona, trzeci Jacek kasztelan przemyski, dziedzic na Oleśnicy, wspominają go *Konstyt. 1661*, syn jego Zbigniew, czwarty Ludwik dziedzic na Strupieniu, syn zaś jego Mikołaj starosta nowomiejski, którego śmierć przypada na rok 1672, temu Maryanna Tarłówna kasztelanica przemyska zrodziła syna Jana kasztelana radomskiego, którego z Jadwigą Tarłówną podkanclerzanki kor. córka Anna *Imo voto* za Firlejem kasztelanem kamińskim, *2do voto* za Józefem Kalinowskim chorążym podolskim — i syn Stanisław, **) którego żona Bidzińska stolnicówna sandomierska, piąty Zygmunt dziedzic na Waworkowie, od którego córka Helena, Józefa Borka kasztelana radomskiego małżonka, szósty Alexander, siódmy Jędrzej. Hieronim łowczy sandomierski, dziedzic na Włodzisławiu, brat Krzysztofa dziedzica na Kurozwękach, urodzeni z Kurozwęckiej, miał za sobą Zofię Dembińską kasztelanę krakowską, z której były trzy córki: Anna, Jadwiga i Krystyna, *2do voto* Annę Drohicińską h. *Nalecz* kasztelanę lubaczewską, z której synów według *Baranow.* dwóch zostało: Adam, ten z Ewą Rejówną h. *Oksza* żył bezpotomnie i Samuel kasztelan wiślicki i sądecki, starosta małogoski, w Włodzisławiu wyrzuciwszy złamtańd predykantów luterskich, wiarę wprowadził katolicką, kościół modną strukturą fundował i marmurem przyozdobił, pałac tamże na wyspie drewniany i dwór w dobrach Ciesle nazwanych, w starostwie małogoskiem wystawił; pod interregnum, chorągiew jazdy okrytą, swoim nakładem dla pospolitego bezpieczeństwa trzymał, † w r. 1638 w swojej fundacji pogrzebiony; z Zofii, czy jak inni chcą z Katarzyny Firlejówny podskarbianki w. kor. († 1645 wraz z mężem pochowana), siedm córki, z których dwie zakonnicami zostały i tyłuż synów, z których trzech duchowny sobie stan obrali, Henryk młodo zmarły, Zygmunt kanonik krakowski, Wespazyan biskup kamieniecki w r. 1673 i Pakosław Kazimierz podstoli krakowski i poseł na różne sejmy, który z Anny Dembińskiej podkomorzanki krak. spłodził córkę Katarzynę Sładkowską kasztelanową sochaczewską († 1688) i synów dwóch: Franciszka i Samuela; po śmierci żony kanonikiem krakowskim i proboszczem oświęcimskim zostawszy, deputatem był na trybunał kor., aż też w r. 1702 życie skończył. Samuel poseł wielki w Turczach i deputat na trybunał kor., młodo umarł 1689; miał za sobą Helenę czyli raczej Konstancją Lipską kasztelanę małogoską. Franciszek brat jego starszy, podkomorzy krakowski, starosta stobnicki, wielicki i bocheński, mąż rycerski, pod Wiedniem w nogę postrzelony, zaślubił Morsztynównę Jadwigę z Raciborską, starościankę kowalską, z tej syn Wawrzyniec starosta stobnicki, złączył się z Franciszką Tarłówną kuchmistrowną koronną, z której dwaj synowie: Stanisław i Maciej. Władysław drugi syn Franciszka. Krom tu wyliczonych, Waclaw rotmistrz pancerny 1658 miał za sobą Wielhorską, siostrę kasztelanową wołyńskiego. Wojciech kasztelan gostyński, deputat na trybunał kor. 1727. Zbigniew proboszcz małogoski 1673. Zygmunt starosta miaskowski, rotmistrz król pod Beresteczkiem chwicie na Tatarów nacierając, życie tamże na placu położył w r. 1651. Alexander podczaszy chełmski 1678. Konstancja najprzód Mikołaja Oleśnickiego starosty opoczyńskiego, potem Wężyka starosty sieradzkiego, z pierwszym *ster.*, z drugim było potomstwo. Zofia starościanka skalska Mikołaja Czuryła stolnika sanockiego, N. Jana Gorajskiego, N. Mikołaja bielskiego, Elżbieta Stanisława Dedyńskiego, Jadwiga Piotra Alexandra Tarła wojewody lubelskiego, Jadwiga (wniosła w dom Kalinowskich dobra na Podolu Bożyszkowce i Kalinie) Wojciecha Kalinowskiego łowczego podolskiego — małżonki. Elżbieta i Anna zakonnice ś. Brygity w Lublinie 1670. *Paprocki* powiada, że Hieronima z Brzezia wiele potomstwa wspominają nadgroby u ś. Katarzyny przy Krakowie, jako Mikołaja, który umarł 1520. Mikołaja z Brzezia burgrabie zamku krakowskiego czytam (mówi *Niesiecki*) *in MS. Petricov.* komisarzem destynowanego do Drohobyczy w r. 1523. Katarzyna kasztelanica czechowska Piotra Hadziewiczza, N. Mikołaja Herburtu wojewody ruskiego

*) Była i druga tego Krzysztofa córka Konstancja, zaślubiona Janowi Wężykowi starościu sieradzkiemu; matka ich zaś Jadwiga z *Kaliszan* wyszła *in 2do voto* za Przerębskiego kasztelana sandeckiego.

**) *Gen. Lanckor.* kładzie tego Stanisława synem Zbigniewa i Komorowskiej.

małzonki. Niektórzy z nich, wzięwszy w dziale Bąkowa Górę i Grotkowice u Brzezia, Bąkami byli nazwani. Z tych był Stanisław Bąk Lanckoroński, który od Moskwy zginął, poległ pod Klusynem, dokąd czterysta ludzi sprowadził. Sebastian brat jego, ten również w Moskwie życie swoje dla ojczyzny poświęcił. Jan kasztelan halicki, trzeci brat ich, wojownik pamiętny, rotmistrz i pułkownik w pruskiej ekspedycji, syn jego Adam podstoli halicki, żona Łaszczówna, z której syn Wacław. O Walentym chorążym kamienieckim pisze *Papir* w r. 1578. Jana Bąka córka w domu Korytków zaślubiona, siła dóbr wyniosła. Maryanna Trzebińska, Katarzyna Walewska, Zofia Popielowa i Helena Lanckorońska, siostry rodzone. Tyle *Niesiecki*.

Do najświetniejszych w Polsce domów — należy bezsprzecznie słynna od wieków zasługami Lanckorońskich rodzina: samych senatorów, których ojczyźnie wydała, liczymy przeszło dwudziestu, a w liczbie tej kilku dzielnych wojowników, ściśle splotko żywot i czyny swoje z dziejami narodu, przekazawszy chwałę imienia swego dalekiej potomności. Niemamy jednak dostatecznych materiałów dla zestawienia dokładnej (nie monografii, bo ta przekroczyłaby zakres niniejszej pracy) jej genealogii i dlatego ograniczymy się tu na podaniu krótkiej tylko wiadomości o dwóch jej głównych liniach po dziś dzień kwitujących.

Założycielem starszej linii, którą od dóbr Lanckorona i Dobczyce nazwiemy **Lanckorońsko-Dobczycką** — był Mikołaj marszałek kor., syn Przedbora, wnuk Zbigniewa a prawnuk Stefana, pierwszego znanego Lanckorońskich protoplasty. O potomstwie bliższem i dalszem Mikołaja tego, aż do Marcina, ożenionego z Kozietulską — pisze wyżej *Nies.*; rozpoczynamy zatem dalszy ciąg genealogii od wspomnianego wyżej Marcina chorążego podolskiego, po którym z Krystyny Koziegniełki (ta w r. 1650 występuje już jako wdowa, dziedziczka dóbr Czernam, które Chrzanowskiemu oddaje) zostało synów dwóch: Jerzy, o którym brak wiadomości i Stanisław podówczas braclawski (ci w r. 1650 przyjmują tytułem darowizny dobra Mielnice z przyległościami od stryja swego Stanisława, naówczas wojewody braclawskiego), którego z Konstancyi Telefusówny synowie Józef i Wojciech r. 1718 dzielili się ojcowskimi dobrami w sądzie z. podolskim. Z tych Wojciech kasztelan gostyński, deputat na trybunał kor. 1727 (o którym wyżej *Niesiecki* miał za sobą Aleksandra Żaluskę wojewodziankę rawską, z której został syn Franciszek starosta i poseł rawski (tak się pisał na elekcyę króla Stanisława Augusta), ten z hr. Żaluską miał synów pięciu: Jana (p. n.), Stefana Franciszka (p. n.), Jędrzeja, Jakóba i Joachima. Z tych Jan dziedzic dóbr Lanckorona, szambelan, miał za sobą (podług *Gen. Szeptyc.*) Maryą Januskiewiczównę, z której oprócz córki Anny (podług *Gen. Dumini-Bork.* Julii Barbary ur. 1779 † 1847) za Jakóbem hr. Dumini-Borkowskim i Anieli *) zaślubił Andrzeja Szymonowi Szeptyckiemu — został syn Antoni ożeniony z Ewą Męcińską h. Poraj, którego syn Henryk oficer wojsk polsk. ma z Jadwigą Walewską, zmarłej w r. 1850 — został syn Teodor, po którym z Józefy hr. Stadnickiej następujące zostało potomstwo: 1) Justyna za Adamem bar. Niemyskim, 2) Stanisław († 1860), który z Maryą Ropotowską († 1872) miał córek dwie: Natalią za Józefem Mysłowskim h. *Rawicz na Zwiniaczu* i Adelajdę za Tytusem Dembowskim na *Nocpolsku*, 3) Józef nadporucznik austr. huzarów, ten umarł r. 1874 w Krakowie bezdzietny, 4) Ignacy († 1880) na *Wielogłowie*, ożeniony z Kamillą Dąbską, 5) Wiktor na *Falkowicach*, ożeniony z Alexandrą hr. Przebendowską i 6) Teodor na *Nizniowie, Trybuchowicach, Horbkwie* itd., ten zaślubił w r. 1849 Różę Rosnowską h. *Ogończyk*, która mu wniosła posagiem dobra Tartaków z przyległościami w pow. sokalskim i dobra Podgębce z przyległością w pow. rawskim; ich syn Zbigniew na *Tartakowie*, doktor praw, porucznik ułanów austr., zaślubił w r. 1879 Franciszkę Mysłowską z hr. Lanckorońskiej urodzoną, która r. 1880 powiła mu syna Przeclawę, a córka Stefania wyszła za Jana Urbańskiego h. *Nieczuja* dziedzica dóbr Dobrosin i Pily w pow. żółkiewskim.

Linie Włodzislawska rozpoczyna Hieronim łowczy sandomierski, o którego potomstwie aż do Franciszka podkomorzego krakowskiego — pisze wyżej *Niesiecki*. Po Franciszku tym zostało synów dwóch z Morsztynówny urodzonych: Władysław, o którym brak wiadomości i Wawrzyniec starosta stobnicki, podkomorzy krakowski, którego z Franciszką Tarłową synowie: 1) Stanisław kasztelan połaniecki, ożeniony z Marcyanną Świdzińską († 1826) wojewodzianką rawską bezpo-

*) Pp. Kosiński i Żychliński mylnie świadczą, jakoby Aniela ta była wnuczką Wojciecha, a już zupełnie zbytecznie zapożyczają (*Złota Księga, Roczn. I str. 315*) dla jej matki Januskiewiczówny tytuł kasztelanek kaliskiej.

że się starożytność Lassoc będąc *stolicę* napoteka ciewko kowski Węgier Kroacy pokój u Frydery Rzymu, między wynieść kujawska nigdzie ten mu Michał między i Matki po Maciejow zasług skarbi kiego k z nim tylko g zowią jawski, podkon Lassoc Szydło dwaj s Warsz powiła elekcyę i córka Jan z i wyst lanka dobrzy i łowic kosztu szwedz trzech wyszog i do n nakoni deputa z Agn ciska putata brat A znych koron prawd Janie R umarł miał M

tomny i 2) Maciej, wojewoda braclawski, ten zaślubił *in Imo voto* Morsztynównę, *2do voto* Annę Dobrognięwą ks. Jabłonowską, z ks. Radziwiłłówny urodzoną, z której oprócz córki Justyny za Stefanem Franciszkim hr. Lanckorońskim (p. w.) — został syn Antoni, austr. radca tajny, podkomorzy i ochmistrz w. koronny królestw Galicyi i Lodomerji, kawaler orderu złotego Runa, ten zaślubił r. 1794 Ludwikę hr. Rzewuską († 1839) z Potockiej h. *Pilawa* urodzoną, z której zostało synów dwóch: Karol (ur. 1799 † 1865) dziedzic dóbr Jagielnicy i Melsztyna w Galicyi, austr. radca tajny, najwyższy podkomorzy i koniuszy w. koronny królestw Galicyi i Lodomerji, austr. szambelan, kawaler orderów: *Złotego Runa*, pruskiego *Orla Czerwonego* I-szej klasy, portugalsk. *W. Krzyża, Orderu Chrystusa*, belgijsk. *Orderu Leopolda* i sask. *Ernestyńskiego*, dyrektor c. k. teatrów w Wiedniu, ożeniony w r. 1832 z Karoliną Adelajdą hr. Stadion (ur. 1804) bezpotomną i Kazimierz († 1874) dziedzic dóbr Wodzisławia itd. i dóbr po stryju swoim Karolu odziedziczonych, członek Stanów gal., austr. szambelan, członek dziedziczny Izby panów, ten zaślubił w r. 1843 Leonią hr. Potocką (ur. 1821) która mu powiła córkę Elżbietę, damę krzyża gwiazd, zaślubioną Karolowi bar. de Vaux i syna Karola dziedzica wielkiej fortuny po ojcu swoim, dziadach i pradziadach, doktora praw, konserwatora zabytków historycznych w zachodniej Galicyi, austr. szambelana, członka Izby Panów, kawalera maltańsk., ten zaślubił w r. 1878 Maryą hrabiankę (alt-grafównę) *zu Salm-Reifferscheidt* z księżniczki Lichtenstein urodzoną.

Mamy jeszcze przed sobą ułamek genealogii innej linii domu tego, która udowodniła swe pochodzenie również od pierwszego protoplasty Stefana — w komisji szlacheckiej gub. podolskiej i do tamtejszych ksiąg wpisana została, — podług tej zatem genealogii Konstanty (ur. r. 1702, chrzczony w kościele polonickim) syn Kazimierza i Anny Lanckorońskiej, wnuk Stanisława podówczas chelmńskiego, miał synów czterech: 1) Filipa, który z Salomeą Chrzanowską miał synów: Bartłomieja, Józefa i Jana na *Borysokowcach*, 2) Józefa, 3) Felixa (tego syn Maciej) i 4) Leopolda na *Lanckoronie*, szambelana dworu polskiego, ożenionego z Salomeą Głębocką. — W *Złotej księdze* czytamy Izabellę hr. Lanckorońską, która w r. 1849 poślubić miała Alexandra Walewskiego a umarła w Warszawie 1877. — W *Gen. Kamieńsk.* czytamy znów, iż za Stanisławem hr. Lanckorońskim była Helena Kamieńska. W Heroldyi kr. polsk. przed 1851 legitym się: Peregryn Tobiasz Napoleon syn Andrzeja i Bartłomieja syn Franciszka. Felicja za Wenantym Jełowickim, *Gen. Sozan.*

Landsay. *Nobilit. praec. scart.* w konstyt. r. 1764. *Malach.*

Landsberg, w pow. upitskim itd. *Kurop.* W r. 1778 Rafał strażnik upitski. Wacław Landsberg ma za sobą Malwinę Römer.

Landszaft. *Nobilit. praec. scart.* w konstyt. 1790. *Malach.*

Lang. Dom starożytny w ziemi wiskiej. Golia de Lang marszałkiem był u księcia mazowieckiego Władysława, o czem świadczą akta gr. wiskie z r. 1453. *Kap. Mil.* — *Malach.* pisze, iż są w różnych województwach w Litwie.

Lange h. *Ciężosił.* Joachim syn Jana Fryd. Alberta. *Spis szl. kr. p. 1851*, patrz *Ciężosił.*

Langenhofft Warneri. *Indig.* w konst. r. 1768. *Malach.*

Langiert. Stanisław, Antoni, Jan i Tomasz, udowodnili szlachectwo w wydziale Stanów gal. 1787.

Langnau (de), h. *Rys,* jedenże herb ich co i Bąkowskich. Leonora de Langnau, Adryana Rembowskiego małżonka około r. 1649. *Niesiecki.*

Langurt. *Kuropatn. i Malachowski.*

Lanssen. *Indig.* w konstyt. r. 1685 fol. 20. *Malach.*

Lapierre h. *Kamieńczyk.* Jan syn Gabryela. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Larissa h. *wł.* Jankata Larysse hrabię czytał *Paprocki* w swych przywilejach w r. 1264. Hrabia Choschanus Laryssa podówczas kaliski w tymże roku; z autora także Anonymus powiada *Papir*, że za ich instancją żydzi wielkie byli otrzymali przywileje od Bolesława Śmiałego. *Nies.*

Larysz h. *Kolumna.* *Niesiecki.*

Lascaris h. *Stonie,* to jest: orzeł moskiewski, w środku opromieniony słońcem, na dwóch polach, z których górne podług *Krzyżan.* białe, dolne czarne, a podług *Bobrowicza* (w X tomie *Niesiecki.*) górne złote a dolne niebieskie. *Drużczewski* początki ich wyprowadza z Grecyi, gdzie tron dziedziczny mieli i świadczą, że Teodor i Jerzy przybyli do Polski w r. 1746, a wstąpiwszy do wojska litewskiego, z honorem obowiązki swe pełnili. U *Malachowskiego* dom ten wymieniony.

Laskary h. *Leszczye.* Ze są i tego domu, świadczy *Malach.*

Laski h. *wł.* Alexander syn Karola. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Laskiewicz. Franciszek, Ignacy i Wincenty *nobil. non praec. scart.* w konst. 1790. *Malach.* — Adolf (wnuk Ignacego) z *Friedensfeld* Laskiewicz, doktor medycyny, udowodnił szlachectwo w wydziale Stanów galic. 1855 r.

Laskowicz h. *Korab.* Z tych Andrzej w woj. brzeskiem lit., miał za sobą Teresę Dąbrowską h. *Junosza*; kilku jego braci w woj. nowogrodzkim. *Malachowski.*

Laskowiecki, w woj. podolskiem. Jan 1632 podpisał elekcyę Władysława IV. *Nies.*

Laskownicki, w woj. kaliskim. Abraham kwitnął 1632, którego córka z Katarzyny Słomskiej zrodzona, za Józefem Łęczyńskim starostą buskim, generał-majorem infanterii kor. h. *Nalecz*. N. była za Stanisławem Chłapowskim skarbnikiem poznańskim, atoli już ten dom zszedł. *Nies.*

Laskowski h. Dąbrowa, piszą się z Laskowej Jabłoni w ziemi łomżyńskiej, dom starożytny, z których za czasów *Okolskiego* kwitnął Stanisław instygator kor. i podczaszy łomżyński. Jan podczaszy łomżyński, sędzia kapturowy 1648. *Nies.* — Zygmunt Laskowski syn Stanisława (którego niesłusznie *Niesiecki* pociąga do herbu *Korab*) wojewody płockiego, w r. 1667 dobra swoje Tybory-Kamionka, Żulawka, Wólka, Tybory-Olszewo i Choszczówka sprzedał, a w r. 1680 dobra Wierzbowo-Zambrzyce w pow. zambrowskim nabył. Stanisław w r. 1789 dobra Laskowice i Obidzino w ziemi łomżyńskiej dziedziczył. (*Herb. rodz. szl. 1853*); — Ksawery, Alexander, Zygmunt synowie Mateusza, Bronisława córka tegoż Mateusza, Ludwik syn Felixa, Mikołaj i Jan synowie Wojciecha, Stanisław syn Adama, Ludwik i Jakób synowie Franciszka, Alexander syn Piotra, Hieronim syn Adama, Wincenty syn Franciszka, ksiądz Adam syn Felicjana vel Feliga — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Laskowski Drużyna h. Drogosław. Stanisław i Mikołaj udowodnili szlachectwo w sądzie gr. halickim 1782. Jest to bodaj ten sam dom co Laskowski h. *Drużyna*, z jakiej jednak racyi herb Drogosław wzięto a poprzedni w przydomek zamieniono — nam niewiadomo.

Laskowski h. Drużyna, w krakowskim i sandomierskim. Sebastian z Laskowa † 1609. Jan starosta kowalski 1655. Jan starosta cieszkowski 1682. N. kasztelan sanocki 1673. Katarzyna Benedykta Mikułowskiego stolnika sandomierskiego małżonka. *Nies.*

Laskowski h. Korab, w z. warszawskiej, z kąd się niektórzy według *Kojał. in MS.* do Litwy wynieśli. Z tych Paweł marszałek na dworze Lwa Sapiehy, miał za sobą księżnę Drucką, zostawił z niej córkę Unichowską sędzinę gr. braclawską i syna Jana jezuitę. Jerzy kanonik regularny laterański, przeor czerwiński, proboszcz pomnichowski 1694. Mikołaj podkomorzy nurski 1601. Stanisław kasztelan podlaski i referendarz kor., z sejmu 1653 deputat na trybunał skarbowy, nakoniec wojewoda płocki 1661. Wawrzyniec pisarz z. warszawski za Stefana króla. Mikołaj poseł z mazowieckiego, podpisał tranzakcyę będzinąską 1589. Stanisław podczaszy mielnicki, Wojciech miecznik mielnicki i Jerzy 1674. Zygmunt wojewodzie płocki. To *Niesiecki*. — Ignacy, Wojciech i Franciszek członek Stanów galic., synowie Józefa i Teofilii Osuchowskiej, wnukowie Wojciecha i Anny Jadwigi Wiśniowskiej czy Maryanny Siedliskiej (ten bowiem Wojciech był dwuzenny, *Imo voto* z Wiśniowską, *2do voto* z Siedliską), prawnukowie Jana i Konstancyi Oświęcimówny, praprawnukowie Jana i Anny Krajewskiej — dziedzice dóbr Skorodne (w pow. liskim), uzyskali przyznanie dawnego szlachectwa w sądzie z. sanockim r. 1782, to samo Jakób drugi syn wyżej wymienionego Wojciecha, z Wiśniowskiej urodzony, dziedzic dóbr Libuchowo, Łukasz i Antoni, ale ci w sądzie z. przemyskim 1782, zaś Jan w sądzie z. halickim 1782. Po Ignacym zostało (podług *Wieladka*) oprócz córki Anny — synów czterech: Jan Wład., Zygmunt, Fryderyk i Wilhelm z Franciszki Grotowskiej urodzonych; po jednym z tych został syn Leon wpisany do ksiąg stanu rycerskiego w Galicji 1865. — Po Franciszku został syn Felicjan Piotr, z Julianny Zarembianki urodzony, członek Stanów, dyrektor Towarzystwa Kredytowego galic., kawaler orderu Żelaznej Korony, którego z Anieli hr. Łosiówny synowie Stanisław, Kazimierz i Władysław — wpisani do ksiąg stanu rycerskiego 1855. — Tegoż herbu Laskowscy udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.: Wilhelm syn Jana, Stanisław syn Pawła, Józef syn Bogumila, Władysław, Roman († 1858) współczesny pisarz, wyższy urzędnik w komisji Skarbu w Warszawie i Felix synowie Andrzeja, Józef i Jan synowie Wojciecha i Alexander syn Alexandra. Obszerniejszą wiadomość o tej rodzinie podamy w *Dodatku*, gdzie też pomówimy o szczegółach, podanych o niej przez *Wieladka*.

Laskowski h. Leliwa. *MS. o Fam. Prusk.* o nich pisze, do których pociąga Stanisława instygatora kor. i podczaszego łęczyckiego i przydaje, że miał za sobą Zofię Pampowską. Laskowska Kazimierza Karskiego małżonka. *Nies.*

Laskowski h. Leszczyc, w kaliskim. Wojciech 1632. Jan w zakonie Soc. Jesu, życie zakończył w Krakowie 1624. Jakób 1578. *Niesiecki*.

Laskowski h. Półkocio, w lubelskim. Do tych *Baran*. referuje Marcina instygatora kor. i wojskiego oświęcimskiego 1647 i powiada, że miał najprzód za sobą Ługowską, córkę Stanisława z Gołuchowskiej spłodzoną, po niej Palczowska, z oboma zostawił potomstwo. Anna była za Felicjanem Białogłowskim wojskim przemyskim. Maryanna zakonnica staniątecka 1701. Stanisław miał za sobą Stojską sędziankę z. lubelską, z tej było synów czterech i dwie córki. *Niesiecki*.

Lasocki h. Jelita, w krakowskim. Mikołaj za czasów Paprockiego. N. miał za sobą Annę Kmicciankę. *Nies.*

Lasocki h. Dołęga. Lasotki dobra w dobrzyńskiej ziemi, imienia domu tego były okazały; wszakże potem z różnych dóbr pisac się poczęli, jedni z Brzezinek, drudzy z Glewa, inni z Lasoczyna, ile

że się po wielu województwach rozeszli, wszędzie na dobro tej ojczyzny pracując i lubo to dom starożytny, przecież najdawniejszego między niemi wymienia *Długosz in Vit. Episc.* Michała Lassockiego († 1450), którego z Grzymisławym syn Mikołajem, biskup kujawski, ten kanonikiem będąc krakowskim, imieniem Jagiella króla sprawił to u Marcina V papieża, że *per Breve Apostolicum* pozwolił, aby cała ziemia lubelska, od krakowskiej oderwana, do chełmskiej dycecyi napotem należała 1424, w r. 1434 z innymi posłem wysłany na concilium bazyleńskie, tam przeciwko Krzyżakom praw polski i króla swego dostojenstwa bronił, już natenczas dziekan krakowski; Władysław król polski i węgierski przezorną roztropność w nim zważywszy, z sobą go do Węgier wziął dla sekretnej rady i nie omylił się na nim, bo za jego przemysłnym zabiegami, Kroacya, Dalmacya i Słowacy Władysławowi prędko się poddali, między nim i Elżbietą królową pokój umówiony, a Jan Huniad za zaleceniem jego, hetmanem wojsk ogłoszony; w r. 1443 do Fryderyka cesarza poselstwo sprawował z wielką rozsądku swego sławą, wybrał się potem do Rzymu, gdzie u Mikołaja V papieża taką onoty i przymiotów swoich znalazł estymacyą, że go między purpuratów rzymskich policzyć zamysłał, wprzód jednak chciał na biskupią godność wynieść: więc po przeniesieniu Władysława Oporowskiego na arcybiskupstwo gnieźnieńskie, że kujawska katedra wakowała, na niego ją złożył; to *Damalew. in Episc. Cujav.*, ale *Długosz* nigdzie o jego kardynałstwie nie namienia, ani inni pisarze nasi, lubo *Paprocki* i z niego *Okolski* ten mu honor przyznają. Jerzy chorąży dobrzyński 1436, Jan wojski dobrzyński w tymże roku. Michał podkomorzy dobrzyński 1451, ten po owej sławnej z Karambeja i Turków wiktoryi, w której między innymi polskimi kawalerami rycersko stawał, proporzec swój w Budzynie w kościele Najśw. Matki powiesił. *Długosz* za żonę przypisuje mu Katarzynę z Szamotoł, z której syn Stanisław, Maciejowi Korwinowi królowi węgierskiemu był wielce miły i dla ojcowskich i dla stryja Mikołaja zaskuteg, bo mu zaślubił w dożywotnią przyjaźń Jadwigę ze krwi królewskiej idącą. Mikołaj podskarbi nadworny 1448. Michała marszałka nadwornego kor., podkomorzego i starostę łęczyckiego kładzie w r. 1466 *Magnitudo Lassoc.*, na co przywodzi *Cromera* i *Bielski*, jam (mówi *Nies.*) za nim idąc, położyłem go w pierwszym tomie, atoli tak *Kromer* jako i *Bielski* na tem miejscu tylko go zowią starostą łęczyckim, a na liście Kazimierza króla staniąteckiemu klasztorowi danym, zowią go i podkomorzym i starostą łęczyckim 1464. Jan scholastyk gnieźnieński, dziekan kujawski, sandomierski i łęczycki kanonik, *Scriba regius* u Kazimierza Jagiellonowicza 1479. Jan podkomorzy poznański 1496. Jan z Lasoczyna kasztelan wyszogrodzki 1496. Stanisław z Brzezia Lassocki podkomorzy poznański 1501 podpisał elekcyą Alexandra króla; żona jego Odrowążówna Szydłowiecka. Jakób z Brzezin kasztelan łęczycki 1565, miał za sobą Leżeńską h. *Nalecz*, z której dwa synowie: Jakób proboszcz brzeziński i Jan chorąży łęczycki, mąż rycerski 1573, miał za żonę Warszycą. Stanisław brat Jakóba kasztelana łęczyckiego, sam podkomorzy łęczycki, Zbąska powiła mu trzech synów: Stanisława, Abrahama i Jana. Krzysztof drugi brat Jakóba kasztelana łęczyckiego, kasztelan sochaczewski, starosta gostyński 1575, deputat z woj. łęczyckiego, podpisał elekcyą królewską, złączył się był dożywotnie z Szczawińską h. *Prawdziec*, z której zostawił synów i córkę Myszkową Katarzynę wojską oświęcimską. Wojciech kasztelan inowrocławski 1546. Jan z Glewa, o którym *Konstyt.* 1593. Tomasz kanonik łowicki, w dobrzyńskim kościele fundował i wystawił kaplicę około r. 1559. Jan podkomorzy dobrzyński, którego żona Naropińska kasztelanka płocka z Kryskiej wojewodzianki płockiej urodzona. Jerzy chorąży dobrzyński. Piotr członek dobrzyński. Stanisław wojski nurski, Jakób miecznik wyszogrodzki. Mikołaj kanonik krakowski i łowicki. W wieku siedmnaście ci kwitnęli: Marcin, który w Zakrzewie kościół nowy swym kosztem wystawił, syn jego Walenty podkomorzy wyszogrodzki, w r. 1626 ojczyzna podczas przy szwedzkiej doznała wiernej jego i zycziwej chęci, gdy ją i ręką i głową ratował; zostawił synów trzech: jeden z nich Albrycht Adryan poseł na sejm 1661, komisarz na sądy fiskalne, sędzia z. wyszogrodzki, r. 1667 Brochów w miasteczko ufundował, tam kościół wielkim nakładem wystawił i do niego wieś Plecewice zapisał, w r. 1676 starosta wyszogrodzki, deputat do kwarty rawskiej, nakoniec kasztelan inowrocławski, trzydzieści razy posłem stawał na walne sejmy, pięć razy deputatem na trybunał kor., gdzie wszędzie i obrót swój i sprawiedliwość i mądrą radę pokazał, z Agnieszki Brochowskiej h. *Prawdziec* pisarzówny z. zakrocińskiej zastawił syna Adama Franciszka dziedzica na Brzezinach i Brochowie, starostę wyszogrodzkiego, posła na sejm 1690, deputata do kwarty rawskiej. Adam kasztelan wyszogrodzki, syn Walentego, a podobno najstarszy brat Albrychta Adryana, dwadzieścia i sześć lat ten honor piastował, zazywała go ojczyzna w różnych swoich interesach, marszałkiem sądów kapturowych 1674, komisarzem do rewizji skarbu koronnego, do granicznych kłótai, do kwarty rawskiej, deputatem na trybunał koronny, dał dowód prawdziwej ku niej miłości, osobliwie jednak, gdy nienadwerezonym statkiem dostawając przy Janie Kazimierzu królu, dobra swoje Kępa nazwane, na szych i ruinę szwedzkiej zemście podał, umarł 1681, z Konstancyi Brochowskiej, córki Adama kasztelana sochaczewskiego, jednego syna miał Michała podkomorzego wyszogrodzkiego, starostę rzeszyckiego i lubocheńskiego, deputata do

kwarty z sejm 1678 i do rewizji ksiąg ziemskich, miał za sobą Barbarę Walewską, wdowę po Wacławie Leszczyńskim wojewodzie łęczyckim i podobno z niej był syn Stanisław. Władysław kasztelan zakrocimski, trzeci syn Walentego podkomorzego wyszogrodzkiego, był wpróż skarbnikiem, stolnikiem, chorążym tejsze ziemi; przeciwko Kozakom pod Batowem odważnie stawając, w niewolę się dostał, z której wyszedłszy, zdrową radą ojczyźnie dalej służył, synów się jego dwóch zostało: Ewazynt i Piotr, obaj ludzie rycerscy. Jan z Brzeziny cześnik wyszogrodzki 1662. Jan kasztelan zakrocimski 1601. Stanisław z Głęwa kasztelan czerski, umarł 1621, zostawiwszy z Alexandry Sapieżanki wojewodzianki połockiej (*Walicki w Historji Kodeńskiej* powiada, że to była Anna, córka Jędrzeja Sapiehy wojewody smoleńskiego), córkę jedną za Szyszkowskim kasztelanem wojnickim. Drugą ten Stanisław po Sapieżance miał żonę Zofię z Bukowna h. *Jelita*. Brat jego Jeremi podkomorzy czerski 1613 r., którego córka Ewa Anna z Psonką Adamem chorążym chełmskim weszła w kontrakty małżeńskie, synów także jego było dwóch: Stanisław i Jan. Z tych Stanisława syn, Remigian cześnik łomżyński, poseł na konwokacyą 1674, synowie jego trzej: Zygmunt, Mikołaj i Marcin. Paweł podczaszy lubelski, żona jego Eurozyna Firlejówna wojewodzianka lubelska. Dorothea Lasocka Balcera Lutomirskiego kasztelana czeszechowskiego małżonka. Zofia była za Samuelem Gostomskim kasztelanem czerskim. Jadwiga chorążanka wyszogrodzka za Zygmuntem Zapolskim kasztelanem wieluńskim. Kasper plac darował na konwen znowdzia generalny, prowincyał w swoim zakonie, jadąc na kapitułę, umarł w Awenionie 1633. Stanisław w zakonie Soc. Jesu, króla Michała teolog, rektor kolegiu w Drohiczyne. Remigian poseł na sejm 1618, deputat na trybunał radomski. Hieronim dworzaniu królewski, w kompucie dwudziestu konnych na ekspedycyą moskiewską pokazał się 1633. Władysław sędzia trocki, starosta zymorski 1669. Kazimierz kawaler s. Stefana. Stanisław mąż rycerski zginął pod Bussą 1620. Grzegorz po usarsku służył pod Chocimem 1621. Mikołaj podkomorzy wyszogrodzki pod Batowem 1652. Jan cześnik łukowski 1690. Tomasz stolnik wyszogrodzki 1641. Wacław chorążym wyszogrodzki, poseł na różne sejmy, 1667 komisarz do odebrania kościoła s. Jakóba w Toruniu, zostawił córek trzy, z których jedna zakonnicą św. Benedykta w Sierpcu ksenią umarła, druga Teresa tegoż zakonu księni toruńska † 1732, trzecia za Felixem Łęczyńskim h. *Nalecz* i synów zostawił, od jednego z nich idzie Łukasz Soc. Jesu. Jan podczaszy wyszogrodzki pod Wiedniem i indziej znaczny wojownik 1690. Krzysztof sędzia wyszogrodzki 1670, synowie jego: Hilary i Mikołaj jezuita. Ludwik Antoni starosta zakrocimski, pułkownik królewski 1697, deputat do konstytucyi. Jacek wojski zakrocimski. Idzi na Głęwie i Wylazłowie. Lasocka Macieja Gąsiorowskiego kasztelana inowrocławskiego małżonka. *Nies.* — W r. 1778 Zygmunt wojski sierpski. Józef wojski bielski. Walenty cześnik ciechanowski. Adam kasztelan sochaczewski. *Krasie* — Olbracht Adryan na *Brzezinach* i *Brochowie* Lasocki kasztelan inowrocławski, starosta wyszogrodzki, mąż zasłużony, otrzymał w r. 1689 od Jana III pozwolenie na ustąpienie starostwa wyszogrodzkiego synowi swemu Adamowi. Adam w r. 1775 kasztelan sochaczewski. Zygmunt, Alexander, Maxymilian i Franciszek synowie Łukasza w r. 1720 dobra Brzeziny z wsiami Kałuszki, Paprotnia, Rakowice i Przanowice w woj. łęczyckim — sprzedali. Stanisław w r. 1722 kasztelan konarsko-łęczycki. Wojciech cześnik z. dobrzyński, w r. 1732 dobra Głęwo, — Jan i synowie jego Antoi i Ludwik, oraz wnuk Jakób w r. 1755 dobra Jarocin w z. zakrocimskiej, — Demetry miecznik zakroczyński, przed r. 1759 dobra Smoszewo, Mochty, Wołę Smoszewską, Szczerowo i Gaworowo, — Józef podstoli ciechanowski przed r. 1766 dobra Strachowo, Kownaty, Spondowo, Pruszkowo, Budy, Niewikła i Dalanówkę, — Hieronim w r. 1720 dobra Chmielewo i Chmielewo w z. łomżyńskiej, — Marcin z *Głęwa* cześnik łomżyński, w r. 1714 dobra Wrzeszczów, Wołę Wrzeszczowską, Gliniec, Wyganów, Dęba, Domaniów, Wólkę Domaniewską i Młodynia w woj. sandomierskim — dziedziczyli. Franciszek w r. 1777 komornik grodzki płocki. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Po Adamie kasztelanie sochaczewskim (o którym wyżej) z Kunegundy hr. Mikorskiej zostało synów dwóch: 1) Michał, którego z Antoniją Łęczyńskiej synowie: Stefan (tego dzieci: Julian ożeniony z Zofią Mikorską, Józef i N. za Leszczewskim) i Leon zmarły na Syberyi (po nim z Bronisławą Łuszczewskiej zostało synów dwóch) i Józef dziedzic dóbr Ilowa, Kiernozi, Brochowa i t. d., który umarł w r. 1837, zostawiwszy z Józefy Czarnieckiej, córki Felixa wojewody senatora, synów trzech: Władysława na *Brochowie*, w zakonie *Soc. Jesu*, Zygmunta kanonika w Warszawie i Stanisława ożenionego z Maryą ks. Woroniecką, córką Adama generała wojsk rosyjsk. z Leokadyi hr. Potockiej urodzoną (ich synowie: Jan, Władysław i Alexander). — Po Antonim kasztelanie gostyńskim z Teresy Celińskiej została jedna tylko córka Izabella za Michałem ks. Ogińskim. — Po Józefie kasztelanie konarsko-łęczyckim z Heleny Ostrowskiej zostało (oprócz córki za Józefem Dębińskim) synów trzech: 1) Waleryan, którego synowie: Ezechiel dziedzic dóbr Sierakowa (w król. polsk.) ożeniony z Puchałówną i Józef oficer wojsk polsk., poległy r. 1808 w Hiszpanii, — 2) Piotr, chorążym płocki, ten miał za sobą Annę Sutkowską, z której

oprócz córki Emilii za Milbergiem, trzech było synów: Roman dziedzic dóbr Dzierzbi, ożeniony z Jadwigą Duninówną i mający z nią synów: Stanisława i Piotra, Ignacy malarz † 1874 i Ludwik († 1869) ożeniony z Duninówną — i 3) Walenty konfederat barski, sędzia i podczaszy ciechanowski, poseł od konfederatów do Turcyi, poseł na sejmy, ten miał za sobą Annę Szygowską, która mu powiła córek dwie: Annę za Szydłowskim i Klarę za Pudłowskim i synów czterech: 1) Leonarda, po którym został syn August dziedzic dóbr Czarnowa, członek dyrekcji głównej Towarzystwa kredyty, 2) Felixa mającego z Elżbietą Lasocką synów: Walentego, Henryka, Pawła, 3) Zacheusa, po którym zostało dwóch synów: Wiktor i Bogumił Antoni — i 4) Tytusa Daniela dziedzica dóbr Słupska, Chotunia itd., pułkownika wojsk polsk. 1806-1814, kawalera krzyża wojsk., który w r. 1870 wyniesionym został do godności hrabiów przez Ojca św. Piusa IX, umarł r. 1875, zostawiwszy z Moniki Nieznańskiej córkę Leontynę za Bukowińskim i synów trzech: 1) Gustawa dziedzica dóbr Chotunia i Garlina bezżennego, 2) Alfreda radcę sądu apelacyjn. w koloniach francuskich, żonatego z Maryą de Ravel, kreolką z Antilów francuskich — i 3) Bronisława dziedzica dóbr Bieżunia, Słupska itd., dyrektora Banku handlowo-przemysłowego w Krakowie, który w r. 1850 zaślubił Felicyą Wołowską, córkę Adama sędziego pokoju mławskiego i ma następujące potomstwo: Czesława dziedzica dóbr Spytkowic, ożenionego z Idalią Sołtanówną marszałkówną mohilewską, z Konstancyi Ciechanowieckiej urodzoną (ich córka Janina ur. 1877), Józefa, Zygmunta, Maryą za Leonem Paszkowskim, Bronisławę za Bronisławem Kurcem de Bertolstein, Zofią, Stefanią, Helenę i Jadwigę.

Obszerniejszą genealogią tej prastarej senatorskiej rodziny podamy w *Dodatku*, gdzie też wkażemy główniejsze a dostrzeżone błędy w Monografi Lasockich, drukowanej w *Złotej Księdze* i w *Przewodniku Heraldycznym*.

Lasocki h. *Sreńcawa*, piszą się z Lasotycz. Z tych Wita i Piotra wspomina *Paprocki*. Piotr miał za sobą Zofię Bronicką h. *Siepowron*. Franciszek w zakonie Soc. Jesu młodo w Jarosławiu życie zakończył 1679. Jan w krakowskim 1705. O Stefanie Lasockim piszą *Spanner tom 2. lit. M. fol 29, Rajnald ad annum 1415 z Bonifajusza historyka węgiersk.*, ale go ci autorowie Stefanem Losoneyszem i *Praefectum Valachiae* zowią, nie Lasockim. N. Lasocka Władysława Karskiego małżonka. *Niesiecki*. — Dom to starożytny w ziemi łomżyńskiej, ukazujący się od r. 1413, jednej dzielnicy z Chłudzieńskimi.

Lasopolski. *Indig.* w konst. r. 1768. Patrz *Boscamp*.

Lasota h. *Jelita*, w łączyckim województwie. Z tych Lassotę miecznika łączyckiego wspomina *Paprocki* i z niego *Okolski, Niesiecki*. — Michał Lasota chorążym miński miał za sobą Teofilę Kamińską, z której czterech zostało synów: Adam, Antoni ożeniony z Kopystyńską, Dominik i Karol w regimencie gwardyi królewskiej. *Mat. do Mon. Kam.* — Wojciech Konstanty i Mikołaj udowodnili szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782. Ci zdaje się wspólnej są dzielnicy z Kałińskimi h. *Jelita*, ile że biorą przydomek *Kaliński*.

Lasota h. *Rawica*, w lubelskim, od Goworków swoją linię prowadzą, bo jako *Paprocki* świadczy, Goworek kasztelan zawichojski miał syna Lassotę kasztelana sandomierskiego, pisze i o drugim Lassocie kasztelanie lubelsk., roku jednak ani temu, ani tamtemu nie przydał. Tomasz za Jagiełła króla czasów chorążym lubelski, tego syn Jędrzej (na liście Zygmunta I danym miastu lubelskiemu r. 1527, stolnikiem lubelskim podpisał się Jędrzej z Łopiennika Lassota, a na drugim liście 1531 podsędkiem i sędzią gr. lubelskim), miał siedmiu synów: pierwszy Stanisław sekretarz królewski, podkomorzy lubelski 1560, w różnych legacyach jeździł do postronnych monarchów, któremu król luzytański przydał w koło jego herbu łańcuch z lilii spajany, u którego na spodzie róża wisi; drugi Jan, wziął działem na Pokuciu Sarnki i Lipiec, atoli zszedł bez potomstwa; trzeci Mikołaj kanonik poznański, człowiek uczony; czwarty Piotr *Miles auratus*; piąty Dawid dworzanie króla Augusta, mąż godny; szósty Krzysztof podczaszy lubelski, mąż wielkiej nauki, na dworze cesarskim i króla Augusta przepolerowany, zostawił potomstwo syny i córki; siódmy Jędrzej łowczy lubelski, zasłużony w różnych funkcjach ojczyźnie, córka jego była za Janem Borkowskim h. *Nowina*. Siostry tych siedmiu braci, cztery: Barbara Malicka, Beata Rachaińska chorążyna belzka, Helena Łysakowska podkomorzyna nurska, Dorota za Krzysztofem Buchowskim. Stefan 1674 w wolyńskim województwie. Niewiadomo czy tu należy Lasocianka kanclerzanka opolska, Jana Hermana Kochwickiego małżonka. N. była za Alexandrem Mokosiejem Denisko. *Niesiecki*. — W r. 1788 Karol horodniczy nowogrodzki. *Kras.* — *Duńczewski* pisząc o Lasotach utrzymuje, że Lasotowie i Lasotowiczowie w Litwie są jednego domu i herbu i tak początek Lasotowiczów wyprowadza: Alexander Lasota łowczy lubelski, mający dobra swoje w sandomierskim i lubelskim woj., spłodził synów dwóch: Szymona i Sylwestra, ten Sylwester, zabiwszy szlachcica, wyjechał do Litwy i lubo nazwał się Lasotowicz, pisał się jednak Lasota Lasotowicz, był za buławy Pacy buńczucznym około r. 1689, spłodził z Śmietankówną Janą w wojew. sandomierskim, po śmierci którego Sylwestra dziada, Jan ojciec Józefa skarbnika smoleńskiego żyjącego w r. 1751,

z fortuny za konwiką Bombeką wypędzony został i tam folwark ich Wulka nazwany *haeret*. Jan pomieniony miał za sobą Słowińska i z nią spłodził Stanisława, brata rodzzonego Józefa wspomnianego, który będąc pod grandmuskietierami, *post fata* Najjaśniejszego Augusta II dostał się do Saksonii i tam wojskową służbę kontynuował w szarzy oficerskiej. Józef skarbnik smoleński *motivo* spadłej po bratach matki swojej i wujach Słowińskich sukcesji, na Białej Rusi znajdował się, gdy to pisane, gdzie posiadaczem dóbr zostając, pisał się podobnie tak jako dziad i ojciec, Lasota Lasotowicz.

Lasow-Lazewski. Dawni autorowie o nich nie piszą; atoli w archiwum presburskiem znajduje się dokument z podpisem „Sigismundus de Lasow-Lazewsky vexillifer plocensis“ a także „Mathias et Joannes, filii Sigismundi Lazewsky, vexilliferi plocensis, legitimantur per Sigismundum Augustum Poloniae regem anno 1554.

Lasowski h. Osorya, w sieradzkim. Róża zakonnica u Wszystkich ś. we Lwowie. *Nies.*

Lasowski h. Szelięga, w ziemi wieluńskiej. Jan wojski wieluński 1610, drugi tegoż imienia 1661. Franciszek w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki.*

Lasseur. *Nobil. non praec. scart.* w konst. r. 1768. *Malach.*

Lastek h. Wieniawa. *Malach.*

de Laszany h. Dołęga. Dom starożytny w ziemi łomżyńskiej, jednej dzielnicy z Baczami czyli Baczewskimi, o czem świadcza akta gr. łomżyńskie 1443. *Kap. Mil.*

Laszewski z Łanszewa h. Prawdzic. Dom starożytny w ziemi wiskiej. *Kap. Mil.*

Latalski h. Prawdzic. Z dawna pisali się hrabiami z Łabiszyna. Jędrzej, czyli raczej jako *Długosz* mówi, Wojciech z Łabiszyna wojewoda brzeski kujawski 1383, gdzie go szwagrem zowie Domarata z Pierzchna kasztelana poznańskiego i generała wielkopolskiego h. *Grzymata*. Maciej z Łabiszyna wojewoda brzeski kujawski w r. 1413 i 1421, ten za Władysława Jagiella wiele i mężnie przeciwko Krzyżakom dokazywał, *Długosz lib. 11* wszakże go tam herbu *Topór* być powiada, czy to przez omyłkę, czy też że jeszcze natenczas Łabiszyn w domu Toporezyków dziedziczył, a potem się snać przez sukcesyja w dom Prawdziców przeniósł. Macieja z Łabiszyna między wojewodami inowrocławskimi znajdziesz, ale to był ten sam co wyżej Maciej. Mateusz z Łabiszyna biskup tuszyński w księstwie siedmiogrodzkim r. 1445. Jan z Łabiszyna kasztelan inowrocławski 1459. Marcin pod Koronowem mężnie stawał. Janusz kasztelan gnieźnieński 1504, 1505 i 1512. Jan kanclerz u królowy Elżbiety, proboszcz gnieźnieński, krakowski i poznański, umarł arcybiskupem gnieźnieńskim i prymasem w r. 1540. Janusz z Łabiszyna wojewoda poznański, starosta człuchowski, z inowrocławskiego województwa przeniósł się na to 1539 (*Okolski* go bratem zowie Jana arcybiskupa), w r. 1538 poseł Zygmunta I do małżeńskiego kontraktu między Zygmuntem Augustem i Elżbietą austryacką, w r. 1542 jeździł dla sprowadzenia jej, był oraz kawalerem jerozolimitańskim, a w r. 1557 życie zakończył, córka jego w małżeństwo się dostała Janowi Krotowskiemu wojewodzie inowrocławskiemu, synów zaś jego było trzech: Stanisław starosta inowrocławski i człuchowski, dziedzic na Łabiszynie, z księżniczką Pomorską zostawił tylko jedną córkę za Jędrzejem Czarnkowskim wojewodą kaliskim. Jan rotmistrz sławny, dziedzic na Łopienne, z zjazdu warszawskiego jeździł w legacji do książąt pomorskich i Brandeburczyka 1572, miał za sobą Jarantównę Brudzewską h. *Pomian* wojewodziankę łęczycką, z której zostały się dwie córki. Jerzy trzeci tych brat, dziedzic na Dębicy † 1573, zostawiwszy potomstwo, synów i córki; o jednej córce jego namienia *Okolski tom 2 fol. 305*, że była Dorota za Wawrzyńcem Chlewickim h. *Odrowąż*, luboć ten autor zamiast napisać: córka Jerzego wojewodzica, on napisał wojewody poznańskiego. Jerzy brat stryjeczny Janusza wojewody, według *Paprock. i Okolsk.* kasztelan łęczycki (u *Nakielskiego w Miech.* wypisany kasztelanem łędzkim w r. 1530 i 1538 na liście danym miastu lubelskiemu), synowie jego Stanisław i Mikołaj pisali się z Latalic. N. Latalska była za Pudwelsem. N. miał za sobą Krokowską sędziankę pucką, drugi Eleonorę Działyńską kasztelanę brzeską kujawską. Jadwiga hrabianka z Łabiszyna Latalska za Gabryełem Rydzynskim. N. Jędrzeja Reja starosty libuskiego małżonka. Jerzy, jest w druku jego *Oratio paneg. qua Regi Stephano gratulatur vict. de Moschis 1582*. Są temi czasy Latalscy w sieradzkim. *Niesiecki.* — Franciszka z Łabiszyna hr. Latalska za Janem Chomętowskim. Dominika syn Alexander uzyskał przyznanie tytułu hrabiowskiego od Senatu król. polsk. — Jan syn Tomasza legitymował się w Heroldyi król. polsk.

Latecki. *Nobil. non praec. scart.* w konst. 1790. *Malach.*

Latorowski. Józef pleban gr. katedr. w Niżborgu uzyskał przyznanie szlachectwa od cesarza Ferdynanda 1835 r. i z tego tytułu wpisany do ksiąg stanu rycerskiego król. Galicji i Lodomerji.

Latosławski, Latowski i Latyński. *Kurop. i Malach.*

Latoszyński h. Gryf, w pilźnieńskim powiecie, od Teodora Cedra h. *Gryf* wojewody krakowskiego swój początek wzięli: temu bowiem Leszek Czarny książę krakowski itd. w r. 1287 Latoszyn zupełnie prawem w rekompensę wojennych prac puścił; potem r. 1339 kwitnął Abraham Ceder, od którego Firlej dóbr nabył. Od tych tedy dóbr pisać się poczeli Latoszyńscy, mężowie nietylko

w ojczyźnie, ale i u postronnych narodów marsowemi dziełami znaczni. Jan z Latoszyha kanonik krakowski w r. 1486. Piotr pod Warną w niewolę od Turków wzięty, z której potem wyszedł. Kilian kawaler jerozolimitański, w ślady Jaxów przodków swoich wstępując, dwa razy do Palestyny peregrynacją odprawował, od Wilhelma de Syracusis kawalerem bożogrobnym uczyniony 1534. Było potem za czasów *Paprock.* trzech braci rodzonych: Adam z Jordanową bezpotomny, Kilian, który na Podolu osiadł, rotmistrzem z konwokacji warszawskiej na obronę granic ruskich 1587 deputowany, życiem i fortuną ojczyznę zastawiał, z Słuzieńską pamiętnego rotmistrza córką został potomków. Józef dziedzic na Latoszynie, podczaszy krakowski, marszałek trybunału kor. † 1611; Magdalena Łyczkówna h. *Sulima* krom synów, trzy mu córki powiła: Annę za Adamem Misiowskim, Zofię *Imo voto* za Samuelem Niewiarowskim, *Zdo voto* za Hieronimem Kazanowskim chorążym sandomierskim i Apolinarę *Imo voto* za Janem Pisarskim, *Zdo voto* za Jackiem Lanc-korońskim kasztelanem przemyskim. Józefa Latoszyńskiego cześnika lwowskiego i żonę jego Taranowską h. *Belina* wspomina *Okolski*. Adam w sandomierskim. Maryanna Glińskiemu stolnikowi sandomierskiemu zaślubiona, żyła 1673. *Niesiecki.*

Latyczyński h. Hołobog, w chełmskiej ziemi. Zygmunta wspomina *Długosz* w r. 1459. N. miał za sobą Sienicką h. *Bończa* podkomorzanę bełzką, z tej była córka Zamojska *sterilis* i syn Krzysztof, którego potomstwo: Bogumiła Gorzkowska, Zbigniew *ster.* i Piotr, od tego potomstwo zostało. N. miał za sobą Urowiecką, od której wnuk Zygmunt, z Suchodolskiej spłodził dwie córki: Hulewiczową i Rajską cześnikową potocką. *Nies.*

Laurans h. wł. Indig. w konst. r. 1768. *Malach.* — Stanisław syn Franciszka i Edwin syn Stanisława udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lauxmin h. Dąbrowa, w księstwie żmudzkiem. Jędrzej za czasów Augusta I króla, Jerzy syn jego, komornik żmudzki, pod Połockiem mężnie stawał, synów jego było trzech: Jan za Zygmuntem III służąc żołnierem, zabity w Moskwie. Mikołaj mąż rycerski z Chodkiewiczem pod Kircholmem. Zygmunt w zakonie Soc. Jesu doktor teologii, w greckim języku biegły, rządził kolegią połockie, płockie i w Krozach. *Nies.*

Laveau. *Indig.* w konst. r. 1775 fol. 144. *Malach.*

Lawdański h. Jastrzębiec, w upitskim powiecie, w woj. wileńskim i na Żmudzi, zowią się Lawdańskimi od kraju nazwanego Lawda w księstwie żmudzkiem. Mikołaj 1621. Stanisław 1648. Lawdański Stegwił, Stanisław podstoli upitski, Piotr oboźny i poseł upitski 1674. *Niesiecki.* — W r. 1788 Jerzy pisarz gr. rosiński na Żmudzi. *Kras.*

Layman. *Indig.* *Malach.*

Łazański h. Jastrzębiec. Kasper Antoni kanonik kijowski, deputat na trybunał kor. 1694. Patrz Łazański.

Lazarowicz h. Kościeszka. Michał nobilitowany dla mężstwa na sejmie 1662. N. Lazarowiczówna była za Janem Piszcząnskim. Tomasz skarbnik mściślawski, sędzia gr. rzeczycki, miał za sobą Zofią de Raes, córkę Henryka, z niej się zostało synów dwóch: Stanisław, który z Przecławską córką zostawił — i Józef porucznik, który z Bielikowiczówną ma potomstwo; z córek zaś Katarzyna żyła z Przecławskim i od tej sukcesorów jest niemało, druga za Antonim Rymszą oboźnym nowogrodzkim. *Nies.*

Lazewski. Patrz Lasow-Lazewski.

Lebedowicz. *Nobil.* w konst. r. 1676. *Malach.*

Lebel. Jan Zygmunt von Lebel oberszter i dworzanin Jana III i brat jego rodzony Jan oberszter-leitnant, indygenat otrzymali na sejmie 1676 i 1678. *Niesiecki.* — Do tych zdaje się należy Ignacy († 1861) doktor medycyny, współczesny autor.

Leben h. Sreniawa. *Kurop. i Malach.*

Lebisz h. Własnosil. Jan i Stanisław syn Jana. *Spis szl. kr. polsk. z r. 1851-54.*

Lebla. Rafał udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim 1783, a Wincenty, Ignacy, Józef i Antoni w wydziale Stanów gal. 1809.

Lebowski h. Gozdawa. *Niesiecki* dom ten osadza w Prusiech i wymienia Jakóba sądowego i rotmistrza mirachowskiego r. 1699. — Dalszą o tej familii wiadomość, zaczerpniętą z akt gr. bieckich r. 1782 i wydziału Stanów gal., podajemy jak następuje: Zygmunt Lebowski miał za sobą Gałęcką 1654, z której oprócz trzech córek: Anny za Lisickim, N. za Małeckim i N. za Sobolewskim — czterech zostało synów: 1) Józef, który z Kotarską miał córkę Annę za Lisickim, 2) Alexander dworzanin król. bezpotomny, 3) Konstanty, po którym z Działyńskiej został jeden tylko syn w zakonie Bernardynów i córek dwie, jedna za Kucharskim (w rawskim), druga za Raczęńskim (w łęczyckim) — i 4) Stanisław, który miał za sobą Katarzynę Chotecką (z potomstwem jej brata Józefa prowadzili Lebowscy proces do dziś dnia nieukończony, w sprawie dóbr Ismaelówka z przyległościami w województwie nowogrodzkim), z której oprócz dwóch córek: Zuzanny za Poniatowskim i Franciszki za Pławnickim, dwóch zostało synów: Alexander karmelita i Michał

(ten czy inny Michał udowodnił szlachectwo w sądzie gr. bieckim 1782), któremu Mirecka h. *Szeliga* powiła córek trzy: Benignę za Szaffem, Józefę za Chodylskim i Antoninę za Komorowskim i synów dwóch: Kaspra i Michała, którzy uzyskali przyznanie dawnego szlachectwa w wydziale Stanów galic. r. 1787. Z tych Kasper vice-regent stężycki miał za sobą Zalewską *ster.*, Michał zaś zaślubił Justynę Ciepiewską h. *Gryf* r. 1779, z której zostało następujące potomstwo: 1) Salomea, 2) Maryanna Ludwika, 3) Antoni oficer inżynierii, poległ w oblężeniu Zamościa 1813, 4) Eustachy oficer w 12 pułku piechoty, † 1812 bezpotomny, 5) Michał kapitan artylerii konnej za czasów księstwa warsz., ożeniony z Anielą Taszycką h. *Strzemie*, dziedziczką dóbr Rudniki † 1869 *ster.* — i 6) Wincenty dziedzic dóbr Przemków, prefekt departamentu krakowskiego, radca wojewódzki i poseł na sejm król. polsk. 1825, ten umarł r. 1868, zostawiwszy z Franciszki Woff de Woffsthal córkę Maryannę za Józefem Potockim i synów trzech: Oswalda, Stanisława i Franciszka. Z tych Oswald ur. 1810, doktor praw, dziedzic dóbr Wola Przemkowa w Galicyi, umarł bezpotomny 1880. Stanisław zaś, dziedzic dóbr Przemków, Dobieślawic i Wojciechowa w król. polsk., zaślubił Matyldę Morbicer, z którą ma synów dwóch: Kazimierza doktora praw i Stanisława porucznika ułanów austr., oraz córek cztery: Natalię za Stanisławem Górskim h. *Pobog* (w pow. jampolskim), Jadwigę za Adamem Bronikowskim h. *wł.*, Helenę za Alexandrem Lubowieckim h. *Srzeńniawa* i Katarzynę. Obacz **Dodatek**.

Lechnacki Grom i Lechnicki. Tak stoją wymienieni u *Kurop. i Mal.*

Lechon h. Wczele. *Kurop. i Malach.*

Lechowicz h. Gryf, w województwie podolskim. Z tych Jan Wacław r. 1688 posiadał tamże dobra Rutejki. *Herb. rodz. szlach. 1853.* Karol i Maxym synowie Kazimierza i Karoliny Różyckiej udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lechowski h. Piława. Jan syn Walentego, Tomasz syn Macieja, Kasper syn Jana i Władysław syn Kaspra udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Ledochowski h. Salawa, w wołyńskim województwie. Deniska wspomina *Metr. Wołyńska* 1528 Samuel sędzia z krzemieniecki. Jan, Jerzy i Samuel podpisali elekcyę Władysława IV. Stefan kasztelan wołyński 1676. Franciszek poseł na konwokacyę 1696, kasztelan wołyński, miał za sobą Siemiaszkównę, z której syn starosta włodzimierski, córka Rozalia czy Salomea *Imo voto* za Janem Potockim podstolim kijowskim, *2do voto* za Popielem starostą tuczampskim. Stanisław brat jego, także podkomorzy krzemieniecki, marszałek trybunału kor. 1701, a potem skonfederowanej Rzeczypospolitej marszałek, w r. 1717 marszałkował w izbie polskiej, fortuny swojej i zdrowia dla ojczyzny nie żałował, za co otrzymał województwo wołyńskie, na którym umarł 1725, nieśmiertelnej pamięci go dzień, pochowany w Podkamieniu, kędy kościół jego szczodroblnością powstał, w Chocinie dobrach swoich OO. Trynitarzów fundował; miał za sobą Maryannę Wielhorską kasztelanekę wołyńską, wszakże z nią żadnego potomstwa nie zostawił. Był i trzeci ich brat Felicyan, ale bezdzietny umarł. Jakób na Leduchowie i Warkowicach dziedzic, podstoli drohicki, z żoną swoją Maryanną Szaszewską fundowali konwent OO. Bernardynów w Warkowicach 1733. N. podstoli wołyński, żona jego księżniczka Czetwertyńska. Józef chorąży łomżyński pojął Helenę Rotaryszkównę podkomorzankę wendeńską. N. miał za sobą Maryannę Frykaczównę, drugi Teresę Boguszównę, N. miecznik wołyński Teresę Tarnowską h. *Rółicz* kasztelanekę rypińską. Teresa Ledochowska była za Malńskim cześnikiem wołyńskim. N. za Dymitrem Dyakowskim, N. za Samuelem Nahoreckim cześnikiem braclawskim, rotmistrzem król. To *Niesiecki*. — Dalszą wiadomość o tej senatorskiej rodzinie, zacierpniętą w części z *Monografii Kossakowskiego*, w części z własnych zapisek naszych — podajemy jak następuje: Franciszek, syn Stefana kasztelana wołyńskiego i Anny Srzedzińskiej podczaszanki halickiej — kasztelan wołyński, umarł 1704, zostawiwszy z Heleny Siemiaszkówny z Jelowieckiej urodzonej, trzy córki: Salomeę *Imo voto* za Janem Potockim podstolim kijowskim 1721, *) *2do voto* za Kazimierzem Kamińskim h. *Jastrzebiec*, Rozalią za Jerzym Olszańskim starostą i chorążym owruckim i Teresę za Karzewskim kasztelanem (a nie kasztelanem, jak chce p. *Zychliński*) halickim — i synów trzech: Stefana, Michała i Adama. Z tych pierwszy Stefan był podstolim wołyńskim, drugi Michał († 1783) starosta rawicki, kasztelan wołyński, miał za sobą Sabinę (podług *Monogr. Kossak. Zuzannę*) Rzewuską hetmanównę w kor., z której trzech zostało synów: Stanisław, Felix i Benedykt starosta nowosielecki, mający synów trzech: Ignacego, Karola i Jana, — trzeci Adam starosta włodzimierski, kasztelan wołyński 1748 zaślubił Maryę Wierzbowską starościankę środkowską (in

*) P. Żychliński w (*Złot. księdze Roczn. I. str. 131*) mylnie świadczy, że ten Jan Potocki był synem Jędrzeja kasztelana kamienieckiego; ten bowiem ostatni wcześniej żył o całe jedno stolecie, a umarł w r. 1609, trudno więc nawet przypuścić, aby syn w sto lat po śmierci ojca swego, wchodził w związki małżeńskie.

2do voto wyszła za Piotra Miączyńskiego), z której oprócz córki Anny za Józefem Popielem kasztelanem lubowskim — został syn Franciszek (ur. 1728 † 1783), od r. 1776 wojewoda czerniechowski, kawaler orderu św. Stanisława, ten miał za sobą Ludwikę Dönhoffównę kasztelanekę (a nie kasztelanieównę, jak chce *Zychliński*) sieradzka, z której oprócz trzech córek: Anny († 1837) za Michałem Czapskim wojewodą malborskim, Maryanny († 1826) damy pałacowej, damy orderu krzyża gwiazdźdźistego, za Tomaszem Witoldem Alexandrowiczem wojewodą podl. i Apolonii za Tomaszem hr. Ostrowskim kasztelanem czerskim, prezesem senatu za księstwa warszawskiego — został syn Antoni (ur. 1755) starosta hajszyński, kawaler orderu św. Stanisława i wielkiego krzyża Leopolda, w r. 1800 wyniesiony do godności hrabiów austriackich, ten owdowiawszy wstąpił do klasztoru OO. Misjonarzy w Warszawie, gdzie umarł w r. 1835, zostawiwszy z Julii hr. Ostrowskiej prezesówny córek dwie: Apolonię († 1873) *Imo voto* za Stanisławem hr. Witoldem Alexandrowiczem, *2do voto* za Józefem Ledochowskim starostą bronowskim i Izabellę za senatorem Wikto-rem Remblichkim i synów czterech: Józefa Zacharyasza, Ignacego Hilarego, Tadeusza i Tymoteusza. Z tych pierwszy Józef Zacharyasz (ur. 1786) szambelan JKM., umarł r. 1859, zostawiwszy z Maryi Zakrzewskiej marszałkówny taraszczańskiej córkę Helenę za Atanazym hr. Miączyńskim i synów czterech: Juliusza (ur. 1820 † 1859) w wojsku austriackim, ożenionego z Karoliną Hulewiczówną marszałkówną dubrzańską, Mieczysława (ur. 1822) arcybiskupa gnieźnieńsko-poznańskiego, kardynała, Jana i Antoniego porucznika i szambelana austr., ten zaślubił *Imo voto* Julię hr. Logothetty (z której córki: Paulina zaślubiona w r. 1872 Gustawowi bar. Henikstein majorowi austriack. i Helena zaśl. 1880 Ernestowi Kopfinger von Trebbianau), *2do voto* Izabellę bar. von Zessner Spitzenberg, z której następujące zostaje potomstwo: Mieczysław porucznik ułanów austr., Zygmunt, Henryk paź dworu austr., Włodzimierz paź dworu austr., Józef, Franciszek, Teresa, Gabryela, Anna, Zofia, Izabella i Julia. Drugi syn Antoniego i Julii hr. Ostrowskiej — Ignacy (ur. 1789 † 1870) na *Klimontowie*, generał brygady wojsk polsk. i gubernator Modlina, zaślubił Ludwikę Górską h. *Nalecz*, z której dwóch zostało synów: Józef (ur. 1822) dziedzic dóbr Poszyrwińce i Waszkiewierze, ożeniony w r. 1831 z Alexandrą Łęską marszałkówną wileńską i mający z nią syna Ignacego i córkę Maryę Ludwikę — i Antoni (ur. 1823) rotmistrz i szambelan austr., który zaślubił *Imo voto* w r. 1851 Maryę Augustę hr. Seilern i Aspang (ta mu powiła synów trzech: Antoniego, Tymoteusza i Kazimierza), *2do voto* Józefę hr. Salis-Zizers, z której zostają dzieci: Marya, Julia, Włodzimierz, Ernestyna, Franciszka i Ignacy. Trzeci syn Antoniego — Tymoteusz był szambelanem i majorem huzarów austr. Czwarty syn Antoniego — Tadeusz (ur. 1790 † 1856) szambelan i feldmarszałek porucznik austr., miał za sobą Leopoldynę Bauerle zaślub. 1853.

Oprócz wyżej w porządku genealogicznym wymienionych, spotykamy wielu członków tej rodziny, których bliższego połączenia nie znamy. I tak: Andrzej, którego *Nies.* wyżej kładzie podstolim wołyńskim, był synem Marcina podkomorzego krzemienieckiego i Maryanny Jelowieckiej, a żonę miał Domicellę ks. Czetwertyńską z Katarzyną Kossakowskiej urodzoną. Józef syn Samuela podsędka krzemien. z Siemiaszkówny urodzony, starosta karlikowski, miał za sobą Konstancję Alexandrowiczównę, z której oprócz córek: Anieli *Imo voto* za Januszem ks. Sanguszką, *2do voto* za Piotrem Drzewieckim, Teresy za Szymonem Szyrkowem generałem ros. i Franciszki za Miączyńskim — dwóch zostało synów: Mikołaj starosta włodzimierski, kasztelan lubaczowski, ożeniony z Natalią de Teplów generałówną ros. i Marcin starosta bronowski, który miał za sobą (podług *Wielądką*) *Imo voto* Elżbietę Karasiową, wdowę kasztelanową wiską bezpotomną, *2do voto* Maryannę Remblichką, wdowę chorążynę wiską, z której dwóch było synów: Jan i Józef (ten ostatni udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.) kapitan wojsk polsk., kawaler krzyża złotego *Wirtuti militari*, który umarł r. 1866, zostawiwszy z Łęczyńskiej syna Konstantego poborę jeneralnego podatk. w Valenciennes w Francyi, ten zaślubił Maryę bar. de Menneval, córkę sekretarza cesarza Napoleona I, z której synowie: Napoleon rozwiedziony z Szwajkowską i Eugeniusz kapitan wojsk franc., ożeniony z baronówną de Brimont z Normandyi. Józef chorąży łomżyński, którego wspomina *Nies.*, był synem (podług *Mon. Kossak.*) Jana i Teresy Gołuchowskiej (1746), a miał z Heleny Rotaryszkówny synów: Tomasza stolnika włodzimierskiego 1769 i Dymitra dziedzica dóbr Kisielina na Wołyniu, stolnika włodzimierskiego. Mikołaj stolnik mściślawski, miał za sobą Annę Czarnecką, z której synów trzech zostało: Józef podstoli szańcki, Wojciech miecznik podolski i Romuald (tego zdaje się wnuk Romuald ma za sobą Leontynę hr. Cracką. — Anna *Imo voto* za Zagórskim, *2do voto* za Błażem Czarneckim r. 1749 (*Act. cast. Leop.*). Franciszek syn Stanisława udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. Zofia za Felixem hr. Czackim. N. wdowa po Antonim Dziembowskim wielkim marszałku dworu saskiego. Anna za Urbanem Brezą. Obacz **Dodatek**.

Lędzki h. Jamina, w lubelskim. *Okolski* ich pisze Łęcki, ale że według *Starowol.* z Lędu się piszą, toć przedź Lędzkimi ich miał nazwać. Gotard Łęcki w z. zakrocimskiej 1632. Jan w san-

domierskiem w tymże roku, Adam 1648. N. z Kielczewskiej h. *Abdank*, Remigiana podsędką lubelskiego córki, spłodził córkę jedną Teofilę *Imo voto* za Józefem Podkańskim, *2do voto* za Lesiowskim, *3tio voto* za Boglewskim skarbnikiem łomżyńskim i syna Stefana pisarza z steżyck., którego z Maryanną Tarnowskiej h. *Rolicz* córka N. *Imo voto* Rucka, *2do voto* Wolska i synowie: Antoni, którego z Prokopowiczówny i z Życkiej jest potomstwo; drugi Felicyan z Katarzyną Tymiańską miał syna Adama i córkę Ewę. O Lękich h. *Nalecz* pisze *Okolski tom 2 fol. 291*, z których jedna była za Krzysztofem Giszowskim. N. podstoli sandomierski, córka jego była za Fabianem Nahoreckim miecznikiem wolińskim. *Nies.*

Legawski h. *Nowina*. *Kuropatn.* i *Malach.*

Legendorf. Tym *MS. o Fam. Pr.* barana na tarczy, w hełmie trzy pióra strusie, za herb naznacza i powiada, że się inaczej piszą Legendorfowie Mgowscy; z tych według niego był Jędrzej Legendorf, który pojąwszy małżonkę z domu Cygenbergów, wziął z nią w posagu czterysta grzywien, o czym wspomina zapis, żył aż do r. 1486, umarł *ster.*, trzymał dziedzicznym prawem pół Rybierca. Kładzie tu także Pawła Legendorfa biskupa warmińskiego czternastego, atoli *Treterus in Vitis Episc. Varm.* taki herb jego położył: drzewo i od korzenia i od wierzchu ocięte poprzek na tarczy leży, z góry od prawego boku, na dół na lewy bok, trzy listki z jednej strony, a między niemi trzy ocięte sęki, tyleż na drugiej stronie drzewa na dół. Paweł ten z kanonika warmińskiego wstąpił na tę katedrę, a gdy pokój między Krzyżakami a Polską stanął, on się królowi Kazimierzowi poddał 1464, otruty potem od trębacza mistrza krzyżackiego, w Brunsherdzie u Fary pochowany 1471. *MS. Historii Possessusza* Fabiana Legendorfa pisze kasztelanem ełbąskim w r. 1467, a w r. 1477 wojewodą pomorskim. *Niesiecki.* — *Krasicki* dowodzi, iż familia Legendorfów jest starożytna w Prusiech i ma za herb drzewo koralowe na polu białem; dalej utrzymuje, iż nazwisko ich teraźniejsze Lehndorf i są hrabiami. Lehndorf minister, miał za sobą Donhoffównę, z tą spłodził córkę za Donhoffem i syna Aswera majora wojsk pruskich, który pojął hrabiankę Wallendt i z nią miał trzy córki i syna także Aswera ożenionego z hr. Schettan i mającego potomstwo. — *Zedlitz-Neukirch* pisze w swoim *Adels-Lexicon*, iż tegocześnie posiadają dobra Steinort, Warglitten, Landkeim itd., w r. 1688 tytuł hrabiów państwa otrzymali. Dziś żyjący są: Karol Fryderyk Ludwik Chrystyan Lehndorf, były kr. pr. generał-porucznik, który z hr. Pauliną Schlippenbach ma potomstwo, córkę i dwóch synów. Brat tegoż Henryk Karol August, szambelan króla prusk., był także posłem w Petersburgu i Madrycie.

Legiecki h. *Przyjaciel*, z tą odmianą, że strzala żelazcem do góry obrócona prosto, między dwiema sercami, w hełmie zaś pawł ogon. *Ks. Kojal. in MS.* powiada, że Legiecy Hryniewiczowie dziecię na Legieciach w Żmudzi tym się herbem pieczętują, z których byli: Wojciech Hryniewicz Legiecki, Jerzy i Gabryel, ludzie godni i wojenni, bracia rodzeni, zostawili potomstwo; Gabryel miał za sobą Cecylię Oziębłowską cywuniankę szadowską. *Niesiecki.*

Legier. *Nobil. praec. scart.* w konst. r. 1768. *Malach.*

Legniący *książęta.* O tych mowa, gdzie o królewskich familiach i Piasta linii. *Nies.*

Legoniec (*de*) Jan wymieniony w Metryce kor. z r. 1549 jako nobilitowany. *Czacki.*

Legowicz, w pow. wilkomierskiem itd. *Malach.*

Legucki. *Kurop.* i *Malach.*

Leitsch z Leitenfeld (*de*) Alexander sekretarz obwodowy, otrzymał szlachectwo od cesarza Józefa II 1787 i na tej zasadzie do ksiąg szlachty galic. wpisany.

Lekczyński h. *Nalecz*. Piotr syn Wawrzyńca, Waleryan i Czesław synowie Piotra, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. Z tegoż domu N. zaślubiła w r. 1881 Stanisława Komornickiego h. *Nalecz*.

Lekszycki h. *Warmia*. Dom starożytny, wspólnej dzielnicy z Gnoińskimi i wedle słów Paprockiego (*Herb. Ryc.*) „znacznici z męstwa w równej sławie“. *Niesiecki* go opuścił, z czego jednak *Bobrowicz* (*Nies. tom 10 str. 266*) niesłusznie wnosi, że „dawni autorowie o nich nie pisali“. Mieliśmy w tece dokładny tej familii rodowód, ale wysłany do uzupełnienia, nie wrócił do nas więcej; znajdujemy natomiast o niej wiadomość w *Złotej księdze p. Zychlińskiego*, z której czerpiemy następujące szczegóły: Chrystyan z *Lekszyce* (dobra te leżą w powiecie wiślickim, w parafii kościeleck.) 1388 miał za sobą Kryspinę, z której zostało synów dwóch: Boksa i Michał; z tych pierwszy Boksa (Bogusław), miał z Dorotą, córką Jana z *Jekuszewic*, czworo dzieci: Mikołaja (patrz niżej), Jadwigę za Piotrem Sierosławskim 1433, Piotra (p. n.), Stanisława. Mikołaj syn Krystyna i Jachny, miał córkę jedną Katarzynę za Wiesławem Kościeleckim 1425 i synów trzech: 1) Jana 1418-1423, którego syn Maciej na *Tarszycach* 1466 i córki: Katarzyna 1466, Dorota za Markiem Klonowskim 1466 i Wichna za Pawłem Taszyckim 1466. 2) Mikołaja plebana w Obychowie 1427-1464 i 3) Piotra na *Wanchadłowie* 1424-1480, po którym dwie córki zostały: Barbara za Andrzejem Ossowskim 1493 i Jadwigą 1480. Jakób syn Stanisława i Donatkowskiej, 1470-1487 miał z Małgorzatą Koczorowską córek dwie: Barbarę za Pawłem Wojniczem 1533 i Jadwigę za

Wojciechem z *Trzemeszna* 1533, oraz syna Piotra. Drugi syn Stanisława i Donatkowskiej — Imbramo, zaślubił Katarzynę z *Broniszewa* 1475-1521, z której syn Jan na *Broniszewie* 1508 do 1530 miał córek dwie: Dorotę i Jadwigę 1530. Mikołaj syn Boksy (p. w.) na *Lekszycach* miał z Anną, córką Adama Minogskiego, miał synów dwóch: Mikołaja i Stanisława (1498) i córkę Barbarę za Mikołajem Szałowskim (1474-1485). Piotr drugi syn Boksy (p. w.), miał za sobą Jadwigę Górską (1466-1467), z której zostało następujące potomstwo: 1) Jakób dziedzic dóbr Lekszyce i Bobina, który z Anną Swoszewską miał jedyną córkę Elżbietę za Mikołajem Łankawskim 1417-1517, 2) Stanisław na *Gruszowie* i *Strabnicach*, po którym z Małgorzaty Raciborskiej zostało synów dwóch: Wawrzyniec i Sebastyan na *Stradlicach*, ożeniony *Imo voto* z Anną Zbilitowską, *2do voto* z Ewą Klissowską (jego córka Anna za Piotrem Rusiekiem 1536-1561) i córek trzy: Katarzyna za Piotrem Petryłło 1538-1547, Dorota za Felixem Stempkowskim 1538-1544 i Anną za Janem Krampskim 1538, 3) Mikołaj na *Gruszowie* i *Stradlicach*, miał za sobą Elżbietę Świradzką, z której dwóch zostało synów: Mikołaj bezdzietny 1493-1534 i Jan na *Lekszycach* 1522-1583, po którym z Katarzyną Wojciechowską oprócz córek: Katarzyny za Tomaszem Skórzewskim 1582-1594, Zofii i Anny za Erazmem Glicznem-Skrzetuskim — trzech zostało synów: Krzysztof i Seweryn bezdzietni i Jan, dziedzic dóbr Mazgowa (w sandomierskiem), ten zaślubił Annę Międzygórską, z której trzech zostało synów: 1) Franciszek, sławny malarz, ożeniony z Włoszką, umarł 1668 w Krakowie, wstąpiwszy do zakonu OO. Bernardynów, a żona jego weszła do klasztoru św. Józefa w Krakowie, — 2) Wojciech, o którym brak wiadomości i 3) Bartosz, który się przeniósł do Wielkopolski nad granicę brandeburską, ten z Katarzyną de Luka (Kurską) miał syna Jana, którego syn Marcin miał za sobą Różę N., z której oprócz córki Katarzyny za Cichowiczem — trzech zostało synów: Franciszek młodo zmarły, Józef ożeniony z Urszulą Skibicką bezpotomną i Wojciech, który z Maryanną Skibicką (siostrą powyższej Urszuli) miał synów trzech: Antoniego, Michała bezpotomnego i Izydora. Z tych Antoni zaślubił Antoninę Pawlicką, z której trzech zostało synów: Wincenty † 1855, ks. Felicyan proboszcz w Zalemie i Józef urzędnik król. archiwum w Poznaniu, ożeniony z N. Lekszycką, córką Mieczysława. Drugi zaś syn Wojciecha i Skibickiej — Izidor, sekretarz jenerałny prefektury księstwa warsz., później radca ziemiański powiatu gnieźnieńskiego resp. odolanowskiego, miał za sobą Michalinę Gotwaldównę, z której oprócz córki Eustachii za Wilhelmem Alkiewiczem — dwóch zostało synów: ks. Stanisław † 1861 w Poznaniu i Mieczysław, urzędnik Starego Ziemstwa pozn., ten umarł 1880, zostawwszy z Maryi Rejewskiej kilka córek, z których jedna za Józefem Lekszyckim.

Leleweł h. *ul.*, który jest taki: tarcza wzdłuż rozdzielona: w pierwszej połowie po prawej stronie tarczy w polu niebieskiem lew dwugonny złoty z wywieszonym językiem, stojący, trzyma w łapach naczynie czerwone z sześcią kwiatkami konwali, w drugiej połowie lewej w polu białem prawe skrzydło orle czarne, rozpięte: nad koroną lew jak w tarczy. Familia ta starożytna w Austrii, przeniosła się do Prus Brandenburskich, zkąd następnie jeden z jej członków imieniem Karol Loelhoeffel de Loewensprung Leleweł, syn Henryka z Konstancyi Jauch, córki saskiego jenerała Joachima urodzony, przybył do Polski i na sejmie w r. 1768 otrzymał indygenat. Karol ten służył młodo w gwardyi pieszej kor. w stopniu oficera, potem został cześnikiem z liwskiej, a w końcu radcą komisji Oświecenia. Siostra jego Teresa wyszła za Adama Cieciszowskiego pisarza w. kor., a sam zaślubił Ewę († 1837), córkę Franciszka Seluty cześnika rzeczywistego, z której oprócz córek: Julianny († 1796) i Marceliny — trzech zostało synów: Joachim (ur. 1786 w Warszawie † 1861 w Paryżu, pochowany na cmentarzu Montmartre) znakomity historyk, Piotr Adam Jacek (ur. 1790) dziedzic dóbr Wola Cygowska, poseł na sejm 1825 z powiatu węgrowskiego — i Jan Paweł (ur. 1796 † 1847 w Berlinie) znany podpułkownik inżynierii, komendant Pragi 1831, potem wyjechał do Francji, następnie do Szwajcaryi, gdzie został naczelnym inżynierem dróg i mostów r. 1837.

Leliwa h. *ul.* Że Błogosławiony Bertold opat garsteński w r. 1140 tym się herbem pieczętował, ztąd dochodzę (mówi *Niesiecki*), że ten klejnot do Polski naszej z cudzych krajów przywiatał i lubo *Orzechowski* tego był zdania, że się ten herb w granicach polskich urodził, czego mu pozór czyniło imię Leliwa bardziej nakłonione do słowiańskiego języka, atoli *Paprocki* i *Okolski* z Renu go być przeniesionym mienia, przydaje drugi, że nad rzeką Renem podziśmien jest zamek, który z niemiecka zowią Monstern, a po polsku Leliwa. Pod któryby zaś czas te przenosiny stanęły, zgadnąć trudno. *Długosz* tak o nim świadczy: *Sub tempore Vladislai primi Regis adventu, Spicimirum primarium authorem habuit, qui ex prisco ignite deferebat, dum ex Rheno venit. Sed processu dierum in ea domo Polonorum, quae defectuosam lunam cum Stella deferebat se conjunxit, et inivit, in qua viri providi, industriosi, Republicae Studiosi.* Paprockiemu się to *Długosza* zdanie nie podoba, bo w przywilejach dawnych czytał Spicimira, który za panowania Władysława I króla polskiego dał wieś arcybiskupowi gnieźnieńskiemu Spicimierz, od imienia swego

- założona. Do herbu *Leliwa* pociągają niektórzy Bodzotę arcybiskupa gnieźnieńskiego, ale ten do herbu *Szeliga* należał. *Niesiecki*. — Obacz *Tarnowski* h. *Leliwa*.
- Lelowski** h. *Junosza*, w mazowieckim. Piotr stolnik zakrocimski, z sejmu 1593znaczony do rewizji ksiąg grodzkich zakrocimskich. Jakób podczaszy warszawski 1587, poseł na konwokacyę, potem kasztelan zakrocimski 1632. Anna Jędrzeja Łopackiego małżonka. Dorota kasztelanica zakrocimska, dóbr Lelowa, Błędowa, Ruskowa, Smagorzewa, Ruskowki dziedziczka, była za Janem Moszyńskim h. *Eodzia* chorążym sieradzkim, po którym owdowiła w r. 1620. *Nies.* — Jan, Ignacy, Antoni, Tomasz, Józef, Felicjan, Adam i Szczepan w sądzie z lwowskim 1782, — Antoni syn Ignacego i Marcin syn Józefa w wydziale Stanów galic. r. 1838 — udowodnili szlachectwo.
- Lelussa**. N. wojewoda trocki 1440, spiknąwszy się na Zygmunta Wielk. ks. litewskiego, zniósł go z świata, Troki miasto za Świdrygiełła opanował, skarby Zygmuntowe złupił, o co potem z krzesła tego zrzucony. N. Lelussa kasztelan trocki 1436. Jan Stanisławowicz Leluszewicz marszałek litewski, wojewoda podlaski 1519, poseł do Moskwy o pokój. *Niesiecki*.
- Lelusz** albo **Leluszewicz** h. *ul.* Patrz **Lelussa**.
- Lemański** h. *Bukowczyk*. Józef kapitan regimentu wojsk koronnych, *nobil. praec. scart.* w konst. r. 1790, potomstwo jego udowodniło szlachectwo w Heroldyi król. polsk.
- Lembicki**, **Lemieszewski**, **Lenarski** i **Lenart**. Domy te są wymienione u *Kurop.* i *Malach*.
- Lenartowicz** h. *Pobóg*. Andrzej z *Gieziezłowca* syn Kazimierza i Bogumił z *Gieziezłowca* syn Ludwika, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — N. Lenartowicz *nobil.* w konst. r. 1676 fol. 62. *Malach*. — N. Lenartowicz podpisał elekcyę króla Augusta II z wojew. ruskiem. Do tego domu zapewne należy Teofil (ur. 1822 w Warszawie) znany współczesny poeta. Konstanty dziś żyjący ma za żonę Zofię Fedkowicz. N. Lenartowicz z *Niedzielska* miał za sobą Rozalię Kobierzycką h. *Korab*.
- Leńczowski** z *Leńcz Górnych*, **Bator Michałowicz**. Wojciech w sądzie z przemyskim 1782, Alexander wnuk Wojciecha i Zygmunta syn Alexandra w wydziale kraj. 1868 — udowodnił szlachectwo.
- Leńczewski** h. *Zadora*. Dom starożytny w ziemi bielskiej, gdzie gniazdo jego dobra Lencze Samotyje. *Kap. Mil.*
- Leńczowski** h. *Strzemie*, w krakowskim dom rozrodzony. W r. 1705 Jędrzej Kurowski Leńczowski, Jędrzej Gruszka Leńczowski, Łukasz Lipski Leńczowski, Błażej Pająk Leńczowski, Tomasz i Jan, Jan Kamiński Leńczowski, Jan Dobek Leńczowski, Jan Podolecki Leńczowski, Wojciech Merzenkowicz Leńczowski. *Paprocki* kładzie przywilej Bolka ks. cieszyńskiego oświęcimskiego, dany r. 1406 Hermanowi i Dobkowi de Lencz i jego braciom tak rodzonym jako i stryjczynym, gdzie świadczy o nich, że z dawną herbem *Strzemie*, który się zowie Lawsowa, pieczętowali. Są i na Wołyniu, Jan 1674. Krzysztof miał za sobą Chlewicką, Teresa była za Stanisławem Rudnickim wojskim chełmskim. *Niesiecki*. — Jan sufragan lubelski, biskup abderański 1783. *Kras.*
- Leńczyłowski**. *Kuropatn.* i *Malach*.
- Leniecki**, w inowrocławskim itd. *Kuropatn.* i *Malachowski*.
- Lenendorf**. N. starosta mściłowski, poseł na sejm 1724, czy nie Legendorf? *Nies.* Obacz **Legendorf**.
- Leniecki** h. *Jelita*. Kajetan syn Tomasza udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.
- Leniek** h. *Rawicz*. Ci są właśni Rokiccy w rawskim, z których wspominają dawne skrypta Jana Pakosza z Rokitnice starostą rawskim, ten z Jedleńską zostawił to potomstwo: Jana, którego matka nazwała Lenkiem, od którego czasu to nazwisko na nim i na sukcesorach jego zostało; był potem po ojcu starostą rawskim, łowczym wiślickim i niepołomskim, tego z Maciejowską h. *Ciołek* syn Tomasz, którego z Goiszewskiej córka Rucka i syn Maciej, temu Wąsowiczówna powiła siedmiu synów i kilka córek, między niemi był Mikołaj, który trzymał Wolborz i Piorków. Maciej kasztelan derpski, starosta nowogrodzki 1607, miał za sobą Teodorę, Jana Sapiehy starosty drohickiego córkę. Maciej brat Jana starosty rawskiego, z Jedleńskiej urodzony, kanonik krakowski i łęczycki, pleban rawski, mąż uczony i godny. N. Bartłomiej Gumowski małżonka. *Nies.*
- Lenk** z *Rysemburga* h. *Potęga*. *Nobil.* w konst. r. 1775 fol. 148. Franciszek syn Jana, Maksymilian i Romuald synowie Jana udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.
- Lenkiewicz** h. *Kotwicz*, w pow. mozyrskim, piszą się z Strupina. Jan 1601. Jan 1620. Alexander podwojewodzy i poborca kijowski 1647. N. podsędek mozyrski, mąż uczony i żołnierz odważny. Władysław podkomorzy mozyrski 1674. Roman podkomorzy mozyrski 1681, miał za sobą Bliśkowską, siostrę starosty żytomierskiego. Brat jego Marcin mąż wojenny, którego syn Jędrzej, ale ci zdaje się *Podkowa* albo *Pobogiem* się pieczętują. N. pisarz z mozyrski, poseł na sejm w r. 1724. N. miał za sobą Antoninę Stempkowską. Jan w wojsku cesarskim przeciwko Turkom zwycięzki kawaler. *Nies.* — W r. 1778 Stanisław cześnik zwinogrodzki. Adam krajezy połocki. Tomasz stolnik mozyrski. Adam pisarz z mozyrski. Ignacy sędzia gr. mozyrski. Stanisław pisarz gr. mozyrski. Józef koniuszy mozyrski. Marcin strażnik mozyrski. *Kras.*

- Leonowicz**. *Kurop.* i *Malach*.
- Leontowicz** *Kurp* h. *Stepowron*. Bazyli udowodnił szlachectwo w wydziale Stanów gal. 1789.
- Leparski** *Etanusa*, **Leparski**, **Leparski** z *Hanusia* i **Leparski** z *Gimbustu*. Tak ich umieszczają *Kurop.* i *Malachowski*. — Jerzy Ettanusa Leparski, podstoli upitski i delegat, podpisał elekcyę króla Stanisława Augusta — tenże był w r. 1778 podkomorzym upitskim.
- Lepigé** h. *Gromiec*. Jan syn Jerzego. Tak stoi wymieniony w *Spisie szl. król. polsk. 1851*.
- Lepiszewicz**. N. miał za sobą Aleksandrę Tarnowską h. *Rolicz*, z której synowie Michał i Antoni, jeden z nich w zakonie ś. Franciszka Reformat. *Niesiecki*.
- Lernet**. *Nobil. non praec. scart.* w konst. r. 1790. *Malach*.
- Lesiecki** h. *Należ*, w lubelskim, piszą się z Lesc. Jan w lubelskim, Mikołaj w pińskim 1649. Jan komornik graniczny belzki 1674. N. miał za sobą Jadwigę Howiecką, z której córka Katarzyna Skrzyszowska i synowie: Stefan, Marcin, Jędrzej i Mikołaj. *Nies.* — Michał pisarz gr. nowogrodzki 1776. Cyryl komornik graniczny chełmski 1792. *Wielądko*. — Ignacy, Waleryan wnuk Ignacego i Franciszek z *Lesia* Lesieccy, udowodnili szlachectwo w Galicyi 1782-1783.
- Lesing**. *Nobil. praec. scart.* w konst. r. 1790. *Malach*.
- Lesiński** h. *Jastrzębiec*, w ziemi nurskiej. Z nich Jan w r. 1687 nabył tamże dobra Korczówkę (*Herb. rodz. szlach. 1853*). Ignacy i Piotr synowie Ludwika, Franciszek syn Augusta, Stanisław i Ludwik synowie Ignacego — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.
- Lesiowski** h. *Ogończyk*, w ziemi sanockiej, z którą Korycińską, z której synowie: Jakób w prawie polskiem biegły i Franciszek. Lesiowska Giszowskiego małżonka. Grzegorz łowczy rawski 1673. Kazimierz wojski rawski, Piotr miecznik rawski i Tomasz 1674. Walentyn miał za sobą Urszulę Grabionczankę, z której syn Jan i córka Jana Oczosalskiego małżonka. Stanisław wojski samborski, z Ludwici Ustrzyckiej kasztelanicy przemyskiej syn jego Walentyn 1692. N. pojął Teofilę Łędzką, wdowę po Józefie Podkańskim. Jan Soc. Jesu mąż godny, rządził kollegium krakowskie, domem professam w Krakowie i Warszawie, Władysława króla spowiednik, † w Krakowie 1633. *Niesiecki*. — Kazimierz Grzegorz wojski rawski, Piotr, Gabryel sędzia z rawski, Tomasz i Jan sędzia z rawski Lesiewski — podpisali elekcyę króla Jana III. Gabryel kasztelan sochaczewski † 1774. Familia ta kwitnie po dziś dzień w królestwie polskiem, ale stale pisze się Lesiewski i ztąd *Kurop.* i *Malach*. osobno umieszczają Lesiewskich i Lesiowskich.
- Leski** h. *ul.* *MS. o Fam. Prusk.* pisze, że Piotr von Ezelik czyli Leselicht od dóbr Leszcze pod Toruniem leżących, pierwszy się pisać począł Leskim, był człowiek wielkich przymiotów i w cudzych językach biegły, gubernator generalny województwa chełmińskiego i starosta lipiński, spłodził córki Białoblocką sędzinę michałowską i synów dwóch: Józefa *ster.* i Adama dziedzica na Leszczach, Mirakowie, Fałcynie, Nawry, sądownego a potem chorążego chełmińskiego, tego córki: Maryanna za Bystramem sędzią michałowskim, Rozalia za Czarlińskim sądownym chełmińskim, Julianna i Barbara zakonnice ś. Benedykta, jedna w Toruniu, druga w Chełmnie i synowie, z tych Tomasz starszy związany *sortem suam*, ożenił się w Kujawach i tam imię Leskich rozplenił, drugi Marcin w sandomierskiem osiadł, trzeci Bartłomiej w zakonie Soc. Jesu, czwarty Piotr kanonik chełmiński, proboszcz brodnicki i wabrzyński, piąty Jędrzej stolnik płocki, z Zielińską *ster.*, szósty Jan, ekonom generalny malborskiej i rogozińskiej ekonomii i sędzia michałowski, Meldzińska powiła mu dwie córki: Maryannę, która zaślubiona Doregowskiemu sądownemu świeckiemu i Katarzynę Kalkszteinowi sądownemu malborskiemu, synów zaś trzech: Wojciecha z Piwnicką bezpotomnego, Walentego, od którego z Pawłowskiej był syn Marcin, który z Trzcinią zszedł bezdzietny, Pawła sądownego michałowskiego, któremu Konarska zrodziła córkę Annę za Stanisławem Czapskim *ster.* i synów: Michała *ster.*, Sebastjana, od którego z Jabłonowskiej był Jędrzej bezpotomny i Szymon, tego z Klińskiej syn Tomasz itd. Jakóba, tego z Rudnickiej dwie córki zostały: Wolska i Kossowska. Łukasza, temu Czerwińska spłodziła Annę Dąbrowską i synów trzech: Macieja *ster.*, Wojciecha, ten z Płaskowskiej tylko miał córkę Teresę *Imo voto* Szuldrska, *2do voto* Malewska; trzeciego Łukasza, którego z Moszczeńskiej dwie córki: Magdalena *Imo voto* Łoktowska, *2do voto* Kiełpińska, *3tio voto* Chelmicka, Anna *Imo voto* Łoktowska, *2do voto* Koziebrocka; tyleż synów: Stanisław, którego z Elzanowskiej syn Józef, z Bogurskiej zostawił Antoniego i Maryannę i drugich i Jan sądowny chełmiński, tego z Trzcinińskiej dwie córki: Katarzyna zakonnica w Warszawie u PP. Sakramentek i Agnieszka, tyleż synów: pierwszy Wojciech najprzód w r. 1734 wziął opactwo wąchockie, z którego 1737 postąpił na opactwo peplińskie, a 1738 obrany ablegatem na generalne do Cistercium, drugi Michał podczaszy inflantski, deputat na trybunał kor. 1735, poseł na sejm 1730 r. Lescy Sandomierzanie z Prusakami jedenże dom stanowią, ale albo im nasi autorowie niesłusznie herb Ostoja podtrącają, albo też Sandomierzanie podobny symetryą do pruskiego herbu, herb Ostoja sobie przywłaszczyli. *Nies.* — Wyżej wspomniany Wojciech z opata peplińskiego postąpił na biskupstwo chełmińskie, umarł 1758.

Leski h. *Dolega*, w mazowieckiem. Stanisław kwitnął 1697. Michał miał za sobą Barbarę Eychowską 1712. *Nies.*

Leski h. *Ostoja*, w sandomierskiem. Bartłomiej z Jadwigą Tarłówną spłodził córkę z Zbigniewem Sienińskim i syna Jana podstolego lubelskiego. Leskiego referendarza koronnego wspomina *Histor. Dom. Profess. Crac.* 1633. Anna najprzód Stanisława Dedyńskiego, a potem Marcina Gniewosza małżonka, kościół w Lunowie restaurowała i szpital tamże dość dostatni wystawiła. Samuel Soc. Jesu. jest w druku jego *Prawda katol. wiary* 1679. *Niesiecki.*

Leśkiewicz h. *wł.* Antoni i Karol synowie Józefa. *Spis szl. król. polsk.* 1851.

Leśnicki. Grzegorz sędzia generalny w wojsku zaporoskim, któremu w zasługach dała ojczyzna miasteczko Kamionobrod. *Const.* 1661. N. ziemianin łęczycki, towarzysz Stadnickiego, zginął w okazji pod Pleszkawem 1581. *Niesiecki.* — Wyżej wspomniany Grzegorz nobilitowany w r. 1659 i nadane miał *avulsum* od starostwa koziańskiego miasteczko Olizarze z przyległościami. *Constit.* V IV fol. 650.

Leśniewicz h. *Półkozic.* Wspominają ich *księgi grodzkie opoczyńskie* 1589. Bogdan podstarości lanekoroński. *Nies.* — W r. 1778 Józef komornik gran. podolski. *Kras.*

Leśniewski h. *Boycza.* Dom starożytny w ziemi łomżyńskiej, gdzie gniazdo jego dobra Leśniewo. *Act. ter. lomż.* 1466-1474.

Leśniewski h. *Rawicz.* Dom starożytny w ziemi bielskiej, gdzie gniazdo jego dobra Leśniewo; ukazuje się w aktach z wiskich od r. 1526. *Kap. Mł.*

Leśniowolski h. *Roch 2do*, w mazowieckiem i podlaskiem, jedenże dom z Oborskimi, co i z tego poznać, że się pisali z Obor. Stanisław kasztelan według *Orzech.* ciechanowski, według *Papri.* i *Okolsk.* warszawski, według *Bielsk.* czerski, hetmanem też zowią niektórzy tego Stanisława, ale chyba nadwornym był: to pewna, że wielkiego serca był kawaler, który pod Rewlem w półtora tylko tysięcy na czterdzięci tysięcy Moskwy uderzywszy, siedm czy ośm tysięcy trupa na placu położył, ostatek pogromił. Córka jego za Stanisławem Łękowski podstolim ciechanowskim; o synu tegoż Stanisława powiada *Papri.*, że był godnym rotmistrzem za Augusta i Stefana królów, zdaje się, że to był Jan kasztelan czerski, starosta parnawski, z sejmu 1590 naznaczony *ad consilia bellica.* *Constit.* fol. 564. Marcin kasztelan podlaski umarł 1593, był oraz i zatorskim starostą. *Papri.* Mikołaja pisze kasztelanem podlaskim i starostą łosickim w r. 1583, ale się w imieniu pomylił. *Konstytucje* o nim świadczą 1587 fol. 437 i 1590 fol. 564, że był w wielkich respektach u króla Zygmunta III, miał za sobą Annę de Kufłów, córka jego za Gostomskim wojewodziecm poznańskim, synów także było dwóch: Paweł starosta zatorski † 1632, miał za sobą Katarzynę Śmigielką h. *Eodzia*, ale z nią żył *ster.* i Prokop kasztelan podlaski, starosta brański i niemoński 1648, deputat na trybunał radomski 1629, miał za sobą Barbarę Oleśnicką starościankę belzką, z której spłodził córkę Dorotę za Stanisławem Firlejem kasztelanem lubelskim i syna Franciszka Jana starostę brańskiego, ten z Anną Sapieżanką, córką Kazimierza starosty niemońskiego, która po jego śmierci poszła za Parysa kasztelana lubelskiego, zostawił trzech synów: Jędrzeja, Stanisława i Jana i córkę Katarzynę, wszystkich bezpotomnych. Po zmarłej Oleśnickiej Prokop złączył się z Katarzyną Wojnianką, ale z nią *ster.* Krom tych, jeszcze ci Leśniowolscy kwitnęli: Krzysztof rotmistrz, o którym *Konstyt.* 1587. Helena *Imo voto* za Stanisławem Stadnickim kasztelanem przemyskim, *2do voto* w r. 1615 za Mikołajem Kiszka. Adam starosta brański 1616. Hieronim chorąży czerski 1648. Jan starosta drohicki r. 1643. Jan dworzani Władysława króla † 1641. Któryś z Leśniowolskich miał za sobą Herbutównę. Marcinowi Leśniowolskiemu mężowi rycerskiemu, Katarzyna Parysówna nadgrobek wystawiła w kościele lubelskim. Jana jest w druku panegiryk: *Mamubiae triumph.* 1634. N. podczaszy lwowski, starosta horodelski, żona jego Chodkiewiczówna. Elżbieta chorążanka czerska za Franciszkiem Stojęńskim sędzim z. lubelskim. *Niesiecki.*

Leśniowski h. *Gryf.* Tych dawniejsze wieki Gołąbkami zwały, jako pisze *Papri.* Jan Gołabek z Zimnowody podsedek lwowski 1436. Z tychże był Mikołaj Gołabek biskupem kamienieckim nominowany w r. 1467. Jędrzej dziedzic na Leśniowcach 1515. Barbara dziedziczka na Leśniowcach, Adama Kościeja małżonka. Jerzy i syn jego Jan 1507. Leśniowski u Obertyna stawał po kawalersku 1531. Jan dworzani Zygmunta Augusta 1564, tenże to zdaje się Jan był potem podczaszym lwowskim, starostą dolińskim 1569, jako podpisał unią Podlasia z Koroną, miał za sobą Chodkiewiczównę kasztelanę wileńską, syn jego Mikołaj z Zimnowody, poseł na sejm 1620, kasztelan czechowski, † 1634, żona jego Liężianka, z której został syn. Krzysztof wojski żydaczowski, deputat na trybunał kor. 1606, córka jego Elżbieta 1616 za Jerzym Humnickim. Stefan kasztelan czechowski 1634. Marcyan miał za sobą Kilanowską, Jakób Dorotę Szczawińską wojewodziankę podlaską, ale z nią *ster.* Jan i Szymon z Zimnowody Leśniowscy 1705 w krakowskim. Helena Jana Ankwicza małżonka. Zofia *Imo voto* za Pawłem Moszyńskim, *2do voto* za Gabryełem Brzechwą podczaszym warszawskim. *Nies.* — Grzegorz Leśniowski albo Le-

śniowski około r. 1694 dobra Leśniewo-Zimnawoda w ziemi bielskiej, Mateusz łowczy ostrzeszowski w r. 1763 dobra Petryki w woj. kaliskiem, a Stanisław w r. 1763 dobra Rybie i Suchodoly — dziedziczyli. *Herb. rodz. szl.* 1853. — Faustyn i Władysław synowie Józefa, Jan syn Sebestyana, Paweł i Michał synowie Franciszka, Andrzej syn Adama, Onufry i Stanisław synowie Franciszka, Józef, Mateusz i Seweryn synowie Antoniego — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. Józef, Michał, Hieronim szambelan austr., Szczepan szambelan austr. Leśniowscy z *Zimnejwody* zapisani do ksiąg szlachty galic. stanu rycerskiego, ale herb ich nie wyrażony w legitymacyi. Z tych Stefania *Imo voto* za hr. Morskim, *2do voto* za Mieczysławem Szczepańskim.

Leśniowski h. *Grzymala.* Adam archidyakon gnieźnieński, poznański, łowicki, pultuski kanonik, † 1641. Wojciech w pow. śremskim, żoną jego Ewa Pigłowska. *Baran.* Maciej (mylnie mu wyżej herb *Gryf* położony, bo do Grzymalitów należy) poseł na sejm r. 1613, w r. 1617 marszałek trybunału kor., z sejmu 1620 przydany hetmanom *ad consilia bellica.* *Constit.* fol. 2, a w r. 1623 komisarz do zaporoskich Kozaków i do kwarty rawskiej, nakoniec kasztelan belzki, starosta wissemburski i kanonik, pułkownik król. 1628, przeciwko Szwedom w Inflanciech i Turkom odważnie stawał, fundował w Leśniewie konwent OO. Bernardynom 1637, miał za sobą Marynę Łaszczównę Obrociworównę † 1612; córkę swoją Katarzynę wydał za Jędrzeja Getnera podczaszego lwowskiego; też czy inna Katarzyna była za Stefanem ks. Czetwertyńskim podkomorzym braclawskim. Leśniowski miał za sobą Konstancją Jabłonowską h. *Prus.* Jerzy w ziemi lwskiej, Kasper w z. nurskiej 1648. Ewa Golemowskiego małżonka. *Niesiecki.*

Leśniowski h. *Rawicz* i Leśniowski h. *Roch.* Ze są i tych herbów, pisze *Malachowski.*

Leszczowski. Jędrzej z Leszcz podsedek lubelski podpisany na liście Władysława Jagiella danym miastu lubelskiemu. Jakób starosta grabowiecki i Marek w belzkim województwie 1632. Gryzelda była za Bonawenturą Belzeckim stolnikiem halickim, z którym spłodziła dwóch synów: Adama stolnika belzkiego, tego żona Helena Kuropatwianka i Alexandra. N. Leszczowska Stanisława Borkowskiego h. *Eabędz* kasztelana połanieckiego małżonka. O Leszczowskich h. *Paprocki* pisze *Paprocki* w *Gniaździe.* *Niesiecki.*

Leszczyc Bróg h. *wł.* Jedni początków domu tego i herbu zasięgają od potomstwa Leszków monarchów polskich, jeszcze za poganstwa, co *Parisius* popiera, drudzy twierdzą, że Leszczycowi rycerzowi, za znaczne i kawalerskie zasługi był nadany, od którego też imienia nabył. *Bielski* o tej familii powiada, że byli w niej ludzie prostotą i szczerością tchnący, ale gospodarze dobrzy. Piotr arcybiskup gnieźnieński, wprowadzić go *Długosz* do h. *Nalecz* naciąga, ale *Damalewicz* w *Vitis Archiep. Gnesn., Papri., Janic., Okolski, Bielski* fol. 75 i inni, Leszczycem go chcą mieć; w r. 1058 z proboszcza poznańskiego na tę godność wyniesiony, na której przydywał aż do r. 1092. Andrzej Leszczyc kasztelan kaliski w r. 1190. Haimo biskup wrocławski na Szlasku, syn Janisława hrabi, umarł 1126. Wnuk tegoż biskupa Jakób z *Skarszewa* 1152, o którym pod Skarszewskimi mówić się będzie. Gerward biskup poznański, tak go zowie *Długosz* w historii swojej i przydaje, że z kustodii i kanonii poznańskiej do tej infuły obrany 1176, † 1177. *Papri.* elekcyą jego zwała na rok 1153, ale się myli. Jarosz Leszczyc kasztelan poznański 1232. Gerward biskup kujawski w r. 1301 do tej infuły wyniesiony, † 1323. *Paprocki* już go do herbu Osmorog albo Gerald, już do herbu *Łodzia* pociąga, ale *Długosz* wyraźnie go Leszczycem pisze. Floryan Lascary biskup płocki h. *Leszczyc*, z kujawskiego i płockiego kanonika zgodnie obrany, mądry, skromny, poważny i uczony, † 1334. Trojan biskup kujawski, tego *Papri.* do h. *Szeliga* naciąga, ale mylnie, † 1383. Piotr Wisch biskup krakowski tegoż herbu, o którym mówić się będzie pod Radolińskimi, ile że wyraźnie o nim *Papri.* mówi, że się pisał z Radolina. Derszlawa Leszczyc za panowania Przemysława monarchy kładzie *Papri.*, ale rok przez omyłkę tamże źle położony 1395. Dorota h. *Leszczyc* była za Prandotą z Strzempina, matka Tomasza Strzempieńskiego biskupa krakowskiego około r. 1430. *Niesiecki.*

Leszczynski. Grzegorz. Tak stoi wymieniony w *Spisie szl. kr. polsk.* 1851.

Leszczyński h. *Abdank*, w płockiem i podlaskiem, piszą się z większych Leszcz; był jeden z nich pisarzem z płockim, brat jego rodzony kanonikiem płockim. Jan z Poniatowską h. *Junosza* zоставił syna Jana nazwanego Getka, ten miał za sobą *Imo voto* Moczyłską, z której był N. pleban sterdzinski, Mikołaj i Bartłomiej, *2do voto* Barbarę Wojtkowską, z którą spłodził syna Wojciecha męża rycerskiego, ten najprzód żył z Elżbietą Słupecką, potem z Sciborówną h. *Ostoja*, synowie jego: Alexander, Piotr zginął w Węgrzech na wojnie, Jędrzej w obozie lata swoje strawił, żona jego Iwanowska, synowie: Waleryan, Jan i Jakób, Magdalena z Leszcza była za Kazimierzem Borkowskim h. *Nowina*. Piotr chorąży płocki 1587. Maciej 1648. N. podczaszanka liwska była za Stanisławem Łuszczewskim. *Niesiecki.* — Michał Skarbek Leszczyński i syn jego Józef w r. 1652 wieś Izycze, — Fabian w r. 1744 dobra Leszczyno w woj. płockiem, — Michał podczaszy sandomierski w r. 1769 dobra Pętkowice, Sandomierskie i Radomskie. Wolkę-Ptaszą i Michał w pow. sandomierskiem — dziedziczyli. Józef cześnik rawski w r. 1788 poseł na sejm. (*Herb.*

taki dział dóbr między sobą uczynili, że jednemu dostały się dobra Leszno i miasto Radomioko, Śmigiel i Kieplów, drugiemu Rafałowi Gołuchów, Goliszów, Przygodzice itd. *Okolski i Tward.* pierwszemu tego Przeclawowi synowi imię dają Iwan albo Jan i że się pisał z Obichowa, jakoż i *Długosz lib. 10 fol. 166, Cromer lib. 16* wyraźnie o nim piszą, że tego Jana kasztelana śremskiego, z Hinczą z Rogowa i z Janem z Ostrowca wysłał Władysław Jagiełło w legacji do Hermanna księcia Cilji po Annę siostrę jego i że przy kasztelanii śremskiej był oraz starostą kujawskim. Syna mu *Okolski* przypisuje Dobiesława Puchałę kasztelana przemęckiego, nie przemyskiego, jako on chce. *Długosz* o tym Dobiesławie wyraźnie powiada, że się pisał de Wagry, a zatem bardziejby należał do węgierskich Wieniawitów; synowie jego: Iwan sędzia z kaliski 1422 (*Długosz* zaś o Iwanie z Obichowa sędzim z kaliskim h. Wieniawa dopiero pisze w r. 1472), Rafał kasztelan przemęcki 1428 (którego synów miało być czterech: Cherubin, Rafał, Jan i Jędrzej), Derszław, Mikołaj z Leszna i Jan z Karmina. Ludzie to byli wielcy, którzy tej ojczyzny nietylko wytworną radą, ale też i silną nieprzyjacielowi każdemu ręką bronili. Rafał z Gołuchowa starosta kujawski, drugi syn Przeclawa wojewody kaliskiego, według *Paprz.*, *Okolski* i *Tward.*, atoli *Genealogia tego domu* Przeclawowi wojewodzie kaliskiemu lubo tychże dwóch synów przynajmniej, przecież z inszemi tytułami: o Iwanie powiada, że był kasztelanem kaliskim i starostą radziejowskim, od którego miał być Rafał generał wielkopolski, starosta radziejowski i śremski, dziedzic na Lesznie, w r. 1450 w Lesznie pochowany, ojciec Rafała marszałka kor., o którym niżej. O Rafała powiada, że był podstolim poznańskim i starostą sieradzkiem, jakoż *Łaski* kładzie go w r. 1436 z pierwszym tytułem, a w księgach gr. ostrzeszowskich stolnikiem go zowią w r. 1434, gdzie żonę swojej Jadwidze tysiąc grzywnien posagu naznacza. Gdy potem jedna linia tego Przeclawa wojewody kaliskiego bezpotomnie zesła, dobra się wszystkie do drugiej linii zupełnie wrócili. Rafał kasztelan poznański, marszałek nadw. kor., młodsze lata z wielkim splendorem na dworze Fryderyka III bawił, z kąd szczęśliwie powróciwszy i znacznie się panu swemu przysłużywszy, pańskiem od niego regalizowany podarunkami, do których przydał jeszcze i to, że i jemu i sukcesorom jego hrabiów z Leszna tytuł wieczniemi czasy nadał, herb nawet starożytny Leszczyńskich nowym splendorem ozdobił, na helm zamiast trzech piór strusich, których z dawna zażywali, lwa w koronie z mieczem w łapach dobytym i niby do ciecicia zaniesionym, wyniosłszy. Wspomina *Długosz*, że tenże w Wiedniu na ostre goniąc z Maciejem królem węgierskim na publicznych gonitwach, kopią go z konia zwałił, drudzy przydają że i w czoło ranił, o co nietylko się na swego antagonistę Maciej nie urażał, ale też dzielność jego pochwalili, umarł r. 1501 w podeszłym wieku. *Paprz.* trzech synów jego rachuje: Rafała, Kaspra i Pawła; o Pawle przydaje, że *zszedł sterilis*; niektórzy tego Pawła chcą mieć kasztelanem sochaczewskim, jakoż był kasztelanem sochaczewskim Paweł z Leszna w r. 1436, ale ten nie mógł być synem tego Rafała, chyba stryjem. O Rafała pierwszym synu tego Rafała, *Paprz.* pisze, że był podkomorzym kaliskim i starostą wielkopolskim, *Okolski* zaś chce go mieć kasztelanem poznańskim, ale się to utrzymać nie może, gdyż w tym czasie Dobrogost z Lwówka Ostroróg na tem krześle zasiadał. Kasper podkomorzy kaliski, syn Rafała kasztelana poznańskiego i marszałka, z tym tytułem podpisał list króla Albrychta 1496, u *Łaskiego* jam (mówi *Niesiecki*) także czytał na liście Kazimierza króla danym miastu lubelskiemu, Kaspra podkomorzo kaliskiego 1468, przeciąg lat duży suszycą mi czyni, że inszy był Rafał od tego, o którym się tu mówi i dawniejszy, a bodaj nie brat Rafała marszałka i kasztelana. O tym Kasprze *Tward.* świadczy, że tak w Wołoszech jako i w Moskwie rotmistrzując, wziął w zasługach radziejowskie starostwo i nadto niektóre dobra w księstwie siewierskim; synów jego dwóch wszyscy rachują: Rafała i Jana. Z tych Rafał biskup płocki, był najprzód kasztelanem łędzkim i starostą człuchowskim, w r. 1518 poseł do Papieża względem umówienia wojny na Turków i w tejże materii jeździł przedtem do Wenetów w r. 1515. Jan kasztelan brzeski kujawski, to mu krzesło przynajmniej *Paprz.*, *Okolski*, i inni, na którym jeździł siedział, to musiało być po r. 1521, w którym jeszcze go czytam podkomorzym kaliskim, starostą radziejowskim i bratem rodzonym Rafała natenczas kasztelana łędzkiego, na liście Zygmunta I in *MS. Petricov.* w którym ten król *propter nimiam integritatem*, słowa są przywileju tego, zleca mu dozór konińskiej i kleczowskiej komor celnych. A że ojciec jego na starostwie radziejowskim miał pewną sumę zaległą, z której syn tego Jana Rafał znaczną część jej darował Rzeczypospolitej, dlatego, lubo tylko dwanaście lat zrazu było wymierzono na wytrzymanie tej sumy, atoli Zygmunta król nagradzając tę jego ku sobie uczynność, Rafałowi na tej królewsczyźnie dożywocie przyznał i że sukcesorów jego przy niej miał zostawić. Miał zaś ten Jan Marynę de Makrelang rodem z Francji, z której był urodzony ten Rafał. Rafał wojewoda brzeski kujawski, starosta radziejowski, syn Jana kasztelana brzesk. kujawsk., lecz gdy potem prawo stanęło, aby żadne krzesło z starostwem grodzkiem w jednemże województwie mieścić się nie mogło, wyzwał się dobrowolnie z województwa honoru w r. 1550, przy starostwie tylko radziejowskim zostawszy. Dwa razy śluby małżeńskie ponawiał: *Imo voto* z Barbarą z Podhajec Wolską h. *Półkozic* kasztelaną sandomier-

ską, z tej córka Katarzyna († 1640) najprzód Wacławowi hrabi z Ostroroga, potem Janowi Koneckiemu ochmistrzowi królowy Anny, nakoniec Adamowi Czarnkowskemu wojewodzie łęczyck. zaślubiona i synów dwóch: Jan starosta radziejowski, żyjąc z Jadwigą Opalińską marszałkówną w kor., umarł w r. 1588 (*Twardowski* powiada, że się po nim jedno potomstwo zostało) i Jędrzej wojewoda brzeski kujawski, o którym niżej. Po Wolskiej pojął Rafał dziedziczkę na Trasembergu i Mieliżu w Szląsku, ta mu powiła trzy córki: Annę Tęczyńską kasztelanową bełżką, Maryannę ks. Zaslawską wojewodzinę wolyńską (a bodaj nie taż sama Maryanna była za Jędrzejem Firlejem kasztelanem radomskim) i Barbarę Przyjemską podkomorzynę poznańską i synów dwóch: Rafała starostę lubodzieskiego, ale ten młodo umarł i Wacława kanclerza kor., generała wielkopolskiego, wareckiego, kamionackiego, branskiego, brzeskiego starostę, dziedzica na Gołchowie, ten już w moskiewskich, już w infantyckich ekspedycjach, już na dworze Zygmunta III wielkie o sobie nadzieje wzniesił, jakoż w r. 1617 z kasztelanii kaliskiej przesiadłszy się na województwo kaliskie, co się pokazuje z książki ks. Śmigleckiego Soc. Jesu, którą mu przypisał *de Ordín. Sacerd.* i *MS. Kaliskiego*, ledwo trzy lata na tem krześle siedząc, w r. 1620 wziął pieczęć mniejszą a potem i większą, do której jeszcze łaska królewska przydała mu generalstwo wielkopolskie, wkrótce jednak po solennym wjeździe na nie, śmiertelnie zachorowawszy, z tym się światem rozstał 1628. Bóg mu nadgradzał sowiec jego afekt ku sobie heroiczny, kiedy wyrzekłszy się błędów hereetyckich, profesją katolicką uczyniwszy, kościół w Gołchowie, który ojciec jego przed lat czterdziestu dyssydem był przywłaszczył i sam się od owczarni Chrystusowej wydzielał, katolikom znówu przywrócił, w r. 1601 ozdobił i w sprzęt kościelny ubogacił. *Histor. Coll. Caliss.* Nadgradzał i miłość ku ojczyźnie, kiedy żadnej kampanii nie opuścił, na którąby się sam osobą swoją w licznym kupiecie ludzi rycerskich, z swojej szkatuły uzbrojonych, nie stawiał; umarł r. 1628. zostawiwszy z Anny Rozrażewskiej h. *Dobwa* córek trzy: Annę Janowi Potockiemu h. *Piława* podkomorzemu halickiemu, Maryannę Tuczyńskiemu podkomorzemu inowrocławskiemu i Barbarę Wojciechowi Miaskowskiemu kasztelanowi santockiemu zaślubione i synów czterech: Jędrzeja arcybiskupa gnieźnieńskiego, prymasa, Jana biskupa chełmińskiego, Rafała pułkownika królewsk., który zginął w księstwie opolskim r. 1647 i Wacława wojewodę łęczyckiego, któremu Rzeczpospolita zasługi jego krwawe rekompensując, puściła mu była dobra Tykadłów, Rusów, Tłokieniec przez konstyтуcję sejmową w r. 1661, miał za sobą Katarzynę Gajewską, siostrę Wojciecha kasztelana rogozińskiego, po niej Barbarę Walewską, z tej córka Ludowika *Imo voto* za Damianem Garczyńskim chorążym poznańskim, *2do voto* za Malińskim chorążym gostyńskim, druga córka jego Konstancja zakonne życie obrała w Trzebnicy 1674, synów zaś czterech, jeden z nich wstąpił do zakonu Kamedulów, drugi Jędrzej był opatem czerwińskim, trzeci Jan Ignacy podczaszy koronny, starosta ostrzeszowski, 1676 komisarz do pogranicznych dyferencji między koroną polską i margrabstwem, † 1697, a miał za sobą Zienowiczównę, czwarty Wacław wojewoda podlaski, starosta kowelski, poseł na różne sejmy, ten trzy razy śluby małżeńskie ponawiał, pierwszy raz z Konstancją Czarnecką h. *Łodzia*, córką Stefana wojewody kijowskiego i hetmana, z której córka Magdalena *Imo voto* za Pawłem Działyńskim wojewodzie kaliskim, *2do voto* za Gruszczyńskim kasztelanem kaliskim i syn Stefan, o którym niżej, drugi raz z Zofią ks. Wiśniowiecką, Dymitra hetmana w kor. córka, z tej był syn Ignacy Kazimierz i córka dwie: Wiktoryja za Józefem Potockim h. *Piława* wojewodą kijowskim i Teofila *Imo voto* za Konarzewskim starostą konińskim, *2do voto* za Januszem ks. Wiśniowieckim kasztelanem krak., trzeci raz z Opalińską, siostrą kasztelana poznańsk., wdową po Konarzewskim staroście konińskim, ale z tej dzieci nie było. Stefan († 1722) wojewoda kaliski, starosta ostrzeszowski i kowelski, syn Wacława wojewody podlaskiego z Czarneckiej urodzony, komisarz z sejmu 1703 do traktatów z Szwedami i do uspokojenia pogranicznych kłótni od Węgier, zaślubił *Imo voto* Mniszchównę wojewodziankę wolyńską (z tej się Anna córka została *Imo voto* Gniewoszowa kasztelanowa zawichojska, *2do voto* Szembekowa wojewodzina sieradzka), *2do voto* Joannę Teresę Brzostowską wojewodziankę trocką, wdową po Donhoffie podskarbin nadw. lit. i radziejowskim (z której także tylko jedna córka Ewa Szembekowa kanclerzyna w kor.). Kazimierz Ignacy kasztelan lwowski, starosta winnicki, drugi syn Wacława wojewody podlaskiego, nieporównanej ludzkości człowiek, z Magdaleną Chodorowską podkomorzanką lwowską bezpotomny, † 1730. Jędrzej wojewoda brzeski kujawski, starosta nakielski, drugi syn Rafała wojewody brzesk. kujawsk z Wolskiej, rotmistrz za Zygmunta Augusta, Stefana Batorego i Zygmunta III pod Orszą, Poswolem, Polockiem, Wielkimiutkami, Pleszkowem na Moskwę, w Wołoszech przeciwko Beklerbegowi, pod Cecorą przeciwko Michałowi i Roswanowi rycersko stawał, na jedną kampanię moskiewską trzysta usaryi, krom lekkich i piezych chorągwi, wyprowadził; podczas rokoszu przy Zygmuncie III nienadwężoną wiernością i sam dostawał i drugich utrzymywał, ale gdy największa burza z tego rokoszu wrzała, on ojczyznę i świat pożegnał r. 1606, zostawiwszy z pierwszą żoną Anny Firlejówny wojewodzianki lubelskiej dwie córki: Katarzynę Ceminę kasztelanową chełmińską i Barbarę Słupecką kasztelanową

lubelską i tyłu synów: Jędrzeja starostę nakielskiego młodo zmarłego r. 1606 i Rafała wojewodę bełzkiego, o którym niżej; (z drugiej zaś żony ks. Sanguszkowej wojewodzianki, wdowy po Aleksandrze ks. Pruńskim niebyło potomstwa), z trzeciej Zofii Opalińskiej kasztelaniki rogozińskiej trzech synów: Jan, Wacław i Przeclaw (ci ostatni bliźnięta). Z tych Jan wojewoda krakowski, generał wielkopolski, malborski, kościelny starosta, poseł do Szwecji, umarł r. 1678, z Cecylii Kołaczowskiej kasztelaniki krzywińskiej zostawiwszy (jak się zdaje) jedną córkę Alexandrę Cecylią za Krzysztofem Grzymułtowskim wojewodą poznańskim. Przeclaw wojewoda derpski, dziedzic na Śmiglu, a przedtem kasztelan nakielski i śremski i starosta wschowski, syn także Jędrzeja wojewody brzesk. kujawsk. z Opalińskiej, w Niderlandzie tak w naukach jako i w rycerskich działach młodsze lata swoje polerował pod sławnym wojownikiem Spinolą, zkad powróciwszy do ojczyzny, gdy się wojna szwedzka w Prusiech zajmowała, województwa wielkopolskie sobie go na tę kampanię pułkownikiem obrały; żona jego według *Genealogii* Anna z Orla, o potomstwie jego nikt nie pisze, † 1670. Wacław arcybiskup gnieźnieński, prymas, syn Jędrzeja wojewody brzeskiego kujawsk. z Opalińskiej (urodził się 1605 w godzinie po bracie swoim Przeclawie, w rok go potem ojciec odumarł) przedtem jako biskup warmiński jeździł od króla Władysława do Francji po Maryą Ludwikę, Karola Gonzagi księcia Mantuy i Niwerni córkę, którą z wielką pompą sprowadził do Polski Władysławowi królowi, podczas wojny kosańskiej liczny komput rajtary na obronę ojczyzny do ojczyzny posłał swoją szkatułą wystawioną, † 1666. Rafał wojewoda bełzki, starosta rubiszowski, dubiński, wschowski, dziedzic (krom wielu innych) dóbr Baranów, Włodawa, Romanowo, Beresteczko, syn Jędrzeja wojewody brzesk. kujawsk. z Krolejówny, umarł 1636, zostawiwszy z Anny Radziwińskiej h. *Brodzie* wojewodzianki podlaskiej, z Teodory ks. Sanguszkówny urodzonej, córkę Teodorę za Gorajskim kasztelanem chełmskim i synów: Jędrzeja, Rafała, Bogusława i Wacława. Z tych Jędrzej († 1648) wojewoda derpski, starosta dubiński, mąż wymowy gładkiej, główny poeta swego wieku, miał za sobą *Imo voto* Annę, córkę Samuela ks. Koreckiego, pamiętnego z Turkami wojownika, (ta mu syna tylko jednego Samuela powiwszy, przy nim umarła 1639), *2do voto* Niemierzycównę podkomorzanek kijowską w r. 1643, z której, jak się domyślać można, była córka Maryanna za Stanisławem Kazimierzem Bieniewskim wojewodą czerniech. Z pierwszej zaś żony ks. Koreckiej syn Samuel obozny koronny starosta łucki, korsuński 1674. W następującym roku żonę swoją Konstancję Joannę, córkę Jerzego ks. Wiśniowieckiego, utracił; podobno jednak drugą po niej pojął Bieniewską, o potomstwie jego nic nie wiadomo. Rafał drugi syn Rafała wojewody bełzkiego, od którego według *Okolsk.* został się syn Zbigniew; *Twardowski* twierdzi, że dwóch Rafałów w r. 1643 kwitnęło, stryj i synowiec, którzy życie spokojne od publicznych zgłębów prowadzili; *Starow. in Mon.* wypisał, że Rafał wojewodzie bełzki miał za sobą Annę Hornostajównę, która mu umarła w r. 1639. *Okolski* śmierć jego zwała na rok 1640, *Genealogia tego domu* na rok 1644. Władysław czy Wacław wojewoda łęczycki, czwarty syn Rafała wojewody bełzkiego, dziedzic na Beresteczku, miał za sobą Katarzynę Sieniuciankę, siostrę Piotra dziedzica na Lachowcach, Kobelinie i Zdunach, był z niej syn, ale bezdzietny umarł. Konstyt. kor. 1653 Leszczyńskiemu podkomorzemu brześciańskiemu imię daje Władysława, gdzie w nadgródzie miasteczka jego dziedzicznego Beresteczka i wszystkich wsi do niego należących, przez obozy tak nieprzyjacielskie jako i pospolitego ruszenia ziem koronnych, do szczętu zrujnowanych, puściła dobra królewskie Dubna miasteczko z kilku wsiami w woj. bełzkiem, na lat sześćdziesiąt jemu i successorom jego. Z temże imieniem Władysława wspomina Konstyt. 1667 wojewodą derpskim, gdzie go komisarzem do rozgraniczenia od Śląska ordynowała *Constit. fol. 21*, był potem zdaje się wojewodą łęczyckim; żona jego Świentosława Rajcecka wojewodzianka mińska, która po nim trzech mężów miała. Bogusław podkanclerzy kor., generał wielkopolski, międzyrzecki, osiecki, człuchowski, samborski starosta, syn trzeci Rafała wojewody bełzkiego, po trzykroć miał sobie powierzoną łaskę marszałkowską, w izbie poselskiej raz w roku 1641, drugi raz w r. 1648, trzeci raz w r. 1650; (są jego mowy w druku w *Mówcy Polskim* tomie I). Żona jego Anna Denhoffówna wojewodzianka sieradzka trzech mu synów powiła: Bogusława, Jana i Rafała; atoli i o drugiej jego żonie namienia *Konstyt.* 1661, t. j. o Joannie Katarzynie ks. Radziwiłównie (była to marszałkówna w. lit., Albrzycha córka), wdowie po Wejnerze wojewodzie pomorskim, ale córka jedna z niej panną młodo w Krakowie umarła, druga Katarzyna (ale z Denhoffówny) *Imo voto* za Grzymułtowskim, z której syn wojewoda poznański, *2do voto* za Piotrem Opalińskim wojewodą kaliskim. Bogusław biskup łucki, syn pierwszy Bogusława podkanclerzego kor., królowy Eleonory kanclerz, trzy kościoły wystawił, jeden w Lesznie, dwa w płockiej diecezji, w r. 1691 już miał nominacją na biskupstwo płockie, ale tegoż roku umarł. Jan Przeclaw starosta warszawski i wschowski, drugi syn Bogusława podkancl. kor., bezżenny † 1668. Rafał podskarbi w. kor., generał wielkopolski, starosta wschowski, mosiński, odolanowski, syn trzeci Bogusława podkancl. kor., w r. 1683 marszałkował izbie poselskiej, skończył życie w r. 1703 31 stycznia; z Anny Katarzyny Jabłonowskiej kasztelaniki krak.,

hetmanówny wielk. koronnej został po nim syn jeden Stanisław najprzód podczaszy koronny, starosta odolanowski, wojewoda poznański, razem z ojcem swoim krzesło w senacie zasiadł w 1699 roku, najpierwszą w Wielkopolsce, wieku swego 23, potem prawie poniewolnie królem w Warszawie ogłoszony i koronowany w roku 1706, ale ustąpił z Polski za granicę, dobrowolnie z ojezyznu wygnanie obierając; po śmierci jednak Augusta II w r. 1733 do Polski ściągający, drogę przewlekłą z Francji przez tyle krajów i prowincji szczęśliwie przebył i do Warszawy zawitał, tam na elekcji od daleko większej części senatorów, województw i rycerstwa polskiego królem ogłoszony w tymże roku 1733, lecz gdy wkrótce zaraz na Pradze druga strona Augusta III księcia saskiego, syna Augusta II, na tron polski wyniosła i ukoronowała w Krakowie, niemając tyle sił, któremby się mógł nacierającym na siebie wojskom moskiewskim oprzeć, do Gdańska się z niektórymi sobie przychylniejszymi panami uchylić musiał i ztamtąd znowu do Francji powrócił, zostawiony przez pakta między dworem wiedeńskim i francuskim zaszcze, przy tytule królewskim i księstwa Lotaryńskiego;*) miał za sobą Katarzynę Opalińską kasztelanekę poznańską, z której jedna córka umarła młodo w Zweibrieken, druga Marya Karolina Żońa Felicitas, królowa francuska, Ludwika XV króla francuskiego małżonka, zaślubiona w Strasburgu 15 sierpnia 1725 r. Ta prócz dwóch synów: Ludwika Delfina i drugiego ks. andegawęńskiego, już zmarłego, sześć córek powiła, z których najstarsza za królewiczem hiszpańskim, ostatnia zaś Wiktorya, urodzona 1734 r. W XVIII wieku N. Leszczyńska była za Mierkowskim. *Niesiecki.* — Leszczyńskich *Wieniatów* familia (w linii niekrólewskiej) kwitnie po dziś dzień w królestwie polskim, gdzie Józef syn Michała i Michał syn Józefa udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. Są tegoż herbu Leszczyńscy w Bawaryi, ale ci od dawna zniemczeli.

Leszewski w powiecie brzezińskim itd. *Malach.*

Leszkiewicz. *Kurop. i Malach.*

Leszkowski h. *Prawdzie. Malach.*

Leszniński h. *Brama*, z linii jagiellońskiej. *Malach.*

Lesznowski. Antoni i Ludwik synowie Antoniego. *Spis szl. kr. polsk. z r. 1851.* Wymieniony na początku Antoni (ur. 1769 † 1820) urzędnik kancelaryi dyplomatycznej, redaktor *Gazety Warsz.*, poseł na sejm 1809, zostawił synów, z których Antoni (ur. 1815 † 1859) redaktor tejże *Gazety Warsz.*, położył niemałe zasługi w piśmiennictwie.

Leszyński h. *Pomian*, helm jednak tem się różni, że na nim kładą księżyc z gwiazdą, jako pisze *Kojal. in MS.* Ci z Transylwanii przyszedłszy, osiedli w księstwie oswiecimskim za Stefana Batorego, pisali się Czoborami, jako Jan Leszyński cześnik kamieniecki. *Nies.*

Letław h. *wł.* Ferdynand starosta kolbergeński i stołpiński, konsyliarz elektora brandeburskiego, miał za sobą Maryannę z Szwarzenburgu Pudwelsównę, z tej było dwóch synów: Tomasz sędzia pomorski, którego córka Elżbieta z Elżbiety Heidekówny splotzona, była za Tobiaszem Antonim Gieschawem i drugi Krzysztof Worbek rotmistrz i strażnik litewski, z Lasockiej starościanki z krocimskiej miał trzy córki, jedna z nich za Leonardem Pociemem wojewodą witebskim, druga za Janem Nowosielskim kasztelanem nowogrodzkim, trzecia za Wojną starostą uświatskim, wspomina go *Konstyt.* 1678. Zygmunt, Alexander, ludzie rycerscy, w różnych okazjach dobrze zasłużyli, którym dobra królewskie w ziemi starodubowskiej leżące, niegdys od Władysława IV króla polskiego ojcu ich Maciejowi Worbek Lettów sekretarzowi król. lennem prawem pozwolone, wieczniemi czasy darują, osobliwie Udziebno wielkie i małe, Lstoki, Szmiadź, Lautynowlas, które też dobra w ziemskie przeniesiono przez *Konstytucyę 1662.* Zbigniew, Krzysztof sędzią był z. starodubow-

*) Stanisław, król polski, wielki książę litewski, książę Lotaryngii i Baru, który długo uszczęśliwiał Lotaryngią swem panowaniem i ztąd zjednął przydomek *Stanisława dobroczynnego* (*Stanislas bienfaiteur*), umarł dnia 23 lutego 1766, w 89 roku życia, wskutek ran od płomieni doznanych, — napisał kilka dzieł w polskim i francuskim języku. Z córki jego Maryi królowej francuskiej † 1768) urodził się Ludwik Delfin († 1765), po którym z Maryi Józefy, córki Augusta III króla polsk. i elektora saskiego, zostało synów trzech: 1) Ludwik XVI król francuski (1793), ofiara rewolucyi francuskiej (jego córka Marya Teresa księżna d'Angoulême † 1851, a syn Ludwik XVII urodz. w r. 1785 z Maryi Antoanety austr. urodzony, umarł podług jednych w więzieniu *du Temple* w roku 1795, podług drugich dał początek rodzinie książąt de Bourbon, obecnie w Belgii zamieszkałej), 2) Ludwik XVIII († 1824) król francuski 1814 do 1824 i 3) Karol X Filip (ur. 1757 † 1836) król francuski od r. 1824 do 1830, synowie jego: a) Karol Ferdynand *d'Artois due de Berry* (ur. 1778 † 1820), ożeniony z Karoliną królowną sardyńską (ta wyszła *in 2do voto* za markiza Lucchesi Palli campo et Pignatelli, księcia de la Gracia) i mający z nią córkę Maryę ks. de Parmy i syna Henryka ks. de Bordeaux hr. de Chambord, ożenionego z Maryą arcyks. austr., ks. de Modène i b) Ludwik ks. d'Angoulême † 1844.

skim 1674. Alexander marszałek, a przedtem stolnik starodubowski, z sejmu lubelskiego 1703 deputat do boku królewskiego. Zda się być w herbie ich lewiesz w zwyczajnym drzewnie, na helmie trzy pióra strusie. *Niesiecki*.

Leurman. Ignacy udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782.

Lew herb: Lwa w herbie różnym kształtem siła domów w Polsce zażywają, najprzód Aurszwałdowie w Prusiech noszą dwa lwy w prawą tarczy bieżące, jeden na drugim. Bodkowie na szczycie w cztery części przedzielonym, kładą na drugiej i na trzeciej części lwa z łapą prawą do góry podniesioną, w helmie takż lwa między dwiema skrzydłami. Bombekowie lwa do góry prosto głową i całym sobą wspiętego. Chodkiewiczowie lwa w prawej łapie z mieczem jak do cięcia zaniesionego. Kurpscy Jarosławscy, Zyzemscy noszą lwa z przednimi nogami, jakby do biegu w prawą tarczę podniesionymi w polu czerwonym, w helmie trzy pióra strusie. Schombergowie, Szampachowie, Gratowie, lwem się szczygą i Koniecty w Prusiech, Behmowie, Kryszpinowie, Guldenbalk. Gissa i Eilemberg. *Niesiecki*.

Lewalt h. ul. Lewaltowie von Elsen w Prusiech. Z tych był Jerzy von Lewalt niedaleko Kwidzyna w Otelku i Otlu dziedzic, którego urodziła Konojadzka h. *Prawdziec*, miał za sobą Polentównę, z którą spodził potomstwo obojgu płci, † 1652. *Nies.* — W r. 1769 umarł w Królewcu Lewalt feldmarszałek wojsk pruskich, gubernator Królewca i t. d. W Prusiech znajduje się wiele rodzin, które mają przydomek Lewalt, jako to między innymi Jezierscy, dom znacznie rozrodzony. *Kras.*

Lewandowski Hipolit. Tak stoi wymieniony w *Spisie szl. król. polsk. 1851*.

Lewandowski h. Dolega. Z tych Stanisław w r. 1756 pisarz z, poznański, a w r. 1767 subdelegat grodu poznańskiego. *Herb. rodz. szl. 1853*.

Lewandowski h. Niezgoda. Wojciech w sądzie gr. halickim 1783, a wnuk jego Wilhelm w wydziale Stanów gal. r. 1828 — udowodnił szlachectwo.

Lewandowski h. Prawdziec. Józef, Jan i Antoni 1787, Tytus wnuk Józefa, Artur i Maryan synowie Tytusa r. 1861 — udowodnił szlachectwo w wydziale Stanów galic.

Lewandowski h. Sas. Marcin udowodnił szlachectwo w sądzie z halickim 1782, to samo Bartłomiej *Powaga* w sądzie lwowskim 1783 i Sylwester członek Stanów przyjęty do grona Stanów r. 1817, ale herb tych dwóch ostatnich nam niewiadomy.

Lewart h. ul. Przodek tej rodziny do Polski przyszedł z Niemiec. *Niesiecki*.

Lewartowski h. Lewart. Dom ten wspólnej dzielnicy z Bąkowskimi, Jackowskimi i Chacewskimi od Nostitzów starożytnej rodziny na Pomorzu i w Prusach zachodnich początek swój bierze z nazwisko Lewartowski od dóbr Lewartowa urosło (*Bibliot. Warsz. 1856 tom 3*). *Dwinczewski* pisze, że ci, którzy lokowali się naprzód na Ukrainie a potem niektórzy przenieśli się w krakowskie i sandomierskie — pisali się na małym Lewartowie Lewartowscy, a ci którzy w Litwie pozostali, piszą się *Lewartowicze*. Z tamtych znowu — pisze dalej *Dwincz.* — lokował się jeden w Węgrzech blisko granicy polskiej i tamecznym zostawszy ziemianinem, kupił wieś, którą Lewartowem nazwał. Podług świadectwa tegoż autora, Jakób z Lewartowa Lewartowski służył z Mikołajem Sapięią pod chorągwią usarską i zginął w Węgrzech około r. 1683. Brat Jakóba Felicyan łowczy sarnocki, który kupił dobra Chroszczyna od Otfińskiego za 37000 (*akta gr. krak. 1681*), miał za sobą Maryannę Miłkowską h. *Abdank*, z której syn Teodor z Katarzyną Otfińską h. *Trąby* miał synów i córki: Salomeę za Zawadzki i Antoninę za Trębeckim h. *Bończa*. Z synów Teodora pierwszy Józef służył pod chorągwią z kasztelanem czerskim i zginął pod Przemyślem, drugi zaś syn Teodora Alexander (ur. 1690) miał za sobą Wolską h. *Sulima*, córkę Kaspra z Brożkowej Woli, z której córka jedna wyszła za Wojciecha Belzę z *Belzowa*, a syn Paweł Jan (ur. 1716) członek nowogrodzki, członek Stanów galic., wyniesiony do godności baronów austr. dyplomatem cesarza Józefa II z dnia 2 września 1783 — zaślubił Rozalię z Miłkowskich Jordanównę Stojowską, skarbnikównę buską (*akta gr. sand. 1741*), z której prócz córek: Salomei za Maciejem Cybulskim h. *Prawdziec*, Kunegundy za Adamem Skarzyńskim h. *Bończa* i Eufrozyny — pięciu zostało synów: 1) Józef w zakonie OO. Norbertanów w Sączu, 2) Michał sekretarz i szambelan króla Stanisława Augusta, ożeniony z Dominiką Niewiecką (zebrał wiele materyałów w rękopiśmie, dotyczących panowania Stanisława Augusta), 3) Kazimierz (pisał się na elekcyą króla Stanisława Aug. z województwa sandomiersk.), dziedzic dóbr Siedlca i Łęki r. 1769, miecznik wendeński, ożeniony z Justyną Czerwińską, 4) Jędrzej i 5) Franciszek dziedzic dóbr Sienna (w sandeck.), miał za sobą Teklę Piekarską h. *Półkozic*, z której syn Bernard ożeniony z Teklą Wyszyńską h. *Trzyudar*, miał syna Apolinarego Joach. Henryka, tego zaś syn Władysław, dziedzic dóbr Zimnawoda, Dobrucowa itd., podkomorzy Ojca św. Piusa IX.

Lewicki h. Prawdziec. Tomasz w sądzie gr. bieckim r. 1783, Felix wnuk Tomasza, Michał, Władysław i Antoni synowie Felixa w wydziale krajowym galic. 1872 udowodnił szlachectwo. — Są Lewicy w Galicyi, którzy chociaż udowodnił szlachectwo, nie mają sobie przyznanego urzę-

downie żadnego herbu. Do tych zdaje się należy kardynał Michał (ur. 1774 † 1858) arcybiskup-metropolita lwowski, tajny radca austr., kawaler orderu wielkiego Krzyża Leopolda, mianowany w r. 1849 prymasem królestwa Galicyi i Lodomerji.

Lewicki h. Rogala, w mazowieckiem. N. opat czerwieński 1578. Stanisław podczaszy podlaski. Krzysztof w ziemi wyszogrodzkiej 1632. Mikołaj w sandomierskiem 1648. Stanisław podstoli podlaski i Józef w ziemi bielskiej 1674. Mikołaj miał za sobą Zofię Bięnkowską. N. miał za sobą Joannę Zwierzównę podczaszanę bielską, z której dwie córki: Anna Oborska i Antonina Gąszowska skarbnikowa podlaska. Tyle tylko *Niesiecki*, a i nam zbywa na materyałach dla zestawienia dokładnego tej rodziny rodowodu; ograniczamy się zatem na podaniu tu krótkiej wiadomości (którą czerpiemy z urzędowych źródeł) o jednej tylko linii w Galicyi po dziś dzień kwitnącej. Podług urzędowego wywodu 32 antenatów, Ignacy Adam Lewicki, syn Kazimierza i Antoniny z *Brzezia* Paszkowskiej, wnuk Adama i Joanny Zaranek-Horbowskiej, prawnuk Stanisława podstolego podlaskiego (z tym tytułem pisał się na elekcyą króla Jana III) i Konstancyi Lagoniarki, praprawnuk Pawła dziedzica dóbr Cierpigorz i Solonka — kasztelan inflantski do r. 1778, senator wedle słów Krasickiego „zacy i w prawie biegly“, dwukrotnie zawierał śluby małżeńskie: *Imo voto* z Maryanną Tarnowiecką, *2do voto* z Morską, wdową po Humnickim, ale z tą ostatnią nie miał potomstwa. Syn Ignacego kasztelana z Tarnowieckiej urodzony — Samuel starosta krzeczkowski, podsedek przemyski, członek Stanów galic., wyniesiony do godności hrabiów austr. r. 1783, miał za sobą Teresę Humnicką, z której oprócz córek: Eleonory, Elżbiety i Marcyanny — trzech (podług Krasickiego) zostało synów: Józef, Jan i Ignacy, czyli raczej Kajetan, dziedzic dóbr Chorostków, Barszczowice, Rakowiec, tajny radca i szambelan austr., ten umarł r. 1869, zostawiwszy z Melanii hr. Chołonińskiej († 1857) córkę Zofią za Wilhelmem hr. Siemińskim h. *Dąbrowa*. — Brat wyżej rzezonego Ignacego kasztelana inflantsk. — Józef miał za sobą Teresę Smólską h. *Jastrzębiec*, z której syn Jan zaślubił Julianę Gorzkowską starościankę brylińską i miał z nią synów: Józefa i Wincentego. Z tych Józef (ur. 1802) dziedzic dóbr Bonów, Lubienie i Barkanów, członek Stanów galic., zaślubił r. 1832 Maryannę hr. Siemińską, córkę Stanisława i Elżbiety Potockiej h. *Pilawa*, z ks. Lubomirskiej urodzonej, która mu powiła dwóch synów: Józefa i Henryka, obecnego dziedzica dóbr Burkanów, kawalera maltańskiego. Drugi syn Jana i Gorzkowskiej — Wincenty (ur. 1803 † 1848) rotmistrz austr. i członek Stanów galic., zaślubił Ełegię Siemianowską, dziedziczkę dóbr Koniuszki i Czerniechów (ta owdowiawszy wyszła za Piotra Grossa, posła na sejm krajowy) i zostawił syna Mieczysława dziedzica dóbr Czerniechów, obecnie prezesa rady pow. w Rudkach. Do tegoż domu i tej samej linii należą: Szczepan legiit. w wydziale Stanów galic. 1814, Emilia Adamowi hr. Baworowskiemu i Olimpia Konstantemu hr. Siemińskiemu — zaślubione. Tegoż herbu Lewicy udow. szlachectwo w Heroldyi król. polsk.: Maxymilian i Teodor synowie Wincentego, Ludwik i Szczepan synowie Józefa, Daniel syn Jana, Kasper syn Józefa, Hipolit syn Szczepana, Józef i Michał synowie Ludwika i Stanisław syn Walentego. — Obszerniejszą o tej rodzinie wiadomość podamy w *Dodatku*, tu wszakże nadmieniamy jeszcze, że pierwotnym gniazdem Lewickich są dobra Lewice w poznańskim, które przeszły w obce ręce w XVI wieku, a Lewicy przenieśli się w tymże czasie do ziemi bielskiej, gdzie nabywszy około r. 1540 dobra Niewodnica, nazwane później Niewodnica Lewickie, tam osiedli. Z tych Maciej z *Niewodnicy* sędzia z. bielski 1563, miał za sobą ks. Annę de Zbaraż Porycką, z której zostało synów dwóch: Maciej i Jan (*akta z. suraskie 1563* i *akta z. brzańskie 1589*) i tyleż córek: Helena za Mikołajem Pęskim na *Mikicinie* i *Głębokostokach* i Zofia za Przecławem Padkowskim podstarostą grodzkim drohickim (*akta gr. droh. 1599*).

Lewicki h. Odrowąż. Józef w sądzie z. czechowskim r. 1782, Felix syn Józefa, członek Stanów galic. w wydziale Stanów 1833 — udowodnił szlachectwo. Są jeszcze w Galicyi Lewieccy, którzy również udowodnił szlachectwo, ale herb ich nam nieznan.

Lewicki h. ul. Piotr syn Michała udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lewikowski h. Abdank. Wojciech pułkownik w różnych ekspedycjach węgierskich i wołoskich. Mikołaj w pow. lidzkim 1674. N. komornik gran. lelewski, z sejmu 1690 komisarz na rozgraniczenie Kłobucka od starostwa krzepickiego. Alexander wojski stężycki, żona jego Maryanna Giżycka chorążanka owrucka. *Nies.*

Lewingston Jan, otrzymał *Indij.* w konst. 1768. *Malach.*

Lewiński Michał i Ludwik. *Spis szl. kr. polsk. 1851*.

Lewiński, w Prusiech. N. miał za sobą Katarzynę Czapską. Wojciech i Marcin posłowie z Prus na sejm grodzki 1730. Zofia zakonnica u Wszystkich ś. we Lwowie. Lewińowna żona Wojciecha Sokolowskiego kasztelana dobrzyńskiego. *Niesiecki.* — Franciszek Lewiński kasztelan senator 1827-1831. Tadeusz syn Franciszka, Augustyn syn Ksawerego, Antoni i Wincenty synowie Marcina — udowodnił szlachectwo i prawo używania herbu *Brochwicz* — w Heroldyi król. polsk.

Lewiński z Lewina (de). Wojciech tajny radca austr. otrzymał indygenat na sejm gal. r. 1787.

Lewiński h. Pomian. Nikodem i Tadeusz udowodnili szlachectwo w wydziale Stanów gal. r. 1788, to samo Szczepan *Sigidyńczyk*, Jan, Andrzej i Szymon w sędzię z lwowskim 1783 i Szczepan w sędzię gr. przemyskim 1782, ale herb tych czterech ostatnich nam niewiadomy. — Do jednego z tych domów należy Józef Lewiński współczesny doktor med. i autor, obecnie jako lekarz powiatowy w Równem (na Wołyniu) zamieszkały.

Lewkiewicz h. Lewkowicz. Tak pisze *Kurop.*, a *Malach.* wymienia Lewkiewiczza i Lewkowicza, ale nie wyraża ich herbu. W r. 1862 N. Lewkowicz generał-major, był komendantem fortecy w Kijowie, ten sam zdaje się, jest dziś gubernatorem w Odessie, ma syna oficerem w armii rosyjskiej i córkę.

Lewkowicz Felix i syn jego Michał. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Lewocki Onufry. *Spis szl. kr. polsk. 1851.* Onufry ten (ur. 1787 w Żytomierzu, † 1854) był wizytatorem jeneralnym szkół królestwa polsk., potem osiadł we wsi Chociszewie (w plock.), wydał kilka dzieł pedagogicznych.

Lewon h. Gozdawa, w Litwie. Bartłomiej dworzaniu królewski, starosta dynamundski. Jan sędzia z wileński. Jan chorąży upitski, bracia jego Samuel i Mikołaj pod Dynamuntem i Nowomylnem postrzelony. *Nies.*

Lewonowicz h. Ręgala. *Kurop. i Malachowski.*

Lex h. Prawdziec. Józef syn Józefa. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Leyman. *Indig.* od r. 1509. *Malach.*

Lezeński h. Nalecz, po różnych województwach, piszą się z Lezenic. *Długosz* w historii pod r. 1384 pisze o nowodworskim biskupie poznańskim, że był de Nowydwór, *alias* Lanszenica, z tego poznać, że to jedzenie dom Nowodworskich i Lezeńskich, a bliższym czasem naszych wieków, znowu od Lezeńskich rozrodzili się Gostomscy, bo się zdawna także z Lezenic piszą. Jakób z Lezenic wojewoda mazowiecki 1390, córka jego była za Janem z Pilcy Korycińskim kasztelanem sandomierskim. Jan wojewoda łęczycki 1400. Jan Głowacz z Lezenic wojewoda mazowiecki, który miał w potrzebie z Edyga zginać w r. 1398 czy 1399. Jam (mówi *Nies.*) tego Jana między wojewodami mazowieckimi nie położył, ale Pilka h. *Rogala*, o którym wszyscy nasi historycy świadczą, że był wojewoda warszawskim. Kwitnął potem Sędziwój z Lezenic starosta lubelski r. 1457, potem podkomorzy sandomierski 1458, w r. 1466 już wojewoda sieradzki. Sędziwój z Lezenic kanonik gnieźnieński około r. 1464. N. była za Kasprem Maciejowskim stolnikiem sandomierskim, z matki h. *Odrowąż* urodzona. Jan z Lezenic, *Vir magnae dignitatis ac eminentiae* za czasów Zygmunta I, którego synowi Mikołajowi, uczącemu się natenczas w szkołach wiedeńskich, przypisał *Sebastianus Sigmarius Cicadae encomium*. Lezeńska była za Jakóbem Lasockim kasztelanem łęczyckim. Druga za Piotrem Duninem wojewodą brzeskim kujawskim. Marcin łowczy lubelski, fundator kościoła żelechowskiego. N. stolnik sandomierski, żona jego Dorota z Kurowa Lubelski, fundator kościoła czerski, żona jego Magdalena z Gumowa. Sędziwój pisarz z. czerski 1634. Stanisław sekretarz król. i Felix 1632. Lezeńska Jana Tarła wojewody lubelski małżonka. Abraham sędzia kapturowy radomski 1648 (nie wiadomo czy nie ten Abraham miał za sobą Zofią Kostczankę, z której było dwóch synów). Sędziwój pojął Annę Sułowską, córkę Adama, z której potomstwo: Władysław, Krzysztof, Adam i córka Jadwiga. Konstantyn miał Annę Kłudzką podstolanę brzeską kujawską, ta po jego śmierci była za Mikołajem Boglewskim podsędkiem czerskim. Mikołaj proboszcz łęczycki. Tomasz biskup chełmski, z tego postąpił na łuckie, na którym życie skończył; siostra jego była za Rafałem Bedlińskim sędzią gr. krakowskim; był ten biskup urodzony z ojca Grzegorza, z matki Dorohostajskiej, bracia jego: Adryan i Felix. Kazimierz w zakonie kaznodziejskim doktor i przeor lubelski, człowiek godny; brat jego Stanisław, drugi Jacek przez lat dwadzieścia na chlebie żołnierskim przepędził, synowie jego z Boglewskiej: Jacek Stanisław starosta reszelski, pojął 1695 Maryannę Barbarę Dąbską kasztelanę konarską i Benedykt Kazimierz biskup himeryeński, suffragan warmiński gdański i pomorski oficyał, opat wistyecki zakonu cystereyńskiego. Michał posłował na sejm 1692. Anna była za Stanisławem Dziuli stolnikiem sandomierskim. Anna Oktawiana Samborzeckiego małżonka. N. łowczy lubelski, siostra jego była za Stanisławem Samborzeckim. *Niesiecki.*

Łędzianowski Wojciech. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Leźnicki h. Nalecz. Antoni syn Wawrzyńca udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Leźnicki. Samuel w woj. podlaskim. Paweł w łęczyckim 1632. Stanisław miał za sobą Bratoszewską. N. była za Piotrem Iwańskim miecznikiem sieradzkim. *Nies.*

Leźniecki. *Kurop. i Malach.*

Leżyński, w podolskiem itd. *Malach.*

Lgiński. Gniazdem ich jest wieś Lgów w dzisiejszym dekanacie wschowskim, gdzie wystawili i fundowali kościół parochialny w XV wieku. *Lukaszewicz: Opis hist. kościołów* itd. Dawniejsi autorowie nie piszą o nich wcale.

Lgocki h. Jastrzębiec. Z Lgoty w krakowskiem, na Podlasiu przenieśli się, jakoż w tej Lgocie, że miał swoją część klasztor miechowski, świadczy *Nakiel in Miech.* Indziej ich piszą h. *Leliwa. Niesiecki.* — W r. 1778 Kazimierz wojski oświęcimski. *Kras.* — Jan Nep. Felix na Lgocie Lgocki v. Lgocki, wnuk Kazimierza, c. k. porucznik (potem c. k. major, ożeniony z Maryą baronową v. Pongratz) udowodnił szlachectwo w wydziale Stanów gal., zaś Józef uzyskał przyznanie dawnego szlachectwa od cesarza Franciszka Józefa I r. 1851. Wyżej wymienionego Jana Nep. Felixa było trzech braci: 1) Kazimierz dziedzic dóbr Lipnica murowana i Królówka, który z Kamilłą Tettmajer ma synów trzech: Stanisława, Alexandra i Adolfa. 2) Ludwik († 1867) dziedzic dóbr Lgota, po którym z pierwszej żony Kuliczkowskiej został syn Józef dziedzic dóbr Lgota, z drugiej żony Emilii markizy Marain de Roccocheval został syn Henryk i córka Ludwika. Z tejże linii (zdaje się potomstwo wyżej wymienionego Józefa) Jan dziedzic dóbr Koczanów i Majkowiec, zaślubił Apolonią bar. Gostkowską, która mu powiła córkę Henrykę, zaślubioną Bronisławowi Gorczyńskiemu na *Brzeźnicy Radwańskiej*. Siostry Jana: Marya za Wiktorem Brzeskim notaryuszem w Krakowie i Zofia za Henrykiem Dąbskim na *Oświęcimie*.

Lgocki h. Orła. Alexander syn Sebastyana udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lgocki h. Szaszor. Serafin syn Antoniego udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Liberacki. Mikołaj opat koprzywnicki 1591, czyli luboracki. *Nies.*

Libiszowski h. Wieniawa. Prandota wieś Libiszów założył, był według *Hist. Polon. Pruth. Poss.*

podskarbin pruskim pod r. 1460, był oraz starostą malborskim. Zacharyasz 1587. N. była za Walerjanem Chlebowskim. Balcer miał za sobą Jarzyniankę. N. Maxymiliana Jarzyni małżonka. Krzysztof podwojewodzy łęczycki, poborca z sejmu 1635. Franciszek miał za sobą Katarzynę Brzezińską h. *Łabędź*. Jędrzej i Kazimierz r. 1692 dziedzice Libiszowa pod Opoczmem. Jan mąż rycerski 1662. Zofia Pawła Ryszkowskiego kasztelana mściławskiego małżonka. *Niesiecki.* — Konstanty, Maxymilian i Stanisław podpisali elekcyą króla Augusta z wojew. sandomierskiem, Daniel podczaszy stężycki, Franciszek podczaszy radomski, podstarości i sędzia gr. opoczyński, Leon, Marcin, Bazyl podczaszy stężycki, Felicyan podczaszy radomski, Ignacy podcz. stężycki, Kazimierz vice-regent gr. opoczyński, Konstanty podcz. stężycki i Mikołaj podcz. stężycki — pisali się na elekcyą króla Stanisława Augusta z woj. sandomierskiem. Z tych Franciszek syn Modesta (podług *Wiel.*), sędzia gr. opoczyński, miał za sobą Katarzynę Brzezińską kasztelanę (podł. *Wiel.*) radomską, z której zostało córek trzy: Maryanna, Franciszka i Anna i synów sześciu: 1) Leon pisarz z opoczyński, *ster.*, 2) Stefan kanonik kijowski, 3) Kazimierz sędzia z opoczyński, ożeniony *Imo voto* z Jaworską (z tą miał córkę Honoratę), *2do voto* z Morską (z tą miał córkę Bonę i syna Stanisława), *3tio voto* z Pruską *ster.* i *4to voto* z Popielówną, z którą miał córki dwie: Salomeę i Felicyannę, 4) Marcin podczaszy opoczyński, mający z Anną Karwicką kasztelaną, córkę Teklę i synów trzech: Franciszka, Antoniego i Karola, 5) Felicyan podstoli rawski, ten z Katarzyną Jaxa Bykowską cześnikówną inowłodzką, z Wilkowskiej urodzoną, miał córek trzy: Ewę za Antonim Kurzewskim rotmistrzem, Maryannę i Rozalię, oraz synów trzech: Erazma, Stefana i Karola i 6) Filip podpułkownik wojsk kor., który z Salomeą Fagelówną cześnikówną sarnocką miał córek dwie: Katarzynę za Święcickim i Wenerandę, oraz synów czterech: Jana, Wojciecha, Kajetana i Józefa. Rodzina ta kwitnie po dziś dzień w królestwie polskiem.

Libicki h. Jelita. Od hrabiów Libickich albo Libczyńskich, w Czechach wstawionych, początek domu tego wyprowadza *Duńcewski*, a osiedlenie jego w Polsce przenosi w czasy Bolesława Śmiałego; rodowód jednak tej rodziny rozpoczyna tenże autor od Jakóba dziedzica na Rybnie w pow. bieckim, który ożeniwszy się z Maryanną Bychowską dziedziczką wsi Bychówki w lubelskiem, wyniósł się z krakowskiego i w lubelskiem osiadł r. 1660. Po Jakóbie tym i Bychowskiej czterech zostało synów: 1) Marcin rotmistrz król., który z Heleną Jakubowską miał syna Stanisława towarzysza w chorągwi Radziwiłła wojewody nowogr., bezpotomnego, 2) Franciszek Antoni dziedzic wsi Radowczyki (w lubelskiem), towarzysz w wojsku Kopijczyków JKM., † 1705 bezpotomny, 3) Jan, ten zaślubił *Imo voto* Annę Piotrowską (z której zostało dwóch synów: Jan bezpotomny i Wojciech dziedzic wsi Moszczeni w lubelskiem, ożeniony z Anną Wołęką i mający z nią synów dwóch: Piotra ożenionego z Anną Hołodyńską i Jakóba, oraz córkę Krystynę za Kamińskim), *2do voto* Joannę Mioduszcowską, z której syn Antoni cześnik miński, miał za sobą Annę Kunicką, córkę Jana cześnika latyczowskiego, z Anny Dobraczewskiej urodzoną i z tą spłodził syna Macieja Franciszka miecznika łomżyńskiego, ożenionego z Katarzyną Łosiówną Roszkowską — i 4) Stanisław, który zaślubił *Imo voto* Katarzynę Piotrowską (z niej został jedyny syn Jan, bezpotomny), *2do voto* Katarzynę Sawiczównę, z której zostało synów dwóch: a) Franciszek poseł powiatu urzędowski. na sejm elekcyjny 1764, który *Imo voto* z Jabłońską miał syna Kazimierza dziedzica dóbr Poniatowa, towarzysza pancernego, *2do voto* z Katarzyną Bogucką miał syna Wawrzyńca — i b) Laurenty (Wawrzyńiec) towarzysz pancerny, ożeniony z Mostowską.

Libuski, na Podolu. Maciej pisarz gr. winnicki. *Acta Castr. Camen.* 1625. *Nies.*

LichanŃski z Lichania. Paweł udowodnił szlachectwo w sądzie gr. oświęcimskim 1782.

Lichtński h. Piława. Małach.

Lichnowski h. Jasienczyk, w sieradzkim woj. N. Lichnowska była za Jakóbem Mokrkim. *Nies.*

Lichnowski h. Jasienczyk. Ze są i tego herbu, świadczą *Kuropatn. i Małachowski.*

Lichnowski h. Piława, w sandomierskim woj. Podobno tu należy Jan z Lichna czyli z Lichna wojewoda brzeski kujawski 1433. Bernard starosta bytomski ze Szląska 1608, o którym u *Nakiel. w Miechow. fol. 824. Nies.*

Lichodziejowski. Krzysztof strażnik miński r. 1778. *Kras.*

Lichowski w konst. r. 1611 fol. 36. *Małach.*

Lichtański h. Pokora, w ruskiem woj., jako mówi *Okolski.*

Lichtarski. *Kurop. i Mał.*

Lichtenberg. Jana od cesarza Maxymiliana między szlachtą niemiecką policzonego być wspomina *Konst. 1601*, gdzie syna jego Stanisława do tejże prerogatywy w Polsce przypuszcza *Const. f. 151. Nies.*

Lichtenstein, w Prusiech dom starożytny, bo Henryka wspomina *Długosz* w r. 1245. Conradus także de Lichtenstein Magnus commendator u Krzyżaków, zginął pod Grunwaldem 1410. *Nies.*

Lichtfus h. wł. W r. 1674 kwitnęli: Fryderyk Litfus dworzanie król., Henryk chorąży gwardyi król., Ernest major w województwie chełmińskim. *Niesiecki.*

Lichtyan h. wł. Dom starodawny. Konrad opat ursbergensis kwitnął w r. 1202, który potem pisał kronikę. Paweł sądowy chełmiński, dziedzic na Orlu i Cieczewie. Stanisław sędzia chełmiński, tego syn z Reginy Wiesiołowskiej h. *Ogończyk*, siostry kasztelana elbląskiego, wdowy po Bartlińskim, spłodził syna. Lichtyanówna z Kossówny urodzona, była za Balińskim sędzią z malborskim, a Elżbieta za Hugonem Dąbrowskim starostą radzyńskim. N. Lichtyan miał za sobą Dąbrowską wojewodżiankę chełmińską. Lichtyanówny siostry rodzone poszły za braci rodzonych Krzysztofa i Jerzego Bystramów. Jan sędzia z chełmiński, żona jego Fraćka i z niej potomstwo. N. była za Jakóbem Kostką miecznikiem ziem pruskich. *Nies.* — Jeden z Lichtyanów był kanonikiem warmińskim, a Jan Kostka wojewoda sandomierski zalecając go Kromerowi, powinowatym swoim nazywa, 1579. *Kras.*

Lidzbiński h. Abdank. Z tym herbem widział ich w Krakowie u Wszystkich Ś. *Niesiecki.* — Ci czy inni Lidzbińscy nobilit. w *Metryce kor.* z r. 1595 fol. 366. *Czacki.*

Ligauza. Andrzej nobilit. w *Metryce kor.* z r. 1511 fol. 405. *Czacki.*

Ligenza. Jakób nobilit. w *Metryce kor.* z r. 1559 fol. 295. *Czacki.*

Ligeza h. Półkozic. Dom z dawnych wieków zasłużony. Najdawniejszego jednak doczytać się można Dobiesława Ligezę kasztelana krakowskiego w r. 1379. Jana zaś Ligezę wojewodę łęczyckiego w r. 1369, a również Jana wojewodę łęczyckiego w r. 1395. Stanisława wojewodę łęczyckiego w r. 1399. Jana wojewodę łęczyckiego w r. 1401, ten pisał się z Niewiarowa, z kąd poznać, że Niewiarowscy od Ligezów wyszli. Dobiesława z Bobrku i syna jego Stanisława chorążego krakowskiego, wyczytał *Paprocki* z przywilejów w r. 1399, u *Łaskiego* znajdziesz Stanisława 1436. Jan z Bobrku (bo się ztąd zdawna piszą) kasztelan biecki 1451. *Okolski* do tegoż domu pociąga Jana czyli Janisława biskupa plockiego w r. 1367, ile że go widział w Rzeszowie między innymi obrazami przodków tego domu, malowanego. *Długosz* i *Eubiński* wprowadzić go z familii rodowej urodzonego namieniają, o Ligezach jednak i herbie jego żadnej wzmianki niemasz i owszem zowią go tam Janisławem Wronskim, przydano mu na jego nadgrobkun w Plocku, że był *defensor jurium Ecclesiae* i że na tem biskupstwie rok tylko i sześć niedziel siedział. O Jakóbie Ligezie, świadek *Bielski fol. 338*, że bijąc się w batalii z Świdrygielem, na placu poległ; tenże o Janie namienia *fol. 373*, że po owej z Karambeja i Turków porażce, porzecz swój zawiesił w kościele na Budzynie. Mikołaj kasztelan sadecki miał za sobą Grochowską kasztelanę czechowską, wdowę po Rzeszowskim, około r. 15... Ligeza spłodził trzech synów: Piotra, Felixa i Przecława. Z tych pierwszy Piotr kasztelan czechowski, który trzymał Chranzów i Bobrek, zszedł bezpotomnie. Drugi Felix albo Szczęśny, z Tarnowskiej h. *Leliwa*, siostry Jana hetmana kor., miał córki cztery: Reginę za Czurylą, Annę za Odnowskim wojewodą krak., Elżbietę za Koniecpolskim kasztelanem sieradzkim i N. za Lipnickim stolnikiem sandomierskim i synów trzech: Felixa, Mikołaja i Zygmunta. Z tych pierwszy Felix kasztelan żarnowski, którego córki: Anna Korytkowska kasztelanowa przemyska i Starzechowska i syn Jan wojski sanocki, temu Pilecka h. *Leliwa* powiła córki: Jordanową i Broniewską Sebastianą koniuszego medycznego h. *Tarnawa* małżonkę i synów. 2) Mikołaj († 1603 w Bieczu pochowany) kasztelan wiślicki, starosta biecki i żydaczowski w r. 1587, z Jordanówną Elżbietą, córką Wawrzyńca kasztelana krakowskiego, wdową po Bonarze Stanisławie, miał dwie córki: Annę Sobkową kasztelanową sandomierską i Zofią (bodaj nie ta Zofia, której mąż Samuel Słupecki kasztelan radomski, starosta zawichojski, zmarłej 1643 r. nadgrobek wystawił w Zawichoście u OO. Franciszkanów) i synów także dwóch: Mikołaja i Jana. Z tych Mikołaj Spytek kasztelan sandomierski, starosta biecki, robczycki, żyda-

czewski na *Rzeszowie, Głogowie, Sędziszowie, Goczycach*, wiele fundował kościołów, a osobliwie klasztor i kościół OO. Bernardynów w Rzeszowie 1637, dwa razy służy małżeńskie ponawiał: *Imo voto* z Kormanicką kasztelaną czechowską, *2do voto* z Zofią Krasiną wojewodżianką plocką, z te zrodził dwie córki: Pudencyannę Dominikowi Władysławowi ks. Zaskawskiemu, wojewodzie krakowskiemu zaślubioną (umartą 1648, pochowana w Rzeszowie) i Konstancją, Jerzemu Lubomierskiemu marszałkowi wielk. kor. i hetmanowi poln. Byli i synowie tego Mikołaja: Mikołaj i Jan, ale młodo i *ster.* jak się zdaje pomarli, ponieważ ojczyzna fortuna z córkami w insze domy poszła. Jan, drugi syn Mikołaja kasztelana wiślickiego, którego syn Jan zdaje się w zakonie Soc. Jesu 1615. Trzeci syn Felixa z Tarnowskiej Zygmunta podczaszy kor., starosta lwowski, krzepicki i tyszowiecki (z temi tytułami podpisał list Zygmunta Ang. dany Ustrzyckim 1553) umarł 1559 w lwowskiej katedrze pochowany. Trzeci Piotra kasztelana czechowskiego i Felixa brat, Przecław, miał trzech synów. Od pierwszego poszli Ligezowie dziedzice na Zawadzie, to jest Stanisław człowiek znaczny, który z Prochańskiej Zofii, córki Marcina, wdowy po Trzcimskim, zostawił córek sześć i syna jednego, to *Paprocki, Okolski* zaś powiada, że syn jego drugi był urodzony z Zabawskiej. Sebastyan mąż urodziwy i możny, którego także zostało potomstwo. Achacy trzeci brat Stanisława i Sebastyana, umarł młodzianem; niżej trochę *Okolski* twierdzi, że Achacy z Zawady, syn Stanisława, miał za sobą Kossowską, z tej był Kazimierz kasztelan czechowski, człowiek powagi wielkiej w woj. sandomierskim, był posłem na Lublinie; siostra jego była za Walewskim i z niej zostali się sukcesorowie. Od wtórego było dwóch synów: Stanisław († 1555) dziedzic na Rudzie i Przecławiu, wojski sandomierski a potem kasztelan żarnowski, starosta lubaczowski (którego córki dwie: Elżbieta Firlejowa kasztelanowa biecka, a druga za Stefanem Koniecpolskim sławnym rotmistrzem) i Felix arcybiskup lwowski † 1560. Od trzeciego był syn Przecław, którego synów zostało trzech: Stanisław dziedzic na Parszczynie i Bolesławiu, podczaszy królowy Izabelli, bezpotomny, Hermolaus dziedzic na Brzeźnicy i inszych i Teodor dziedzic na Bolesławiu, Świebodzinie i Grądach. Z tych Hermolausa było synów czterech: pierwszy Jan, którego trzy synowie: Abraham, Jan i Jakób, wszyscy bezpotomni, drugi Mikołaj (który spłodził Felixa, ten Franciszka, któremu Dębowska syna powiła Mikołaja bezpotomnego i córkę Zofią Stetkiewiczową podstolinę smoleńską), trzeci Hermolaus podskarbi wielki kor., olsztyński, samoborski, drohobycki starosta, był wprzód kasztelanem zawichojskim, z którym tytułem deputowany był do kwarty rawskiej z sejmu 1621, deputatem także na trybunał kor. 1620 i tamże potem marszałkiem, wziął dalej kasztelaniam sandomierską, na której krótko siedząc, podskarbiem kor. zawołany, jemu w stutysięcach, które na potrzebę tej ojczyzny wysypał, Rzeczpospolita na sejmie w r. 1631 starostwo olsztyńskie na lat trzydzieści puściła, umarł 1632; złączył się był dożywnie z Anną Jakóbowską h. *Topór*, ta mu powiła córkę Marynę *Imo voto* za Janem Karolem Tarłem kasztelanem wiślickim, *2do voto* za Samuelem Karolem ks. Koreckim, ostatnim z tego domu, synów także trzech: Stanisława, Mikołaja, Gabryela Kiliana, młodo i bezpotomnie zmarłych. Stanisław czwarty syn Hermolausa, od którego był syn Paweł *ster.* Teodora dziedzica na Bolesławiu i Świebodzinie, było dwóch synów: Stanisław starosta opoczyński, poseł na sejm 1601, który umierając, błędów się ojcowskich wyprysnął i życia tego w prawowiernej wierze dokończył *ster.* i Zbożny albo Auctus, który zostawił dwóch synów: Adama i Teodora ale *steriles* i córki dwie: Annę za Janem Gornickim i Katarzynę za Janem Skarbkiem Kozieltulskim. Sebastyan podstoli sandomierski, o którym *Cichoc. Allocut. Osecen. lib. 2 cap. 10* świadczy, że w Iwaniskach kościół predykantem odjawszy, kapłanom katolickim oddał. Marcin, którego wspominają *Konstyt. 1678.* Ligezianka była za Jerzym Czernym. Izabella była za Mikołajem z Brzozy Brzeskim h. *Jastrzębiec* zmarłym 1647. N. z Leśniewskim Mikołajem kasztelanem czechowskim żyła 1634. Mikołaj miał za sobą Małgorzatę, córkę Jana Balińskiego podstarościego dobczyckiego, wdowę po Stanisławie Mijakowskim. Ewa kasztelanowa czechowska była podobno za Parysem. Alexander dworzanie Zygmunta Augusta, o którym *Trices. lib. 1 Epigr.* umarł przed r. 1565. N. Ligeza miał za sobą Annę Pieniążkową (owdowiawszy wyszła za Jutrowskiego), z której syn Jan *ster.* N. Ligezianka była za Janem Tarnowskim wojewodą lubelskim, z której syn zginął pod Bukowiną. *Pap. w Gn.* powiada, że Zygmunta Ligeza młodo w cudzych krajach życie stracił. Siostra jego była Zofia Morska. Paweł stolnik przemyski. Jan z Pietraszowskiej syn Jędrzeja, mąż rycerski, żona jego Grabińska. Marcin miał za sobą Zofią Mielecką, Stanisław Stradomską; byli to ci obadwa stolnikowiczowie sandomierscy. Jadwiga Eliasza, Konstancja z Katarzyny Wierńkówny urodzona, Jana Trembeckich małżonki. *Nies.*

*) Mikołaj ten założył w Dąbrowie w tarnowskim drukarnią i w niej dzieła własne drukował, † 1637.

de Ligne książę. *Indig.* w konst. 1780. *Malach.* — Familia ta kwitnie po dziś dzień w Belgii, z tej Eugeniusz († 1880) minister i prezydent senatu belg., zasłużył w r. 1836 Jadwigę ks. Lubomirska.

Ligocki h. *Orla* albo *Saszor*. Piszą o nich tak *Paprocki* jako i *Okolski*. *Niesiecki*.

Ligowski h. *Jastrzębiec*, w ziemi dobrzyńskiej. Tomasz w r. 1762 dobra Kukowo i Brecki w woj. płockiem dziedziczył. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — W r. 1778 Stanisław burgrabia dobrzyński. *Kras.*

— Antoni i Alexy synowie Jakóba i Jan syn Jana udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. **Lilia herb**: Lilii w herbach naszych wielu zażywają, jako w Gozdawie, Wierzbnie, Poroni, Bodule, Bonarowie, Kierdej, Kizinku, Krupek, Podstolscy, Kościuszkowie, Korsakowie, Komarowie, Pypkowie, o których na swoim miejscu znajdziesz, także Gulczowie *Imo et 2do*, Knut Chlusowiczowie, o których na swoim miejscu znajdziesz, także Gulczowie *Imo et 2do*, na helmie pawi ogon, na nim lilia, przecież tamże gdy go opisuje, powiada, że powinny być trzy lilie w czarnem polu. To *Niesiecki*, gdzie dodaje krótką wiadomość o Dzierżanowskich i Chlusowiczach, którą przytoczymy na swoim miejscu w *Dodatku*.

Limieński h. *Limont*. Marcin udowodnił szlachectwo w wydziale Stanów gal. 1800.

Limont h. *wt.* w księstwie litewskim, którzy początki swoje referują do Florencyi. Z tych mieli być według *MS. Ks. Kojal.* Jędrzej podkomorzy w. ks. litewskiego za króla Alexandra. Piotr starosta wisłocki, Fiedor kasztelan mściłowski za Stefana króla, Jakób koniuszy trocki, Filip cywuń cyryński, Mikołaj wojski lidzki 1632, syn jego Marcin sędzia z lidzki, starosta wasiliski a potem kasztelan witebski, roku autor nie położył, ani Fiedorowi; fundował ten Marcin klasztor OO. Dominikanom w Wasiliskach, który uposażył dobrami Ładyka i Szkordzie, co aprobowala 1662. Jerzy Piotr cześnik lidzki 1648. Mikołaj podczaszy trocki. Lew 1632, syn jego Jan podczaszy lidzki, miał za sobą Annę Połubińską sędziankę z słonimską, z nią spłodził synów: Kazimierza, który wojenno traktując umarł 1683 i Krzysztofa Soc. Jesu. Józef skarbnik mozyrski 1674. N. Zdana Jacyny małżonka. *Nies.*

Linczewski, w kijowskim i t. d. *Malach.* — Linczewskich nobilitacja wymienia *Metryka kor.* z r. 1583 fol. 396. *Czacki.* — Sebastyan, Ludwik i Stanisław z *Górnym Lincz* Linczewski *Law-sowa* — udowodnili szlachectwo w sądzie gr. sandomskim 1782.

Lind. Jan dyrektor w korpusie młodzi rycerskiej warszawskiej, otrzymał *Indigenat* na sejmie r. 1767. *Krasiński i Malach.*

de Linda Mikołaj nobil. w *Metr. kor.* z r. 1559 f. 136. *Czacki.*

Linda h. *wt.* *) *MS. o Fam. Pr.* kładzie Hermana von der Linda w r. 1300 z metryki tucholskiej, z teje metryki wypisał drugiego, który kwitnął 1325. W r. 1355 pisze Mikołaja pierwszego, którego brat rodzony był marszałkiem w kawalerii krzyżackiej, pod Kniperode mistrzem wielkim, którego przynosi świadectwo *Mariniusza* 1378. Drugi Mikołaj w r. 1380, o czym *Arch. toruńskie* i Godfyd de Linda marszałek pruski, o którym *Długosz*, gdzie pisze, że z wojskiem krzyżackim Litwę pustoszył aż do Wilna. Są i w Prusiech, ludzie znaczni Jan 1441 *Arch. toruńskie* i Herman. Karol Linda z z. mirachowskiej poseł na general gruziński 1699. Lindówna była za Balcerem Rozembergiem. Jędrzej Adryan Linda kanonik warmiński, którego nakładem *Zycie B. Doroty Pruskiej* wyszło do druku *in 4to 1702 Oliveae* po łacinie. *Niesiecki.* — Rodzina ta kwitnie po dziś dzień w królestwie polsk., z tej Bonawentura syn Ignacego (piszącego się na elekcyę króla Stanisława Augusta za woj. sandom.) udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk., to samo jego synowie: Antoni, Stefan i Teodor.

Linde (*de*) h. *Stownik*. Samuel Bogumił. Tak stoi wymieniony w *Spisie szl. król. polsk. 1851*. Jestto nasz znakomity filolog, syn Jana, (urodzony w Toruniu 1771 † 1847), wyniesiony do stanu szlacheckiego za wielkie swoje zasługi.

Lindsay. *Nobil.* w konst. r. 1764. *Malach.*

Lineburg h. *Palmy*. Ludwik syn Gotfryda, Ksawery i Stanisław synowie Ludwika. *Spis szl. kr. p.*

Lingenau h. *wt.* *Nobil.* w konst. r. 1775 fol. 148. Stanisław syn Stanisława udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lingwieniewicz h. *Pogonia Litewska*. Książęta mściłowski idą od Siemiona Lingwiena brata Jagiellowego, ten za Witolda hetmanil przeciwko kniaziewi Rzezańskiemu i jego ziemie zwojował. Jerzy Siemionowicz Lingwien, stojąc przy stronie Swidrygielki, w Litwie pod Osmianą pojmany i od Zygmunta Kiejstutowicza z ojczyzny wyzuty, w Troka h. do więzienia dany. Jan Juryewicz

*) *Niesiecki* dając herbu tego opis, jaki przytoczyliśmy w tomie I na str. 66, nieznał widocznie niemieckiego języka i ztąd nieumiał nazwać „drzewka“ po niemiecku Linde zwanego, które się znajduje w tym herbie, a które jest zwyczajną naszą lipą. W herbie miasta Lindau (w Bawarii) widzimy ten sam zupełnie herb, używany już w XIII wieku.

Lingwien książę mściłowski za Kazimierza Jagiellonowicza 1463. Michał Lingwieniewicz książę mściłowski 1508, stojąc przy fakcy kniazia Michała Glińskiego, z mściłowskim księstwem Moskwie się poddał. *Niesiecki*.

Liniewicz Teodor nobil. *non praec. scart.* r. 1790. *Malach.*

Liniewski h. *wt.* *) na Wołyniu i Rusi. Z tych Michała wspomina *Metr. Wołyńska* 1528. Michał poborca w wołyńskim z sejmu 1581. Jan 1595. Fiedor, *Constit.* 1618. Jędrzej poseł na sejm 1626, ztamtąd deputat na trybunał radomski 1628, zkaż komisarz do zapłaty wojsku, 1638 podsedek a potem sędzia z. łucki, syn jego Stefan 1649. N. sędzianka łucka była za Czaplciem, Joanna za Marcinem Orchowskim. N. kustosz i kanonik łucki około r. 1600. Stanisław łowczy kijowski, klasztor OO. Bernardynom w Łucku wystawił, 1643. Michał i Stefan sędzia gr. włodzimierski, komisarz do granic z sejmu 1638. Jan rotmistrz woj. wołyńskiego 1648, tenże czy inny Jan pułkownik, dawszy się w znaki nieprzyjaciółom tej ojczyzny, zginął pod Krupą. N. regimentarz podczas wojny szwedzkiej poległ pod Cudnowem, córka jego Maryanna na Liniewie, Szpanowie, Kisielinie dziedziczka, *Imo voto* za Abrahamem Gołuchowskim podkomorzym litewsk., z którym wraz kościół w dobrach swoich kisielińskich wymurowała, *2do voto* za Eustachim Grotauzem kasztelanem żmudzkim, umarł r. 1710. Stryj jej Marcin łowczy braclawski 1653, a potem belzki, z Anny Strzemeskiej podsedkówny halickiej spłodził trzech synów; z tych Michał umarł kasztelanem wołyńskim, Branicka córka mu powiła, która żyła z Jerzym Potockim starostą grabowieckim. Stanisław na Drohiczynie łowczy kijowski, starosta zwinogrodzki, miał za sobą Ewę Stępkowską kasztelanę braclawską, starościankę włodzimierską, z tej potomstwo: Antonina Kunicka, Adam i Antoni, z tych Antoni łowczy kijowski, sędzia kapturowy chełmski w r. 1733. N. starosta zwinogrodzki złączył się był z Ewą Szaniawską kasztelaną lubelską, ale się to małżeństwo rozeszło. *Nies.* — *Drużczewski* zwie ich *Wojnami* Liniewskimi i utrzymując, że Wojnowie z przydomku Liniewscy, z dawną są dziedzicami na Liniewie w powiecie łuckim, jako dokumenta świadczą: pierwszy z listu upominalnego r. 1541 d. 7 miesiąca kwietnia, indykty XV za króla Zygmunta I, a to, iż się Wasil Zadorowicz Liniewski przed sądem królewskim o dobra swoje dziedziczne sądził, gdzie król za żalobę Wasyla Fedorowicza Liniewskiego dworzana swego, upomina Jacka Michnowicza Karabanowicza o odjęcie dóbr; drugi r. 1568 d. 25 Stycznia, iż Tychna Olechnowicza Liniewskiego synowie, Janusz i Jakim Liniewscy między sobą mieli transakcyę taką: Janusz bratu swemu Jakimowi daruje część swoją w Liniewie. Liniewscy wyrażeni przydomek swój mają *Wojna*, jak świadczy dokument w zamku łuckim 1584 d. 4 grudnia, to jest zmiana dóbr za dobra między bracią rodzonemi: Wojna Liniewski *uti tutor naturalis*, część swoją i synowca swego Pawła Iwanowicza z Rostockiej spłodzonego, w dobrach ojczystych Liniewie puszcza Michałowi Wasylewiczowi bratu swemu, a bierze w zamianę tych dóbr, *sortes* Michała we wsi Popince w. ks. litewsk. Pradziad żyjącego, teraz gdy to piszę (mówi *Duńcz.*), Ignacego łowczyca kijowskiego, Marcin łowczy belzki, z Anną Strzemecką podsedkówną halicką spłodził Michała kasztelana wołyńskiego, którego córki: Antonina za Kunickim miecznikiem chełmskim, Maryanna za Jerzym Potockim h. *Pilawa* starosta grabowieckim i synowie: Stanisław łowczy kijowski ożeniony z Ewą Stępkowską kasztelaną braclawską, Adam starosta zwinogrodzki i Antoni łowczy kijowski 1756, z Anną Romanowską podkomorzanką chełmską miał syna Ignacego. *Duńcz.* — W r. 1778 Ignacy podstoli krasnostawski. Franciszek łowczy w r. 1788. *Kras.*

— Katarzyna, wnuczka Michała kasztelana woł., za Euzebiem Lipskim.

Linkanz. Jan obersterlejttnant w wojsku lit., na wojnach kozackich i moskiewskich ojczyźnie dobrze zasłużony, między synów koronnych policzony na sejmie 1662, był potem chorążym owruckim 1668, żona jego Krystyna. *Nies.*

Linowski h. *Pomian*, w kaliskiem. Łukasz kanonik poznański 1611. Stefan chorąży poznański, rotmistrz 1658. Jan pisarz gr. inowrock. 1648. Seweryn miał za sobą Annę Świecką, z tej były trzy córki: Katarzyna Pawła Zaleskiego, Zofia Melchiora Czaplckiego, Teofila *Imo voto* Jędrzeja Jackowskiego, *2do voto* Orlewskiego, małżonki. Stanisław z Urszuli Lipskiej pisarzówny z kaliskiej spłodził córek dziewięć: Alexandrę zakonnicę ś. Franciszka w Sremie, Konstancją *Imo voto* Krzysztofa Szeszyńskiego, *2do voto* Zygmunta Dłużewskiego, Katarzynę Sebastjana Koczańskiego, Teresę Mikołaja Gorzyńskiego, Urszulę Mikołaja Skorzewskiego, Ewę Wojciecha Czyżowskiego, Maryannę Józefa Bleszyńskiego, Jadwigę Wojciecha Skrzetuskiego, Petronellę Węgierskiego małżonki; synów zaś trzech: Marcina i Wojciecha bezpotomnych, Jana, któremu Anna Krzycka kasztelanica poznańska spłodziła: Stanisława, Zygmunta, Prokopa, Franciszkę Bykowską, Apolinarę Polichowską. Adam Kazimierz i Franciszek bracia rodzeni 1697. Zygmunt starosta zgierski 1735. *Niesiecki.* — Stanisław miał za sobą Urszulę Lipską h. *Grabie*, z której liczne zostało

*) czyli herb *Przyjaciół z odmianą*; *Malach.* naznacza pole herbu tego — brunatne.

potomstwo, a między tem Teresa za Mikołajem Gorzeńskim, Urszula za Mikołajem Skórzewskim i Maryanna za Józefem Bleszyńskim. Alexander Linowski († 1820) pełnił przy Kościuszcze urząd ministra sekretarza stanu 1794, później był kasztelanem senatorem, a w r. 1815 dyrektorem generalnym policyi i poczty. *Kosiński* przyznaje tej rodzinie jednego kasztelana w r. 1755.

Lipowski h. Rawicz, w woj sandomierskiem. Paweł 1632. Mikołaj z Linowa Linowski w woj. ruskiem 1648. Jan miał za sobą Annę Brzeską h. *Oksza*. Teresa Linowska *Imo voto* za Maxymilianem Borowskim, *2do voto* za Szymonem Borowskim h. *Abdank*. *Nies*.

Linsenbarth h. Brunn. Alexander syn Michała. Obacz *Brunn herb*.

Lipezyński. Kazimierz łowczy przemyski, z sejmu 1676 komisarz do uspokojenia granic węgierskich. Tomasz komendant zamku nowogrodzkiego 1619. Paweł 1632 w z. przemyskiej. Łukasz i Hieronim w brześcińskim 1648. *Niesiecki*.

Lipezyński h. Korwin. Malach. — Faustyn vicesregent sądu gr. trembow. udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782, a jego wnuk Benedykt w wydziale Stanów gal. 1860.

Lipicki h. Jusza, w ziemi zakroczymskiej. *Nies*.

Lipicki h. Lis, w sieradzkim. Swaszczko na *Lipicach* około r. 1480 Mansyonarzów w Warcie fundował. *Nies*.

Lipicki h. Rawicz, w rawskim. Do tych *Okolski* pociąga Swentosława kasztelana konarskiego, który w r. 1562 podpisał przywilej inkorporacji księstw oświęcimskiego i zatorskiego. *Niesiecki*. — Jan (niewiadomo którego herbu) przetłómaczył na język ojczysty wiersze niektóre Horacyusza. Są i inne jego pisma, wyszłe z druku w Krakowie 1647. *Krasicki*.

Lipiewicz. *Kuropatn. i Malach*.

Lipewski. *Okolski* tom II fol. 378.

Lipink h. Slepouwon. Ignacy syn Macieja. *Spis szl. kr. polsk.*

Lipiński. Stanisław w z. ciechanowskiej 1632. Wojciech w z. lwskiej 1648. Hieronim 1676. N. stolnik kijowski miał za sobą Bobowską. Maryanna za Tomaszem Grabczewskim miecznikiem ziem pruskich. *Niesiecki*. — Lipińscy są w Prusiech, z tych, ostatnich czasów żyli dwaj bracia rodzeni N. kanonik kujawski proboszcz lemburski, surrogat gdański. Jakób pisarz pomorski. N burgrabia haczwowski. Przydomek ich *Schur*. Są także Lipińscy w woj. podolskim. Z tych w r. 1778 Kazimierz podkomorzy latyczewski. Jan regent z. podolski. Antoni. *Kras*.

Lipiński h. Bestruogi, który jest taki: Miecze dwa na krzyż ostrzem do góry, w złączeniu ich palący się granat, nad hełmem utkwiony miecz. Wilhelm syn Jana. *Spis szl. król. polsk. 1852*.

Lipiński h. Brodzic, w woj. mazowieckim. Stanisław podpisarz gr. i z. kamieniecki, w r. 1765 sprzedał dobra Zdzieborz wielki i mały *alias* Skórki zwane, po ojcze swym Janie wojskim nurskim odziedziczone. (*Herb. rodz. szl. 1853*.) Stanisław syn Jana, Marcin syn Macieja, Łukasz syn Szymona i Stanisław syn Marcina, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lipiński h. Gozdawa. Jan wojski z. nurskiej, w r. 1724 poseł na sejm. — Jan dziedziczył dobra Sowin w z. nurskiej, które po bezpotomnej jego śmierci dostały się w r. 1780 dzieciom braci jego Adama, Kaspra i Antoniego. *Herb. rodz. szlach. 1853*. — Antoni kasztelan halicki 1778-1790. — Do tego domu należą: Józef syn Leona, Józef syn Grzegorza, Kajetan i Wincenty synowie Leona, Antoni, Alexander i Adam synowie Józefa, Tomasz i Benedykt synowie Baltazara i Hilary syn Stanisława — wszyscy legitymowani w Heroldyi król. polsk., gdzie im przyznano herb *Gozdawa*.

Lipiński h. Jastrzebiec. Jan nobilit. z r. 1765. *Herb. rodz. szl. 1853*.

Lipiński h. Korsak. Alexander i Jan udowodnili szlachectwo w sądzie gr. halickim 1782, to samo Fabian z *Lipna* i Franciszek r. 1782 a Jan 1783 w sądzie z lwowskim, Józef w sądzie gr. sarnockim, Mikołaj i Andrzej w sądzie gr. trembow. 1782, ale herb tych nam niewiadomy.

Lipiński h. Lipin. Antoni, Onufry, Franciszek i Zuzanna potomstwo Teodora i Magdaleny z Juszyńskich. *Spis szl. kr. polsk.*

Lipiński h. Rawicz. Antoni syn Kazimierza, Krzysztof syn Augustyna, Jan i Józef synowie Szymona, Stanisław syn Antoniego, ksiądz Franciszek syn Jakóba, Jan syn Jana i Napoleon syn Józefa — wszyscy udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lipiński h. Schur. Felix de *Schur* syn Andrzeja i Alexander syn Józefa (*Spis szl. król. polsk.*). Ten to ostatni zdaje się był wizytatorem generalnym zakładów naukowych w królestwie polsk., urodz. 1764 † 1828.

Lipiński h. Suche komnaty. Baltazar syn Kazimierza. *Spis szl. król. polsk.*

Lipka h. Nalecz. Tomasz i Ignacy synowie Wojciecha, Jan syn Józefa, Kajetan syn Hilarego, Adam syn Michała, ksiądz Franciszek syn Józefa, Ignacy syn Wojciecha i Franciszek syn Kajetana. *Spis szl. król. polsk.*

Liplewski. Jan podwojewodzy w kijowskim 1632. Liplańska żona Stanisława Ryłskiego pisarza gr. żytomierskiego. *Nies*.

Lipnicki h. Hołobog, w sandomierskiem. Marcin i Mikołaj 1551. Jeden z nich za czasów króla Zygmunta Augusta dowcipem i meztwem sławny kwitnął, miał za sobą Tarnowską wojewodździankę sandomierską. Stanisław brat jego rodzony, stolnik sandomierski, żona jego Ligezianka z Bobrku, siostra kasztelana wiślickiego, z której zostało potomstwo. Wojciech kanonik kujawski i krakowski odcycał, proboszcz sandomierski, prałat uczony 1644. N. miał za sobą córkę Fredra Jędrzeja starosty ujskiego, drugi Katarzynę Borowską h. *Abdank*, która *Imo voto* była za Kałowskim Jędrzejem sędzią gr. łączymkim. Jan z sandomierskiego uczynił fundacją pobożnym i chwalebny przykładem, zastępując od podatków Rzeczypospolitej ubogich komorników, chałupników i zagrodników dóbr ziemskich województwa sandomierskiego, dawszy pewną sumę, aby z procentu od niej wiecznego, podatki publiczne za pomienionych poddanych płacone były, co aprobowała *Konst.* 1647. Lipnicy dóbr Tulkowskich dziedzice i z matką swoją z kościołem się katolickim, błędy heretyckie odrzuciwszy, pojednali. Anna z Lipnika Kormanicka kasztelanowa czesowska, fundatorka nowicyatu Soc. Jesu w Krakowie i ś. Barbary, † 1591. Zofia za Pawłem Chocimowskim. Tegoż herbu Lipnicy, że się z sandomierskiego do Litwy wnieśli, świadczy *Kojal. in MS*. Z tych Stanisław pułkownik w wojsku lit. przeciw Moskwie, Szwedom i Turkom, zostawił trzech synów. Jan marszałek mozyrski miał za sobą Brzostowską po r. 1674, w tymże r. Stanisław podkomorzy mozyrski, starosta szwejski, *) pułkownik król. i Jędrzej. Stanisław Krzysztof w mińskim 1632. Marceyan w Inflancjach. Stanisław dworzani Jana III. Franciszek i Władysław w krakowskim 1705. N. miał za sobą Kraszkowską. N. Annę Lipską h. *Lada*. *Niesiecki* — Łukasz z *Lipnik* w r. 1729 dobra swoje Motykały za sumę 20,500 sprzedał Floryanowi Grabowskiemu horodniczemu brzeskiemu. *Herb. rodz. szl. 1853*.

Lipnicki h. Poraj, w sieradzkim. Jan mąż rycerski 1688. Są i w Podgórzu tegoż herbu. Jan i Władysław kwitnęli 1687. *Nies*

Lipnicki h. Junosza. Ze są i tegoż herbu, piszą *Malach. i Kurop.* — Maciej z *Lipnika* udowodnił szlachectwo w sądzie gr. oświec. 1782, to samo Kazimierz w sądzie z. belzkim 1783, ale herb ich nam niewiadomy.

Lipniewski. *Kurop. i Malach*.

Lipnik. *Indig.* w konst. r. 1685 fol. 29. *Malach*.

Lipowiecki h. Ciołek. *Kurop. i Malach*.

Lipowski baron Karol, otrzymał indygenat od sejmu gal. 1827.

Lipowski h. Ciołek, w sandomierskiem. Stanisław z Lipowca gnieźnieński kanclerz, kanonik kujawski 1540, drugi był kanonikiem płockim. Ewa za Jackiem Dąbrowskim. Jan w woj. nowogrodzkiem 1632. Seweryn w sandomierskiem 1674. Seweryn z Lipowca żył r. 1636, ale *Konstyt.* fol. 60 pociąga go do herbu Rawicz, ale się myli, jest jego nagrobek w Opatowie w kościele OO. Bernardynów i żony jego Jadwigi Bidzińskiej, z herbami Ciołek i Janina, położony w r. 1646. N. Franciszka Drohojowskiego małżonka. N. dziedzic Lipowca z Wybranowskiej zostawił potomstwo, żył r. 1728. *Nies*.

Lippi h. Nalecz. Ci z weneckiego państwa do Polski przyszli, to jest Prosper Lippi z wujem swoim Mikołajem de *Bucellis*, za Stefana króla; gdy się tedy na wojnie moskiewskiej meztwem swoim ojczyźnie przyszużył, wziął od niej indygenat, za zaleceniem hetmana Zamojskiego, Gostomscy do herbu swego Nalecz z chęcią go przyjęli, z Podolskiej potem h. *Junosza* spłodził dwóch synów: Hieronima młodo zmarłego i Mikołaja, ten w wojsku lit. długo żołd prowadził i pod Chocimem mężnie stawał, dziedzic na Rzemienowicach i Trembaczowie w wiślickim powiecie. Niewiadomo czy nie do tych należy Bernard de Lipia hrabia biskup leahński w r. 1227. *Niesiecki*.

Lipski h. Abdank. Felix nobilit. w *Metryce kor.* z r. 1521 fol. 250.

Lipski h. Grabie, w kaliskim i belzkim woj. *Damal. in Episc.* powiada, że Lipsy Grabowie zdawna w sieradzkim woj. osiedli byli i blisko Piotrkowa Grabiną Wolę podobno byli osadzili, zamtąd się do kaliskiego woj. przenieśli, od Lipiego, niedaleko od Stawiszyna, Lipskimi zawołani. Z tych najdawniejszego wspomina Bronisława archi-yakona gnieźnieńskiego, po śmierci Bodzety arcybiskupa gnieźnieńskiego, administratora tej archidiecezyi, męża serdecznego, który Janowi Kropidłowi, do osierociałej archikatedry ubiegającemu się, mężnie się oparł w r. 1389. Niektórzy jednak z nich, w belzkim potem woj. dóbr nabywszy, osiedli, z których było czterech braci.**)

*) Temu Stanisławowi na starostwie szwejskiem 30,000 przyznała Rzeczposp. 1676. *Kras*.

**) Dla łatwiejszego zrozumienia porządku genealogicznego (o co się nie troszczy *Nies*), dodajemy imiona tych czterech braci: 1) Jan na *Rzeplimie*, od którego idzie w 2gim pokoleniu Jędrzej biskup krakowski, 2) Swentosław na *Przeworsku*, podkomorzy belzki, od którego poszła linia na Rusi rozrodzona, 3) Maciej, który jest protoplastą linii wielkopolskiej i 4) Wacław, od którego w dalszym pokoleniu pochodzi Jan Alexander, kardynał.

Jan na Rzeplinie dziedzic, tego z Reginy Siemikowskiej zostały trzy córki: Anna *Imo voto* Swentosława Podhoreckiego, *2do voto* Jana Mukańskiego, Dorota Stanisława Brzezińskiego, Zofia Jakóba Belchackiego — małżonki, synów także trzech: z tych jeden Jan sędzia z. belzki, o którym *Konstyt.* 1618 to z pochwałą wspomina, że sześć tysięcy więcej, niżeli przedtem inni dawali, wniósł do skarbu Rzeczyposp. z publicznych kontrybucyj; z drugą żoną Sładkowską potomstwa nie zostawił, z pierwszą zaś Wilczkówną tylko córkę spłodził Katarzynę Jerzego Światopełka Zawadzkiego małżonkę. Drugi Adam chorąży belzki, starosta tarnogórski, w różnych ekspedycjach wojennych ojczyźnie zasłużony, z Katarzyny Wierzbickiej dwóch było synów jego: Jan starosta tarnogórski i Jędrzej starosta bogumiński. Trzeci Jędrzej biskup krakowski, przedtem poseł od króla Zygmunta III na sejm Rzeszy niemieckiej do Ratysbony, fundator wielu kościołów, † 1631. Swentosław drugi brat Jana, podkomorzy belzki, na *Przeworsku* w woj. belzkiem dziedzic, ten z Anną Podhorecką spłodził trzy córki: Elżbietę za Podhoreckim Jędrzejem sędzią z. belzkiem, Jadwigę za Swentosławem Jahodyńskim sędzią z. belzkiem i Zofią *Imo voto* za Hieronimem Cieszanowskim, *2do voto* za Wierzbickim sędzią z. chełmskim i dwóch synów: Jędrzeja podczasowego belzkiego, który *Imo voto* z Zofią Russianówną miał jedną córkę Zofią *Imo voto* za Sawickim, *2do voto* za Jarosławem, *3tio voto* za Bykowskim kasztelanem sieradzkim; *2do voto* z Katarzyną Żulińską miał pięciu synów: 1) Swentosława, ten w okazyi że Szwedami za Jana Kazimierza króla na placu na Pradze poległ, 2) Jan archidyakon chełmski, 3) Adautus i ten w okazyi tejże na Pradze zginął, zostawiwszy z Teofilii Brześcijskiej dwóch synów: Jana, który pod Wiedniem zginął i Adautus, który z pierwszą żoną Alexandrą Woroniczówną żył *ster.*, z drugą Agnieszką Nartowską spłodził Jana, Józefa i Samuela, *) tego z Gluchowskiej było trzech synów: Idzi, Michał i Tomasz. 4) Jarosław i ten na Pradze bijąc się meźnie z Szwedami, życie poświęcił, i 5) Hieronim chorąży horodelski (bodaj nie miał pierwszej żony Jordziejówny), z drugiej Zofii Rudnickiej miał dwie córki: Katarzynę Młocką i Teresę Mikołaja Radeckiego chorążego horodelskiego małżonkę, synów zaś czterech: Jana chorążego buskiego, od którego syn Marcin, od tego zaś z Siemiaszkowskiej Antoni i Michał, Michała bezpotomnego, Antoniego w zakonie *Ordin. Minor de Observ.* wiele zastużonego, Kazimierza, który z Potemską żył *ster.*, z Zofią Matczyńską miał kilka córek. **) Samuel syn drugi Swentosława podkomorzego z Podhoreckiej, sędzia z. belzki, marszałek trybunału kor. za Zygmunta III, założył miasteczko Lipsko i wieś Lipie na gruntach Przeworskich w woj. belzkiem, tego z Łaszczówny dwaj synowie: Jędrzej na Przeworsku dziedzic, temu Teofila Lychowska dwie córki powiła: Krystynę za Marcinem Boguskim i Teresę za Mikołajem Czarnoluskim — i Jan na Lipsku i Belzu dziedzic, tego z Heleny Boguskiej kasztelanek sanockiej dwie córki były: Maryanna *Imo voto* Ubyszowa, *2do voto* Stempkowska i Barbara Gorajska, synów zaś czterech: 1) Adam od Szwedów w okazyi na Pradze zabity, 2) Jędrzej, który z Marcyanny Chamcówny spłodził trzy córki: Zofią *Imo voto* za Antonim Skarbkiem kasztelanem halickim, *2do voto* za Konstantynem Jordanem Walawskim, Konstancją *2do voto* za Obertyńskim i Gryzeldę za Albinowskim i tyluż synów: Antoniego skarbnika belzkiego, deputata na trybunał kor. 1738, od którego z Zofii Czeskiej synowie: Mikołaj **) i Florentyn; Stanisława, ***) od którego z Konstancji Matczyńskiej syn Augustyn — i Michała, którego żona

*) Po Samuelu z Gluchowskiej zostało synów czterech: Jan, Józef, Jakób (ten z Mazurkowską miał Kazimierza i Wincentego) i Idzi, mający z Grabską synów: Fabiana, Seweryna, Jana, Romana i Mateusza.

**) Kazimierz ten († 1713 pochow. w Warężu), dziedzic części Rusina, miał z Matczyńską następujące potomstwo: Franciszka Antoniego (ur. 1705), Agatę (ur. 1711), Katarzynę (ur. 1699) zaślubioną r. 1719 Dymitrowi Lebedewiczowi regentowi kancelaryi gr. belzkiego (ta czy inna Katarzyna w r. 1744 za Chmieleckim cześnikiem żydaczowsk.), Eleonorę Zofią (ur. 1701), Teresę (ur. 1703) i Józefa na Rusini, wojskiego lubaczowskiego, który z Eleonorą Gąsiewską miał synów dwóch: Jana (ur. 1744), Michała Franciszka (ur. 1746), Maryę (ur. 1752), Krystynę (ur. 1761) i Adelgundę (ur. 1763). *Akta kośc. w Warężu.*

***) Mikołaj ten umarł w czasie nabożeństwa na Wawelu, będąc kanonikiem katedralnym krakowskim, brat jego Marcin, starosta jabłonowski, marszałek koronny, radca trybunału r. 1776, miał za sobą Teresę Markowską sędziankę podolską, z której zostało sześciu dzieci: Jan ożeniony z Balbiną Stadnicką, Stefan, Maurycy, Wojciech, Zofia za Andrzejem Boryslawskim i Anna.

****) Stanisław ten, skarbnik buski, z pierwszą żoną Matczyńską miał siedmiu dzieci: Maryannę za Maszkiewiczem, Augustyna skarbnika buskiego (ten z Siemicką bezdzietny), Antoninę w klaszterze Dominikanek, Kajetana jenerał-adjutanta JKM., Katarzynę *Imo voto* za Deszkowskim, *2do voto* za Mireckim, Zofią za Józefem Czuryllą i Klarę za Józefem hr. Załuskim, — z drugą zaś żoną Justyną Olsztyńską podkomorzanką wiską, miał ośmiu dzieci: Jana Flor. Grzegorza, Bazy-

Stawska. *) 3) Samuel stolnik kijowski, rotmistrz usarski, kilka razy posłował na sejm i deputat na trybunał kor., ten *Imo voto* złączył się z Anną Stadnicką kasztelaną przemyską, z której syn Józef chorąży buski, regent kancelaryi koronnej, poseł na sejm 1712, 1722, 1730, deputat na trybunał kor. 1727, kasztelan belzki, (które to krzesło wziął po śmierci Józefa Stadnickiego 1736), z Anny Łętkowskiej kasztelanek konarskiej zostawił synów: Benedykta, Tadeusza i Amanda i córek kilka; **) *2do voto* Samuel z Konstancją Szczawińską kasztelaną kruswicką *ster.*, *3tio voto* z Joanną Bobowską, z tej był syn Tomasz ***) i córki dwie: Justyna za Konstantynem Szeptyckim i Anna za Antonim Howieckim podsędkiem belzkiem. 4) Alexander *Imo voto* z Anną Balówną podkomorzanką sanocką miał synów: Józefa i Stefana *ster.*, *2do voto* z Justyną Fredrówną spłodził córki: Teresę za Michałem Konarskim kasztelanem wiślickim i Różę za Janem Dzedoszyckim podczaszym halickim. Maciej, trzeci brat Jana i Swentosława, od którego był syn Stanisław (bodaj to nie ten Stanisław był stolnikiem poznańskim 1632, jako się podpisał na elekcyą Władysława IV.), *Imo voto* złączył się był z Zapolską, z której spłodził dwie córki: Barbarę Miaskowską i Annę Poniatowską chorążynę sieradzką, syna zaś Józefa proboszcza jezowskiego, *2do voto* Stanisław z Gontkowską spłodził Kazimierza *ster.*, Adama, który z Zofią Zakrzewską, Stanisława, Jana, którego żona Naramowska i Annę za Ludwikiem Chłapowskim podczaszym poznańskim, *3tio voto* Stanisław miał za sobą Dorotę Cielecką (która po jego śmierci ponowiła związki małżeńskie z Hieronimem Wężykiem Osnińskim stolnikiem sieradzkim), z tą żył *ster.* Byli od innszych linii, tegoż jednak herbu, pochodzący Lipscy, jako najprzód N. chorąży belzki, wojownik wielki za Jana Kazimierza, Michała i Jana III królów, który województwo belzkie prowadząc przeciwko Szwedom, na Pradze potkał się z nimi meźnie, siedmiu tam wtemczas Lipskich, odważnie stawając, na placu poległ, on sam z niewielu wyszedł; siostra jego była za Brodeckim. Był także Jan, którego córki: Jadwiga za Franciszkiem, Zofia za Stanisławem Żółkiewskimi, dóbr Oleszyc donaczą Sierakowskiemu uczyniły. Waclaw, czwarty brat Jana, Swentosława i Macieja (księgi gr. ostrzesz. 1622 wspominają Waclawa stolnika kaliskiego), tego dwóch synów było, jeden Piotr stolnik kaliski, tego z Czosnowskiej synowie dwaj: Maciej i Piotr, był i trzeci Jan, dworzanie Władysława IV, któremu młodo zmarłemu 1643 nadgrobek ojciec w Łowiczu postawił; drugi Waclawa syn, Prokop, pisarz z. i surrogat kaliski, poseł na sejm 1628, zamtąd deputat na trybunał radomski, syn jego z Żychlińskiej Jan, najprzód pisarz z. kaliski, potem sędzia z., temu Anna Bojanowska (miał i drugą żonę Chmielównę, z której córka Anna za Maciejem Trzebieckim) powiła dwie córki: Urszulę Linowską i Waleryę zakonnicę św. Franciszka w Sremie, synów zaś czterech: 1) Wojciecha, ten z Tokarską spłodził córkę Urszulę Bienkowską i synów pięciu: Tomasza, Stanisława, od którego z Bartochowskiej dwaj synowie i dwie córki zostały, Jędrzeja, Jana kanonika gnieźnieńsk., kustosa kolegiaty warszawskiej i Prokopa miecznika poznańskiego, posła na konwokacyą r. 1733, porucznika usarskiej chorągwi i starostę sremskiego. ***) 2) Stanisława, najprzód archidyakona, a potem proboszcza gnieźnieńskiego

tego, Wojciecha kanonika chełmskiego, infułata chockiego 1797-1827, Honoratę, Brygidę, Julianę i Euzebiego na Lipsku, *Ciotuszy* i *Kościelnikach*, sędziego z. żydaczowskiego, członka Stanów gal. 1782, który z Katarzyną Liniewską miał córkę Anielę († 1872) za Janem Szeptyckim.

*) Po Michale i Wiktorji Stawskiej zostało potomstwo: Maciej wojski belzki, Wincenty, Tadeusz, Kasylda za Hryniewskim, Zuzanna za Miecieckim, Apollonia i Petronella.

**) Ten Józef umarł r. 1752, będąc kasztelanem łączyckim; zostawił z Łętkowskiej (miał bowiem i drugą żonę Wiktorję Skalawską, ale z tą *ster.*) córek dwie: Kandydę za Antonim Czapskim podkomorzym chełmińskim i Cecylię za Franciszkiem Zabą wojewodziecm witebskim. Z synów jego Tadeusz był kasztelanem łączyckim, umarł r. 1796, zostawiwszy z Joanny Siemieńskiej kasztelanek lwowskiej dwanaścioro dzieci: Helenę, Annę za Zawiszą, Dorotę, Prymusa, Jana, Władysława, Józefa, Karola, Rafała, Augusta, Ksawerego (po którym z Barbary Prozorówny zostało potomstwo: Kasper † 1862 *ster.*, Stanisław † 1850 *ster.*, August Cezar infułat w Choczu i kanonik katedr. wrocławski, Franciszek *ster.*, Józefa i Anna) i Samuela, ten z Eleonorą Popielówną miał Alojzego i Franciszka.

***) Tomasz ten, z Zofią Granowską miał córek dwie: Justynę *Imo voto* za Turkim, *2do voto* za Piekarskim starostą hrubiesz, i Rozalię za Janiszewskim i synów trzech: Franciszka w zakonie *Soc. Jesu*, Kazimierza archidyakona kijowsk., infułata chockiego i Stanisława (tego zdaje się syn Antoni legitymował w Heroldyi król. polsk.)

****) Ten Prokop umarł w r. 1758 oboźnym kor. (mianowany po Ożarówkim 1742), zostawiwszy za Jadwigą Dąbskiej marszałkówny nadw. kor., z ks. Radziwiłłówny urodzonej, córkę Sewerynę za Maciejem Mielżyńskim i synów: Jana, Chryzostoma i podług *Kras.* Marcina podstolego buskiego, który z tytułem miecznika buskiego, podstarościę grodz. i sędziego kapturowego podpisał

i chockiego, godny to prałat, prezydując w trybunale kor. osobliwie 1685 żadnym się do siebie korupcyom nie dał przedrzeć, sprawiedliwości i całości praw koronnych światobliwie przestrzegając, w Kaliszu 1711 pogrzebiony. 3) Prokopa kasztelana rogozińskiego, ten w różnych wojennych ekspedycjach mężnie walcząc, dostał się był w niewolę tatarską, z tej wyszedłszy, postował na sejmie, z pierwszą żoną Rogowską nie miał potomstwa, *2do voto* z Alexandrą Niezychowską miał synów, którzy młodo pomarli i córki dwie: Ludwikę za Stanisławem Kościelskim kasztelanem bydgoskim i Barbarę za Lukaszem Kwileckim starostą mosińskim, kasztelanem sateckim. 4) Wacława, którego z Barbary Miaskowskiej dwie córki: Maryanna Włyńska i Konstancya *1mo voto* Mielecka, *2do voto* Nowomiejska, synów także dwóch, z których pierwszy Jan Alexander, prawdziwy zbiór wszystkich łask i pańskich przymiotów, najprzód kanonik gnieźnieński i krakowski, dalej proboszcz katedralny poznański, kantor gnieźnieński, podkanclerzy kor., opat mogiński, proboszcz miechowski, potem biskup łucki, dalej biskup krakowski, ksiądz siewierski i kardynał, prezydentem będąc trybunału kor. 1724, stał się św. sprawiedliwości wzorem; w r. 1734 Augusta III króla polskiego koronował; z nominacji na prymasa i arcybiskupa gnieźn. rezygnował dobrowolnie. *) Drugi syn Wacława, a brat księcia kardynała, Jędrzej miecznik poznański, człowiek godny i różnemi w ojczyźnie funkcjami wsławiony, z Anną Pstrokońską żył bezpotomnie, *2do voto* z Potulickiej zostawił syna Jana Józefa **) i Franciszka młodo zmarłego. Swentosław kanclerz kujawski, proboszcz chocki, synowiec Jędrzeja biskupa, umarł 1663, sześć tysięcy na muzykę do Chocza zapisał; siostra jego jedna była za Wielowiejskim, druga Teresa za Alexandrem Gomolińskim, takbym (mówi *Nies.*) rozumiał, że to są dzieci Prokopa pisarza z Zychlińskiej. N. była za Stanisławem Tomickim h. *Drya*. Wojciech miał za sobą Annę Tomicką. To *Niesiecki*. — Pobieźna wiadomość o *bełzkiej linii* tej prastarej senatorskiej rodziny podaliśmy już wyżej w przypiskach, tu zaś umieszczamy dokładniejszy rodowód *wielkopolskiej linii*, nawiązując urwaną przez *Niesieckiego* nić genealogiczną od Adama ożenionego z Zofią Zakrzewską. Adam ten był dziedzicem dóbr Niepartu i Ciołkowa, miał za sobą Zofią Zakrzewską, wdowę po Andrzeju Konarzewskim (*3tio voto* wysła za Bogusławem Tomickiego), z której oprócz córki Anny — czterech synów zostało: 1) Andrzej, 2) Jan Franciszek, 3) Michał łowczy wschowski (ten z Barbarą Zychlińską miał córek dwie: Zofią i Teresę i synów dwóch: Franciszka i Józefa na *Blaszkach*, generała wojsk polsk. za czasów Kościuszkii, ożenionego z Górską, która wysłała *2do voto* za generała Dłuskiego) i 4) Stanisław współdziedzic Napartu i Ciołkowa, ten sprzedawszy dobra swoje Niezychowskiemu, przeniósł się w Płockie i osiadł na dobrach Drewnowo, które odtąd Lipszczyzną nazywają; z Anny Kazanówny zostawił synów dwóch: Andrzeja i Wojciecha. Z tych Andrzej zaślubił Teresę Koczorowską, córkę Tomasza z Bełeckiej urodzoną, z której było synów pięciu: 1) Wojciech na *Ostrowie*, podkomorzy poznański, z Barbarą Płoczyńską bezpotomny, 2) Stanisław, który z Anną Siemiątkowską, wdową po Brochowskim, miał syna Jana, 3) Jakób kanonik poznański, proboszcz wągrowiecki, 4) Antoni i 5) Marcin starosta grabowiecki (1752-1771), ożeniony *1mo voto* z Maryanną Ponikiewską, wdową po Piotrze Karśnickim (z nią się rozwiódł), *2do voto* z Weroniką Borowską, córką Ludwika i Maryanny Brzechwianki, która mu powiła córkę Teresę za Pawłem Wyganowskim z *Mysliborza* i syna Jakóba na *Marszewie*, ten miał za sobą Maryannę hr. Załuską, córkę Bogumila i Jabłkowskiej, która mu powiła córkę Agnieszkę, obecnie żyjącą wdową po Stanisławie Baranowskim. — Drugi syn Stanisława — Wojciech, dziedzic dóbr

elekeją króla Stanisława Augusta z woj. bełzkiem. Z tych Jan na *Czerniejewie* (ur. 1743) generał-major wojsk kor. miał za sobą Koźmińską, z której oprócz córek dwóch: Heleny za Józefem Skórzewskim starostą gnieźnieńskim i Katarzyną za Szółdrskim — został syn Józef na *Czerniejewie*, pułkownik wojsk polsk., ożeniony z Józefą Szółdrską, wdową po Krzyckim, z której syn Alexy bezdzietny i córka za Rajmundem hr. Skórzewskim, któremu wniosła posagiem dobra czerniejewskie. Chryzostom, drugi syn Prokopa, na *Ludomach* itd., zaślubił *1mo voto* Joannę Łakińską na *Jaktorowie*, *2do voto* w r. 1784 Beatę Chmielewską, z której córka Teresa (ur. 1792) za Teodorem Dembińskim i synowiec: Rupert dzieckiem zmarły i Ignacy na *Ludomach*, radca Towarz. ziemsk. pozn., ożeniony *1mo voto* z Teresą Skarzyńską, *2do voto* z Franciszką Klingier bezdzietny; z pierwszej zaś Łakińskiej zostawił także Chryzostom córek dwie: Zofią (ur. 1773 † 1842) za Franciszkiem Brannessel i Franciszkę zmarłą w panieństwie i syna Józefa (ur. 1777 † 1843) na *Jaktorowie* i *Usarzewie*, rotmistrza w armii pruskiej, po którym z Antoniny Kraszkowskiej została córka Zenobia za Józefem Zychlińskim.

*) Umarł r. 1745, wieku 52, w Kielcach, zwyczajnej biskupów krak. rezydencyi.

**) Jędrzeja z Katarzyną Potulickiej, wdowy po Czarlińskim, urodzony syn Jan Józef starosta parchowski, miał za sobą Anielę Małachowską, która owdowiawszy bezpotomnie, wysłała *2do voto* za Hieronima ks. Lubomirskiego cześnika kor.

Psary, Potulina, Niezuchowa i wielu innych, miecznik nurski, zaślubił Katarzynę Krzycką, z której oprócz córek dwóch: Maryanny za Maciejem Kurnatowskim i Wiktoryi za Józefem Łukomskim — zostało synów trzech: 1) Tomasz, 2) Alexy dziedzic dóbr Chwałczyce, Niezuchowo, Żalice, Podstolice, Zasiutowo i Gańsorowo, generał wojsk kor., ten z Ludwiką Słucką miał córek dwie: Otalię i Alkantarę i syna Józefa dziedzica dóbr Karnic, ożenionego z Serafiną Białkowską (ich córka Teresa za Józefem Pradzińskim i syn Walenty Józef, oficer wojsk polsk., kawaler krzyża *virtuti militari*, mający z Martą Wolską syna Józefa Jana i córek dwie: Maryę za Władysławem Kiedrzyńskim i Serafinę) — i 3) Jan († 1786) kasztelan santocki 1781, po którym z Tekli Biegańskiej — oprócz dwóch córek: Maryanny za Janem Siemiątkowskim i Józefy — zostało synów dwóch: Ksawery dziedzic dóbr Rudnicza (nabytych od brata swego Wojciecha za 73000 złp.), ożeniony z Maryanną Małachowską — i Wojciech dziedzic dóbr Lewkowa (nabytych w r. 1786 od Krzyżanowskiego za 181000 złp.), łowczy kaliski, surogator poznański, starosta szemborski, kawaler orderu ś. Stanisława († 1810) zaślubił Salomeę Obiezierką, z której oprócz córek: Tekli za Stawskim i Józefy za Zakrzewskim, dwóch zostało synów: Jan ożeniony z Wilczyńską i mający z nią trzy córki: Albertynę za Niezychowskim, Emilię za Tadeuszem Radońskim i Sewerynę *1mo voto* za Kalikstem Zakrzewskim, *2do voto* za Tadeuszem Bieczyskim i Michał († 1813) dziedzic Lewkowa, prokurator trybunału kaliskiego, ten zaślubił d. 10 kwietnia 1804 w Rusku Józefę Zarembiankę, z której została córka Katarzyna za Felixem Wężykiem z *Mroczenia* i syn Wojciech dziedzic Lewkowa, powszechnie dla znacznych zasług szanowany, ten umarł u wód w Kissingen w r. 1855 (*Ziemiannim z r. 1855*), zostawiwszy ze Stanisławą Grodzickiej, z Zielonackiej urodzonej, jedynego syna Józefa doktora obojga praw, dziedzica Lewkowa i wielu innych dóbr w powiecie odolanowskim, dziś żyjącego, który z Antoniną Koczorowską, córką Antoniego z *Jasienia*, ma syna Wojciecha i córki: Maryę, Stanisławę i Kazimierę.

Z notat z różnych akt wypisujemy: Wawrzyńca, który z Maryanną Białczanką miał syna Jana na *Kronkowie*, *Tymiakach* i *Kosakach* (w mazowieck.), ożenionego z Barbarą Babińską, z której został syn Wawrzyniec Antoni cześnik nurski, ten *1mo voto* z Maryanną de Czajowice Wizemborgówną miał syna Antoniego na *Kwaśniowie*, subdelegata krakowskiego 1744, *2do voto* z Katarzyną de *Kotwice* miał syna Stanisława Józefa 1746, a *3tio voto* z Franciszką Kreczyk miał syna Franciszka 1767 i córek dwie: Izabelę 1742 i Petronełę za Janem Rogawskim cześnikiem owruckim; miał także Wawrzyniec Antoni jeszcze jednego syna Kazimierza (ale niewiadomo z której żony) który zostawił syna Ignacego 1767. — W *Herbarzu rodz. szl. 1853* czytamy: Jana starostę inowłodzkiego 1652, Stanisława w r. 1771 skarbnika bielskiego, Józefa w r. 1759 wojskiego sochaczewsk., Jana, który w r. 1755 dziedziczył na *Goryslawcu* i *Mitelszczyźnie*, Antoniego w r. 1794 sędziego z krakowsk. — W *Heroldyi* król. polsk. udowodnili szlachectwo: Alexander syn Wawrzyńca, Marcin syn Szymona, Leopold syn Wawrzyńca, Jan syn Wincentego, Jacek syn Antoniego, Antoni syn Stanisława, Jan, Ferdynand i Izidor synowie Wawrzyńca, Alfred i Ludwik synowie Jana, Kazimierz syn Bartłomieja, Adryan syn Marcina, Stanisław syn Ignacego i Władysław syn Jakóba.

Lipski h. *Korczak*, w ruskiem województwie. Ci są właśni Gorajsey, od trzeciego brata, syna Iwoniowego z Goraja idący, imienia tego od dóbr Lipska nabyli, było ich wieku *Papr.* dwóch braci rodzonych: Jan mąż godnie zasłużony Rzeczyposp., zostawił z Słupecką potomstwo, Mikołaj brat jego, wziął dział na Wołyniu za Sokalem. Adam miał za sobą Alojzją Chocimowską. Jan 1674. N. Lipska Stanisława Kobielskiego h. *Jelita* małżonka. *Nies.*

Lipski h. *Lubicz*, w ciechanowskiej ziemi. Maciej, ale w nurskiej ziemi, r. 1632. Samuel z Lipia starosta stanisławowski w tejże ziemi, we wsi Sulejowie wystawił plebanią z kościołem, kupiwszy do niego dobra i trzy włoki do tego przydawszy, co aprobowała *Konstyt.* 1667. *Nies.*

Lipski h. *Ladz*, w woj. rawskiem, pisali się z Lipia i Krzemienicy, z dawna w woj. mazowieckiem gniazdo domu tego było, atoli pierwszy się do woj. rawskiego przeniósł Jakób syn Jarosława podskarbiego u książąt mazowieckich, który Cymbarkę księżniczkę mazowiecką Ernestowi arcyksięciu Austrii odprowadził; ten tedy Jakób większej i mniejszej Krzemienicy nabywszy i dwornu z folwarkiem Lipia nazwanego, dziedzicem się Lipia, a sukcesorowie jego Lipskimi się zwać zaczęli, o czem kładzie przywilej *Okolski* Ziemowita i Władysława książąt mazowieckich, dany temu Jakóbowi w r. 1454. Spłodził Jakób czterech synów: Mikołaja plebana krzemienieckiego, któremu przerzeczono książęta, na przymnożenie czci Boskiej w jego kościele, wieś Szanogóścia do tegoż kościoła wiecznemi czasy darowali. Jana, Wojciecha i Marcina, co znać z działu ich w r. 1469. Z tych Jan i Wojciech bezżennie pomarli, Marcin z Małgorzaty Wągrowskiej, siostry Jana sędziego, spłodził dwóch synów: Jędrzeja i Macieja. Jędrzej mąż rycerski *ster.*, Maciej zaś z Doroty Ruskowskiej miał synów czterech: Piotra, Jędrzeja, Hieronima i Stanisława młodo zmarłego, Jędrzej i Hieronim ludzie wojenni za Zygmunta I około r. 1518 pomarli. Piotr sam tylko w mał-

zeństwie żyjąc, z pierwszego związku z Katarzyną Bujalską spłodził syna Jędrzeja, z drugą żoną Małgorzatą Czerwieńską Jakóba i Hieronima. Z tych Hieronim młodo życie skończył, Jakób proboszczem był krzemienieckim, Jędrzej z Emerencyanny Rebielińskiej pięć córek zostawił, z których jedna młodo umarła, druga Dorota za Sebastyanem Łubie Głaczynskim, trzecia Agnieszka za Jakóbem Gostkowskim, czwarta Jadwiga za Pieścioreckim i piąta Anna za Lipnickim, oraz synów dwóch: Franciszek i Wawrzyniec. Z tych Franciszek obrabowywał sobie stan duchowny, był kanclerzem najprzód arcybiskupa gnieźn., kanonią potem wziął gnieźnieńską i archidyaconią łęczycką, blisko dwudziestu razy w trybunale kor. deputatem zasiadał, administrując *sede vacante* arcybiskupstwo gnieźn., † 1618. Wawrzyniec brat Franciszka, sędzia z rawski 1601, mąż rycerski, radą swoją ojczyźnie służył, już posłem na sejmy, już deputatem na trybunały; z Anną Plichcianką miał cztery córki: jedna z nich wstąpiła do klasztoru, druga Anna za Stanisławem Krosnowskim miecznikiem rawskim, trzecia Elżbieta za Samuelem Kleniewskim, czwarta Justyna za Samuelem Kurnochą sędzią z rawskim, synów zaś dziewięciu, z tych Franciszek Felix kasztelan rawski, umarł 1643, zostawiwszy *Imo voto* z Jadwigą Brochowskiej dwie córki, z których jedna do klasztoru w Płocku wstąpiła, druga za Mikołajewskim i synów dwóch; *2do voto* z Katarzyną Urszuli Dulskiej, z Prefliczówny urodzonej, miał dwie córki: Joannę i Gertrudę, z tych zdaje się jedna była za Stanisławem Bykowskim, podobno wojewodą inowrocław., druga za Abrahamem Jarzyną podkomorzym rawskim. Jan Albrycht wojewoda rawski, syn pierwszy Franciszka kasztelana rawskiego, † 1676 i zostawił z Maxymilianą Ossolińską, córki Maxymiliana podskarbiego nadw. kor., córkę Annę za Stefanem z Radoszewskiej córkę Konstancją za Mokronowskim chorążym rawsk., sam potem wstąpił do zakonu ś. Pawła pustelnika w Częstochowie, drugi Alexander Felix wojewoda kaliski, starosta rawski, inowłodzki i rzezycki, marszałek trybunału kor. w r. 1694 i 1695, † 1701, pochowany w Studzianny w srebrnej trumnie, żona jego Urszula Krasicka kasztelanica przemyska, ale *ster.*, syn jego, ale snąc z inszej żony, starosta rawski, młodo umarł, zostawiwszy z Zofii Olszowskiej wojewodzianki rawskiej córkę Maryannę Granowską generałową. Konstantyn arcybiskup lwowski, drugi syn Franciszka kasztelana rawsk., † 1698. Jan Franciszek kasztelan małogoski, starosta rawski, brat Konstantyna arcybiskupa, miał za sobą Izabelę Lanckorońską kasztelanikę radomska, z której dwie córki: Helena za Stanisławem Wężykiem starostą sieradzki i Konstancją *Imo voto* za Samuelem Lanckorońskim podstolim krak., *2do voto* za Krasickim, *3tio voto* za Stefanem Humieckim wojewodą podolskim, umarła 1704. Maciej Jerzy wojski rawski, drugi syn Wawrzyńca sędziego z rawsk., bezżenny, mąż waleczny w Wołoszech, pod Oryninem, Cecora, Chocimem, posłował na różne sejmy, jako r. 1629, z kąd deputat na trybunał radomski i w r. 1631 i 1632 marszałkował w trybunale kor. Jan arcybiskup gnieźnieński, prymas korony polskiej, trzeci syn Wawrzyńca sędziego rawsk., będąc infulem chełmińskim, jeździł w legacji po Cecylią Renatę i w imieniu króla ja zaślubił w r. 1637, z tej okazji cesarz Ferdynand III kreował go i cały dom jego *Comites S. R. Imperii*; pałac arcybiskupi w Warszawie od Wojciecha Baranowskiego zaczęty, wspaniałą formą restaurował, w Łyskowicach drewniany pałac murem podwiedziony wyprowadził i obrazami arcybiskupów gnieźnieńskich ozdobił, umarł 1641. Arnold czwarty syn Wawrzyńca sędziego z rawsk., z bratem swoim Maciejem Jerzym w Wołoszech nad rzeką Dziesą odważnym sercem na nieprzyjaciela nacierając, tamże życie swoje dla ojczyzny wylał. Kasper Zygmunt, kasztelan rawski, piąty syn Wawrzyńca sędziego, męztwa jego doznała ojczyzna, kiedy pod Cecorą na dziedzi wzięwszy Turczyną, tak go na niej wiszącego przed oczy hetmana Żółkiewskiego stawili; w Prusiech potem i indziej tegoż rycerskiego serca dał dowody, marszałkował w trybunale kor., miał za sobą Zofię Krysztoporską, z której trzy córki zostały: Anna za Janem Żaluskim cześnikowiczem rawskim, Katarzyna i Zofia (nie wiadomo czy nie ta Zofia Lipska była za Zygmuntem Niszczycykiem starostą prasnymskim) i tyleż synów: Stanisław, Jan i Wojciech, z tych Stanisław był krakowskim i płockim kanonikiem i regentem większej kancelarii kor. 1670, o Wojciechu pisze *Lament Mury Polskiej*, że gdy kopią już godzi w Gustawa króla szwedzkiego, od stojącego przy nim księcia postrzelony zginął. Szósty syn Wawrzyńca sędziego, Wawrzyniec młodo umarł, siódmy Samuel starosta rawski i żywiecki, mąż w językach cudzoziemskich biegły, wiek swój na dworach królów polskich Alexandra i Karola Ferdynanda trawił, żona jego Anna Plichcianka podkomorzanka rawska. Ósmy Filip scholastyk gnieźnieński, kanonik sandomierski, opat wąchocki. Dziewąty Dadzibóg w wojsku kor. sławy szukając, z Chmieleckim zwał na Tatarów nacierając, tamże poległ w r. 1629. Ostatnia dziedzička imienia Lipskich Ładów Maryanna Granowska generałowa. To *Niesiecki*. — Co do wygaśnięcia jednak tej familii myli się ten autor, bo kwitnie ona w jednej linii po dziś w królestwie polskim, z tej Józef Jan syn

*) Tak w tem miejscu pisze *Niesiecki*, ale niżej trzech synów kładzie.

Krzysztofa udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Do tych zdaje się należą Lipscy z Lipia: Antoni szambelan JKM., Józef starosta łapowicki, Bartłomiej, Jan, Tomasz i Bazyli, którzy w sądzie z. belskim r. 1782, a Kajetan, ks. Wojciech i Alojzy Samuel w sądzie z. i gr. lwowskim r. 1782 i 1783 — uzyskali przyznanie dawnego szlachectwa.

Lipski h. Rogala, w czerskiej ziemi. O jednym z nich pisze *Paprr.*, że był rotmistrzem na Podolu. Tu należą Lipscy w bielskiej ziemi. Swentosław 1588. Paweł 1674. Barbara Adama Charzowska jego małżonka. Jan kasztelan wiski 1478. N. miał za sobą Barbarę Gumowską miecznikównę dobrzyńską. N. Chojnacką, wdowę po Komorowskim. Zofia z Lutogniewa Lipska, synowie jej: Stanisław, Mikołaj i Wacław.

Lipski h. Sreniawa, bez krzyża, w krakowskim. Jedneje z Lubomierskimi dzielnicy, dom starożytny i możny. Piotr z Lipia wojewoda sandomierski w r. 1376. Michał doktor w akademii krakowskiej opat św. Krzyża pod Sandomierzem zakonu św. Benedykta, poseł Kazimierza III króla polskiego do stolicy apostolskiej, † 1476. Piotr z Lipia 1520. Jakób dziedzic na Szadku, w klasztorze czrzyckim profess. Jędrzej z Radziwiłem kardynałem cudze kraje objechawszy, w ojczyźnie potem wojenno traktował, miał za sobą Radoszewską h. *Oksza*, umarł 1624. Jan, którego urodziła Trzcinka h. *Sulima*, siostra rodzona Krzysztofa archipresbitera krak., miał za sobą Miroszewską podwojewodziankę krak. Siostra Jana, Maryna, była za Jędrzejem Niewiarowskim. Anna ksieni sádecka zakonu św. Klary około r. 1650. W tymże samem klasztorze żyły kiedyś profeski Klara, Zofia i Krystyna; w staniąteckim zaś Konstancja Lipska 1672. Jan syn Hieronima, starosta sádecki, pearsławski i czechowski, z sejmu 1678 komisarz do granic od Szląska, z Katarzyną Anną, Pawła Sapięży wojewody wileńsk. i hetmana w. lit. córka, wdowa po Lubomirskim staroście sádeckim, miał dwóch synów: Antoniego starostę czechowskiego 1705 i Jana i córkę Teresę za Antonim Dembińskim h. *Rawicz* stolnikiem krak. Siostra Jana starosty sádeckiego a córka Hieronima, Elżbieta, była za Achacym Pisarskim starostą wolborskim. Hieronim, synowiec Jana starosty sádecki, pod usarską chorągwią stryja swego chorągiew nosząc, w okazyi poległ 1675. Jędrzej podczaszy chełmski † 1689. Achacy z Lipna 1674. Melchior de Berg r. 1621 w Żmudzi, ale niewiadomo czy do tych należy. *Nies.* — Podług akt gr. krak. — Hieronima syn Jan pisał się z Lipna Lipski na Brzozowie i Jasieniu. W tychże aktach krak. ukazują się r. 1673 Hieronim i Achacy bracia rodzeni, synowie Andrzeja, z tych Hieronim podstoli chełmski miał za sobą w r. 1678-1682 Katarzynę Wielogłowską. Siostra ich Katarzyna. Tamże czytać jeszcze można: Annę, która *Imo voto* była za Stanisławem Dembińskim (ten już nieżył w r. 1672), *2do voto* za Abrahamem Jarzyną wojskim rawskim.

Lipski h. wł. Ignacy i jego synowie: Wacław, Karol i Konstanty. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Lirechenfeld Fryderyk nobil. w konst. r. 1865. *Kras. i Malach.*

Lis herb podaliśmy w rysunku w tomie I na str. 67, tu dodajemy, że nie wszyscy herbowni jednakowym kształtem tego herbu zażywają: Jerliczowie jelca przez strzałę kładą na ukos, z prawego boku z góry na lewą tarczy. Inni prosto tylko jedne jelce na strzale kładą, tj. z jednym krzyżem, a w hełmie trzy pióra strusie, jako: Rymwidowie, Mykiewiczowie, Sipowiczowie, Tymiuscy, Bohufalowie, Doroszkiewiczowie. Drugiż trzy jelce albo trzy krzyże, do góry mniejsze, na dole większe formują, na hełmie także trzy pióra strusie, jako to: Makarowie Makarowiczowie, którzy się też zowią Wasniecowiczami. Inni zwyczajną herbowi Lis strzałę po lewej stronie tarczy mają, po lewej szabłą końcem do góry, ostrzem ku strzale obróconą, jako Sapięhowie, Samsonowiczowie. Inni, jako Świrscy kniaziowie, tem się tylko od zwyczajnego herbu Lis różnią, że w miejsce hełmu książęcą mitrę kładą. Inni, jako Kęszortortowie, krzyż tylko jeden kładą podparty z lewego boku, tak z tego, jako i z tego boku gwiazda, na hełmie dwie trąby. Franciszek Cyrus kładł zwyczajny herb Lis, ale na hełmie dwa skrzydła rozpięte, a między nimi dwie gwiazdy podle siebie. Nakoniec niektórzy tylko połowę krzyża na lewym boku strzały malują, jako Kosmowscy.

Lis h. wł. MS. Ks. Kojal. i Rutki świadczy, że się dawniejsi przodkowie samą liszką na tarczy herbowali, a gdy przyszli za znacznymi zasługami do strzały, liszkę na hełm wnieśli. Ta odmiana, powiadają, że się stała w r. 1058 za Kazimierza I króla polsk., gdy pod Sochaczewem nad rzeką Bzura czy Mzura, przodek tego domu z niewielką garsztką Jadźwingów i Litwę tamten kraj bezpiecznym pustoszącym w koło opasał, hasło im albo znak dał przez strzałę szybko i wysoko ogniem siarczystym wysadzona, którą spostrzegłszy ci co w tyle zasadzeni byli, wielkim impetem na nieprzyjaciela natarli, on też z drugiej strony na czele stanawszy, potwierżonym niespodzianą inkursją ciężkim się stawiał, tak, że wkrótce zwycięstwo otrzymał; za to heroiczne dzieło strzałę mu na tarczy nadano, a herb ten Bzura czy Mzura, zwał od miejsca tej potyczki poczęto i samegoż tego rycerza, które imię i na syna się jego złoło, o którym *Paprr.* pisze z autora bezimiennego, że w krakowskiej ziemi wieś założył od tego imienia Bzura, którą potem do jędrzejowskiego kla-

sztoru nadał. Fulko wojewoda krakowski, o którym *Pap.* pisze, że wkrótce po zabiciu ś. Stanisława widział go przez sen, gdzie mu powiedział, iż każdy, któryby grób jego nawiedzał, choćby też od najcięższej niemocy miał być uwolniony, jakoż gdy Poznanus syn jego bardzo zachorował, a ojciec go do grobu świętego odesłał, zdrowym został, działo się to w r. 1082. Piotr biskup wrocławski na Śląsku, po Janie Jastrzębczyku na tę katedrę obrany w r. 1072, umarł podług *Długosza* r. 1091. Fulko biskup krakowski albo Pełka, na tę katedrę wyniesiony w r. 1187, † 1229. Mikołaj wojewoda krakowski, brat rodzony Fulka biskupa krak., starosta krakowski, wielkiej powagi senator, z bratem swoim prawie sami królestwem władali, wielu nieprzyjaciół ojczyznę najężdżających, jako i z przemyskiej ziemi ruskie księżęta wypędził, Halicz Węgrom odebrał i tam Włodzimierza księżęcia osadził, zamek krakowski przy Kazimierzu Sprawiedliwym utrzymał przeciwko Krakowianom, gdy Mieczysława Starogo do niego wprowadzić chcieli, którego z wojskiem ciągnącego na Leszka, zabił pod Mozgawą, Rusnaków pod Haliczem poraził i Romana na halickie księstwo wyniósł. Fulko hrabia z Kozichgłów kasztelan krakowski w r. 1194, czytał go *Pap.* na przywileju św. krzyża danym od Leszka monarchy (od niego albo od Mikołaja wojewody krak. dom Gebultowskich, którzy się z dawną z Kozichgłów pisali, był rozpleniony, idzie). Fulko arcybiskup gnieźnieński, syn Mikołaja wojewody krak., synowiec Fulkoza biskupa krak., na tę godność wstąpił w r. 1230, od Świątopelka księżęcia pomorskiego otrzymał niektóre dobra w kamińskiej ziemi w r. 1237, to jest Kruszewo, Mochle i Orel, którą donaczą potwierdził Mestwin księżę pomorski w r. 1284, a Władysław księżę polski dał mu i darował wieś Byszowo i Grzegorzowo z innemi przyległościami w r. 1236 i z wielkimi przywilejami, † 1258. Mikołaj wojewoda krak. w r. 1250 (bodaj nie brat rodzony Fulkona arcybiskupa). Mikołaj biskup poznański 1273 w katedrze poznańskiej pochowany, *Długosz in Vit. Episc.* (zdaje się że to był syn Mikołaja wojewody krak.), † 1273. Piotr wojewoda sieradzki w r. 1288. Swaso Mzura księżę kuchmistrz Jana ks. mazowieckiego 1387. Swantopelk wojewoda łęczycki z synami swemi Klemensem i Stefanem położony w katalogu dobrodziejów klasztoru jędrzejowskiego w r. 1310. Petrosław z Mstyczowa kasztelan krak., † 1319. Swantopelk wojewoda sieradzki r. 1372. Jakób z Michowa biskup kaphenński, † 1531, w Jędrzejowie nadgrobiek wystawiony, jako też i Pawłowi z Gołuchowa. Niemierza z Krzelowa h. *Lis* kustosz ś. Floryana i kanonik krakowski, w r. 1427 wieś Orłów do klasztoru miechowskiego zapisał. Wacisław z Gatartowic h. *Lis* starosta bobrownicki w r. 1409. Jaxa z Targowiska h. *Lis* w potrzebie grunwaldskiej stawał, a Krystyn z Kozichgłów kasztelan sądecki swoją tamże chorągiew wystawił, przy unii Litwy z Koroną na sejmie hrodelskim wziął na siebie i na sukcesorów swoich herb *Lis*. Sunigaito kasztelan trocki, od którego idą Sapiehowie. *Niesiecki*.

Lisicki. Stefan, o którym *Konst.* 1667. Jan miecznik podlaski, Jerzy w wołyńskim 1674. Piotr z Liszek Lisiecki w krakowskim 1652. Mateusz dziekan lwówecki, proboszcz kamiński, jest w druku jego *Mystagogia* 1647. *Nies.* — W r. 1788 Antoni podstoli checiński. *Krasicki*.

Lisicki *Dzierżek* h. *Prus*; *Imo. Niesiecki* pisze wyżej o Lisickich, ale nie wyraża ich herbu. W aktach gr. i z. krakowskich spotykamy o nich pewne wiadomości, które tu przytaczamy jak następuje. Wojciech z Maryanną Charską miał syna Macieja r. 1737 i córkę Agnieszkę za Józefem Stępkowskim. Maciej zmarł 1747, zostawił z Isej żony Maryanny Łątoszówny syna Stefana i córkę Franciszkę, z 2giej zaś żony Barbary Krabukowskiej — synów dwóch: Antoniego cześnika i starostę checińskiego, ożenionego z Rozalią Dębińską, córką Franciszka z Konstancy Kczewskiej urodzoną — i Jakóba, oraz córek trzy: Helenę, Teresę i Katarzynę. Jan dziedzic dóbr Łopuszny, cześnik owrucki i trembowelski, † 1763, z Barbary Janickiej zostawił następujące potomstwo: Mikołaja ożenionego z Wiktoryą Zawadzka, córką Grzegorza skarbnika owruckiego, (ta wyszła *in 2do voto* za Antoniego Odrowąż Pieniżka), Ignacego dziedzica dóbr Łętownia 1765 r., ożenionego z Franciszką Zakrzewską, córką Władysława stelnika liwskiego z Rozalii Romiszowskiej urodzoną, Floryana żonatego z Maryanną Domasławską, wdową po Rylskim podczaszym gostyńskim, Romualda, którego z Barbary Petryczyn córki: Urszula † 1807 panną w Łopusznie i Aniela za Remerem, — Magdalenę, Eufrozję za Zabawskim, Ambrożego i Wojciecha, który z Alexandrą Moruchowską miał synów: Augustyna i Franciszka i córki: Annę i Maryannę. Z tych Ignacy, Floryan, Romuald członkowie Stanów galic. i ks. Ambroży pleban łętowski udowodnili szlachectwo w sądzie gr. sandomierskim r. 1782, to samo Antoni i Józef w sądzie z. lwowsk. r. 1782, Antoni syn Antoniego i Henryk wnuk Antoniego w wydziale Stanów galic. 1847. W Heroldyi król. polsk. legitymowali się: Konstanty, Hipolit i Maryanna potomstwo Michała, Romuald syn Walentego, Roman syn Anastazego, Dominik syn Stanisława, Maciej i Michał synowie Franciszka i Piotr syn Konrada.

Lisicki h. *Prus 2do.* Jan syn Wawrzyńca, Erazm syn Benedykta i Roman syn Tadeusza udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lisiecki h. *Drya*, w kaliskiem. Jan 1430 miał za sobą Agnieszkę Laskowską, która mu powiła

synów trzech: Macieja, Krzysztofa i Marcina, córek zaś dwie: Annę Jaroszewską i Elżbietę Górską. Pierwszy z nich Maciej z Lipickiej spłodził Stanisława, Jana i Marcina i córkę Droszewską 1562, Jan i Marcin zesłali *ster.*, Stanisław z Anny Węgierskiej zostawił Macieja i Stanisława, Maciej z Rembieską bezpotomny, Stanisław zostawił z Zapolskiej potomstwo, z których być musi Maciej opat na Łysej górze u św. Krzyża, w r. 1589 był na synodzie prowincyalnym. Wojciech w zakonie *Soc. Jesu* † 1627. Drugi syn Jana z Laskowskiej Marcin, z Katarzyną Łubnickiej spłodził córek cztery, synów sześciu. *Act. Castr. Conin.* 1) Jana *ster.*, 2) Stanisława, od którego Jędrzej instygator kor., surrogator gr. kaliski, † 1639, zostawił synów: Franciszka *ster.*, Stefana w zakonie *Soc. Jesu* zmarłego, Ludwika, Jana i Jędrzeja i córkę Dorotę Karwicką. Ludwik miecznik lwowski 1669 miał za sobą *Imo voto* Zwanównę, *2do voto* Teofilę Zamojską, z której synowie: Alexander i Jędrzej, i córki dwie: Sielicka i Siostrzewitowska. Jędrzej żył z Malińską. 3) Jerzego z Bułakowską bezdzietnego. 4) Adama, który *Imo voto* z Rozańską bezpotomny, *2do voto* z Magdaleną Madalińską miał syna Piotra (który z Pruszkówny spłodził Jana i córek dwie: Krzesińską i Świrczyńską), *3tio voto* z Anną Jabłkowską miał synów: Swentosława i Jędrzeja: Swentosław *Imo voto* żył z Jaskółską, która mu powiła córki dwie: Annę Orzelską i Barbarę *ster.*, synów trzech: Jana, Mikołaja i Wojciecha, ci służąc po usarsku, osiedli w woj. brzeskiem lit. i na Wołyniu. Jako Jan cześnik wołyński, który młodzianem umarł 1713. Mikołaj zaś z Milińską zostawił syna Antoniego cześnika gostyńskiego, ten z Podhorodyńską spłodził Łukasza z Horajmówną, Franciszka z Michałowską *Imo voto*, *2do voto* z Grodzicką zaślubionych i Swentosława. Wojciech zaś żył z Teofilą Kurczewską pisarzówną brańską, która mu powiła córki trzy: Ludwikę Narajowską, Annę Gogolewską i Barbarę zakonnicę św. Franciszka w Brześciu lit., synów także trzech: Jakóba *Soc. Jesu*, Józefa i Ignacego; *2do voto* Swentosław żył z Maryanną Zbięwską, z tej zostawił córkę Moszczeńską i syna Jakóba, który z Godlewską spłodził Walentego, ten Bazylianem został w Żurawicach, Kaspra, Dominika i Wojciecha i córkę Maryannę. Jędrzej, drugi syn Adama z Jabłkowskiej, miał z Granowską syna Stanisława, który stan duchowny obrał. 5) Marcina młodź zmarłego. 6) Mikołaja, który z Barbarą Smuszewską spłodził córek trzy: Katarzynę z Bielickim, Jadwigę za Wolińskim, Zofią za Radwickim, synów dwóch: Marcina i Mateusza, z tych Marcin z Maryanną Kobierzycką miał córek kilka: Jadwigę za Mikołajem Duninem, Maryannę za Stanisławem Kowalskim, Urszulę za Węgorzewskim, Zofia, Barbarę, Dorotę i synów czterech: 1) Jędrzeja *ster.* 2) Stanisława, który z Barskiej zostawił córek trzy: Maryannę Konarską, Annę Bogucką, potem Jagniątkowską i Franciszkę Kosowską, synów także trzech: Jakóba, Franciszka i Jana. Jakób, syn Stanisława, z Rogalińskiej zostawił syna Stanisława, ten zaś z Franciszką Gzowską spłodził: Alexandrę, Władysława, Eustachiego i Macieja i córki: Maryannę Gzowską i Konstancję. Jan zaś, syn Stanisława z Barskiej zrodzony, żył z Brudzewską, tego synowie Ignacy i Antoni. 3) N. syn Marcina z Kobierzyckiej miał z Zawadzka syna Jędrzeja *ster.* Mateusz, drugi syn Mikołaja z Barbary Smuszewskiej, pojął Dokowską, jego synowie: Wojciech ożeniony z Eleonorą Ubyszówną, Kazimierz i Marcin, ten żył z Elżbietą Szoldrską, siostrą wojewody inowrocławskiego, która mu urodziła córki dwie: Teofilę Wysocką i Konstancję Złotnicką i syna jednego Antoniego kanonika poznańskiego. Mikołaj z Kiszewy, w różnych okazjach wojennych ojczyźnie zasłużony żołnierz, † 1633. Dwaj wnukowie instygatora kor., bracia rodzeni w zakonie cystercyjskim 1685, z których jeden był przeorem wawrowieckim. Franciszek 1632. Mikołaj 1697. Chryzostom, brat Marcina i Mateusza wyżej wspomnianych, żył z Słuszkowską, synowie jego: Mikołaj *ster.*, drugi Wojciech, który *Imo voto* miał za sobą Policką, ale z nią nie miał potomstwa, *2do voto* miał za sobą Gliścińską i z niej synów: Jana i Jędrzeja i córkę Zofią Zakrzewską; trzeci syn Chryzostoma, Maciej z Anny Fałęckiej zostawił synów: Walentego, Stanisława i Marcina: Walenty z Kosowską spłodził Samuela, tego zaś potomstwo: Jędrzej i Jan, córki: Jadwiga Wawrowska i Anna Rowińska. Jan miał *Imo voto* z Jedlecką synów: Józefa (ten zginął od Moskwy w Tarnowie), Wojciecha kanonika uniejowskiego i Pawła w zakonie *Soc. Jesu* i córkę Katarzynę Wolińską; *2do voto* z Golińską miał synów: Mikołaja, ten zaślubił Mikołajewską i Franciszka † *ster.*, córki zaś Zofią i Maryannę. N. Lisiecka Kazimierza Gumowskiego cześnika zakroc. małżonka. Piszą się zaś Lisieccy z Liszcza i Kiszewy, jako świadczą różne ich transakcje po różnych grodach. *Nies.* — Stanisław Lisiecki w r. 1699 wieś Kamieniec w woj. poznańskim, — Grzegorz w r. 1728 dobra Recz w woj. kaliskiem — i Mikołaj oraz jego synowie w r. 1751 dobra Dembe i Biernatki dziedziczyli. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Antoni miał za żonę Teresę Siewierską i z niej pięciu synów: Dyzmę i Szymona oficerami pod ks. Józefem Poniatowskim, Franciszka *ster.*, Andrzej i Felixa; z tych Andrzej z Antoniny Łackiej zostawił synów: Franciszka w Łszym pułku szaserów za księstwa warszawsk., Dominika († 1874-76) dziedzica na Chotowie, Józefa kanonika katedr. i oficyala kaliskiego, Felixa dziedzica na Biernacicach i Jana Nepomucena kapitana; oraz córkę jedną Maryannę za Alexandrem Maliszewskim, mającą potomstwo w córce jednej Alexandrze, wydanej za Artura Dzier-

- bickiego. W Heroldyi król. polsk. udowodnili szlachectwo: Andrzej syn Antoniego (p. w.), Jan syn Kaspra, Walenty syn Jana, Franciszek syn Tomasza i Jan syn Andrzeja.
- Lisiecki z Liszek h. Lis.** Dominik i Łukasz synowie Wawrzyńca udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.
- Lisowski h. Drya.** Balcer z ziemią czerską, elekcyą króla Jana Kazimierza, Marcin z z. wiską elekcyą Augusta II — podpisali. (*Pietruski*). Gabryel kasztelan sochaczewski 1772-1773.
- Lisikiewicz h. Szeliga.** *Kurop.* i *Malach.* dom ten wymieniają; Heroldyi król. polsk. przynajmniej im herb *Szeliga* i wymienia w swoim *Spisie szlachty z r. 1851* Karola i Ludwika Józefa synów Franciszka. — Lisikiewicz z Litwy w sandmierskie przyszli; z tych Jan dziedzic Zbuczyna zasłużył Franciszko Bolechowska, z której dzieci: Adam, Edward, Władysław, Elżbieta z Michałem Krajewskim i Matylda za Janem Matlińskim, znanym w r. 1863 pod nazwiskiem „Sokoła”, z którym się rozwiódłszy, została artystką dramatyczną występując pod nazwiskiem Bolechowskiej.
- Liskowski h. Sas.** Używają przydomku *Michałowie*. Kilkunastu z niej usyskało przyznanie dawnego szlachectwa w różnych sądach grodzkich i ziemskich w Galicyi. Z tych Piotr syn Józefa, wnuk Andrzeja, miał za sobą Malwinę Ostrowską, z której synowie: Józef dzierżawca dóbr Czerniatyn, Kazimierz i Tadeusz.
- Lisowiec Hawryło, nobil.** w konst. r. 1569 fol. 59. *Kras.* i *Malach.*
- Lisowiecki.** Lewko Podlasiński, z Stanisławem Stadnickim w Węgrzech wojując, pod zamkiem Beryn znacznego Turczyńca z konia zwał, pojmał, do Polski przyprowadził i królowi oddał. *Nies.* — Kasper członek Stanów galic., Józef i Benedykt — udowodnili szlachectwo w wydziale Stanów galic. r. 1816.
- Lisowski h. Bończa.** *Nakiel.* w *Miech.* wspomina Mikołaja z Krzelczyc h. *Bończa* proboszcza miechowskiego w r. 1459. Jan w r. 1687 pod Krosnem, Maciej 1632. Alexander 1705 w krakowskim. Lisowska była za Jędrzejem Brzeskim pisarzem sanockim. Krzysztof administrator opactwa tyńckiego 1606. Maryanna była za Mierzyńskim 1678. *Nies.*
- Lisowski h. Jeź.** Z woj. pomorskiego czterej się bracia rodzeni przenieśli do Litwy za króla Augusta I. Jerzy dworzaniński król, starosta sokolski, sławny żołnierz. Krzysztof na Ozierach dworzaniński także królewski. Szczęsny wiek swój na dworze Radziwiła kardynała strawił. Jan na Krokoszynie i Wolkach, z Janem Kiszka starostą żmudzkiem zwiędził Francją, Hiszpanią i włoskie kraje, miał za sobą Szurkównę z wojew. nowogrodzkiego, z nią zostawił trzy córki, synów dziewięciu. Alexander Józef Janowicz sławny w Moskwie pułkownik, od którego długim czasem Lisowczyków imię służyło, w Inflancjach był porucznikiem usarskim, podczas rokowania przy rokoczanach z kim się słynęło, w Inflancjach był porucznikiem usarskim, podczas rokowania przy rokoczanach z kim się słynęło, zacką chorągwią stawał, do Dymitra cara moskiewskiego z dwustu jazdy kozackiej przeniósł się, gdzie przez pół roku wstawiając się rycerskimi dziełami, hetmanem został kozaków dnieprskich, z tymi wiele zamków podbił pod władzą Dymitra, dwakroć stu tysięcy ludu przyprowadził mu do stolicy, Rzezan, Astrachanią, Białego Jeziora brzegi podbił, Stodoła dobył, pod Kalezynem Zerebowca w trzysta tysięcy stojącego, poraził i pojmanemu głowę uciąć kazał, Psków opanował. Gdy potem na stronę królewską przeszedł, lubo tylko w półtrzydziestu stu ludzi, wojsko zbil moskiewskie pod Wdowem, Woronecz, Zawołocie, Krasne, Ostrow zamki pobrał, a wojewodę z Krasnej Iwana Resniczyna pojmanego do króla przez Jana brata swego posłał; w r. 1615 wtargnął w Moskwę, tylko czterysta i trzydzięści swoich z sobą mając, tam Brańska od półpościa aż do Świątek dobywał, Moskwę przybyła na odsiecz tak poraził, że ich z półczwarta tysiąca, ledwo siedemset żywo umknęło, potem pod Karaczów przyciągnął, gdzie na obóz moskiewski niespodzianie napałszy, obóz, miasto i hetmanów zabrał, dalej przeszedłszy Wołgę, Kromów dobywał, Kazanów, stary Rezan, Pereasław Rzezański, Serebrnie, Czelwiczów, Brudy wyciął i popalił. Do ojezyny z zdobyczą wróciwszy, mile od króla w Warszawie przyjęty, od którego znowu wyprawiony do Moskwy z większym porządkiem, niespodzianie w polu pod Starodubem umarł, nie bez podejrzenia że otruty. Pisz o nim *Starowol.*, że pod oblężenie Smoleńska w regimencie pieszym Jana Bobrowskiego stawał, że dwa tysiące i więcej ludzi do Moskwy wprowadził, że gdy na koniu swoich objeżdża, apopleksya ruszony umarł w r. 1614, że na jego miejsce obrany był Walenty Rogowski, jest o nim *Konstyt.* 1611 fol. 45. Stanisław Janowicz rotmistrz piechoty w Inflancjach, wojował potem w Węgrzech i Turzech, w Moskwie pod Trójcą postrzelony, umarł. Jan Janowicz służył w Inflancjach z Józefem, w Węgrzech i Turzech z Stanisławem bracią, w Wołoszech przeciw Michałowi z ks. Wiśniowieckim; był posłem do Turków od Konstantego Mohyla i chorągiew mu na gospodarstwo zjednął, rotmistrem potem był pierwszym na ekspedycyi wtorej moskiewskiej. Stefan Janowicz zabity pod Smoleńskiem. Mikołaj Janowicz na stolicy więziony, siedm lat w więzieniu był u Moskwy. N. sędzianka gr. upińska była za Krzysztofem Pakoszem. To *Nies.* — Marya Irena za Stanisławem Dębno Krzyżanowskim. Stanisław (ale wiadomo nam jakiego herbu) ur. 1820, badacz dziejów i literatury, † 1852.

- Lisowski h. Lis,** w sieradzkim. Piotr miał za sobą Zofią Chobrzyńską, wdowę po Jędrzeju Sędzickim. *Niesiecki.*
- Lisowski h. Lełwa,** w mazowieckim. Jan, Kasper, Arnolf, Felicjan 1632 podpisali elekcyą Władysława IV. *Niesiecki.*
- Lisowski h. Lubicz,** w plockim. N. miał za sobą Cieszącką. N. była za Chrzyszczem Samuelem. *Niesiecki.* — W aktach sieradzkich występuje Adam (ale wiadomo nam jakiego herbu) żonaty z Barbarą Nińską († 1725), z której — oprócz córek: Teofilii *Imo voto* za Ranickim, *2do voto* za Stanisławem Pagowskim i Katarzyną za Józefem Brawińskim — dwóch zostało synów: Franciszek mający z Encją Kraśnicką syna Ignacego 1769 i Józef, który *Imo voto* z Wiktoryą Chłapowską miał synów: Waleryana i Stanisława 1780, *2do voto* z Dorotą Wyganowską miał syna Kaspra, którego syn Marceli udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. — Jedna linia domu tego kwitnie po dziś dzień w Galicyi. Z tej Walenty (podobno syn Kajetana) miał za sobą Józefę Charzyńską, z której następujące zostało potomstwo: 1) Adam ożeniony z Lenczewską, 2) Franciszek, po którym z Antoniny Średnickiej został syn Rudolf (ten z Machanówną miał potomstwo) i córka Józefa za Albinem Dobieckim, 3) Ludwik, po którym z Ludwiki Olszańskiej została córka N. za Sawickim, 4) Wiktorya za Julianem Katyńskim, 5) Justyna za Stefanem Rybackim i 6) Kajetan reprezentant krakowskiego Towarzystwa wzajemnego ubezpieczeń w Birczy, mający z Marceliną Nowosielecką synów dwóch: Władysława doktora praw, adwokata krajowego, członka rady m. Krakowa, ożenionego z Michaliną Nowosielecką (ich dzieci: Ewa i Zygmunt) i Grzegorza, który w r. 1880 ukończył studia prawa w uniwersyt. krakowskim. — Są jeszcze w Galicyi innego jak się zdaje domu — Lisowscy, którzy biorą przydomek *Zryzek*, z tych Jan i Wawrzyniec udowodnili szlachectwo w sądzie gr. trembowelskim 1782, a Emilian prawnuk Wawrzyńca zapisany do ksiąg szlachty krajowej r. 1868.
- Lisowski h. Mądroski,** w mazowieckim. Stanisław w zakonie Soc. Jesu † 1726. Wojciech stryjski i grodecki starosta 1648. Tymko ziemianin wołyński 1528. Anna za Janem Kłońskim. *Nies.*
- Lisowski h. Nowina,** z rawskiego przenieśli się do przemyskiej ziemi, Dominik i Kilian i ich stryjeczni Walenty i Mikołaj 1692. *Niesiecki.*
- Lisowski h. Przegonia,** w chełmińskim, do rogów jednak księżycy przydają gwiazdę. *Niesiecki.*
- Lisowski h. Slepowron,** w Litwie, Slepowrona zaś w herbie z pierścieniem w pysku w prawą tarczę obróconego, kładą na dwóch strzałach, z których jedna nad drugą żelazcami w prawą tarczę, na helmie zaś trzy pióra strusie. Z tych Kasper łowczy i leśniczy berszański, synowie jego Jan i Szymon. *Niesiecki.*
- Listopad h. Mora.** Wilhelm i Walenty synowie Józefa udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. p.
- Listowski h. Strzegowia.*** Karol Stanisław udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782, a Michał (ale herb jego nam nieznan) przyjęty do grona Stanów gal. 1817. *Bobrowicz* pisze, że Karol Stanisław był synem Józefa i Maryanny Giertowskiej, a wnukiem Tomasza i Krystyny Dyowskiej i że tenże Karol miał czterech synów: Józefa ożenionego z Ostrowską (ich synowie Alfred i Władysław), Antoniego, Napoleona i Franciszka; jakoż ten ostatni wraz z synem swoim Karolem jest wpisany do ksiąg szlachty galic. 1865, to samo Alexander syn Antoniego, wraz z synami Bolesławem, Antonim, i Zygmuntem Augustem.
- Liszewski** ziemianin w krakowskim r. 1652. *Malach.*
- Liszewski,** Bartłomiej, Wawrzyniec i Zygmunt podpisali elekcyą Augusta II z ziemią dobrzyńską.
- Liszewski** Ludwik *nobilis. praec. scart.* 1790. *Malach.*
- Litawor h. Odrpaw,** w ks. litewskim, o których czytaj pod Chreptowiczami, tu tylko z *MS. Kojal.* dodaje się osnowa tego domu. Daniel Litawor miał syna Iwana, Iwan Jakóba, Jakób Bogdana Chreptowicza, którego było to potomstwo: Bazyli Bogdanowicz Chreptowicz, ten w r. 1491 odprawował poselstwo do Moskwy, od niego idą Chreptowiczowie Bohuryńscy na Wołyniu. Jan Litawor Chreptowicz marszałek litewski, starosta nowogrodzki, w r. 1499 z inszemi Pany nad Wiedrusą wzięty w niewolę moskiewską, z której wyszedł w r. 1501. N. Litawor wojewoda nowogrodzki, miał za sobą ks. Holszańską, zostawił córkę, która wyszła za Kmitę, umarł w r. 1435. Jan syn marszałka, poseł do Moskwy (przywilej Unii nazywa go marszałkiem nowogrodzkim). Fiedor, syn Bogdana wzwyz położonego, podskarbi lit., umarł w r. 1495, zostawiwszy syna Jurgiego właściciela.

*) Trzymając się ściśle *Pocztu szlachty gal. i buk. z r. 1857* (uzupełnionego na naszą prośbę przez wydział krajowy kr. Gal. i Lodom.) umieszczamy herb ten, jak go znajdujemy w tymże *Pocztu* wyrażony, wyznajemy atoli, że nie znamy tej nazwy herbu: może to być powinno *Strzegonia* czyli *Kościęsa* i tylko przez pomyłkę zamieniono *m* na *w*. *Małachowski* kładzie w Listkowskich herbie dwie *Trąby* myśliwskie w polu zielonem, a nad koroną pół charta ze smyczą, do góry wspiętego.

dykę włodzimierskiego, archiepiscopa połockiego, † 1599, syn jego przed stanem duchownym Iwan, † 1555, pochowany w Nowogródku, spłodził z Skuminówny syna Adama podkomorzego nowogrodzkiego, fundatora Bazylianów w Nowogródku, ten miał za sobą Komajewską, z której zostawił synów: Jerzego, Alexandra i Ostafieja i córkę Helenę za Filonem Kopcikiem marszałkiem. Jerzy Adamowicz wojewoda nowogrodzki, syn jego Adam starosta hainiski, drugi Jerzy, trzeci Bogdan od Kozaków zabity. Jan miał za sobą Ławską, z tej spłodził syna Franciszka i Ludwika. Ostafi Adamowicz podkomorzy nowogrodzki, syn jego Stanisław podwojewodzy nowogrodzki, służył pod usarską chorągwią, zabity w potrzebie z Szwedami pod Warszawą w r. 1666. Brat jego Samuel chorąży starodubowski, miał za sobą Konstancją Dolską, z której synowie Jędrzej i Jan. Marcin, czwarty syn Bogdana, † 1498, miał za sobą kniahynią Tołoczynską, syn jego Bogdan podskarbi litewski, † 1553, zostawił z Endoxyi synów: Bogdana i Piotra, któremu Zubekówna syna powiła Bogdana. Bogdan Bogdanowicz miał za sobą córkę Onikiego Hornostaja. Bogdan Piotrowicz referendarz litewski, zostawił z Dłużniewską synów: Olbrychta, Michała i Jana, z tych Olbrychta z Mańkowskiej synowie: Krzysztof, Piotr, Marcin i Samuel. Piotr grodzieński podsedek, synowie jego z Bohufalówny: Władysław podczaszy grodzieński, Leopold skarbnik mozyrski, Albrycht i Piotr, ci wszyscy młode lata w wojsku trawiając, w różnych ekspedycjach mężnie stawali, córki zaś: Alexandra poszła za Jezowskiego, Eufemia za Krzysztofa Miotę miecznika witebskiego, Zofia za Stanisława Masalskiego, czwarta za Jerzego Masalskiego starostę augustowskiego, Krystyna, Joanna, Anna i Konstancja. N. stolnik i podstarości grodzieński miał za sobą Joannę Oziębłowską cześnikównę kowieńską. *Nies.* — Obacz **Chreptowicz**.

Liter w herbach zażywają Abdank, Chalecki, Charytonowicz, Szaszko, Z litera, S albo Znin, Kołodyn, Hołownia. *Nies.*

Litosławski h. *Jelita*, w z. przemyskiej, piszą się z Bietrachowa. Wojciech miecznik przemyski. Marcin sędzia gr. sądecki 1590, zostawił tylko córki, jedna z nich Krystyna za Prokopem Rokoszem, potem za Krzysztofem Wilkońskim, druga za Krzysztofem Jordanem. Inni ich piszą Lutosławski. *Okolski* Lutosławskich chce mieć herbu Drogomir, ale się myli. N. miał za sobą Annę Konarską herbu Gryf. *Niesiecki*.

Litwiński h. *Grzymala*. Jacek udowodnił szlachectwo w sądzie z czechowskim 1783.

Litwiński h. *Jelita*. Jan syn Józefa, Tomasz i Piotr synowie Marcina i Konstancy syn Jakóba — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lityński h. *Grzymala*, z tą jednak różnicą, że powinna być brama w murze o sześciu ceglach, na nim nie masz wieży żadnej, ale tylko cztery blanki, krzyż we środku złoty między niemi, u bramy zaś srebrnej we środku pół drąga albo zapory złamanej, końcem jednym na dół spuszczonej widzieć, na helmie trzy pióra strusie; tak go opisał *Ks. Rutka in MS*. Domyśla się tenże, że ten herb nadany od książąt ruskich któremuś przodkowi ich za odwagę przy zdobywaniu fortecy, gdzie snać pierwszy skoczył i bramę wysiekl czy wylamał. Dawny to dom na Wołyniu. *Metr. woł.* 1528 wspomina Lityńskiego ziemianina wołyńskiego. Autor *życia Knity wojewody krak.* fol. 185 powiada, że im Lityna niesłusznie odebrana, o co jako za zasłużonemi w Rzplitej, wszystka Polska Zygmuntovi Augustowi królowi i Kunicie oponowała się, między innemi artykułami opresyi, tę też położywszy. Bazyli Xenofon miał za sobą Maryannę Manasterską dziedziczkę na Chłopcycach, z tej córka Alexandra za Piotrem Hoszowskim. N. pojął Bolestraszycką, która po jego śmierci poszła za Stefana Ducymińskiego chorążego parnawskiego. Alexego synowie: Ordyan i Kozmas bezpotomni, Iwan trzeci z Anastazy Horajmówny spłodził Mikołaja, któremu Katarzyna Rostocka powiła córkę Annę Żółkiewską. Józef w zakonie Soc. Jesu † 1718 w Kamieńcu. Jacek, córka jego za Janem Iwanickim. *Niesiecki*.

Lityński h. *Sas*, w belzkiem i w Podgórzu. Gniazdo ich Litynia w z. przemyskiej dawno w ich dziedzictwie chodziło, ale w r. 1545 za tę Litynię i dobra Tyniów i Siedliszcza, puścił im król Zygmunt August dobra Hruszów i Krowica w woj. belzkiem. N. pisarz gr. laticzowski, poseł na walny sejm, syn jego Ignacy. *Niesiecki*. — W r. 1778 Antoni sędzia grodzki belzki. *Krasiński*. — Lityńscy kwitną po dziś dzień w Galicyi; jedni z nich piszą się z *Lityni*, drudzy biorą przydomek *Piskorowicz*.

Liwicki. *Nobilit. non praec. scart.* w konst. r. 1768. *Malach.* i *Kras.*

Liwski h. *Niesobia*. Stanisław syn Dominika udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lneźliński h. *Jelita*. Tak wymieniony u *Kurop.* i *Malach.*

Lniski h. *Ostoja*, ale z tą odmianą, że są dwa księżycy niepełne, barkami do siebie, rogami jednym do góry obrócone, nad niemi gwiazda w modrem polu, na helmie nad koroną także dwa księżycy i gwiazda, z napisem *Utraque Duce*. Ten dom wszedł do Polski z Saksonii. Pierwszemu który w Prusiech osiadł, w zasługach wydziliłi byli krzyżacy włok dwadzieścia i kilka, o mil trzy od Gdańska, na których wieś założona Lniskie, od tych imienia nabyli, luboć potem sprzedali sukcesorowie te dobra, innych w p. świeckim nabyli, tak że się potem z Laskowic pisali.

N. Lniski miał za sobą Brantównę. Drugi Czarlińska, która potem żyła z Nahoreckim. Samuel sędzia z. świecki † około r. 1680, brat jego rodzony Jan sędzia mirachowski, † 1698, synowiec tych obudwóch Stanisław w zakonie Soc. Jesu, † 1722. Magdalena była za Janem Franciszkiem Grąbzewskim. *Niesiecki*. — W r. 1778 Antoni sędzia z. mirachowski i pucki. Michał podwojewodzy pomorski, mąż w prawie biegły, podczas konfederacyi za panowania Stanisława Augusta był marszałkiem z Prus i wiele na jego radzie przecznej polegali konfederacyi; powróciwszy z zagranicy do ojczyzny, umarł w Gdańsku r. 1777. Ignacy kanonik kujawski. *Kras.*

Lobeski h. *Korab*, w poznańskim. Lobos Daniel w wojew. ruskiem 1648. *Niesiecki*. — Obacz **Łobeski** i **Łobos**.

Lobkowicz (*książę*) *Raudnicki*. August, gubernator Galicyi, otrzymał indygenat od sejmu gal. 1825.

Loci h. *Lew*. Ignacy syn Hilarego udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Lochman. *Nobil. non praec. scart.* w konst. r. 1768. *Malach.* i *Kras.* — Jan syn Macieja udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk., a Szczepan w sądzie gr. lwowskim 1783.

Loci. Augustyn z bracią swoją otrzymał indygenat 1673. *Niesiecki*.

Lode. Krzysztof podkomorzy derpski podpisał z Inflant elekcyą Jana Kazimierza króla. *Nies.*

Lodorowski Paweł, *nobil.* w konst. r. 1685 fol. 21. *Kras.* i *Malach.*

Loelhoeffel Karol, otrzymał *Indig.* w konst. r. 1768. *Kras.* i *Malach.*

Loga w konstyt. r. 1775 fol. 152. *Malach.* — Antoni syn Ignacego udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk., gdzie mu przyznano herb *Rogala*.

Logofet. *Indig.* w konst. r. 1607 fol. 859. *Malach.*

Loka h. *Rogala*, w Prusiech, piszą się z Cygeł czyli z Zygel. N. miał za sobą Rabównę, z której córka była za Krzysztofem z Cygenbergu. N. opat oliwski przed Jaskalem. Mikołaj podkomorzy pomorski w r. 1509. Jan także podkomorzy pomorski 1547. Katarzyna za Krzysztofem Konarskim starostą jurborskim. Barbara za Jerzym Balińskim chorążym malborskim h. *Przosna*. Jan sadowy tczewski na liście Zygmunta III. Jan starosta borzechowski, miał za sobą Eufrozynę Knutównę (ta po jego śmierci wyszła za Jana Kossa kasztelana elbląskiego). Zofia Magdalena Lokówna, Jana starosty borzechowskiego córka, była za Stanisławem Piwo podczaszym płockim 1649. Stanisław i Jerzy Adam 1684. Floryan w zakonie Soc. Jesu, wielkich talentów człowiek, w Poznaniu życie zakończył. Paweł i Jakób w tymże zakonie. Hieronim w zakonie cystercyjskim. *Niesiecki*. — Niedawnemi czasy żyło dwóch braci Loka, jeden był opatem bledzewskim zakonu Cystersów, drugi jezuitą, rządził prowincyą Wielkopolską. *Kras.*

Londny de Bocham. *Indig.* w konst. r. 1673 fol. 36. *Malach.*

Londygier Jan Nep. udowodnił szlachectwo w sądzie z czechowskim 1782.

Longajłowicz. *Kurop.* i *Malach.*

Longchamps de Berier h. *wł.**) Protoplasta familii tej, Franciszek Longchamps,**) przybył z Francyi do Polski w pierwszej połowie XVIII wieku, a w r. 1753 policzony (dyplomem królewskim z dnia 17 września 1753) w poczet dworzan królewskich, zaś w r. 1760 mianowany wedle słów dyplomu króla Augusta III z dnia 14 listopada 1760 *za zastugi Rzeczypospolitej położone* — konsyliarzem dworu królewskiego, w r. 1770 powołany był na urząd burmistrza miasta Lwowa i na tem stanowisku pełniąc szlachetnie swoje obowiązki, umarł w r. 1784, zostawiając z Genowefy de Mercegner córek pięć: Pelagią, Eleonorę zaślubioną Franciszkowi Poll de Pollenburg c. k. radcy sądów szlacheckich (z niej się urodził w r. 1807 Wincenty Pol, znakomity nasz wieszcz narodowy), Genowefę, Magdalenę i Maryę, oraz synów trzech: Alexandra, Jana i Józefa. Z tych Jan kapitan wojsk polsk. za czasów wojen napoleońskich, osiadł na Litwie w Mińsku i tam umarł w r. 1817 bezpotomny, drugi Józef, doktor medyc., profesor położnictwa w uniwersytecie wileńsk., umarł w Wilnie r. 1811 także bezpotomny, trzeci zaś Alexander († 1810) konfederat barski, potem doktor medycyny we Lwowie, zaślubił Eleonorę Rudnicką, z której oprócz córki Amalii za Słotwińskim — zostało synów trzech: 1) Franciszek, ożeniony z Zientkiewiczówną (z której oprócz córki Amalii za Tomaszowskim — został syn Stanisław mający córkę Stanisławę), 2) Wincenty, ten po skończeniu wojny w r. 1830-31, w której czynny brał udział służąc w legii nadwiślańskiej,

*) Mylnie Kunaszowski w *Życiorysach* pisze ich *de Berger*; w świadectwie bowiem wydanem przez czterech magnatów galicyjskich o pochodzeniu szlacheckiem w czterech pokoleniach po miezu i kądzieli, wyraźnie czytamy „Longchamps de Bériér“.

**) Trzymając się ściśle tekstu dyplomu królewskiego z dnia 14 listopada 1760, który mamy przed sobą a w którym krótko nazwany „nobile Francisco Longchamps“ — opuszczamy drugie nazwisko de Bériér, ile że to ostatnie jako pierwotne rodowe, kładzone być powinno przed tamtem, które podług naszych wiadomości, jako nabyte od dóbr Longschamps, nie jest stale używane przez główną linię tej familii, we Francyi po dziś dzień kwitnąca.

był więźniem Stanu w r. 1846 i w r. 1863, a umarł notaryuszem w Przemyślu w r. 1881, zostawiwszy za Wiktoryi Polówny, córki Wincentego poety, synów trzech: Bogusława, Wincentego i Zygmunta dziś żyjącego rotmistrza 13go pułku huzarów pruskich, kawalera orderu Żelaznej Korony 3ciej kl. z ozdobą wojenną i orderu *mariański*, ożenionego z Karoliną von Hermens, oraz córke Kazimirę za Antonim Gross'em i 3) Bogusław, oficer w pułku legii nadwiślańskiej r. 1830-31, obecnie doktor medycyny, lekarz miejski we Lwowie, poseł na sejm wiedeńsko-kromieński w r. 1848, ten miał za sobą Leokadyę Deputowiczównę, z której zostało córek trzy: Zofia za Lewakowskim, Marya za Kręcińskim i Wincencya, oraz synów dwóch: 1) Franciszek, ożeniony z Wandą Dybowską i mający czworo dzieci: Jana, Mieczysława, Helenę i Wandę i 2) Bronisław, doktor medycyny we Lwowie, ożeniony z Riegerówną.

Lorkoński i Lorkowski. *Kurop. i Malachowski.*

Losowicz h. Rozmiar podług *Kurop.*, herbu *Syrokomla* z odmianą podług *Malach.*

Lossow h. wł., który jest taki: tarcza ukośnie z góry w prawo rozdzielona: w pierwszej części pole białe czyli srebrne, w drugiej czerwone; na całej tarczy (tj. przez oba pola) Rys (*Lyna*) wspięty w prawo. Nad hełmem dwie trąby, między którymi Rys w prawo wspięty.*) Rodzina to starożytna w Brandenburgii i na Szląsku, początki swe wywodzi od Henryka de Lossow żyjącego w r. 1208. Jedną jej linią posiadała (podług herbarzy niem.) około r. 1300 dobra Lossow zwane pod Frankfurtem nad Odrą i z tej zdaje się pochodzi gałąź w Wielkopolsce od dwóch przeszło wieków osiadła i po dziś dzień kwitnąca. Niesiecki nie pisze o niej, co się łatwo tłómaczy znaną tego autora niechęcią do kalwinistów, z którymi Lossowie głównie się łączyli węzłami pokrewieństwa. Wreszcie i nam zbywa na materiałach dla zestawienia dokładnej ich genealogii i dlatego ograniczamy się na podaniu krótkiej wiadomości o kilku ostatnich pokoleniach. Między piszącymi się z woj. kaliskiem na elekcya króla Augusta II znajdujemy Alexandra Lossa, który jak zdaje się, jest identycznym z Alexandrem Lossow, żyjącym w tymże samym czasie; Alexander ten miał za sobą Katarzynę Zaydlicównę, z której córka Maryanna wyszła za Jerzego Zychlińskiego. Bliższych nam czasów Konstanty Lossow, dziedzic Gryżyny pod Kościanem, umarł w r. 1842, zostawiwszy za Matyldy Twardowskiej córek dwie: Konstancją za Juliuszem Niklaus i Ewę za Romanem Zioteckim, oraz synów trzech: Apolinarego, Józefa i Wilhelma. Z tych pierwszy Apolinary, dziedzic Gryżyny, zaślubił Sewerynę Twardowską, z której zostało córek trzy: Wanda za Teleforem Bronikowskim, Teofila za Wojciechem Zakrzewskim i Helena, oraz synów dwóch: Alexander ożeniony z Joanną Lossowówną i Dobrogost, — drugi Józef, dziedzic Boruszyna — i trzeci Wilhelm, dziedzic Lesniowa, który z Joanną Dobrogejską († 1856) ma syna Władysława i córek dwie: Marya za Adamem Prądyńskim i Zofia.

Lottich Daniel nobil. non prae. scart. w konst. 1790. *Malach.*

Löwenthal h. wł. Ernest syn Jana. *Spis szl. król. polsk.*

Lowow. Indig. w konst. r. 1775 fol. 144. *Malach.*

Luba h. Lubicz, w rawnkim i w Podlasiu. Luba Głaczyński, żona jego Lipska h. *Eada*. Melchior Luba Głaczyński podsędek rawski 1624. Jakób w Podlasiu 1632. Jan Faustyn 1646. Justynian Bonifacy podstarości i sędzia gr. łomżyński, Jan regent łomżyński 1674. Wawrzyńiec w zakonie Soc. Jesu, † 1711. *Niesiecki.*

Lubański h. Grzymala 3tio, w wojew. sandomierskiem. Z tych Felix z *Lubani* wojski chełciński, w r. 1772 dobra Krassów i Poblazie — sprzedał. (*Herb. rodz. szlach. 1853*). — Jan syn Piotra udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk., to samo Ludwik w sądzie gr. lwowskim 1782, a Szymon w sądzie gr. sandom. 1782. Do tegoż domu zdaje się należeć Henryk, współczesny doktor medycyny, autor kilku dzieł francuskich, obecnie w Nicei mieszkający.

Lubański h. Róza, w czerwonym polu. Krzysztof miał za sobą Barbarę Pampowską, z której syn Jan. *Nies.* — W r. 1788 Wiktor oboźny piński. Wincenty regent ziemski. *Krasicki.*

Lubarth. *Kurop. i Malach.*

Lubartowicz książę. *Kurop. i Malach.*

Lubawski h. Radwan, w z. sochaczewskiej. *Niesiecki.*

Lubczyński h. Godziemba. Jeden tylko *Wieladko* pisze o nich.

Lubeckie książęta h. Druk, w orszańskim i pińskim pow. i na Ukrainie. Według *Kojal. in MS.* idą od Włodzimierza jedynowładcy ruskiego, przez książęta drukie, z których potem cztery książęce domy wyszły: Horskich, Sokolińskich, Ozierieckich i Lubeckich, przydaje *Genealogia domu Ogińskich* jeszcze dwa: Podbereskich i Bakrynowskich. Bogdan książę Lubecki w r. 1528. Lubecka Druka księżna była za Mikołajem Charłęskim kasztelanem braclawskim. Jan w zakonie

Soc. Jesu, brat jego człowiek wojenny. N. starosta włodzimierski, marszałek trybunału litewsk. w r. 1693. N. pułkownik królewski 1704. N. kasztelan miński po Stanisławie Busieckim, żył z Franciszką Kopcówną (po jego śmierci wyszła za Karola Żaluskiego kuchmistrza litewskiego), z tej syn Józef pojął Dorotę Ossolińską starościankę drohiczką, z Ludwiki Żaluskiej wojewodzianki rawskiej urodzoną. *Nies.* — W r. 1778 Franciszek, marszałek piński, jego syn Franciszek Ksawery (ur. 1778 † 1846) marszałek szlachty gub. grodzieńskiej, potem minister skarbu król. polsk., członek ros. rady państwa, miał za sobą Scipio-del-Campo, z której zostało dziewięcioro dzieci; z tych Genowefa za Władysławem Pusłowskim, synem Wojciecha marszałka szlachty gub. wileńsk., Augustę za Leonem Siemińskim, Julię za Ksawerym hr. Pusłowskim marszałkiem szl. sionimskim, Sewerynę za Zaleskim, Teklę *Imo voto* za Władysławem hr. Wodzickim, *2do voto* za Michałem Zbijewskim, Włodzimierza zmarłego *ster.*, Józefa i Alexandra dziedzica dóbr Czerlonny i innych, ten z Maryą Szemiotówną ma synów trzech: Franciszka Ksaw., Władysława i Alexandra. Z innej linii Hieronim, miał za sobą Krystynę Szczytównę, z której synowie: Bronisław (prawosławny) i Edwin, marszałek szlachty miński, ożeniony z Franciszką Kaszowską, rozwódką po Alexandrze hr. Ilińskim.

Lubek. *Kurop. i Malach.*

Luberadzki, w ziemi ciechanowskiej itd. *Kurop. i Malach.* — Mikołaj i Władysław Luberaccy udowodnili szlachectwo w sądzie z. lwowskim r. 1782.

Lubianowicz. *Kurop. i Malach.*

Lubiański h. Godziemba. Jerzy Łukasz syn Ignacego, stolnik witebaki i Eustachi Władysław w oszmiańskim podpisali elekcya Jana III. *Nies.*

Lubiański h. Grzymala. *Kuropatn. i Malach.*

Lubiński. *Kurop. i Malach.*

Lubiowski h. Grzymala. Wiktoryn za Zygmunta Augusta rotmistrz na Moskwę sławny, żona jego Anna Trzeciakówna, córka starosty dynabursk. Ewa Alexandra Przerębskiego, Weronika Macieja Kucińskiego i N. Brzozogajskiego h. *Leliwa* — małżonki. Jan r. 1632 w sieradzkim, Jerzy 1628. N. miał za sobą Żaluską, z której synowie: Franciszek i Antoni. *Nies.* — Dalszą o tej familii wiadomość, którą czerpiemy z akt gr. i z. kaliskich i krakowskich, rozpoczynamy uwagą, że gniazdem jej są dobra Lubiów w pow. piotrkowskim położone. Jan z Konary Lubiowski († 1657) miał za sobą Katarzynę Waliszewską, z której — oprócz córek: Maryanny za Markiem Grodzickim 1699 i Barbary († 1691) za Sebastianem Rozwadowskim — zostało synów trzech: 1) Wojciech († 1694), który z Heleną z *Szczodrzykowa* Gądkowską miał córek dwie: Agnieszkę za Mikołajem Wierchlejskim 1690 i Konstancją *Imo voto* za Szymonem Czarnieckim 1703, *2do voto* za Stefanem Grabińskim 1715, oraz synów dwóch: Wiktoryna (zabity 1708) żonatego z Zofią Zakrzewską 1702, wdową po Andrzeju Nowowiejskim i Michała (w zakonie Adam) paulina w Czechochowie 1690. 2) Marcin z *Konar*, ten z Urszulą Gądkowską (siostrą powyższej Heleny) miał synów dwóch: Jana (w zakonie Stanisław) bernardynem w Warszawie 1690, Stanisława żonatego z Barbarą Bogdańską 1710 i córek dwie: Katarzynę za Jakóbem Rossowskim 1704 i Maryannę — i 3) Alexander († 1687), po którym z Maryanną Radońskiej (ta *2do voto* wyszła 1688 za Jacka Koszuckiego) oprócz córek Katarzyny i Zofii — został syn Andrzej 1702, który zaślubił (wykradłszy) Agnieszkę Nowodworską (w r. 1713 oboje już nieżyli) i miał z nią syna Wiktoryna 1706-1736 i córkę Rozalię za Stefanem Nowowiejskim 1728. Z innej linii N. Lubiowski, miał z Katarzyną Wolską syna Franciszka na *Wagrzewie* (ten się pisał wraz z Stanisławem Lubiowskim sędzią kapturowym na elekcya Stanisława Augusta z woj. łęczyckiem), podstolego sochaczewskiego, który miał za sobą Katarzynę Mączyńską i z nią syna Jana Nep. († 1788), tego z Petroneli Stokowskiej synowie: Wincenty (ur. 1781) mający z Teklą Pagowską syna Józefata ur. 1832 — i Wojciech. Z innej znów linii Adam, miał za sobą *Imo voto* Zofia Spizkównę, z której syn Krzysztof ustępuje w r. 1699 dobra Przewodnice i Ruducz synowi swemu Janowi, *2do voto* Annę Miłoszowską, z której został syn N., mający syna Jana, ukazującego się w aktach grodzk. piotrkowskich r. 1699. Tego zdaje się syn Jędrzej miecznik rawski, miał za sobą Annę Orlemus, wdowę po Janie Lubienieckim 1711. (*act. cas. cranov. 1711*).

Lubicz herb podaliśmy w rysunku w tomie I str. 67, tu dodajemy, że nie wszyscy jednakowo herb tego używają; jedni jako to: Hercykowie, Kopciowie, Monkiewiczowie, Tupikowie, Stabrowscy, Wolkowicy tylko w środku podkowy krzyż kładą; drudzy jako Piazdewski, dwa krzyże, jeden pod drugim kładą w środku podkowy. Zabkowie nad podkową kładą gwiazdę i przy końcach podkowy, jedna z jednej strony, druga z drugiej strony gwiazda, nadto z lewego boku i końca jej między gwiazdą i podkową, strzała żelazcem do góry, trochę skosisito idącą. W kościele farnym malborskim jest podobny temu herb, tylko że krzyż na wierzchu podkowy zda się być złączonym z tym, co jest w środku, herb to był Wawrzyńca Redera zmarłego 1582 (są Rederowie szlachta na Szląsku).

*) Lossowie w Niemczech, którzy się piszą także Lossau, Lossaw, używają na hełmie w miejsce trąb sześć piór strusich czerwonych i białych.

Lubicz h. wł. Budziszawa ziemianina łączyckiego wspomina *Nakielski w Miecz.*, że w r. 1225 wieś Chotłą klasztorowi miechowskiemu darował. *Nies.*

Lubieniecki h. Rola, w brzeskim kujawskim i indziej. Stanisław w lubelskim 1578. Paweł 1607. Waleryan biskup wołoski 1607. Paweł sędzia gr. lubelski, Stefan z Lubienia, Krzysztof, Stanisław, Jakób i Jędrzej 1632. Mikołaj pisarz gr. lubelski. Tomasz i Aleksander 1648. Katarzyna Jana Bielskiego, N. Jerzego Dedyńskiego podkomorzego podolsk., N. Cieszkowskiego Wojciecha cześnika trembowelsk. małżonki. Stanisław wydał do druku *Theatrum Cometium* w Amsterdamie 1665, królowi duńskiemu przypisał, wydał także *Histor. Reform. Pol.* w r. 1685, otruty wraz z dwiema córkami w Hamburgu 1675. Zbigniew stolnik wendeński, sędzia gr. włodzimierski, Michał, Marek w wołyńskim 1674. Jan Paweł chorąży nowogrodzki 1698. N. chorąży łomżyński, żona jego Czaplíčówna. N. kasztelanka konarska za Hieronimem Lubieńskim h. *Doliwa*. N. wojski żydaczowski miał za sobą Elżbietę Grochowską. Antoniego z Barbary Kuberskiej potomstwo: Mikołaj, Wojciech i Anna Peretyatkowiczowa. Józef cześnik nowogrodzki, deputat na trybunał kor. 1738. N. miał za sobą Annę Morsztynównę. Teofila cześnikówna czerniechowska r. 1734. N. starosta salski, poseł na sejm 1738. To tylko *Niesiecki*, a i nam zbywa na materiałach dla zestawienia dokładnej genealogii tej prastarej rodziny. Ograniczamy się zatem na podaniu o niej krótkiej wiadomości, którą czerpiemy ze zwykłych dzieł heraldyczno-genealogicznych, uzupełniając w miarę możności własnymi notatami. Gniazdem domu tego są dobra Lubieniec w Kujawach. Paprocki świadczy pod herbem Rola (a nie Doliwa, jak pisał *Kosiński*) że „dom Lubienieckich na Kujawach starodawny i możny, bywali kasztelanami, dygnitarzami w onych krajach, ludzie r. p. zasłużeni”. Podług *Kosińskiego*, protoplastą wszystkich Lubienieckich był Andrzej, żyjący między latami 1450 a 1510, dzielny wojownik przeciwko Turkom w wojsku cesarza Maksymiliana I, żona jego Rakowska, z której — oprócz córki za Wilkowskim — dwóch synów zostało: Stanisław (od niego pochodził Waleryan misjonarz na Wołoszczyźnie, więziony u Turków, w r. 1607 biskup bakoński † 1614) i Andrzej na *Lubiencu* i *Krzyszimowie* itd., sędzia z brzesko-kujawski w r. 1518, ten zaś Elżbietę Borzymowską, z której syn Stanisław (ur. 1520) na *Lubiencu*, *Krzyszimowie* i *Goździejowicach*, poborca lubelski 1578, pierwszy z swojej rodziny aryanin, autor Pamiętnika, (w którym dzieje rodziny spisane), który w skutek zabicia w r. 1543 w zwadzie biesiadnej Andrzeja Działyńskiego, wyprzedzić się musiał z majątków kujawskich i przeniósł się w lubelskie, umarł 1586, zostawiwszy z pierwszej żony Katarzyny Sobieskiej (zaśl. 1550 † 1562) córkę Elżbietę i synów: Andrzeja, Stanisława i Krzysztofa, z drugiej zaś żony (o której brak wiadomości) synów: Jana, Macieja i Pawła. Z tych pierwszy Andrzej (ur. 1552 † 1624) dworzanin król., autor kilku dzieł teolog. i hist., towarzysz poselstwa do Henryka Walezyusza, urządził szkoły w Rakowie i pełnił bezpłatnie obowiązki pastora w Szmiglu i Hoszczy; córka jego Elżbieta zaślubiła Joachima Ruppiewskiego, pastora socyan. w Siedliskach a syn Marek przeniósł się na Wołyn (dzieci tego Marka opiekował się Zbigniew Lubieniecki sędzia włodzimierski *act. Crac.* 1672). Od tego Marka w dalszym pokoleniu idą: Józef cześnik nowogr. i deputat na trybunał kor. 1738, Ludwik komornik z włodzimierski, Mikołaj skarbnik włodzimierski 1788-1796. Drugi syn Andrzeja i Sobieskiej Stanisław (ur. 1560), dworzanin króla Stefana Batorego, autor kilku dzieł, umarł pastorem w Rakowie czy Tropieniu r. 1642. Trzeci syn Andrzej i Sobieskiej Krzysztof (ur. 1561), dworzanin Stefana Batorego, autor kilku dzieł teolog., pastor w Lublinie i Rakowie, umarł 1606, zostawiwszy z Anny Otfinowskiej dwóch synów: Stanisława pisarza skarbu kor. w r. 1637, po którym z Zofii z *Brzezia* został syn Jan bezpotomny (p. n.) i Krzysztofa dziedzica dóbr Jabłonna (dobra te prawem kaduka na mocy przywileju króla Jana Kazimierza, otrzymuje w r. 1667 Jan Lubieniecki po stryju swoim Krzysztofie jako „błędem oryganizmu zarazanym”, ale wkrótce potem rzeka się takowych tenże Jan na rzecz siostry swej stryjczej Zofii, córki Krzysztofa), pastora w Rakowie, autora dzieł socyańskich, ten umarł r. 1648, zostawiwszy z Katarzyny z *Siekluki* (Filipowskiej) — oprócz córki Zofii — syna Stanisława młodszym zwanego (ur. 1623) jednego z najuczestniejszych mężów swojego czasu, autora wielu głośnych dzieł teologiczn., ten umarł otruty przypadkowo w Hamburgu r. 1675 (o czem wyżej *Nies.*), zostawiwszy (podług naszych notat z Anny z *Raciborska* Mersztynówny) synów trzech: 1) Bohdana (ur. 1653 w Krakowie † 1729), malarza, podkomorzego księcia Toskanii, dyrektora akademii w Berlinie (do kraju wrócił 1706) bezpotomnego, 2) Krzysztofa (ur. 1659 w Szczecinie) malarza, który umarł w Amsterdamie 1730 — i (podług *Kosińskiego*, w naszych notach niema o nim śladu) 3) Teodora, pułkownika w służbie Piotra Wielk., który wzięty do niewoli szwedzkiej pod Narwią, oswobodzony z niej

*) Podług naszych notat z akt warszawskich, Andrzej ten czy inny, w drugiej połowie XVI w. żyjący, miał za sobą Katarzynę z *Świętosławia*, która mu powiła Jarosława, Walentego, Wojciecha, Stanisława i Jana.

za protekcją króla pruskiego Fryderyka I, przeszedł w jego służbę, zostawszy tajnym radcą i szambelanem; potem jednak w skutek napisania dzieła broniącego zasad Socinusz, stracił łaski i względy tego monarchy i wrócił do kraju, gdzie wkrótce umarł. Czwarty syn Andrzeja, ale z drugiej żony — Paweł (ur. 1668) sędzia gr. lubelski, deputat do kwarty 1607, gorliwy wyznawca socyanizmu, miał synów trzech: Łukasza wojskiego żydaczowskiego † 1634 bezpotomn., Mikołaja pisarza gr. żydaczowsk., rotmistrza woj. lubelskiego i Władysława, który prześladowany z powodu zasad socyańskich, wyszedł do Niemiec, gdzie umarł bezpotomny. Piąty syn Andrzeja z drugiej żony — Jan Maciej, dziedzic dóbr Jabłonna, miał za sobą Katarzynę z *Lustawic*, z której dwóch zostało synów: Andrzej, który jako socynian wyszedł z kraju i Zbigniew, który wróciwszy do katolicyzmu został sędzią gr. włodzimierskim 1648 a w r. 1676 stolnikiem wendeńskim i sędzią łuckim; jego syn Jan Paweł *) pułkownik w r. 1697, następnie generał-adjutant, kapitan gwardii przybocznej konnej króla Augusta II, administrator żup solnych wielickich 1698-1701, — zaślubił Annę Orlemus, córkę Baltazara (z niemieckiej szlacheckiej rodziny, która się pisała także Horlemes),**) ta owdowiawszy, wysłała około r. 1701 za Jędrzeja Lubiatowskiego, z której oprócz córki Katarzyny *Imo voto* za Janem Winklerem, *2do voto* za Waleryanem Kicińskim (*Kosiński* nazywa ją Konstancją i wyduje za Cieszkowskiego) — czterech synów było: 1) Dominik starosta pilźnieński, którego syn Antoni z Katarzyny Kumańskiej urodzony, chorąży pilźnieński, członek Stanów galic., wyniesiony do godności hrabiów austr. r. 1783, miał córkę N. za Władysławem Michałowskim, 2) Hieronim, 3) Michał i 4) Augustyn († 1759) starosta lubieński, kasztelan czesowski 1750 (mylnie *Krasicki* pisze go kasztelanem połanieckim; siedział wprawdzie na tem krześle jeden Lubieniecki, ale o wiele wcześniej), poseł na sejmy, ten miał za sobą *Imo voto* Teresę Zborowską, *2do voto* Krystynę Romerównę; synowie jego: Kajetan, członek Stanów galic., w r. 1783 hrabia austr., † 1783, Paweł, infułat kapit. tarnowskiej (podług *Krasickiego* kanonik łucki a potem misjonarz) i Adam (najstarszy z braci), dziedzic dóbr Balic i innych, generał-major wojsk kor., poseł na sejmy, wyniesiony wraz z synami swymi Augustynem i Janem Kantym do godności hrabiów austr. r. 1783,***) ten z Józefą Pigłowską kasztelaną siońska miał dwóch synów wyżej wyrażonych t. j. Augustyna *ster.* i Jana Kantego (ur. 1768 † 1846) dziedzica dóbr Balic, Bogoryi i wielu innych, (podług *Kosińsk.* posła na sejm czteroletni), po którym z Felicyi hr. Konarskiej — oprócz córek: N. za Karolem hr. Baworowskim, Balbiny za Tomaszem Romerem i Joanny — został syn Hipolit Jakób (ur. 1808 † 1864), dziedzic dóbr Balic i Zimnowody, oficer z r. 1831, członek deputacji szlacheckiej gubern. radomskiej, ten miał za sobą Jadwigę Lempicką senatorównę, z której następujące zostało potomstwo: 1) Zdzisław na *Bogoryi*, 2) Jan Kanty na *Balicach* i *Ponarach*, mający z Maryą z Eweliny Chrapowiecką syna Artura i córkę Maryą, 3) Włodzimierz na *Zameczku*, który z Maryą Roztworską ma synów: Zdzisława i Stanisława, oraz córkę Maryą Felicyą, 4) Helena za Karolem Tańskim na *Chmielniku*, 5) Konstancja za Alfredem Łosiem na *Bobinie*, 6) Amalia za Ksawerym Jagmińskim na *Opatowie* i *Garbaczu*, 7) Teresa i 8) Jadwiga.

Oprócz wyżej w porządku genealogicznym wymienionych, ukazują się jeszcze w aktach gr. sieradzkich i krakowskich: Jan Andrzej, skarbnik dobrzyński 1699, który miał za sobą *Imo voto* Barbarę Morsztynównę (ta powiła mu Seweryna, Ludwika, Elżbietę za Franciszkiem Gąsiorowskim i Ludwikę za Strzeszkowskim), *2do voto* Alexandrę Bibersztejnównę (z tej było synów dwóch: Władysław podczaszy gostyński, ożeniony z Justyną z *Wronowa* i Karol kapitan wojsk polsk.), *3tio voto* z Elżbietą de *Kochanie* (z której został syn Bogusław, mający syna Franciszka i córkę Maryannę). Jan, któremu Jan Grzymała Dobiecki i Jadwiga z *Czefowa* zapisują (*akt. gr. sieradz.* z r. 1667) sumę złp. 2000. N. miał za sobą Ewę N. (ta umarła w Trzemeszu 1702), z której

*) O tym Janie Pawle zachodzi pewna wątpliwość, którą usuniemy w *Dodatku* po sprawozdaniu notat naszych z odnośnymi dokumentami.

**) Ale nie Hermens, jak to pisał *Kosiński*. Obacz Orlemus.

***) Z tej okazji herb hrabiów Lubienieckich ułożono taki: tarcza przeciwwartowana ze skrajem złotym: w pierwszym czerwonym polu z pod róży srebrnej trzy kroje srebrne, dwa końcami w górę, a trzeci na dół, — w drugim niebieskim krzyż złoty kawalerski w środku srebrnej podkowy oclami do góry, — w trzecim czerwonym binda srebrna związana końcami na dół (Nałęcz), — w czwartym wzdłuż rozdzielonem: w prawej połowie w polu czerwonym róg bawoli, a w lewej białem polu róg jeleni, śkami w lewo; nad koroną cztery hełmy: nad pierwszym między jeleniami rogami — panna w czerwonej szacie (jak w Nałęczu), — na drugim pięć piór strusich, z których pierwsze, trzecie i piąte czerwone, — nad trzecim jastrząb, trzymający w szponach prawej nogi podkową z krzyżem, nad czwartym z prawej strony róg bawoli, a z lewej róg jeleni.

troje zostało dzieci: Maryanna, Jadwiga za Boguckim i Wawrzyniec 1703. Piotr z Katarzyną Roźniatowską pozrywają Witwickich o spadek dóbr Lubieniec; syn Piotra Alexander 1694. — Teodor kapitan dragonów r. 1694. — Do tegoż domu zdaje się należą: Wincenty (ur. 1762 † 1833 w Dreźnie) talny radca i szambelan saski. Julian († 1862) zasłużony hodowca pszczół.

Lubieniecki *Hoda* albo **Lubieniecki** h. *Sas*. Szczepan, Józef i Jan udowodnili szlachectwo w sądzie gr. halickim r. 1782.

Lubieniecki h. *Rola*. *Kuropatn.* i *Malach*.

Lubieniecki h. *Dohwa*, z Lubienia. Jędrzej podkomorzy dobrzyński, podskarbi kor. 1433. Jan Sledź nazwany, biskup przemyski, † 1435. Mikołaj Parawa 1441, był w respektach u Władysława Jagiella króla, który mu w zasługach wieczną darowizną znaczne dobra nadał i puścił, w r. 1450 poległ pod Krasnym Potokiem jako chwalebnie mężny regent, pogrzebiony wraz z kolegą swoim Buczackim we Lwowie. *Długosz* jednak, opisując legacją Jędrzeja de Lubin podskarbiego kor. w r. 1431 do mistrza krzyżackiego, powiada, że był herbu Powąła. Marek z Lubienia wojewoda brzeski kujawski † 1441, synów jego było sześciu, córek dwie. Jakób podskarbi kor. w r. 1448. Stanisław z Lubienia kasztelan lwowski 1461. Jędrzej z Lubienia kasztelan brzeski kujawski 1496, potem także wojewoda. Hieronim czy Jeremi, na dworze Zygmunta Augusta króla zrosłszy, był mężnym i odważnym wojownikiem, z Lubienieckiej kasztelanki konarskiej zostawił potomstwo, córka jego Zofia za Feliksem Kryskim kanclerzem kor. *Niesiecki*.

Lubieszowski h. *Wieniawa*. *Kurop.* i *Malach*.

Lubiewa herb, patrz *Trzaska*.

Lubiewski h. *Trzaska*, w ziemi nurskiej, piszą się z Zakrzewa, ile jednejże dzielnicy z Zakrzewskimi. Z tych Adam dworzaniec Zygmunta III i Władysława IV. Są i w pińskim pow. *Nies*.

Lubkiewicz. *Kuropatn.* i *Malachowski*.

Lubliński h. *Rola*. *Kurop.* i *Malach*.

Lubochowski h. *Ostoja*, w krakowskim wojew. *Niesiecki*.

Lubocki h. *ul. N.* sędzia pucki miał za sobą Mandywłównę, dobra ich były pod Lemburgiem. *Nies*.

Lubodzieski h. *Nalecz*, (na helmie między jeleniami rogami mąż z zawiniętą głową, trzymający się rogów obiema rękami.) Jan biskup chełmiński † 1562. Jakób z Lubodziesza dziedzic dóbr Bartoszewice pod Ryńskiem w chełmińskim woj., człowiek godny i uczony, z Plemińską zostawił potomstwo. Brat jego rodzony Krzysztof miał za sobą Knutównę i z niej dzieci. Wacław 1648. *Nies*.

Lubomęski h. *Pomian*. Piszą się z Lubomyśla w pow. kaliskim i pisano ich aż do połowy XVII wieku Lubomyślskimi, Lubomyškami, Lubomeskimi, nareszcie Lubomęskimi. *Niesiecki* o nich nie pisze. Podług akt gr. poznańskich, Stanisław Lubomyślski 1478 dziedzic Lubomyśla i Mikorzyna; syn tegoż Wojciech 1499 zaślubił Annę Powidzką, z której syn Marcin dziedzic Lubomyśla, Mikorzyna i Stawęcina, z Elżbiety Widawskiej miał syna Jana dziedzica Giwartowa i Mieczownicy (dobra te dopiero w r. 1789 przeszły z tej rodziny do Andrzeja Piechowskiego), po którym został syn Wojciech, ożeniony z Reginą Odalikowską, z której dwóch zostało synów: Andrzej dziedzic Biedzrowa w poznańskim i Alexander, od którego z Anny Rudnickiej 1642 idzie Michał 1676, ten z Jadwigą Grabską spłodził: 1) Andrzeja (ten z woj. poznańskim podpisał elekcyą Augusta II), 2) Piotra, 3) Jana z Maryanną Derengowską *ster.* i 4) Mikołaja, który miał z Katarzyną Wodecką: 1) Macieja, 2) Jakóba, 3) Stanisława, 4) Maryannę za Wojciechem Gablińskim i 5) Jadwigę za Fabianem Gablińskim. Maciej, pierwszy syn Mikołaja i Wodeckiej, przesiedlił się do województwa sandomierskiego w powiat pilźnieński, gdzie na Sokolnikach osiadł; z Maryanną de Kleczany Kleczyńską miał: 1) Stanisława, który chociaż był jeszcze współdziedzicem Giwartowa 1776 r., legitymował się ze szlachectwa już w sądzie z pilźnieńskim 1782, miał z Salomeą Smarzewską syna Jana Erasma Anufra., dziedzica dóbr Wulka pustkowska, ożenionego z Rozalią Zablacką (ich potomstwo: Kazimierz i Zenon mający z Julią Szeling synów trzech: Zenona, Władysława i Stanisława), 2) Julianę *Imo voto* za Maciejem Sulima Dzierzanowskim, *2do voto* za Antonim Skąpskim 1776, 3) Ewę i 4) Annę. Stanisław drugi syn Mikołaja i Wodeckiej pozostawił córkę Maryannę. Jakób trzeci syn Mikołaja, dziedzic Giwartowa w r. 1766, hojnie uposażył kościół w Giwartowie rolami i łakami; żona jego Elżbieta Elżanowska, z której zostało sześcioro dzieci: 1) Antoni 1784 *ster.*, 2) Jan z Koszutską *ster.*, 3) Józefa, 4) Franciszka za Makowskim, 5) Ignacy, drugi syn Jakóba i Elżanowskiej, sędzia pokoju w Poznaniu, pozostawił z Salomei Marchlewskiej córkę Emilię za Wróńskim, i 6) Walenty, sędzia gnieźnieński, dziedzic dóbr Tupadły w Kujawach, miał za sobą Katarzynę Wodecką, z której dwóch zostało synów: Franciszek i Józef Wolfgang, dziedzic Tupadły, później Gąsiorowa w łęczyckim, ten zostawił syna Augustyna dziedzica dóbr Dębłowo w gnieźnieńskim, członka komisji jenerałnej w Poznaniu i referendarza prawa, ożenionego z Gabrielą Ostrowską — i córek dwie: Annę i Walentynę za Alexandrem Moszczeńskim dziedzicem dóbr Jackowo w łęczyckim.

Lubomirski h. *Sreniawa* bez krzyża. Dom starodawny i możny, jednejże dzielnicy z Stadnickimi.

O ich dawniejszych przodkach patrz pod herbem Sreniawa, tu tylko kładzie się tych, którzy od r. 1500 kwitnęli. N. Lubomirski miał za sobą Ossolińską, Prokopa chorążego lubelsk. i Doroty Tęczyńskiej córkę, z której córka Komornicka i synowie Balcer i Piotr. Tego to zdaje się Piotra dworzanię król wspomina *Bielski*, że w r. 1541 jeździł w legacji od Zygmunta I króla polskiego do Izabeli królowy węgierskiej na sejm dobrociński. Jakób sędzia z krakowski. *) którego syn Joachim starosta jasielski, rotmistrz królewski. Mikołaj starosta tymbarski, brat stryjeczno rodzony Joachima, miał za sobą Chocimowską, z której córki trzy: Mstowska, Samborzęcka i *Imo voto* Palczewska, a *2do voto* Niewiarowska i synów trzech: Mikołaja kanonika krakowskiego, męża uczonego, Prokop † w Wilnie i Syxtus starosta glinnicki, któremu Palczowska powiła trzy córki: Zofią zakonnicę s. Norberta na Zwierzynicy przy Krakowie, Katarzynę Piotrowi Jordanowi i Jadwigę Wojciechowi Niewiarowskiemu zaślubione i synów trzech: Mikołaja kanonika krakowskiego, Joachima starostę bukowskiego, ten z Katarzyną Domiechowską, wdową po Oleśnickim, *sterilis* i Syxta wojskiego krakowskiego, posła na sejm 1631, deputata na trybunał radomski († 1651), który wystawił w Kętach kościół na cześć B. Jana Kantego, z Zofią Staszowską, z Borkówny urodzoną, miał syna Desideryusza Alexandra rotmistrza pancernej chorągwi 1658. Stanisława i Felixa w r. 1527 czytałem (mówi *Nies.*) na przywileju miasta krakowskiego. O Teodoryku podstaroście zatorskim pisze *Okolski*, że śmierć jego przypadła na rok 1529. Tenże powiada, że Stanisław podstarości sudecki, mąż rycerski, spłodził syna Sebastjana starostę sudeckiego, ten Krzysztofa młodo zmarłego (na Wiśniczu pogrzebiony) i córkę Rarowską. Zygmunta chorążego rawskiego w r. 1640 wspomina *Starow.* Katarzyna Pawła Gajewskiego małżonka. Sebastyan, syn zdaje się Jakóba sędziego z krak., stolnik krakowski i starosta sanocki, † 1558; córka podobno jego jedna była za Wincentym Wieruskim, druga za Mikołajem Wiesiołowskim marszałkiem litewskim. Sebastyan **) kasztelan wojnicki, starosta sandomierski, spiski, dobczycki, burgrabia i żupnik krakowski († 1613), złączył się *Imo voto* z Anną Pieniążkówną, sędzią krak. córką, ale z nią potomstwa nie było, *2do voto* z Anną Branicką, Grzegorza łowczego krakowsk. córką, z której to było potomstwo: Katarzyna Janusza ks. Ostrogskiego kasztelana krak., Zofia († 1612) Mikołaja Oleśnickiego wojewody lubelsk., Barbara Jana Zebrzydowskiego miecznika kor., Krystyna Stanisława Koniecpolskiego hetmana w. kor. — małżonki, Anna zakonnica w Staniątkach i Eleonora, synowie zaś dwaj: Joachim starosta dobczycki, lipnicki, tymbarski, umarł w obozie pod Smoleńskiem w r. 1610; zakonnikom s. Romualda, blisko Krakowa Bielany z lasem na kościół i celle puścił, przydawszy wieś do tego i kaplice tamże wystawiwszy, a drugą przy kościele dominikańskim, zapisawszy do niej wieś Wolicę — i dla ojczyzny był szczodroliwy: po śmierci Batorego sto konnych i sto pieszych uzbroił na ubezpieczenie granic polskich, pod Byczyną w pięćset żołnierzy swoim kosztem stawał, tyleż ludzi wysłał z synami swymi pod Smoleńsk, Stefanowi także na moskiewską wyprawę znaczne posiłki posłał, Spiż polski od Węgrów wykupił i do królestwa przylączył, — kupiwszy Wiśnicz z przyległościami, otrzymał od cesarza tytuł hrabiego na *Wiśniczu*, żył lat 76. Stanisław hrabia na Wiśniczu i Jarosławiu, wojewoda krakowski, generał i starosta krakowski, spiski, zatorski, niepołomnicki, dobczycki starosta, fundator wielu kościołów i klasztorów, pod Cecorą mężnie stawał, szczęśliwie odparłszy Turków i skłoniwszy sultana Osmana do zawarcia korzystnego dla ojczyzny przymierza, ***) umarł 1649, zostawiwszy z Zofii Alexandry ks. Ostrogskiej dwie córki: Konstancją za Franciszkiem Czarnkowskim kasztelanem poznańskim † 1646 i Krystynę za Wojciechem ks. Radziwiłem kanclerzem lit., synów zaś trzech: Alexandra, Jerzego i Krstantego. Z tych Alexander Michał wojewoda krakowski, sandomierski, zatorski, lubaczowski, niepołomnicki starosta, umarł 1676, żona jego Tekla Helena, córka Jerzego Ossolińskiego kanclerza kor., z której syn Józef Karol marszałek w kor., starosta sandomierski, zatorski, lubaczowski, niepołomnicki, lubomski, rycki, † 1703; miał za sobą Teofilę ks. Ostrogską i Zasławską, ostatnią dziedziczkę domu książąt Zasławskich na Wołyniu, siostrzenicę Jana III króla polskiego, wdowę po Dymitrze ks. Wiśniowieckim kasztelanem krakowskim, z której zrodził dwie córki: Teresę ****) za Karolem książęciem neuburskim (wniosła z sobą posagu w dom

*) Jakób ten był synem Piotra, który pierwszy od dóbr swoich Lubomierz (w pow. sudeckim) pisać się zaczął stale Lubomirskim. Oprócz Jakóba było jeszcze czterech synów Piotra: Piotr, Stanisław, Dezydery (inaczej Dytrych, a podług akt gr. krakowskich z r. 1499 Dymitr) i Felix na *Zabluczu* i *Stawczycach*, którego syn Stanisław miał za sobą Barbarę Hussoy z *Zablatha*, węgierkę, ta mu powiła syna Sebastjana, który stał się protoplastą senatorskiej linii Lubomirskich, a o którym niżej pisze *Niesiecki*.

**) Syn Stanisława i Barbary Hussoy z *Zablatha*.

***) Stanisław ten otrzymał tytuł książąt Imperii w r. 1637, a nie 1647 jak pisze Kosiński.

****) Ciekawe szczegóły o tej książęniczce Teresie i o fortunie olbrzymiej, którą odziedziczył

książęcy, pięćset stotysięcy talarów bitych, prócz bogatej i przepysznej wyprawy) i Józefę Maryą za Janem ks. Sanguszko marszałkiem w. lit. i w dom ten księżęcy wprowadziła prócz wielkiej sukcesji, ordynacyą ostrogską, ile że brat jej rodzony a syn Józefa marszałka, Józef także, starosta sandomierski młodo umarł w r. 1720. Stanisława wojewody drugi syn — Konstantyn Jacek podczaszy kor., starosta białocerkiewski, sądecki, golubski, grzybowski, † w r. 1663, z Barbarą Dominicelą Szczawińską wojewodzianką brzeską kujawską nie zostawiwszy potomstwa. Trzeci syn Stanisława wojewody — Jerzy Sebastian marszałek w. kor. i hetman polny, starosta krakowski, chmielnicki, pereasławski, niziński, kazimirski, olsztyński, dobeżycki, śpiski, znakomity wojownik swego czasu, *) umarł 1667, zostawiwszy *Imo voto* z Konstancyi z Bobrku Ligezjanki, Mikołaja kasztelana sandomierskiego córki, jedną córkę Krystynę za Felixem Potockim kasztelanem krak. i synów trzech: Stanisława, Hieronima i Alexandra, *2do voto* z Barbary Tarłówny kasztelanki wiślickiej, wdowy po Janie Danilowiczu (ta wniosła dobra Janowiec nad Wisłą pod Kazimierzem) dwóch synów: Franciszka i Jerzego i córkę Annę († 1701) *Imo voto* za Franciszkiem Sapięhą koniuszym lit., *2do voto* za Dominikiem ks. Radziwiłem kanclerzem lit. Stanisław Herakliusz marszałek w. kor., starosta spiski, syn Jerzego marszałka w. i hetmana z Ligezjanki, marszałek sejmu 1670, fundator klasztoru i kościoła Bernardynów w Czerniakowie, umarł w r. 1702, zostawiwszy z pierwszej żony Zofii z Bnina Opalińskiej marszałkówny w. kor., jedną córkę Elżbietę za Adamem Sieniawskim kasztelanem krak. i hetmanem, fundatorkę OO. Kapucynów w Lwowie, a z drugiej żony Elżbiety Donhoffówny podkomorzanki kor., synów trzech: Teodora, Franciszka i Józefa. Z tych Teodor wojewoda krak., starosta spiski, pańskiego serca i ludzkości wielkiej senator. **) Franciszek, brat jego średni, † 1721 bezżenny, a Józef wojewoda czerniechowski († 1732) miał za sobą *Imo voto* Belzecką, córkę Adama kasztelana belgiego, *2do voto* Teresę córkę Józefa Mniszcha marszałka w. kor., wdowę po Stadnickim wojewodzicu wołyńskim, z której córka Anna za Wacławem Rzewuskim pisarzem polnym kor. ***) Hieronim Augustyn kasztelan krakowski, hetman w. kor., starosta rzyczywolski, syn drugi Jerzego marszałka w. kor. z Ligezjanki, fundator OO. Reformatorów w Rzeszowie, † 1706, zostawiwszy z Bokunówny stolnikówny lit. trzy córki: Annę za Franciszkiem Wielopolskim wojewodą krak., N. za Jakóbem Rybińskim wojewodą chełm. i N. za Towiańskim podkomorzym kor. i synów także trzech: Jerzego, Jana i Alexandra. Z tych Jerzy pisarz polny kor., starosta bogusławski, żona jego Maryanna, Kazimierza Ludwika Bielińskiego marszałka w. kor. córka, z tej miał potomstwo synów i córki. ****)

miała, czytaliśmy w liście pisany do jakiegoś wysłannika jednego z książąt panujących, starającego się o jej rękę. List pisany po francusku, kobiecą ręką, daje najdrobniejsze szczegóły o księżnie Teresie, o wspaniałej wyprawie dla niej przeznaczonej itd., nawet przewiduje bliską śmierć jej brata i ostrzeżenie o przybyciu do Warszawy wysłannika księcia neuburskiego. List ten dostał się nam z pudełkiem sardynek od Kourmusiego kupca delikatasów w Dreźnie, jako służący za opakowanie, a przesłałszy go śp. Janowi hr. Działyńskiemu, od którego oprócz podziękowania dostaliśmy w zamian *Acta Tomiciana* i *Apocalypsis Reya*.

*) Opis walecznych czynów jego podany przez Niesieckiego, opuszczamy.

**) Po Teodorze została córka Anna za hr. Esterhazym i syn Kazimierz, poseł na sejmy, generał wojsk ros., który z Barbarą ks. Lubomirską miał córek dwie: Józefę († 1851) *Imo voto* za Adamem Walewskim, *2do voto* za Wittem generałem ros. i Maryannę *Imo voto* za Piotrem Potockim wojewodą kijowskim, *2do voto* za Zubowem, *3tio voto* za Uwarowem generałami rosyjskimi.

***) Zostało po Józefie także dwóch synów: Antoni wojewoda lubelski 1779, kasztelan krakowski, z Krasińską Zofią kasztelaną wiślicką, wdową po Janie Tarle, nie zostawił potomstwa, umarł r. 1782 i Stanisław marszałek w. kor., wiślicki, goszczyński, latowicki, lubaczowski starosta, mąż w radzie znakomity, który z Elżbietą ks. Czartoryską wojewodzianką ruską miał cztery córki: Elżbietę za Potockim pisarzem kor., Alexandrę za Potockim podstolim, bratem powyższego, Konstancją za Rzewuskim hetmanem kor. i Józefę za Janem Potockim krajczym; umarł 1783 r.

****) t. j. córka Marya Anna za Jordanem kasztelanem wojnickim i syn Hieronim Teodor (podług *Dolgorukowa* — Grzegorz Józef) cześnik kor., starosta bogusławski z Eleonorą Małachowską kanclerzanką kor. żyl bezdzietny. Powtórnie małżeństwem złączył się Jerzy pisarz polny kor. (później był chorążym kor.) z Joanną bar. von Stein generałówną saską, z której córki dwie: Zofia za Adamem Ponińskim podskarbin w. kor. i Barbara *Imo voto* za Kasprem Lubomirskim wojewodzicem krak., *2do voto* za Kalixtem ks. Ponińskim, bratem podskarbiego i synowie: Franciszek, Jerzy kawaler maltański bezpotomni i Franciszek szambelan austriacki, ten zaś lubił *Imo voto* Agatę Mossakowską, *2do voto* Annę Dobrzańską i zostawił córek dwie: Teofilę za Józefem Świderskim i Pelagią *Imo voto* za Dolińskim, *2do voto* za Franciszkiem Gostyńskim, oraz synów dwóch: Jerzego Romana z Felicją hr. Mniszchówną bezpotomnego i Adama, który z Karoliną ks. Ponińską,

Kazimierz starosta bolemowski. Jan brat jego rodzony, poseł z sandomierskiego na konwokacyą 1733, pojął Branicką wojewodziankę podlaską, z której zostawił dzieci. Alexander miecznik kor., syn trzeci Hieronima Augusta kasztelana krak. i hetmana w. kor., złączył się dożywotnie z Vitzthumówną koniuszanką saską, z której zostawił potomstwo. *) Alexander starosta sądecki i pereasławski, syn trzeci Jerzego marszałka w. kor. i hetmana poln. z Ligezjanki, miał za sobą Katarzynę, córkę Pawła Sapięhę hetmana w. lit. i z tej spłodził córkę Annę *Imo voto* za Janem Wielopolskim, *2do voto* za Stanisławem Małachowskim wojewodą poznańskim i synów trzech: Jerzego, Józefa i Michała. Z tych Józef opatem umarł tynieckim. Michał podstoli kor., starosta pereasławski, bezpotomny, zaś Jerzy wojewoda sandomierski, starosta sądecki, mąż rycerski, pojął *Imo voto* Stranhausenównę domu rodowitego w Niemczech, z tej córka Anna Karolina za Antoninem Dąbskim wojewodą brzeskim kujawskim i dwaj synowie: Stanisław starosta sądecki, i Józef starosta jahorlicki, z których pierwszy marszałkował w trybunale radomsk. 1739, posłował na sejm 1738, **) *2do voto* Angelę Michowską, wdowę po Suchodolskim, z tą potomstwa żadnego nie zostawił. Franciszek Sebastian starosta olsztyński, czwarty syn Jerzego marszałka w. kor. i hetmana poln. z Tarłówny, † w r. 1699 bezżenny, Jerzy Dominik wojewoda krak., starosta kazimirski, piąty i ostatni syn Jerzego marszałka i hetmana z Tarłówny, † 1727; pierwsza jego żona była Bokunówna stolnikówna litewska, ale się to małżeństwo rozeszło, ***) druga Magdalena, córka Stanisława Tarła wojewody lubelskiego, wdowa po Szembeku stolniku kor., ta mu powiła dwóch synów, z których Antoni starosta kazimirski, pojął Ożarówką oboźniankę kor. ****) To przytoczywszy z *Niesieckiego* i uzupełniwszy przypiskami boczne linie, podajemy dokładniejszą wiadomość i w porządku genealogicznym o głównej linii **przeworskiej**, po dziś dzień kwitnącej: Starszy syn Jerzego wojewody sandomierskiego — Stanisław, którego *Niesiecki* wyżej kładzie starostą sądeckim, wojewoda kijowski, marszałek trybunału radomsk., niezmierniej substancyi dziedzic, bo prócz ogromnej spuścizny po ojcu i bracie, wziął tytułem sukcesji po Koniecpolskich olbrzymie majątki Pobereżskie i Smilańszczyznę, a z rozdziału ordynacyi ostrogskiej dostały mu się klucze dubieński i warkowicki z 70ma przeszło wsiami, umarł w obląkaniu 1793, zostawiwszy z Honoraty Pocięjówny córkę Ludwikę za Józefem Potockim starostą hal. i synów czterech: Alexandra, Michała, Józefa i Ksawerego. Z tych pierwszy Alexander, dziedzic dóbr Raszkowickich, kasztelan kijowski, umarł w r. 1807, zostawiwszy z Rozalii hr. Chodkiewiczówny starościanki żmudzkiej (gilotynowanej w Paryżu r. 1793 za związku z królową Maryą Antoanettą) jedyną córkę Rozalię za Wacławem Rzewuskim, słynnym podróżnikiem. Drugi syn Stanisława — Michał, dziedzic dóbr dubieńskich, generał-lejtnant wojsk kor., po którym z Magdaleny Raczyńskiej marszałkówny kor. — prócz córki Teresy za Maksymilianem ks. Jabłonowskim — czterech zostało synów: a) Marcell poległy w bitwie z Austryakami 1809 pod Sandomierzem, b) Edward (ur. 1796) fundator instytutu oftalicznego w Warszawie, autor i filantrop, zabity w pojedynku r. 1832, c) Kazimierz (ur. 1812) dziedzic dóbr dubieńskich, padł ofiarą tyfusu w r. 1813, niosąc ratunek rozbitkom armii francuskiej, z Maryanną Granowską niezostawiwszy potomstwa i d) Józef (najstarszy) (ur. 1785 † 1854) kasztelan senator, tajny radca ros., ten zaś lubił *****) Dorotę Stecką, z której syn Marcell (ur. 1810) za-

córka Karola, ma synów dwóch: Hieronima i Franciszka, oraz córkę Wandę za Stanisławem ks. Lubomirskim. Brat młodszy Jerzego, Jan starosta bolemowski, dziedzic na Głogowie i Rybotyczach, z Branickiej zostawił córkę jedynaczkę Maryą ks. Radziwiłową wojewodziankę wileńską.

*) To jest córek cztery: Maryannę zmarłą panną, drugą za Rutowskim feldmarszałkiem saskim, trzecią za Desallem posłem francuskim w Stambule i czwartą za Flemingiem ministrem gabinetu saskiego.

**) Józef ten miał za sobą *Imo voto* Maryannę ks. Jabłonowską, *2do voto* Magdaleny hr. Lubomirską, ale z obydwojma bezpotomny, o potomstwie zaś brata jego Stanisława podajemy wiadomość niżej w porządku genealogicznym.

***) Bo go opuściła dla faworów Augusta II, otrzymała od cesarza Karola VI tytuł księżny cieszyńskiej, potem zaś lubiła księcia wrytemberskiego z linii darmstadtzkiej.

****) Ten Antoni, później miecznik kor., z Zofii Ożarowskiej, córki Jerzego oboźnego kor., zostawił córkę Magdaleny *Imo voto* za Michałem Lubomirskim podstolim litewskim, *2do voto* za Michałem Sapięhą wojewodą połockim i syna Marcina, który pojął *Imo voto* córkę Hadyka sławnego generała w wojsku cesarskim, z której córka Encya Franciszka za Jerzym Tyszkiewiczem, zastrzelona wypadkiem przez własnego syna; *2do voto* Stępkowską kasztelanę kijowską. Franciszek, drugi syn Jerzego wojewody krak., a brat Antoniego, chorąży w. kor., biecki, kazimirski i olsztyński starosta, umarł bezżenny 1774.

*****) P. Kosiński pisze, że ten Józef urodził się w r. 1795, a ożenił w r. 1808, a więc w 13tym roku życia!

ślubił w r. 1837 Jadwigę ks. Jabłonowską, która mu powiła syna Józefa r. 1839 (ten zaślubił w r. 1877 Franciszkę Tousel, wdowę po Boyer). Trzeci syn Stanisława wojewody — Józef († 1817) dziedzic Smilanszczyzny, kasztelan kijowski (podług *Dolgor* także generał-lejtnant wojsk polsk.), miał za sobą Ludwikę Sośnowską hetmanównę w lit. († 1836), z której — prócz córki Heleny za Stanisławem Mniszchem — dwóch zostało synów: a) Fryderyk (ur. 1781 † 1842), ros. szambelan, vice gubernator woliński, dwuzenny, *Imo voto* z Franciszką hr. Żaluską, *2do voto* z Katarzyną Flamand (z Wiednia), z pierwszą miał syna (*Kosiński* mylnie kładzie mu synów trzech) Kazimierza (ur. 1812 † 1860) znanego artystę muzyka, którego z Zeneidy Hołyńskiej córka Marya za Remigiuszem hr. Lannes de Montebello oficerem francuskim i syn Stanisław (ur. 1839) ożeniony z Wandą ks. Lubomirską — i b) Henryk *) (ur. 1777 † 1850) założyciel *ordynacji przeworskiej*, kurator zakładu Ossolińskich w Lwowie, zaślubił w r. 1805 Teresę ks. Czartoryską, z której zostało następujące potomstwo: a) Izabela (ur. 1808) zaślubiona w r. 1829 Władysławowi ks. Sanguszcze, b) Jadwiga (ur. 1815) zaślub. w r. 1836 Eugeniuszowi de Ligne — i 3) Jerzy (ur. 1817 † 1872) ordynat przeworski, poseł na sejmy galic., członek dziedz. Izby panów austr., kurator zakładu Ossolińskich w Lwowie, ten zaślubił Cecylię hr. Zamojską, z której oprócz córek: Teresy za Karolem ks. Radziwiłem i Maryi — dwóch zostało synów: Kazimierz (młodszy) i Jędrzej ordynat przeworski, członek dziedz. Izby panów austr. — Czwarty syn Stanisława wojewody i Pocięjówny — Ksawery (inaczej Franciszek Ksawery), generał-lejtnant wojsk ros., zaślubił *Imo voto* Antoninę Potocką *ster.*, *2do voto* Teofilę Rzewuską, z którą rozwiedziony, *3tio voto* Marya Naryszkin Lwowną; z pierwszej zostało następujące potomstwo: 1) Amelia za Czorbą generałem ros., 2) Karolina za Strutyńskim, 3) Konstanty (ur. 1786 † 1870) generał-lejtnant wojsk ros., po którym z Katarzyny hr. Tolstoy został syn Zygmunt (ur. 1822 † 1858) mający z Aleksandryną hr. Guriew, córkę jedynaczkę Katarzynę — i córek pięć: Walentyna za Rajmundem hr. Segur d'Aguesseau, Jadwiga za Adamem hr. Grabowskim, Marya *Imo voto* za Władysławem hr. Grabowskim, *2do voto* za hr. Ronikierem i Anna, dama pałacowa ros. za Franciszkiem hr. Lubieńskim i Krystyna za Eugeniuszem ks. Lubomirskim, — 4) Eugeniusz (ur. 1790 † 1834) miał *Imo voto* z Maryanną Czacką (z drugiej żony bowiem Klementyny ks. Czetwertyńskiej bezpotomny jak się zdaje) synów czterech: a) Stefana marszałka szlachty gub. mohilewskiej, b) Władysława marszałka szlachty orszańskiego, c) Eugeniusza, który *Imo voto* z Krystyną ks. Lubomirską bezpotomny, *2do voto* z Różą hr. Zamojską ma synów: Stefana, Władysława, Konstantego, Stanisława i córki Różę i Maryę i d) Jana Tadeusza, który z Maryą hr. Zamojską ma synów trzech: Zdzisława, Stanisława i Jerzego i córek trzy: Zofię, Helenę i Jadwigę. 5) Antoni Juliusz (ale ten z 3ciej żony Naryszkin), pułkownik ros., który zaślubił w r. 1832 Honoratę (Honorinę) Kraszewską i ma z nią synów trzech: Franciszka Ksaw. oficera ros., ożenionego z Emilią Działyńską (ma syna Leona), Alexandra i Antoniego Kazimierza, oraz córek cztery: Julię za Władysławem hr. Karnickim, Maryę za Augustem hr. Komorowskim, Dorotę za Józefem Młodeckim, Stefanią za Gustawem hr. Tarnowskim — i 6) Alexander (także z 3ciej żony) szambelan ros., ożeniony z Julią ks. Radziwiłówną.

Lubonidzki z *Lubondzy*. *Kurop.* i *Malach*.

Luboński h. *Leszczyce*, w kaliskim województwie. Jan pisarz gr. oświęcimski. Jan drugi, kanonik kaliski. Jan trzeci, poeta i orator i żołnierz dobry. Stanisław 1696. *Nies.* — Józef i Szymon w sądzie gr. przemyskim 1782, Jan syn Szymona w wydziale Stanów gal. 1841, Stanisław i Ignacy w sądzie z. czechowskim 1782 — udowodnili szlachectwo — niewiadomo jednak do jakiego należą herbu.

Luboradzki h. *Dolega*, w woj. rawskim. Z tych Franciszek cześnik smoleński, w r. 1762 dobra Bieniewice, Odrzwól i Bramki w z. sochaczewskiej — i Jan burgrabia łęczycki, w r. 1763 dobra Potnasków w ziemi gostyńskiej — dziedziczyli (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Franciszek syn Stefana, Wojciech syn Chryzostoma, Mateusz syn Stefana, Andrzej syn Chryzostoma i Stanisław syn Mateusza — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Luboszczyński. Michał w woj. witebskim w pow. orszańskim podpisał elekcyą Jana III. *Nies.* — W r. 1778 N. sędzia gr. witebski, *Kras*.

Lubowicki. Dom starożytny w ziemi drohickej, gdzie guiazdo jego dobra Lubowicz, ukazuje się w aktach ziemskich drohiczkich od r. 1509. *Kapica Mil.* — W r. 1788 Lubowicki, generał brygady kawaleryi narodowej.

Lubowicz Mikołaj, udowodnił szlachectwo w sądzie z. lwowskim 1782.

Lubowidzki h. *Topacz*. Antoni, Maryanna i Rozalia potomstwo Franciszka i Karoliny z Krauzów, Mateusz i Jakób synowie Jana i Wincenty syn Jakóba — udowodn. szlachectwo w Heroldyi kr. p.

*) P. *Kosiński* (w Roczn. I Przew. Her. str. 434) mylnie zalicza Henryka tego do synów Fryderyka, ten bowiem ostatni jest właśnie rodzonym bratem Henryka.

Lubowiecki albo Lubowieski h. *Kuszaba* (inaczej *Paprzyca*), w dobrzyńskiej ziemi. Jan z Lubowic sędzia z rawski 1452. Maciej † w r. 1552. Z tegoż domu niektórzy w krakowskim osiedli, z tych Bartłomiej z Borzykowską zostawił dwie córki: Katarzynę Maciejowską i Elżbietę Puckową, synów zaś pięciu: Adryana, Bartłomieja, Szczęsnego, Stanisława i Jana. Z tych Szczęsnego syn Abraham, miał za sobą wedug *Baran*. Elżbietę Niewiarowską, wdowę po Jędrzeju Kmicie pisarzu krak., zastawivszy potomstwo, umarł 1616; siostra jego była za Sewerynem Niewiarowskim (od której córka za Janem Stanisławskim). Adama dwóch było synów: Felicyan, którego córka Jadwiga Niewiarowska i Jan, który spłodził Władysława sędziego z. krakowskiego, dobrze zasłużonego w pokoju i w boju, który posłował na różne sejmy i marszałkował w izbie poselskiej 1638, komisarz do skonfederowanych, pokój z królem zawarł nad Pilcą, Wieruska jedynego mu syna powiła Józefa Adama starostę oświęcimskiego, ten miał za sobą *Imo voto* Urszulę Krasicką, z Izabeli Malińskiej urodzoną, miecznikównę przemyską, *) z której córka Anna za Janem Tarłem wojewodą lubelskim (a potem gdy się to małżeństwo rozeszło, za Franciszkiem Rzewuskim starostą czulczyckim), *2do voto* Konstancją Donhoffównę, atoli potomstwa nie było. Stefan chorąży krak. 1659. *Niesiecki*. — W r. 1778 Jacek miecznik radziejowski. W r. 1788 Maciej miecznik radziejowski. *Kras*. — Ignacy dziedzic dóbr Malic, radca stanu, prezes wojew. lubelskiego do r. 1831, miał za sobą Karolinę Głiszczyńską wojewodziankę, z której córki: Marya za Waleryanem hr. Kwileckim, Franciszka za Edwardem hr. Potworowskim i Delfina za Michałem Skarzyńskim. Jedna linia domu tego kwitnie na Ukrainie.

Lubowiecki h. *Sreniawa*, w wolińskim woj. i indziej i w Wielkopolsce. Jan pod Chocimem odważny żołnierz. Piotr pod Smoleńskiem porucznikując, poległ. Waclaw, brat jego, wzięwszy po bracie porucznikowo, siła w Moskwie dokazał. Paweł długo w wojsku kor. zoid prowadząc, w niewolę się tatarską dostał. Jakób kanonik chełmski 1607, deputat do kompozycyi między stanem duchownym i rycerskim. Katarzyna Jana Bielskiego małżonka. Maryanna zakonnica we Lwowie. Stanisław w lubelskim. Adam w podlaskim 1632. Jan Franciszek sekretarz król., potem kasztelan woliński, żona jego Konstancya Charłaska 1667. Gabryel sekretarz królewski. Franciszek i Waclaw 1648. Ludwik w ziemi warszawskiej 1674. Antoni podczaszy kijowski, sędzia kapturowy lwowski 1733. *Nies*. — W r. 1788 Piotr podstoli horodelski. *Kras*.

Lubrański h. *Godziemba*. Z dawna w brzeskim kujawskim dziedziczyli. Z tych Jędrzeja z Lubrańca sędziego brzeskiego kuj. znajdziesz u *Laskiego* w r. 1413 i 1436. Wincentego z Lubrańca wojewodę poznańskiego, położył *Paprocki* w r. 1380, ale się pomylił, bo się ten Wincenty z Kępy pisał, z domu Łodzia, nie Godziemby jak wszyscy historycy o nim świadczą, (mylą się także ci, którzy Lubrańskiego chcą mieć biskupem kujawskim). Poznańskimi infułatami dwóch było Lubrańskich, jeden Jędrzej nazwany Laskary, pisał się z Gosławic, urodzony był z ojca Laskarego, z matki Doroty, mąż życia pobożnego i bez zakalu, na Konstancyeńskie concilium od Jagiella króla z innymi był wysłany; w swoich dobrach Gosławicach zamek wymurował. Drugi Jan *juris utriusque* doktor, najprzód biskup płocki a w r. 1499 poznański, senator mądry, w Lubrańcu kanoników regularnych fundował na 12 osób i klasztor wymurował itd. † 1520. Stryj jego rodzony, Grzegorz Deitarus archidyakon krak., podkanclerzy kor. i żup tak wielkich jako i bocheńskich administrator w r. 1488, jeździł w legacyi od króla Kazimierza do króla czeskiego w r. 1469. † 1500. Siostra jego t. j. Jana biskupa, była za Gajewnickim, z której córka Barbara dostała się Zbigniewowi Pstrokońskiemu. Jadwiga z Lubrańca, Macieja z Bnina Opalińskiego kasztelana łędzkiego małżonka. Mikołaj Gardzina z Lubrańca, najprzód kasztelan łędzki r. 1496, potem wojewoda kaliski i starosta łęczycki, nakoniec wojewoda poznański, ten z Janem biskupem poznańskim bratem swoim, taką był ordynacyą dóbr swoich uczynił, to jest: aby Lubraniec wielki i mały, Kalny, Redecz (podobno Radeccz, od którego Radeccy, Godziembowie), Kunkowa wola, Kazony, wielkiego Redecza połowa, Krowica, Gwiliw, Siemionowo, Jamszewo, połowa Zydowa, Wroszowa połowa, Biernaciec połowa, młyna i lasa połowa w brzeskiem woj., Bącz, Biskupice w pow. radziejowskim, Wiewiecze i część w Chądowie w łęczyckim, część w Psarach i Grzczynie w przedeckim powiecie, spadały (w razie, gdyby nie stało tego wojewody potomstwa) na Tomasza Lubrańskiego dzierzawcę piotrkowskiego, albo na Bernata z Biernaciec, albo na Skalnego Radecca Lubrańskiego, lub na Laskerego, którzy szli od dziada ich, albo na Adama Świącickiego, lub na Jana Puniewskiego, którzy też szli z Lubrańca; córkom tego wojewody, gdyby za mąż poszły, pięćset złotych węgierskich, gdyby do klasztoru, dwieście tylko złotych naznaczono. Ale za Zygmunta Augusta wszystko się to odmieniło, gdy Jakób Chlewicki pojął córkę Tomasza Lubrańskiego kasztelana brzeskiego kujawskiego, z tej familii ostatnią dziedziczkę. N. synowica biskupa poznańskiego była

*) Po tej Urszuli dostały się w dom Krasickich dobra w lubelskim Rudno z przyległościami, zaś w krakowskim Niewiarów z majątnościami do niego należąciami.

- za Wojciechem Brudzińskim. Anna z Lubrańca Mikołajowi Rusockiemu kasztelanowi biechowski. zmarłemu 1547 nadgrobek marmurowy w Kazimierzu wystawiła. *Nies.*
- Lubsiński** h. *Łabędź*, w brzeskiem kujawskim, jedneje dzielnicy z Wasowiczami. Felix kanonik łęczycki r. 1589. N. podwojewodzy poznański 1576. Lubczyński z Lubczyna 1488. *Niesiecki.*
- Lubstowski** h. *Leszczyce*, w brzeskiem kujawskim i łęczyckiem. Mikołaj z Lubstowa kasztelan kruszewski 1436. Bartłomiej podkomorzy inowrocławski. N. podkomorzy, drugi chorąży łęczyccy. Jan i Bartłomiej bracia rodzeni, pod Gdańskiem za króla Stefana ludzie mężni i odważni. Konstantyn starosta kruszewski 1648. Mikołaj sędzia kapturowy brzeski kuj. N. miał za sobą Annę Zakrzewską, z której córka zakonnica Benedyktynka, ta potem Anna poszła za Jędrzeja Batorego. Adam stolnik inowrocławski 1676. N. kasztelan bydgoski. N. kasztelan nakielski, córka jego była za Szygowskim starostą kruszewskim. *Nies.*
- Luczeliński** h. *Jelita*, według *Pap. i Okolsk. Niesiecki.*
- Ludger** Gerek. *Indig.* w konst. 1775 fol. 146. *Malach.*
- Ludkewicz**. *Kurop. i Malach.*
- Ludomski** h. *Łodzia*. Piotra tego herbu wspomina *Długosz* w r. 1474, że z wielą innemi służył w wojsku Mátyszasa króla węgierskiego. *Nies.*
- Ludwiche**. *Nobil.* w konst. r. 1775 fol. 147. *Malach.*
- Ludwig** Juliusz. *Spis szl. król. polsk. 1854.*
- Ludwikowski**, w ks. pruskiem. O tych świadczy *MS. Pruski*, lubo herbu ich nie kładzie. *Nies.*
- Ludwiski**. Paszko ziemianin wołyński r. 1528. *Metryka Wotyńska.*
- Ludzisławski** h. *Wczele*, w Wielkopolsce, albo *Ludslawscy.*
- Lueger de Turnfeld**. Józef, c. k. przełożony obwodu, wpisany do szlachty gal. 1787.
- Lugajło** w kowieńskim itd. *Malach.*
- Lühe** Leopold. *Spis szl. król. polsk. 1851.*
- Luka**. Zaden z heraldyków o nich nie pisze. Familia ta gniazdo miała na Szląsku na pograniczu z Wielkopolską. Jedni z nich pisali się z *Kurska* i ci koligacye mieli z domami polskimi, jak n. p. z Sczanieckimi. Karol z Kurska Luka podpisał w Toruniu manifest dyssydentów z wielkiej y malej Polskiej y Prusi d. 19 marca 1764. Jeden to zapewne dom co Łuka.
- Lukowiec** h. *Jastrzębiec*. Dom starożytny w ks. mazowieckim, ukazuje się w aktach plockich od r. 1408. *Kap. Mil.*
- Luschin** Franciszek, książę arcybiskup lwowski, prymas galic. od r. 1834 i z tego tytułu wpisany do ksiąg szlacheckich król. Galicyi i Lodomeryi.
- Lusdorski**, w rawskiem. Mikołaj podpisał elekcyą Jana III. *Niesiecki.*
- Luskina** h. *Odrowąż*, z tą odmianą, że przez strzałę krzyż przydają w czerwonym polu, a w hełmie trzy pióra strusie. *Ks. Kojal. in MS.* pisze, że są w witebskiem. Z tych Stefan Luskina Zarawski rotmistrz król., Jędrzej mostowniczy witebski. *Nies.* — W zakonie Jezuitów żył niedawnemi czasy Luskina, niegdyś króla Stanisława Leszczyńskiego spowiednik, w teologii i matematyce wielce biegły. W r. 1778 Antoni chorąży witebski. Kazimierz wojski witebski; tenże lub inny tegoż imienia, stolnik a potem podwojewodzy witebski. Onufry podczaszy witebski. *Kras.*
- Lust** Franciszek *nobil. non prac. scart.* w konst. r. 1790. *Malach.*
- Luszkowski** h. *Korczak*, w pow. hrodleńskim. N. miał za sobą Podorecką, z której syn Jan ster. Marcin, ten z Czapską zostawił syna i córkę Miączyńską († 1730) wojewodzianę wołyńską. Jest o nich wzmianka w *Konstyt.* 1601. *Niesiecki.*
- Luszkowski** h. *Trestka*, w Prusiech; o tych pod literą T. *Niesiecki.*
- Luteński** h. *Korab*, w sieradzkim i w Wielkopolsce. Jadwiga, żona Wolskiego h. *Łabędź* kasztelana sochaczewskiego. Dóbr Lutynia jest wzmianka w księgach gr. ostrzesz. 1593. *Niesiecki.* — W r. 1422 Jan de Luthyn kasztelan śremski podpisał przymierze między Władysławem królem a Krzyżakami. *Krasiecki.*
- Luteński** h. *Wczele*, w Wielkopolsce. *Nies.*
- Lutkiewicz**. *Kurop. i Malach.*
- Lutko** h. *Doliwa*. N. miał za sobą Annę, córkę Aarona Strońskiego h. *Doliwa*, drugi Jamiółkowska. Są i Lutocki, jako świadczy *Pap. Niesiecki.*
- Lutoborski** h. *Lubicz*, z Lutobor około Rylska w woj. rawskiem. Mikołaj 1674 podpisał elekcyą Jana III króla. Eukasz 1692. *Nies.*
- Lutomirski** h. *Jastrzębiec*, w sieradzkim, piszą się z Chełmic w z. dobrzyńskiej. Ścibor z Lutomierza starosta dobrzyński i malborski. Przedbor, temu Jagiełło król za obronę ziemi dobrzyńskiej przeciw Krzyżakom, darował pół Lutomierska, o czem świadczy przywilej dany 1406. Mikołaj syn Jana, którego Śmielech zwano, był podsędkiem ziemi dobrzyńskiej, zostawił syna Jana sędziego z sieradzkiego, który miał swój dział w sieradzkim, łęczyckim i na dobrzyńskiej, synów jego trzech było: pierwszy Balcer kasztelan czechowski (u *Nakiel. fol. 654* Mikołaj, ceł wszystkich

- wielkopolskich administrator w r. 1550), ten z Dorotą Lasocką kasztelaną czechowską h. *Dołęga* miał córkę Jadwigę Komorowską kasztelanową oświęcimską i synów trzech: Balcera, Mikołaja młodo zmarłego i Piotra. Z tych Balcer starosta sieradzki i łęczycki, którego z Beaty hr. Tarnowskiej wojewodzianki sandomierskiej syn Stanisław i córka Zofia 1582. Piotra dziedzica na Radogoszczy córka Zofia była za Stanisławem z Stoku Stokowskim 1586. Drugi Michał miał dwóch synów: Jana kasztelana sieradzkiego, podskarbiego nadw. kor., starostę łęczyckiego i radomskiego, bezpotomnego i Michała podkomorzego dobrzyńskiego. Trzeci Piotr podkomorzy sieradzki, dwuzenny; pierwszy raz z Szczawińską, z tej był Jerzy chorąży kamieniecki, który z Potockiej h. *Piława* spłodził dwóch synów: Mikołaja i Stanisława; Mikołaj z Lasocką Zofią, Jerzego i Jana, Stanisław z Łaską nie zostawił potomstwa. O Stanisławie plebanie konińskim i tuszyńskim pisze *Bielski fol. 600*. N. miecznik czerniechowski, z sejmu 1638 komisarz do granic. Piotr i Jan starosta kruszewski 1648 w plockiem. Mikołaj starosta sieradzki, żona jego Ossolińska podskarbianka nadw. kor. N. za Wojciechem Marszewskim. Zofia za Janem Myszkowskiem wojskim oświęcimskim. *Nies.* — Franciszek Lutomirski w r. 1767 dobra Kwasiborzyno i Breki w woj. plockiem dziedziczył. *Herb. rodz. szl. 1853.*
- Lutomski** h. *Korab*. Ze są i tego herbu, piszą *Kuropatn. i Malach.*
- Lutomski** h. *Prawdzic*, w Prusiech. Paweł i Jakób w r. 1632 podpisali elekcyą Władysława IV. N. za Maciejem Boboleckim h. *Łodzia. Nies.*
- Lutomski**, herb ich taki: księżyc obiema rogami do góry prosto postawiony, miecz nad nim ręką jeścią do góry, końcem do księżycyca zmierzający. Z tych temi czasy kwitnęli dwaj bracia rodzeni, obadwa posłami byli na sejm grodzieński z Prus w r. 1730, to jest Marcin sądowy tucholski, ten złączył się dożywotnie z Tucholczanką, siostrą rodzoną Piotra, Józefa i Sebastjana, z tej spłodził córkę Barbarę i synów: Kazimierza i Franciszka. Brat jego rodzony Franciszek posłował na kenwokacyą w r. 1733 i od tego zostało potomstwo. Bracia ich stryjeczno rodzeni dwaj byli: Jan sądowy tucholski miał za sobą Elżbietę Węsierską, z tej córki: Anna i Konstancya, synowie zaś: Marcin, Antoni jezuita, Józef, Stanisław i Franciszek. Mikołaj, brat rodzony Jana sądowego tucholskiego, pojął Gockowską h. *Prawdzic*, siostrę Antoniego i Józefa, z niej potomstwo jego: Jan, Jakób, Władysław i córka Maryanna. *Nies.* — Teodor z Czarlńskiej urodzony, kanonik warmiński, siostry jego: jedna za Płaskowskim, druga za Czarlńskim. Tak notuje *Krasiecki*, ale ci przedzej do Prawdziców należą. — Jakób syn Antoniego udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk., gdzie mu przyznano herb *Szeliga*. Wiktorya Lutomska za Michałem Guttry. Rozalia za Józefem Bojanowskim. — Dziś żyjący Władysław Lutomski, dzierzawca Kaweczynka, ma za sobą Jadwigę Mazurkiewicz.
- Lutosławski** h. *Jelita*. Wincenty syn Franciszka udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.
- Lutostański** h. *Jelita*. Bartłomiej syn Marcina udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.
- Lutostański** h. *Korwin*. Ludwik, Wincenty, Adam i Józef, udow. szlachectwo w Heroldyi król. p.
- Lutostański** h. *Slepowron*, z tą jednak odmianą, że nad hełmem niema kruka. Franciszek i Jan z ziemią łomżyńską, Jerzy z wojew. braclawskiem, a Zygmunt z ziemią nurską — pisali się na elekcyą króla Augusta II. *Duńcewski* pisze, iż od wsi Lutostań w z. łomżyńskiej Lutostańscy nazwani i że dwóch braci Stanisław i Jakób na tej wsi dziedziczyli. Od Stanisława pochodzi Mikołaj podstarości nowogrodzki, ten z Maryanną Przedborzewską (ta owdowiawszy, wyszła za Mikołajem Głogowskiego kasztelana radomsk.) miał synów pięciu: Alexandra, Wojciecha, Szymona, Wiktora i Jerzego. Z tych Alexander miał za sobą Eufrozyne Chaleńską, z której zostało synów trzech: Michał i Tomasz bezdzietni a trzeci Jan zaślubił *Imo voto* Katarzynę Kałusowską (z niej syn Jędrzej komornik gr. czerniechowski, mający syna Antoniego i córki: Eufrozyne za Karolem Łatyńskim i Krystynę za Michałem Łatyńskim), *2do voto* Maryannę Siennicką, z którą miał synów: Stanisława i Mikołaja i córki: Maryannę i Konstancyę. — W Heroldyi król. polsk. udowodnili szlachectwo: Paweł i Walenty synowie Teodora, Szymon syn Franciszka, Grzegorz i Walenty synowie Wojciecha, Damazy syn Dionizego, Piotr syn Hilarego, Chryzostom syn Dionizego, Mateusz i Stanisław synowie Antoniego, Franciszek i Karol synowie Stanisława, Jan, Stanisław i Jacenty synowie Piotra, Józef syn Łukasza i Konstanty syn Pawła, Ignacy syn Baltazara, Franciszek syn Jana i Karol syn Antoniego.
- Lutowczycki**. *Kurop. i Malach.*
- Lutyński** patrz **Luteński**.
- Luzeci** h. *Lubicz*, w podlaskiem, Wojciech sędzia z drohicki, deputat na trybunał kor. 1643, miał za sobą Maryannę Oborską podkomorzanę liwską, z tej była córka Zofia *Imo voto* Kuczewska, *2do voto* Budkiewiczowa, *3tio voto* Jesmanowa i synów dwóch: Stanisław Karol poseł na sejm 1667, komisarz do lustracyi Kamieńca Podolskiego, starosta szmelsztyński, pułkownik król., nakoniec wojewoda podolski dzielnie walcząc przeciwko Tatarom, na placu poległ r. 1686, miał za sobą *Imo voto* Katarzynę, córkę Humieckiego kasztelanica kamienieck., wdowę po Szem-

beku kasztelanie kamienieck., ale z nią żył *ster.*, *2do voto* Annę Kopciównę kasztelanę trocką, z której synowie: Antoni Abdon 1674 i Jan *ster.* Tomasz brat rodzony Stanisława Karola, podkomorzy inflancki, † 1687, syn jego Dominik. *Genealogia* tego domu Tomaszowi z Rzewuskiej syna przypisuje Stanisława. N. była za Stanisławem Karnkowskim kasztelanem wyszogr. *Nies.*

Lużyński von Valdenn h. *ut.* Jedna z domu tego była za Krzyszpiem Doręgowskim. Są zdaje się i Lużeńcy h. *Gryf* w pomorskiem. Stanisława Lużyńskiego jest w druku *Porta Ogińscianae gloriae. Nies.*

Lużyński h. *ut.* Przyszli z Miśni do Polski. Z tych było dwóch braci: Fabian biskup warmiński, mąż w naukach biegły, † 1523 i Jan wojewoda chełmiński 1515, który miał za sobą Otty Machwicza wojewodę pomorskiego córkę, z tą dwie tylko córki spłodził, jedną wydał za Fabiana Cemę wojewodę pomorskiego, drugą za Dąbrowskiego wojewodę chełmińskiego. Siostry biskupa dwie, z których jedna za Achacym Cemą wojewodą malborskim, druga za grafem z Eilembergu, dziedzicem trzech Janiów w powiecie nowskim. Lużyńska była za Michałem Brantem. Wojciech którego dwie siostry rodzone były za dwiema bracią Truchsessami, trzecia za Kamińskim. *Nies.* — W warmińskim niedaleko Reszla, jest majątność Lezajnem zwana, to było gniazdo domu sławnego w Prusiech Lużyńskich, po niemiecku *von Lesseinem*, a jako pisarz żywotów biskupów warmińskich, Treter kanonik warmiński, oznacza *de Lusianis. Kras.*

Lwowiec h. *Kostrowiec.* Fiedor i Jusko Lwowiec r. 1401 podpisali unią Litwy z Koroną. Jan Lwowiec zabity od Kozaków w potrzebie pod Wilnem. Michał za odejściem Smoleńska do Moskwy 1514, wyniósł się z Smoleńszczyzny i wziął od króla Zygmunta I w nadgrode Polowiany, miał za sobą Annę ks. Wiśniowiecką, która mu porodziła syna Michała, ten spłodził synów: Daniela i Krzysztofa. Daniel był stolnikiem wilkomierskim, synowie jego: Rafał chorąży wilkomierski i Jozue, od którego został się syn Alexander. Krzysztof był wojskim wilkomierskim, żona jego Rudomianka, syn Chwalibóg wojski wilkomierski, tego zaś synowie: N. w zakonie św. Dominika przeor grodzieński i indziej i Chryzostom stolnik mozyrski 1674. *Niesiecki.*

Lwowski h. *Nalecz.* Od Ostrorogów linię swoją prowadzą, a od Lwowska Lwowskimi nazwani. Z tych Dobrogost de Lwow kasztelan poznański 1504. Jerzy starosta ostrzeszowski 1526. Marcin z Ostroroga, imieniem województwa kaliskiego podpisał list o elekcji królewskiej 1575, posłował do króla Stefana, królestwo mu polskie ofiarując 1576, był potem kasztelanem kowalskim, miał za sobą Urszulę Sierpską h. *Prawdziec*, córkę Prokopa starosty płockiego, z tą dwie córki spłodził: Annę za Prokopem Sieniawskim stolnikiem ruskim i Urszulę za Piotrem Potulickim wojewodą kaliskim i syna Stanisława dworzanina króla Augusta, ale ten umarł bezżenny. Ten czy inny Marcin był kasztelanem kamieńskim, umarł około r. 1590. Stanisław starosta międzyrzecki, wielkiej siły i męstwa 1592. N. dziedzic na Lwoku, kasztelan santocki, miał za sobą Zofią Zborowską kasztelanę krak., z tej córka Barbara, Jana Opalińskiego kasztelana rogozińskiego małżonka około r. 1580. *Nies.*

Lwowski h. *Rowicz. Malach.*

Lwy Różyci herb: Dwa lwy w połowie żółte, w połowie czarne, w koronach, pomiędzy niemi krzak róży; nad koroną pół lwa z różą. Tak opisuje *Krzyżanowski* i rok nadania naznacza 1790.

L.

Łaba. Dom ten umieszczają *Kuwop.* i *Malach.* i do tegoż zapewne należą: Wiktor inżynier i Jan Łaba, bracia rodzeni, w Galicji obecnie zamieszkujący.

Łabanowski, z linii książąt rusko-polskich. *Malach.*

Łabecki h. *Korab.* *Okolski* o nich pisze, że mają być na Podolu, z których wspomina Piotra *) rotmistrza, atoli tenże autor Łabeckich także herbu Łodzia położył, do których podobno tegoż Piotra referuje; gdzie o nim powiada, że był człowiek rycerski, w Węgrzech, Wołoszech, Prusiech i Moskwie doświadczonemu męstwa, umarł na Podolu, w Barze pogrzebiony. Kazimierz z Łabe-

cina Łabecki starosta kiszynski, mąż dla walecznego w rycerskich dzielach serca i odwagi, *Wojakiem* pospolicie rzecony, o czem świadczy przywilej króla Jana Kazimierza dany temuż na starostwo kiszynskie i na Markusze, królewską w Ukrainie leżącą, dwadzieścia i kilka wsi w sobie zawierającą; ten z Barbarą Rybińską spłodził córek trzy: Teresę, która *Imo voto* była za Ostrorogiem starostą drohowskim, *2do voto* za Rojowskim, Helenę *Imo voto* za Sobieskim starostą mierzwickim, *2do voto* za Brzuchowskim strażnikiem polnym i Konstancją zakonnicę św. Benedykta we Lwowie. Syn starszy tegoż Kazimierza — Michał, był kanonikiem krakowskim i lwowskim, deputatem na trybunał kor. 1714, drugi syn Antoni, kiszynski i rohatyński starosta, dziedzic dóbr Stankowa (w woj. ruskiem pod Stryjem), ten za młodą Marią Sobieskiej królowej wdowy w cudzych krajach towarzyszył; umarł 1738, zostawiwszy za Magdaleny Kosakowskiej kasztelanekijowskiej, z Potockiej podskarbianki nadw. kor. urodzonej, syna Szymona starostę rohatyńskiego, † 1738. Walenty i Jakób zold wojenny w ruskich krajach prowadząc, tamże osiedli. Walentyna starosty barskiego syn — Remigian, Moskwę, Szwedów, Tatarów i Kozaków wojował. Jakób zostawił syna Piotra rotmistrza. Stryjeczni ich bracia: Jakób, Hieronim i Stanisław. Są zda mi się (mówi *Nies.*) Łabeccy herbu Tareza albo Janina. Władysław regent przemyski i syn jego Jerzy, takim się herbem pieczętowali: miecz końcem w lewą tarczę, rękojeścią w prawą, nad nim księżyc niepełny, rogami do niego, barkiem do góry obrócony. Jakób miecznik kijowski 1638. *Niesiecki.*

Łabecki h. *Łabędź.* Czy to od herbu swego tak nazwani, jako mówię (pisze to *Nies.*) niżej o Łabęciu stolniku kor., czy też od dóbr Łabędzia w wojew. podlaskim leżących; bo ci, którzy się Korabiem Łabeccy pieczętują, piszą się z Łabędzia pod Sieradzem. Z tych temi czasy kwitnie: Stefan Józef z Łabędzi, Dunin Łabecki kanonik kujawski, proboszcz kolski, deputat na trybunał kor. 1732, rodzony jego Wawrzyniec Władysław. Stryjeczni tych brat Jan miecznik i sędzia gr. żydaczewski, sędzia kapturowy lwowski 1733. Są i Łabętowie, z których Jakób Łabęta w zakonie Soc. Jesu, mąż apostołski na misy wołoskiej, w r. potem 1662 misyą podjął aż na granice tatarskie. To *Niesiecki.* — Czy Łabętowie, o których wyżej wspomina *Niesiecki*, do tegoż samego domu Duninów należą i czy w ogóle ciż istnieją jeszcze — niewiemy, co zaś do Łabeckich h. *Łabędź*, ci niewątpliwie wspólnej są dzielnicy z Duninami-Borkowskimi i z Duninami-Sułgostowskimi; od dwóch bowiem braci rodzonych Piotra i Adama domy te swój początek prowadzą: od Piotra na *Łabędziu* poszli Łabeccy czyli inaczej Łabędzcy, od synów zaś Adama pochodzą Borkowscy i Sulgostowscy. Z tem wszystkim niemamy materyałów dla zestawienia dokładnej ich genealogii i ograniczamy się na podaniu tylko krótkiej o nich wiadomości, jaką czerpiemy ze zwykłych naszych podręczników. I tak: Kazimierz, syn Jakóba i Anny Kucharskiej, chorąży wojsk kor., któremu król Jan Kazimierz za zasługi wojenne nadał w r. 1665 wieś Markusze, zostawił syna Stanisława r. 1671 (*akta lubelsk.*), po którym z Elżbiety Nasitowskiej (r. 1700) zostało synów dwóch: 1) Jakób, który z Duninówną Borkowską miał synów trzech: Alexandra Kazimierza oficyala kamienieckiego, Stanisława miecznika podolskiego (temu Kunegunda Czachurska powiła syna Andrzeja) i Jana Kant. miecznika, sędziego gr. żydaczowski. 1719 r. sędziego kapturowego lwowsk. 1733 — i 2) Jan, który z Katarzyną Szczepkowską miał syna Stanisława miecznika czerniechowsk. 1739, ten za różne zasługi otrzymał r. 1746 od króla Augusta III dożywotne używanie wsi Zgniła Turza zwanej, a z Katarzyną Grzybowską (ta jako wdowa w r. 1767 odstąpiła za konsensem królewskim wieś Zgniła Turza Jakóbowi Sasimowskiemu) miał córkę Wiktoryę za Hoszowskim i czterech synów: 1) Tomasza karmelita, 2) Józefa ożenionego z Czepańską, 3) Leontego (ten udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim r. 1782), który z Hoszowską miał syna Wincentego — i 4) Jana stolnika bydgoskiego, po którym z Maryanną Jeżewskiej zostało synów dwóch: Wincenty i Maciej dziedzic dóbr Szydłowca (w tarnopolsk.), mający z Duninówną Sulgostowską syna Wiktora Andrzeja Jana Nep. trzech imion. Do tegoż domu należy Adam, który miał za sobą Maryannę Biernacką, a także jak się zdaje Ksawery urzędnik ambasady ros. w Londynie (ur. 1790 † 1855), autor kilku utworów poetycznych w języku francuskim, piszący pod pseud. *Jean Polonius.*

Łabecki h. *Łabędziogryf.* Antoni i synowie jego Hieronim i Władysław. *Spis szl. król. polsk. 1851.* Wymieniony wyżej Antoni był mecenasem przy sądzie najwyższej instancji król. polsk. i wydał *Kodeks cywilny i Krótki rys procesu...*, umarł r. 1854. Syn jego Hieronim, vice-dyrektor wydziału górniczego, wydał kilka dzieł treści mineral-geologicznej.

Łabinowicz h. *Sas.* Andrzej i Tomasz w sądzie gr. trembowelskim 1782, Kajetan syn Tomasa, Wojciech i Andrzej wnukowie Tomasa, Antoni, Stanisław, Jan i Andrzej w wydziale Stanów galic. 1830 — udowodnili szlachectwo.

Łabuński h. *Zagłoba.* Mikołaj biskup kamieniecki † 1467. *Nies.* — Michał 1700 z pow. wilkomiersk. podpisał się na zjeździe obywateli pod Olkinikami. Rajmund stolnik inflancki 1792. *Wiel.* **Łacki.** Jan syn Wojciecha. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

*) Tego to zdaje się Piotra (syna Zygmunta) nobilitacja zapisana w Metr. kor. 1595. *Czacki.*

Łącki h. Brodzie. Tylko *Paprocki* pisze, że Franciszek, urodzony z Młodziejowskiej, siostry podskarbiego kor., był tego herbu. *Nies.*

Łącki h. Jelita, piszą się z Nadola. Franciszek archidyakon pomorski 1589, a potem biskup margarytański, suffragan kujawski 1614. Brat jego Krzysztof kanonik sandomierski. Konstantyn z Nadola, dziedzic na Łopatówce, Wojciech, Hieronim, Remigian 1648 w sandomierskiem. Remigian sędzia z. czewski, miał za sobą Gertrudę, córkę Marcina Powalskiego Lewalta sędziego mirachowskiego, wdowę po Wojciechu Gissie staroście borzechowskim, z którą spłodził: Felixa przeora oliwskiego, Jędrzeja kanclerza gnieźnieńskiego i prezydenta trybunału kor., Piotra pułkownika, ten z Czaplówką *ster.*, Floryana, tego z Rudnickiej syn Józef miał za sobą Małachowską. Mikołaj z Nadola podstarosta gr. checiński, żonę swojej Alexandrze z Kotulina Grodzickiej h. Gryf, córce Jędrzeja, nadgrobek marmurowy wystawił w Radomsku 1637, kędy syna wspominają z niej Alexandra. N. Łącka Adriana Kitnowskiego sędziego malborskiego małżonka. Krzysztof z Nadola miał za sobą Katarzynę Kozierowską. Maryanna Piotra Łączyńskiego h. Nałęcz małżonka. *Nies.* — Adam (ur. 1721 † 1784) kasztelan sandomierski, 1781 dziedziczył na Skotnikach w sandomierskiem.

Łącki h. Korszog, w Wielkopolsce. Z tych Stefan chorąży poznański, żona jego Zofia w Wierzbna. Jan starosta nakielski, kwitnął 1630 i 1650, syn jego także Jan najprzód podkomorzy wschowski, umarł kasztelanem kaliskim, fundował OO. Reformatów w Szamotułach pod tytułem św. Krzyża w r. 1676, miał za sobą Ludwikę, córkę Stanisława z Sztembergu Kostki starosty lipieńskiego która ostatnia z domu Kostków, † 1681, (wniosła w ten dom obszerne dobra Szamotuły i Wronki) z tej spłodził dwie córki, z których jedna *Imo voto* za Jakóbem Szczawińskim wojewodziec inowrocławskim, *2do voto* za Janem Działyńskim wojewodą pomorskim, druga w zakonie św. Dominika i synów trzech: Jana, Alexandra i Władysława. Z tych Jan dziedzic na Szamotułach, miał za sobą Teresę Antoninę Dąbską wojewodziankę brzeską kujawską, którą utracił 1700, miał i drugą Katarzynę Mycielską stolnikównę poznańską. Alexander łowczy kaliski, † 1723. N. miał za sobą Zofię Szoldrską cześnikównę kaliską. Drugi Elżbietę Grudzińską. Jan z Poradowskiej urodzony, temu Katarzyna z Dobęcina Dobiecka powiła córkę za Cyprianem Kręskim starostą stawiszynskim. Barbara Macieja Kierskiego żona. N. Łącka, siostra rodzona kasztelana kalisk., była za Pawłem Morawskim starostą gniewkowskim i chorążym inowrocławskim. To *Niesiecki.* — Niemamy materyałów dla zestawienia dokładnego rodowodu tej starożytnej rodziny i dlatego ograniczamy się na podaniu jej genealogii w jednej tylko linii, kwitnącej po dziś dzień w Wielkopolsce. Władysław, syn Jana (zmarłego podług *Lukaszewicza* w r. 1665) kasztelana kaliskiego i Ludwika Kostczanki (o czem wyżej *Nies.*), dziedzic dóbr Wronki składających się z kilkunastu wsi i folwarków, Szamotuł także z przyległościami i niemniej wielkiej majątności Łobrzeńskiej (ogromną tę fortunę wniosła w dom Łąckich Kostczanka), kasztelan kruszwicki do r. 1726, miał za sobą Maryannę Kadzidłowską, z której oprócz córki Ludwika (*Kosiński* mylnie daje jej imię Wiktorya i pisze, że wyszła za Andrzeja Łąckiego) za Franciszkiem Szczanieckim (1736) — został syn Józef podkomorzy brzesko-kujawski, pułkownik królewski i poseł na sejm 1766, ten zaślubił Jadwigę (podług *Kosińskiego* Joannę) z Werbna Pawłowską, z której córka Weronika za Adamem Kwileckim i syn Melchior, który w r. 1805 wystawił własnym kosztem pułk piechoty i szwadron huzarów (w nagrodę czego mianowany został pułkownikiem przez cesarza Napoleona I), ten umarł w r. 1828, zostawiwszy (podług *Kosińskiego* z N. Śmitkowskiej) synów dwóch: Nepomucyna † 1831 bezdzietnego i Antoniego (ur. 1797 † 1864), ten miał za sobą Nimfę Sezaniecką, z której oprócz trzech córek: Weroniki dziedziczki dóbr Kuffewo z przyległościami (w król. polsk.) za Bronisławem Dąbrowskim, synem słynnego jenerała Jana Henryka, Emilii za Ignacym hr. Bnińskim na *Samostrzeli* i Kazimierzy za Tertulianem Stablewskim — trzech zostało synów: Zygmunt dziedzic dóbr Konina, Bolesław † 1857 i Władysław dziedzic dóbr Lwówka z przyległościami, poseł na sejm pruski, który z Antoniną hr. Skórzewską ma następujące potomstwo: Stefana na *Lwówku*, oficera gwardii pruskiej, ożenionego w r. 1880 z Konstancją Mierzyńską, Stanisława, Maryą za Alfredem hr. Mycielskim, Izabelę, Helenę, Irenę i Antoninę. Obszerniejszą wiadomość podamy w *Dodatku.*

Łącki h. Lis, w sieradzkim. Maciej archidyakon gnieźnieński, scholastyk kujawski, dziekan łowicki, kanonik krakowski, u kilku arcybiskupów gnieźnieńskich kanclerz, dla biegłości w prawie u wszystkich wielkiej estymacji, † 1557. Sebastyan kanonik poznański i kaliski, żył 1601 r. Elias obszter-lejtnant pod gwardją Jana Kazimierza, pod Choćimem mężnie stawał. Joachim porucznik Władysława Mszczowskiego wojewody krak., w potyczce z Węgrami pod Potyliczami i kilku ich braci w różnych bataliach krew z życiem dla ojczyzny wylali, co wspomina *Konstyt.* 1662, która bratu ich Piotrowi, mężowi także rycerskiemu, dobra Plaskowice, Turowice i Rudziska w z. opoczyńskiej w nagrodę jego i braci jego zasług na piętnaście lat puściła. Łącka Remigiana Borowskiego h. *Abdank*, Maryanna Tomasza Bogustawskiego h. *Prus* — małżonki. Wojciech w woj. wołyńskim 1632. Jan z Koszyc. Adam w Łękach miał za sobą Kozierowską. *Nies.*

Łącki h. Pierzchała. Do tych referują nasi pisarze Mikołaja kasztelana kamienieckiego 1563 *Konst. fol. 66*, z synów jego Kasper posem wysłany do mistrza krzyżackiego w Inflanciech, tamże od Krzyżaków zabity. Drugi syn N. *) mąż uczony. Trzeci z Sempelborskiej urodzony. Mikołaj z Chraplewa chorąży poznański, człowiek godny, posłował na sejm 1587, kwitnął jeszcze 1617, córka jego Elżbieta za Marcyanem Chełmskim chorążym krak. Franciszek i Paweł w Łęczyckim 1674. Alexander 1697. *Niesiecki.*

Łącki z Łek h. Pilawa z odmianą. Stanisław i Wincenty synowie Jana, Józef, Antoni i Wincenty synowie Piotra, Stanisław, Antoni i Jan synowie Franciszka, Seweryn i Karol synowie Jana i Ignacy syna Antoniego — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Łącki h. Prus Imo, tak piszą o nich nasi pisarze. *Nies.*

Łącki h. Rawicz. Michał udowodnił szlachectwo w sądzie gr. halickim 1782.

Łączka. *Kurop. i Malach.*

Łączkowski. N. miał za sobą Annę Kobielską, Kasper (ale Łaskowski go napisano) Annę Kowalską 1550. Są i temi czasy Łączkowscy w poznańskim. *Nies.* — W r. 1788 Antoni podstoli halicki. *Kras.*

Łączkowski h. Nałęcz. Antoni, Marcin i Józef udowodnili szlachectwo w wydziale Stanów gal. 1769. **Łączkowski z Łączkowiec h. Zadora.** Antoni, Wincenty, Wacław i Ignacy synowie Maxymiliana i Adolf syn Wojciecha udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Łączyński. Mikołaj wymieniony w *Metryce kor.* jako nobilitowany r. 1520.

Łączyński h. Nałęcz. Dom pod tem imieniem w Polsce starodawny i zasłużony, osobliwie z rycerskich dzieł wstawiony; gniazdo ich w ks. mazowieckiem i z dawna Kościeszą się klejnotowali, później zaś Nałęczem zwanym i to z tej podobno przyczyny, jak pisze Jan Tański instygator kor., z tym domem skoligowany, *in MS.*, że Samuel Łączyński kawaler młody, będąc dworzaniem Zygmunta I, podczas wesela tegoż monarchy z jednym kawalerem szwedzkim zwałownym się, nagle wyzwał go na pojedynek, w którym wprawdzie raniony był od Szweda w głowę, acz nieszkodliwie, ale tym razem zajązuszony Samuel, tak zwałwie natarł na Szweda, iż jednym cięciem głowę mu od szyi odciął. Gdy król dowiedział się o tem, kazał sobie przywołać Łączyńskiego, ten zmieszany i zapomniawszy o ranie, z której znacznie krew na twarz splywała, coprędzej pobiegł do Pana, co spostrzegłszy król, przędko dał mu chustkę białą, którą się natenczas z potu ocierał, aby nią krew z rany plynącą otarł, czyli ranę zawiązał. Ten tedy Samuel, na znak wieczny tej ku sobie pańskiej łaski, miasto Kościesz, Nałęczu białego za herb zażywać począł. I przydaje tenże *MS. Tańskiego*, że descendentes od tego Samuela i inni Nałęczem pieczętować się zwykli, ztąd poznać, że tak dawni Kościeszowie, jak i potem Nałęczowie Łączyńscy jednego są domu; dodaje tenże *Tański in MS.*, iż on sam miał za sobą Joannę Łączyńską, której ojciec Maxymilian, na jedneje tarczy Kościeszą i Nałęcz za herb nosił. Piszą się zaś z dawna i pisali z Nowego Łączyna w ziemi ciechanowskiej. Jan burgrabia a potem pisarz gr. krak. i z przemyski, wysokiej nauki, u królów i u całej ojczyzny osobliwie miał poważanie; toż go używano posem na sejmy walne, a monarchowie do swoich sądów *Constit.* 1587. Zostawił według *Baran.* z Anny Łyczkówny jednaka syna Kaspra, ale ten młodo umarł i córkę Zuzannę za Jerzym Obalkowskim. Brat jego rodzony zostawił syna Stanisława, jako pisze tenże *Baran.* Prócz tego sływał Stanisław z Wołyńca 1632. Jan Franciszek łowczy rożański 1674. Kwitnął tegoż wieku Franciszek podstoli łatyczewski, z sejmu 1683 komisarz do granic między księstwem pruskiem a wojew. mazowieckiem i podlaskiem (zdaje się, iż ci bracia swoje byli rodzeni). Jan Franciszek z Nowego Łączyna, stolnik gostyński, brat stryjeczny Jana pisarza z przemyskiego a gr. krak., mąż umysłu i serca wspaniałego, rotmistrzem całe życie na usługach ojczyzny strawił; ten z Cecylią Tańską, córką Jana instygatora kor., dwóch miał synów: Wincentego dziedzica Nowego Łączyna, którego syn Wojciech z Jadwigi Pokrzywnickiej dwie tylko zostawił córki: Jadwigę za Waleryanem Bukowskim i Konstancją za Wojciechem Rudzińskim (które się potem dzieliły dobrami dziedzicznymi po ojcu r. 1569) i Bogusława wojskiego warszawskiego, tego zaś syn Ludwik z Anny Obrembskiej, odumarł syna swego w dzieciństwie warszawskiego, Piotra, potem podczaszego rożańskiego, który na Rusi i Ukrainie wielkie sobie imię zasłużył przez rycerskie dzieła, gdzie się ożeniwszy i dóbr dziedzicznych w woj. ruskiem i kijowskiem nabywszy, osiadł. Tego syn Hieronim Stanisław albo Mikołaj Hieronima Stanisław, chorąży kijowski i generalny protektor i komisarz skarbu kor. w prowincyi ruskiej; wstawiał się mężstwem i odwagą w różnych okazach, osobliwie przeciwko Szwedom pod Kircholmem; miał za sobą Maryannę Gadomską h. *Rola*, z której zostało synów czterech. Z tych pierwszy Zygmunt skarbnik sandomierski a potem

*) Podług *Paprockiego*, imie jego było Balcer, a brat jego z Sepolborskiej urodzony, zostawił potomstwo.

stolnik krakowski; jego zaś syn Kasper cześnik krakowski, całe życie swoje trawiać w służbie wojennej, zasłużył sobie na imię głównego kawalera w dziełach rycerskich, osobiście pod Montwami; zaślubił Barbarę Werecką, Macieja podwojewódzkiego krak. córkę, która mu powiła córki dwie: Zofia i Regine, synów zaś siedmiu, z których 1) Marcin młodo umarł, 2) Stanisław, 3) Maciej, 4) N. z Felicyanną Kielanowską *ster.*, 5) Szczęsny albo Felix, którego córki: Dorota Malinowskiemu, Anna zaś Turkiewskiemu dostały się w małżeństwo. 6) Wojciech, jego zaś synowie: Adam i Wojciech. 7) Piotr wojski sandomierski, mąż także rycerski, Turkom, Tatarom i rebelizującym Kozakom na Ukrainie straszny z męstwa i nieporównanej odwagi, z Maryanny Łackiej h. *Selita* zostawił trzech synów: Jana podobno bezdzietnego, Kazimierza (który z Magdaleny Radwanówny spłodził córkę Annę a synów dwóch: Jana *ster.* i Jędrzeja) i Wojciecha męża rycerskiego nieustraszonego serca, ten z Justyną Roszkowską miał córkę Annę panną zmarłą i synów trzech: Jakóba i Walentego *ster.* i Antoniego skarbnika radomskiego, który w ślady antenatów swoich wstępując, służył pod pancerną chorągwią z ks. Czartoryskim; po śmierci Augusta II podczas interregnum województwo sandomierskie destynowało go sędzią kapturowym 1733, a potem tegoż roku pod Warszawą posłem od siebie deputowało, a dalej podczas scysy i zamieszania w ojczyźnie, marszałkowi swemu konsyliarzem przydało. Drugi syn Hieronima chorążego kijowskiego — Piotr, podczaszy z lwowskiej, krótko żyjąc, zostawił w dzieciństwie syna Mikołaja z Skniłowskiej urodzonego, który był pisarzem skarbu kor., tego syn Andrzej, wojownik i kawaler zawołany, w różnych, osobiście przeciwko Moskwie i Szwedom okazjach zalecony, złączył się z Narajowską, z której jeden syn Józef, sławny wojownik jako pułkownik królewski, potem za króla Kazimierza generał-major 1665, w nagrodę krwawych zasług i wielkich szkód w dobrach jego dziedzicznych od nieprzyjaciela poczynionych, tenże król nadał mu pewne królewsczyzny, nawet i od starostwa buskiego oderwane przez osoblwy przywilej, a wkrótce i starostwo buskie konferował; ofiarowanej sobie od króla Jana III najprzód kasztelanii lwowskiej a potem województwa bełzkiego akceptować niechciał, wołac raczej resztę życia starganego na usługach ojczyzny, w wojsku trawić; kilka razy dostał się był w niewolę moskiewską i tatarską, z której cudownym niemal sposobem zawsze się wydostawał; miał za sobą Łaskownicą, córkę Abrahama i Katarzyny Szlomskiej; pełny zaś lat, sławy i zasług, dokończył życia w Bienkowej Wiszni, dobrach swoich dziedzicznych, pochowany w Rudkach. Jego syn tylko jeden Andrzej, podkomorzy nowogrodzki, pierw w regimencie ojcowskim pułkownik, po śmierci zaś ojca swego przeszedł usarzem pod chorągiew królewską Jana III, człowiek wszystkim miły, dla pięknych obyczajów i wspaniałych przymiotów u wszystkich sobie wielką zjednął estymacyą, miał za sobą Teresę Antoninę Fredrownę wojewodziankę podolską, z której miał dwie córki: Katarzynę z Michałem Chłopickim kasztelanem czerniechowskim i Ludwikę *Imo voto* za Makowieckim starostą byszewskim, *2do voto* za Cetnerem starostą tymbarskim, synów zaś czterech, z których Józef, Tomasz i Michał młodo zmarli, czwarty zaś Jerzy Antoni chorąży z lwowskiej, zaś r. 1738 podkomorzy lwowski, potem za generalnej konfederacji nie tylko był generalnemu marszałkowi konsyliarzem przydany, ale też całego generału województwa ruskiego skonfederowanego, przez lat półtrzecia marszałkiem, przez który czas za jego dyrekcji i laski, czternaście sejmików w temże województwie *pro bono publico* konsultując, koniec swój i pożądany skutek wzięły; przy dobrach swoich dziedzicznych Kutkorzu założył i wystawił miasteczko, które od imienia Maryi Matki Bożej nazwał Maryanów, gdzie tymczasem kościół drewniany wystawił i księdza przy tym kościele swoim trzymał nakładem; miał za sobą *Imo voto* Annę z Tęczyną Ossolińską cześnikównę żydaczewską, która mu powiła córkę Teresę za Stanisławem Ustrzyckim, *2do voto* Maryannę Zielonczankę, córkę Alexandra cześnika kijowskiego, z Konstancji Gumowskiej urodzona, ale z tą krótko żył i bezpotomnie, *3tio voto* Teresę Gałęcką, wdowę po Gałęckim mieczniku podlaskim, z domu Karśnicką podkomorzankę halicką h. *Leliwa*, ta mu powiła syna jedynaka Józefa w dzieciństwie zmarłego. Trzeci syn Hieronima chorążego kijowskiego — Zygmunt Bogusław podstoli warszawski, poseł z województwa mazowieckiego na sejm 1648, w Warszawie na tej funkcji i usłudze dla ojczyzny, życie zakończył. Jego syn Piotr z Justyną, Jana Obrembskiego komornika warszawskiego córki, spłodził Ludwika chorążego warszawskiego, męża przeciwko Tatarom i Szwedom walecznego, który z Wiktoryą Chłopicką miał córkę Joannę zakonnicę ś. Benedykta w Chełmie, synów zaś dwóch: Jana, który od Tatarów młodzianem poległ i Macieja pułkownika w polskiem wojsku, który wysłany był posłem do Moskwy od Jana Kazimierza, ten miał za sobą Maryannę Łaczyńską, córkę dziedzica Nowego Łączyna, z którą wziął połowę tych dóbr w dziedzictwo; ta powiła mu córkę Barbarę za Franciszkiem Zawadzkiem cześnikiem warszawskim i synów trzech: Michała, który w wojsku kor. niewczasami pod Chocimem stargawszy zdrowie, wkrótce młodzianem umarł w obozie na Ukrainie; Jana Stanisława usarzą pod hetmańską chorągwią Jana Sobieskiego, ten w wojew. poznańskim zaręczywszy sobie Annę Tomicką, starosty obornickiego synowicę w Obiezierzu, tamże śmiertelnie zachorowawszy, przed czasem aktu weselnego umarł — i Floryana, walecznego rycerza pod Wie-

dniem, z której ekspedycy powróciwszy, w woj. poznańskim zaślubił Katarzynę Kamieniowską h. *Junosza*, z której spłodził córki dwie: Teresę i Annę, ale te młodo pomarły, synów trzech: Józefa Marcina, Andrzeja Soc. Jesu profesora ś. teologii w kolegium lwowskim i Władysława Wojciecha, który w r. 1734 komisarzem do skarbu na komisya poznańską województw wielkopolskich naznaczony, będąc zaś w prawie biegłym, sądził subdelegatem surrogatem w grodzie poznańskim sprawę między generałem wielkopolskim i kasztelanem łędzkim i innych sprawy, † 1736. Czwarty syn Hieronima chorążego kijowskiego — Felicyan stolnik łeczycki, człowiek godny i wymowy gładkiej, wielką sobie uczynił *popularitatem* w tem województwie, zaślubił Lasocką h. *Dolega* podkomorzankę zakrocimską, córkę Wacława, z której córki dwie: Helena w Sierpcu ksenią umarła i Ewa najprzód za N. stolnikiem zakrocimskim, później za N. Kąckim, synów zaś pięciu: 1) Józef Jan, najprzód cześnik latyczewski a potem gostyński, człowiek nauki doskonałej i rozsądku wielkiego, złączywszy się dożywotnie z Niemojewską, zostawił córkę jednę Antonię zakonnicę ś. Benedykta w konwencie toruńskim i synów kilku (jeden z nich w zakonie ś. Pawła w Częstochowie), 2) Franciszek wojski warszawski, ten z Mokronowską chorążanką warszawską podobno *ster.* 3) Jan cześnik rożański, człowiek także rycerski, jego małżonka Zubczewska podczaszanka podolska. 4) Michał, który krótko żyjąc z Zawadzką wojskiego warszawskiego córką, bezdzietny umarł. 5) Ludwik, zostawiwszy braciom swoim dostatnią fortunę w gostyńskim, Piotrowi I Wielkiemu carowi moskiewskiemu przypadły od serca, poszedł z nim do Moskwy, tam najprzód był jego sekretarzem i podkomorzym nadw., potem na dalsze wyniósł go godności, następnie posłem pełnomocnym do cesarza Karola VI, nareszcie ministrem i posłem rosyjskim u dworu wiedeńskiego. Stanisław dziedzic na Kiernozi, wżgardziwszy światem i fortuną, został reformatem ś. Franciszka, braciom swoim rodzonym zostawiwszy dobra dziedziczne bez wszelkich zapisów i dyspozycji, bo nad wszystkich spodziewanie świat porzucił. Kwitną jeszcze Łaczyńscy w Kujawach. N. była za Dzierżanowskim. *Niesiecki.* — Antoni łowczy i poseł gostyński (tego czy innego Antoniego kładzie *Krasicki* chorążym gabińskim w r. 1778), Konstanty, Piotr i Stanisław łowczye gostyński — podpisali z woj. rawskiego elekcyą króla Stanisława Augusta. Ciz sami czy inni w przypiskach *Krasickiego* wymienieni: Piotr pisarz gr. gostyński, Konstanty podczaszy gabiński, Stanisław starosta gabiński w r. 1788, Maciej starosta gostyński, Piotr stolnik i N. starosta bachyński w z. lwowskiej, który miał za sobą Wiszniowską. Ten ostatni zdaje się, któremu na imię było Jerzy (w księgach kośc. w Rudkach znajduje się metryka chrztu z r. 1715 Franciszki Łaczyńskiej, córki Jerzego i Anny Ossolińskiej i druga metryka z r. 1728 Józefa syna Jerzego i Teresy), był kasztelanem lwowskim od r. 1746 do 1754. Jerzego zaś syn (niemamy w tem jednak pewności) Józef generał-adjutant króla Stan. Augusta, członek Stanów gal., wyniesiony w r. 1783 do godności hrabiów austriackich, zostawił syna Augustyna, członka Stanów gal. Tego ostatniego brat czy też syn Józef, artysta-skrzypek, miał za sobą Różę Łaczyńską, z której syn Henryk dziedzic dóbr Kutkorza, Lisek, Stojanowa, Sorocka, podkomorzy Ojca św., kawaler maltański, znany autor dramatyeczny i malarz, ma za sobą Weronikę hr. Łosiównę, która mu powiła syna Henryka i córkę Stefanią. Z tejże linii kwitnącej w Galicyi: Stanisław, Antoni (bodaj że ten Antoni był chorążym żydaczewskim i miał za sobą Teresę *de Granów* Karśnicką 1768 *ks. kośc. w Rudkach*), Ludwik i Michał w sądzie z. lwowskim r. 1782, a Józef syn Stanisława w r. 1836 w wydziale Stanów gal. i Stefan wnuk Antoniego w wydziale kraj. 1862 — udowodnili szlachectwo. Z tych Stanisław dziedzic Bodiacyz, ma za sobą Jadwigę Rulikowską. — Jedna linia Łaczyńskich osiadła w końcu XVIII wieku na Wołyniu. Z tej Stanisław miał za sobą Chomętowską, brat jego jeden Felix major, drugi Antoni kapitan w armii ros.; tych znów brat stryjeczny Józef, nabył większą realność miejską w Kowlu i tam osiadł; syn jego Franciszek miał za sobą Julię Hadziewicz, z której zostało następujące potomstwo: Elżbieta za Józefem Chmielowskim, Jakób beżżenny, Julian i Ksawery Józef, mający z Maryą Popławską córkę Julię i synów trzech: Józefa, Leona i Jerzego. — Z linii kwitnącej w królestwie polskiem udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.: Teodor Mich. Kazim. Stan. Józef syn Macieja (ten to zdaje się Józef był generałem brygady wojsk polsk. za księstwa warsz.), Adolf syn Dyonizego, Kazimierz i Edward (kapitan Igo pułku piechoty ks. warsz.) synowie Piotra. Z tych Adolf (ur. 1796 w Gradowie, † 1870 w Poznaniu) podporucznik 2go pułku Mazurów, ozdobiony krzyżem złotym *virtuti mil.*, po powrocie z Syberyi w r. 1837 był radcą dyrekcji głów. tow. kred. w Warszawie, a w r. 1839 poślubiwszy Rozalią Pełnińską, wdowę po Dąbskim, osiadł w Wielkopolsce na dobrach Kościelce w pow. inowrocławskim. Łaczyński h. *wł.*, który jest taki: podkowa stojąca w tarczy, na niej zaś krzyż kawalerski, a w środku strzała żeleżcem na dół. To pisze *Niesiecki* pod Łaczyńskimi Nałęczami, gdzie wymienia Katarzyną złożoną i syn jego Jan czyli Antoni tamże żyjący; dodaje tenże autor, że są i w Warmii. Łada h. *wł.* Jakusz czy Janusz Łada syn Piotra Pilch kasztelana czerwienińskiego, którego Bolesław książę starosta łędzkim uczynił, a bodaj nie pierwszy przodek tego herbu. *Bielski* i *Papr.* wspo-

córkę i z tej były dzieci, a Daniel, średni brat, miał za sobą Zofią Kmiciankę, córkę Jana i miał trzy córki; póty *Baran. in MS.* i przydaje, że się Łasińscy piszą z Grochowa. *Nies.*

Łaskarzewski. *Kurop. i Małachowski.*

Łaskawski h. Nieczuja, piszą się z Łaskawy. Jan 1648 w mazowieckiem. Jędrzej w brześcińskim 1674. Tomasz 1697 w Wielkopolsce. *Nies.*

Łaski h. Korab, w sieradzkim. Wojciech kasztelan łęczycki czyli łędzki 1417, syn jego Stanisław chorąży sieradzki. W r. 1410 Mroczkon z Jopuchowa, z domu Łaski, miał od króla Jagielly nadaną w tenetę Prusmorg fortecę od Krzyżaków odebraną. Jan kustosz gnieźnieński, krakowski, kujawski, poznański kanonik, brat rodzony Jana arcybiskupa, umarł młodo 1512. Jan arcybiskup gnieźnieński, prymas, sławny kanclerz kor., twórca statutów i zbioru praw, † 1531, w Gnieźnie pochowany. Jarosław z Łaska wojewoda sieradzki, brat trzeci Jana arcybiskupa, z Lanckorońska, która w ten dom wniosła Lanckoronę, miał córki: Katarzynę za Janem Tęczyńskim wojewodą sandomierskim, † 1568, N. za Wolskim kasztelanem sandomierskim i Zuzannę za Myszowskiem kasztelanem wieluńskim i synów trzech: Jarosława wojewodę inowrocław, Jana i Stanisława; z tych Jan proboszcz gnieźnieński i łęczycki, kustosz płocki, już był *Electus* na biskupstwo wesprzynińskie w Węgrzech, atoli po śmierci stryja swego arcybiskupa, żonę pojął, o co od Gamrata arcybiskupa gnieźn. dekretnie osadzony; do Anglii się wyniósłszy, sektę kalwińską rozkrzewiał 1540, ale i ztamtańd wygnany po śmierci Edwarda króla angielsk., tułał się po różnych krajach i wreszcie wrócił do ojczyzny, umarł 1560, zostawiwszy córkę Morsztynównę rachmistrzową żup krakowskich*) i synów trzech: Hieronima, Samuela i Jana; z tych Samuel rotmistrz król., poseł do Szwecji r. 1598 od Zygmunta III do Karola księcia Finlandyi, komisarz król. do Królewca i deputat do załatwienia interesów księcia pruskiego, miał za sobą Zofią Kensingównę. Hieronim wojewoda sieradzki (tak go pospolicie autorowie zowią, atoli w liście Zygmunta I, także *in MS. Petric.* Jarosławem go tytułują, gdzie z stryjem swoim Janem arcybiskupem, Jakóba, Jana i Wincentego *prothonotarium apostolicum* i kanonika padewskiego, szlachtę włoską, do herbu Korab przyjmował.***) w różnych legacjach jeździł od Zygmunta I, potem zjedną Turcyją dla Jana króla węgiersk., za co w nagrodę otrzymał od tegoż króla w administracją księstwo siedmiogrodzkie, potem więziony, dalej wynagrodzony, wrócił do Polski 1534, zżądź przenióst się do Ferdynanda króla, † 1542, zostawiwszy córki dwie: Jadwigę za Ciołkiem z Zelechowa i N. Hornostajową wojewodzina brześcińską i syna (drugi Hierosław młodo umarł 1532) Albrachta wojewoda sieradzkiego, starostę zakrocimsk. i mławskiego, ten zostawszy przy wielkiej majętności po śmierci ojca i po dwóch żonach wielkie skarby pobrawszy, które częścią na posługach Rzeczypospolitej, częścią na przyjacielskich, częścią też między ludzic godne, tak rycerskie jako i uczone, rozdał, w r. 1568 Tatarów pod Oczkowem pobit; sprzyjał potem Maksymilianowi przeciwko Stefanowi królowi i w poselstwie do niego jeździł, dlatego gdy Stefan już rządy królestwa objął, Łaski tymczasem na dworze się cesarskim bawił, Lanckoronę mu tedy Stefan odjął, którą mu przywrócił, gdy go po odebraniu Połocka przywiatał i przeprosił 1579; na koronacyą Henryka króla czterysta wybornych ludzi wystawił. Sabina de Schewe Francuzkę małżonkę Łaskiego wojewody sieradzkiego, r. 1611 jeseze żyjąca, wspomina pewny nagrobek w Łasku u *Starow. in Monum.*, zdaje się że to żona tego Albrachta; Hieronim i Olbrycht wojewodzicowie sieradzcy 1607 podpisali protestacyą przeciwko rokoszanom *in MS. Cracov.* i na nich ten dom ustał. Brata tego Wojciecha, *Hosius epistol. 155 fol. 314* zowie wojewodą kaliskim 1572. Stanisław wojewoda sieradzki, brat Hieronima wojewody, syn Jarosława z Lanckorońskiej, w różnych legacjach do postronnych monarchów ojczyźnie służył, król Zygmunt August nadgradzając mu koszta na tej publice podjęte, puścił mu starostwo łęczyckie; miał za sobą Beatę z Sprowy Odrowążównę wojewodziankę ruską, Jana córkę, z której córki: Jadwiga *Imo voto* Rzeszowska, *2do voto* za Biejkowskim Janem stolnikiem przemyskim czyli za Piotrem chorążym czerskim, N. Włodkowa starościna kamieniecka, potem poszła za Kunata rotmistrza sławnego, Anna *Imo voto* Odrowążowa starościna opoczyńska, *2do voto* Kościelecka Jędrzejowa wojewodzina poznańska, Zofia Starzechowska podkomorzyna lwowska, starościna wyszogrodzka, synów także jego dwóch liczy *Papir.*: Stanisława, któremu w *Gniaździe* przypisał kasztelanią inowrocławską, atoli w *Księdze o herbach* opuścił ją — i Mikołaja krajczego kor., starostę krasnostawskiego i malborskiego, wspominają go *Konst.* 1569 fol. 154, obadwa zesłi *ster.*, Mikołaj 1576. Czytałem (mówi *Niesiecki*) na przywileju kollegiaty łowickiej Jarosława dziekana łowickiego 1568. *Papir. pisze*, że Katarzyna Łaska była za Janem Bużeńskim h. *Poraj.* N. siostra zdaje się Hieronima, za Ostrogiem kasztelanem międzyrzeckim. *Niesiecki.* — *Krasiecki* dodaje, że w manusk. helsbergkich znajduje się orygi-

*) Ta czy druga Jana córka była za Lutomirskim, bratem kasztelana sieradzki. *Kras.*

**) Z tego wypada, iż ten Hieronim czy Jarosław był synem Jarosława wojewody sieradzki.

nalna korespondencya Samuela Łaskiego z Szymonem Rudnickim biskupem warmińskim. Z pieczętek pokazuje się, iż był herbu *Korab*, miał urząd sekretarza królewskiego i wyznaczony był do komisji królewskiej w r. 1609, miał także nadaną sobie od Zygmunta III króla dzierżawę szynwałdzką w ekonomii malborskiej. Temi czasy kwitną Łascy w woj. ruskiem, ale niewiadomo czy do Korabitów należą. W r. 1788 Felicjan stolnik sanocki. Antoni chorąży łukowski. Wojciech i Michał v. g. lubelscy. *Kras.* — Marcin (ur. 1799 † 1853) zasłużony profesor i administrator dycyezyi mohilewskiej do r. 1848.

Łaski h. Prus. Dom starożytny w ziemi łomżyńskiej, gdzie gniazdo jego dobra Las albo Lasch, potem Łaś Toczyłowo nazwane; ukazuje się w aktach łomżyńskich od r. 1428. *Kap. Mil.*

Łaski h. Rogala. Jan i Józef udowodnili szlachectwo w sądzie gr. halickim 1782.

Łasko h. Leliwa, na Wołyniu. Olechno ziemianin wołyński 1528. N. miał za sobą Sicińską, Adam Czerezycki Łasko, o którym *Postor. Polon. histor.* Krzysztof 1674. Jan miał za sobą Dorotę Rolankę, z której synowie: Wojciech i Jakób. *Nies.*

Łasko h. Pomian. *Kurop. i Małachowski.*

Łastowiecki. Józef miał za sobą Barbarę Kłopotką miecznikównę łatyecz., z tej był syn Jan. *Nies.* — Klemens i Jan Lastowiec, synowie Józefa, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk., gdzie im przyznano herb *Laryssa*, to samo Józef Kazimierz z *Lastowiec* w sądzie gr. bieckim 1782, ale herb jego — nam nieznan.

Łaszcz h. Prawdzic, w bełzkiem. Jan podkomorzy podolski 1453, starosta zynkowski, w wielu okazyach Tatarów pogromił, osobliwie w r. 1457, w którym krew i życie dla ojczyzny wylał. *Statut Mazov. fol. 67* wymienia Łaszczę z Wrońska podkomorzego (nie przydano jednak jakiego) w r. 1377, zżądź wnosić należy, że się ci Łaszczowie z Mazowsza przenieśli w bełzkie, gdy księżta mazowieckie bełzką ziemią władnęli. Syn Jana podkomorzego podolsk. — Łazarz z Tucamp łowczy bełzki, starosta tyszowiecki, w ślady ojca swego wkraczając, gromił Tatarów gdy bełzką ziemię najechali, ten zostawił córkę Agnieszkę Dębowską wojewodzina bełzką i synów kilku, z których Alexander kasztelan czerski 1580, starosta kowelski i chełmski, deputat do kwarty rawskiej, założył miasteczko i zamek w miejscu obronem, który nazwał Łaszczowem, zżądź potomstwo z niego, nie z Tucamp, pisać się zaczęło; spłodził synów czterech, z których Stanisław młodo umarł, Marcin mąż uczony, archidyakon gnieźnieński, krakowski, łowicki kanonik, sekretarz króla Stefana, umarł młodo, Alexander rycerski człowiek, pod Teczowem kilku rajtarów trupem położył i Jan podkomorzy bełzki, starosta chełmski i tyszowiecki, poseł na sejm 1576 i deputat do kwarty rawskiej, podczas interregna po śmierci Augusta I wysłany od rycerstwa do królowny Anny, szczęśliwie wyperswadował jej, że i na swoją na tron polski elekcyą i na przyszłego męża swego Stefana Batorego, chętnie przyzwoliła, dlatego też potem na dworze jej krajczym został; z Anny Wielopolskiej z Gdowa, starościny tyszowieckiej, wdowy po Strzale, został się był syn jego Jan. Inni Łaszczowie od dóbr Tucamp Tucampszki zawołani, o których na swem miejscu. Inni Nieledewscy, z tych był Stanisław Łaszcz Nieledewski, wojski horodelski, zostawił synów czterech: Jerzego podczaszego u arcybiskupa gnieźn. Uchańskiego, Stanisława, Floryana i Mikołaja. Inni Łaszczowie Obrociworowie, o których na swem miejscu. Jędrzej z Obrowca Łaszcz wojski lubaczowski, z Rudgierzówną zostawił syna Pawła. Bartłomiej Kobelski Łaszcz, brat Jędrzejów, ten zostawił potomstwo. Stanisław Łaszcz z Strzemiela, rotmistrz i mąż sławny, 1576 z innymi posłami Stefana Batorego na tron polski zapraszał; był i drugi Stanisław brat pierwszego stryjeczny, rotmistrz fortunny. Piotr z Strzemiela starosta lityński, z sejmu 1611 komisarz do ksiąząt pomorskich, pod inflantską ekspedycyą wielkie dał dowody rycerskiego serca, miał za sobą Czerną czy Czerską sędziankę krakowską. Samuel kanonik łucki 1639. Zofia Łaszczówna *Imo voto* za Samuelem Lipskim sędzią bełzkim, *2do voto* za Żółkiewskim, druga za Krzysztofem Tomickim. Wacław z Strzemiela łowczy bełzki i Mikołaj 1632. Samuel strażnik kor., chorąży podolski, starosta owrucki, sławny kawaler, † 1649, miał za sobą Katarzynę Kaszewską, z tej była córka Zofia za Janem Drużbicem podkomorzym bełzkim, druga za Walentym Fredrem podczaszym bełzkim i dwóch synów: Michał i Piotr czyli Jan, ale obadwa zesłi bezpotomnie. N. Łaszcz miał za sobą Annę Skotnicką kasztelanę halicką, z której córka Marcella za Michałem Kuropatnickim kasztelanem bieckim. Anna Łaszczówna za Adamem Zulińskim. Zygmunt kasztelan łędzki, z sejmu 1670 komisarz do pogranicznych dyferencyj, z Anną Tuczyńską podkomorzanką inowrocl. bezpotomny. Samuel na Tucampach na sejmie 1676 pierwszy stolnikostwo buskie otrzymał. Franciszka zakonnica ś. Benedykta u Wszystkich św. we Lwowie. Waleryan miał za sobą Helenę Makarowiczównę. Alexander wielkich włości dziedzic, starosta grabowiecki i jasielski, wojewoda bełzki 1720. Siostry tego wojewody dwie: jedna Eufrozyna za Mikołajem Komorowskim h. *Ostoja*, druga za Dyryakiem Radeckim. Miał za sobą Elżbietę Modrzejowską podskarbiankę nadw. kor., z której córka Maryanna za Stanisławem Potockim wojewodą smoleńskim i syn Józef wielkiej fortuny i dostatków ojcowskich dziedzic, w młodych latach

stan sobie duchowny obrał i natychmiast kanonikiem, a wkrótce i kanclerzem w archikatedrze gnieźnieńskiej zasiadł; z tej zaś po dwakroć był prezydentem trybunału kor. 1730 i 1737, wkrótce potem zostawszy suffraganem chełmskim, od Klemensa XII papieża wyniesiony na biskupstwo antypatryjskie. *Niesiecki*. — Po śmierci tego Józefa suffragana chełmsk. obszerna substancja domu Łaszczów ziała się na rodzoną siostrzenicę Annę Potocką wojewodzinę kijowską, mianowicie dobra w woj. bełzkiem Łaszczów, Wareż, Wielkie oraz itd. (dobra Wareż weszły w dom Łaszczów od Marka Matczyńskiego r. 1700, które tytułem zastawu wziął Alexander Michał na Tuczampach i Łaszczowie Łaszcz kasztelan bełzki, a w r. 1711 nabył prawem wieczystem). — N. Łaszcz pułkownik inżynierii rosyjski, niedawno jeszcze żyjący; córka jego wyszła za Jabłońskiego w Kuzniewiczach na Litwie.

Łaszczycyński h. Wierzbna, w Wielkopolsce. Michał miał za sobą Konstancję Koszutską pisarzównę z poznańską, Kowalska Katarzyna, wdowa po Szezurskim Antonim, matka jego. N. była za Franciszkiem Czyżowskim. *Niesiecki*. — Stanisław i Krzysztof podpisali z kaliskiego elekcyą króla Augusta II. Jakób syn Józefa, Józef syn Ksawerego, Stanisław i Felix synowie Józefa, Ignacy syn Kazimierza i Ludwika z Tauberów i Ignacy syn Józefa — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. Z tych Jakób syn Józefa, radca tajny, gubernator warszawski, prezes rady głównej opiek. zakładów dobrocz., kawaler orderów s. Anny, s. Stanisława, s. Włodzimierza itd., zostawił potomstwo, z którego jedna córka Helena za Władysławem Dziembowskim.

Łaszczycyński h. Grzymala, w Prusiech. Katarzyna za Janem Klińskim h. Junosza, N. za Alexandrem Czapskim, N. za Kozłowskim z Kozłowa w Prusiech. Jakób stolnik braclawski, poseł na sejm z Prus 1730. Michał Remigian suffragan warmiński. *Niesiecki*. — Józef w r. 1766 dobra Saleczyna, Sierakowie, Kamienie i Puzdrowa w woj. rawskim i plockim — dziedziczył. (*Herb. rodz. szlach. 1853*). — Ignacy, Edward, Felicja i Stanisław potomstwo Felixa i Julii z Lewińskich i Jan Nep. syn Tadeusza — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Łaszczycyński h. Szeliga, w woj. kaliskim i sieradzkim. Z tych dwóch braci Łaszczycyńskich w Cieciszewie pod Krzepicami dziedziczyli. Alexander pojął Jordanównę wojewodziankę braci. W ziemi zaś sanockiej, Antoni miał za sobą Bukowską łowczankę sanocką, siostry jego, jedna Wybranowska, druga Odrzywolska. *Niesiecki*. — Ten Antoni był podsejdem sanockim, z Bukowskiej licznę zostawił potomstwo, z tych: Franciszek kanonik przemyski, Ignacy miecznik przemyski, pojął Ponisną starościankę pilnicką, z której syn. Trzeci syn Jan duchownym. Andrzej i Franciszek. Córka jedna za Tarnowieckim młodo umarła. *Kras*.

Łaszczycyński h. Eliazewicz h. Trzaska. Andrzej udowodnił szlachectwo w sądzie gr. halickim 1782, to samo Stanisław w sądzie z lwowskim 1782 i jego wnukowie Franciszek i Karol w wydziale Stanów gal. 1828, ale tych herb nam — nieznany.

Łaszczycyński h. Kurop. i Malach.

Łaszczycyński h. Jan w sądzie gr. trembow. 1782 i synowie jego Paweł i Piotr w wydziale Stanów galic. 1821 — udowodnili szlachectwo.

Łaszczycyński h. Antoni w sądzie z lwowskim r. 1782 i wnuk jego Floryan z *Kraszkowic*, członek Stanów galic., w wydziale Stanów gal. 1828 — udowodnili szlachectwo.

Łatkiewicz h. Prus Imo, pod Krosnem w Podgórzu. *Nies*.

Łatkowski h. Poraj, w sieradzkim. Mateusz pisarz grodzki lubelski. Maciej miał synów pięciu, z których Szymon mąż ryccerski, kawaler maltański, a gdy się do obozu Maksymiliana cesarza udał, u niego był kapitanem, wziął w nagrodę komendorstwo opawskie, jest o tem list tak Augusta I, jako i Stefana króla u *Paprock*., dany Stanisławowi bratu jego w nagrodę ryccerskich zasług, który w krakowskim dóbr nabywszy, tamże osiadł. *Nies*. — Tego czy innego Stanisława nobilitacya zapisana w Metryce kor. r. 1580 fol. 569. *Czacki*.

Ławronowicz h. Kurop. i Malach.

Ławrynowicz h. Białyńca. O tych pisze obszernie jeden tylko *Wielądko*. Obacz *Dodatek*.

Ławrynowicz h. Korczak. *Malach*.

Ławski h. Pobog, w Mazowszu. N. archidyakon gnieźnieński 1504. Wielisław pisarz z wiski, poseł z mazowieckiego, podpisał unią Litwy z Koroną. Stanisław z Strzegocina wojewoda mazowiecki i vicesregens 1557, urodzony był z Przerębskiej kasztelanek sieradzkiej, umarł 1576; syn jego Hieronim dziedzic Ławski i Ciemianka, za nim była Zuzanna Węgierska h. *Belina*, z Katarzyny Niszczyczyńskiej wojewodzianki bełzkiej h. *Prawdzic* urodzona, ta mu dwóch synów powiła: Stanisława i Jana, obadwaj w ziemi wiskiej elekcyą Władysława IV podpisali. Jan był podstolim wiskim, miał za sobą *Imo voto* Howską h. *Prawdzic*, z Zielskiej spłodzoną, z tej zostawił córkę Teodorę za Wacławem Rogala Niwickim kapitanem król., stanowniczym kor., *2do voto* miał za sobą Zofią Kamińską h. *Dołęga*, z niej córkę Zofią za Janem Litaworem Chreptowiczem wojewodziec nowogrodzk. i syna Sebastjana podstolego wiskiego, który pojął Annę Bałabanównę i do infant się wyniósł; potomstwo jego: Józef młodo zmarły, Maryanna za Waldynem rotmistrzem

infantskim, Barbara za Michałem Szadurskim stolnikiem infantskim, Stanisław w zakonie Soc. Jesu, Sebastyan miecznik infantski i Teodora Spytecka. N. miał za sobą Elżbietę Łosiównę. Augustyn 1614. *Nies*. — W r. 1788 Jakób v. g. grodzki podolski. *Kras*.

Ławski h. Pomian. *Niesiecki*.

Łaszczewski h. Prawdzic, tych jedni Łańciszewskimi, drudzy Łaszczewskimi piszą. Jakób z Łaszewa podkomorzy plocki, w r. 1496 podpisał list Jana Albrzycha króla u *Łaskiego*. Także N. który kościołowi ostrzeszowskiemu czynsz na dobrach Ptaszkowice zapisał r. 1600. Ks. Sebastyan w zakonie Soc. Jesu kaznodzieja króla Władysława IV, umarł 1635. Mikołaj dziedzic na oboju Łaszczewach, poseł na sejm 1627, kasztelan sochaczewski 1647, w trybunale kor. kilka razy deputat, † 1655, miał za sobą *Imo voto* Barbarę z Skrzywna Duninównę kasztelanek żarnowską, † 1645, z tej miał kilka córek, z których jedna w klasztorze, *2do voto* Malgorzatę z Masłowic Masłowską, † 1651. Szczęsny Zbożny podsejdek z sochaczewski 1648 i Sebastyan sekretarz król. Marcin na Staropolu 1674. *Nies*. — Łaszczewskim przyznaje *Kosiński* trzech kasztelanów 1498, 1715.

Łażyński h. Jastrzębiec. Antoni syn Andrzeja i Maryanny, wnuk Stanisława i Teresy, uzyskał przyznanie szlachectwa od wydziału Stanów Galicyi i Lodomeryi w r. 1787. Według metryk chrztu tego Antoniego, była to szlachta osiadła na Podolu w okolicy Jazłowca. Synowie rzeczono Antoniego — Tomasz, w r. 1834 zgłaszał się do wydziału Stanów o potwierdzenie szlachectwa na mocy legitymacyi stryja, o czem są ślady w archiwum szlacheckim we Lwowie. Jestto zapewne ten sam dom co *Łażyński* i *Łażyński*. Umieszczają ich także *Malach*.

Łazarowicz h. Kościuszka. Dom ten umieszczają *Kurop.* i *Malach*. i do tego zapewne należy Michał chorąży w kor., nobilitowany za zasługi wojenne r. 1662. *Barącz*: *Zywoły*.

Łazarski, w żytomierskim itd. *Malach*. Tomasz udowodnił szlachectwo w sądzie gr. przemys. 1782.

Łazicki h. Jastrzębiec, w sandomierskim wojew. *Nies*.

Łaziński h. Jastrzębiec, czyli Łaziewski w drohickej ziemi, podobno jedni z Łażyńskimi. Elżbieta była za Palczewskim. *Nies*.

Łaziński h. Jelita. *Kurop.* i *Malach*. — W r. 1778 N. miecznik orłowski. *Kras*.

Łaziński h. Krzywdca. *Kuropatn.* i *Malach*.

Łażniewski h. Prawdzic, w bełzkiem. N. miał za sobą Helenę, córkę Mikołaja Łysakowskiego kasztelana chełmskiego h. *Lubicz*, która po jego śmierci wyszła za Wasiczyńskiego. Paweł w bełzkiem 1632. Marcin kanonik kamieniecki, deputat na trybunał kor. 1694. *Nies*. — W r. 1778 Adam łowczy prasnyski. *Kras*.

Łażniewski h. Prus 2do, w sochaczewskiej ziemi. Waleryan pisarz grodzki a potem ziemski sochaczewski 1674. Kasper poseł i sędzia kapturowy sochaczewski 1697. *Niesiecki*.

Łażniński h. Jelita, w łęczyckim, piszą się z Łażnina. Od tych Zamojcy swój początek wzięli: Tomasz albowiem z Łażnina, wyniósłszy się z woj. łęczyckiego na Ruś, tam od Jędrzeja Piwo kupiwszy Stary Zamość, stał się protoplastą nowego imienia Zamojskich. Jędrzej z Łażnina kasztelan łęczycki 1501. Stanisław skarbnik halicki, † 1695, żona jego Apolonja. N. miał za sobą Maryannę Koźmianównę pisarzównę krasnostawską. *Niesiecki*. — W r. 1788 Walenty łowczy wielki kor. *Kras*. — Do tego domu należy Franciszek, generał polski w czasach Kościuszki, † 1819 w Warszawie.

Łazowski h. Krzywdca. Z tych niektórzy z Podlasia wynieśli się do Litwy. Jędrzej podstarości wołkowski. Samuel i Stanisław 1632. N. do Moskwy się przeniósł. Jędrzej 1674. *Niesiecki*.

Łazowski h. Łada. Marcin brat rodzony Jędrzeja Skrzyńskiego nazwanego, o którym mówi się będzie pod Skrzyńskimi, dziedzic na Łazach, od nich Łazowski nazwany, z Kosobudzkiej spłodził Jakóba i Józefa, z tych Jakób bezżenny, Józef zaś z Wolskiej zostawił syna Marcina, którego z Gomolińskiej syn Jan Łada Łazowski, temu Dąbrowska powiła syna Marcina, którego z Elżbietą, Predysława Konieckiego córki, potomstwo: Zofia Dedyńska, Elżbieta Saporowska i syn Jan, temu Złocka zrodziła syna Marcina, który wszedł w kontrakty małżeńskie z córką Alexandra Saporowskiego. N. miał za sobą Drohojowską. — W r. 1788 Stanisław Łazowski komornik graniczny nurski. *Kwasicki*. — Stanisława Łazowskiego, stolnika owruckiego i Apolonii Orzechowskiej syn Wojciech, także stolnik owrucki (*akta gr. przemyskie 1727*) miał za sobą Maryannę Pillankę, z której córka Maryanna za Antonim Kraińskim. *Gen. Koźł.*

Łazowy. Samuel kasztelan mścisławski 1734, są w grodzieńskim powiecie. *Niesiecki*.

Łażyński h. Lubicz. *MS. o Fam. Prusk.* świadczy, że dziedziczyli na Szewie w Prusiech; z tych Łukasz 1632. N. chorąży chełmiński, żona jego Maryanna Rudnicka. *Niesiecki*. — Kazimierz, Józef, Alojzy, Jan, Felix i Alexander udowodnili szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782, niewiadomo nam jednak, czy do tego należą herbu. Niewiadomo nam również do jakiego domu należy Kornelli, nauczyciel gimn. we Lwowie, autor *Wypisów* 1852.

Łażyński h. Nalecz, z dobrzyńskiej ziemi niektórzy z nich wynieśli się do Litwy, to jest Balcer, synowie jego: Stanisław mąż żołnierski, Grzegorz mierniczy oszmiański, ten spłodził Jerzego i Hie-

ronima — i Maciej, od którego syn był Kazimierz. Paweł wojski dobrzyński, z sejmu 1628 deputat na trybunał radomski. *Niesiecki*.

Lebkowski h. Dąbrowa. Józef w r. 1713 dobra Wierzbica-Jańki w woj. płockiem, a Jakób w r. 1767 dobra Mieszki, Barduny, Pernaki i Ruśki w ziemi ciechanowskiej — dziedziczyli. (*Herb. rodz. szl. 1853*). Wiktor syn Felixa, Maksymilian syn Stanisława, Rajmund syn Ignacego, Tomasz i Szymon synowie Cypryana, Hilary syn Ludwika i Hilary syn Cypryana — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Do tychże zdaje się należy Józef († 1826), który miał za sobą *Imo voto* Maryannę Wysocką, *2do voto* Balbinę Głębocką h. *Doliwa*, córkę Karola i Zofii Dłuskiej; jego potomstwo: Julianna za Auxentym Głębockim, Barbara za Kajetanem Strzelbickim, Alexander, w wojsku polskiem, Michał i Ignacy († 1823) który z Karoliną Dębską miał syna Wincentego i córkę Maryannę.

Lędzki h. Nałęcz. Nies. — W r. 1788 Kazimierz regent goniądzki. *Kras.* — Patrz **Lędzki**.

Lęczycza Eustachy. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Lęczycycki h. Niesobia. Jan † 1598. N. towarzysz Pieniązka kawalera 1582, pieszo szedł do szturm pod Pleszkowem. Książd Mikołaj (Lancienus) ur. w ks. litewskim 1574, lubo ojciec jego był szlachcic polski, ale od ks. Mikołaja Radziwiła z Polski wielkimi obietnicami zwabiony i dobrami nadany, w Litwie był osiadł, ale potem z osobliwej łaski Bożej, gdy predykanta nie było, z rąk katolickiego kapłana chrzest św. odebrał i ojca swojego nawrócił, sam zaś wstąpiwszy do zakonu *Soc. Jesu*, rządził kilkakrotnie kolegiami i prowincją litewską, † r. 1652 w Kownie. *)

Lęczycza, w podolskiem itd. *Kurop. i Malachowski*.

Lęczycyński h. Niesobia. *Kurop. i Malach.*

Łekawski h. Nowina, w krakowskiem woj. Michał 1705. *Niesiecki*.

Łekawski h. Pobog, w krakowskiem, tak piszą *Papri. i Okolski*, atoli *Baran*. powiada, że tylko jeden jest dom Łekawskich w krakowskiem. *Niesiecki*.

Łękiński h. Nałęcz, w kaliskiem, piszą się z Łękna. Trojan z Łękna sędzia kaliski r. 1436. Nikodem kasztelan nakielski 1569, miał za sobą Zebrzydowską, siostrę biskupa krak., pięciu synów zostawił. Zdaje się, iż to jedni są z Łakińskimi. *Niesiecki*.

Łękowski h. Lubicz, w płockiem, piszą się z Łeków. Paweł cześnik płocki, Swatosław kustosz płocki. Paweł miał synów: Mateusza kasztelana wyszogrodzkiego 1388 i Pawła podstolego płockiego. Mateusza kasztelana wyszogrodzki. było trzech synów: Mikołaj, Jędrzej pleban w Łekowie, który w Rzymie życie zakończył i Maciej, ten 1451 zostawił z Kucharską kasztelaną zakrocimską pięciu synów: Mikołaja kanonika płockiego, plebana łekowskiego, Szczęsnego dworzana u króla Albrichta, Stanisława marszałka u Boryszewskiego arcybiskupa, tego z Bogackiej wojewodzianki mazowieckiej była córka Jadwiga Romocka stolnikowa płocka i synowie dwaj: Mikołaj i Stanisław. Z tych Mikołajowi Katarzyna Gołyńska kasztelanica czerska powiła córek dwie: Dorotę i Annę i syna Stanisława. Stanisław podstoli ciechanowski miał za sobą *Imo voto* Annę Lesniowską, Stanisława hetmana córkę, z której był syn Wojciech, *2do voto* Annę Wichorowską pisarszównę ciechanowską h. *Lis*, siostrzenicę biskupa płockiego Noskowskiego, z tą spłodził: Jędrzeja, Mikołaja, Jakóba, Zofię i Małgorzatę. Jędrzej czwarty syn Macieja. Jan piąty, złączył się z Gołyńską, z której córka za Borukowskim (matką była biskupa przemyskiego) i syn Franciszek, ten z Wilkanowską, siostrą kasztelana płockiego, spłodził Adama podczaszowego płockiego 1581 i córek dwie: Annę i Zofię; po Wilkanowskiej pojął Nieborską, z tej potomstwo: Szymon, Jan i córka Bogumiła. Adam podczaszy płocki miał za sobą Annę Gumowską, ale z nią żył bezpotomnie. *Bielski* w r. 1388 kładzie Łekowskiego podstarościę kaliskiego i Łekowska, która była za Łochockim Wojciechem cześnikiem dobrzyńskim. *Niesiecki*.

Łekowski h. Nowina. *Malach.*

Łększycki h. Warwina, w woj. sandomierskiem, jedneje dzielnicy z Gnoińskimi. Czytałem (mówi *Nies.*) list in *MS. Petricov*. Zygmunta I, w którym ten król Janowi Łększyckiemu wieś Broniszów odebrał za to, że cło w tych dobrach nienależące wybierał i dał ją Janowi Tarnowskiemu wojewodzie ruskiemu. *Nies.* — Porównaj **Łększycki**.

Lempicki h. Jumoza. Jakób sekretarz kor., gnieźnieński i krakowski kanonik, opat lubiński, kanclerz u Karnkowskiego arcybiskupa, † 1608. Jędrzej w wiskiej ziemi, o którym *Konst.* 1611. Wojciech podsedek łomżyński 1641, a potem sędzia, komisarz do pogranicznych od Prus kiłtini. Adam proboszcz i kanonik smoleński, przed r. 1641 zmarłszy, fundacyą uczynił na Bursę pauperum uboższych szlacheckich dzieci, któreby się w szkołach *Societatis* uczyły, co aprobuje z pochwałą *Konstyt.* w tymże roku *fol. 21*. Kasper w sieradzkim, Piotr w rawskiem, Jakób w ziemi sochaczewskiej, Stanisław, Jędrzej, Jan, Szymon w z. wiskiej 1648. Mateusz podstarości grodzki

*) Obszernie *Niesiecki* pisze o tem nawróceniu i cudach tego Mikołaja.

płocki 1674. N. miał za sobą Konstancją Iwańską, z której córka Wiktoryja Morawska. Tyle *Niesiecki*. — Dalszą wiadomość o tej prastarej rodzinie, ukazującej się w aktach ziemskich wiskich od r. 1461, rozpoczynamy uwaga, że gniazdem jej są dobra Lempica albo Lepice (dawniej zwane Lempice) w ziemi wiskiej położone. Podług *Wieladka* (który co do tej familii, o ile to sprawdzić mogliśmy, nie odchodzi daleko od prawdy) N. *) na *Lempicach* Lempicki zostawił synów czterech: Jana, Pawła, Jakóba i Franciszka w stanie duchownym. Z tych pierwszy Jan na *Lempicach* dużych i małych, miał za sobą Maryannę Gościimińską, z której oprócz czterech córek — zostało czterech synów: 1) Kazimierz, cześnik zakroczymski, który z Urbanowską miał syna Tadeusza (tego to zdaje się synowie: Leon, Paweł i Andrzej legitymowali się w Heroldyi król. polsk.) i córki, 2) Wawrzyniec skarbnik ciechanowski, który z Zbierchowską miał synów trzech: Jana, Wiktora i Franciszka i córek cztery, 3) Jan, poseł na sejmy, kawaler orderu ś. Stanisława bezpotomny i 4) Ignacy, cześnik zakroczymski, który z Maryanną Hiżówną, wdową po Ignacym Lempickim generał-adjutantcie, miał synów dwóch: Jana i Rafała. — **Drugi** Paweł, dziedzic dóbr Noskowa, Januszewa, Pięscideł, Łobowa, Połowina (w zakroczymsk.), sędzia z. zakroczymski, zaślubił Dorotę Lempicką, córkę Wojciecha i Maryanny Lasockiej, z której oprócz trzech córek: Kunegundy za Wojciechem Nakwaskim pisarzem gr. wyszogrodzkiem, Maryanną za Andrzejem Zaborowskim cześnikiem zakroc. i Katarzyną za Janem Karczewskim szambelanem JK.M. — zostało synów pięciu: Kazimierz, Wiktorjan, Floryan, Konstanty i Józef. Z tych pierwszy Kazimierz dziedzic Połowina, stolnik i podstarości zakroczymski (z tym tytułem pisał się na elekcyą króla Stanisława Augusta), poseł na sejm r. 1788, miał za sobą Maryannę Kliczką, z którą miał synów dwóch: Hieronima i Szymona i córek trzy: Demetryę, Brygidę i Konstancją — **drugi** Wiktorjan dziedzic dóbr Pięscideł i Łobowa, podstoli zakroczymski, z Józefą Rumocką bezpotomny, **trzeci** Floryan bezżenny, **czwarty** Konstanty szambelan JK.M., miał za sobą Nieborską, która powiła syna jednego i córkę Maryannę — i **piąty** Józef, dziedzic dóbr Noskowic i Januszewa (w ziemi zakroc.), chorąży wyszogrodzki, szambelan króla Stanisława Augusta, poseł na sejmy 1776 i 1784, kawaler orderu ś. Stanisława, ten zaślubił Urszulę hr. Mikorską, kasztelanek rawską, z której zostało następujące potomstwo: 1) Alojza, 2) Ignacy dziedzic dóbr Noskowa i Pionna, porucznik wojsk polsk. 1831, adjutant połowy jenerała Giełguda, kawaler krzyża złotego, który umarł w r. 1876, zostawiwszy z Maryi hr. Tyszkiewiczówny synów dwóch: Józefa i Władysława i córkę Maryę za Wojciechem Dzierżykraj-Morawskim i 3) Ludwik († 1870) dziedzic dóbr Plauta w pow. opatowskim, kasztelan senator królestwa polsk., który zaślubił *Imo voto* Konstancją hr. Sołtykównę, córkę Stanisława wojewody królestwa polsk. i Karoliny ks. Sapieżanki, *2do voto* Zofią Dunin-Wasowiczównę; potomstwo jego z pierwszej żony: 1) Karol († 1874) dziedzic dóbr Knice, któremu Marya Rostworowska powiła córkę Martę za Łabędzkim, 2) Jadwiga za Hipolitem hr. Łubińskim, 3) Zofia, 4) Józefa za Kajetanem Dzierżykraj-Morawskim, 5) Konstancja za Gabrielem Rostworowskim, 6) Marya w zgrupowaniu *Siostr miłosierdzia* w Warszawie, 7) Stanisław dziedzic dóbr Plauta i Iwańska, sędzia pokoju okręgu opatowskiego, ożeniony z Katarzyną hr. Kossakowską senatorówną, 8) Adam, ożeniony w r. 1876 z Maryą Michałowską prezesówną, z hr. Ostrowskiej wojewodzianki urodzoną, 9) Ludwik (ale ten i następni z drugiej żony Wasowiczówny) oficer wojsk austr., ożeniony w r. 1869 z Karoliną bar. Hagen, umarł r. 1879, 10) Juliusz, 11) Urszula zaślubiona w r. 1871 Kazimierzowi Kicińskiemu, 12) Gustawa zaślubiona w r. 1872 Zdzisławowi Marchwickiemu dyrektorowi banku w Lwowie i 13) Kazimiera zaślubiona w r. 1872 Zygmuntovi Fudakowskiemu.

Z drugiej linii, ale niewątpliwie tegoż samego domu, Wojciech łowczy rożański, miał za sobą Lasocką kasztelanek zakroc., z której córka Dorota za Pawłem Lempickim (p. w.). Brat Wojciecha tego, z imienia nam niewiadomy, miał syna Ignacego, generał-adjutanta JK.M., ten miał za sobą Maryannę Hiżównę, z której oprócz córki Eufemii — został syn Ignacy, który był sekretarzem legacyi polskiej do dworu wiedeńskiego w r. 1790.

Mamy jeszcze sporą wiązanek materyałów do rodowodu tej familii licznie dziś kwitnącej w królestwie polskiem, ledz gdy z tych nieda się jeszcze zestawić żadna całość genealogiczna, odkładamy takowe do *Dodatku* w nadziei, że je uzupełnimy nowemi szczegółami.

Lepkowski h. Dąbrowa, w lubelskiem i mazowieckiem. Wojciech podstarości ciechanowski 1602. Jan 1632 w lubelskiem. Antoni sędzia kapturowy chełmski 1733. Maciej 1635. To *Niesiecki*. — Doma to starożytny w ziemi łomżyńskiej, gdzie gniazdo jego wieś Lepki, założona za przywilejem Jana ks. mazowieckiego 1413 przez Piotra *de Lepkowo* (akta z. *kolniskie 1581*). Do tego domu należy Józef Lepkowski, arcybiskup smoleński z. gr., który nim wstąpił do zakonu Bazylianów,

*) Genealogia Lempickich w rękopiśmie, w arch. famil. w Luboniu, daje mu imię Wiktor świadczy, że był miecznikiem nowogrodzkim i miał za sobą Konstancją Iwańską h. *Jastrzębiec*.

miał za sobą Katarzynę Zdzarską h. *Gozdawa*, z której syn Jan podstoli kijowski, zaślubił Ludwikę z *Grecowa* Preysiankę, z której córka Katarzyna wyszła za Antoniego Chomętowskiego. Jan, adwokat lwowski, Antoni i Jakób w sądzie z lwowskim r. 1782, Adolf, Józef, Rafał, Maksymilian i Vitalis, wnukowie Antoniego, w wydziale Stanów galic. — uzyskali przyznanie dawnego szlachectwa. Do tychże należy Józef (ur. 1826) współczesny pisarz i archeolog, profesor uniwersytetu krakowsk., konserwator zabytków sztuki i budowli pomnikowych w obrębie Galicji zachodniej, członek wielu uczonych towarzystw, ten z Stanisławą Libeltówną ma synów trzech: Karola ur. 1864, Wincentego ur. 1866 i Jana ur. 1873, oraz córkę Jadwigę.

Lepkowski h. Przerowa. Dom starożytny, gniazdem jego są dobra Lepki wielkie i małe w ziemi wiskiej, ukazuje się w aktach z wiskich od r. 1481.

Łęski h. Jamina. Podług *Herbarza rodz. szl. 1853* biorą przydomek *de Zem*, z tych Stanisław dziedziczył na dobrach Karczmy i Wola korkowa w sandomierskiem r. 1586. — *Bobrowicz* pisze o nich obszerniej, co jednak nie powtarzamy, nadmieniamy tylko, że Ludwik syn Andrzeja, Adam (ten zdaje się był rzeź. radcą stanu, dyrektorem wydziału dóbr i lasów w król. polsk.) syn Józefa i Teodor syn Jerzego udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851 i że podług *Gen. Dział.* Franciszek Łęski miał za sobą Annę Działalską. — Do tegoż domu należy Józef Franc. (ur. 1760 † 1825) syn Jerzego pułkownika, znakomity astronom i matematyk, profesor uniwersytetu krak., autor wielu dzieł.

Łęszkowski. *Kurop. i Małach.*

Łętowski h. Jastrzębiec, w kaliskiem. Adam 1632, Tomasz miał za sobą Bartochowską, tenże czy inszy Tomasz z Jadwigą Trzebieckiej spłodził trzech synów: Jana, ten sobie stan duchowny obrał (podobno kanonik gnieźnieński i krakowski), Sebastjana i Norberta r. 1700. Są i w krakowskiem. Alexander z Lenczów 1705. Sebastian wojski kaliski † 1664. Dominik kasztelan konarski, żona jego Maryanna Gębicka kasztelanica płocka, z tej córka Anna, Józefa Lipskiego regenta koronnego małżonka. Maryanna za Stanisławem Poniatowskim. Stefan chorąży inowłodzki, poseł na konwokacyę 1733. Jedna z nich Hieronima, druga Remigiana Kwiatkowskich małżonki. *Nies.*

Łętowski h. Ogończyk. Obacz Łętowski h. *Ogończyk.*

Łętowski h. Niezgodzi, w Prusiech. Marek opat paradyjski 1621. Jana opata także paradyjskiego wspomina *MS. Konopatsc. Nies.*

Łętowski h. Ogończyk. *Okolski* Łętowskich Ogończyków kładzie w lubelskiem, Łętowskich tegoż herbu w łęczyckiem, piszą się z Łętowa. Stanisław chorąży krakowski, sędzia gr. biecki, deputat na trybunał kor. 1714, poseł na sejm 1724, synowie jego z Rytwian Zborowskiej, Michał a potem Damian Reformat, Antoni podstoli wieluński, chorąży pod pancerną chorągwią, Alexander starosta owrucki, żona jego Kosakowska, Stanisław, Jan podstarości owrucki, i Józef, córka zaś Konstancja za Józefem Jordanem sędzią gr. sandeckim. N. Łętowska za Andrzejem Ankwiczem chorążym nowogrodzkim. N. sędzia gr. biecki, syn chorążego krakowsk., miał za sobą Jordanównę wojewodziankę braclawską. To *Nies.* — Alexander stolnik krakowski, marszałek koła rycerskiego r. 1764, miał za sobą Annę Lubińską, z której córka Józefa za Michałem Milkowskim. — Obszerniejszą o tej rodzinie wiadomość podaje *Bobrowicz*, ale że nie przytacza źródeł, nie powtarzamy takowej, odkładając do *Dodatku* sprawdzenie zawartych w niej szczegółów i uzupełnienie jej własnymi naszymi notatami.

Łętowski h. Ostrzew, w Prusiech. *Niesiecki.*

Łętowski h. Rawicz. Dom starożytny ukazujący się w aktach z łomżyńskich od r. 1444, gniazdem jego są dobra Łętowo (dawniej Lantowo zwane) w ziemi łomżyńskiej. *Kap. Milew.* — Andrzej syn Pawła, Marcin, Adam i Piotr synowie Stanisława i Szymon syn Andrzeja — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Łgocki. Józef uzyskał przyznanie dawnego szlachectwa od cesarza Franciszka Józefa I w r. 1851, to samo Kazimierz na *Łgocie* i wnuk jego Jan, ale ci, pierwszy w sądzie gr. oświęcimskim 1782, drugi w wydziale Stanów galic. 1843. Obacz *Łgocki.*

Łobaczewski. N. poseł na sejm grodzieński z Wołynia. (*Małach.*) — W r. 1788 Józef regent z czerniechowski. Tegoż nazwiska familia kwitnie w Galicji.

Łobarzewski. Józef w sądzie z. pilźnieńskim 1782, Kajetan i Idzi w sądzie z. sanockim 1782, Czesław syn Józefa i Jacek wnuk Józefa w wydziale krajowym 1857 — uzyskali przyznanie dawnego szlachectwa. — Do tego domu zdaje się należą: Hiacenty (ur. 1815 † 1862) profesor i dyrektor ogrodu botanicznego w Lwowie, autor kilku dzieł — i Piotr († 1822) dyplomata z czasów Stanisława Augusta, major wojsk kor.

Łobczyński, w braclawskiem. Jan podpisał elekcyę Jana Kazimierza króla. *Niesiecki.*

Łobeski h. Korab. Dom ten opuszczony u *Niesieckiego*, atoli *Paprocki* pisze, iż dom ten starodawny w woj. poznańskiem. *Niesiecki* umieszcza Lobeskich, ale to widocznie prosta omyłka, ile

że i w *Elekt. pocz. Pietruskiego* czytamy Antoniego podwojewódzkiego gostyńsk. i Stefana Łobeskich, którzy podpisali elekcyę króla Augusta II. — W r. 1782 Ignacy w sądzie z. lwowskim, a Józef, Jerzy, Ludwik i Leopold w sądzie z. przemyskim — udowodnili szlachectwo.

Łobocki. Maciej w sądzie gr. trembowelskim r. 1782, a wnukowie jego: Jan, Franciszek, Michał i Piotr w wydziale Stanów galic. 1833 — udowodnili szlachectwo.

Łobodzki. Maciej kanclerz gnieźnieński na przywileju kollegiaty łowickiej. *Nies.* — W r. 1788 Maciej pisarz gr. łęczycki. *Kras.*

Łoboś h. Korab. Jednej dzielnicy z Lobeskimi, o których pisze Paprocki w *Herbach Ryc.* Niesiecki pod Lobeskimi kładzie Daniela Lobos w woj. ruskiem r. 1648, ale to widoczna myłka drukarska, bo żaden inny autor nie pisze ani o Lobeskich ani o Lobosach, gdy odwrotnie Lobeskich umieszcza Paprocki, a ów przez Niesieckiego Lobosem wyrażony Daniel, wyrażnie nazwiskiem Łoboś podpisał elekcyę króla Jana Kazimierza z województwem ruskiem. (*Pietruski: Elektor. Pocz.*) Jakoż istnieje na Rusi po dziś dzień rodzina tego nazwiska i z tej, o ile nam wiadomo, pochodzi ks. Ignacy Łoboś, podkomorzy papieżki, kanonik katedralny i kanclerz przemyski, od r. 1881 biskup suffragan i administrator dyecezyi przemyskiej. Jego bracia rodzeni: Józef, Michał i Władysław.

Łochocki h. Jumoza, w dobrzyńskiej ziemi. Erazm kasztelan słoński, mąż waleczny, z Czerską h. *Ogończyk* zostawił syna Alexego i córek kilka. Piotr brat jego, stolnik dobrzyński. Wojciech trzeci ich brat, z Zelską żył bezpotomnie. Wojciech nazwany Szala, brat ich stryjeczny, cześnik dobrzyński, mąż takiej siły i chybkości, że w zbroi konia przeskakiwał. Brat jego Stanisław, mąż wielki, z Łękowską h. *Lubiec* zostawił potomstwo. Stanisław drugi 1648. N. miał za sobą Czerną Małgorzatę. N. w zakonie *Soc. Jesu* umarł. N. kasztelan dobrzyński, synowie jego: Józef starosta osiecki i Wojciech. Jan starosta krzeczowski, miał za sobą Krystynę Czerniankę kasztelanek sądecką, wdowę po Brzechwie staroście krzeczowskim, z tej tylko córka Regina Apolinara. Katarzyna za Samuelem Kaliszczowskim. *Nies.* — Wyżej wyrażona Regina Apolinara poszła za Piotra Małachowskiego wojewodę krak. r. 1784. *Kras.*

Łochowski h. Belina, w rawskiem, Jędrzej 1648. Stanisław pisarz grodzki opoczyński 1646, jest w druku jego książka: *Regula juris.* Syn jego Łukasz, Filip w zakonie *Soc. Jesu*, † 1677. Są i w brzeskiem lit. Franciszek skarbnik rzeczycki, sędzia kapturowy lwowski r. 1733, córka jego za Tomaszem Gruszeckim cześnikiem podolskim. *Niesiecki.* — Remigian przed r. 1685 dobra Suffezyn, Wolę Suffezyńską, Gadkę i Glupiankę w ziemi czerskiej dziedziczył; żona jego Anna Podolska i z niej syn Jan, od którego dziś żyjący członkowie tej rodziny pochodzą. *Herb. r. szl. 1853.*

Łochowski h. Kuszaba, w mazowieckiem. Jan w z. nurskiej 1616 poborca. Remigian, Wincenty, Piotr 1648. Szymon 1632. Jędrzej w zakonie *Soc. Jesu.* *Nies.*

Łochyński h. Jelita, w sieradzkim i kaliskiem woj. Piszą się z Łochyńska w piotrkowskim pow. Z tych jeden Jan kanonik płocki, drugi Piotr podstarości wieluński, obydwaj bliźniacy. Siostry ich: jedna Anna za Maciejem, druga za Mikołajem Glińskimi, trzecia za Świerczńskim. Marcejan podwojewódzki kaliski 1646, żona jego Jadwiga Głogowska h. *Korab.* Alexander miał za sobą Annę Chrzastowską h. *Łodzia*, z tą spłodził trzech synów: Jędrzeja, który miał za sobą *Imo voto* Dąbską, *2do voto* Strzałkowską. Drugi pojął Biernacką. Trzeci N. z Katarzyny Łagiewnickiej zostawił trzech synów: Jędrzeja, Mikołaja i Jana w zakonie *Soc. Jesu.* Wojciech w podolskiem r. 1570. N. miał za sobą Annę Obieziorską. *Niesiecki.* — Apolonia za Franciszkiem Górzeńskim.

Łodwigowski. *Nobil. non praec. scart.* w konst. r. 1768. *Małach.*

Łodyński h. Sas. Bazyli i Piotr podpisali z ruskiego elekcyę króla Augusta II. Andrzej udowodnił szlachectwo w sądzie z. lwowsk. 1782, syn jego Piotr członek Stanów galic. 1817, tego zaś synowie Józef i Hieronim członek Stanów gal. 1840, dziedzic dóbr Milatyn stary i nowy, kawaler orderu papieżk., Grzegorz, który z Julii Sołtykówny († 1879) ma synów: Jerzego oficera w armii austr. i Hieronima, oraz córkę Lucyę.

Łodź h. Korab. *Kurop. i Małach.*

Łodzia h. wł. *Okolski* przywdzi Rycinza historyka węgierskiego, z którego powiada, że w r. 1061, gdy Bolesław (zapewne Śmiały) odprowadzał na królestwo węgierskie Belę zięcia swego, Jędrzeja brata jego, królestwo to sobie przywłaszczającego, poraziwszy, zostawił przy nim pułk Łodziów w Białogrodzie, to jest in *Alba regali* na *praesidium*, toż pisze przed *Okolskim Marianus Costenus.* Za Bolesława Krzywoustego, kiedy Henryk V cesarz rzymski Głogowa dobywał, miasta tego starosta i komendant Piotr Łodzia od Bolesława zostawiony, dzielnie go i szczęśliwie obronił w r. 1109. Bogufał kasztelan kaliski 1146. Piotra Łodzię *Paprocki* chce mieć biskupem poznańskim, wiążym z dziekanii po Bogufale h. *Poraj* w r. 1184, ale ten autor myli się w roku, bo *Długosz* śmierć Bogufala składa dopiero na rok 1252, a Piotra po nim obranego w tymże roku pisze i to nie herb Łodzia, ale Prawdzic mu przywłaszcza. Jan, Wyskowiec nazwany, Łodzia biskup poznański, w r. 1273 obrany † 1286. Jaśko kasztelan kaliski kwitnął w r. 1361. Jarosz wojewoda

kaliski 1145. Paweł sekretarz król. w r. 1370. Ci Łodziowie pisali się jedni z Kurnika i z tych Wissota z Kurnika w r. 1373 od Wielkopolanów poseł do Władysława Białego; w r. 1383 nie przyjął przymierza z Domaratem, za co tenże Domarat jego dobra pustoszył, mianowicie Kazimierz miasteczko. Mikołaj z Kurnika od niektórych z kapituły faworyzujących sobie na biskupstwo poznańskie obrany, konfirmacyą swoją i konsekracją w Awenionie u papieża otrzymał, na którym pasterskim urzędzie przeżywał lat ośm, to jest według *Długosza* od r. 1374 do 1382, w katedrze poznańskiej pochowany. Zbysława z Kurnika w r. 1370 czytać można na liście Kazimierza W. *in Monim. Lanckoron.* — Drudzy się pisali z *Kempy* i z tych był Jan z Kempy biskup poznański, którą to dycezyą rządził lat jedenaście, tj. obrany w r. 1335 i w r. 1346. Wincenty z Kempy wojewoda poznański, za którego powodem rycerstwo wielkopolskie na Domarata Grzymalię kasztelana pozn. wojnę podnieśli. Poznań mu się i Kalisz poddał, zamek kaliski jednak, gdy mu się opierał, ściśle obległ, później znowu Znin obległ i Mikołaja Łodzie w Bninie, wszakże potem uspokoił te kraje Władysław Jagiełło 1386. Najznaczniej kwitnęli ci, co się pisali z Buina, które to miasteczko było kiedyś królewskie i miało swoich kasztelanów, a starostwo bnińskie nieprzerwanie przez długi czas w tym domu chodziło, aż też i Bnin w dziedzictwo się dostał. Jakóba z Buina wojewodę poznańsk. pisze *Pap.* w r. 1120 (*w Gniaździe* położył w r. 1160, za którym poszedł i *Okolski*), któremu dla wielkich zasług Ujście i Piła miasteczka z przyległemi włościami od monarchy polskiego nadane; Pomorzyczków często raził, ale i sam pod Nakłem w potrzebie z nimi poległ. Piotr z Buina Henryka Brodatego w r. 1202 kanclerz. Mikołaj syn jego, z Tatarami się potykając, w r. 1241 wraz z Henrykiem II księciem szańskim w potrzebie zginął, w Zeganie pochowany. Jakób z Buina syn Piotra (zapewne kanclerza szańskiego) wojewoda poznański za czasów Bolesława Lysego, wielkiej powagi mąż, który księżęta szańskie między sobą niezgodne pogodził, około r. 1281. Piotr z Buina, syn Mikołaja podczaszego sieradzkiego, około r. 1290 z Jakóbem Swinką arcybiskupem guieźn. uczynił zamianę dóbr niektórych. Jędrzej z Buina kasztelan kaliski, będąc z Przemysławem królem w Rogoźnie na zjeździe, tam jak Przemysława zdradziecko margrabiowie brandebursey zabili, tak i on ciężko rannym został, z którego razu umarł w r. 1294, leży w Wrocławiu. Piotr z Buina generał wielkopolski 1369 jeździł do Węgier, ofiarując królestwo Ludwikowi. *Okolski* kładzie w r. 1413 Macieja z Buina wojewodę kaliskiego, który do swego herbu na sejmie brodeńskim przypuścił Mieczucha, jednego z Panów litewskich, ale wtenczas na tem krześle siedział Maciej, który się pisał z Wasosza a nie z Buina, a zatem do herbu *Topór* należał. Piotr kasztelan gnieźnieński w r. 1433, którego *Długosz* stryjcem zowie Jędrzeja z Buina biskupa poznańskiego, *Okolski* go potem kasztelanem poznańskim zowie i powiada, że był posłem do cesarza Zygmunta w sprawie krzyżackiej; braci jego dwóch liczy: Mikołaja biskupa poznańskiego w r. 1439 (ale się myli, żaden Mikołaj natenczas na tej katedrze nie przeżywał i owszem właśnie w tym czasie Jędrzej z Buina biskupem był poznańskim) — i Jana wojewodę poznańskiego, który Władysława króla do Węgier odprowadzając, w drodze umarł 1440. Kwitnął także w r. 1432 Piotr z Buina, który osiadł w cypryjskiem królestwie, a dla swojej wielkiej dzielności i naturalnego obrotu, był w wielkim respedzie u Janusza króla cypryjskiego i wysłany w legacji do Władysława Jagiełły, prosząc go o córkę Jadwigę w małżeństwo synowi swemu. Jan z Buina kasztelan międzyrzecki r. 1451 (według *Okolskiego* miał to być syn Jana wojewody poznańskiego, zmarłego w r. 1440). Jędrzej z Buina biskup poznański, z ojca Mikołaja, matki Małgorzaty urodzony, synowiec Piotra kasztelana gnieźnieńskiego (według *Długosza* brat stryjeczny Macieja wojewody poznańskiego) obrany na tę katedrę w r. 1438, umarł w r. 1479. Piotr z Buina Moszyński, biskup kujawski w r. 1484 (*Okolski* tego Piotra chce mieć synem Jana, ale że po Janie z Buina wojewodzie poznańskim zaraz kładzie Jana drugiego kasztelana międzyrzeckiego, tego wojewody syna, trudno poznać czy synem był wojewody, czy kasztelana). Moszyńskim go niektórzy zowią, znać że Moszyna była między jego ojczystymi dobrami, od której potem Moszyńscy nazwisko swoje wzięli, umarł w r. 1493. Maciej wojewoda poznański i generał wielkopolski, że się pisał z Buina, jawnym dowodem jest *Statut Łaskiego fol. 80*, kiedy podpisał list Kazimierza króla. *Cromer lib. 28* Moszyńskim go zowie na dwóch miejscach i inni, luboć w *Długoszu* mylnie go napisano de Dmoszyn; miał żonę Nawojkę z Koniecpola, między którą i stryjeczny jej Jakóbem z Koniecpola kasztelanem przemyskim w r. 1480 taki dział dóbr stanął, że Nawojce dostał się zamek i miasto przemyskie z szesnastu wsiami, zamek i miasteczko Lelów w krakowskiem, Kościelec, Przekop z wsiami doń należącemi, krom tego pewny czynsz należący z ruskich żup do zamku przemyskiego, nazwany Tocz, a Maciej dobra królewskie, domowi swemu z dawna nadane, tj. Uście, Piłę i Moszynę darował królowi, czyli raczej wrócił; odprowadzał on z wielkim splendorem w sześćset koni królowę polską Zofią, zaślubioną Fryderykowi brandebur-

skiemu. O synu jego Hieronimie pisze *Opatovius w życiu B. Jana Kantego*. Tego Macieja rozdzonym bratem zowie Piotra biskupa kujawskiego. *Okolski* zaś synów jego liczy dwóch: Mikołaja kasztelana międzyrzeckiego i Piotra kasztelana łędzkiego, którzy się pierwsi według tego autora, Opalińskimi zwać poczeli. *Kojal. in MS.* powiada, że Jędrzej biskup wileński, herbem ze *Łodzia* pieczętował, to jest we środku Łodzi krzyż powinien być, atoli *Okolski* do herbu Szeliga naciąga go. Był to biskup uczony, rodem Litwin, siedział na biskupstwie lat dziesięć. *Nies.*

Łodziata h. *Władwicz*. Mikołaj podpisał elekcyą Jana Kazimierza w nowogrodzkim. Alexander Augustyn władyka chełmski r. 1691. Kwitną w stonimskim powiecie, w herbie jednak ich powinny być dwa karpie, brzuchami do siebie obrócone, z tych jeden (po prawej stronie) głową na dół, drugi głową do góry. *Nies.*

Łodziński h. *Radwan*, w krakowskiem. Gabryel, Samuel i Jan, który na dworze Zygmunta III czas niejaki zabawiwszy, stan duchowny obrał. Jędrzej miał za sobą Krupeczanke, córkę Jana. Zygmunt Maciejowską z Potoka niedaleko Jędrzejowa, h. *Jastrzębiec*. Sebastyan Jadwigę Baranowską h. *Rawicz*, byli to wszyscy bracia rodzeni. Kasper stryj ich z Potocką Eufrozyną, córką Jędrzeja, którą Czermińska urodziła, zostawił potomstwo. Krzysztof przeniósł się był do Prus, tam spłodził syna Jana rotmistrza, wojennemi i poselskimi usługami znamienitego, który miał za sobą Zalińską wojewodżiankę pomorską. Mikołaj z Radwanowic (bo się ztąd wszyscy piszą) burgrabia krakowski 1705. Fryderyk w woj. ruskiem 1632. Krzysztofa nadgrobek ze Lwowa wypisał *Okolski*. N. miał za sobą Knutównę i z niej potomstwo. Szczepan proboszcz szczekociński 1669. N. miał za sobą Oskę. *Niesiecki*. — Jan z woj. ruskiego, Kazimierz i Michał chorąży zakroczymski z woj. krakowskiego — podpisali elekcyą króla Augusta II, a Jan z ks. oświęcimsk. i zatorsk. i Sebastyan delegat woj. krakowsk. — podpisali elekcyą króla Stanisława Augusta. — Adam członek Stanów gal., Teodor, Jakób, Kazimierz, Jan, Kasper i Maciej w sądzie z lwowsk. 1782 i ks. Jakób, kanonik inflancki, w wydziale Stanów gal. r. 1792, Karol syn Stanisława, Józef i Cyryl wnukowie Stanisława w sądzie z przemyskim 1782, Jan i Leon synowie Cyryla w wydziale krajowym 1876 — udowodnili szlachectwo. Z tej linii zdaje się pochodzić: Bolesław mający z Wandą Górówską córkę Zofią, brat jego Felicjan i Jan dziedzic dóbr Zupanic i Wyżłowa, który z Julią Podhorodecką ma synów Jana i Tadeusza i córki Bronisławę i Helenę.

Łoziński. *Kurop. i Malach*.

Łojecki h. *Samson*, w z. przemyskiej. N. kantor przemyski, mąż uczony.

Łojewski, w sandomierskiem i w z. wiskiej, w tej Jędrzej podpisał elekcyą Jana Kazimierza. Jan na Łojowcach, którego z Maryanną Oborskiej synowie: Stanisław Franciszkan, Samuel i Paweł bezpotomni, Zofia za Piotrem Kobielskim. Łojewskiego wójta czeremskiego chwali *Paprocki w Pa-noszy* z mężową na Podolu 1575. *Nies.*

Łojewski Alexander. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Łojewski h. *Jasieńczyk*. Franciszek syn Franciszka. *Spis szl. król. polsk. 1854.*

Łojewski h. *Jeziernia*. Dom starożytny w ziemi wiskiej, ukazujący się w aktach tejeż ziemi od r. 1439, gniazdem jego są dobra Łoje w ziemi wiskiej. *Kap. Mil.*

Łojewski h. *Junosza*. I ten dom starożytny, bo się ukazuje w aktach wiskich od r. 1444, gniazdem jego są dobra Łojewo w ziemi wiskiej. *Kap. Mil.*

Łojewski h. *Samson*. Józef syn Pawła i Józef syn Andrzeja legitymowani w Heroldyi król. polsk.

Łokalski. Jan w zakonie Soc. Jesu. *Nies.*

Łokalski. *Kuropatn. i Malach*.

Łokietki. Jerzy komornik król. i Jan w kaliskiem podpisał elekcyą Jana Kazimierza. *Nies.*

Łoknicki h. *Neczujka*, w podlaskiem i brzeskiem litewskiem. Stanisław sekretarz w lit. Stanisław rewizor do Infant. Jan wojski bielski, którego z Jasińskiej synów dwóch liczy *Okolski* sekretarzów królewskich, Jana i Maryana, tym Stefan Batory król zlecił był prowiantów dozór. Maryan kasztelan podlaski 1630, córka jego Zofia Magdalena, z Anny Hamszejówny urodzona, umarła 1651, tegoż córka Maryanna była za Benedyktem Buchowieckim wojskim brzeskim litewskim. Stanisław Alexander sekretarz król., wojski brzeski lit., synowie jego: Krzysztof opat oliwski, prałat wielce godny 1676 i Jerzy w zakonie Soc. Jesu, rządził kolegium nowogrodzkie. Mikołaj brat starszy Stanisława wojskiego brzeskiego, chorążym był bielskim, rotmistrzem król. 1639. Bartłomiej podczaszy grodzieński. N. była za Marcinem Niemirą chorążym mielnickim. Antoni podstoli grodzieński 1689. Piotr opat oliwski 1691. N. była za Jerzym Jezierskim. Joanna za Janem Naruszewiczem. *Nies.*

Łokuciejewski (mylnie u Malachowskiego Łokuciejewski wypisany). Adam starosta nier. (w r. 1778 oboźny pow. oszmiańskiego) i Franciszek, podpisali z oszmiańskiego elekcyą Stanisława Aug.

Łomiński h. *Suchekomnaty*. Teodor dla zasług wojennych na sejmie r. 1685 nobilitowany. Inni w oszmiańskiem woj. kwitną. *Nies.*

Łomnicki. Jan, Walenty, Józef i Roman r. 1792. Jakób syn Jana, Franciszek, Karol i Jakób

wnukowie Jana r. 1831 w wydziale Stanów gal., Józef i Szymon synowie Michała, Jakób wnuk Michała, Józef, Wojciech i Jan w wydziale Stanów gal. 1849 — udowodnili szlachectwo. Z tych jedni dziedziczyli na *Warezu*. Obszerniejszą o nich wiadomość podamy w *Dodatku*.

Łomnicki h. *Suchekomnaty*. Michał, Franciszek, Paweł, Bartłomiej i Antoni — udowodnili szlachectwo w sądzie gr. trembowelskim 1782. Bodaj że jeden to dom z Łomińskimi.

Łomski. Maciej z Starej Łomży, biskup chełmski 1484, katedrę swoją z Chełmu do Krasnegostawu przeniósł. N. skarbnik orszański, miał za sobą Zofia, córkę kniazia Sokolińskiego Druckiego podwojewódzkiego połockiego, około r. 1640. *Nies.* — Dom to prastary w ziemi łomżyńskiej, ukazujący się w aktach z łomżyńskich od r. 1431, używał herbu *Prus 3tio. Kap. Mil.*

Łoniecki h. *Nalecz*. Jedną ich dzielnicą z Ninieńskimi, dlatego z Ninina Łonieckimi pisać się zwykli. Anna, matka Wawrzyńca Gębickiego arcybiskupa gnieźnieńskiego. Podobno tu należą Łoniewscy, z których Jędrzej kustosz katedralny łucki r. 1585. Magdalena zakonnica w Sączu. Krzysztof 1617. *Niesiecki*.

Łoniewski. Jan, Teodor, Michał, Konstanty, Mikołaj, Paweł, Mikołaj, Jerzy i Jan w sądzie z przemyskim r. 1782, Jan, Michał i Jakób wnukowie Jana r. 1833 i Jan wnuk Teodora r. 1837 w wydziale Stanów gal. — udowodnili szlachectwo.

Łopaciński h. *Lubicz*, w Litwie i Polsce, przedtem się pisali Łopatyniści. Teodor podsędek woj. mścisławskiego w r. 1508 i brat jego Hrehory Wasilewicz, miał za sobą Szczęsne kniahinię Borowską, ten sprzedał część swoją w księstwie birzańskim, fundował kaplicę w Szadowie i grób domu swego. Synowiec tego Łopacińskiego (bo sam tylko córkę zostawił) Mikołaj z Łopacina Łopaciński pisarz z powiatu upitskiego, żył około r. 1610. Drugi synowiec tegoż Hrehorego — Piotr, za króla Jana Kazimierza wzięty do Moskwy jako człek wojenny w niewolę, już się ztamtąd nie wrócił, ale się tam ożeniwszy, potomstwo zostawił, z których jeden sukcesor Izydor biskupem był w Moskwie, w respektach u panującej carowy rosyjskiej. Stanisław z Łopacina sędzia gr. powiatu upitskiego, razy kilka poseł i w różnych innych funkcjach. Między podpisami na elekcyach różnych królów znajdują się: Łukasz i Piotr 1676 na elekcyi Augusta II, Leon i Prokop z mścisławskiego na elekcyi króla Stanisława. Franciszek, Mikołaj, Antoni. Jan kanonik katedralny wileński, brat jego Mikołaj, drugi N. w szkołach akademii wileńskiej temi czasy. Tyle tylko *Niesiecki*, a i nam zbywa na materyałach dla zestawienia dokładnego rodowodu tej prastarej familii, licznie dziś na Litwie rozrodzonej i spokrewnionej z najpierwszymi tam domami. Odkładając zatem do *Dodatku* obszerniejszą o niej wiadomość — ograniczamy się tu na podaniu genealogii głównej tylko linii, pochodzącej od Leona, którego wyżej wymienia *Niesiecki*, jako piszącego się z mścisławskiego na elekcyę króla Stanisława (Leona tego nieznajdujemy jednak w Poczcie Elektorów *Pietruskiego*), a który miał za sobą *Imo voto* Eufrozynę Stachowską *ster.*, *2do voto* Reginę Święcicką, córkę Jana z Anny Poniatowskiej urodzoną i z tej zostawił oprócz trzech córek: Eufrozyny (ur. 1712 † 1765) *Imo voto* za Kazimierzem Kiergackim, *2do voto* za Bogusławem Ciechanowskim, Krystyny (ur. 1713) za Józefem Naramowskim i Róży (ur. 1719 † 1790) w klasztorze Bazyliańek w Wilnie — synów także trzech: Jana Dominika, Mikołaja Tadeusza i Ignacego Błażeja. Z tych pierwszy Jan Dominik (ur. 1708) wprzód sekretarz litewski, biskup żmudzki umarł 1778. Drugi syn Leona i Święcickiej — Mikołaj Tadeusz (ur. 1715 † 1778) starosta szabruński i grodowy mścisławski, w r. 1750 marszałek trybunału, skarb. litewski, w r. 1776 marszałek trybunału głównego litewskiego, w r. 1777 wojewoda brzeski litewski, zaślubił Barbarę Kopciównę, córkę Michała z Anny Naramowskiej urodzoną, z której zostało córek dwie: Kazimiera Barbara (ur. 1746 † 1773) za Justynianem Niemirowiczem Szczytem 1761 i Brygitta Joanna (ur. 1759 † 1814) za Tadeuszem Sulistrowskim, oraz synów czterech: 1) Stanisław (1775) generał-adjutant buławy polnej lit., bezpotomny, 2) Józef Leon (ur. 1751 † 1803) w r. 1776 biskup sufragan żmudzki, 3) Tomasz Ignacy (ur. 1753 † 1827) dziedzic dóbr Sarya, Hulidów, Łasica, Leonopol i wielu innych włości, marszałek drysieński, kawaler orderu św. Stanisława, ten z Barbarą Szadurską miał córkę Elżbietę za Antonim Szadurskim w r. 1820 i synów dwóch: Jana młodo zmarłego i Józefa Mikołaja (ur. 1784 † 1835) dziedzica dóbr ojczystych, marszałka drysieńskiego i szambelana dworu ros., po którym z Doroty Morykonianki (zaśl. 1813 † 1857) oprócz córek: Maryi za Łucyanem Morykonim i Józefy zmarłej panną, został syn Ignacy (ur. 1822) marszałek szlachty drysieński, mający z Maryi Szumskiej syna Stanisława, ożenionego z Teklą hr. Borchówną i córkę Zofią za Feliksem Rzewuskim Grodzickim — i 4) Jan Nikodem (ur. 1747 † 1810) dziedzic dóbr Łopacina, Malatycz, Leonopola, Szarkowszczyzny itd., starosta łożdziejewski i starosta grodowy mścisławski, w r. 1776 vicemarszałek trybunału główn. lit., ten zaślubił w r. 1770 *in primo voto* Helenę ks. Ogińską (z której oprócz córek: Barbary *Imo voto* za Ignacym Waryńskim, *2do voto* za Grzegorzem Toczyłowskim, Antoniny za Janem Montwidem Białozorem, Anny za Ignacym Zabą i Józefy zmarłej panną — zostało synów dwóch: Józef z Katarzyną Wolską bezpotomny i Tomasz ur. 1783 † 1856 vicemarszałek szlachty drysieński, który *Imo*

voto z Teresą Rudnicką, wdową po Janie bar. Knaphofie, miał córkę Ewę za Napoleonem Święcickim i syna Jana, *2do voto* z Heleną Rudominianką miał kilkoro dzieci, *3tio voto* z Róży Mackiewiczówny zostawił syna Adama, ożenionego z Pauliną Szumborską i córek dwie: Konstancją i Maryją), *secundo voto* Józefę ks. Ogińską, z której oprócz córki Tekli za Krzysztofem Mackiewiczem — zostało synów dwóch: Dominik zmarły w r. 1801 *ster.* i Ignacy (ur. 1798 † 1845) dziedzic dóbr Dryśniat, sędzia z bractawski, ten zaślubił w r. 1830 Teklę hr. Wołłowiczównę, córkę Stanisława z Dominiki hr. Tyszkiewiczówny urodzoną, z której oprócz dwóch córek: Anny za Ignacym Zaleskim i Kazimiry za Tadeuszem hr. Tyszkiewiczem, został syn Bolesław, radca dworu rosyjski, kawaler maltański i wielu innych orderów. Trzeci syn Leona i Święcickiej — Ignacy Błażej (ur. 1722 † 1776) dziedzic dóbr Jod, Pojonicza, Tadulina, Judycyna, Rafałowa, Dyrwan itd., starosta milutski, od r. 1761 pisarz skarbowy w ks. lit., marszałek trybunału skarb. litew., zaślubił w r. 1752 Judytę Prozorównę, z której oprócz córek: Anny (ur. 1753 † 1789) za Mateuszem Billewiczem 1770 i Katarzyny (ur. 1767 † 1819) *Imo voto* za Janem Korsakiem, *2do voto* za Jakóbem Zabłockim — zostało synów sześciu: 1) Mateusz (ur. 1758 † 1789) dziedzic dóbr Stachowic, miecznik mścisławski, po którym z Anny Soltohubówny została jedyna córka Konstancya (ur. 1786) za Michałem Wawrzeckim z *Skrzetuszuwa*, 2) Ludwik (ur. 1759) umarł młodo w r. 1774, 3) Marcin (ur. 1760 † 1850) dziedzic dóbr Jod, Kamionki i Alexandrynowa, podkomorz drysieński, szambelan JKM., kawaler orderu św. Stanisława, ten z Anną Wołłowiczówną (ur. 1769 † 1846) miał córkę Dominikę († 1851) za Antonim Chełchowskim i syna Alexandra (ur. 1791) assessora komisji edukacyjnej, który poległ na okopach miasta Warszawy w r. 1831, zostawiwszy z Kazimiery Wołoszowskiej córkę Annę (ur. 1821) za Antonim Łopacińskim i syna Henryka (ur. 1823) mającego z Maryą ks. Świętopełk-Mirską synów czterech: Alexandra, Zdzisława, Maryana i Henryka i córek dwie: Annę za Janem Witkiewiczem i Zofią, 4) Tadeusz (ur. 1762 † 1815) dziedzic dóbr Annodworu, Pojanicza i Tadulina, zaślubił Annę Hłaskównę, z której oprócz córek: Józefy za Kazanowskim i Franciszki za Antonim Doboszyńskim — zostało synów trzech: Stanisław zmarły bezżenny, Ludwik poległy pod Dzisną w r. 1831 i Ignacy (ur. 1802) marszałek szlachty dziśnieński, ożeniony w r. 1825 z Ewą Moniuszkówną († 1841), z której zostało czworo dzieci: córka Anna *Imo voto* za Adamem Kostrowickim, *2do voto* za Michałem Kamińskim i synów trzech: Wilhelm (ur. 1827 † 1880) deputat szlachecki do r. 1863, Konstanty (ur. 1829) i Ignacy (ur. 1831 † 1867) po którym z Anny Szepejkówny został syn Siergiej, — 5) Józef (ur. 1764 † 1850) dziedzic dóbr Rafałowa, Milek, Paulinowa, Łońska, Kolytymiu, Dryśniat i Stegulaw, w r. 1789 deputat na trybunał lit., rotmistrz kawalerii narodowej, zaślubił *Imo voto* w r. 1798 Paulinę ks. Ogińską *ster.*, *2do voto* w r. 1801 Klotyldę Ruszczyńską, z której oprócz córek: Judyty (ur. 1802) za Józefem Kozielkiem (1831), Zofii (ur. 1808) ożonej, z której oprócz córek: Judyty (ur. 1813) za Janem Czechowiczem (ur. 1834) i Klotyldy za Józefem Kopciem (1835), Pelagii (ur. 1813) za Janem Czechowiczem (ur. 1834) i Klotyldy (ur. 1823) za Wacławem Łopacińskim (1851) — zostało synów czterech: Józef (ur. 1810) zmarły w r. 1853 w Compiègne we Francji, Kazimierz (ur. 1809) zmarły w Paryżu w r. 1857, Władysław (ur. 1815) dziedzic dóbr Łożiska, Kotynian i Paulinowa, ożeniony w r. 1843 z Barbarą Waryńską (ich dzieci: Józef, który umarł w r. 1878 majorem rosyjskim, Antoni, Marya, Kazimierz i Władysław — i Antoni (ur. 1817 † 1855) ożeniony w r. 1843 z Anną Łopacińską, która mu powiła w r. 1855 córkę Alinę zaślubioną w r. 1881 Edmundowi Niezabytowskiemu — i 6) Mikołaj (najmłodszy syn Ignacego i Prozorówny) urodzony w r. 1766, dziedzic dóbr Judycyna i Mikołajowa, pisarz trybunału lit., ten umarł r. 1801, zostawiwszy z Joanny Kiełpiówny († 1839) jedynego syna Alexandra (ur. 1801 † 1868), który z Anielą Bogucką (zaśl. 1823) miał córkę Ludwikę (ur. 1824 † 1848) za Władysławem Wielhorskim i synów trzech: 1) Klandyusza (ur. 1827) dziedzic dóbr Ustronia, 2) Wacława (ur. 1828) ożenionego w r. 1851 z Klotyldą Łopacińską († 1863), z której zostało pięcioro dzieci: Marya, Medard, Anieli, Konstancya i Kazimierz — i 3) Mikołaja (ur. 1830) dziedzic dóbr Mikołajowa, po którym z Kamili Korsakówny (ta owdowiawszy, wyszła w r. 1871 *in 2do voto* za Bronisławą Korsabą) został syn jedyny Mikołaj.

Tegoż samego domu, ale innej linii, Krzysztof, syn Mikołaja i Zofii Andrejewny (ur. 1560), podkomorz upitski w r. 1606, miał za sobą Dorotę Osmolską, z której oprócz czterech córek: Zofii za Samuelem Lewonem, Anny *Imo voto* za Maciejem Krassowskim, *2do voto* za ks. Puzyną i Halszki za Stanisławem Białozorem — zostało synów trzech: Jan dziedzic dóbr Downagole, Mikołaj (ur. 1597) dziedzic dóbr Bognarowa i Lepal, ożeniony z Amforówną i Stanisław, po którym było synów czterech: 1) Krzysztof *ster.*, 2) Piotr, którego syn Franciszek, rotmistrz wileński, miał synów trzech: Antoniego (jego syn Mateusz), Jana (tego córki: Felicja za Wiktoorem Jumią i Antonina za Władysławem Tomkowiczem) i Stanisława pułkownika gwardji rosyjskiej. 3) Adam łowczy upitski, którego syn Antoni, dziedzic dóbr Doniat, miał z Justyną Święcicką córkę Barbarę za Michałem Dalewskim i synów dwóch: Pawła ur. 1779 (ten z Józefą Wołłowiczówną miał syna Artura) i Jana (ur. 1786) kapitana wojsk Napoleona I, kawalera Legii hono-

rowej, ożenionego w Hiszpanii z Tomą margrab. de Ville Neuve (córka ich Glicera zaślubiła Kaliksta Witkowskiego generała ros., prezydenta miasta Warszawy) — i 4) Mikołaj cześnik mściłowski, po którym dwóch zostało synów: Andrzej bezpotomny i Stanisław, sędzia gr. upitski, ten zaślubił Annę Burniewiczównę, z której oprócz trzech córek: Beaty za Gielgudem starostą oszmiańskim, Anny i Heleny za Koryzną — zostało także trzech synów: 1) Krzysztof w zakonie Pijarów był rektorem w Pnieniach, 2) Franciszek umarł młodo 1833 i 3) Antoni dziedzic dóbr Dobczan i Narkogole, sędzia z. i rotmistrz upitski, w r. 1762 marszałek trybunału skarb. lit., ten zaślubił w r. 1762 Jadwigę Bykowska, z której zostało synów trzech: 1) Mikołaj rotmistrz upitski, którego syn Franciszek sędzia upitski, miał z Kościuszkówną jedną córkę N. za Słagierem i synów trzech: Alexandra dziedzica dóbr Romiszowa (ten z hr. Mohl miał córek dwie: Helenę za Krakowskim i Stanisławę), Franciszka i Ludwika, 2) Jan, ożeniony z Józefą Szmigielką i mający z nią córkę Karolinę i 3) Stanisław chorąży upitski, który miał synów dwóch: Józefa i Ignacego. — Tegoż zapewne domu, Adam uzyskał przyznanie dawnego szlachectwa w sądzie z. lwowskim 1782, a Piotr dziedzic dóbr Podrusza, vice-marszałek braclawski, miał za sobą Małgorzatę Milkowiczównę, z której zostało córek cztery: Teofila, Klotylda za Hipolitem Zienkiewiczem, Józefa za Lipińskim i Konstancja za Ostrowieńskim, oraz synów dwóch: Adolf dziedzic dóbr Niekraszy i Podrusza, ożeniony z Zofią Mordasówną i Karol porucznik gwardyi lit., który umarł 1841, zostawiwszy za Katarzyną Jaskołodówną syna Bolesława i córki: Wandę i Idalię.

Łopacki h. Kotwica. Jacek udowodnił szlachectwo w sądzie z. czełwskim r. 1783, to samo Jan (ale tego herb niewyraźny) w sądzie gr. lwowskim 1782. *Bobrowicz* świadczy, iż są jednej dzielnicy z Łopackimi h. *Lubicz* i obszerniejszą o nich podaje wiadomość, co jednak niepowtarzamy z powodu, iż nie jesteśmy w stanie sprawdzić zawartych w niej szczegółów.

Łopucki h. Lubicz, w ziemi ciechanowskiej. Wilhelm z Łopacina dworzani król., zginął od Krzyżaków, broniąc Władysława Jagiella między Grunwaldem i Tanebergiem, pochowany w Knyszdorfie 1411. Marcin 1474. Jędrzej z Anną Lelowską spłodził syna Mikołaja, marszałka izby poselskiej 1635, kasztelana zakroczymskiego 1648, ten zginął pod Płoniem w okazyi z Szwedami, zostawiwszy za Anny Opackiej podkomorzanki warsz. córek sześć: Zofia, Potencyannę *Imo voto* za Marcinem Cieciszewskim, *2do voto* za Janem Oborskim podstolim bielskim, Dorotę za Rafałem Kobylnickim podstolim wyszogrodzkim, Agnieszkę za Adamem Nieborskim i Cecylią za Alexandrem Kobylnickim pułkownikiem król., dwie zaś w zakonie w Grodnie pod regułą św. Brygitty; synów zaś trzech: Jana, Celestyna i Marcina. Z tych Celestyn Piotr opat orłowski i trocki † 1657, Marcin z Kolożębskiej Doroty miał córkę Ewę *Imo voto* Pudłowska sędzię z. zakroczymską, *2do voto* Żabicką podkomorzynę zakroczymską, Jan zaś chorąży zakroczymski, pułkownik król., zginął pod Grodnem z Szwedami, miał za sobą Dorotę Łańciszeńską kasztelanę sochaczewską, ta mu powiła córkę Dorotę Pęczkowską i synów dwóch: Adama i Felicjana. Z tych Adam chorąży zakroczymski, żona jego Elżbieta Mdzewska, tego było synów trzech i córka Magdalena zakonnica w Prasnycu. Jan zginął pod Kijami w okazyi z Szwedami, Stanisław (którego z Ostaszewskiej potomstwo: Wojciech, Maryanna i Zofia Modzelewska) i Wojciech podstoli ciechanowski, ten z Zofii Grabionczanki spłodził córkę Barbarę za Michałem Komorowskim lwowczym buskim i synów: Antoniego kanonika płockiego, Ignacego Soc. Jesu i Franciszka Jędrzeja kasztelana zakroczymsk., pułkownika król., ten miał za sobą Annę Krosnowską stolnikównę gostyńską. Felicjan drugi syn Jana chorążego z Łańciszeńskiej, którego syn Antoni dziedzic na Modelach i Rakach. N. miał za sobą Maryannę Zulińską. *Nies.*

Łopata h. Łopot. Trojan w poznańskim podpisał elekcyą Jana Kazimierza. Są i Łopatkowie. Z tych Łopatko ziemianin wołyński 1528. Arseni Łopatka władka lwowski. *Niesiecki.*

Łopatecki h. Korab, w sieradzkim. Ci jednę dzielnicy z Łaskimi. Marcin kanonik gnieźnieński. Jadwiga matka Mikołaja Szyszkowskiego podkomorzego wieluńskiego, blisko stu lat dożywszy, umarła w r. 1645. Wojciech 1623. Kazimierz 1690 sławny mąż rycerski przeciw Turkom, poseł na sejmy, deputat na trybunały, sędzia wojskowy. N. porucznik usarskiej chorągwi 1662. N. miał za sobą Kozierowską. Kazimierz 1674. *Nies.*

Łopatski. *Kurop. i Malach.*

Łopatynski h. Łopot. Jerzy z Brzostowa suffragan i archidyakon żmudzki 1648. Bazyli od Stefana króla do Moskwy gońcem wysłany 1579 tamże przytrzymany. *Niesiecki.* — W r. 1783 Jan regent włodziński. *Krasiecki.*

Łopatynski h. Slepouwon. Szczepan w sądzie z. przemyskim w r. 1783, Jan, Grzegorz, Szymon, Jakób i Hipolit w wydziale Stanów gal. — udowodnili szlachectwo.

Łopczyński. Jan z braclawskiego podpisał elekcyą króla Jana Kazimierza.

Łopieński h. Lubicz. N. opat mogiński 1550, wielki miłośnik tego klasztoru. Jan burgrabia kaliski 1447. Gabryel w kijowskim 1632. Jakób opat lubiński, sekretarz król. *Nies.* — Dom to

starożytny, występujący w aktach z. surazskich od r. 1546, gniazdem jego są dobra Łopianie Szelagi, Łopienie Pamięciaki i Łopienie Jeże w ziemi bielskiej. *Kap. Mł.*

Łopin. *Kurop. i Malach.*

Łopot h. wł. Paweł poborca w ziemi wolkowskiej z sejmu naznaczony r. 1578. Łopacianka za Papięskim h. *Gruf.* N. miał za sobą Dorotę Oziębłowską. *Niesiecki.* — N. Łopot starosta bobrujski, strażnik polny lit. W r. 1778 Samuel podstoli wolkowski. *Kras.*

Łopuski h. Slepouwon. (*Malach.*) W r. 1778 Marcin podstoli, a w r. 1788 podkomorzy drohicki. (*Kras.*) Ignacy i Józef miecznik chełmski, podpisali elekcyą króla Stanisława Augusta. Franciszek syn Tomasza legitymowany w Heroldyi król. polsk.

Łopuszański h. Sas. Kilka rodzin tego nazwiska uzyskało w Galicyi przyznanie dawnego szlachectwa; jedne z tych biorą przydomek *Homicz* i te mają przyznany herb *Sas*, inne piszą się z *Komaruk* i używają przydomku *Giemijnowicz.*

Łoś h. Dąbrowa, w ruskiem, mazowieckim i pruskich województwach. N. miał za sobą Małgorzatę Kryską, Ninogniewa wojewody płockiego siostrę, z tej była córka Elżbieta Ławska. Stanisław kasztelan rypiński za czasów *Paprockiego*, a dawniej przedtem, Jan de Loss *) podkomorzy zakroczymski r. 1453, którego wspomina *Statut Mazow. fol. 98.* N. miał za sobą Biejkowską, drugi Maryannę Niszczyczką, od której został się syn Jędrzej bezpotomny. N. Łoś kasztelan wyszogrodzki, córka jego Katarzyna za Prokopem Oborskim podczaszym czerskim, z której syn Tomasz suffragan krakowski, cudami wstawiony. Wojciech chorąży chełmiński 1648, żona jego Jadwiga Galeska, z tej córka Teodora za Stefanem Mdzewskim 1640, druga Jadwiga *Imo voto* Nakwaska, *2do voto* Howska, synowie zaś jego dwaj: Ludwik Alexander opat pelpliński (szczędrobliwy na tameczny kościół i klasztor, który ledwo nie wszystką swoją ozdobę jego nakładowi przypisuje, osobliwie jednak sklepienie kościoła i posadzkę, ołtarz tamże B. Stanisławowi Kosce wystawił; jeździł w różnych legacyach i komisjach) i Władysław z Krzywonogi (bo się ztąd Prusacy Łosiowie pisali), w rycerskich działach wstawiony, wziął w zasługach kasztelanii chełmińskiej 1683, postąpił potem na województwo pomorskie 1685, a umarł wojewodą malborskim, podskarbis ziem pruskich, pokrzywnickim, latowickim starostą, miał za sobą *Imo voto* Barbarę Guldensternównę kasztelanę gdańską, z Cemówny starościarki sztumskiej spłodzoną (ta mu powiła dwie córki: Eleonorę za Jerzym Warszyckim wojewodą łęczyckim i N. *Imo voto* za Działyńskim wojewodziecm kaliskim, *2do voto* za Antonim ks. Czartoryskim starostą lanckorońskim i *3tio voto* za ks. Holsztyńskim, obiedwie *ster.*), *2do voto* Elżbietę Kryszpinównę podskarbiankę w lit., wdowę po Wojciechu Opackim, z tej zostawił syna Jana starostę pokrzywnickiego i latowickiego, posła na konwokacyą z malborskiego, ten szwankowawszy z konia w Paryżu, tamże młodo dni swoje skończył i córkę Konstancję Różę za Szczęsnym Potockim h. *Pława* hetmanem w kor. Jędrzej kasztelan chełmiński, którego córka Dorota Rudnicka. Maryanna za Bajerskim 1624. Paweł i Adam 1648 w z. ciechanowskiej. N. po usarsku służąc, w okazyi pod Starczem z Kozakami raniony. Stanisław dworzani król. 1648 w Prusiech. Wojciech chorąży sanocki, sędzia grodzki lwowski, deputat na trybunał kor. 1714, syn jego Franciszek w zakonie *Soc. Jesu*, córka jedna za Złoczowskim ostatnim z tego domu, druga za Stawskim pułkownikiem. Anna za Stanisławem Gumowskim cześnikiem zakroczymskim. Maryanna za Anzelmem Kobylnickim, Katarzyna za Janem. Łosiówna Władysława Ciemnieńskiego małżonka. Władysław w Prusiech 1699. Jacek z Grodzkwa stolnik brzeski, podstarości i sędzia gr. belzki 1704. Stanisław podstoli lwski, sędzia kapturowy lwowski 1733. Katarzyna łowczanka lwowska za Mikołajem Świrskim stolnikiem lwowskim. N. chorąży łomżyński, człowiek godny i zasłużony, złączył się z Cetnerówną (która po jego śmierci wyszła za Radeckiego) miał syna Józefa. N. regent gr. lwowski. To *Nies.* — Dokładniejszą wiadomość o tej prastarej senatorskiej rodzinie podajemy jak następuje: Wspomniony wyżej Jan podkomorzy zakroczymski, miał za sobą podług *Genealogii* domu tego — Małgo-

*) Podług Dołgorukowa, Jan ten był synem Jana von Loss, rodem z Niemiec, który służąc pod znakami króla Jagielly, odznaczył się meztwem w bitwie przeciwko Krzyżakom pod Tanebergiem r. 1410. W tymże wieku XV kwitnęła bardzo można rodzina tego nazwiska (ale herbu *Żaba*) w Saksonii, gdzie między innymi dobrami posiadała prawem dziedzicznym miasteczko Pilnitz, (obecnie rezydencya letnia królów saskich) i majorat Hirschstein-Olberrhau-Wunitz. Ostatnim z tej linii ordynackiej, wyniesionej w r. 1741 do godności hrabiów S. J. R. — był Jan (ur. 1768 † 1852) rzeczywisty radca tajny i marszałek dworu saskiego, który z hr. Knuth'ówny zostawił jedyną córkę Amelią zaślubioną Hermanowi Eckardowi von Stammer. Ordynacya zaś przeszła wraz z nazwiskiem von Loss w dom hrabiów Kleist. Czy rodzina saskich von Loss ma co wspólnego z polską familią Łosów, niemożliśmy tego dociec mimo pilnych w tym kierunku naszych poszukiwań w archiwach saskich.

rzatę Szumską, o której pisze *Paprocki*, że „porodziła Łosie i te córki: Annę Zabicką, Katarzynę Strzałkowską i Helżbietę Lawską“. Synów tego Jana wylicza *Genealogia* dwóch: Stanisława protoplastę starszej linii po dziś dzień w młodszej galezi kwitnącej, którą nazwiemy *Grodzkową* (patrz niżej) i Pawła protoplastę młodszej linii, od której rzecz naszą rozpoczynamy. Podług *Duńcewskiego* Paweł, ten był dziędzicem z *Wronowego*, chorążym ciechanowskim, potem kasztelanem plockim (opuszczony w naszym spisie senatorów); miał za sobą Młodzianowską, z której zostało trzech synów: 1) Jakób stolnik ciechanowski, którego córka Jadwiga za Wincentym Zelskim kasztelanem dobrzyńskim (transzakcją z r. 1589 zapisują sobie wzajemnie sumę złp. 60,000). 2) Stanisław niewidomy i 3) Jan, kasztelan wyszogrodzki 1591-92, którego córka Katarzyna za Oborskim (o czem wyżej *Nies.*) i synowie: 1) Matyasz na *Krzywonogu* 1586, który z Katarzyną Gurską sędzianką z nareńską miał synów dwóch: Krystyna kasztelana wyszogrodzkiego (tak go wymienia *Duńcewski*) i Jędrzeja kasztelana chełmińskiego 1675 — bezdzietnych — i 2) Wojciecha chorążego chełmiński 1648, który z Jadwigą Galemską*) miał córek dwie i synów dwóch: Ludwika opata pelpliński i Władysława wojewodę pomorskiego (o których obszerniej wyżej pisze *Nies.***) Syn tego Władysława — Jan, starosta pokrzewnicki i latowicki, kasztelan rypiński (tak go kładzie *Duńcewski*, ale bodaj mylnie w Paryżu umarł; po nim (podług *Geneal. Łos.*) został syn Antoni, znienaczony. — Protoplastą starszej linii, piszącej się z *Grodkowa*, jest Stanisław (ur. 1500 † 1551) dziedzic dóbr Malkowicz, Swince i Janiszowa (ztaąd nazywany Janiszowskim), kasztelan rypiński (*Paprocki*), zaślubił w r. 1536 Maryą Małgorzatę Dunikowską (ta wyszła *in 2do voto* za Marka Zeromskiego), z której oprócz córki Jadwigi — zostało pięciu synów: 1) Felix bezpotomny, 2) Aleksy (p. n.), 3) Wojciech, 4) Stanisław (o tych dwóch brak wiadomości) i 5) Marcin (p. n.). Z tych Aleksy (drugi z porządku syn Stanisława i Dunikowskiej), od którego idzie starsza galeź, miał z Żółtowską syna Wojciecha starostę karaczkowskiego, ten z Gumińską miał synów dwóch: Jakóba w zakonie Franciszkanów i Wojciecha starostę karaczkowskiego, podstolego lwowskiego, chorążego sanock., po którym z Joanny Karczewskiej stolnikówny halickiej zostało oprócz córek: Magdaleny za Stawskim podstolim sanockim, pułkownikiem JKM. i Teofilu za Złeczewskim podstolim lwowskim, — synów pięciu: 1) Józef stolnik dobrzyński 1754, 2) Franciszek w zakonie *Soc. Jesu*, 3) Michał, dziedzic dóbr Sądowa Wisznia, Narał itd., starosta wyszyński, kasztelan lwowski, kawaler orderu Orła Białego, ten umarł r. 1758, zostawiwszy z Heleny Skarbikówny kasztelanek halickiej synów dwóch: Joachima starostę berezańskiego, posła na sejmy, ożenionego z Kurdwanowską (ich syn Maurycy odziedziczył wielką fortunę po stryju swoim Feliksie i wyniesiony w r. 1783 do godności hrabiów austriackich wraz z stryjem swoim Feliksem Antonim wojewodą, ożeniony z Cieńską i córka N. za Karczewskim) i Felixa Antoniego (ur. 1737 † 1804) dziedzica dóbr Narał, Werchrat, Bartków, Sknitów, Teniatysk, Potak (z których utworzony fideikomis), Krasinin i Jurów w lubel. wojewodę pomorskiego, ożenionego w r. 1765 z Maryą Mszczęńską wojewodzianką inowrocł., 4) Alexander, chorąży łomżyński, ożeniony z Heleną Cetnerówną — i 5) Antoni podstoli żydaczowski, generał-major JKM., kuchmistrz (podług *Pocztu szl. gal. i buk.*) w. koronny król. Gal. i Lodom., wyniesiony do godności hrabiów austr. w r. 1782, który miał za sobą *in 1mo voto* (2do voto miał za sobą Sobieszczańską, ale jak zdaje się bezpotomną) Sierakowską kasztelanek belzką, z której dwóch zostało synów: Jan skarbnik lwowski (*Duńcewski* pisze go synem Alexandra i Cetnerówny) deputat na trybunał kor. 1752, mający z Woroniczówną stolnikówną owrucką syna Franciszka, ożenionego z Mrozowicką — i Józef stolnik lwowski, ożeniony z Kopystyńską. — Marcin (piąty syn Stanisława i Dunikowskiej), od którego poszła młodsza galeź — zaślubił około r. 1584 Jadwigę Błędowską, z której syn Wojciech (ur. 1605) ożeniony w r. 1635 z Anną Horodyńską, miał syna Mikołaja (ur. 1655) skarbnika lwowskiego, który zaślubił w r. 1686 Alexandrę Krzywkowską i miał oprócz córek: Konstancji za Borzysławskim i Anny — czterech synów: 1) Stanisława (p. n.), 2) Józefa bezpotomnego, 3) Marcina (p. n.) i 4) Benedykta, który z Anielą Łosiówną miał córkę Ludwikę (urodzoną podług ksiąg kośc. w Rudkach w r. 1775 — taż czy inna Ludwika ukazuje się w tychże księgach jako żona Karnickiego od r. 1790), zaślubiona podług *Bobrowicza* Antoniemu Jastrzębskiemu. Marcin zaś (trzeci syn Mikołaja i Krzywkowskiej) ur. 1693, podsekret lwowski, w r. 1768 dziedzic dóbr Zadarów i Krasiejów w z. halickiej, zaślubił Annę Duninównę Borkowską, córkę Jerzego kasztelana gostyńskiego, z której oprócz dwóch córek: Barbary za baronem Petrasch'em i Maryanny (Heleny) za Cieńskim — zostało synów czterech: a) Maurycy mający z Worcellówną trzy córki (z tych jedna

*) *Duńcewski* Wojciechowi temu daje za żonę Dzierzgowską i przynajmniej mu synów dwóch: Jakóba i Wojciecha sędziego gr. lwowskiego, od którego wyprowadza tych właśnie, którzy podług genealogii domu tego, idą od Aleksęgo, protoplasty starszej galezi.

**) Pamiętniki jego wydał Pauli Żegota w Krakowie r. 1855.

za Kownackim, druga Izabella głuchoniema), b) Józef właściciel dóbr Zadarowa i fideikomisu, wyniesiony do godności hrabiów austr. w r. 1789 wraz z braćmi swymi rodzonymi Feliksem i Franciszkiem i bratem stryjecznym Michałem Maurycem (*Poczet szl. gal. i buk.*), ten z Maryanną Drzewiecką miał córkę Karolinę za Marcellim hr. Łosiem i synów trzech: 1) Tadeusza (ur. 1793), dziedzica Narała, którego z Anielą Kownackiej córek dwie: Zofia zmarła młodo i Marya za ks. Puzyną i synów także dwóch: Włodzimierz (ur. 1825 † 1874) dziedzic dóbr Dołżanka, poseł na sejm, ożeniony w r. 1853 z Pauliną hr. Baworowską, z którą wziął posagiem dobra Janów i Młyniska (ich dzieci: Zdzisław ur. 1860 na *Dołżance* i Elżbieta) i Jarosław (ur. 1827) starosta komitatu preszburskiego (w Węgrzech) szambelan austr., który umarł w r. 1857 w Rzymie, 2) Justyna bezpotomnego i 3) Zygmunta dziedzica dóbr Werchrata, Tymiatyska i Potok, członka Stanów galic., który umarł 1839, zostawiwszy z Anny ks. Woronieckiej († 1839), wdowy po hr. Stadnickim, córki (*Borkowski* mylnie kładzie z nich dwie siostrami tego Zygmunta, a trzecią Józefę zupełnie opuszcza) trzy: Wincencją za Feliksem Paporą i Zuzanną za Julianem Sokołowskim z *Baranicz* i Józefą za Edwardem hr. Dzieduszyckim, oraz syna Augusta (ur. 1829) dziedzica dóbr Werchrata po ojcu, a dóbr Bartkowa i Skniłowa wziętych po stryju Justynie, posła na sejm gal., prezesa rady powiatowej rawskiej, ten zaślubił w r. 1854 Joannę Łodzia-Ponińską, która mu powiła czworo dzieci: Augusta, Maryana, Emilię i Justynę. — c) Feliks (trzeci syn Marcina i Borkowskiej) pułkownik gwardyi austr., zaślubił w r. 1793 Juliannę Fryczyńską generałównę, z której zostało trzy córki: Joanna za Stanisławem Pieńczykowskim, Monika za Cieńskim i N. za Głogowskim, oraz synów czterech: 1) Franciszek (ur. 1795 † 1875) dziedzic dóbr Jurów (w lubelsk.), patryota dzielny, żołnierz napoleoński, major w powstaniu r. 1831, instruktor gwardyi we Lwowie 1848, pułkownik w kampanii węgierskiej 1849. 2) Feliks (ur. 1797 † 1831) dziedzic dóbr Jurów, ożeniony w r. 1823 z Olimpią Siemońską, która mu powiła córkę Melanię za Władysławem Siemońskim (rozwidzona) i synów dwóch: Adama (ur. 1824) dziedzica dóbr Jurów, ożenionego w r. 1856 z Euzebią Kirchmajerówną (ich dzieci: Wincenty ur. 1857, Marya za Stanisławem bar. von Hagen-Schwerin, Irena i Witold (ur. 1863) i Alfreda (ur. 1825) dziedzica dóbr Bobin i Wolwanowice, ożenionego w r. 1862 z Konstancją hr. Lubieniecką (ich dzieci: Ida, Stanisław ur. w r. 1865, August ur. 1869 i Marya), 3) Julian, ożeniony z Kamińską generałówną, wdową po Beysenie (ich córka Marya wyszła w r. 1869 za hr. de Breteuil) i 4) Marcelli, ożeniony z Karoliną hr. Łoś (p. w.), która mu powiła syna Władysława — i d) Franciszek (czwarty syn Marcina i Borkowskiej) starosta ostrzyński, miał za sobą Różę Brześcińską, z której oprócz córki Teresy za Alojzym Cikowskim — zostało synów dwóch: 1) Edward Karol (ur. 1800 † 1854), członek Stanów gal., który z Franciszką Gromnicką (ur. 1811, zaślub. 1831, † 1875) damą krzyża gwiazdźdźistego, miał pięcioro dzieci: Urszulę Maryą za Kornelem hr. Golejewskim, Andrzeja (ur. 1837) pułkownika ułanów austr., Jadwigę za hr. Bobrowskim z *Andrychowca*, Julię (ur. 1846 † 1870) i Bronisławę (ur. 1841 † 1881) dziedzica dóbr Rejowiec i Derszowa, starostę stanisławowskiego, posła na sejm gal., szambelana dworu austr., kawalera maltańskiego, ten ożeniony z Zofią hr. Gołuchowską namiestnikówną gal. — i 2) Ignacy (młodszy syn Franciszka i Brześcińskiej), członek Stanów gal., zaślubił Emilię Trzeciecką, z której trzy córki zostało: Anielą za Feliksem (czy Felicyanem) Laskowskim, Maryą za Dr. Janem Petrowiczem i Julią za Feliksem Urbańskim. — Stanisław, drugi syn Mikołaja i Krzywkowskiej, (patrz wyżej *młodsza galeź*) ur. 1696, podstoli żydaczowski, zaślubił w r. 1726 Katarzynę Lamar stolnikównę infantką, z której oprócz córki Maryanny — czterech zostało synów: 1) Hiacenty ur. 1730, 2) Piotr ur. 1739 † 1804, 3) Józef Wojciech ur. 1736, porucznik kawalerji narod. 1784 i 4) Michał Maurycy (ur. 1732, a więc drugi z porządku) chorąży zawskrzyński, podkomorzy króla Stanisława Augusta, wyniesiony w r. 1789 do godności hrabiów austr. wraz z braćmi stryjecznymi Józefem Feliksem i Franciszkiem zaślubił w r. 1769 *1mo voto* Zofią Leszczyńską (zmarła 1772), *2do voto* w r. 1773 Józefę Krokowską; z pierwszą żoną miał troje dzieci: Walentego (ur. 1771 † 1841), Deodata zmarłego dzieckiem i Ignacego Baltazara (ur. 1772 † 1833) dziedzica dóbr Kamień (w Rosyi w gub. nowogr.), który w r. 1803 zaślubił Annę Szawłowską (1850), z której oprócz dwóch córek: Krystyny Urszuli (ur. 1807) i Zuzanny Klary (ur. 1810) zaślub. 1836 Albinowi Radlińskiemu — został syn Mikołaj (ur. 1805 † 1875) dziedzic dóbr Kamień, który zaślubił w r. 1856 Erazminę Płaczkowską i miał z nią pięcioro dzieci: Hilarego Erazma, Adolfa, Leona, Alojzego i Maryę.

Tegoż samego domu (ale nieznamy bliższego połączenia) Karol syn Spirydona Anatola i Teresy Jastrzębskiej, wnuk Józefa, właściciel dóbr Kulmatycze, który w r. 1861 uzyskał zatwierdzenie tytułu hrabiów austr., — zaślubił *1mo voto* Szeptycką (z której synowie: Włodzimierz ożeniony z Heleną ks. Ponińską, a nie z Szymanowską, jak mylnie pisze *Borkowski* — i Emil ożeniony z Szymanowską), *2do voto* Berezowską, z której córka Zofia za Piotrem Skwarczyńskim starostą (do r. 1881) w Dobromilu. Brat Karola — Jan, zaślubił Annę Borkowską h. *Junosza*, z której córka Weronika za Henrykiem hr. Łączyńskim. — Oprócz wyżej w porządku genealogicznym wymienionych

- notujemy jeszcze: Łosiówne za Kasprem Grzymałą, Hiacentego, który ukazuje się w księgach kość. w Warężu jako instygator król. r. 1704, a w r. 1705 jako sędzia bełzki (córka jego Alexandra r. 1711). Jakóba chorążego łatyczowskiego r. 1742 w tychże księgach, hr. Marcellego który wylegitymował się w Heroldyi król. polsk., Karola urzędnika w komisji (ministerstwie) skarbu król. polsk. 1861 i Ludwika rachmistrza powiatu kieleckiego r. 1861. — Do linii hrabiowskiej należy jeszcze Franciszek, podporucznik saperów wojsk polsk. 1831, kawaler złotego krzyża, zesłany na Sybir, gdzie też życie zakończył. (*Kunaszowski, księga pamiątkowa*).
- Łościstowski**, w kaliskiem. Jędrzej podpisał elekcyą Jana Kazimierza. *Niesiecki*.
- Łosiatyński** h. *wl.* Michna ziemianina wołyńskiego wspomina *Metryka Wołyńska* w r. 1528. Niektóre z tego domu zakonnicie św. Brygity wspomina *Paprocki*. Mikołaj w r. 1648 fundacyą na bursę uczynił przy kolegium jezuitskim lwowskiem, córka jego była za Bieleckim. *Niesiecki*. — Szymona Łosiatyńskiego i Katarzyny Żurakowskiej córka Zofia wyszła za Andrzeja Korczyńskiego. *Geneal. Cikowskich*.
- Łosicki**. Piotr towarzysz Strusia starosty braclawskiego, pod Pleszkowem pieszo szedł do szturm. Łosiecka żona Śliwnickiego. *Nies.*
- Łosiewski** h. *Nieczuja*, w ziemi zambrowskiej itd. (*Malach*). W r. 1778 Grzegorz komornik z zambrowski. (*Krasiecki*). Bonawentura, Franciszek i Samuel podpisał elekcyą króla Augusta II z woj. łęczyńskiego. Korneliusz, Joanna i Barbara potomstwo Tomasza i Kazimierza syn Michała, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. Tomasz udowodnił szlach. w sądzie z lwow. 1782.
- Łoska**, jednej dzielnicy z Łoskiami. Stefan cześnik kijowski r. 1589, potem marszałek mozyrski, z sejmu 1598 komisarz do granic, miał za sobą Annę Bohowitynową Kozieradzka, z której córka Regina za Filipem Jelcem podstolim kijowskim. Wawrzyniec cześnik kijowski 1601. Jan chorąży mozyrski 1587. Jan pisarz z kijowski † 1607. *Niesiecki*.
- Łoski** h. *Brodzic*. W *Herbarzu rodz. szl. król. polsk.* czytamy Franciszka Alojzego podkomorzego warszawsk. r. 1726, którego *Niesiecki* do Rogalitów zalicza, a *Spis szl. król. polsk.* wymienia Jana syna Onufrego, jako wylegitymowanego ze szlachectwa w Heroldyi król. polsk.
- Łoski** h. *Rogala*, w mazowieckiem. Z tych *Papr. w Gn.* wspomina Adryana rotmistrza i męża sławnego, do tychże pociąga Stanisława wojewodę mazowieckiego w r. 1574, ale ten był Ławski z Strzegocina; Łoscy zaś piszą się z Woli Chynowskiej i jedne z Chynowskiemi dzielnicy, z których Jan kasztelan wiski podpisał dekret przeciwko heretykom r. 1528. Alexander 1648. Alexander kustosz katedralny i oficyał generalny łucki, proboszcz rzepliński 1690, synowcowie jego: Paweł, Antoni i Stefan. Franciszek podczaszy zakroczymski, podstarości i sędzia gr. warszawski 1704, a potem podkomorzny warszawski, poseł na sejm 1724. Antoni deputat na trybunał kor. 1725. Alojzy podczaszy zakroczymski 1703. *Nies.* — W r. 1778 Józef wojski warsz. *Kras.*
- Łoskiewicz**, w pow. winnickim itd. (*Kurop. i Malach*). — W r. 1778 Michał skarbnik braclawski, w r. 1788 Ignacy wojski braclawski. *Kras.*
- Łosmiński** h. *Ramult*, w połockiem. Stefan, którego córka była za Jerzym Mszczarynem. N. za Janem Jacyną Onoszkowiczem. *Nies.*
- Łosniewski** h. *Korwin* i **Łosniewski** h. *Nowina*. Że są i tego herbu świadczy *Malach*.
- Łosniewski** h. *Równia*, w ruskiem województwie. *Nies.*
- Łososiński** h. *Prus Imo*, w krakowskiem woj. *Nies.*
- Łosowicz** h. *Rozmiar*, tak pisze *Okolski*, atoli *Kojal. in MS.* Janowi Łosowiczowi biskupowi wileńskiemu za herb przyznaje *Syrokomlą* zlaną, to jest krzyż jak w Syrokomli na Abdanku, ale połowa jego od prawego boku tarczy jest zwyczajna, a połowa przewrócona i końcem na dół wieszająca, umarł ten biskup 1480. *Niesiecki*.
- Łosowski** h. *Jeż*, w przemyskiej ziemi. *Niesiecki*.
- Łosowski** h. *Prus Stio*, w połockiem. Z tych Krzysztof pisarz gr. wileński. Jan 1648. Mikołaj łowczy słoniński 1674. Krzysztof podczaszy, żona jego Pakoszówna. Stanisław człowiek rycerski, osiadł na Ukrainie, gdzie podczas buntu Chmielnickiego zginął od Kozaków, zył *Imo voto* z Rakowska, *Zdo voto* z Piekarska h. *Półkociz*, z tą spłodził syna Wojciecha, męża wojennego, ten z Franciszką Brzeską h. *Slepourown* miał córkę Konstancją Paszkowską bezpotomną i synów trzech: 1) Stanisława, którego z Pocziszewskiej córki dwie: Franciszka i Marcelina, synów dwóch: Ignacy i Franciszek, 2) Marcina, ten w wojsku koronnem zapracował na sławę, potem stan duchowny obrał, wkrótce został kanonikiem, potem kantorem, nakoniec proboszczem katedralnym kamienieckim i *sede vacante* tegoż biskupstwa administratorem i generalnym oficyałem, wziął do tego kanonią i dziekaną archikatedralną lwowską 1734 — i 3) Macieja, ten także sławy szukał służąc pod pancerną chorągwią z Chomentowskim wojewodą mazowieckim. *Nies.*
- Łosowski** h. *Szeliga*, w mazowieckiem. Stanisław stolnik dobrzyński † 1665. Paweł z Gutowa w rawskim 1648. Stanisław, żona jego Eufemia Krasieńska. *Niesiecki*.
- Łoszewski** h. *Lubicz*. Grzegorz syn Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

- Łotecki**. Dominik r. 1830, Michał i Wojciech r. 1811, udowodnili szlachectwo w wydz. Stanów g. **Łotwiszyński** h. *Gryf. Malach*.
- Łowczowski** h. *Gryf*, w pilźnieńskim powiecie, jedenże dom z Dobkami. Jan opat tyniecki, bibliotekę tego miejsca w najprzedniejsze księgi bogatą zebrał akademii krakowskiej, kanonią u św. Jerzego na zamku krakowskim, z prebendą bronowicką i z częścią wsi Rząska do tejsze kanonii należąca, lubo do tynieckiego konwentu od pierwszej jego erekcyi przywiązana była, wiecznem prawem zapisał i darował, szkołę kosztem swoim na Tyńcu trzymał, † 1568. Łowczowski Debek Stanisław sędzia z kamieniecki i poseł z woj. podolskiego na sejm lubelski 1569. Mikołaj Łowczowski w r. 1546 z Janem Mieleckim kasztelanem wiślickim, Stanisława Krzyszewskiego do herbu Gryf przyjął, o czem przywilej u *Papr. fol. 84*. Jędrzej towarzysz hrabiego Tarnowskiego pod Pleszkowem szedł pieszo do szturm. Dobkowi konstytucya 1593 każe płacić zasługi. Jan Dobek gonił z kopią na weselu Zamojskiego r. 1583. Jan Dobek Łowczowski podstoli krakowski 1606 i 1613 brat jego Tobiasz żołnierz sławny. Tu należą Łowczowscy Molendowie, z których Jana Molendę Łowczowskiego czytać można w księgach gr. ostrzesz. Kasper Dobek Miechowita † 1644. Wojciech Dobek w kaliskiem, miał za sobą Barbarę Kowską i z niej synów czterech: Jędrzeja, Michała Soc. Jesu, Antoniego i Jakóba. *Nies.*
- Łowecki** h. *Nalecz*, czy Łowiecki albo Łowicki, w Wielkopolsce, jedenże dom z Nizieńskimi. Jan najprzód sekretarz król., poseł na sejm 1618 z kaliskiego, potem podkomorzny brzeski kujawski, w r. 1624 starosta brzeski kujawski, marszałkował w izbie poselskiej, w r. 1629 kasztelan łędzki, czterech tysięcy ojczyźnie w gwałtownej potrzebie pożyczyl, w r. 1633 kasztelan inowrocławski, miał za sobą Zadzikównę, siostrę biskupa krak. *) Jerzy i Jędrzej 1632 w kijowskiem. Wojciech na Łowicku Łowicki 1648 w woj. brzeskiem. Alexander Łowecki horodniczy kijowski, żona jego Maryanna Tatymirówna. N. miał za sobą Leszczyńską sędziankę z sanocką. Łowecki miał za sobą Katarzynę Rudnicką. Są i Łowieccy z Łowek około Jarosławia. N. umarł r. 1593, darował część swoją kollegium jarosławskiemu, siostra jego Cebrowska, wnuk Jan 1681. N. Łowicka za Stefanem Mieleckim. *Nies.* — N. Łowicki miał za żonę Dewidencę Guttry. Władysław w poz.
- Łowieniecki** h. *Topór*. *Paprocki* z dawnych przywilejów wspomina Mikołaja z Łowienicy starostą sandomierskim, którego potomkiem był Maciej za jego czasów, córka jego za Stanisławem Zakliką. Alexander z Łowniec cześnik i podstarości mozyrski 1648. Wacław chorąży mozyrski, Mikołaj 1576. Jan z Łowienicy sławny rotmistrz, o którym *Bielski* w r. 1376. *Niesiecki*.
- Łowieyko** h. *Kotwica*. (Kotwica z uchem, w polu czerwonym, w helmie trzy pióra strusie). Inni ich zowią Łowikami w mozyrskim powiecie. Michał Łowieyko 1569. Wawrzyniec Łowika stolnik mozyrski, syn jego Jan chorąży mozyrski. Stefan Łowecko wojski mozyrski 1589. *Nies.*
- Łowkianiński** h. *Slepourown*, w wileńskiem woj. *Nies.*
- Łoyek** h. *Waż stojący do góry w koronie*. Z Polski do księstwa litewskiego przenieśli się. Przydomki mają Rędziejowscy, albo jak inni chcą Rydzewscy. Z tych dwóch braci Paweł i Dominik pod Kowalowem w okazyi zginęli. Karol łowczy orszański w Wielkopolsce osiadł, prócz córek, synów jego kilku: Felix, Paweł i Jan w zakonie Soc. Jesu. Antoni krajeży orszański, starosta bocieński, chorąży petyhorski, deputat na trybunał lit. 1724, miał za sobą Wojniankę. *Nies.* — Felix (ur. 1717 † 1779) syn Karola, znakomity historyk i naturalista, szambelan króla Augusta III, kawaler orderu ś. Stanisława, autor kilku dzieł. Dwaj bracia jego, jeden Józef, drugi N. w zakonie Soc. Jesu.
- Łoza** h. *Korab*, w kijowskiem. Jerzy Łoza Burkułab wołoski, otrzymał indygenat w Polsce na sejmie 1607. Jakób w kijowskiem 1632. Stanisław biskup argiweński, sufragan łucki i oficyał generalny, proboszcz ołycki, tykociński, † 1639. *Niesiecki*.
- Łozicki**. Roman udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782.
- Łoziński** de *Schwertreue*. Michał major austr. otrzymał nadanie szlachectwa od cesarza Franciszka Józefa I w r. 1854, na podstawie czego wpisany do ksiąg szlachty galic.
- Łoziński** h. *Krzywdca*. Wincenty i Augustyn w sądzie z halickim r. 1783, Franciszek i Antoni synowie Augustyna, w wydziale Stanów gal. 1846 — udowodnili szlachectwo.
- Łoziński** h. *Lelwa*. Jacek pod Zółkiewskim i Kazanowskim przez lat 18 doświadczony żołnierz i innych wielu rycerskim chlebem żyjąc, na sławę robili. *Niesiecki*.
- Łoziński** h. *Lubicz*, z Łozin na Rusi. Michał marszałek litewski do unii Litwy z Koroną wysłany 1564. Tomasz, Prokop, Jan, Szymon i Hieronim, ludzie rycerscy. Kazimierz w zakonie Soc. Jesu. *Nies.* — Łozińskich familia kwitnie po dziś w Galicyi, gdzie kilkunastu z niej uzyskało przyzna-

*) Temuż Janowi w nagrodę wielkich zasług nadał król Zygmunt dobra Kępsko w powiecie konińskim, przywilejem z dnia 23 stycznia 1618. Przywilej ten dostał się do naszej teki od jednego z członków tej rodziny w poznańskim zamieszkałego; obecnie znajduje się w bibliotece Ossolińskich.

nie dawnego szlachectwa; jedni z nich biorą przydomek *Dzieża*, inni *Jarmołowicz*, *Czernik*, *Kardass*, *Lewiński*, *Melech*, *Mudry*, *Sajko*, *Struś*, *Zgalat*. — Do tych zdaje się należeć: Józef współczesny gramatyk i pisarz w języku ruskim. — Do Lubiczów należą także: Bolesław, który miał za sobą Konstancję Kraszewską, córkę Jubilata, Edmund (brat popr.) ożeniony z hr. Żaluską, Walery (ur. 1836 † 1861) współczesny powieściopisarz i bracia jego Bronisław znany publicysta i Władysław powieściopisarz i redaktor *Gazety Lwowskiej*. — Niewiemy do którego z tych domów należy N. Łoziński, głośny z sejmu warsz. 1673, na którym wystąpił był publicznie z oskarżeniem przeciwko Janowi III, za co na śmierć skazany, od tegoż króla ulaskawiony.

Łoziński z Łoźnic. Alexander cześnik i podstarości mozyrski podpisał elekcyą króla Jana Kaz.

Łożyński. *Kurop.* i *Małach.*

Luba h. Lubicz. Patrz **Luba**. *Niesiecki*. — Lubowie są w Wielkopolsce, z tych N. miał za sobą Sułkowską, siostrę Alexandra ministra Augusta III, z której syn N. starosta stawiszynski. Antoni kanonik katedralny poznański. *Krasicki*.

Lubiczewski z Zakrzewa. Adam dworzani JKM. podpisał z woj. brzeskiego lit. elekcyą Jana Kaz.

Lubiński Antoni. *Spis sl. król. polsk. 1851.*

Lubiński h. Doliwa. Ze są i tego herbu świadczą *Kuropat.* i *Małachowski*.

Lubiński z Lubny h. Pomian. w sieradzkim. Jest in *Actis Castr. Sivadens.* w r. 1525 *resignatio* Lubny, z kąd się ten dom zowie. *Trzebiński w życiu Stanisława Lubińskiego biskupa płockiego* pisze, że już dziad Swentosława, w owej nieszczęśliwej pod Chojnicami batalii, w wielkie wpadł był niebezpieczeństwo życia, z którego jednak szczęśliwie wyszedł, skoro się ślubem obojął dni sobotne surowym postem obchodzić. Swentosław wnuk jego, mąż staropolskiej enoty i pobożności, z Barbary Zapolskiej zostawił córki dwie, z tych jedna księżnią rzadziła klasztor ołobocki, druga Małgorzata za Starczewskim, synów zaś pięciu: Wojciecha, Stanisława, Marcina, Macieja i Jana. Z tych Wojciech proboszcz pułtusi, kanonik gnieźnieński i krakowski. Marcin w zakonie Soc. Jesu, filozofii i teologii godnie uczył, † 1651. Stanisław biskup płocki, katedrę płocką już starością do ruiny nachyloną dzwignął, pedzłem ozdobił, dziewiętnastu księży fundował, gimnazjum Noskowskiego przy akademii krakowskiej znaczną sumą zapomógł, bibliotekę swoją znaczną do katedry płockiej zapisał, kościół na Tyńcu i część nie miała klasztoru wymurował i dzieł wiele napisał, † 1640 w wieku życia swego lat 67. Maciej arcybiskup gnieźnieński i prymas, poprzednio biskup kamieniecki 1614, chełmski 1622, poznański 1626, kujawski 1631, złożył synod w r. 1641, później w Uniejowie, koronował Maryą Ludwikę 1646, podczas interregnum ojczyzny, „pięknie, zgodnie i rozsądnie ją piastował“ jako vices-rex 1648, koronował także Jana Kazimierza, umarł 1652. Jan, syn piąty i najmłodszy Swentosława, a brat rodzony wzwyz wspomnianych, mąż dowiecipu bystrego i umiejętnością praw ojczystych zalecony, z Zofii Wyleżyńskiej synowie jego: Hieronim † 1644 i Wojciech w r. 1643 stolnik sieradzki i deputat na trybunał kor., w r. 1649 kasztelan sieradzki i starosta przedecki, który z Górskiej wojewodzianki mazowieckiej spłodził pięć córek: Olszowską podstolinę kaliską, Donhoffową miecznikową łączycką, Siemianowską sędzinę wieluńską, Zofią Mączynską starościcę klonowską zmarłą 1692 i piątą zakonnicę św. Franciszka, synów zaś dwóch: Stanisława kanonika krakowskiego i Macieja, który kwitnął jeszcze w r. 1690. Zygmunt najprzód stolnik sieradzki 1649, pod który czas żonę swojej Maryannie Trojanowskiej h. *Szeliga* nadgrobek wystawił w Piotrkowie w kościele OO. Franciszkanów; druga żona jego Opacka, Hieronima wojewody derpskiego córka, z której ten Zygmunt, już chorąży sieradzki, zostawił córkę jednę i syna Kazimierza, który był opatem czerwińskim umarł 1720 biskupem krakowskim. Bogusław kasztelan sandomierski, żona jego Teresa Bielińska marszałkówna w. kor., z której syn jeden kanonik krakowski, drugi starosta ojcowski, trzeci N. i córki: Maryanna za Tomaszem Zamojskim ordynatem, umarła 1736 i Izabela. Ignacy, synowiec rodzony biskupa krakowskiego, z Maryanny Leszczyńskiej sędziarki z. sanockiej urodzony, miał za sobą Salomeę Bogucką, wdowę po Koziarowski, był i brat jego młodszy. Władysław scholastyk krakowski, deputat na trybunał kor. 1738. N. była za Radolińskim kasztelanem krzywińskim. N. Jana Chwaliboga łowczego wołyńskiego małżonka. Tyle *Niesiecki*. — Familia ta należy bezsprzecznie do najzasłużniejszych w Polsce domów i najliczniej rozrodzonych w różnych dzielnicach kraju i z tą tem większą zachodzi trudność w zebraniu dostatecznych materyałów dla zestawienia dokładnego jej rodowodu. Niebędąc zatem w stanie skreślić jej monografi — podajemy tu treściwie tylko ułożoną genealogią, w czem posługiwaliśmy się głównie notatami, wyjętymi z książeczki rodowodowej Lubińskich, będącej w posiadaniu Dzierżykrajów-Morawskich w Lubaniu i z informacji różnych osób, jakiej nam udzielić raczyły. I tak Swentosław (o którym wyżej *Niesiecki*) był synem Jana i Doroty Ziobnickiej, wnukiem Jakóba i Anny de Kliczków (r. 1463), prawnikiem zaś Jarosława z *Cieni* a następnie r. 1440 z *Lubny*. Jarosław ten miał oprócz Jakóba trzech jeszcze synów: Stanisława w stanie duchownym, Michała na *Jasionie* i *Goluchach* (a może *Goluchowie*, od którego poszli *Goluchowscy* i z nich Leszczyńscy Wieniawici, ile że i herb

Pomian jest tylko prostą Wieniawy odmianą) i Jana na *Cieni*, od którego idą Cieniscy (o czem pisze *Nies.* pod Cieniškimi). — Swentosława na początku wyrażonego syn Jan, ożeniony *Imo voto* z Anną Balińską (*Monogr. Kossaków*), *2do voto* z Zofią Wyleżyńską — jest protoplastą dwóch głównych linii, starszej i młodszej. Jeden bowiem syn jego Hieronim, z Anny Balińskiej urodzony, rozpoczyna starszą linią, którą nazwiemy *sandomirską*, jako główne siedlisko w tem województwie mającą. Ten tedy Hieronim († 1644) na *Lubnie*, miał za sobą Katarzynę z *Lubiatowa*, z której zostało dwóch synów: 1) N. o którym tyle tylko wiadomo, że miał syna Jana, który ożeniwszy się w Węgrzech, osiadł pod Tryestem (córka jego Joanna zaślubiła w r. 1793 Antoniego hr. Portia w Tryescie) i 2) Zygmunt, najprzód stolnik, potem chorąży sieradzki, który umarł w r. 1650, zostawiwszy z drugiej żony Anny Opackiej córek dwie: Annę za Alexandrem z *Lubrańca* Dąbskim, miecznikiem inowrocławskim i Helenę za Stanisławem Morskim starostą ojcowskiego i jadownickiego, kasztelaną sandomierskiego, po którym z Teresy Bielińskiej — oprócz córek: Maryi († 1736) za Tomaszem Zamojskim VII ordynatem i Heleny Izabeli za Józefem Antonim hr. de Salmur ministrem saskim (*Bobrowicz* mylnie pisze pod Radolińskimi, że ta Izabela była za Stanisławem Kajet. Radolińskim) — zostało synów trzech: 1) Maciej dziekan gnieźnieński, archidyakon krakowski, 2) Zygmunt († 1755) starosta ojcowski, generał wojsk saskich, ożeniony z Maryanną Dębińską i 3) Kazimierz starosta lelowski i jadownicki, poseł do Rossyi r. 1763 z wiadomością o śmierci króla Augusta III, ten miał za sobą Jadwigę Rudnicką, wdowę po Szembeku, która mu powiła córki dwie: Konstancją za Rochem Kossowskim podskarbin i Annę († 1765) za Alexandrem Lentowskim.

Sieradzka linia rozpoczyna Jan Wojciech († 1652), syn młodszy Jana z Wyleżyńskiej urodzony, starosta przedecki, kasztelan sieradzki 1643, który z Teofilą Górską wojewodzianką mazowiecką z Zamojskiej urodzoną, miał córek pięć: Zofią († 1692) za Stanisławem Miączynskim, Alexandrę w klasztorze Franciszkanek w Wieluniu, N. za Olszowskim podstoliną kaliskim, N. za Denhofem i N. za Siemianowskim — i synów trzech: Stanisława († 1670) kanonika krakowskiego, Jana († 1670) na *Szczytnikach*, ożenionego z Joanną Urbańską h. *Nieczuja* i Macieja starostę wągczowskiego, któremu Teresa Radolińska powiła dwadzieścioro dzieci, z których Andrzej kanonik gnieźn. i krak., scholastyk krak., deputat na trybunał kor., umarł 1730, Alexander ożeniony *Imo voto* z Anną Wężykówną, *2do voto* z Radomiczką, umarł w r. 1754, Stanisław (od niego idzie *gałąź starsza*) miał z Anną Karską synów dwóch: Jana i Wojciecha o których niżej, Wojciech (od tego zaś idzie *gałąź młodsza*) łowczy wieluński, miał za sobą Teresę Orzelską, Maciej zaś (najstarszy syn Macieja i Radolińskiej, zmarły 1710), który prowadził dalej główną linię sieradzką, miał za sobą Maryannę, z której dwóch zostało synów: *) Władysław Alexander (ur. 1703 † 1766) w r. 1737 arcybiskup lwowski, w r. 1758 gnieźnieński prymas, w r. 1764 interrex i Floryan († 1760) wojewoda poznański r. 1758, ten miał za sobą Bogumiłę Walewską, z której oprócz trzech córek: Małgorzaty za Stanisławem Kajetanem Radolińskim, Magdaleny za Rychłowskim i Kunegundy za Józefem Magnuskim — został syn Celestyn († 1760) szambelan króla Augusta III, po którym z Pauliny Szembekówny został syn Feliks Władysław (ur. 1758 † 1848) starosta nakielski, szambelan pruski, wyniesiony w r. 1798 do godności hrabiów pruskich, **) minister sprawiedliwości za księstwa warszawskiego, ten miał za sobą Teresę Bielińską, z Krystyny ks. Sanguszkówny urodzoną, która mu powiła córek trzy: Marya za Maxymilianem Skrzyńskim, Paulinę za Józefem Dzierżykraj-Morawskim, Rozalią za Ludwikiem Sobąnskim — oraz synów siedmiu: 1) Franciszka Ksawerego, 2) Tomasza, 3) Piotra, 4) Jana, 5) Henryka, 6) Tadeusza i 7) Józefa. Z tych pierwszy Franciszek Ksawery (ur. 1784 † 1826) miał za sobą *Imo*

*) Genealogia Taczanowskich świadczy, że ten Maciej miał córkę Gertrudę za Janem Taczanowskim. W Taczanowie znajdują się jej i brata jej Władysława prymasa portrety i inne po nich pamiątki.

**) Z tej okazji herb tej linii hrabiowskiej ułożono w ten sposób: Na tarczę niemiecką przeciwwartowaną ze skrajem złotym — rzucana mniejsza tarcza, także ze skrajem złotym, na której w polu srebrnym głowa żubra skośnie od prawego do lewego (Pomian); w polach głównej tarczy: w pierwszym czerwonym baran biały w prawo (Junosza), — w drugim niebieskim także głowa żubra jak w środkowej tarczy, — w trzecim złotem rycerz (Pogoń Sanguszków) w zbroi na białym koniu w prawo, — w czwartym zielonem na wstędze czerwonej od prawego z góry trzy złote róże, nad i pod wstęgą jeleni skośnie w górę biegnący (Szembek); w szczytce hełmu ręka zbrojna z pałaszem do cięcia w prawo. Herb ten wraz z tytułem hrabiów nadany Feliksowi Łubińskiemu staroście nakielskiemu — dyplomem Fryderyka Wilhelma króla pruskiego w r. 1798.

voto Annę Milkowską (z której syn Kazimierz dziedzic dóbr Kazimierza ur. 1804 † 1870, major pierwszego pułku jazdy krakowskiej, kawaler krzyża *virt. mil.*, z Maryą hr. Krasieńską † 1862 miał córkę Emilię ur. 1837 zaśl. 1857 za Feliksem Sobąńskim i syna Franciszka szambelana dworu ros., ożenionego z Maryą ks. Lubomirską, z hr. Tołstoj urodzoną, która mu powiła synów dwóch: Leona i Kazimierza), *2do voto* Paulinę hr. Potocką, z której został syn Seweryn (ur. 1811 † 1855), ten zaślubił w r. 1836 Amalię hr. Jezierską (ur. 1816), która mu powiła cztery córki: Maryę za Janem Górskim, Wandę za Michałem Weissenhoffem (owdowiła 1865), Teofilę za Janem hr. Stadnickim i Jadwigę Urszulankę w Poznaniu, oraz synów pięciu: Witolda (ur. 1841) dziedzica dóbr Wyciążkowa pod Leszmem w poznańskim do r. 1878 (potem osiadł w Galicji), ożenionego z Elżbietą Dzierżykraj-Morawską szambelanową (ich dzieci: Marya, Amalia, Tadeusz i Zofia), Kazimierza (ur. 1843) ożenionego z Jadwigą Rożnowską (ich dzieci: Jadwiga i Alfred), Zdzisława (ur. 1845) ożenionego z Jadwigą Hausner, córką Ottona znanego posła do austr. Rady państwa (ich córka Julia), Mieczysława (ur. 1849) i Jana (ur. 1851).

Drugi syn Felixa ministra — Tomasz (ur. 1785 † 1870) generał wojsk polsk., bohater z pod Samosiera, gdzie objął komendę po rannym Kozielskim i po przejściu reszty wawozu zdobył ostatnie działa, następnie dowódca jazdy polskiej pod Grochowem i dalej dowódca oddzielnego korpusu — zaślubił w r. 1805 Konstancję hr. Ossolińską (ur. 1782 † 1869), z której prócz córki Adeli (ur. 1809), został syn Leon (ur. 1812 w Sedan w Francji, † 1860) naczelnik wydziału w Banku polskim, współzałożyciel i współredaktor „Biblioteki Warszawskiej“ — bezpotomny.

Trzeci syn Felixa ministra — Piotr (ur. 1786 † 1867) rzeczyw. radca Stanu, prezes Towarzystwa kredytowego w król. polsk. — zaślubił w r. 1807 Barbarę Szymanowską (ur. 1789 † 1856), z której prócz trzech córek: Anieli za Napoleonem Świdzińskim, Maryi za Feliksem Szymanowskim i Klementyny — zostało dwóch synów: 1) Felix (ur. 1810) ożeniony w r. 1835 z Hortensją Dzierżbicą (ur. 1816) i mający z nią synów: Macieja, Ksawerego (ur. 1840) ożenionego w r. 1874 z Heleną Gruszczyńską i córki: Helenę i Maryę — i 2) Paweł (ur. 1817), który w r. 1844 zaślubił *in Imo voto* Teklę hr. Łubieńską (ur. 1827 † 1853) córkę Józefa (p. n.), z której synowie: Piotr i Józef i córka Marya, — *in 2do voto* Maryą hr. Łubieńską (ur. 1833 zaśl. 1855) córkę Henryka (p. n.), która mu powiła: Tadeusza, Wincentego, Tomasza i Teklę.

Czwarty syn Felixa ministra — Jan (ur. 1787 a nie 1784, jak pisał *Borkowski*, † 1878), dziedzic dóbr Zaborowa i Roszkoszy, zaślubił w r. 1810 *in Imo voto* (z drugą żoną Izabellą Michałowską ur. 1812 zaśl. 1844 miał tylko jedną córkę Ludwikę ur. 1845, zaślubioną w r. 1873 Władysławowi hr. Mielżyńskiemu) Annę Kicką (ur. 1790 † 1847) cześnikównę rożańską, z której oprócz córek: Amalii (ur. 1815 zaśl. 1840) za Karolem hr. Krasieńskim i Ewy (ur. 1816 zaślub. 1838) za Wacławem Popielem, — zostało synów dwóch: Stanisław (ur. 1811) dziedzic dóbr Węgrowa i Władysław (ur. 1817), który zaślubił w r. 1849 Maryą Orsetti (ur. 1830) i ma z nią synów dwóch: Gustawa (ur. 1850) ożenionego z Maryą hr. Szlubowską i Stanisława (ur. 1852) ożenionego z Maryą Orsetti, oraz córek dwie: Maryę za Stanisławem Wodzińskim i Helenę.

Piąty syn Felixa ministra — Henryk (ur. 1793) radca Stanu, vice-prezes Banku polskiego, zaślubił w r. 1818 Irenę hr. Potocką (ur. 1797 † 1845), z której prócz córki Maryi (ur. 1833) za Pawłem hr. Łubieńskim (p. w.) — czterech zostało synów: 1) Edward (ur. 1819 † 1867), który *in Imo voto* z Zofią Giżycką (ur. 1823, zaśl. 1844, † 1847) bezpotomny, *2do voto* z Konstancją Szlubowską (ur. 1827 zaśl. 1850) miał czworo dzieci: Ludwikę, Maryę za Franciszkiem Chłapowskim, Józefę i Jana, — 2) Tomasz (ur. 1821) wyższy urzędnik komisyi do ułożenia praw król. polsk., ten zaślubił w r. 1843 Adelę Łempicką (ur. 1825 † 1871), z której zostało jedenaścioro dzieci: Henryk sędzia pokoju białostocki, ożeniony z Zofią Eysmontówną, Bernard zakonnik w Londynie, Zofia zakonnica w Krakowie, Roger ożeniony z Alexandryną Dunin-Borkowską, Zygmunt, Adam, Michał, Irena urszulanka w Krakowie, Celina, Teresa i Tomasz, — 3) Konstanty Jeremiasz, biskup sejnarski † 1869 — i 4) Julian (ur. 1827 † 1873) profesor uniwersytetu warsz., który zaślubił w r. 1850 Antoninę hr. Łubieńską (ur. 1830), córkę Józefa (p. n.)

Szósty syn Felixa ministra — Tadeusz (ur. 1794 † 1860-61) biskup rodopolitański *in part. infd.* — sufragani kujawsko-kaliski.

Siedmy syn Felixa ministra — Józef (ur. 1797) radca ziemiański w poznańskim, zaślubił w r. 1823 Józefę Pruską (ur. 1804 † 1877), córkę Jana i Szanieckiej, z której oprócz jednego syna Włodzimierza († 1849) bezpotomnego, pięć zostało córek: Tekla za Pawłem hr. Łubieńskim (p. w.), Antonina za Julianem hr. Łubieńskim, Wiktorya (ur. 1832 zaśl. 1851) za Hipolitem Popielem, Marya (ur. 1837) Siostra miłosierdzia w Poznaniu i Barbara.

Starszą gałąź z linii sieradzkiej rozpoczyna Stanisław (syn Macieja i Radolińskiej, o czem wyżej), który z Anną Karską miał trzech synów, z których jeden z imienia nam niewiadomy miał syna Anastazego, 2) Jan ożeniony z Joanną Szaniecką (ich potomstwo: cztery córki, o których brak wiadomości i synowie: a) Stefan († 1797) opat trzemeszeński, biskup *in part. inf.* sufragani

gnieźnieński, b) Michał ożeniony z Józefą Mikorską, c) Józef mający z Joanną Koszutską, wdową po Radzińskim, syna Wincentego i d) Alexander mający z Maryą Czaplicką synów dwóch: Adama Szczepana ożenionego z Bogumiłą Górską, która mu powiła syna Seweryna dziedzica dóbr Przeremb i Antoniego Augusta) i 3) Wojciech podstoli piotrkowski, który z Anną Cywińską miał córek cztery i syna Piotra podczaszego piotrkowskiego, ten zaślubił Józefę Korytowską, z której oprócz córki Urszuli zostało synów trzech: 1) Antoni (1764) ożeniony z Teresą Dąbską, 2) Józef, który miał za sobą Ostrowską i z nią synów dwóch: a) Napoleona Adama ożenionego z Józefą Rozdajczewską (ich dzieci: Ludwika za Władysławem Białeckim, Józef, dziedzic dóbr Starzeniec, ożeniony z Jadwigą Kręską i Honorusz) i b) Jana Hilarego, dziedzica dóbr Szczekociny, radcę tajnego, senatora, ten *in Imo voto* (miał także za sobą *2do voto* Rutkowską, *3tio voto* Jarmuntównę, która wyszła potem za Muchanową) z Zajczkówną, bratanicą księcia-namiestnika, miał córek dwie: Gabryelę za Konstantym Zakrzewskim i Elizę za Alexandrem Radolińskim, oraz synów dwóch: Alfredda na *Stawiszynie*, ożenionego z Brzezińską i Artura na *Szczekocinie*, który po wypadkach z r. 1863-64 wyszedł za granicę i znikł bez wieści, zostawiwszy z Ludwiką Kossowskiej († 1881) córkę Gabryelę i synów trzech: Stefana († 1875-76), Artura i Ludwika — i 3) Władysław, szambelan króla Stanisława Augusta, który zaślubił *in Imo voto* Franciszkę Radziwińska, *2do voto* Złotnicką, *3tio voto* Garbowską, jego potomstwo: córki dwie: Józefa, Emilia i synów trzech: a) Stefan, b) Antoni (ur. 1801) podporucznik, adjutant generała Turno, ozdobiony krzyżem złotym *virtuti milit.*, który z Roxolaną Sulerzycką ma córek trzy: Franciszkę za Moszczeńskim, Praxedę za Józefem Gólczem i Jadwigę za Julianem Ponikiewskim, oraz synów dwóch: Władysława i Witolda ożenionego z Grabowską — i c) Józef, kapitan 6go pułku wojsk polsk. za księstwa warszawsk., ozdobiony złotym krzyżem *virt. mil.*, ożeniony z Konstancją Bojanowską, z której następujące zostało potomstwo: a) Franciszek, b) Bogusław dziedzic dóbr Kłaczyn w poznańsk., poseł na sejm pruski, ożeniony z Anną Wierzbicką, z której córka Konstancja (czy Stanisława) zaślubiła w r. 1879 Pawła Zakrzewskiego, c) Marya za Wierzbickim i d) Stanisław dziedzic dóbr Budziszewo z przyległościami, który z Laurą Jaraczewską ma synów dwóch: Macieja i Franciszka i córek także dwie: Gabryelę i Maryę.

Młodsza gałąź z linii sieradzkiej rozpoczyna Wojciech, łowczy wieluniński (ten czy inny Wojciech pisał się na elekcyi króla Jana Kazimierza jako chorąży większy sieradzki), który z Teresą Orzelską miał synów trzech: Jana, Jakóba ożenionego z Joanną Kałowską (o tych dwóch niemamy bliższych szczegółów) i Alexandra na *Lubnie*, starostę wączkowski, po którym z Wiktorii Kałowskiej zostało następujące potomstwo: córka Anna za Wojciechem Ordęgą, Michał kanonik kaliski, Kazimierz kanonik gnieźnieński i Wojciech ożeniony z Anną Gałczyńską.

Oprócz wyżej w porządku genealogicznym wymienionych — notujemy tu jeszcze Łubieńskich, których bliższego połączenia nieznamy; i tak: Teodor słynny malarz i rytownik 1651 † 1726 (*Lelewel*), Ignacy z Maryanny Leszczyńskiej urodzony, miał za sobą Salomeę Bogucką (*list Edm. Calliera*), Maciej cześnik bielski, miał za sobą Bogumiłę Dzierżanowską (*Dwieczeński*), Katarzyna za Franciszkiem Tomaszewskim, w końcu XVIII.

Łubieński. *) Alexander w sądzie z. pilzn. 1783. Wojciech 1833, Eugeniusz syn Wojciecha i Ludwik syn Eugeniusza r. 1858 w wydziale Stanów gal. uzyskali przyznanie dawnego szlachectwa. Z tych Ludwik adwokat krajowy w Lwowie, ma za sobą Jadwigę Bilińską, córkę Władysława i Pelagii Jordanówny.

Łubkowski h. *Bończa*, w woj. sandomierskim. Z tych Kanty w r. 1773 odziedziczył tamże dobra Glinki. (*Herb. rodz. szl. 1853*). Roman syn Kajetana udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk., to samo Jan Kanty, członek Stanów gal., w sądzie z. lwowskim 1782, a wnuk jego Erazm i prawnukowie Stanisław, Piotr i Mieczysław w wydziale Stanów gal. 1855. Tegoż czy innego domu (bo herb ich niewyraźny) udowodnił szlachectwo: Franciszek, Alexander, Marcin, Ignacy i Józef w sądzie trembowski 1782, Paweł i Michał wnukowie Alexandra w wydziale Stanów gal. 1838. Z tych niektórzy piszą się z *Łubków*.

Łubkowski h. *Grabie*. Piotr w sądzie z. lwowskim 1782 i Jan Nep. w wydziale Stanów gal. 1787 udowodnił szlachectwo.

Łubkowski h. *Nalecz. Malaeh*.

Łubnica. Dom starożytny w ziemi łomżyńskiej, gdzie gniazdem jego są dobra Łubnica, — ukazuje się od r. 1426. *Kap. Mil.*

*) Poczest szl. gal. i buk. z r. 1857, z którego czerpiemy powyższe szczegóły, niekładnie ich herbu, atoli wiadomo nam z prywatnej informacji, że używają herbu *Pomian* i są tegoż samego domu co Łubieńscy, ile że i ci ostatni niezawsze zachowywali jednakową ortografią w swoim nazwisku, pisząc się zarówno *Łubieński* i *Lubieński*.

cego, Kajetan syn Andrzeja, Jan syn Jana, Jan syn Franciszka, Augustyn syn Andrzeja, Edward syn Grzegorza, Franciszek i Gabryel synowie Tomasa — udowodnili szlachectwo w Heroldyi kr. p. Luniewski h. *Prawdzie*. Felix syn Daniela udowodnił szlachectwo w wydziale Stanów gal. r. 1782, to samo Daniel w sądzie z przemyskim 1782 i Franciszek w sądzie gr. lwowskim 1782, ale tych dwóch ostatnich herb nam nieznan.

Lupiński h. *Slepourn*. N. w r. 1638 pod Starcem w okazyi z Kozakami poległ, a syn jego także ciężko raniony. Floryan miał za sobą Teresę Brzezińską h. *Trąby*. N. była za Kazimierzem Rutkowskim. *Niesiecki*. — Gniazdem tego domu są dobra Lupianka stara i nowa w ziemi bielskiej, ukazują się w aktach z. surazkich od r. 1544.

Lupkowski Krzysztof podpisał z lubelskiego elekcyą króla Augusta II.

Luski h. *Odrawiz* z poprzecznicą na strzale, w hełmie nad koroną trzy strusie pióra. (*Kurop* i *Malach*). — Józef i Stefan z witebskiego podpisali elekcyą króla Augusta II, a Kazimierz wojski i poseł witebski podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta. *Krasicki* wymienia Kazimierza podwojewódzkiego witebsk. r. 1778, Onufrego podczaszego witebskiego i ks. Luskiń powiednika króla Stanisława Leszczyńskiego.

Luszczewski h. *Grabie*, w mazowieckiem. Stanisław w ziemi sochaczewskiej, Marcin w ziemi zakroczymskiej, Wojciech w z. wyszogradzkiej, podpisali elekcyą króla Jana III. N. stolnik zakroczymski 1704. Katarzyna za Janem Kobylnickim cześnikiem wyszogradzkim. N. sędzia ciechanowski 1731. N. miał za sobą Jarzyniankę, wdowę po Łagonie chorążym zakroczymskim i z niej córkę. Waleryan kasztelan sochaczewski, umarł 1739. *Nies.* — Córka Waleryana kasztelana sochaczewskiego wyszła za Mikołaja Dzierzanowskiego. — *Kosiński* przyznaje tej rodzinie dwóch kasztelanów 1647-1738.

Luszczewski h. *Korczak*. Ignacy syn Józefa, Wacław i Michał synowie Jana, Józef syn Alojzego, Alexander i Franciszek synowie Józefa, Felix syn Józefata, Antoni syn Jana, Józef i Stanisław synowie Jana i Katarzyny z Fermandów, Tomasz syn Alojzego i Alexander syn Kazimierza — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Do tegoż domu należą: Maciej kasztelan rawski 1772 i brataniec jego Jan Paweł (syn Waleryana pułkownika wojsk polsk. i Józefy Szymanowskiej) w r. 1764 starosta sochaczewski, sekretarz sejmu 1788-92, minister spraw wewnętrznych i relig. ks. warsz., który umarł 1812, zostawiwszy *Imo voto* (z drugą bowiem Ewą Orsetti miał jedną córkę Paulinę zmarłą młodo) z Alexandry Cieciszowskiej córkę Konstancją za Maciejem Wodzickim i synów trzech: 1) Adama ożenionego z Teofilą Skarzyńską, z hr. Lubieńskiej urodzoną (ich dzieci: Maryanna, Jan Paweł, Irena i Alexandra), 2) Michała i 3) Wacława (ur. 1806 † 1870) radcę stanu, dyrektora wydziału komisji spraw wewn., potem dyrektora ubezpieczeń, po którym z Niny Żółtowskiej zostały córki dwie: Kazimira za Antonim Komierowskim i Jadwiga znakomita współczesna poetka i improwizatorka, znana pod pseudonimem *Deotymy*. Obszerniejszą o tej familii wiadomość podaje *Bobrowicz*, — nie powtarzamy jej jednak z powodu, iż nie jesteśmy w stanie sprawdzić zawartych w niej szczegółów.

Luszczewski h. *Nalecz*. *Paprocki* twierdzi, że Luszczewskich Naleczów familia już w męskiej płci zesłała. Dwie tylko siostry rodzone za jego czasów żyły, jedna Maryna Jerzego Strusia kasztelana halickiego, druga Katarzyna, Trzcinińskiego — małżonki; atoli jeszcze i temi (pisze *Niesiecki*) czasy kwitną w województwie bełzkim, w powiecie horodelskim. Stanisław dziedzic na Luszczowie około r. 1474 z Barbary Chyżowskiej spłodził trzech synów: Pawła, Jerzego i Floryana, temu Zamojska powiła syna Prokopa, ten z Radomskiej miał syna Wacława, który z Koniecpolskim hetmanem służąc, zginął w okazyi; ten dwa razy śluby małżeńskie ponawiał, *Imo voto* z Kocięką, z której był syn Stanisław, *2do voto* z Czarnecką 1609, z tej synów dwóch: Marek *ster.*, zabity pod Warszawą na Pradze od Szwedów pułkownikiem będąc i Alexander także bezpotomny, zginął między Powoloczą i Trylisami w okazyi z Chmielnickim. Stanisław zaś z Leszczyńskiej podczaszanki lwskiej zostawił syna Bazylego Władysława 1685., któremu w rekompensę zniszczonych dóbr jego na Podolu, kazała Rzeczpospolita pewną sumę wyliczyć; był vice-instygatorem kor., pierwsza żona jego Wydzianka, druga Truskolaska podkomorzanka halicka, z tej synów dwóch: Józef cześnik bielski, którego z Chłopickiej syn Dominik, drugi Franciszek chorąży trembowelski, poseł na sejm 1738, kasztelan sochaczewski, którego z Jełowickiej chorążanki buskiej córka Salomea i syn Władysław cześnik kołomyjski. *Niesiecki*. — N. starosta żydaczowski miał za sobą Rozwadowską kasztelanę halicką (ta po jego śmierci poszła za Ignacego Woronicza starostę ostroskiego). Siostra jego za Mikołajem Stadnickim kasztelanem kamienieckim. Jan w r. 1788 podstoli mszczonowski. Franciszek wojski. *Kras.*

Luszczkowski h. *Korczak*. *Kurop* i *Malachowski*.

Luszczowski. Tomasz i Maciej udowodnili szlachectwo w sądzie z. lwowskim 1782.

Luszczyk. Mikołaj podczaszki mściński 1674. Zofia marszałkówna mozyrska za Stefanem Axa-

kiem sędzią z. kijowskim. Anna *Imo voto* za Lwem Pocijem podskarbin z. litewskim, *2do voto* za Dominikiem Pacem kasztelanem smoleńskim. *Nies.*

Luszczyński h. *Korczak*. Dom ten — jakkolwiek opuszczony przez Niesieckiego i innych dawniejszych heraldyków — nie ustępuje starszeństwem wielu innym staro-szlacheckim rodóm. Już bowiem w r. 1545 czytamy w aktach grodzkich krakowskich (*ks. 51 fol. 947*) Marcina, bawiącego na dworze królowej Bony, a węgierski dziejopis Isztwanfi świadczy, że gospodar wołoski Heraklides Despota sprowadził z Polski około r. 1560 księdza Jana Luszczyńskiego na biskupa wołoskiego (*Teka wileńska z r. 1858*). W aktach przemyskich (*Prot. 177 p. 1102*) ukazuje się w r. 1631 Tomasz dziedzic części dóbr Barańczy, ożeniony z Magdaleną z Drohojowa Krukienicka h. *Korczak*; w tychże aktach (*ks. 194 p. 579*) spotykamy ślady o Jakóbie dzierzawcy dóbr Zablotce, w r. 1682 już nieżyjącym, po którym z Anny z Choteży Choteckiej została córka Katarzyna za Franciszkiem z Przyborowic Górskim, synem Jana i Żurowskiej — i syn Jan, który trzymał prawem zastawu wieś Terlo i dzierzawę wsi Sierakowice od Jana Mniszcha (*akta gr. przem. ks. 195 p. 1316*), ten miał za sobą *in Imo voto* Katarzynę Łopuszańską, córkę Jana z Zofii Terleckiej urodzoną, z której oprócz trzech córek: Barbary za Janem Pukszyn Baczyńskim, Maryanny za Marcinem Bielińskim i Eufrozyny — dwóch zostało synów: Jan, dziedzic części wsi Terlo, towarzyszył rotm. Ulińskiego stolnika podolsk., w r. 1738 deputat ziemi przemyskiej o wypłatę wojsku *subsidiū charitativum* — i Mikołaj dwuzenny *Imo voto* z Maryanną Sadowską (córka Franciszka i Konstancyi Czaplückiej) wdową po Michale Telesnickim, *ster.*, *2do voto* z Anną Terlecką, która mu powiła syna Grzegorza legitymowanego w sądzie z. przemyskim r. 1782. — *2do voto* tenże Jan (syn Jakóba) zaślubił Annę Borkowską (ta wyszła *in 2do voto* za Józefą Nanowskiego), z której miał synów trzech: Eliasza, Antoniego i Jerzego (*akta z. przem. ks. 177 p. 1102*). — Akta ziemskie piłźnieńskie (*ks. 17 p. 337*) wspominają Augustyna, który z Zofią Sędzimirówną miał syna Wojciecha, ożenionego z Heleną Staniszwską, z której zostało piętnaścioro dzieci: 1) Wojciech mający z Józefiną Tomaszewską syna Franciszka Antoniego, ożenionego z Maryanną Lonerówną (ich syn Tomasz w Lwowie ma potomstwo), 2) Maksymilian, 3) Kazimierz (piszący się także Maciej Kazimierz), który z Zofią Szachnowiczówną miał syna Fabiana, ożenionego z Rozalią Hiwnerówną (ich synowie Kasper i Józef wylegitymowani ze szlachectwa w wydziale Stanów gal. w r. 1830), 4) ks. Maciej († 1850) od r. 1822 proboszcz w Jazłowcu, kanonik, który zostawił w rękopiśmie historią kościoła jazłowieckiego, 5) Józef, 6) Wincenty, 7) Maryanna za Feliksem Polem, 8) Teresa za Antonim Kulczyckim, 9) Wiktorja za Franciszkiem Jaxą Bobowskim, 10) Joanna za Andrzejem Turowskim, 11) Barbara za Alexandrem Zyburtem, 12) Weronika za Dzikowskim, 13) Urszula panna, 14) Józefa za Grzegorzem Jaśkiewiczem i 15) Zofia za Tomaszem Sikorskim.

Z innej linii, kwitnącej w ziemi przemyskiej — Antoni (ur. 1719 w Zablotowie) syn Stanisława i Katarzyny Jelskiej, miał z Agnieszką Hańską synów czterech: Józefa Benedykta, ks. Ignacego, zmarłego 1818 jako kapelan w klasztorze Benedyktynów we Lwowie, Dominika i Wincentego. Z tych pierwszy Józef Benedykt (ur. 1756 w Przemyslanach † 1814) wylegitymowany z staropolskiego szlachectwa w sądzie grodzkim przemyskim r. 1782, zaślubił Helenę Kornańską, z której zostało synów pięciu: a) Tomasz Franciszek (ur. 1778 † 1824) kapitan wojsk austr. beżenny, b) Mikołaj (ur. 1779 † 1817) ożeniony z Katarzyną Kaczorowską, bezpotomny, c) Jan Maciej (ur. 1781 † 1850) który z Teklą Wyszowską († 1842) miał oprócz czterech córek: Agnieszki za Czajkowskim, Barbary, Kunegundy za Sawickim i Maryanny za Janem Skopowskim — synów dwóch: Antoniego (ur. 1813) rządzącego dóbr Rykowa † 1882 beżennego i Tomasza (ur. 1818) rządzącego dóbr Jezupola, ożenionego z Józefą Bedlewiczówną, córką Jana i Katarzyny, (ich dzieci: Władysław ur. 1850 urzędnik telegraficzny w Sichowie, Jan Leopold ur. 1853, Bronisław ur. 1856, Maryanna i Paulina), d) Wincenty (ur. 1788) współdziedzic Kustyniowa, który z Katarzyną Mokrzycką ma córek cztery: Helenę za Karolem Maurem, Julię za Janem Sztogrynem, Eleonorę za Maciejem Maciejowskim i Maryannę, oraz synów dwóch: Wiktora (ur. 1843) i Erazma (ur. 1845), — i e) Wojciech (ur. 1784 † 1828), który *Imo voto* z Anielą Illukiewiczówną, córką Edwarda i Konstancyi Stetkiewiczówny, miał córek dwie: Konstancją za Jakóbem Tyszkowskim i Maryannę za Józefem Bossowskim, oraz synów trzech: Erazma (ur. 1811 † 1857) porucznika wojsk austr., dwuzennego, *Imo voto* z Ludwiką Gruszecką, córką Jana i Barbary (z tą miał córkę Albinę i syna Izydora ur. 1837, który jako oficer artylerji z cesarzem Maksymilianem odpłynawszy do Meksyku, tam stale osiadł), *2do voto* z N. (z tą miał córkę Paulinę i syna Jana, który w r. 1848 poległ podczas bombardowania Lwowa), — Jana (ur. 1812 † 1858) oficyała urzędu podatkowego w Siedmiogrodzie, ożenionego z Julią Arkuszewską (ośmioro ich dzieci: Matylda za Jerzym Stiaralem, Antonina † 1869 za Józefem Lewickim, Ferdynand ur. 1844 oficer wojsk austr. poległ pod Sadową r. 1866, Edmund fechtmistrz, August, Wiktor † 1842, Regina † 1863 i Ignacy † 1852) i Wiktora (ur. 1812 bliźniak) urzędnika zarządu cukrowni w Tlumaczu, ten z Franciszką Podbielską, córką Jakóba i Wiktorji Mysłowskiej, wnuczką Antoniego i Maryanny

Przędzieckiej, ma syna Artura, urzędnika zarządu kolei żelaznej w Węgrzech i córek cztery: Eulię pannę, Emilię za Janem Lewickim, Eugenię za Sotermem Słotyło Bilińskim i Celinę († 1860) za Antonim Klementem; *in 2do voto* (tenże Wojciech) z Elżbietą Borkiewiczówną miał córkę Konstancją za Konstantym Tyszkowskim i synów trzech: Józefa, Napoleona i Karola, który z Maryą Borkiewiczówną ma syna Wiktora i trzy córki: Emilię, Maryę i Michalinę zaślubioną Augustowi Mroczkowskiemu, profesorowi gimnazjum w Krakowie. Drugi (trzeci z porządku syn Antoniego i Hańskiej) Dominik (ur. 1762 † 1822) dożył do dziedziczy posiadłości w Wolicy, zaślubił w r. 1791 Maryannę Berlicz-Strutyńską, córkę Stanisława i Balbiny, z której oprócz kilkorga dzieci młodo zmarłych, zostało synów czterech: 1) Andrzej (ur. 1792 † 1852), dziedzic części Dawidowa, ułan w wojsku polskim, potem w gwardyi Napoleona, ozdobiony krzyżem Legii honorowej, który z Maryanną Wolską miał syna Hieronima † 1849 i córek dwie: Konstancją dzieckiem zmarłą i Karolinę za Antonim Dębińskim, 2) Witalis (ur. 1803) komisarz dochodów skarbowych w Kołomyi, który zaślubił w r. 1833 Maryannę Bańkowską, córkę Wiktora i Małgorzaty Egibowskiej i ma z nią córek dwie: Konstancją za Szymonem Marcinem Dziedzikiem inżynierem i Eugenię za Kazimierzem Pomiankowskim kapitanem wojsk austr., oraz syna Ludwika (ur. 1838 † 1869) adjunkta starostwa w Chranowie, ożenionego z Emilią Baborzanską (ich córka Michalina), 3) Piotr (ur. 1805 † 1863) urzędnik prywatny, który z Eleonorą Hofmanówną miał córki dwie: Antoninę za Juliuszem Werlą i Honoratę za Antonim Szatała, oraz syna Władysława, urzędnika prywatnego, ożenionego z Pauliną Bruszkowską (ich dzieci: Matylda i Maryanna) — i 4) Bogdan Henryk (ur. 1811) komisarz dystryktowy rzeczypospolitej krak., od r. 1865 do 1878 rejent aktów grodzkich i ziemskich krakowskich, obecnie urzędnik sądu krajowego w Krakowie, znany badacz naszej przeszłości, członek towarzystwa archeol. krajowego w Lwowie i komisji histor. przy akademii krak., oraz wielu towarzystw dobroczynnych, ten miał za sobą Franciszkę Guérard († 1874), z której została córka Matylda Karolina, nauczycielka wyższ. seminarjum żeńsk. w Krakowie. Trzeci (a czwarty z porządku syn Antoniego i Hańskiej) Wincenty († 1818) miał za sobą Felicyę Ostaszewską, z której zostało synów dwóch: Mikołaj zmarły w r. 1868 bezpotomnie i Stanisław (ur. 1801), który z Anną Gotwaldówną miał córkę Ludwikę († 1873) za Antonim Carewiczem i synów trzech: Edmunda † 1859, Faustyna † 1869 i Franciszka (ur. 1842) ożenionego z Wiktorją Kisieleską, wdową po Józefie Kobielskim.

Oprócz wyżej w porządku genealogicznym wymienionych ukazują się w różnych aktach: ks. Dominik Dominikanin w Krakowie r. 1711, Michał plenipotent biskupa Teodora Potockiego 1710 (*akta arch. mazow.*), Józef 1712 (*akta poznańskie*), ks. Wit Dominikanin w Warszawie 1823 w Sandomierzu, ks. Piotr także Dominikanin † 1830 w Lublinie, Karol 1775 pułkownik wojsk koronn. Są i w Rosyi, z których Antoni major wojsk ros., ma za sobą Maryannę Wojakowską h. *Brochowiec*. **Lwoczycki** h. *Topacz*, w ziemi przemyskiej, piszą się z Lwuczyce. Stanisław dworzani króla Stefana, zostawił syna Stanisława męża uczonego i odważnego, który zginął pod Połonny od Tatarów, spłodziwszy synów sześciu: Wacława, ten poległ w okazyi w Prusiech, Ludwika, ten zginął pod Grudziądzem w batalii, Dominika, ten w niewolę wzięty od Tatarów, Wojciecha, ten w moskiewskiej kampanii na placu życie położył i Jerzego wojownika w Węgrzech, rotmistrza i strażnika polnego. *Niesiecki*.

Łużecki h. *Lubicz*. Dom to starożytny, chociaż opuszczony u Niesieckiego; już bowiem na elekcyę króla Jana III pisali się Stanisław Karol starostą szmelsztynskim, pułkownikiem JKM., kasztelanem podlaskim — tenże w r. 1682 postąpił na województwo podlaskie. Na elekcyę tegoż króla Jana pisali się z podlaskiego: Tomasz podczaszy bielski i Paweł. Familia tego nazwiska kwitnie po dziś dzień w Galicyi, gdzie kilku członków jej udowodniło szlachectwo.

Lychowski h. *Jasieniczek*, w ziemi halickiej. Adam sędzia z lwowski, Jakób łowczy halicki, obydwa posłowali na różne sejmy, o czem *Konstyt.* 1611 i w trybunałach zasiadali. Jadwiga za Czolhańskim. Jan w belzkiem 1632. Jędrzej w wołyńskim 1674. N. w okazyi pod Starcem z Kozakami raniony 1638. Teofila za Jędrzejem Lipskim. N. podkomorzanka belzka za Jerzym Bobowskim. *Niesiecki*.

Lyczko h. *Sulima*, w krakowskim, piszą się z Ryglie. Marcin proboszcz tarnowski, którego synowcy: Piotr, Marcin i Rafał, z tych Rafał dóbr Głobikowa mała, Janina, Lipiec i Liciaż dziedzic, z Głowiarki spłodził trzech synów: Jana *ster.*, Alexandra chorążego sanockiego, którego z Stanówny dwóch synów: Jędrzej i Michał *ster.*, miał ten Michał za sobą Katarzynę ks. Czartoryską, i Abrahama, któremu Palczowska powiła syna Alexandra, tego z Biedzickiej czterech synów: Jędrzej, Jan, Franciszek i Sebastian, tyleż córek: Alexandra Włodkowska, Anna Słupnicka, Elżbieta Wrzeszczowa i Eleonora Zawadyńska. Jan i Stanisław Lyczkowie bracia rodzeni. Magdalena była za Latoszyńskim Józefem, siostra jej Anna za Janem Łączkowskim pisarzem grodzkim krakowskim. Alexander starosta pilźniński, żona jego Zofia Bobrownicka. Są i w podlaskim Lyczkowie. Pantaleon komornik bielski i Piotr 1632. Erazm skarbnik brański, Mikołaj podczaszy podlaski 1648. Józef z Ryglie cześnik podlaski 1703. Stanisława nadgrobek w Pleszowie

pod Krakowem. N. miał za sobą Barbarę z Zimnej Wody 1631, N. Agnieszkę Nadolską. N. za Jędrzejem Konarskim. *Nies.*

Lyko. Jan skarbnik orszański w powiecie orszańskim 1674 podpisał elekcyę Jana III króla. Są i Lykowscy, z tych Adam z sieradzkiego 1648. Jan cześnik, Konstantyn Lyko skarbnik, orszański. *Niesiecki*. — Dobrogost i Zygmunt podpisali z wojew. kaliskiem elekcyę króla Augusta II. Helena Łukówna za Bogusławem Bojanowskim. — Obszerniejszą wiadomość podaje *Wielądko*, o której pomówimy obszerniej w *Dodatku*.

Lykowski. Adam Jana Kazimierza, a Jan Stanisława Augusta królów elekcyę podpisali z sieradzki. Michał, Jan i Marcin udowodnili szlachectwo w sądzie gr. przemyskim 1782.

Lykowski h. *Slepowron*. Józef syn Pawła i Jan syn Klemensa. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Łysakowski h. *Jastrzębiec*, w mazowieckim, ale ci podobno jedni są z tymi, co się herbem Lubicz pieczętują. Konstantyn człowiek dzielny i wojenny, który podczas ekspedycyi był strażnikiem w woj. krakowskim, dziedzic Poręby, Dzieznej pod Olbranem, urodzony z Kisielówny około 1679, syn jego Krzysztof długo wojenno służył, spłodził syna Jakóba i córkę Olszewską. Hieronim miał za sobą Katarzynę Niewiarowską. *Nies.* — Jan w r. 1723 sprzedał wieś Umęcino-Rutki w z. ciechanowskiej. *Herb. rodz. szl. 1853.*

Łysakowski h. *Lebwa*, w ziemi przemyskiej. Z tego domu była Barbara Boratyńska chorążyna przemyska i Jan brat jej stryjeczny. Jakób poseł na sejm z wojew. wołyńskiego 1589. Wojciech starosta hrodelski 1612, syn jego Mikołaj. N. pisarz gr. sanocki 1692. Alexander na Uściłngu, z sejmu 1638 komisarz do granic. *Niesiecki*. — N. Łysakowski miał za sobą Konstancją Karśnicką, z której został w r. 1845 syn Leopold i dwie córki: Emilia za Abgarowiczem i Ludwika za Wincentym Dobrowolskim (*Schneider: Encykl. t. II p. 459*). Anna, córka Adama i Konstantyni *Boicza* Bukowskiej, wnuczka Jana i Katarzyny Giebuttowskiej h. *Lis* — za Stanisławem Malickim łowczym braclawskim. Aniela za Władysławem Dzwonowskim. Obacz *Dodatek*.

Łysakowski h. *Lubicz*, z Łysakowa w mazowieckim. List Jastrzębczykom dany przez ks. Konrada mazowieckiego na wielkie wolności, wspomina Stanisława i Mikołaja z Łysakowa, ale czy ci przodkowie Lubiczów — niewiadomo. Tych przodek był Jakób podkomorzy łomżyński za książąt mazowieckich, ten Krzyszaków często i mężnie poraził, na Strzelni wsi swojej ojczyznej, która do Łysakowa należała; synów jego było dwóch: Paweł i Mikołaj. Paweł z Jezewską h. *Jastrzębiec* spłodził Jakóba i Piotra, z tych Jakób pojął Kucharską h. *Lubicz*, z której synowie Stanisław i Jan. Stanisław z Karniewskiej Rogalanki miał pięciu synów: Mikołaja, Jakóba, Waleryana, Jędrzeja i Wawrzyńca. Piotr, drugi syn Pawła, był sędzią nurskim, z synów jego czterech tylko się jeden został Jakób i córka. Mikołaj, drugi syn Jakóba podkomorzego łomżyńskiego, zostawił synów czterech: Jakóba, Jędrzeja, Łazarza i Jana. 1) Jakób miał także czterech synów: Jana podkomorzego nurskiego, posła na sejm 1569, tego z Heleny Lasocianki chorążanki lubelskiej było trzech synów: Mikołaj w zakonie Ordinis Minorum, Jan i Stanisław. Mikołaj kasztelan chełmski r. 1576, poseł z wojew. belzkiego na sejm lubelski 1569, tego z Cieciszewskiej synów czterech. Jakób dworzani króla Stefana (niewiadomo czy nie ten Jakób był potem stolnikiem nurskim 1569, starostą raciążkim). Jarosław, Olbrycht i Stanisław przy wielkich dworach życie swoje strawili. Były tegoż kasztelana córki dwie, jedna Helena *Imo voto* za Łązniewskim, *2do voto* za Kaspresem Wasiczeńskim, druga Małgorzata za kniazem Solomereckim; niewiadomo jednak czy te wszystkie dzieci z Cieciszewskiej spłodzone, ile ze genealogia Myszkwoskich świadczy, że ten kasztelan chełmski miał za sobą Jadwigę Sierżchowską. Stanisława męża uczonego i Jana pisarza zawskrzeskiego, po którym zostało się dwóch synów: Adam i Abraham i córka Anna. 2) Jędrzej, którego synowie: Stanisław i Maciej. 3) Łazarz, którego także dwóch synów: Krzysztof i Franciszek, ale ci bezpotomni. 4) Jan pleban w ojczyźnie. Jędrzej kanonik krakowski i warmiński, mąż uczony i pobożny, † 1635. Stanisław 1622. Jakób 1648 w z. nurskiej. Tomasz w płockiem 1674. Elżbieta była za Zawadzkiem Wacławem Światopełkiem. N. miał za sobą Jadwigę Niszczyczką. Katarzyna była za Krzysztofem Niszczyczkim. Jadwiga podkomorzanka łomżyńska za Stanisławem Chylińskim. Franciszek miał za sobą Franciszkę Krasińską. *Nies.*

Łyskowski h. *Poraj* z *odmian*. Tak ich umieszczają *Malach* i *Kuropatn*. — Do tych zapewne należą Łyskowscy, kwitający po dziś dzień w wielk. ks. poznańskim i w Prusach zach. Z tych Ignacy współczesny agronom i wierszopis, wydał kilka książek ludowych, a Mieczysław kieruje obecnie Bankiem przemysłowo-rolniczym w Poznaniu. Obacz **Łyszkowski**.

Łysowiecki h. *Strzemie*, czyli *Liśowiecki*, w brzeskiem. *Niesiecki*.

Łysiński Franciszek. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Łyszczewski h. *Korczak*, w brzeskiem lit. Hieronim, Stanisław, Wawrzyniec, Marcin i Łukasz 1632. Kazimierz podsedek z brześciński 1689. Piotr podczaszy mielnicki, żona jego Zuzanna Machwiczówna, umarła 1670. *Niesiecki*.

Łyszkievicz h. *Księżyc* z *miecziem*, w nowogrodzkim. Z tych Michał stolnik orszański, zostawił

dwóch synów z Radkiewiczówny, Józefa i Karola. Kazimierz brat Michała, rycerskimi dziełami wstawiony, dla których na sejmie warszawskim w komput rycerstwa polskiego policzony i z bracią swoją, umarł bezpotomnie. Paweł brat ich trzeci. N. Lyszkiewiczówna za Adamem Branickim h. *Korczak*, ale *ster. Niesiecki*.

Lyszkowski. Wiktorya dziedziczka na Jamiołkach za Aaronem Strońskim. Jan w krakowskim 1705. Lyszkowscy zaś w połockiem pieczętują się trzema różami, z tych Maryanna ab Adlersfeld Bekierowa fundowała missyą słucką Soc. Jesu 1697. *Niesiecki*.

M.

Macedoński. Dymitr między rycerstwo polskie policzony na sejmie r. 1613. Augustyn proboszcz Łaszców. *Niesiecki*.

Maceńko herb: Strzały dwie na krzyż złożone, ostrzem do dołu, nad niemi u góry księżyc niepełny rogami do góry, z jego środka wychodzi krzyż równoramienny, po bokach strzał dwa księżycy niepełne rogami do góry, nad niemi dwie gwiazdy sześciograniaste. Tak ten herb opisuje *Krzyżanowski* i rok nadania kładzie 1670.

Macewicz, w pow. włodzimierskim i t. d. *Malach. i Kurop.*

Macewicz h. Machwicz. Józef syn Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Macewicz h. Sas. Jerzy, Mikołaj, Bazyli i Szczepan udowodnili szlachectwo w wydz. Stanów gal. r. 1789; są to synowie Mikołaja i Anny Bielawskiej a wnukowie Stefana i Anastazy Matkowskiej. Z nich Jerzy († 1821) miał za sobą Barbarę Barankiewiczównę, z której oprócz córek: Julii, Barbary, Tekli za Teodorem Sawczyńskim i Maryanny za Alexandrem Wessel'em adjunktem w Nowym Targu 1858 — został syn Mikołaj († 1847) dziedzic wsi Gay, ożeniony *Imo voto* z Brygidą Milkowska, córką Stefana i Domiceli Rychterówny, rozwiedziona z Janem *Nalecz* Łączkowskim, (z niej córka Stanisława za Stanisławem Chwalibogowskim h. *Nalecz* z Niegoszowic), *2do voto* z Karoliną Ziobrowską, córką Seweryna i Maryanny, wdową po Ignacym Mierzejewskim.

Macharzyński h. Nowina. Ignacy i Antoni synowie Leonarda. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Machcewicz. *Kurop. i Malachowski.*

Machciński. Teodor kustosz i oficyał płocki, deputat na trybunał kor. 1723. *Niesiecki.* — Michał 1700 pisał się na walnym zjeździe obywateli w ks. litewsk. z woj. połockiego. Marcin regent gr. inowrocławski 1760, Kazimierz skarbnik dobrzyński, deputat na trybunał kor. 1767. Franciszek wojski dobrzyński 1792. *Wieladko.*

Macheiński h. Rogala. Grzegorz i Jan synowie Pawła, Piotr syn Alexandra i Józef syn Pawła. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Machezyński h. Jastrzębiec. Kazimierz syn Kazimierza. *Spis szl. król. polsk. 1851.* — Do tego domu zapewne należy Konrad (ur. 1828) współczesny pisarz prawny i siostra jego Antonina, autorka kilku dzieł pedagogicznych.

Machezyński h. Machwicz. Marcei i Ignacy synowie Wojciecha, Teodor, Michał i Piotr synowie Jana, Nimfa córka tegoż i Franciszek syn Macieja. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Machnacki h. Rogala, w płockiem. Stanisław poborca w mazowieckiem 1576 i 1581. Marcyan 1632. *Nies.*

Machnicki. Felicyan udowodnił szlachectwo w sądzie gr. bieckim 1782.

Machnowski. Ignacy w sądzie z lwowskim 1782, a Kazimierz wnuk Feliksa, prawnuk Ignacego, w wydziale krajowym galic. 1865 — udowodnili szlachectwo.

Machowiecki, w z. ciechanowskiej itd. *Malach.* — W r. 1778 Tomasz pisarz z ciechanowski, Dominik komornik gran. ciechanowski. *Kras.*

Machowski. Wojciech, Jan, Piotr, Józef i Antoni udowodnili szlach. w sądzie z lwowskim 1782.

Machowski h. Abdank, z tą różnicą, że na hełmie pół lwa kładą, w lewą tarczę obróconego, który w łapach tenże Abdank trzyma. Mikołaj z Dąbrowskiej miał syna Balcera ożenionego z Jezowska, z której była córka jedna i trzech synów: Jan, Piotr i Marcin. Bracia jego byli: Stanisław opat mogiлицki, Mikołaj mąż wojenny i Achacy. Sebastian 1648 w woj. czerniechowskim. *Nies.*

Machwicz h. wł., w Prusiech dom starożytny, bo jeszcze w r. 1438 Mikołaj za czasu Krzyżaków był mężem i rycerzem znacznym, potem gdy się Prusy do Korony przyłączały, Otto był między innymi deputatem i komisarzem, a później wojewodą pomorskim w r. 1467, córka jego była za Janem Luzyńskim wojewodą chełmińskim, druga za Ludwikiem Kierło. Hektor starosta mirachowski. *) Jeden także z tego domu był gubernatorem ziemi pruskiej. To osobliwsza, że

*) W roku 1454 ten czy inny Hektor sędzia elbląski, pisał się na hołdzie pruskim, oddanym Kazimierzowi królowi. *Kras.*

Machwicz służąc w Szwecyi, chrzczył królowi szwedzkiemu Janowi syna, w więzieniu urodzonego z Katarzyny królowej polskiej, który potem był królem polskim, to jest Zygmunt III. Machwiczówna Jerzego Branta małżonka; atoli już ten dom w Prusiech ustał, przeciw w Litwie w brześcińskim woj., dokąd się niektórzy z nich przenieśli, jeszcze i po dziś dzień kwitnie, wszakże jako mi (mówi *Niesiecki*) się dostało widzieć ich herb: Maura kładą tak na tarczy, że nóg jego nie widać, w lewą się tarczę głową obraca, łuk czarny i strzałę w lewą ciągnie, sam w sukni papużej, pole tarczy czerwone. Z tych Zuzanna za Piotrem Lyszkowskim podczaszym mielnickim, umarła 1670. Józef i Jerzy, luboć drudzy z nich herbu Grzymala z mężem brojnym w herbie zażywają, niewiem z jakiej racyi. Z tych Mikołaj podczaszy brzeski, syn jego Jan z Barbary Jana Zwierza podczaszego bielskiego córki urodzony w r. 1691, brat Jana stryjeczny Józef. Kazimierz stolnik brześciński 1700. *Niesiecki.*

Maciejowicz h. Bogoria, w ks. litewskim. Jędrzej pisarz z wileński, z sejmu 1569 naznaczony do korektury statutu litewskiego. *Niesiecki.*

Maciejowicz h. Łabędź. Hrehory w lidzkim powiecie, syn jego Mateusz, mąż rycerski przeciwko Szwedom i Moskwie. Franciszek 1700. *Niesiecki.*

Maciejowski Wacław. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Maciejowski h. Ciołek, z Maciejowic z sandomierskiem. Bernard kasztelan lubelski 1542, córka jego była za Janem Rokickim, nazwanym Leniek, starostą rawskim, synów zaś kilku. Samuel biskup krakowski, kanclerz kor., † 1550. Stanisław brat Samuela biskupa, starosta chełmski 1550, kasztelan sandomierski 1563 i marszałek nadw. kor., miał za sobą Annę Czuryłównę kasztelanek przemyską, córka jego była za Janem Boguszem kasztelanem czechowskim, synów zaś dwóch: Stanisław starosta zawichojski, którego z Dzierżgowskiej Barbary kasztelaneki sochaczewskiej, według *Papry* miało zostać potomstwo, ta w dom Maciejowskich wielkie dobra wniosła — i Kasper koniuszy kor., starosta spiski, podczas interregnum w r. 1587 Spiz ludem swoim umocnił (bodaj to nie on miał za sobą Herburtównę, córkę Wojciecha). Siostra tych dwóch braci, Katarzyna, matrona cnot wielkich, za Jędrzejem Wapowskim. Bernard, drugi brat Samuela biskupa krak., kasztelan lubelski, starosta trembowski, podpisał list z temi tytułami Zygmunta Augusta króla, z Elżbiety Kamienieckiej h. *Pilawa* kasztelaneki sanockiej, spłodził dwóch synów, z tych jeden Bernard arcybiskup gnieźnieński i biskup krakowski, kardynał pod tytułem *S. Joannis ante portam Latinam*, † 1608; drugi Kasper kasztelan lubelski, radomski, parczowski, zawichojski starosta 1614. Kasper, trzeci brat Samuela biskupa, stolnik sandomierski, kwitnął w r. 1532, którego syn z Leżeńskej Mikołaj wojewoda lubelski, starosta spiski, † 1574, zostawiwszy córki: Jadwigę Wilkanowską podkomorzynę płocką, Sieniawską kasztelanową kamieniecką, a dalej wojewodzinę ruską Radziejowską i Ciołkową Dobrzyńską, syn zaś Jan, sandomierski kasztelan, starosta łączycki i spiski, według *Geneal. Myszkowskich* miał za sobą Zofię Myszkowską kasztelanek wojnicką, ale potomstwo po nim nie zostało. Nadto kwitnął Jan, który na służbie rycerskiej w Węgrzech umarł. *Niesiecki.*

Maciejowski h. Jamna. Alexandrowi nadgrobek w Radłowie pozostała małżonka wystawiła. *Okolski.* Mateusz nazwany Brodawka, w krakowskim woj., z Katarzyną Lubowiecką zostawił synów trzech: Jana, Stanisława i Abrahama i córkę Zofię za Janem Czerskim h. *Jastrzębiec*. Katarzyna, córka Samuela z Zofii Boratyńskiej, w zakonie Teresa 1650. *Nies.*

Maciejowski h. Jastrzębiec, w krakowskim woj. Mikołaj w sandomierskim 1632. Pudencyanna rządziła klasztor s. Agnieszki w Krakowie 1661. Jagnieszka ksieni klasztoru staniąteckiego. Maciejowska z Potoka niedaleko Jędrzejowa h. *Jastrzębiec* za Zygmuntem Łodzińskim. *Niesiecki.* — W r. 1778 Adam susceptant sandomierski. *Krasicki.* — Od Mikołaja Maciejowskiego oboźnego grodzieńskiego i dziedzica dóbr Świsłocz pochodzenie swe udowodnili Wiktor i Dominik bracia rodzeni, pierwszy przed Heroldyą cesarstwa rosyjskiego, drugi przed Heroldyą królestwa. *Herbarz rodz. szl. 1853.* — Niewiadomo do którego herbu należą: Michał, pijar (potem kanonik katedr. krzemieniecki), pedagog, założyciel i dyrektor gimnazjum w Białymstoku i w Winnicy, — Wacław Alexander (ur. 1793) profesor w uniwersytecie warszawskim, sędzia trybunału, badacz dziejów prawod. i literat — i Franciszek (synowiec poprzedniego) ur. 1798, sędzia trybunału warszawsk., następnie referent Stanu, a od r. 1863, profesor i dziekan w szkole głównej w Warszawie.

Maciński h. Prus Imo. Piotr syn Jana. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mackiewicz Stanisław. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mackiewicz. Jan, Mikołaj i Jan udowodnili szlachectwo w sądzie z. i gr. lwowskim 1782.

Maciorkowski h. Krzywda. Wawrzyniec syn Wojciecha. *Spis szl. kr. polsk. 1854*

Mackiewicz albo Maczkiewicz, na Żmudzi. Jędrzej pisarz litewski, poseł do Moskwy 1528 i komisarz do granic. Bazyli goniec do Moskwy 1562 do uznania więźniów. Tomasz na wojnie z Moskwą pojmany, którego Moskwa oddać chciała za obraz Matki Boskiej, pozostały w Litwie po śmierci Heleny królowy. Jędrzej pisarz z. wileński 1569, deputowany do korektury statutu. Jerzy 1621. Samuel pisarz gr. nowogrodzki 1632. Jan Teodor 1674. Józef Wojtkuński i Sta-

nisław w r. 1700. Paweł Gabryelowicz, Krzysztof, Alexander Albrycht, Stefan kanonik oszmiański. *Nies.* — W r. 1778 Jacek sędzia z orszański. *Kras.* — Jan Stanisław z ks. żmudzkiego i Teodor z pow. orszańskiego podpisali elekcyę króla Jana Kazimierza, to samo: Krzysztof z mińskiego Jana III; Hrehory z mińskiego, Jan komornik kowieński i Paweł z trockiego, Jarosz podczaszy połocki z mińskiego, króla Augusta II; Piotr z połockiego, Józef Wincenty komornik województwa i Tadeusz z trockiego, króla Stanisława Augusta. Po Krzysztofie mieczniku i koniuszym mińskim (był i deputatem na trybunał lit. 1705) został syn Bronisław, dziedzic dóbr Duszc, major JKM., deputat na trybunał lit. 1766, tego zaś syn Michał, szambelan JKM., prezydent zawilejski, miał za sobą *Imo voto* Konstancją Przystanowską, *2do voto* Ratyńską, *3tio voto* Teklę Bogdanowiczównę, z pierwszej została córka Konstancja za Kazimierzem Maćkiewiczem i syn Krzysztof dziedzic dóbr Ruskie Siolo i Helenowa, prezydent zawilejski, kapitan wojsk napoleońsk., kawaler *Legii honor.*, który z Teklą Łopacińską (ur. 1797 zaśl. 1818) starościanką mściławską, z ks. Ogińskiej urodzoną, miał córkę Józefę (ur. 1819) za Julianem Korsakiem i synów trzech: Michała młodo zmarłego, Juliana ożenionego w r. 1858 z Zofią Wolanową (ich dzieci: Konrad, Zygmunt, Bronisław, Marya i Zofia) i Bronisława dziedzica dóbr Ruskie Siolo, doktora med., ożenionego w Irkucku r. 1867 z Teklą Zawadzką (ich syn Paweł ur. 1873), — z drugiej żony Ratyńskiej został syn Stefan dziedzic dóbr Świdły, ożeniony z Anielą Szmigielską (ich syn Zygmunt ma za sobą Kałkowską) i córka Anieli, — z trzeciej zaś Bogdanowiczówny został syn Michał, ożeniony z Wandą Malicką i córki dwie: Ludwika za Ignacym *Berejką* Chodźką podkomorzym zawilejskim i Zofią za Antonim Edwardem Odyńcem, znanym naszym pieśniarzem. Ob. *Dodatek.*

Maćkowski, w ziemi wiskiej. Leonard i Franciszek podpisali elekcyę króla Jana III. *Niesiecki.*
Maczowski, w ziemi nurskiej. Mikołaj 1632. Jan Kazimierz burgrabia gr. bobrownicki, pobórca z sejmu 1643 w ziemi dobrzyńskiej. *Niesiecki.*

Maczuła i Maczuński. Ci stoją wymienieni w *Kurop.* i *Malach.*

Maczewski h. Bem, w wojew. płockiem. Mateusz dziedziczył w r. 1727 dobra Chądzyno-Koski i Bąkowo-Michałowice, a w r. 1736 Fabian posiadał dobra Grabienica mniejsza w pow. niedzoborskim. *Herb. rodz. szlach. 1853.* — Józef syn Ludwika, Mateusz syn Franciszka, Józef syn Mikołaja, Adam syn Franciszka i Alexander syn Leonarda — udów. szlachectwo w Heroldyi król. p.

Maćkowski w z. wiskiej podpisał elekcyę króla Jana III, to pisze *Malach.*, ale nieznajdujemy go w *Poczoie Elekt.* Pietruskiego. Szymon udowodnił szlachectwo w wydziale Stanów gal. 1786.

Maćzyński h. Jastrzębiec, w zakrzyńskim powiecie, z których Jan w krakowskim umarł. Kasper w z. liwskiej 1674. Jan w zatorskim 1705. Alexander w mińskim 1648. Stanisław i Jędrzej w zakonie Soc. Jesu. *Nies.*

Maćzyński h. Swinka, w sieradzkim, piszą się z Maćznik. Jana wspomina *Pap.*, że pisał *Lexicon Polono Latinum* 1564. Łukasz w grodzie ostrzeszowskim pewną fundacyę uczynił w r. 1614, a w r. 1616 córkom swoim także posag zapisał. N. za Hieronimem Kwiatkowskim. Jan konwentowi grabowskiemu w r. 1630 aukcyę fundacyi naznaczył, posłował potem na sejm w r. 1637, zkład deputatem został na trybunał skarbowy, w r. 1641 komisarz do granic od Szląska naznaczony, podkomorzym potem wieluńskim obrany, gdy pod Beresteczkiem mężnie na rebelizujące chłopstwo naciera, także poległ, (siostra jego Anna była za Samuelem Mycielskim), z Zarębianki zaś spłodził trzy córki: Maryannę za Rydzynskim cześnikiem kaliskim, Zofią za Stefanem Siemińskim h. *Brog* sędzią z sieradzkim i N. za Grabskim, synów zaś dwóch: Marcina chorążego poznańskiego, którego syn Jan łowczy sieradzki, temu Kraszewska trzy córki powiła: Teresę Kossowską podkomorzyńcą chełmińską, Teodorę Wysocką podczaszynę sieradzka i Katarzynę Niemierzynę chorążynę. Stanisław, drugi syn podkomorzego wieluńskiego z Zarębianki, starosta klonowski, komisarz do granic od Szląska z sejmu 1661, z Zofią, Wojciecha Lubieńskiego kasztelana sieradzkiego córką, miał córek sześć: Zofią Walewską, Katarzynę Walewską, Biernacką cześnikową kaliską, dwie w Krakowie u Norbertanek i jedna w Wieluniu u ś. Klary, synów zaś trzech: Stanisława podkomorzego sieradzkiego, od którego z Korycińskiej cztery córki: Joanna Trzińska, Felicjana Nieborowska, Maryanna Iwanańska i N., synowie zaś dwaj: N. i Stanisław. Drugi syn starosty klonowskiego — Kazimierz, starosta także klonowski, a potem kasztelan konarski sieradzki, od którego z Radlickiej zostało potomstwo. Trzeci Wojciech łowczy sieradzki, poseł na konwokacyę 1733, ten z Jarzynianki ma potomstwo: Jana Antoniego i Alexandra. *Szczaniecki w Kazaniu Troj kapitolum* pisze o synu Stanisława starosty klonowskiego, Franciszku, że pod Wiedniem poległ, a o synowcu Jana podkomorzego wieluńskiego, że w Belgium wojenno służąc, pod Mastrychem w potrzebie z Holendrami zginął. N. kasztelan spicimirski. *Nies.* — W r. 1778 Alexander (zapewne syn Wojciecha) kasztelan sieradzki. Tomasz podstoli sieradzki. W r. 1788 Franciszek cześnik łączycycki. *Kras.* — Jan kasztelan sieradzki, miał córkę Kunegundę za Janem Jabłonowskim.

Madaliński h. Larissa, w sieradzkim, piszą się z Niedzielska. Piotra wspomina *Bielski fol. 297*, że między inszemi był naznaczony, aby w owej sławnej pod Grunwaldem z Krzyżakami potrzebie,

króla Jagiella zdrowia i życia przestrzegał. Dorota za Mikołajem Kowalskim 1557. Krystyna za Sewerynem Kowalskim 1623. Jan rotmistrz sławny za czasów Paprockiego (niewiadomo czy to nie ten Jan był chorążym wieluńskim), z Zofii Siemichowskiej spłodził syna Jerzego, mężnego za Stefana króla wojownika, zmarłego w r. 1614, jako o tem świadczy nadgrobek w kościele lwowskim katedralnym postawiony. *Starowol. in Monum.* Stanisława także nadgrobek wypisał z kościoła przemyskiego, który umarł 1647. Sebastyan miał za sobą Jadwigę Kobierzycką h. *Korab*, z tej córka Barbara w zakonie cystercyeńskim † 1630, tegoż Sebastjana córka Anna była za Janem Kowalskim podkomorzym wieluńskim (*Acta Castr. Sandom.* 1596), synów zaś dwóch: Jan biskup theodozyński, suffragan gnieźnieński, opat lendzki zakonu cystercyeńskiego, w r. 1643 był na synodzie prowincyalnym warszawskim, kanclerski urząd długo sprawował. Drugi Wojciech wojski wieluński, tego żona Chartłupska. Zygmunt pisarz z wieluński, z sejmu komisarz do granic od Szląska 1661 i Sebastyan chorąży wieluński. Bonawentura biskup kujawski. Alexander, brat rodzony Sebastjana pierwszego, którego synów było dwóch: Jakób Karol wojski mściławski, pułkownik królewski za Zygmunta i Władysława IV królów jeden z przednich i odważnych pułkowników na wojnach moskiewskich i szwedzkich, posłował na sejm 1629, zkład deputowany na trybunał fiskalny wileński — i Jan Alexander, sędzia z wieluński, w r. 1629 poseł na sejm, deputat na trybunał radomski i w r. 1641 do rozgraniczenia od Szląska, z Niechmirowskiej synów jego sześciu: Alexander podkomorzy wieluński, Jakób rotmistrz król., w nogę postrzelony w okazyi, od króla Władysława w nagrodę zasług wziął niektóre dobra w Siewierszczyźnie, żona jego Helena Kobierzycka dwie córki mu powiła: Mniszewską i Widawską. Mikołaj cześnik wieluński zginął w okazyi pod Zborowem (ten podobno Mikołaj miał za sobą Maryannę Czermińską) Stanisław podstoli wieluński, komisarz do granic od Szląska 1661. Szósty Marcin starosta przemyski, żona jego Bierecka, miał swoją chorągiew pancerną 1654. Ci sześć bracia rodzeni, stryjeczni byli biskupowi kujawskiemu Bonawenturze. Krom tych kwitnęli: Krzysztof podsędek wieluński, r. 1607 poseł na sejmy i deputat na trybunały. Franciszek prowincyal Franciszkański 1629. Wojciech podsędek wschowski, z sejmu 1670 komisarz do granic od Szląska, a Kazimierz chorąży wyszogrodzki z sejmu 1683. Alexander kantor kujawski, kustosz płocki, kanonik gnieźnieński 1689. Alexander miecznik wieluński 1696 i Jędrzej. N. synowiec podobno biskupa kujawskiego, był kasztelanem konarskim, miał za sobą Magdalenę Romiszewską, z niej córki: Świdzińską sędzinę gr. piotrkowską i drugą zdaje się Stamirowską. *Niesiecki.* — W r. 1778 Franciszek cześnik nurski. Ludwik łowczy kowalski. *Kras.* — Katarzyna Madalińska z Niedzielska za Maciejem Biernackim. Do tegoż domu zapewne należy Józef (ur. 1805) generał brygady wielkopolskiej.

Madaliński h. Lemiesz. Sebastyan syn Józefa. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Madejski h. Poraj. Józef w sądzie gr. przemyskim r. 1782, Jan w r. 1834, Piotr i Marcełi synowie Jana i Tadeusz r. 1853, Michał, Wojciech, Felicjan i Mikołaj praprawnukowie Józefa r. 1858 w wydziale Stanów gal., Piotr, Adam, Jan, Marcełi, Ignacy i Jan synowie Felicjana, w wydziale kraj. gal. r. 1878 — uzyskali przyznanie dawnego polskiego szlachectwa. Z tych Marcełi, doktor praw, adwokat krajowy, prezes lwowskiej Izby Adwokatów, poseł na sejm gal., do r. 1880 wiceprezydent miasta Lwowa, ma z Waleryą Jabłkowską kilkoro dzieci. — Tegoż domu jedna linia kwitnie na Ukrainie, z tej Leonard marszałek szlachty, ma za sobą Maryę ks. Trubecką, córkę Alexandra z Ludwiki Rościszewskiej urodzoną. Obszerniejszą o tej familii wiadomość podamy w *Dodatku.*

Madern Stanisław wymieniony w *Metryce kor.* jako nobilitowany r. 1505. *Czacki.*

Madurowicz h. Jelita. Wincenty, Mateusz i Franciszek w sądzie z. buskim r. 1783, Walenty syn Wincentego, austriacki radca ministeryalny i Oskar wnuk Wincentego, austr. porucznik r. 1851, Maurycy syn Walentego r. 1854, Alfred i Alexy synowie Walentego r. 1859 w wydziale Stanów gal. — uzyskali przyznanie dawnego polskiego szlachectwa.

Madzowski h. Boza Wola. Tak umieszczają *Kurop.* i *Malach.*

Madzarski. Leon *nobil. non praec. scart.* w konst. r. 1790. *Malach.*

La Magdaleine. Józef pułkownik wojsk kor. *nobil.* w konst. r. 1767.

Magier h. Rawicz, patrz niżej **Magier h. Szeliga**.

Magier h. Szeliga, w sandomierskim i na Rusi, pisali się z Przewodowa. Z tych był N., którego córki cztery: Zofia za Herburtem kasztelanem bełzkim, Anna za Niszczycykiem wojewodziecm płockim, Barbara za Mikołajem Belzeckim Jastrzębczykiem i Katarzyną za Karabczewskim h. *Ostoją*. Mikołaj wydał jedynaczkę córkę swoją za Secygniewskiego. Krystyn był podczaszym sandomierskim w r. 1444. Niektórzy z nich osiedli byli na Rusi i tam miasteczko Magierowo założyli, ale i dom ten ustał i dobra te w innsze się ręce dostały. O Jarosławiu Magierze h. *Rawicz* świadczy *Pap.* i *Okol.*, że córka jego jedynaczka była za Krystynem Ładą. *Nies.* — *Wieladko w Herald.* pisze, że o tym domie starożytnym zaświadcza akta metryki koronnej i z tych niektóre następujące umieszcza: 1418 *Anno Feria 2da Cinerum in Giedno Vladislaus rex Christino Magiero*

wizji ksiąg ziemskich plockich. Jan i Jakób w r. 1648. Jan miał za sobą Jadwigę Jeżowską. Stefan 1639. *Niesiecki*.

Makosiej h. Prawdzic, w bełzkim. *Okolski* pisze, że już zszedł ten dom. Maciej Makosiej poborca w bełzkim z sejmu 1564. *Nies.*

Makosiej h. Wukry. Malach.

Makowiecki. Antoni syn Franciszka. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Makowiecki h. Dołęga. Józef syn Józefa. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Makowiecki h. Dołęga, na dobrzyńskiej, drugich herbu *Lubicz* nasi autorowie kładą, zdaje się atoli iż tylko dla podobieństwa tych herbów na dwa domy ich dzielą. *Okolski* Walentego wspomina, który z bracią swoją zostawił potomstwo, był komornikiem króla Stefana. Franciszek, Jędrzej i Michał bracia rodzeni 1697. *Nies.*

Makowiecki h. Pomian, w Prusiech, na Pokuciu i w Litwie. Z tych N. kanonik wileński 1552. Krzysztof pisarz gr. nowogrodzki i Wojciech 1632. Piotr miecznik nowogrodzki, starosta dzieńkowski. Hieronim podstoli słonimski 1648. Wojciech pisarz gr. słonimski 1632. Któryś z nich miał Frąckiewiczównę podkomorzyńską polocką, atoli jakom widział (mówi *Nies.*) ci co są w Litwie, kładą na helmie trzy pióra strusie, a ci co na Pokuciu osiedli, dobra swoje dziedziczne Zawała i Rożanka przeciwko tatarskim inkursjom ufortyfikowali. N. poseł na sejm 1613. Wojciech poborca w halickiej ziemi w tymże roku. Mikołaj stolnik halicki, poseł na sejm koronacji r. 1633, miał za sobą Gołuchowską h. *Leliwa*, z którą zostawił synów i córkę Zofią za Stanisławem Potockim h. *Pilawa* pułkownikiem. Jan za Zygmunta Augusta rotmistrz w Węgrzech, więcej niż ośmdziesiąt lat mając, na weselu syna swego z kopią do pierścienia biegał; syn jego Wojciech podkomorzy halicki pod Cecorą zginął. Brat jego rodzony był kasztelanem halickim, którego syn Rafał Kazimierz z Borzymia starosta trembowelski 1676, potem kasztelan kamieniecki, w kozackich, tatarskich, moskiewskich, tureckich ekspedycjach rotmistrz doświadczonego męstwa, † 1689, miał za sobą Teresę Deubińską podkomorzanekę krakowską h. *Rawicz*, z Czarnkowskiej urodzoną, z tej była córka jedna za Michałem Sołtykiem stolnikiem sandomierskim, druga Maryanna za Rafałem Sarbiewskim kasztelanem braclawskim, starostą korytnickim i syn Franciszek Łukasz starosta trembowelski, mogiłniczy, rotmistrz królewski 1678, ten miał za sobą Boratyniankę, z której zostało potomstwo: Barbara, N. zakonnica św. Benedykta we Lwowie i N. za Stadnickim kasztelanem bełzkim.* N. starosta byszewski miał za sobą Ludwikę Łęczyńską podkomorzanekę nowogrodzką (po jego śmierci wyszła za Jana Cetnera). Stanisław opat koronowski, z sejmu 1601 komisarz do lustracji dóbr królewskich w Prusiech. Stefan 1648. Stanisław stolnik latyczowski 1674. Marcin kasztelan parnawski, umarł przed r. 1690. Franciszek podczaszy podolski 1704. N. za Krzysztofem Kiepińskim. N. miał za sobą Komorowską h. *Korczak*. N. za Karolem Morsztynem. *Nies.* — W r. 1778 Jan podkomorzy słonimski. W r. 1788 Mikołaj skarbnik czerwonogrodzki. *Kras.* — Do tego jak zdaje się należy domu Alexander, współczesny publicysta, autor kilku prac treści ekonomicznej.

Makowski h. Gruf i Makowski h. Ogończyk. Malach. i Kurop.

Makowski h. Jelita, z Witowic w krakowskim. Jan, który te Witowice sprzedał Pawłowi Czernemu, miał synów czterech: Jana, Kaspra, ten w orszańską bitwę zabity, Mikołaja zabił Zebrzydowski, którego Szczęśny mszcząc się śmierci braterskiej zabił, sam potem zginął w sokalskiej okazy od Tatarów. Marcin pod Obertynem pamiętny żołnierz. Kazimierz w ziemi wiskiej 1648. Szymon w Podlasiu. Dionizy w lubelskim 1632. Stanisław kanonik chełmski, deputat na trybunał kor. 1728 i 1732. N. miał za sobą Grocholską. Adam w zakonie Soc. Jesu 1321. Michał Dominik cześnik trocki i Jędrzej 1700. *Niesiecki*. — Dom to starożytny, gniazdo jego dobra Makowo Bure w z. wiskiej, ukazuje się w aktach od r. 1465. Urszula Makowska z *Makowa Burego* r. 1736 za Pawłem Milewskim. Łucya, córka Andrzeja, za Maciejem Milewskim r. 1719. Eleonora za Jakóbem Milewskim.

Makowski. Tomasz rotmistrz rajtarski dla męstwa nobilitowany na sejmie 1662. Szymon Stanisław kanonik ś. Floryana w Krakowie 1658. *Niesiecki*.

Makowski h. Ogończyk. Adam z Makoszyzna opat jędrzejowski, od Zygmunta III jeździł w legacji do króla hiszpańskiego dla oswożenia w niewoli zostających w Sycylii Polaków, † 1623. Jakób i Sebastyan w brzeskiem kujawskim r. 1632. Konstancya była za Kazimierzem Chłapowskim.

* Z córek Łukasza starosty trembow. z Boratynianki oprócz jednej zakonnicy, druga Zofia za Józefem Stadnickim kasztelanem bełzkim, trzecia Józefa za Michałem Alexandrem Sołtykiem kasztelanem sandomierskim. Były to wielkiej fortuny dziedziczki, każdej posag przeszło milion wynosił. Stadnickiej dostało się działem miasto Niemirów i Zabno w sandomierskim, Sołtykowej Żelechów, Wiszniewczyk i inne majątności znaczne.

Józef r. 1696. N. za Janem Koszutkim surogatorem wschowskim. N. za Maxymilianem Miaszkowskim. *Niesiecki*. — W r. 1788 Antoni komornik wschowski. *Kras.*

Malaj. Teodor uzyskał przyznanie dawnego szlachectwa w wydziale Stanów gal. 1788.

Malanowski h. Ogończyk. Anna za Wojciechem z Bliźniewa Ordęgą. Krzysztof wojski piński. Piotr z Malanowa w łączycykiem 1674. *Nies.*

Malawski Tadeusz. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Malawski h. Pomian, w plockiem. Stanisław chorodniczy mściłowski 1674. Konstancya za Janem Dąbskim. *Nies.*

Malcz Wilhelm. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Malczewski h. Abdank, w Wielkopolsce. N. miał za sobą Rydzyską cześnikównę kaliską, z której synowie: Adam w zakonie Soc. Jesu rządził kolegia sandomierskie i ostrogskie, Franciszek w zakonie ś. Franciszka, rządził w zakonie swoim konwenty poznański, wieluński i warszawski i Michał kanonik regularny ś. Aug. Antoni, tych wspomnianych brat stryjeczny, umarł w zakonie Soc. Jesu 1718. N. sędzia z. poznański, syn jego Adam, drugi Melchior. Joanna księżniczka 1718. Jadwiga za Wojciechem Głębockim sędzią z brzesk. kuj. N. za Kazimierzem Boleszą. N. za Jędrzejem Ponińskim surogatorem poznańskim. N. za Stanisławem Psarskim. Jędrzej w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki*. — W r. 1778 Jan podstoli gnieźnieński. Melchior cześnik brzeski kujawski. *Kras.* — Stanisław Skarbek Malczewski z Malczewa, który się pisał na elekcyą z woj. krakowskiego, był synem Piotra i N. Cerekwickiej, wnukiem Macieja i N. Bugwidzkiej, a prawnukiem Marcina Skarbka (*akta gr. pozn.*); tenże Stanisław dziedzic Górzna, zaślubił N. Zajaczkównę, z której syn Piotr dziedzic Miedzianowa, miał za żonę Annę Umińską (1761), z tej prócz trzech córek: Franciszki za N. Paruszewskim, Jadwigi za Xiążyńskim i Maryanny za Falkowskim, zostawił syna Ignacego pisarza gr. kaliskiego, dziedzica Miedzianowa i Mynowa (*akta gr. kaliskie z lat 1770, 1776, 1777*), który podług *geneal. Zarembov* z Justyną Zarembianki, wdowy po Radońskim, zostawił córek dwie: Józefę za Rzepeckim i Teofilę za Świerczyńskim i tyleż synów: Kalixta ur. 1783 dziedzica Pawłówka, ten umarł 1850, zostawiwszy z Ewy Malczewskiej syna Albina, dziedzica Procyńca z ośmiu folwarkami, Swiniar i Swiniarek, ten zaślubił Annę Rowińską, z której ma potomstwo: córkę jedną Bolesławę za Piotrem Radońskim i synów pięciu: Stefana porucznika w wojsku franc., Józefa dziedzica obecnego Swiniar i Swiniarek (mającego z Maryi Gutowskiej jedną córkę Emilię i trzech synów małoletnich: Zbigniewa, Tadeusza i Karola), Tytusa dziedzica Młodocina, Stanisława i Bronisława. Drugi syn Ignacego i Zarembianki, wdowy po Radońskim, — Hipolit dziedzic Kruchova, zastawił syna Adolfa oficera wojsk polsk. r. 1831, adjutanta polowego, ozdobionego złotym krzyżem *virt. milit.*, którego z Pelagii Radziwińskiej synowie dziś żyjący: Zygmunt ożeniony z Wandą Guttry, Bolesław dziedzic dóbr Socha, ożeniony z Emilią Rembowską (ich synów czterech), Szymon i Bartłomiej, oraz córka Józefa za Swinarskim. Maciej, dziad wyżej wspomnianego Stanisława, zostawił podług tradycyi familijnej szesnasta synów i ośm córek, z tych Mikołaj zaślubił Bielińską, z której synowie: jeden Mateusz, tego syn z Przyjemskiej Ignacy ożeniony z Justyną Węgorzewską, z której zostawił synów dwóch: Franciszka rotmistrza, dziedzica dóbr Węgierskie pod Środą i Ksawerego. Drugi syn Mikołaja — Albert z Bielińskiej urodzony, miał syna Mikołaja, ten z Gruszczyńskiej zostawił synów dwóch: Adama kasztelana rogozińskiego i Ksawerego, którego syn z Węgorzewskiej Józef dziedzic Dębicza. Dadzibog, trzeci syn Macieja z Bugwidzkiej urodzony, miał za żonę Golińską i z tej zostało synów dwóch: Marcin i Maxymilian; Marcin miał synów także dwóch: Ignacego *ster.* i Sylwestra, którego synowie: Teofil poległy w r. 1831 i Józef profesor dziś żyjący, ożeniony z Emilią Malczewską. Maxymilian, syn Stefana z Pierzchlińskiej urodzony, zastawił z Rogowskiej synów dwóch: 1. Gabryela dziedzica Charbowa, mającego z Sutkowskiej syna Kaspra, którego z Koczorowskiej syn Nikodem obecnie żyjący i 2. Bogusława, mającego z Skalawskiej syna Stefana, dziedzica Tuniszewa, po którym z Ponikiewskiej pozostał syn Bogusław dziś żyjący. Drugi syn Dadziboga, Jędrzej, zastawił z Żychlińskiej syna Franciszka, ten był prezesem Izby obrachunkowej w Lesznie za w. ks. warszawskiego, umarł około r. 1825, zostawiwszy z Molskiej synów dwóch: Adama generał-adjutanta Murata króla, zmarłego w Akwisgranie i Edwarda kanonika wrocławskiego, oraz córek dwie: Ewę za Kalixtem Malczewskim i Emilią za Józefem Malczewskim. — Prócz wyżej wymienionych wypisujemy tu jeszcze Skarbków Malczewskich z odpisu urzędowego z akt Trybunału cywilnego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 1810, mocą którego nastąpił podział majątku po Karolu generał-lejtnancie i podług którego Karol ten miał trzech braci: Macieja (bodaj że ten Maciej był kasztelanem santockim 1764-1772, którego wymienia *Sozański*), Antoniego i Jana; z tych Maciej, prócz dwóch córek: Teodory za Przeńskim i Rozalii za Kierskim, zostawił syna Józefa podstolego, ten z Nepomuceny Modlibowskiej zostawił syna Jędrzeja i córek trzy: Teresę za Domiechowskim, Zofią za Józefem Zakrzewskim i Nepomucenę. — Drugi brat Karola generała, Antoni zastawił córkę Justynę za Goślinowskim i synów dwóch: Franciszka zmarłego 1819, który

był arcybiskupem warszawskim i Alexego, ten z Józefy Zbyszewskiej zostawił potomstwo: Magdalenę za Józefem Kosnowskim, Konstantego podpułkownika r. 1810, Telesfora porucznika r. 1810, Maryannę pannę 1810, Pawła porucznika 1810, Honoratę, Barbarę i Maryannę. — Trzeci brat Karola generała, Jan zostawił synów dwóch: Stanisława zmarłego przed r. 1810 bezpotomnie i Karola b. kapitań w r. 1810, oraz córkę Nepomucenę za Chelkowskim. — Do tegoż domu należy Józef kasztelan biechowski 1753-1774, jak również: Paweł, major 5go pułku piechoty liniowej, Sebastian major 2go gułku konnych strzelców, w sztabie dywizji i Stanisław porucznik 6go pułku piechoty — wszyscy ozdobieni krzyżem *virtuti militari*.

Malczewski h. Tarnawa, w ziemi sanockiej. Samuel 1687. Katarzyna zakonnica s. Klary w Sączu 1701. N. miał za sobą Katarzynę Kuczowska, wdowę po Franciszku Czyżowskim. N. miał za sobą Gorzycką h. *Doliwa*, z tej córka Teresa za Stradomskim stolnikiem owruckim (babka jej była Morawska h. *Dąbrowa*). *Nies.* — W r. 1778 Szymon podczaszy checiński. Ignacy komornik gr. checiński. Paweł regent, Ludwik vice-regent checiński. W r. 1788 Julian pisarz gr. checiński. *Kras.* — Jan i Stefan w sądzie z. sanockim 1782, Jan i Bazyli wnukowie Stefana i Piotr w wydziale Stanów gal. r. 1844 i 1791 — uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa. Z tych Piotr miał za sobą Zofią Baczyńską, z której zostało synów trzech: 1) Apolinary Stanisław, ożeniony z Kornelą Chrzanowską h. *Korab*, który umarł r. 1871 bezpotomny, 2) Julian (ur. 1802) członek Stanów gal., kapitan wojsk polsk. 1831, ozdobiony złotym krzyżem *virtuti militari*, ten zasłużył *Imo voto* Marcelem Duniewiczównę (z której synowie: Juliusz dziedzic dóbr Lipica pod Rohatynem, ma za sobą Dzierżanowską i Włodzimierz dziedzic dóbr Martynów, ożeniony z Stefanią Starzewską, oraz córka Matylda za Bolesławem Cieskim), *Zdo voto* Justynę Singerównę, z której córka Zofia za Poźniakiem i 3) Henryk (ur. 1804) dziedzic dóbr Gniłowod, ten ma za sobą Honoratę Brzozowską h. *Belina*, z której córka Wanda za Władysławem Wołańskim z *Rzepiniec*. Do tejże linii należą: Rafała za Maciejem Golaszewskim, Wiktoryna za Zakaszewskim i Oktawia za Białoskórskim. — Do tegoż domu należy Antoni syn Jana generała wojsk polskich i Konstantyci Bleszyńskiej, ur. 1793, znakomity poeta polski, autor „*Marysi*”, który umarł w r. 1826 w Warszawie. — Dokładniejszą wiadomość o tej rodzinie podamy w *Dodatku*.

Malczycki h. Korczak, na Rusi. Jerzy Boratyński wzięwszy działem Malczyce, od nich Malczyckim nazwany. Regina ostatnia dziedziczka na Malczycach, była za Tarlem chorążym lwowskim 1548. *Nies.*

Malczyński h. Jastrzębiec. Józef i Mateusz synowie Stanisława. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Malechowski h. Abdank, w poznańskim, piszą się z Konar. N. stolnik poznański 1615. Jan 1703 kasztelan kaliski, miał za sobą Koszutską (która po jego śmierci poszła za Koszutkiego Macieja) i z nią córkę Urszulę za Józefem Kierskim. N. w zakonie Soc. Jesu misionarz wojskowy zacny. *Nies.*

Malechowski h. Jelita. Piszą się z *Malca (Malach)*. — Wojciech z *Male* podkomorzy łęczycki, podpisał w r. 1422 przymierze Władysława z Krzyżakami. *Cod. dipl. Vol. IV fol. 114.*

Maleczkowski h. Ostoja, w krakowskim. Jan w Węgrzech na dworze Jana księcia zasłużony. Michał zaś na dworze Stefana, potem króla polskiego, dalej był wielkorządcą krakowskim; siostra jego za Zybuldem Achingerem. *Nies.*

Maleczyński h. Jastrzębiec, w woj. wołyńskim. Franciszek sprzedawał tamże dobra Luchcze. *Herb. rodz. szl. 1853.* N. Maleczyński ma za sobą Anielę Cybulską, z Matczyńskiej urodzoną, z której córki: Wanda za Stefanem Iroajem w Węgrzech, Zofia za Janem Janickim h. *Rola* i Jadwiga panna.

Malenberg. Indigena w konst. 1775 fol. 148. *Malach.*

Maleszewski h. Godziemba, dom starożytny w ziemi łomżyńskiej. Mikołaj z *Miedźwiedzi*, syn Dobrosława, w r. 1439 od Jana księcia mazowieckiego miał sobie nadane dwadzieścia włok gruntu, nazwanego Maleszewo, w ziemi wiskiej. (*Herb. rodz. szl. 1853.*) — Leon syn Antoniego, Seweryn syn Stanisława, Jan i Leonard synowie Antoniego, Jan syn Mateusza, Jakób syn Walentego, Tomasz syn Wojciecha, Felix, Konstanty i Eufrozyna potomstwo Felixa i Tekli Zielińskiej — wszyscy udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Maleszowski h. Gryf. Stanisław † 1555. *Nies.* — Jan, historyk r. 1767. Tomasz dziedziczył do r. 1715 dobra Kutaski, w z. drohickej. *Herb. rodz. szl. 1853.* — Może tu należą Piotr (ur. 1767 † 1828 w Paryżu) publicysta i historyk, Klemens współczesny doktor medycyny i Władysław współczesny literat.

Malewicz. Gabryel i Jan w pow. oszmiańskim podpisali elekcyą Jana III króla. *Niesiecki.*

Malewicz h. wł., który jest taki: Łabędź, a nad nim księżyc w pierwszej kwadrze i pół gwiazdy (*ks. Baracz*). Jan i Antoni synowie Bogdana, wnuki Jerzego szlachcica mōldawskiego, nabywszy dobra Chlebczyn polny w kołomyjskim i Malatyńce na Bukowinie, przyjęci zostali do Stanów gal. r. 1817. *Poczet szl. i Zywoty szl. Ormian.*

Malewski h. Jastrzębiec, w płockiem. Inni ich pisza Maleński. Jędrzej z sejm 1589 naznaczony do dystrybuty pieniężnej. Jan sekretarz król. 1648. Jędrzej w woj. wileńskim 1632. N. miał

za sobą Teresę Leską, wdowę po Szudrskim. Jakób 1628. *Niesiecki.* — Dom to starożytny w mazowieckiem, gdzie gniazdo jego dobra Malewo, ukazuje się w aktach płockich od r. 1408, a *Malachowski* świadczy, że już w X wieku wysokie zajmował dostojęstwa. Adam Malewski dziedzic dóbr Niedroża i części na Malewie w z. wyszogrodzkiej, miał synów: Józefa, Karola i Marcina. Sebastian w r. 1752 nabył dobra Zagrobki w łęczyckiem. *Herb. rodz. szl. 1853.* — Do tego domu zdaje się należeć Franciszek syn Szymona rektora uniwersytetu krak., obecnie dyrektor dawnej metryki lit. przy senacie w Peterburgu. — Kilku Malewskich uzyskało przyznanie dawnego szlachectwa w Galicyi, ale niewiadomo nam do jakiego ci należą herbu.

Malewski h. Slepowron. Czesław, Alojzy, Konrad, Marcei i Antoni synowie Jana, Antoni i Franciszek synowie Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1854.*

Malicki h. Junosza, w bełżkiem i indziej. Jakób z Malic wojski lwowski, 1436 podpisał pokój brzeski. N. była za Maciejem Gruszeckim chorążym kor. Malicki miał za sobą Barbarę Lasociąnkę chorążankę lubelską. Wojciecha męża rycerskiego wspomina *Paprocki*. Jędrzej 1587 sędzia kapturowy sandomierski. N. w okazji pod Zóltami Wodami r. 1648 w niewolę zabrany. Marek, Krzysztof i Jan w sandomierskim 1632. Krzysztof w powiecie kowieńskim, Mikołaj na Malicach w sandomierskim 1674. Elżbieta była za Janem Chełmskim łowczym krakowskim. Bartłomiej Kazimierz 1700. *Niesiecki.* — Andrzej poseł z woj. sandomierskiego podpisał ratyfikacyą tranzakcyi będzinśkiej 1589. Józef kasztelan sanocki, dobry senator, prawy obywatel, z Pełczanki spłodzoną jedynaczkę córkę wydał za Przeczowskiego. *Kras.* — Joanna de Malice Malicka, siostra Józefa kasztelana sanockiego, córka Stanisława łowczego braclawskiego i Anny Lysakowskiej, wnuczka Wojciecha Franciszka i Jadwigi Pobiedzinśkiej, a prawnuczka Jana i Ewy Parchlińskiej, wyszła za Józefa na *Dolinianach* Doliniańskiego około r. 1739. *Geneal. Dolinian.*

Maligni (Contidi). Indigena w konst. 1685 fol. 20.

Malikowski h. Sas. Michał udowodnił szlachectwo w sądzie z. lwowskim 1782.

Malina z Gorzkowa h. Poraj. Franciszek, Tadeusz i Felix udowodnili szlachectwo w sądzie z. lwowskim 1782.

Malinkowski h. Sas z odmiana. Ludwik otrzymał potwierdzenie staropolskiego szlachectwa od cesarza Franciszka Józefa I r. 1872, tenże ma synów dwóch: Wiktora i Augusta.

Malinowski Kasper i Piotr. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Malinowski h. Ciołek i Malinowski h. Ogończyk. Tak umieszcza *Malach*. — Może tu należy Stanisław Franciszek Malinowski *nobilis*, w konst. r. 1767 fol. 63.

Malinowski h. Pobóg, w podlaskiem i sandomierskiem, piszą się z Kalnicy. Alexander namiestnik podstarostwa łuckiego 1625. Jan, Michał, Seweryn, Adam 1632 w podlaskiem. Stanisław na Kalnicy i Kazimierz w sandomierskim 1674. N. deputat z sandomierskiego na trybunał kor., umarł w Piotrkowie 1684. Józef w krakowskim 1706. *Nies.* — W r. 1778 Michał sędzia rzezycki. Antoni koniuszy rzezycki. W r. 1788 Łukasz cześnik owrucki. Jan skarbnik. Tadeusz podkomorzy rzezycki. *Kras.* — Dom to starożytny w ziemi bielskiej, gdzie gniazdo jego dobra Kalnica, ukazuje się w aktach z. brańskich od r. 1533.

Malinowski h. Slepowron, w lubelskiem. Jan miał za sobą Jadwigę Bielecką, wdowę po Stanisławie Wilczyńskim. N. była za Marcinem Moszyńskim h. *Nalecz*. *Nies.* — W r. 1788 Julian podczaszy urzędowski. *Kras.* — Może tu należą: Mikołaj (ur. 1800 na Podolu) współczesny znakomity historyk, członek komisji archeolog. w Wilnie, ks. Franciszek współczesny filolog i Norbert Eugeniusz heraldyk.

Maliński bez herbu. Piotr. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Maliński h. Pietyroch, na Wołyniu, przydomek swój zdawna mają Jelo. Z tych Daniel z Wierzbny pod Krzemieńcem, pułkownik na Wołyniu i zwycięzcy nad Tatarami i swemi zasługami zawołał, syn jego Michał marszałek wołyński, póki jeszcze Wołyń nie miał swoich wojewodów, rządził go z wielką pochwałą. *) Eustachi władca łucki, z Hipacym Pociemem gorliwy o unią pasterz, od r. 1608, żył jeszcze w r. 1615. N. poseł na sejm warszawski r. 1564 do dotarcia unii Litwy z Koroną. Mateusz w Inflancyi i Moskwie za ojczyznę zastawiając się, siła ran z potyczek wyniósł, co mu nadgradzając król Stefan, krom innych regalizacyi dobrami go opatrzył. **) Janusz strukczaszy król, brat Mateusza, najprzód pod Dubnem w niewolę się był dostał, z której wyszedłszy, gdy pod Gdańskiem mężnie naciera, kulą postrzelony poległ. Jan chorąży królewicza Władysława, w obozie w Moskwie życie skończył. Alexander rotmistrz w Węgrzech, a potem i w ojczyźnie pamiętny wojownik. Mikołaj fundował konwent janowiecki OO. Bernardynów 1628. N. miał za sobą Krystynę ks. Wiśniowiecką, Adama córkę, z której syn Dominik i córka Kata-

*) Ten Michał miał za żonę Eudoksyą Jelowicką.

**) Ten Mateusz miał za sobą Koileńską, córkę Zdana.

ryzna czy Izabela za Adamem Krasickim kasztelanem przemyskim.*) Anastazy za Mikołajem Siemaszkim kasztelanem braclawskim. Daniel chorąży wołyński, poseł na sejm 1633, deputat do uprowiantowania wojska na Ukrainie, znaczny komput ludzi rycerskich swoim kosztem wystawiwszy, z nimi sam mężnie przeciw nieprzyjaciółom stawał, a osobliwie pod Chocimem i w Prusiech przeciwko Szwedom, na pograniczu przeciwko Tatarom; syn jego Kazimierz także chorąży wołyński, deputat na trybunał kor., po którym zostało synów czterech: 1) Daniel, od którego z Zofii Syrnianki miecznikówny bełzkiej syn Łukasz cześnik wiski, dziedzic na Bołoszówce i Stepanówce. 2) Jan bezpotomny. 3) Stanisław podczaszy halicki, dziedzic na Szumsku i Waskowcach ster. 4) Alexander cześnik wołyński (podobno miał za sobą Ledóchowską, z której córka Anna była za Ludwikiem Tarnowskim kasztelanem rypińskim) zostawił trzech synów: Antoniego cześnika wołyńskiego, dziedzica na Szumsku i Waskowcach, deputat na trybunał kor. 1712, † 1724 (z Zuzanny Skarszewskiej potomstwo jego: Alexander, Maciej, Stanisław, Maryanna i Teresa), Stefana starostę nowogrodzkiego, dziedzica dóbr Radoszówka i Jełowice i Jana chorążego gostyńskiego, posła na konwokacyą 1733. Wacław na Ochłopowie 1674. Helena zakonnica s. Benedykta we Lwowie. N. była za Stanisławem Ciesielskim. N. chorąży gostyński, miał za sobą Ludwikę Leszczyńską wojewodziankę łęczycką, wdowę po Garczyńskim Damianie chorążym poznańskim. Anna za Krzysztofem Makarowiczem. *Niesiecki*. — Antoniego Małińskiego łowczego wołyńskiego i Zuzanny Skórzewskiej córka Maryanna za Janem Czarnieckim r. 1744. *Act. cast. Leop.* — Daniel Jeło-Maliński był kasztelanem bełzkim w XVII wieku, miał za sobą Halszkę z Wielhora, jego wnukowie Alexander Stanisław, bracia rodzeni, między sobą sprzedali w r. 1752 dobra Szumsk na Wołyniu. *Stiecki*. — Anna za Andrzejem Jełowickim. *Geneal. Jełow.*

Maliszewski h. *Godziemba*, na dobrzyńskiej i na Żmudzi. Stanisław sędzia z dobrzyński. wielkiej sławy i zachowania mąż, syn jego Michał opat św. Krzyża zakonu s. Benedykta, † 1608. Maliszewska była za Pawłowskim. Jerzy miał za sobą Brodowską Teresę h. *Zada*. Anna była za Blochem Janem miecznikiem dobrzyńskim. Stanisław w rawskim 1674. Michał 1693. Jan stolnik dobrzyński, Kazimierz podstoli smoleński, Alexander i Michał w Żmudzi 1674. *Nies*. — W r. 1778 Ignacy podczaszy brzesko litewski. W r. 1788 Leon łowczy. *Krasicki*. — Ksawery chorąży z wiski 1754. Zygmunt w r. 1797 dziedzic dóbr Rudowa-Prusy w plockiem. Adam w r. 1775 dziedzic dóbr Wierzbicy w z. zakroczymskiej. *Herb. rodz. szl. 1853*. — Ignacy i Jan synowie Ksawerego, Józef syn Walentego, Ignacy syn Adama, Alexander syn Ignacego, Piotr syn Józefa, Piotr, Wiktor i Józef synowie Łukasza, Mateusz i Piotr synowie Jakóba, Wojciech i Kazimierz synowie Joachima, Franciszek syn Tomasza, Jan syn Jana, Adam syn Michała i Benedykt syn Jana — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. Z tych Alexander miał za sobą Maryannę Lisiecką, z której córka Alexandra dziś żyjąca za Arturem Dzierzbickim.

Malkowski. Wojciech i Jan synowie Jana. *Spis szl. król. polsk. 1854*.

Malletski h. *Bastion* (w polu niebieskim trzy kwiaty lilii w trójkąt; środkiem słup w połowie ścięty, w górnym jego polu białem brama o trzech wieżach, w dolnym zaś czerwonym bastion, — nad hełmem trzy pióra strusie, między dwoma pierwszymi zielona gałązka). Jan Grandville de Mallet (zład z polska Malletski nazwany) generał brygady wojsk polsk., dyrektor korpusu inżynierów, za znaczne zasługi swoje otrzymał szlachectwo polskie dyplomem cesarza Alexandra I z dnia 3 (15) października 1816. *Herb. rodz. szl. 1853*.

Malonowski h. *Cholewa*, w dobrzyńskiej ziemi. *Nies*.

Małski h. *Nalecz*, w łęczyckiem. Wojciech de Male na dworze Zygmunta króla węgierskiego w nagrodę wielkich zasług wziął dostatanie włości i dobra w Węgrzech, powróciwszy do ojczyzny był najprzód kasztelanem łęczyckim i marszałkiem dworu królowy, w r. 1438 już wojewodą łęczyckim i generałem wielkopolskim 1439, a gdy pod Warnę przeciwko Turkom wybrał się Władysław król, jemu gubernium Polski zlecił; żył jeszcze 1446. Jan na Małem Małski rotmistrz pancerny 1658, w r. 1674 cześnik czerniechowski. Stanisław w łęczyckiem. Maryanna za Czeluścińskim, Jadwiga za Adamem Kwiatkowskim. Jan 1613. *Niesiecki*. — Wojciech de Male syn Jana, miał za sobą Jadwigę Bielską (1652), z której zostało trzech synów: 1) Paweł (1668) ożeniony z Maryanną Wyleżyńską, wdową po Stanisławie Wolskim i po Marcynie Drozdowskim, 2) Sobestyan († przed r. 1693) ożeniony z Anną Komorowską (syn jego Michał) i 3) Jan († 1711) rotmistrz JKM., cześnik czernichowski, który miał za sobą in *Imo voto* Dorotę Trzcinańska, córkę Gabryela († 1670) burgrabiego krak. z Anny de Rogoźna urodzoną (z niej córka Rozalia *Imo voto* za Jakóbem Wierchlejskim, *2do voto* za Stanisławem Grabskim), *2do voto* Zofią Szydłowską

*) Z tą Izabelą dostały się w dom Krasickich dobra Malin, Berbin, Miejsce, Wielick, Janówka, Kuchary, Litokoszcz, Uchty, Arszynowice itd., brat jej bowiem Damian umarł bezpotomny.

(† 1752) wdowę po Wojciechu Radińskim, z której została córka Katarzyna *Imo voto* za Janem Mycielskim skarbnikiem sieradzkim, *2do voto* za Tomaszem Domaniewskim podstolim piotrkowsk., *3tio voto* za Józefem Kawieckim cześnikiem piotr. (jako Kawiecka sprzedała r. 1752 Masłowskiemu dobra Rogoźno i część Widawy za 111,000 złp.) i *4to voto* (ale niepewne) za Turskim podczaszym sieradzkim. Stanisław (1652) miał syna Wojciecha na *Kraszynie*, tego syn Jakób (*Acta sieradz.*). Jakób i Franciszek z łęczyckiego i Michał z sieradzkiego podpisali elekcyą króla Augusta II. Zofia, córka Błażeja i Anny Nowomiejskiej, zaślubiona w r. 1811 Janowi Kraszewskiemu, wniosła temuż posagiem dobra Romanowo z przyległościami na Podlasiu. *Gen. Krasz.* — Dominik syn Franciszka udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Maltzahn h. *wl. Adolf. Spis szl. król. polsk. 1851*.

Małuski h. *Jastrzębiec*, w wojew. inowrocławskim. Szymon w r. 1722 dziedziczył dobra Maluszyn (*Herb. rodz. szl. 1853*). Antoni i Jakób synowie Stanisława, udowodnili szlachectwo w Herold. kr. p. **Maluszcy**, w nowogrodzkim. Mikołaj podpisał elekcyą Władysława IV. Konstantyn z młodszych lat wojenno służył pod usarską chorągwią, potem wstąpił do zakonu Soc. Jesu. † r. 1668. Są i około Ostroga. Jędrzej w wołyńskim 1674. Stanisław regent gr. grodzieński 1700. *Nies*. **Małachowski** h. *Gryf*, w krakowskim. Piotr, którego syn Wojciech 1671. N. miał za sobą Rejczyńską z Prostkowa h. *Lubicz*. Są i w Kujawach tegoż herbu. *Nies*. — Familia ta kwitnęła do niedawna w poznańskim i z tej N. była za Sulerzyckim z *Chomiąży*, obecnie jedna linia kwitnie w Prusach, do której należy Paweł Józef w r. 1742 rotmistrz huzarów pruskich v. *Netzmar*, w r. 1753 pułkownik huzarów No. 7, r. 1758 generał-major, a 1771 generał-porucznik, umarł r. 1775, z Zofią Jungin miał syna N. w r. 1806 majora w pułku dawniej do ojca należącym, umarł 1818, wnuk generała był dowódcą Smej brygady kawalerji, generał majorem. *Neues Preuss. Adels-Lea.* Jedna linia domu tego kwitnie po dziś dzień w Galicyi, gdzie uzyskali przyznanie dawnego staropolskiego szlachectwa: Józef (syn Łukasza) starosta radelnicki, generał wojsk polsk. w r. 1782. Eligiusz Augustyn, Soter, Jan i Paukracy synowie Józefa r. 1832, Jan, Meliton, Karol i Edward synowie Melitona r. 1858, ci się piszą z *Kozłowego Małachowa*. Może tu należy Kazimierz (ur. 1765 † 1845 w Chantylu we Francji), generał brygady, naczelny wódz wojsk polsk. 1831.

Małachowski h. *Grzymala*, w plockiem. Dominik zakonu św. Dominika S. T. D. z przeora krak. biskup laodyceński, sufragan krak., umarł r. 1530-1544. Tobiasz scholastyk plocki, opat paradyjski w r. 1631. O Łukaszu pisze *Paprocki*, że w Litwie miał swoje opatrzenie od księcia pruskiego. Niewiadomo czy nie od niego idą ci, co w Litwie kwitnęli. Jerzy podczaszy nowogrodzki, Gabryel i Wojciech w nowogrodzkim 1674. Ci snad idą od Piotrasza z Małachowa Małochy h. *Grzymala*, który był najprzód kasztelanem a potem wojewodą brzeskim kujawskim 1384. *Niesiecki*. — W r. 1778 Stanisław stolnik krzemieniecki. *Krasicki*. — Kazimierz Małachowski urodzony z Maryanny Kamińskiej w r. 1765 w Wiszniewie w woj. nowogrodzkim, miał za sobą Wojszykównę. *Mat. do monogr. Kamińsk.*

Małachowski h. *Nalecz*, w sieradzkim. Mikołaj sekretarz króla Zygmunta Augusta 1569, potem kasztelan spicimirski, żona jego Zofia, Jana Herburtas kasztelana bełzkiego córka, z której córka była za Beliną Leszczyńską, syn zaś Marcin podczaszy sieradzki spłodził Alexandra Teodora chorążego sieradzkiego, który z Maryanną Jaktorowskiej miał dwóch synów: Jana biskupa krakowskiego † 1697 i Franciszka kasztelana sieradzkiego, pierwsza żona jego Anna Zdrowska, druga Grabska, córki dwie, jedna za Stefanem Siemińskim h. *Leszczye* sędzim z sieradzki, druga *Imo voto* Stradomska, *2do voto* Kucharska, synów zaś trzech: Józef kasztelan inowłodzki, starosta opoczyński, z Złotnicką, Mikołaja cześnika kor. córka, wdową po Dębińskim, miał syna Adama starostę oświęcimsk., mówcę wielkiego *) i córki: Annę Michałowską sędzinę gr. krakowską, Teresę Złotnicką miecznikówną kaliską i Antoninę Przerębską. Jan, drugi syn Franciszka kasztelana sieradzki, w zakonie Soc. Jesu, † 1695. Trzeci syn Franciszka kasztelana sier. — Stanisław wojewoda poznański, łukowski, krzeczowski starosta († 1699), miał za sobą *Imo voto* Alexandrę Zielecką bezpotomną, *2do voto* Anny Lubomirską starościankę sądecką, wdowę po Wielopolskim Janie, z której córka Mycielska stolnikowa kor. i syn Józef starosta opoczyński, miał za sobą Humiecką wojewodziankę podolską, z nią potomstwo. Rafał wojski sieradzki (bodaj nie syn Marcina podczaszego sieradzkiego) synów jego dwóch było, jako się podpisali z ojcem na elekcyą Jana Kazimierza. Rafał sędzia gr. piotrkowski i Teodor, ten z Zofii Drohojewskiej spłodził Jana

*) Adam ten był starostą oświęcimskim i wawolnickim, krajezem kor., marszałkiem sejmu i trybunału skarbowego w Radomiu; miał za żonę Rosnowską, z której dwóch zostało synów: 1) Stanisław starosta wawolnicki, który z Maryanną Potocką, córką Józefa z Morsztynówny urodzoną, miał syna Józefa starostę karoczkowskiego, ożenionego z Konstancją Potocką generałówną — i 2) Piotr starosta oświęcimski i przedborowski, w r. 1784 wojewoda krakowski, z Łochocką bezpotomny.

częsnika wieluńskiego, który miał za sobą *Imo voto* Katarzynę Grabkowską, *2do voto* Barbarę Mokronowską chorążankę rawską, z której córka *Imo voto* Nielepcowa, *2do voto* Czarna kasztelanica sudecka, synów zaś dwóch: Jędrzej starosta smotrycki, któremu Konstancya Daniłowiczówna starościanka parczewska powiła córkę Annę — i Stanisław w zakonie *Scholarum Piarum* Cypryan. Krom tych: Barbara z Małachowic za Samuelem Gomolińskim, któremu nadgrobek w Radomsku wystawiła 1643. Jan kanonik krakowski, deputat na trybunał kor. 1690. Alexandra podstolanka czerniechowska za Janem Bratkowskim. To *Niesiecki*. — Jan (a nie Józef, jak mylnie pisze wyżej *Nies.*) kanclerz w. kor. od r. 1746 do 1762, starosta opoczyński, ostrołęcki, grodecki i buczniowski, miał za sobą Izabelę Humiecką, z której oprócz córek: Eleonory (czy Anieli) *Imo voto* za Janem Lipskim, *2do voto* za Hieronimem ks. Lubomirskim, Anny za Marianem Potockim, Karoliny za Wojciechem Grabińskim starostą stężyckim, Katarzyny za Felixem Czackim, Maryi Teresy za Janem Steckim starostą owruckim i N. za Józefem Podoskim wojewodą płockim — czterech zostało synów: *) 1) Mikołaj († 1784) wojewoda sieradzki od r. 1774, ten miał za sobą Ewę Męcińską (ur. 1741), z której syn Stanisław senator, kasztelan królestwa 1818-1831, zaślubił Annę hr. Stadnicką. 2) Jacek Hiacenty (ur. 1737 † 1821) w. kanclerz kor. od r. 1790 do 1793, starosta piotrkowski i grodecki, z Antoniną Rzewuską wojewodzianką miał córkę jedną i syna Jana Nep. (ur. 1764 † 1822) wojewodę senatora, ożenionego z Rozalią Świdzińską (ich córka Helena i synowie: Stanisław obecnie dziedzic dóbr Nowemiasto i Władysław ożeniony z Hortensyą hr. Małachowską). 3) Stanisław (ur. 1736 † 1809) referendarz kor., marszałek sejmu 1788-1792, prezes senatu za księstwa warsz., jeden z najdzielniejszych patriotów swego czasu, ten miał za sobą *Imo voto* Urszulę, *2do voto* Konstancyę (ta ostatnia wysłała potem za Dominika ks. Radziwiłła) Czapskie, córki Tomasza i 4) Antoni († 1796) wojewoda mazowiecki, starosta ostrołęcki, ten miał za sobą Katarzynę Dziąłyńską, z której córka Konstancya (ur. 1773) za Pawłem Biernackim kasztelanem sieradzkim, a syn Ludwik dziedzic dóbr Białaczewa, senator kasztelan do r. 1831, z Ludwiką Komarówką miał córki: Hortensyę w r. 1858 za Władysławem hr. Małachowskim, Taidę za Leonem hr. Rzewuskim i Stefanią († 1852) za Cezarym hr. Platerem. Po Antonim wojewodzie mazowieckim liczniejsze pozostało potomstwo i z tego zdaje się pochodzić: Onufry i Józef wylegitymowani w Heroldyi król. polsk.; w teże Heroldyi wylegitymował się Wawrzyniec syn Bartłomieja. Do linii hrabiowskiej (lubo nieznamy bliższego potężenia) należy jeszcze Henryk († 1864) dziedzic dóbr Końskie, po którym z Heleny bar. Witzingerode zostało synów trzech: Gustaw ur. 1827, Włodzimierz ur. 1830, Jerzy ur. 1839 i Bolesław (czy Stanisław) ur. 1840; również do tej linii należy Juliusz (ur. 1801) który swoim kosztem sformował dwa bataliony strzelców r. 1831, poległ pod Kazimierzem jako podpułkownik. *Geneal. Jelou.* wymienia Antoniego Dzierzykraję-Małachowskiego, podstolego nowogrodzkiego, którego córka Wiktorya, z Róży Piaskowskiej urodzona, za Jakóbem Przybyszewskim.

Małachowski h. *Prus 2do*. Jan władca chełmski, archimandryta żydaczewski 1686. Piotr starosta stanisławowski i czerniewski, pisał się z Wilanowa 1632, jako i Jan w rawskim województwie. Jan i Władysław w gostyńskiej ziemi 1674. Jakób miał za sobą Annę Głębocką, wdowę po Ludwiku Wysockim. *Niesiecki*.

Małaczewski czyli **Małaczyński** h. *Korwin*, w sandomierskim. Marcina, Jana, Krzysztofa, Wojciecha ludzi rycerskich wspomina *Okolski*. Przemysław 1648. *Niesiecki*. — Franciszek Małaczyński miał za sobą Barbarę Czarniecką około r. 1774. *Akt. cast. Belz*.

Maławski z *Maławy* h. *Pomian*. Leon w sądzie gr. bieckim 1782, Wojciech, Stanisław i Marcin w wydziale Stanów gal. 1809 — uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa.

*) Wszyscy synowie Jana kanclerza wyniesieni zostali do godności hrabiów przez cesarza Franciszka II r. 1800 i 1804, przyczem herb ich ułożono w ten sposób: Tarcza ze skrajem złotym dwukrotnie wzdłuż i trzykrotnie w szerz, razem na dwanaście równych pól rozdzielona: w lewym na dwie części rozdzieloną górnem czerwonym — dolnem złotem — strzała ostrzem w górę zakończona u dołu ogonem orlim czarnym; w 2gim czerwonym baran biały w prawo; w 3ciem czerwonym trzy miecze w jabłku zielonem utkwione; w 4tem czerwonym rzeka srebrna skośnie w lewo płynąca, na początku której krzyż kawalerski; w 5tem czerwonym binda w koło związana końcami na dół; w 6tem czerwonym srebrna rzeka skośnie w lewo płynąca; w 7mem czerwonym W głoska srebrna; w 8mem czerwonym róża biała; w 9tem niebieskim trzy podkowy barkiem do środka, na dolnej utkwiony miecz; w 10tem czerwonym krzyż srebrny podwójny u góry strzałą zakończony; w 11tem czerwonym topór ostrzem w prawo; w 12tem także czerwonym krzyż półtoraczny srebrny. Nad koroną trzy helmy: w szczycie pierwszego i trzeciego po trzy pióra strusia (z których skrajne czerwone), w szczycie zaś drugiego panna w czerwonej szacie z bindą białą na głowie, między dwoma rogami jeleniami i tych się rękami trzyma.

Małdawski. *Kurop. i Małach*.

Małdrzycki h. *Wąz. Kuropat. i Małach*.

Małdrzyk h. *Poraj*, patrz **Kobielski**.

Małdrzyk h. *Wąz*, w Mazowszu, z tej zaś okazji tego imienia nabyli: Książę Władysław mazowiecki wyjechałszy z przedkiem domu tego na łowy, gdy w głębokiej puszczy zbłądziwszy, na noc nigdzie się z niej wybić nie mogli, zgłodniały żalili się przed Wężem; ten: *mam ja prawi chleb i małdrzyk i flaszkę piwa*, rad tej ochocie Władysław, Wężowi nadgradzając ją, część wielką onej puszczy na wieczność mu darował, aby sobie wsi osadzał; od tego czasu potomstwo jego Małdrzykami zwano. Z tych był Mikołaj z Starogrodu kasztelan belzki w r. 1436, potem wojewoda belzki. Jan de Mnich Wąz, podskarbi księstwa mazowieckiego 1466, żona jego Małgorzata, córka Lwa Kryskiego. Stanisław wojski lwowski. Stanisław ekonom drohobycki za Zygmunta I. Fortuna po zejściu tych Małdrzyków poszła w dom Toporów. *Nies*.

Małecki h. *Seliba*, czyli **Malecki** z *Malca*, który niegdyś był w domu Korycińskich, ale go do nich wniosła białogłowa z domu Koźlarogów; ci właśnie idą od Floryana Szaryusza, co potwierdza list kościoła fundacyi jego, iż ten Malec własne jego dziedzictwo było; Malecka albowiem starościanka rawska była za Janem Korycińskim kasztelanem zawichojskim. Mikołaj r. 1539. Jan podczaszy latycz. miał za sobą Umińską, z tej córka Franciszka za Franciszkiem Achacym Pisarskim. *Nies*.

Małgiewski h. *Rawicz*, to *Paprocki* i *Okolski*, ale to myłka, bo i Melgiewskich Lewartów piszą i tych samych tam kładą.

Małkiński. *Kurop. i Małachowski*.

Małkowski. Wojciech i Jan synowie Jana. *Spis szl. król. polsk. 1854*.

Małkowski. Jan *nobilit.* w konst. r. 1673 fol. 41. *Małach*.

Małkowski h. *Bombek*, z tą odmianą, że pole lewe żółte. Jan nobilitowany za waleczność i męstwo na sejmie r. 1673. Franciszek, Józef i Jan synowie Józefa, Ludwik i Konstanty synowie Józefa — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Małobocki. *Kurop. i Małach*.

Małokłęcki h. *Jastrzębiec*. Piotr kanonik gnieźnieński i łowicki, † 1644. *Nies*.

Małomiński h. *Topór. Kurop. i Małach*.

Małopolski h. *Klempolt*. Ci w r. 1676 do prerogatyw szlachectwa przypuszczeni, z których Stanisław był podstolim braclawskim 1697. *Nies*.

Małowieski h. *Godawa*, w plockiem. Krzysztof 1613. Jan w z. wyszogrodzkiej 1648. Floryan, Stefan, Jędrzej, Kazimierz i Jan 1674. Adam łowczy, Walenty podwojewodzy i Roch Euzebi sędzia — wyszogrodzki. *Niesiecki*. — W r. 1778 Franciszek archidyakon płocki. Floryan sędzia z. wyszogrodzki. *Krasicki*. — Piszą ich także **Małowiejcki**.

Małuja h. *Odroważ*. Bartłomiej członek Stanów gal. i syn jego Ludwik, tego zaś synowie Jakób i Józef, uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w wydziale Stanów r. 1830 i 1834, to samo Teodor, ale ten w sądzie gr. halickim 1782 i herb jego nam nieznan.

Małuski h. *Jastrzębiec*, w krakowskim, piszą się z Małuszyna, który według *Okolsk* wszedł potem w dom Żółtowskich Ogończyków; Stanisław albowiem Żółtowski wzięwszy Małuską i z nią te dobra, on i potomkowie jego pisać się poczeli z Małuszyna. Marcin Małuski Jastrzębczyk † 1586, żona jego Zofia Żorawicka h. *Godziemba*. Jeden z tego domu był proboszczem mstowskim. Adam z Katarzyną Wolską zostawił dwóch synów i córek kilka, z których Anna za Jędrzejem Baranowskim h. *Rawicz*. Samuel synowiec jego umarł bezżenny. Mikołaj brat jego podstarości w Lanckoronie. Adam syn Adama wspomnionego wyżej, miał żonę, ale z nią *ster*. Stanisław zaś brat jego, z Anną Pokrzeńską zostawił syna Jana, który miał za sobą Kobielską, zostawił z nią syna Jana i córkę Elżbietę za Janem Przerębskim. Michał 1705 w krakowskim. *Niesiecki*. — *Dwieczewski* pisze obszerniej o tej familii, o czem pomówimy w *Dodatku*.

Małuszeński h. *Lis*, w plockiem. Wojciech podpisał elekcyą Władysława IV. *Nies*.

Małuszewicz i **Małuszyci**. *Kurop. i Małach*.

Małyński h. *Poraj*. Familia ta jakkolwiek opuszczona przez *Nies.*, należy bezsprzecznie do starożytnych i możnych domów na Wołyniu; z tej Waclaw *na Ochłopowie* Małyński podpisał z woj. wołyńskiego elekcyą króla Jana III. Od tego Waclawa podobno pochodzą wszyscy Małyńscy po dziś dzień na Wołyniu kwitnący; niemając jednak dostatecznych materiałów dla zestawienia dokładnego ich rodowodu, odkładamy takowy do *Dodatku*.

Małuszewicz Kamieniecki. *Kuropat.*

Mamiński, w z. rozańskiej. Stanisław i Jakób podpisał elekcyą Władysława IV. *Niesiecki*.

Mamiński, Adam syn Jana. *Spis szl. król. polsk. 1854*.

Manasterski h. *Pilawa*, na Podolu. Mikołaj z Buczacza 1532 (zdaje się, że od Buczackich Pilawitów swój początek mają, wszakże potem już się z Mielna, już z Manasterza pisali). Maryanna

dziedziczka na Chłopczech i innych dobrach, za Xenofontem Lityńskim, N. za Iwanem Wołkowickim. Zofia za Wojciechem Grochowskim. N. za Marcinem Krasickim, piła się z Mielnowa. *Nies.*
Manasterski h. *Sas*. Marcin sędzia kapturowy lwowski 1733. *Nies.* — Manasterscy licznie dziś rozrodzeni kwitną w Galicji: jedni z nich biorą przydomek *Andryjewicz*, inni *Jędrzejkowicz*, *Piotrowicz*, *Walagin* i *Watuszszak*. Z linii biorącej przydomek *Walagin*, ks. Antoni Józef Manastyrski, syn Jana i Krystyny Wiśniewskiej, doktor teol., rektor uniwersytetu, od r. 1863 biskup przemyski, umarł 1869 w Rzymie będąc członkiem Soboru, pochowany w kościele *Sopra Miner.*, gdzie mu rodzeństwo pomnik wystawiło; bracia biskupa: Jan i Józef bezpotomni, siostry zaś jego: Emilia za Janem Zawadzkiem i Marya za Edwardem Zawadzkiem zaślubione w r. 1847.

Manciwoda. *Kurop.* i *Malachowski.*

Manecz herb, tak dawniej nazywany herb *Eada*, o czem świadczą *akta lomż.*

Mańczak h. *Sas*, z odmiana, w brzeskiem lit. Jan mostowniczy miński, pisarz gr. brześć. 1674. *Nies.*

Manczukowski. Tobiasz *nobil.* w konst. r. 1676 fol. 62. *Malach.* i *Kras.* — Sylwester, Eliaz i Wojciech uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie gr. przemyskim 1782.

Mandecki. *Kuropatn.* i *Malach.*

Mandecki h. *Eada*. Stefan syn Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mandywel h. *Rogala*, albo *Manutenfel*, w Prusiech, z tą jednak różnicą, że na helmie jedni z nich Gryfa noszą w bok prawy obróconego, z łapami przedniemi do góry i skrzydlami, inni dwa skrzydła rozciągnięte w górę. Erazm Mantefelt *Licentiat* biskup kamiński † 1544. Mandywłowna była za Krzysztofem Czapskim, wdowa po Lubockim sędzią puckim. Kiełpińscy Mandywłami się piszą, z których Jędrzej w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki.*

Manget. Jan i Stanisław guwerner paziów, otrzymali *indig.* w konst. 1768.

Maniecki h. *Łodzia*. Stanisław proboszcz kanoników regul. w Krakowie, oficyał krakowski. N. miał za sobą Katarzynę Jordanównę, córkę Kaspra z Zakliczyna z Pieniążkówny urodzoną, z tą miał potomstwo. Jędrzej w krakowskim 1705. N. za Skalańskim. N. miał za sobą Jadwigę Mielżyńską kasztelanę sremską. Jadwiga za Wojciechem Rydyńskim kasztelanem ledzkiem. *Nies.*
Maniecki h. *Sokol* (ten herb położony w *Poczeis szl. gal. i buk. z r. 1857*, ale to zapewne być powinno herbu *Sokola*). Jan i Wincenty uzyskali przyznanie staropolsk. szlachectwa w sądzie z. czechowskim 1782.

Maniecki h. *Sokola*, w poznańskim zdawna kwitnęli. Mikołaj z Pigłowic 1613. Maciej 1627 podkomorzy poznański, w r. 1629 marszałek w izbie poselskiej. Hieronim poseł na sejm 1627, w r. 1641 podsędek poznański, deputat na trybunał radomski. Jan stolnik poznański i Jakób 1632. N. za Stanisławem Szoldrskim. Władysław wydał córkę swoją Urszulę za Jana Dobrzyckiego. Jadwiga za Janem Grylewskim. Jerzy poseł na konwokacyę 1674, komisarz do uznania krzywd na Wołyniu od wojska litewskiego poczynionych, potem chorąży kijowski, miał za sobą Isajkowską sędziankę z wołyńską, wdowę po Janie Hulewiczu podkomorzym kijowskim, z tej było kilku synów, a między nimi Ludwik podkomorzy czerniechowski, żona jego Teresa Myszkowska kasztelanek bieżka, wdowa po hr. Tarnowskim, z której było potomstwo, a druga Anna Siemaszkówna, wdowa po Władysławie Ochotnickim. Drugi Franciszek w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki.*

Manierowicz, w ziemi wschowskiej. *Kuropatn.* i *Malach.*

Manierowicz. Celestyn *nobil. non praec. scart.* w konst. 1790. *Malach.*

Maniewski h. *Odrowąż z odmiana.* Maryan, Jan i Helena dzieci Felixa uzyskali zatwierdzenie staropolskiego szlachectwa od cesarza Franciszka Józefa I w r. 1859.

Manikowski. Zacharyasz i Teodor wymienieni w *Metryce kor.* jako nobilitowani 1591. *Czacki.*

Mańkiewicz h. *Lubiec z odmiana.* *Malach.*

Mańkoboćki, w ziemi liwskiej. Jan kasztelan liwski 1452. *Niesiecki.*

Mańkowiec. Teodor podczaszy piński i Stefan z wilkomierskiego podpisał elekcyę Jana III króla. Adam w Żmudzi 1621. *Nies.*

Mańkowski nobilitowany w konstytucyi litewsk. 1764 fol. 55.

Mańkowski h. *Jastrzębiec*, w krakowskim i innych województwach. Jan na Mańkowie 1498 *) na Rogaszykach czynsz zapisał do kościoła ostrzeszowskiego, tamże ich transakcyje w r. 1579. N. dzierżawę trzymał od ekonomii grodzieńskiej Kalno, syn jego Władysław za króla Jana przeciw Turkom w różnych ekspedycjach odważnie jako kapitan stawał, miał za sobą Zofią z Owadowa Głębocką, rodzona jego Marcybella była wprzód za Czarnieckim bratem wojewody ruskiego, potem za Janem Tetfinem podkomorzym derpskim, druga siostra Teresa za Michałem Ciechanowieckim wojewodziec mińskowskim. Jan kanonik poznański 1678. Do tegoż herbu należy Adam, który

*) Alberta *de Mańkowo* i Stanisława *de Mańkowiec* r. 1403 wspomina przywilej księcia Siemowita mazow. Obacz *Jastrzębiec*. *Paprocki* pisze ich *Mańkowski*, nie należy jednak brać ich za jedno z Mańkowskimi nobilitowanymi r. 1591.

wracając z pielgrzymki z Rzymu, zamordowany został w Glacu w Morawii r. 1604. Józef 1724. Józef, Stanisław i drugi Józef w zakonie Soc. Jesu. Anna za Mikołajem Ostaszewskim. *Niesiecki.* — Wojciech Mańkowski stolnik podolski w r. 1747 kupił dobra Żerniki w płockiem. Józef i Antoni synowie Stanisława, ukazem Heroldy cesarstwa rosyjskiego z dnia 8 grudnia 1837 uznani za dawną szlachtę polską. (*Herb. rodz. szl. 1853*). Teofil, Józef, Tymoteusz, Alexander, Hieronim synowie Ludwika, Józefa córka tegoż Ludwika, Maryan syn Seweryna, Józef i Antoni synowie Stanisława, Marcin i Teofil synowie Seweryna, Eleonora, Ludwika, Teodozja i Agata *Imo voto* Brochocka, *2do voto* Charchowska — córki tegoż Seweryna — wszyscy udowodnili szlachectwo w Heroldy król. polsk. — Są jeszcze Mańkowscy na Podolu i w Wielkopolsce, ale ci podobno do innego należą domu, o czem obszerniej obacz w *Dodatku.*

Mańkowski h. *Prawdzie.* Władysław miał za sobą Katarzynę Dobrzycką, ale z nią *ster.* Jakób z sejmu 1703 komisarz do granic od Szląska. N. miał za sobą Magdalenę Skalańską. Teresa za Franciszkiem Marszewskim. *Niesiecki.*

Manowarda z Jany (de). Anastazy, Jerzy syn Anastazego, Michał i Jerzy wnukowie Eustachego. Tak stoją wymienieni w *Poczeis szl. gal. i buk. z r. 1857.*

Manowski, w Mazowszu i sandomierskiem. Stanisław i Jan 1648. N. miał za sobą Kochanowską kasztelanę małogoską, z tej córka Zofia za Swentosławem Druinem wojskim parnawskim. *Nies.*

Manowski h. *Prus 3tio.* Jan i Mateusz synowie Antoniego sekretarza króla Stan. Aug. *Spis szl. kr.p.*

Manuczy. N. poseł na sejm z braclawskiego r. 1790. *Malach.*

Manugiewicz h. *Wiernik.* Jakób, Michał i Ignacy synowie Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mauteyfelt h. *Rogala z odmiana.* *Malach.* Obacz *Mandywel.*

Marchocki h. *Ostoya*, w krakowskim, sandomierskim, kaliskim i sieradzkim. Jan, o którym *G. Cichocki* pisze, że Krowickiego ministra heretyckiego z więzienia uprowadził; synowie jego: Paweł starosta czechowski, poseł dwadzieścia sześć razy na różne sejmy, pamiętny rotmistrz, umarł 1631 i Mikołaj starosta czechowski i rotmistrz, któremu dla zasług jego i mężstwa, dobra jego Mnichowice Wielkie od sepulchru, który z dawna do zamku nowomiejskiego płacić były powinny, uwolniono, w r. 1638 poseł na sejm, komisarz do ułożenia prowincyi smoleńskiej, ten miał za sobą Rożnowną, córkę Stanisława. Helena księżniczka rzadziła klasztor sudecki, kędy i drugie dwie: Kunegunda i Anna życie swoje zakończyły. Maryanna w Sandomierzu zakonnica ś. Benedykta 1672. Barbara i Anna u Wszystkich śś. we Lwowie. Stanisław człowiek poważny, deputat na trybunał kor., miał za sobą Zborowską urodzoną z Bobolanek. Maryanna *Imo voto* za Żółkiewskim h. *Bończa*, *2do voto* za Kazimierzem Domaszewskim miecznikiem łukowskim, braci jej rodzonych trzech było: Stefan starosta checiński, Jan Karol podsędek kaliski, z sejmu komisarz do granic od Szląska 1676 (ten czy inny miał za sobą także Zofią Psarską) z Dorotą Grodziecką h. *Drya* 1701 miał synów: Stanisława i Alexandra. Mikołaj Scibor, trzeci brat (tak się piszą, że od przodków Sciborów idą) kasztelan żarnowski 1697, synowie jego: Karol i Alexander kasztelan żarnowski, pułkownik, żona jego Anna Hadziewiczówna, z której córka Kiełtińska i synów dwóch: Mikołaj i Józef. Z tych Mikołaj starosta lelowski miał za sobą Wyżycką, siostrę arcybiskupa lwowskiego, wdowę po Moszyńskim. N. łowczy sandomierski, deputat na trybunał kor. 1701. Jerzy 1705. Konstancya za Stanisławem Drohojewskim. N. miał za sobą Leszczyńską sędziankę z sanocką. N. była za Tułkowskim, a *2do voto* za Waleryanem Radeckim starostą romanowskim. *Niesiecki.* — Wojciech Marchocki kasztelan sanocki † 1788. Walenty viceregent z krzemieniecki. Ignacy (zdaje się brat Wojciecha) chorąży trębowelski, który skutkiem cierpienia na umyśle, przezwiał swoje dobra Minkowce na Podolu księstwem minkowickim i tam jakby panujący konstytucyjnie rządził; umarł w ostatnich latach panowania Alexandra I cesarza. — Jadwiga Marchocka za Jakóbem Bojanowskim. — W r. 1783 Katarzyna Marchocka, córka Jana chorążego smoleńskiego i Maryanny Myszkowskiej, za Hipolitem Czarnieckim. *Act. cast. et ter. cracov.*

Marciecki i Marciewski. *Kurop.* i *Malach.*

Marcinkiewicz h. *Łabędź*, w żmudzkiem i upitskim powiecie. O tych ani Paprocki ani Okolski nie pisal. Szymon Marcinkiewicz poborca w upitskim 1578. Daniel cywuł dyrwiański. Jan stolnik upitski i sekretarz król., 1626 posłował na sejm, ztamtąd zaś był deputowany na trybunał fiskalny litewski. Paweł sędzia z upitski, poseł na sejm 1647, ząd komisarzem do zapłaty piechocie dyneburskiej, był potem podwojewodzim wileńskim i podczas wojny moskiewskiej komendantem tego miasta od r. 1654, maż w rycerskich sztukach biegły; syn jego Stanisław wojenno najprzód traktował, był potem wojskim, podsędkim, aż i sędzią z upitskim. Paweł Franciszek sędzia z upitski, poseł na konwokacyę 1733. Eliaz wojski upitski, Władysław strażnik, Mateusz najprzód traktował, był potem wojskim, podsędkim, aż i sędzią z upitskim. Stanisław sędzia z lidzki. *Kras.* — Do tego domu należy Wincenty współczesny poeta i pisarz polski i białoruski.

Marcinkowski h. *Gryf*, w krakowskim. Przeclaw podstoli krakowski r. 1631, miał żon dwie: pierwszą Annę Niewiarowską, drugą Czerną, syn jego Grzegorz 1638. Stanisław 1674. Antoni

- Jaxa wojski sądecki 1705. Franciszek w zakonie Franciszkanów prowincją polską rządził 1642, † 1675. N. była za Błażem Jaskólskim 1368. *Niesiecki*.
- Marcinkowski h. *Jelita*. O tych wspomina *Długosz*.
- Marcinkowski h. *Nalecz*. Wincenty z Marcinkowa dziekan gnieźnieński 1423. *Nies.*
- Marcinowski h. *Rola*. Widzieć można jednego z nich nadgrobek z tym herbem w sandomierskiej kolegiacie. *Niesiecki*.
- Marcinowski h. *Topór*, w krakowskim domu starodawny i znaczny, którzy od domu Tęczynskich dzielnicą są oderwani. Z tych trzech braci wspomina *Bielski*: Macieja, Stanisława i Jana w r. 1474 na wojnie przeciwko Maciejowi królowi pod Wrocławiem. Adryan podpisał keptur krakowski 1586. *Niesiecki*.
- Marciszewski i Marciszowski. *Kurop. i Malachowski*.
- Marcolini. *Indig.* w konst. r. 1775 fol. 145. *Malach*.
- Marczewski, *nobil.* w konst. r. 1775 fol. 148. *Malach*.
- Marczewski h. *Dąbrowa*. Ignacy i Emilian synowie Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1854*.
- Marczewski h. *Siba*. Erazm syn Floryana. *Spis szl. król. polsk. 1851*. — Może tu należą: Bronisław (ur. 1828 w Modlinie) współczesny inżynier i Witold (brat poprzedni) ur. 1832 w Wierzbnej, także inżynier.
- Marczynski h. *Mściszewski*. Jan syn Augustyna i Melchior syn Ludwika. *Spis szl. król. p. 1851*. — Do tego domu zdaje się należeć Wawrzyniec, historyk, kanonik katedr. kamieniecki.
- Margelik baron Jan, vice-prezes rządów krajowych, otrzymał indygenat od sejmu gal. 1788.
- Margiewicz Dymitr, kozak, nobilitowany za zasługi r. 1650. *Krasicki i Malach*.
- Margoński. Zygmunt z Margonina stolnik kaliski 1436 podpisał pokój brzeski. *Nies.*
- Marley. Szymon wymieniony w *Metryce kor.* jako nobilitowany r. 1559. *Czacki*.
- Marjón bez herbu. Jan. *Spis szl. król. polsk. 1851*.
- Marischler z *Roterhejm (de)*. Franciszek sekretarz sądu szlacheck. wyniesiony do stanu szlacheckiego przez cesarza Leopolda II r. 1791.
- Markiewicz, w Litwie. Jan i Stanisław w Żmudzi 1648. Alexander i Jerzy Władysław w pow. kowieńskim. Stefan w Żmudzi, Stanisław w sionimskim 1674. Jan Hieronim wojski mściszewski, Józef i Kazimierz w r. 1700. *Niesiecki*. Onufry Markiewicz wojski halicki, w prawnictwie biegty, umarł na Litwie r. 1807.
- Markiewicz bez herbu. Stanisław. *Spis szl. król. polsk. 1851*.
- Markiewicz h. *Labędź*. Józef syn Franciszka i Józef syn Stefana. *Spis szl. król. polsk. 1851*.
- Markiewicz h. *Słepowron*. Mikołaj, Jan i Alexander wylegitymowani w wydziale Stanów gal. 1790.
- Markowski v. Marklowsky baronowie de Pernstein h. *Wieniawa*. *Niesiecki* nie pisze o nich na swoim miejscu, lubo pod Wieniawitami umieszcza Persztenów; atoli starożytność domu tego i wspólność jego z Wieniawitami poświadczają akta gr. oświecimskie z r. 1716 i 1756. Obszerniejszą wiadomość o tej rodzinie, kwitującej dziś w Austrii, podamy w *Dodatku*.
- Makrosz *Szeluta* h. *Głowa trupia*. *Kurop. i Malach*.
- Makrowicz. Stanisław z wileńskiego podpisał elekcyą króla Jana Kazim. *Malach. i Pietr*.
- Makrowski bez herbu. Józef i Felix. *Spis szl. król. polsk. 1851*.
- Makrowski h. *Bończa*, w podlaskiem, piszą się z Wielkiego Markowa; z tych Mikołaj miał dwóch synów, jeden z nich na Wołyniu osiadł, drugi Józef podsedek z bielskiej 1544, zostało się po nim synów czterech: Mikołaj i Maciej *ster.*, Lenard (jego synowie: Maciej, Piotr i Lenard bezpotomny) i Jan, któremu Agnieszka Dzwonkowska powiła synów czterech: Felixa *ster.*, Józefa od którego dzieci: Stanisław, ten spłodził Tomasza, ten Tomasza i Piotra; Mikołaj ten Szymona, ten zaś Piotra i Sebastjana, Franciszek ten *ster.* Krzysztof trzeci syn Jana i Dzwonkowskiej, spłodził Jędrzeja. Jan czwarty, tego synów trzech: Kazimierz † 1688, z Katarzyny Kalczyckiej dziedziczki na Kalczykach spłodziwszy Jana skarbnika bielskiego, od którego z Anny Hryniewickiej synów trzech: Michał pisarz z podolski, starosta zwinogrodzki, żona jego Konstancja Szeplianka *) h. *Abdank*, z tej synów czterech: Józef, Floryan w zakonie Soc. Jesu, Ignacy i Franciszek i córka Urszula, *2do voto* Elżbieta Głogowska starościanka grabowiecka, z tej potomstwo Józef. Brat Michała pisarza — Józef rycersko traktując umarł. Alexander drugi brat, wojski latyczewski, miał za sobą Wilczkównę, siostra ich była za Rucińskim. Stefan brat Jana skarbnika bielskiego, którego z Wiktorii Sobolewskiej synowie: Leon i Stanisław. Franciszek trzeci brat Jana skarbu, z Anny Zochowskiej spłodził Jana i Antoniego. Walentyn rodzony brat Kazimierza, pojął drugą Kalczycką, bratową swojej rodzoną siostrę, z tej miał synów: Apollona *ster.*, Władysława cześnika wyszogrodzkiego, od którego z Orzeszkówny synów trzech: Józef łowczy drohicki, Antoni i Michał. Krzysztofa i Jana podczasowego wołyńskiego. Chryzostom brat Kazimierza i Walentego, którego z Anny Olszyńskiej syn Władysław w Litwie osiadł. *Nies.* — W r. 1778 Ignacy skarbnik łucki.

*) To pisze *Niesiecki*, ale nieznamy familii takiego nazwiska.

- Franciszek chorąży latyczewski w r. 1781 kasztelan sanocki. Brat jego rodzony Ignacy był w zakonie Jezuitów. Wawrzyniec wojski drohicki. Józef chorąży mielnicki. *Krasicki*. — N. Markowski chorąży czerwonogrodzki, rotmistrz znaku pancernego 1777. (*Krzyżan. Listy de Witte*). — Walenty Markowski przed r. 1663 dziedzic Markowa, Kalczyk i Lopenia. Józef rotmistrz król., dziedzic Sasin r. 1688. Stanisław dobra swoje Markowo, Wólka i Hruszcza darował w r. 1728 synom Janowi Łukaszowi i Bartłomiejowi. Władysław cześnik wyszogrodzki zostawił synom: Antoniemu wojskiemu mielnickiemu, Michałowi, Józefowi łowczemu drohickiemu i Franciszkowi — dobra swoje Dolubów i Bystre, które ciż w r. 1748 między siebie rozdzielili. Józef stolnik mielnicki, poseł na sejm 1776. Antoni dziedziczył w r. 1755 dobra Marków wielki. Wawrzyniec miecznik drohicki 1787. *Herb. rodz. szl. 1853*. — Temi czasy Felix Markowski z Felicji Pięglowskiej urodzony, poseł na sejm 1830, prezes Towarzystwa kredytowego w Siedlcach, miał za sobą *1mo voto* Beldowską, z której synowie: Krzysztof umarł bezpotomnie i Władysław ożeniony z hr. Suchodolską (syn jego Jan), oraz córka Marya *1mo voto* za Michałem Kuszel h. *Drogosław*, *2do voto* za Władysławem hr. Rozwadowskim. Tenże Felix *in 2do voto* miał za sobą Kruszewską, ale z tej żadnego nie zostawił potomstwa. Z tegoż domu jedna linia na Podolu rosyjskim kwitnie i do tej należy Mateusz, obecnie w Krakowie mieszkający.
- Markowski h. *Szeliga*, w Wielkopolsce. Marcin sędzia kapturowy inowłodzki, Jerzy i Stefan 1648 w inowrocławskim. Stefan i Marcin w brzeskim kujawskim. Jan, Mikołaj Stanisław, Kazimierz, Walentyn, Jan Krzysztof w podlaskiem. Helena z Markowic za Jędrzejem Bardzkim, Stanisław w zakonie Soc. Jesu rektorem przez lat dziesięć rządził nowicyat krakowski. N. za Zychlińskim, siostra jej rodzona fundowała Karmelitów w Markowicach w woj. inowrocławskim, obie z Wilczyńskiej urodzone. Jędrzej miał za sobą Dorotę Czaślowską, z której córka Barbara i synowie: Franciszek i Jakób; siostra tego Jędrzeja Anna Sokołowska podstolina ciechanowska, ojciec Marcin wojski kujawski. Maciejowi i Stanisławowi z Markowic, to jest ojcu i stryjowi swemu postawił nadgrobek syn Ludwik w Pakości u OO. Reformatów 1700, miał ten Maciej za sobą Katarzynę Ponętowską podkomorzanę inowrocławską. Jan burgrabia bielski w Podlasiu. Ks. Konstancy S. J. benefaktor kolleg. Toruń. Joanna za Maciejem Grabczewskim regentem z pomorskim. Stanisław chorąży oszmiański 1700. *Nies.* — W r. 1778 Bonawentura komornik gran. kujawski. Teodor wojski radziejowski, Bonawentura regent kruszwicki. *Kras.*
- Markusz h. *Ogończyk*, w woj. wołyńskim. O tych pisze jeden tylko *Duńczewski* — może to być powinno Markuz.
- Markuszewski h. *Lewart*, od dóbr Markuszewa imienia tego nabyli, ale już za czasów *Paprock.* tego domu nie stało, ostatnim potomkiem z tej familii była Kazanowska sędzina łukowska. *Nies.*
- Markuz. Tomasz z woj. wołyńskiego podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta.
- Maroński. *Kurop. i Malach*.
- Mars h. *Noga*, który jest taki: Tarcza wzdłuż rozdzielona, pole jej żółte; w prawej połowie ryba biała stojąca do góry, od prawej ku lewej stronie, obok niej z lewej strony łba i z prawej strony ogona — róża biała; w lewej zaś połowie gałązka o trzech różach rozkwitłych u góry i z trzema listkami u dołu; nad koroną trzy róże oddzielnie. Kasper i Wawrzyniec synowie Jana udowodnili staropolskie szlachectwo w Heroldyi król. polsk. r. 1843. Z tych Wawrzyniec zostawił dwóch synów: Władysława, który jako przestępca polityczny zesłany był na Syberją i Romualda (ci obecnie w królestwie polskim mieszkają). Kasper zaś, dziedzic dóbr Strzyżowic, miał za sobą *in 1mo voto (in 2do voto)* z Maryą Młotkowską miał tylko jedną córkę Teofilę) Elżbietę Chodakowską, z której oprócz córki Ludwika za Karolem Legawskim — dwóch synów zostało: 1) Leopold porucznik kozaków sultanskich, ożeniony z Augustą Zelechowską i 2) Józef dziedzic dóbr, członek i zastępca prezesa Rady powiatowej, dyrektor Towarzystwa zaliczkowego w Limanowie, ten z Franciszką Zelechowską ma następujące potomstwo: Antoniego doktora medycyny, Jana technika, Stanisława oficera w armii austryack., Marya za Adolfem dr. Wolframem, Zygmunta, Kazimierza i Tadeusza. Obszerniejszą wiadomość o tej familii podamy w *Dodatku*.
- Marski h. *Korab*. *Kurop. i Malach*.
- Marson. Karol obersztelentant na wojnach kozackich i moskiewskich w wojsku litewskim dobrze zasłużony, na sejmie 1662 indygenat otrzymał. Jerzy 1648 w brześcińskim. *Nies.*
- Marszewski h. *Cholewa*, w krakowskim. Felix, żona jego pierwsza Anna z Potoka Potocka 1634. Stanisław 1536. *Niesiecki*.
- Marszewski h. *Jastrzębiec*. Stanisław, o którym świadczy przywilej Zygmunta I u *Papr. in Str. Niesiecki*. — Hieronim w r. 1630 dobra Osmolina z częściami na Kawęczynie i Kładach w województwie sieradzkim, a Stanisław w r. 1699 dobra Marszewo i Modłów w województwie kaliskim — dziedziczyli. *Herb. rodz. szlach. 1853*.
- Marszewski h. *Rogała 1mo*, w Wielkopolsce. Wojciech *1mo voto* miał za sobą Bukowiecką, córkę Joachima, dziedziczkę Brodów, Turowa i pół Pakostawia; *2do voto* Lutomirską, Bukowiecką

urodziła mu syna Krystyana i córek trzy: Eucyą za Janem Sławoszewskim, Katarzynę za Janem Jarochowskim i Jadwigę za Piotrem Krzyckim. Lutomirska urodziła mu dwóch synów: Jana i Balcera i córkę Zofią *Imo voto* za Daleszyńskim, *2do voto* za Samuelem Mielęckim. Jan brat Zofii, tylko córkę zostawił Zofią Sobocką. Balcer zaś syna Mikołaja, od którego był syn także Balcer. Krystyan syn Wojciecha z Bukowieckiej, miał za sobą *Imo voto* Szoldrską, *2do voto* Konarzewską; z Szoldrskiej spłodził córkę Katarzynę Kierską i syna Wojciecha (z sejmku 1670 komisarz do uspokojenia krzywd od Szlaska) *Imo voto* miał za sobą Konarzewską, z której córka została Teresa za Jaroszem Skalawskim, *2do voto* także Wojciech pojął Teresę Skalawską z Manieckiej urodzoną, ta mu powiła dwie córki: Katarzynę za Przeclawem i Zofią za Jerzym Howieckimi i syna Konstantego kasztelana przemęckiego, który z Maryanny Naramowskiej pięć córek spłodził: Teresę *Imo voto* za Kazimierzem Rogalińskim, *2do voto* za Alexandrem Kierskim, Joannę za Tomaszem Grodzickim, Helenę za Michałem Ponikiewskim, Eleonorę za Łukaszem Kwileckim starostą mosińskim, Krystynę za Władysławem Zakrzewskim. Z Konarzewskiej pięć Krystyan miał córkę Annę Niezychowską i synów czterech: Chryzostoma, Stanisława, Jana i Krzysztofa. Z tych Chryzostom z Rokosowskiej spłodził Jędrzeja, Jana, Annę i Małgorzatę. Stanisław z Pigłowskiej miał Franciszka, Macieja, Katarzynę Witowską i Teresę Pawłowską. Jan z Twardowskiej miał Franciszka żołnierza, Maxymiliana Franciszkana, Katarzynę Choińską, Annę *Imo voto* Tomicka, *2do voto* Sobocką. Krzysztof z Mielżyńskiej spłodził Kazimierza i Franciszka, z tych Kazimierz z Teresy Mańkowskiej zostawił Krzysztofa, Józefa i Ignacego, Franciszek z Płocznyskiej Wojciecha, Marcina Jezuitę, Konstantego i Ignacego, Apolonia, Rozalię, Barbarę, Marcyannę i Alexandrę. *Nies.*

Marszycki. Antoni kanonik kijowski, Ludwik i Michał wylegitymowani w sądzie z przemysk. 1782.

Martemberski. *Kurop. i Malach.*

Marszyński h. Strzemię, w krakowskim i lubelskim. Konstantyn 1700. *Niesiecki.*

Maruchowicz h. Mohyla. *Kurop. i Malachowski.*

Maruszewski. Ignacy, Mateusz i Tomasz *nobilit. non prae. scart.* r. 1790. *Malach.*

Maruszewski h. Mogiła. Szymon syn Franciszka. Tymoteusz syn Wojciecha. *Spis szl. kr. p. 1851-54.*

Maruszewski h. Rogala. Czesław i Seweryn synowie Stefana i Stefan syn Pawła. *Spis szl. kr. p. 1851.*

Maryan. Jan syn Jana rodem Francuza (który za Zygmunta III na wojnie pruskiej i kozackiej i za Władysława IV na moskiewskiej ekspedycji mężnie wszędzie obstawiał, a przy obronie kockackiej fortecy poległ), mąż rycerski, indigenat na sejmie otrzymał r. 1662. *Niesiecki.*

Maryński h. Ostoja, Eustachy syn Piotra. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Marynowski. Ignacy w sądzie z lwowskim 1783, Józef, Walenty członek Stanów i Benedykt r. 1816, Tadeusz syn Walentego r. 1845 w wydziale Stanów gal. — uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa.

Masalski h. wł. *Okolski* tej książęcej familii początków z Moskwy zasięga, lepiej jednak *Paprocki* mówi, z Smoleńszczyzny i Siewierczyzny, tam albowiem gniazdo domu tego było zdawna, a dopiero gdy siewierskie księstwo do Moskwy odpadło, jedni się z nich w Moskwie zostali, drudzy do Litwy przenieśli się i w kijowskie, co i zdać się potwierdza, że książęta litewscy przez posłów swoich dopominali się tego, aby ci Masalscy wróceni im byli, którzy w Moskwie osiedli. Ze jednak pokrewieństwo im zachodziło z carami moskiewskimi, dlatego ich Moskwa zwała Plemiennicy carscy. *) Włodzimierz książę Masalski, poseł od Kazimierza III króla polskiego do Iwana Wa-

*) Książęta Masalscy pochodzą w prostej linii od Ruryka i to pochodzenie przyznaje im nietylko historia moskiewska, ale i wszystkie urzędowe świadectwa. Oto treściwy ich rodowód: Ruryk († 879) miał syna Igora († 945), tego syn Włodzimierz świętym uznany († 1015) miał syna Jarosława Wielkiego († 1054), tego syn Światosław († 1076) *Czernigowski* zwany, miał syna Olega († 1115), tego syn Wsewołod († 1146), którego syn Światosław († 1194) miał syna Wsewołoda († 1215), tego zaś syn Michał († 1246) za świętego męczennika uznany, miał synów pięciu: Rościsława, Romana, Szymona, Mściława i Jerzego, z tych Rościsław książę na Wielkim Nowgorodzie, zaślubił (podług Palackiego czeskiego historyka) w r. 1243 Annę, córkę Beli króla węgierskiego, z której córka Agrypina wyszła za księcia polskiego Leszka Czarnego. Po Mściławie Michajłowiczu *Karaczewskim* zwanym, zostało synów dwóch: Andrzej *Zwienigrodzki* zwany († 1339) i Tit *Karaczewski* i *Kozelski*, tego syn Światosław miał za sobą księżniczkę litewską Teodorę, córkę Olgierda, z której zostało dwóch synów: Mściław na *Karaczewie* i Jerzy, który otrzymał miasto Masalsk z przyległościami (w dzisiejszej guberni kałużyńskiej) *Masalski* zwany, tego syn Włodzimierz wyjechał a raczej schronił się do Polski i otrzymał od króla Kazimierza znaczne włości na Białej Rusi i ten jest właśnie protoplastą naszych Masalskich. Bracia zaś Włodzimierza: jeden Bazyli (Wasyl) od którego w trzecim pokoleniu poszła gałąź książąt Kolcowych Masalskich, drugi Szymon, od którego poszła gałąź książąt Kłobykowych Masalskich.

silewicz książę moskiewskiego. Bohusz syn Alexandra, za dobra opuszczone w Moskwie, gdy się do Litwy udał, wziął opatrzienie od króla Zygmunta, syn jego Piotr na wojnie w niewolę wzięty od Moskwy, którego chcieli oddać na zamianę za Siemiona Sickingo; syn Piotra — Iwan Timotheusz okoliczności smoleński, poseł do Moskwy 1487, syn jego Jerzy, nagrobki ich w Kijowie. Iwan Wasilewicz, to jest Bazylego syn, pojął Annę, córkę księcia koreckiego Iwana Olgerdowicza, z którą wziął fortunę wielką; syn jego według *Okolskiego* Bazyli, który z Anny Jana Iwanowicza Bohdana córki, spłodził Hieronima. Jędrzej i drugi brat jego rodzony, jeden po drugim kasztelanowie mściławscy. Od jednego z nich był Grzegorz podkomorzy grodzieński, poseł na sejm 1590, miał za sobą żonę z familii Raczków, z którą dobra Raccki i przydomek w ten dom weszły (bo potomków jego zwano Masalski Raczek), córki jego było dwie: Anna Tryznina wojewodzina parnawska i Krystyna *Imo voto* za Lwem Kurczem wojewodą derpskim, *2do voto* za Janem Zienowiczem kasztelanem smoleńskim, *3tio voto* za Jędrzejem Młodzkim starostą chełmińskim i pułkownikiem, synów także dwóch: Łukasz Felicyan starosta persztuński, mąż oczywiście zasłużony, żona jego Katarzyna Konstancya Skorulska marszałkówna grodzieńska, z której syn Jerzy. Drugi Alexander, chorągwie swym kosztem na obronę ojczyzny stawił, w r. 1621 marszałek kowieński, deputat na trybunał fiskalny litewski, w r. 1629 kasztelan derpski, później smoleński, umarł wojewodą mińskim w r. 1641 (był oraz starostą kowieńskim i cywunim retowski), zostawiwszy z Apolonii Jasińskiej h. *Jastrzębiec* pisarzówny litewskiej córkę Klarę zakonnicę s. Franciszka w Kownie i syna Stanisława starostę jaswońskiego, który umarł w Wiedniu r. 1630. Któryś z tego domu miał za sobą Magdalenę Gumowską cześnikównę zakroczymską. Książę Jurji Masalski, z sejmku 1580 poborca w wilkomierskim. Lew w grodzieńskim 1589. Hieronim w mściławskim 1589. Tymoteusz, którego na wojnie pojmanego zabił książę moskiewski r. 1570. Fiedor marszałek grodzieński, z sejmku 1613 komisarz do granic. Alexander marszałek grodzieński (zapewne Fiedora syn) był dworzaninem królewskim i z Sapiehą Lwem kanclerzem lit. posłował do Moskwy, powróciwszy ztamtąd, marszałkował w trybunale lit., † w r. 1614. Grzegorz podkomorzy grodzieński, poseł na konwokacyę 1632 i Dymitr wojski z braclawski. N. archimandryta suprański około r. 1600. Jerzy stolnik braclawski miał za sobą Helenę Połubińską sędziankę z słonimską 1632. N. była *Imo voto* za Jundziem, *2do voto* za Jędrzejem Oziębłowskim cywunim szadowskim. Helena za Woroniczem starostą brzezińskim 1637. Wincenty i Stefan 1611. Jędrzej miał za sobą Annę Puciąciankę, wdowę po Bohdanie Siemaszku, z tej była córka Maryanna. N. za Eustachim Połubińskim. Alexander podkomorzy grodzieński 1638. Kiryak poborca wołyński 1653. Stanisław podkomorzy grodzieński, poseł na sejm 1661, żąd deputowany na trybunał fiskalny litewski i w r. 1662 z sejmku komisarz do granic, pułkownik królewski, syn jego z Izabelli Naruszewiczówny kasztelanek z żmudzkiej, chorąży grodzieński a potem marszałek, miał za sobą Franciszkę Ogińską kasztelanek trocką, wojewodziankę mściławską, syn z niej starosta grodzieński. N. sędzia z grodzieński, rotmistrz szczęśliwy i wojownik mężny, którego córka Anna *Imo voto* za Sebastyanem Dybowskiem starostą knyszynskim, *2do voto* za Karolem Kłodzińskim starostą błońskim i wolnickim. Jędrzej wojewoda brzeziński 1648, żona jego Krystyna Tyszkiewiczówna, z której córka Anna zakonnica św. Brygity w Brześciu 1676 i synowie dwaj: Stanisław i Kazimierz, ten młodo zmarły, tamten u Moskwy został 1656. Mikołaj także od Moskwy wzięty, tamże umarł, syn jego Mikołaj mąż rycerski. Jan Alexander kanonik kijowski 1678. Jan w pow. wołkowiskim, Dominik w słonimskim, Jan Daniel w kowieńskim 1674 i Jerzy Mikołaj starosta augustowski miał za sobą Chreptowiczównę podsędkównę z grodzieńską, Stanisław zaś Zofią, siostrę jej rodzoną. Michał Józef pisarz litewski, poseł na konwokacyę, marszałek izby poselskiej 1733, wojewoda mściławski, starosta radoszkowski. N. miał za sobą Wołowiczównę, z którą wziął dobra Replę i Olekszyce. Jan marszałek grodzieński 1700. *Niesiecki.* — Michał (p. w.) starosta grodzieński, mściłowski, propejski, wojewoda mściławski, później kasztelan wileński, hetman w. lit., miał z Franciszką ks. Ogińską oprócz córki Katarzyny za Józefem Niesiołowskim wojewodą nowogr. — synów czterech: 1) Kazimierza podczasowego i obóznego lit., który z Maryą Teresą Sapieżanką żył bezpotomnie, 2) Ignacego (ur. 1729 † 1794) biskupa wileńskiego, 3) Jerzego († 1762) starostę wołkowyskiego, podczasowego w. lit., marszałka trybunału główn. lit., który z Maryą Sapieżanką żył także bezpotomnie i 4) Józefa († 1765) podskarbię nadw. lit., po którym z Antoniny ks. Radziwiłłówny został syn Franciszek, szef pułku imienia Masalskich, ożeniony z Józefiną ks. Radziwiłłówną i córka Helena *Imo voto* za Karolem ks. de Ligne, *2do voto* za Wincentym Potockim.

Druga linia starsza, pochodząca od księcia Włodzimierza Juriewicza — kwitnie po dziś dzień w Litwie, — o tej podamy obszerniejszą wiadomość w *Dodatku.*

Maścicki. Jan 1705 w krakowskim. *Niesiecki.*

Maśkiewicz Teodor Alexander *nobilit.* w konstyt. r. 1676 fol. 63.

Maśkiewicz. Bogusław, Adam i Michał podpisali z woj. nowogrodzkiem elekcyę królów Jana III

dzic po bracie dóbr Chodywańce i Zawadki oraz dóbr Szydłowce czyli Babczyńce niższe i Bednarówka na Podolu, stolnik halicki, umarł w r. 1756, zostawiwszy z Urszuli Sakinówny h. *ul.*, córki Henryka pułkownika wojsk kor., z Jadwigi Jaslikowskiej urodzonej, córki dwie: Justynę za Marcinem Hanickim pułkownikiem buławy polnej i Karolinę za Kazimierzem Kamińskim i synów czterech: 1) Antoniego, który był wstąpił w stan duchowny, potem wydalł się na Pomorze i tam podobno się ożenił, 2) Jana, od którego idzie starsza gałąź kwitnąca na Ukrainie (p. n.), 3) Ignacego reżenta gr. horodelskiego, ożenionego z Teklą Starzeńską h. *Lis*, wdową po Kruzerze (z niej synów dwóch: Jan pod Dubienką i Joachim pod Maciejowicami poległi w obronie ojczyzny, oraz córka Anna za Stanisławem Janiszewskim) i 4) Stanisława, od którego idzie młodsza gałąź na Rusi osiadła (p. n.).

Starszą gałąź rozpoczyna Jan, w r. 1763 chorąży pancerny regimentarstwa Dzieduszyckiego, w r. 1764 poseł do hana tatarskiego, miał za sobą Klarę Wierzbicką h. *Nieczuja*, wdowę po Podwysockim, z której dwóch synów zostało: Hipolit ur. 1789, współdziedzic wsi Skotyniany w pow. kamienieckim, umarł bezdzietny i Erazm ur. 1776, współdziedzic wsi Skotyniany, chorąży wojsk kor., a po rozbiore Polski oficer w wojsku carowej Katarzyny, po którym z Zofii Rożnowny zostało troje dzieci: Katarzyna, Waclaw i Wiktor dziedzic dóbr Pańskie Mosty i Karólówka na Ukrainie.

Młodsza gałąź rozpoczyna Stanisław (ur. 1739) dziedzic dóbr Chotyłub, Łowcza, Dylkowiec, Gaje, Szydłowce, Krykowa i części dóbr bednarowskich, stolnik sochaczewski, w r. 1782 uznany w staropolskim szlacheństwie przez magnatów galic., ten zaślubił Konstancję Mierziwińską h. *Ogończyk*, skarbnikównę łyczowską, wdowę po Wojciechu Dobrzelewskim, z której oprócz trzech córek: Urszuli za Palkiewiczem regentem steżyckim, Ludwika za Adamem Miączynskim na *Przewkach* i N. za Czesławem hr. Siekierzyńskim — trzech zostało synów: 1) Jan Nepomucen dziedzic dóbr Łuwce *vel* Łowcza, ożeniony w r. 1791 z Katarzyną hr. Baworowską († 1825), córka Alojzego, która mu powiła córek pięć: Maryannę *Imo voto* za Józefem Cybulskim h. *Prawdźcie*, *2do voto* za Karolem Gwinczewskim, Konstancją za Feliksem Kłodnickim na *Zarzycach*, Karolinę za Józefem Sokolowskim, Joannę za Maksymilianem Brunickim na *Widelkach*, Justynę za Nikodemem Inês de Leo majorem wojsk polsk. — i synów trzech: Feliksa (ten się zabił w młodości spadłszy z konia), Karola na *Łowczy* (bezzennego) i Józefa na *Jędrzejówce*, (ten z Felicją hr. Parysówną miał syna Włodzimierza † 1865 i córkę Zofią za Władysławem Starzeńskim), — 2) Ignacy Erazm (ur. 1774 † 1805), który osiadł w lubelskiem i z Ludwiką Weżykówną miał córkę za Zaruskim h. *Grabie* i syna Stanisława (tego z Anny Jaworskiej, córki Kazimierza i Ludwika Koberówny, syn Ludwik owdowiał po Sawickiej h. *Lubicz* i córka Helena za Babińskim h. *Bończa* — i 3) Antoni (ur. 1775 † 1825) dziedzic dóbr Chotyłub, ten zaślubił 1803 Annę Koberównę h. *Gryf*, † 1850, córkę Jana i Ludwika Mierkowskiej h. *Slepowron*, z której oprócz trzech córek: Marceanny (ur. 1806) za Maksymilianem Trojackim h. *Gryf* († 1834) na *Radawczyku* i *Babinie*, Walentyny ur. 1809 † 1869 i Alexandry (ur. 1813) za Kajetanem Borsą † 1879 — trzech zostało synów: 1) Leopold (ur. 1808) elew akademii inżynierów w Wiedniu, dalej oficer inżynierii wojsk austr., w końcu jako porucznik wojsk polsk. poległ pod Liwem 1831 r. w obronie ojczyzny. 2) Józef oficer wojsk austr. owdowiał w r. 1868 po Jaworskiej i 3) Konstanty Kazimierz (ur. 1815), w r. 1831 żołnierz oficer 2go pułku ułanów wojsk polsk., w r. 1848 kapitan w Węgrzech i dowódca 110 ochotników (których sam sformował), następnie major legionu kozaków sultanskich autoramentu królowej angielskiej, od r. 1857 w Galicji w Podhajczykach osiadł, wpisany wraz z potomstwem w poczet szlachty gal. stanu rycerskiego, ten zaślubił w r. 1847 Anielę Szczepańską h. *Dolega*, która mu powiła syna Kazimierza (ur. 1854), obecnie porucznika ułanów austr. i córki dwie: Jadwigę ur. 1849 zgasła w kwiecie wieku 1871 (pochow. w Rudkach) i Kazimierę.

Materna h. *Slepowron*, z tą odmianą, że powinien być Slepowron w prawą tarczy obrócony, jakby wlatujący, jedną nogą stojący na różdze oliwnej, drugą pierścien trzyma, w polu niebieskiem, na helmie pięć piór strusich. Erazm, wojewody nowogrodzkiego towarzyszył, pod Pleszkowem pieszo szedł do szturm. Temi czasy kwitnęli bracia dwaj rodzeni: Dominik, którego syn Kasper i Stanisław, którego syn Dominik Jacek. *Nies.*

Matkowski h. *Sas*. Dom ten, jakkolwiek opuszczony przez *Nies.* — starodawny na Rusi i w innych województwach (*Malach.*) rozrodzony. Z tem wszystkiem niemamy dostatecznych materiałów dla zestawienia dokładnego jego rodowodu i dlatego ograniczamy się tu na podaniu kilku tylko pobieżnych szeregów. I tak w *Geneal. Fedkow.* czytamy Annę, która była za Michałem Fedkowiczem r. 1659. Na elekcyą króla Augusta II pisali się z woj. ruskiego: Stanisław i Jacek. Za Stanisława Augusta żyli podług *Sozańsk.* Innocenty opat „kaniowski“ i Jan regent z łucki. W różnych sądach ziemskich i grodzkich w dzisiejszej Galicji, kilkudziesięciu Matkowskich uzyskało przyznanie dawnego szlachectwa, z tych jedni biorą przydomek *Bardziejewicz*, inni *Blisiewicz*, *Boguszewicz*, *Budzewicz*, *Czuczepkowiec*, *Fedaszekowiec*, *Hahulowiec*, *Horyzdrowicz*, *Hryniwicz*, *Kapryjowicz*, *Kobylniewicz*, *Konturowiec*, *Matyszewicz*, *Miklaszewicz*, *Skibanowicz* (z tych

jedni się piszą z *Matkowa*), *Szypowicz* i *Wiazulicz*. Z linii biorącej przydomek *Boguszewicz*, Alexander w r. 1770 (podług *Bobrow.*) podkomorzy królewski, miał za sobą Alexandrę Wyszpolską, z której syn Remigiusz Józef starosta mokszański, członek Stanów gal. 1782, miał z Julią Bobrowską syna Stanisława Edmunda, po którym z Petroneli Białeckiej, wdowy po Józefie Broniewskim został syn Juliusz, dziedzic dóbr Jeziorzan (w stanisławowsk.), ożeniony w r. 1840 z Zofią hr. Dzieduszycką (ich synów dwóch i córka jedna) i córka Róża w r. 1835 za Kazimierzem hr. Dzieduszyckim, któremu posiłkiem wniosła dobra Roznoszyńce.

Matkaszynski bez herbu. Jakób. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Matthy. *Nobil. praec. scart.* w konst. r. 1790. *Malach.*

Matty. *Nobil.* w konst. r. 1775 fol. 148. *Malach.*

Matuszewicz h. *Eabędz*, w ks. żmudzkiem. N. chorąży żmudzki, którego synowie Jerzy, Balcer i Erazm. N. deputat na trybunał litewski 1679. Jan Herculanus z Dowmont poboszcz generalny kanoników regularnych w Koronie i w ks. litewskim 1734, siostra jego za Sobieszczańskim; podobno zaś tego imienia ich był początkiem Matusz marszałek królewski, od którego sukcesorowie Matuszewiczami zawołani. *Niesiecki.* — Adolf Matuszowicz wojski brzeski litewski (*Krasicki*). — Tadeusz syn Marcina kasztelana brzeskiego (ur. 1714 † 1773) i Szczytówny, wnuk Jerzego starosty stoklińskiego, fundatora Maryanów w Rasny na Podlasiu, prawnuk Jana Kazimierza cześnika mińskiego r. 1666 — był senatorem kasztelanem królestwa od r. 1815, potem ministrem skarbu w ks. warszawskiego, † 1819, córka jego Teresa z Rewieńskiej urodzona, za Seweryn. Römerem.

Matuszewski h. *Topór*, w lubelskiem. Jan podpisał elekcyą króla Jana Kazimierza r. 1648. Jan cześnik braclawski 1705 w krakowskiem. Mikołaj 1629. *Nies.* — Około r. 1800 Wiktorya Matuszewska za Samuelem hr. Golejewskim.

Matyszewicz h. *Wadwicz*, w mińskiem. Jan cześnik miński 1634. *Nies.*

Matyszkwicz i **Matykowski.** *Kurop.* i *Malach.*

Matyszewicz h. *Eabędz*. *Kuropatn.* i *Malach.*

Maul. Fabian kasztelan elbląski pierwszy w r. 1466. *Niesiecki.*

Mauraty. Jerzy logofeta wołoski, dla zasług indigenat otrzymał na sejmie 1607. *Niesiecki.*

Maxymowicz. *Kurop.* i *Malach.*

May h. *Starykoń*, w sandomierskiem. N. sędzia z sieradzki. Floryan dzielnym mężem za czasów Zygmunta Augusta, przeciwko Moskwie i Tatarom odważnie stawał. Mikołaj zostawił potomstwo, synów i córki, z których jedna była za Mikołajem Stradomskim w Nakle checińskim pisarzem. Brat Mikołaja — Felicyan mąż rycerski, dziesięć lat w obozie strawiwszy, † 1634, miał za sobą *Imo voto* Balicką, z której był syn Stanisław pod Chocimem żołnierz, temu Księga powiła dwóch synów: Floryana mężnego kawalera i Felixa; *2do voto* z Koniecpolską, wdową po Macieju Pukarzewskim, spłodził Felixa i Stefana; *3tio voto* z Grotowską, ale z nią niedługo żył. Mikołaj strukczaszy królewski w Żmudzi 1674. Marcin miał za sobą Alexandrę Brzeską h. *Ciolek*. Stanisław na Sielnicy (bo się ztąd wszyscy piszą) podstoli krakowski, poseł sandomierski na konwokacyą 1696, kasztelan wiślicki, † 1703. Piotr z Anny Krzysztoporskiej, Jana kasztelana bydgoskiego córki, zostawił potomstwo. Jan stolnik żytomierski, sędzia kapturowy sieradzki 1733. N. za Stanisławem Kamockim. N. miał za sobą Petronelę Kobielską. Dorota z kasztelanki sieradzkiej urodzona, za Stanisławem Koźuchowskim. Michał w zakonie Soc. Jesu, † w Krośnie 1652. *Nies.* — Familia tego nazwiska kwitnie po dziś dzień w Wielkopolsce, z tej N. był r. 1876 wikarym i administratorem w Goniembicach. Są i w Galicji i z tych Kazimierz (w zakonie Teofil Bogumił) w zakonie OO. Reformatorów, był gwardyanem przez długie lata w Sądowej Wiszni.

Maydell, w Inflanciech. Otto Ernest poseł z z. piłyńskiej na konwokacyą 1632, podpisał konfederacyą, był potem starostą piłyńskim 1648 i Hermann oberszt-lejtnant. Otto drugi starosta piłyński 1674. *Niesiecki.*

Maykowicz. Hrehory w upińskiej ziemi poborca 1601 Jędrzej podpisał elekcyą króla Jana Kazimierza z pińskim powiatem. Majko Franciszek żołnierz, pojmany od Moskwy pod Homlem 1654. N. miał za sobą Szczęsną Oziembłowską. *Nies.*

Maykowski w powiecie pińskim. *Kurop.* i *Malach.* — W r. 1738 Wojciech regent zakroc. *Kras.*

Mazani. Fryderyk, Michał Klemens, Wilhelm i Karol bracia, otrzymali indigenat r. 1767.

Mazaraki. Jan, o którym Konstyt. 1678, był posłem od króla Jana III do Persyi, miał za sobą Konstancję Kruzerównę łowczankę inflantską. *Niesiecki.*

Mazaraki h. *Nowlin*. Józef, Stanisław, Franciszek, Jan, Ludwik i Wincenty członek Stanów — uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie gr. trembowelskim r. 1782, to samo Karol syn Kazimierza, Franciszek syn Jana, Teodor i Julian synowie Michała, Alexander syn Floryana, Leonard i Kazimierz synowie Karola i Włodzimierz syn Teodora, ale ci w Heroldyi król. polsk.

Mazepa h. Kurecz.*) Według *F. M. Sobieszczyński w Encykl. Orgelbr.* Jan Mazepa sławny hetman kozacki, pochodzi z dawnego szlacheckiego rodu Mazepów Koledyńskich czyli Kolodyńskich, którzy otrzymali w r. 1544 przywilej na futor czyli folwark we wsi Kamienicy, do starostwa białocerkiewskiego należącej, a ten z czasem wzrastając się, przeistoczył się na wieś Mazepińce. W tej zatem wsi urodził się Jan Mazepa w r. 1629 z ojca Stefana podczaszego cernichowskiego, z matki Maryi Magdaleny Mokijowskiej, szlachcianki wołyńskiej, umarł 1709 w Benderze.

Mazowiecki h. Dolega, w z. dobrzyńskiej, piszą się z Mazowsza. Z tych był jeden podkoniuszym u księcia Bolesława w r. 1441, z kąd potomstwo jego Podkoniuszami zwano. Jakób mąż sławny w Wołoszech na Bukowinie u Orszy itd., zostawił synów dwóch: Marcina, który pojął Staszowską i Bartłomieja, który miał za sobą Moszczyńską, stolnika dobrzyńskiej córce, z której zostawił potomstwo. Wilk Mazowiecki (tak nazwany) człowiek znaczny i ten synów zostawił. Z tego domu jedna była za Staszowskim h. *Bogoria* podwojewódzki krakowski, w Węglawicach. Michał sędzia z. dobrzyński, 1674 z konwokacji naznaczony do rewizji skarbu koronnego. Michał w zakonie Soc. Jesu, proboszcz *Domus Professae* w Warszawie 1676 a przedtem rektor w kolegium w Reszlu. N. za Gajewskim. Jakób w Jazłowcu pogrzebiony leży. N. miał za sobą Katarzynę Rutkowską pisarzównę z. dobrzyńską. *Nies.* — W r. 1778 Jan regent dobrzyński. Bartłomiej komornik gr. płocki, w r. 1788 sędzia ziemski. *Kras.*

Mazowiecki. Wojciech synu Michała sędziego z. dobrzyński, w r. 1698 dobra Grochowalsk wielki i mały, oraz Kiczyni nabył. Bartłomiej dziedziczył w r. 1751 Dębsk-Baron, Dębsk-Ubysz i Bombolice w płockiem. *Herb. rodz. szl. 1853.* — Może tu należy Maciej *nobil.* w konstyt. r. 1676 fol. 63.

Mazowski h. Grabie. Wojciech 1632 w z. ciechanowskiej. *Nies.* — Dom znany już od 1443 w z. wiskiej, jednej dzielnicy z Czarnowskimi, od dóbr Mazewo Mazowskimi nazwani. *Herb. Kap. Mil.*

Mazuch. *Kurop. i Malach.*

Mazurkiewicz h. Pobog. Paprocki i Niesiecki o tych nie piszą. Heroldya król. polsk. wymienia w swoim spisie szl. 1851-54 Jakóba i Andrzeja synów Błażeja, Adama syna Joachima i Franciszka syna Macieja — którym herb *Pobog* przysznaje. *Poczet szl. gal.* wymienia r. 1783 Ignacego. — Adam Mazurkiewicz patron trybunału kaliskiego, dziedzic Przespolewa w kaliskiem, miał za sobą Adelę Dzierżbicą, z której następujące zostało potomstwo: Walentyna za Tomaszem Puchalskim, Paulina za Nepomucenem Modelskim, Władysław, Klaudyna za Konstantym Gembickim, Jadwiga za Władysławem Lutomskim, Ludwik ożeniony z Laurą Hałackiewicz, Wanda za Sewerynem Pagowskim i Wiktor ożeniony z Pauliną Skórzewską.

Mazyni. Krzysztof sekretarz Jana Kazimierza, indygenat w Polsce otrzymał 1662. *Niesiecki.*

Mchowiecki. *Sozański* kładzie N. komornika ciechanowsk., ale to raczej być ma **Machowiecki.**

Mchowski. Krzysztof i Jan w woj. brzeskiem, podpisali elekcyą króla Władysława IV. *Niesiecki.* — Tego domu gniazdem jest wieś Mchy pod Książem w poznańskiem, którą jeszcze w r. 1507 posiadał Maciej Mchowski. *Acta grodzkie w Poznaniu.*

Mdzewski h. Dolega, w woj. płockiem. N. była za Tomaszem Narzyskim kasztelanem płockim. Maciej kanonik płocki i chełmski, † 1619. N. chorąży płocki. Stefan syn Pawła pisarza z. zawkrzeńsk., miał żonę Łosiównę, z tej były trzy córki: Elżbieta Łopacka chorążyna zakrocimska, N. Bąkowska i N. Rościszewska, synów zaś dwóch: Paweł podstoli płocki i Stefan sufragan gnieźnieński, biskup kalamacki, ś. teol. doktor, zakonu kaznodziejskiego 1714. Wojciech i Stanisław w płockiem 1648. Stanisław miał za sobą Justynę Kobylnicką. *Niesiecki.* — W r. 1788 Antoni cześnik sierpski. Stefan regent zakroczymski. *Krasicki.*

Mecherzyński. Wiktor z woj. sandomierskiego podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta. Franciszek (ten ma za sobą Maryą Jaraczewską i z nią syna Juliana) i Kajetan (tego synów dwóch: Wincenty i Kazimierz) uzyskali zatwierdzenie staropolskiego szlachectwa od cesarza Franciszka Józefa I 1869. Tu może należy Karol (ur. 1804) dr. filozofii, profesor uniwersytetu krakowskiego, współczesny badacz, autor kilku dzieł.

Męcina. Ukazuje się w aktach z. checińskich i opoczyńskich od r. 1638. (*Kap. Mil.*) — Marcin podpisał z woj. sandomierskiego elekcyą króla Augusta II.

Męcinski h. Poraj, w woj. lubelskiem i sieradzkim. Piszą się z Kurozwęk, który dom jak kiedyś w Polsce między najprzedniejszymi kwitnął, z tego poznać, co się o nich mówiło pod Kurozwęc-

kimi i pod herbem Poraj. Wyszyli potem Kurozwęki z ich posesyi, gdy jedynaczkę pojął podskarbiankę kor. Kurozwęską, Jan Lanckoroński lowczy sandomierski i podziśdzeń jeszcze w tym domu dziedziczą, atoli Kurozwęscy jeszcze i potem na różnych krzesiach w senacie kwitnęli, wszakże już pod imieniem Męcinskih. Jędrzej kasztelan wieluński, z sejmu 1591 deputat na trybunał radomski, córka jego była za Piotrem Gołuchowskim. N. za Janem Korycińskim kasztelanem oświęcimskim, druga córka tegoż Jędrzeja — Katarzyna była za Krzysztofem Drohojowski. N. była za Olbrachtem Baranowskim h. *Jastrzębiec* kasztelanem kamińskim. Jędrzej poseł na sejm 1611, ztamtąd komisarz do uznania krzywd od Węgier. Maciej z ziemi wieluńskiej poseł na sejm 1627, z kąd deputat na trybunał radomski. Balcer komisarz do Moskwy, tam na Władysława królewicza swoim kosztem chorągwie zaciągał w r. 1618. Jan rotmistrz pod Cecorą mężnie stawając, dostał się był w niewolę, ale wyszedł z niej, kupiwszy sobie wolność. Jan kasztelan sieradzki r. 1676, gdzie go komisarzem do granic od Śląska ordynowała Rzeczpospolita. Brat jego rodzony Wojciech Kazimierz starosta brzenicki, kasztelan sieradzki 1664, miał za sobą Teresę Małgorzatę, córkę Achacego Przyłęckiego kasztelana oświęcimskiego h. *Sreniawa*, z której była córka i dwóch synów: Jan podkomorzy wieluński, deputat na trybunał kor. 1701, potem sobie duchowny stan obrał i Kazimierz Ignacy starosta wieluński i radomski, poseł na różne sejmy 1683, 1690, miał za sobą Barbarę czy Teofilę Warszycą miecznikównę kor., starościankę piotrkowską (miał podobno i drugą żonę z wielkiego Chrzastowa), z której zostało córek trzy: Maryanna, Katarzyna i Konstancja, z tych jedna *) była za Tarłem starostą goszczyńskim, synów zaś dwóch: Józef i Wojciech. Z tych jeden był starostą ostrzeszowskim, marszałkiem trybunału kor. 1731, umarł stolnikiem kor. 1738. N. była za Marcinem Olszewskim starostą wieluńskim 1671 Wojciech podczaszy chełmski 1686. Jan kasztelan braclawski, Mikołaj kasztelan sieradzki. Jan wojski żytomierski, sędzia kapturowy sieradzki 1733. Jan miał za sobą Barbarę Ługowską starościankę lelowską. Jan starosta wieluński 1733, poseł na konwokacyą. Paweł pułkownik królewski 1704. Do tegoż domu należy ksiądz Wojciech (ur. 1601) syn Wojciecha i Felicjanny Głoskowskiej h. *Jastrzębiec**)* misjonarz umęczony 1643 w Japonii. N. podstoli wieluński miał za sobą Felicjanę Rucką stolnikównę inowrocławską. Wojciech temi czasy w zakonie Societ. Jesu. To *Niesiecki.* — Obszerniejszą wiadomość o tej przastarej senatorskiej rodzinie podaje Wieladko i za nim powtarza Żychliński w *Złotej księdze* uzupełniając ją nadto własnymi rzekomo notatami; my atoli niemamy dostatecznych materyałów dla zestawienia dokładnej genealogii domu tego, a w prawdziwość szczegółów drukowanych w *Heraldyce* Wieladka i w *Złotej księdze* Żychlińskiego — straciliśmy wiarę od dawna, dlatego ograniczamy się tu na umieszczeniu krótkiej wiadomości o ostatnich tylko pokoleniach, którą czerpiemy przeważnie ze źródeł urzędowych i z kilku genealogii innych domów z Męcinskimi spokrewnionych. I tak: Wojciech (ur. 1691 † 1752) syn Kazimierza i Barbary Warszyckiej (o czem wyżej *Nies.*), brat Jana kasztelana braclawskiego, dziedzic wielkiej po ojcu fortuny, pan na *Zarkach* itd., starosta ostrzeszowski, marszałek trybunału kor. 1731, — zaślubił w r. 1739 Maryą Męcinską, z której oprócz córki Ewy (ur. 1741) za Mikołajem Małachowskim wojewodą sieradzkim — zostało synów trzech: 1) Józef młodo zmarły, 2) Walenty (ur. 1744 † 1790) jenerał-adjutant JK.M., ożeniony z Zuzanną Siemienską i 3) Adam (ur. 1740) kasztelan spicimirski 1786-1796, wyniesiony (choć Męcinscy zdawna już pisali się hrabiami z *Kurozwęk*) w r. 1801 do godności hrabiów austriackich, ten miał za sobą Anielę Stadnicką i zostawił z niej córek ośm: Magdalenę za Augustem Miączyńskim, Ewę za Antonim hr. Lanckorońskim, Franciszkę *Imo voto* za Bystrzanowskim, *2do voto* za Bobrowskim, Annę za Antonim Stadnickim, Julią za Wielogłowskim, Zuzannę, Teklę i Klarę i synów trzech: 1) Stanisława († 1846) który stał się głośnym z sarkastycznego dowcipu i z procesu jaki prowadził z klasztorem częstochowskim (syn jego Konstanty z Szembekówny urodzony, oficer wojsk polsk. 1831, miał za sobą Zuzannę Browownicą), 2) Jana, szambelana, sędziego pokoju lelowskiego, ożenionego z hr. Ossolińską i 3) Wojciecha na *Dukli*, jenerała wojsk polsk., kasztelana senatora, ten umarł w r. 1839, zostawiwszy z Heleny hr. Stadnickiej córek trzy: Albertynę za Ksawerym Puszetym, Cecylią za Służewskim i Wandę, oraz syna Cezara (ur. 1809) na *Dukli*, który z Gabriellą hr. Starzeńską († 1849) ma syna Adama ożenionego w r. 1876 z Józefą Kuczyńską, córką Aleksandra marszałka saskiego gub. podlaskiej.

Z innej linii, tak zwanej od dóbr Działoszyna *działoszynskiej*, Michał, w r. 1703 podstoli wieluński, z Felicjaną Rucką (o czem wyżej *Nies.*) miał córek trzy: Annę za Adamem Myszowskiem, Elżbietę za Aleksandrem Walewskim i Maryannę za Wojciechem Męcinskim (p. w.) oraz

*) Krzyżanowski w *Słowniku herald.* opisując herb *Mazepa*, kładzie nad strzałą czyli „głoską Y“ — jak ten autor nazywa — pancerz bez rękawa.

***) Ten sam Jan Mazepa wyniesiony został do godności ksiąząt Rzeszy niemieckiej, dyplomem z dnia 1 września 1707 (*Herald. gen. Zeitschr. „Adler“ 1873 pag. 143*). Szczegół to nader ciekawy i wart o tyle więcej, aby zwrócić nań uwagę uczonych, że tytuł ten nadany był Mazepie wyłącznie dla jego osoby, a więc nie dziedziczny, tylko osobisty i widocznie za jakąś ważną zasługę.

*) Druga Konstancja za Alexandrem Szembek, (obacz Szembek).

***) Według *Geneal. Jelow.* Wojciecha i Barbary Kobylańskiej syn Jan miał za sobą Felicjanę Głoskowską, z której córka Zofia zaślubiła Seweryna Kurdwanowskiego około r. 1632.

synów dwóch: Jana († 1738) starostę wieluńskiego, szefa pułku konnego *ster.* i Wojciecha († 1788) kasztelana sandeckiego, po którym z Anny Głogowskiej zostało dwoje dzieci: Urszula za Władysławem Charczewskim i Stanisław (ur. 1732 † 1799) na *Działoszynie* itd., starosta radomski itd., rotmistrz kawalerii narod., ten miał za sobą Rozalią Kurdwanowską, z której oprócz córek: Barbary *Imo voto* za Ksawerem Paciorkowskim, *2do voto* za Sewerynem bar. Waldgon'em, Tekli za ks. Gredoiem, Urszuli za Ludwikiem bar. Bobowskim i Apolonii za Hieronimem Kochanowskim — zostało synów trzech: 1) Józef oficer wojsk polsk. poległ w r. 1794 pod Maciejowicami, 2) Wincenty (ur. 1779 † 1849) na *Barwinku* itd., który z Katarzyną Bobrownicką miał tylko jedną córkę Henrykę za Alexandrem hr. Krasickim i 3) Jan Nep. (ur. 1776 † 1858) na *Moniatyczach*, po którym z Antoniny Kunickiej zostało troje dzieci: Walerya za Wincentym Dobrzelewskim, Franciszek oficer wojsk polsk. i Stanisław (ur. 1816 † 1866) na *Markuszewie* itd., którego z Ludwiki Polikowskiej syn Józef (ur. 1839) na *Partynie, Łegu* itd., poseł na sejm krajowy, prezes rady powiatowej w Dąbrowej itd., zaślubił w r. 1865 Helenę Dobrzyńską.

Męciński z Męcio h. *Rawicz*. Antoni, Jan, Józef, Ignacy, Robert i Faustyn uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w wydziale Stanów gal. r. 1785. Ci wszyscy są podług *Wielądka* synowie Franciszka i Salomei Orzelskiej, wnukowie Józefa i Konstancji Bronowskiej, prawnukowie Baltazara i Jadwigi Mystkowskiej. Z tych Antoni miał za sobą Anielę Romerównę, Faustyn ożenił się na Ukrainie, Ignacy wstąpił w stan duchowny i był kanonikiem wileńskim. Siostry ich: Barbara za Ignacym Białobrzęskim, Katarzyna za Ignacym Trzemeskim i Kordula za Antonim Oczosalskim. Obacz **Męczyński** i **Dodatek**.

Męczewski h. *Prawdzic*. Kasper subdelegat gr. siewierski, sekretarz aktualny króla Stanisława Augusta, nobilitowany przywilejem prymasa Poniatowskiego jako księcia na Siewierzu z dnia 23 maja 1789, potwierdzony przez komisją od Rzeczypospolitej do księstwa siewierskiego, wyznaczoną z dnia 1 lipca 1790, — później pułkownik wojsk narod. i członek komisji porządkowej województwa krakowskiego, umarł w r. 1804, zostawiwszy z 1szej żony Pisklewiczówny syna Filipa († 1830) profesora przy uniwersytecie Jagiellońskim, następnie pułkownika i szefa sztabu artylerji i inżynierji (jego dzieci z Józefy Łęskiej: Felix, Honorata, Paulina i Eufemia) i córkę Honoratę za Maciejem Wojewódzkim mecenasem w Warszawie, z 2giej zaś żony Barbary Fogtówny syna Hilarego († 1855) posła na sejmach Rzposp. krakowskiej w r. 1838-1844, sekretarza Izby, znanego publicystę i redaktora Tygodnika krakowskiego itd., który z Józefą Szydłowską miał potomstwo.

Męckowski. W aktach ziemskich wiskich r. 1550 jest oblatowany przywilejem księcia Władysława mazowieckiego z r. 1436 dany Piotrowi i Mancimirowi na 20 włók ziemi na gruntach Sulkowinowiny zwanych, na których założona przez Mancimira wieś najprzód Manczki Sulkowo, potem Męcki Sulkowo nazwana i od tych dóbr nazwisko familijne Manczkowski albo Męckowski urosło. *Kap. Mil.* Obacz **Męczkowski** albo **Męczkowski**.

Męczkowski h. *Białynia*. Józef na *Męczkach* i *Witymich*, sędzia z wizki, poseł na sejm 1736. *Herb. rodz. szlach. 1853.* — Julian syn Antoniego, Jan syn Juliana, Adam i Józef synowie Kazimierza — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Jeden to zapewne dom co Męckowski i Męckowski, o których wyżej.

Męczyński h. *Rawicz*, w plockiem. Do tych referuje *Okolski* Felixa podstarościego plockiego, którego do korektury praw koronnych deputowano z sejmu 1589 w dobrzyńskiej ziemi. W r. 1652 kwitnął Jan Meczyna. To *Niesiecki*. — *Wielądka* pisze obszerniej o tej familii i świadczy, że ta pisze się od dóbr Męciny (w woj. plockiem) Męcini. Obacz **Męciński** h. *Rawicz*.

Medeksza h. *Lis*, z tą odmianą, że przez strzałę dwa krzyże iść powinny, która na barku podkowy stać ma, a w helmie labędzia kładą w prawą tarczę i głową i całym sobą obróconego. *Paprocki* i *Okolski* o nich nie pisali. Są w trockiem. Podczas wojen na Rusi służyli dwaj bracia w wojskach tamecznych, Proszczów i Murzowa, a z czasem gdy Olgierd w ks. litewski przeniósł z Litwy do Rusi żołnierzy, przeniósł też jednego z potomków Proszczowa, a ztąd Proszczewiczowie. Z tych jednemu gdy dano daninę w trockiem woj., w pow. kowieńskim, nazwał ją Proszczewie. Stelemon z Proszcza podkomorzy kowieński, temu król Zygmunt August za zasługi wojenne darował wiecznością dobra Medeksza, od których sukcesorowie jego piszą się Medeksza z Proszcza. Z tych Stefan Franciszek podsedek kowieński 1678 ustąpił dwóch włók kościółki farnemu w Kownie r. 1667. Dominik pisarz gr. kowieński 1697. *Niesiecki*. — W r. 1778 Dominik podkomorzy kowieński. W r. 1788 Adam stolnik. *Kras.*

Medestowicz. *Kuropatn.* i *Malach.*

Mędrzecki h. *Piorosław*. Kazimierz nobilit. konst. r. 1788, miał za sobą Katarzynę Miedzińską, z której oprócz córki Maryi za Józefem Marczewskim, zostało synów czterech: 1) Adam Mikołaj prokurator komisji policyi obojga narodów, który z Maryanną Koziarską miał synów dwóch: Józefa i Ludwika, 2) Jan Nep. proboszcz wiązowski, kanonik smoleński, 3) Stanisław (tego syn Józef) i 4) Kazimierz mierniczy JKM.

Meduniecki. Konstanty towarzysz Pawła Sapięhy hetmana lit. 1677. Jędrzej w woj. smoleńskim 1648. To *Niesiecki*. — Jan Meduniecki strażnik siebierski, miał za sobą Felicyanę Rudominównę podczaszankę braclawską. — Obszerniejszą wiadomość o Medunieckich h. *Slepourow* podaje Zychliński w *Złotej księdze*, lecz że ich zalicza do pominiętych rodzin przez *Niesieckiego* a mimo to rozpoczyna ich rodowód właśnie od tego Andrzeja o którym wyżej *Niesiecki* pisze, ztąd słusznie przypuszczać można, że rodowód ten i w innych szczegółach nie jest wiarogodny i dlatego wstrzymujemy się od powtórzenia go na tem miejscu.

Medyński bez herbu. Ignacy. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Medyński. *Kuropatn.* i *Malachowski*. — Bruno, Kazimierz, Teodor, Bazyli, Szczepan, Antoni, Jan, Michał syn Szczepana i Jan wnuk Szczepana, wpisani do ksiąg szlachty gal. stanu rycersk. *Megieln. Indig.* w konst. r. 1673 fol. 36.

Męglewski h. *Lewart*, w lubelskim. Jeden z nich był podsekiem lubelskim, drugi chorążym lubelskim, trzeci Krzysztof kanonikiem lubelskim. Stefan w województwie ruskiem 1632. N. była za Michałem Kińskim. *Niesiecki*.

Mehler. *Nobil. praec. scart.* w konst. r. 1790 *Malach.*

Mehling. *Nobil.* w konst. r. 1775 fol. 147. *Malachowski*.

Mejeln. Jan *Jakób nobilit. praec. scart.* w konst. r. 1790. *Malach.*

Mejer, w kowieńskim itd. *Malach* i *Kurop.*

Mejer z Wolda, h. *ut.* Leon sy Jana. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

de Meinders. Franciszek konsyliarz status. *Indig.* w konst. r. 1685 fol. 20.

Mejssner h. *Lubicz*. Alexandra (córka Jana) zameżna d'Anstett i Paulina (córka tegoż Jana) zameżna Fenschave. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Męk h. *ut.* N. deputat trybunału litewsk. 1679. *Nies.*

Mękarski, w krakowskim. Jędrzej 1674. Michał 1705. N. była za Tomaszem Raszkowskim. *Nies.*

Mękarski h. *Prawdzic*. Jan syn Antoniego, Wincenty syn Andrzeja, Ludwik syn Gabryela i Gabryel syn Andrzeja. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mękarzewski, w sieradzkim województwie, piszą się z Mękarzowa. Alexander 1697. *Niesiecki*. — Magdalena Mękarska za Ignacym Dzierzbickim. Jan z *Mękarzewa* udowodnił szlachectwo w sądzie z czchowskim 1782.

Melbachowski Franciszek, major wojsk kor., otrzymał podług *Pocztu szl. gal. i buk. z r. 1857* „staropolskie szlachectwo od króla Stanisława Augusta r. 1776“.

Melbechowski *nobil. praec. scart.* w konst. r. 1775 fol. 153. *Malach.* — Franciszek miał za sobą Joannę bar. Heydel'ównę, która owdowiawszy wyszła za Karola ks. Ponińskiego.

Melchendeiner h. *Róża*, t. j. powinny być na helmie trzy róże na zielonych gałkawkach, każda z nich połowę czerwona a połowę modra, na tarczy zaś, na korzonku długim zielonym z listkami róża jedna na środku, także połową czerwona a połową modra. Z tego domu był Herdmutus Melchendeiner znamienity w Prusiech, którego potomstwo już zeszło. N. była za Pieczewskim h. *Paprzyca. Niesiecki*.

Melcyan h. *ut.* Joachim, Otto, Henryk, Jan, Bernard, Wilhelm Melcyanowie bracia *Liberi Barones* a Wartenberg et Pentzlin in Militsch. Jest na zamku w Grudziądzu na sali malowany ich herb, gdzie napisano: Anna Marya Melcyanowa frejherowa. *Nies.*

Melchowicz h. *Korczak*. Felix syn Grzegorza. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Meleniewski, w orszańskim itd. (*Kurop.* i *Malach.*) — Damian regent z nowogrodzki 1778. *Kras. von Melin* Krzysztof oberstlejtant w wojsku koronnem, dla rycerskich zasług otrzymał indygenat r. 1676. *Niesiecki*.

Melling. *Indig.* w konst. r. 1775 fol. 142. *Malachowski*.

Mellowski. *Kurop.* i *Malach.*

Melsztyński h. *Leliwa*, patrz **Tarnowski** h. *Leliwa*.

Melwild w konst. r. 1662. *Malach.*

Mędrzyński h. *ut.* Z Saksonii, gdzie *Liberi Barones* będąc, za Krzyżaków jeszcze, do Prus się przenieśli i tam od trzechset lat osiedli. Pisali się przedtem na Meldnie von Allen czy von Alden, potem w Płachawach w woj. chełmińskim dziedziczyli Z tych jeden miał za sobą Lichtyanównę. Mędrzyńska była za Janem Dulskim. Michał kasztelan rypiński, córka jego za Marcinem Nahoreckim sądownym z świeckim, syn zaś Sebastian marszałek generału pruskiego r. 1730. Nie wiadomo czy nie tu należy Jan de Meledia superarbitr między Jakóhem Kostką i Bazeńskim 1476. N. była za Janem Leskim sędzią miłachowskim. *Nies.* — *Kosiński* przyznaje mu dwóch kasztelanów 1732 1737.

Męlgiewski h. *Rawicz*, w woj. lubelskim. *Nies.*

Mendalski h. *Larissa*. N. za Marcinem Pakaszewskim. *Nies.*

Merecki h. *Szeliga*. Romuald syn Pawła. *Spis szl. kr. polsk. 1854.*

- Merlink.** Dominik architekt uwolniony *a scartab.* w konst. r. 1775 fol. 146. *Malach.*
- Merlini.** Wincenty syn Ludwika. *Spis szl. król. polsk. 1854.*
- Merlo** h. *Strzala rozdarta*, w orszańskim. Felix i Krzysztof Merlo Babiński w wileńskim 1632. Stanisław w nowogrodzkiem 1674. Jakób Antoni Januskiewicz 1700. *Niesiecki.*
- Mersberg de Moeser** h. *wł.* Ludwik syn Jana. *Spis szl. król. polsk. 1851.*
- Mieszczeryn** h. *Pogonia 3tia*, z tą odmianą, że jeździec w prawą tarczy na koniu białym rozpedzonym biegnący, powinien być w zielonej sukui, w zad z łuku odstrzeliwiający się, w polu błękitnem, a miasto helmu, korona złota Tak go opisał *MS. Ks. Kojal.*, a przeniesiony (herb ten) do Litwy z Moskwy, gdzie go potomstwo Amirgereja carewicza Kasimowskiego w ks. nowogrodzkiem zażywało. Zostawił bowiem ten Amirgerej sześciu synów, a między niemi pierwotnego Mieszczeryn Gereja, który w r. 1082 chrzest święty przyjął, nazwany Jakób Mieszczeryn. Od niego idą Mieszczerynowie, którzy do Litwy z tym herbem przyszli i w smoleńskim województwie osiedli, wzięwszy od króla Alexandra daninę nad rzeką Dąbrownicą. Gdzie Wasil Mieszczeryn od swego imienia wieś Wasilewie nazwał, miał za sobą Pelagią kniażynię Boratynską, z której zostawił syna Jakóba, ten zaś z Korsakówny miał dwóch synów: Semena i Piotra, ten z młodu wojenną się służbą bawił w Inflanciech, gdzie zostając na Derpcie, zabity od szturmującej do zamku Moskwy; Semen zaś z Katarzyny, córki Kozmy Obuchowa szlachcica smoleńskiego h. Kotwica, zostawił syna Jerzego, temu Maryna Łośmińska powiła synów trzech: Ignacego, Fedora i Iwana. Ignacy pułkownik pod Smoleńskiem, gdy go Zygmunt III zdobywał, zabity 1611. Fedor pod Bolchowem od Szwedów poległ, Iwan zebrawszy Bojarów i Dunców, na imię świeżo obranego cara Władysława królewicza polskiego, Łuki wielkie spłądował, Toporec czatą ubiegł, Nowel, Siebiez, Krasne na imię tegoż objął i potem w różnych ekspedycjach odwagiem stawał, za co od Zygmunta króla różne daniny wiecznością wziął; był cześnikiem smoleńskim, pisał się dziedzicem na Wasilewicach i Strzałkach, † 1633, zostawiwszy z Tacyana Polibianki h. Łabędź synów: Łukaszka, Mikołaja, Jana, Dymitra, Piotra, Hrehorego, Alexandra i córek cztery; z tych Łukasz, Mikołaj i Alexander młodo pomarli, Jan cześnik smoleński w szkołach smoleńskich katolikiem zostawszy, wojskowo długo traktował, to przeciwko Szwedom pod generałem bawarskim Janem de Vert r. 1644, to z Lubomirskim hetmanem polnym kor. przeciwko Rakocemu, to indziej. Dymitr stolnik smoleński, poseł z smoleńskiego, podpisał elekcyą króla Jana Kazimierza, chorągiew usarską nosił u ks. Radziwiła Michała, a gdy mu zdrowie nie służyło, chorągiew 1662 wystawił na obronę ojczyzny. Piotr i Hrehory bracia jego r. 1656 pod Filipowem, gdy wojsko litewskie zniesiono, na placu polegli. *Niesiecki.*
- Meszek.** Stanisław, długo w wojsku kor. służąc, na sejmie 1662 nobilitowany. *Niesiecki.*
- Metelski.** Michał, Józef, Teodor i Paweł uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie gr. przemyskim 1783.
- Metla** Jan uzyskał przyznanie staropolsk. szlachectwa w wydziale Stanów gal. 1807.
- Metra** h. *Lis. Kurop.* i *Malach.*
- Metych** h. *Lew uspięty*, na Szląsku, dlatego tylko się o nich nadmieniam. *Niesiecki.*
- Metzel.** Ludwik *nobil.* *praec. scart.* w konstyt. r. 1673 fol. 36. *Malach.*
- Meydalon** albo *Mojdylon Kufolowicz* h. *Trzaska*, podczas unii wziął na siebie i na dom swój na sejmie w Horodle herb *Trzaska.* *Nies.*
- Meyer** bez herbu. Kazimierz i Andrzej synowie Wawrzyńca i Andrzeja. *Spis szl. król. p. 1851.*
- Mejnartowicz**, w ks. litewskim. Eliaz w Zmudzi 1621. Michał 1648 w wileńskim, Wacław cześnik lidzki 1691, żona go odumarała Bogumiła Anna Borowska h. *Lubicz*, z której potomstwo: Benedykt, Michał, Paweł i Teresa. *Nies.*
- Meyscher**, w z. inflantskiej Wilhelm podpisał elekcyą Władysława IV. *Nies.*
- Meysland.** Jan *Indig.* w konst. r. 1673.
- Meysner.** Jan *nobil.* *non praec. scart.* w konst. r. 1790. *Malach.*
- Meyszowie.** Meyszowicz Jan w trockiem podpisał elekcyą Władysława IV. *Nies.* — *Krasicki* twierdzi, że ci się nie Meyszowie ale Meyszowicz zowią i że z tych w r. 1788 Adam był koniuznym kowieńskim. — Jakoż kwitną Meyszowiczowie po dziś dzień na Litwie i ci używają herbu *Rawicz.* Obszerniejszą o niej wiadomość podamy w *Dodatku.*
- Meżeński**, obacz **Meżyński** h. *Kościęsza.*
- Mezer.** *Indig.* w konst. r. 1790 fol. 218. *Malach.*
- Mezonoff.** *Indig.* w konst. r. 1775 fol. 144. *Malach.*
- Meżyk** h. *Wadwicz.* Eliaz w wileńskim 1632. Tomasz i Jan w mińskim 1674. *Nies.*
- Meżyk** h. *Wieniawa*, w woj. krakowskim, zwali się przedtem Słaboszowie, z Dąbrowy się piszą, z Szląska do Polski przyszli. Jan z Dąbrowy pod grunwaldską potrzebę z Krzyżakami, posłów niemieckich tłómaczył królowi Jagiellonowi, jeździł potem w legacji do Witolda księcia litewsk. z zawiadomieniem o jego ślubie z Pilecką, w r. 1436 już wojewoda ruski i starosta. Stanisław de

- Kobielce starosta sądecki, rotmistrz sławny w wielu potrzebach, osobliwie za Stefana króla w Moskwie, z Buczaczką h. *Pilawa* zostawił tylko jedną córkę Dembińską starościcą czorsztyńską. Bracia jego tamże w krakowskim ludzie znaczni. N. za Malcherem Krupką. *Nies.*
- Meżyński** h. *Kościęsza.* W Mazowszu zdawna dziedziczyli, jak o tem świadczy list Ziemowita ks. mazowieckiego dany 1400. Klemens i Mikołaj z Księżopola podpisali z ziemi liwskiej elekcyą króla Jana Kazimierza, a Klemens króla Jana III. Marcin był kasztelanem wileńskim r. 1589 (dobra jego Meżenin i inne w ziemi łomżyńskiej i wiskiej po córce weszły w dom Opackich). Od brata jego wnuk był Alexander pisarz z zembrowski i miecznik łomżyński r. 1647, córka jego Elżbieta za Jakóbem, Helena za Jędrzejem Olszyńskimi. Lenard r. 1578 pobórka w podlaskiem. Jakób w z. wiskiej, Jan Władysław w z. mielnickiej 1674. Krzysztof w podlaskiem 1632. Są i w lubelskiem. Jan sędzia gr. lubelski 1685. Stanisław miał za sobą Katarzynę Grotównę, z której synowie: Daniel i Wojciech i córki: Zofia Czyżewska i Anna Dąbrowska. N. była za Mikołajem Kosakowskim łowczym litewskim. Byli i w poznańskim, Stanisław i Mikołaj 1648. Alexander chorąży zytomierski, żona jego Teresa Wybranowska łowczanka sandomierska, z której córki, jedna Zofia *Imo voto* za Peretetykiewiczem, *2do voto* za Złotoleńskim starostą lubaczowskim, druga Barbara i synowie: Jan jezuita, Józef, Romuald, Mikołaj i Antoni. Mechtylda za Jerzym Hondorfem kapitanem. N. miał za sobą Bogumiłę Jelecównę podstolankę kijowską. To *Niesiecki.* — Dom starożytny w ziemi łomżyńskiej, gdzie gniazdo jego dobra Meżenin, od których i nazwisko Meżeński albo Meżyński urosło. — Andrzej podczaszy żydaczowski miał za sobą Annę Zurakowską, z której córka Barbara wyszła za Marcina Krechowickiego. Jadwiga córka Wojciecha z *Księżopola* z Maryanny Sulatyckiej urodzona, za Janem Krechowickim. Stanisław Mikołaj z poznańskiego elekcyą króla Jana Kaz., Jakób z z. wiskiej a Władysław z z. mielnickiej króla Jana III, zaś Andrzej z ruskiego króla Augusta II — podpisali. Karol stolnik trembowelski miał za sobą Teofilę Hondorfównę. (*Dwiczewski.*)
- Miąciński** h. *Wieniawa.* Zofia była za Krzysztofem Wichrowskim miecznikiem halickim. *Nies.*
- Miączyński** bez herbu. Stanisław i Józef Ignacy. *Spis szl. król. polsk. 1851.*
- Miączyński** h. *Suchekomnaty*, na Wołyniu. Athanazy najprzód podskarbi nadworny kor., potem wojewoda wołyński, starosta łucki, łosicki, krzepicki, pułkownik wojsk kor., dzielność jego we wszystkich za Jana III króla okazjach wojennych pamiętna, osobliwie pod Chocimem, kędy pierwszy na Turków wielkim meżtem uderzył i w tej okazji ciężko był raniony, ta mu drogę do krzesła urotowała, † 1723, zostawiwszy z Luszkowskiej dwóch synów: Piotra najprzód kasztelana chełmskiego, potem wojewodę czerniechowskiego, starostę krzepickiego, ten miał za sobą Rzewuską kasztelanę podlaską, z której zostawił potomstwo — i N. kasztelana podlaskiego od r. 1738, starostę Inckiego, posła na konwokacyą 1733, którego żona ks. Woroniecka starościanka średzka. N. miał za sobą Cieklińską. Petronela siostra rodzona wojewody wołyńskiego, była za Jerzym Konstantynem Szujkim cześnikiem brześcińskim. Jan miał za sobą Joannę Nasierowską i z nią potomstwo. Katarzyna była za Wawrzyńcem Peplowskim. Córka wojewody wołyńskiego była za Maxymilianem Ossolińskim podskarbin w kor., siostra zaś jej rodzona za Józefem Sierakowskim strażnikiem kor. h. *Dolega.* To *Niesiecki.* — Wyżej wymieniony Piotr († 1776) wojewoda czerniechowski, zaślubił *in Imo voto* (2do voto) z Maryą Wierzbowską bezpotomną Antonię Rzewuską kasztelanę podlaską, z której oprócz trzech córek: Anieli (ur. 1731) *Imo voto* za Hieronimem ks. Radziwiłłem, *2do voto* za Maxymilianem ks. Woronieckim, Petroneli za Onufrym Spławskim starostą targowickim i Konstancy w klasztorze wizytek w Lublinie — zostało synów dwóch: Adam i Józef, z tych *pierwszy* Adam (ur. 1730 † 1790) starosta krzepicki, generał wojsk saskich, który z Klaudją hr. Kollowrath, damą dworu saskiego 1788 (są jej listy z tego roku w archiw. rząd. w Dreźnie) miał synów dwóch: Augusta starostę krzepickiego, ożenionego z Magdaleną hr. Męcnińską i Ksawerego rotmistrza kawaleryi narodowej, szambelana dworu saskiego, który *Imo voto* z Maryą baronówną Stein von Lüttingen miał córkę Maryą Annę *) damę dworu (tak się podpisywała r. 1817 na pokwitowaniach znajdujących się w archiwach rząd. w Dreźnie) saskiego, *2do voto* z Teresą Karską miał synów dwóch: Adama (ur. 1803 † 1850) bezpotomnego i Atanazego (ur. 1806 † 1871), po którym z Heleny hr. Leduchowskiej zostało następujące potomstwo: a) Teresa za Witoldem hr. Krasickim, b) Ksawery ożeniony z Zofią Budzyńską (ich dzieci: Józefa, Helena, Atanazy i Andrzej), c) Józef ożeniony z Jadwigą hr. Wołłowiczówną (ich

*) *Kosiński w Przew. Herald.* pisze, iż córka Ksawerego zaślubiła księcia Walwitz w Saxonii, a *Żychliński* wydaje ją znów za barona Dallwitz, tymczasem w Saxonii niema ani książąt Walwitzów ani baronów Dallwitzów; natomiast są tam tego nazwiska dwa starożytne rody, szczytujące się więcej z pewnością prawdziwem swoim szlachectwem, niż narzucanym im — bezpożytecznie wreszcie — tytułem książąt i baronów; z tych jedna linia Walwitzów nosi tytuł hrabiów.

dzieci: Wanda, Helena, Michał i N.), d) Eustachy (ur. 1844 † 1875), ten z Olgi Chylińskiej miał córkę Eleonorę i e) Czesław. *Drugi* syn Piotra wojewody czerniechowskiego — Józef, starosta kamionacki, szmidziński i rotmistrz wojsk kor., zaślubił Katarzynę Potocką h. *Piława* kasztelanek kamińska, z której oprócz dwóch córek: Józefy za Ronikierem i Maryi — zostało synów trzech: 1) Jan bezpotomny, 2) Ignacy starosta szmidziński, szambelan polski, który uzyskał w r. 1803 od cesarza Franciszka I potwierdzenie*) tytułu hrabiowskiego państwa rzymskiego, nadanego pod Wiedniem pradziadowi jego Atanazemu podskarbiemu nadwornemu od cesarza Leopolda I, miał za sobą Anielę z *Olbrachc* hr. Bielska, z której dwóch zostało synów: Wacław bezpotomny i Mateusz (ur. 1798 † 1863) ożeniony z Klementyną hr. Potocką (ich dzieci: Kazimierz i Alfonsyna za Włodzimierzem hr. Dzieduszyckim b. marszałkiem królestwa Galicyi — i 3) Michał, starosta łosicki, rotmistrz kawalerii narodowej, dwuzenny: *Imo voto* z Pawszanką, *2do voto* z Anielą Chamcówną, po którym następujące zostało potomstwo: a) Eufrazy (ur. 1800 † 1853) ożeniony z Anielą Ignatiew, córką generała ros. (ich dzieci: Aniela za Ludwikiem de Brunet i Marya za Karolem Sierakowskim), b) Władysław (ur. 1825), dziedzic dóbr dobratyńskich, ożeniony z Julią Pietruszką (ich synowie: Adam ożeniony z Rozalią Bielińską i Jan) i c) Kazimierz (ur. 1827) dziedzic dóbr Satyjowa i Widiutia na Wołyniu, ożeniony z Anielą Hulewiczówną marszałkową dubieńską, która mu powiła w r. 1859 syna Antoniego.

Brat wyżej na początku wyrażonego Piotra wojewody czerniechowskiego — Antoni († 1774) starosta łosicki, łucki i bereznicki, od r. 1728 kasztelan podlaski, od r. 1771 wojewoda podlaski, miał za sobą *in Imo voto* Błędowską bezpotomną, *in 2do voto* Dorotę ks. Woroniecką, z której oprócz córek trzech: Antoniny za Michałem ks. Radziwiłem, Teresy za Michałem Ronikierem i Anny († 1733) za Janem Kurdwanowskim — zostało synów trzech: 1) Leon bezpotomny, 2) Józef (ur. 1750 † 1793) starosta łosicki, dzielny konfederat barski, belski marszałek tejże konfederacyi, później znakomity generał francuski; ten zaślubił w r. 1780 Maryę Franciszkę Chaboteau (ich synowie: Armand i Michał bezpotomni) i 3) Kajetan generał-inspektor kawalerii wojsk kor., pisarz polny kor., lubelski marszałek Targowicy, wreszcie marszałek szlachty gub. wołyńskiej, — dwuzenny: *Imo voto* z Teresą Rafałowiczówną, *2do voto* z Teklą Jabłonowską, z której syn Alexander i córki dwie: Dorota i Honorata, z pierwszej zaś zostało następujące potomstwo: Konstancya *Imo voto* za Matuszewiczem, *2do voto* za Witfińskim, Alexandra zmarła panną i Stanisław dziedzic dóbr Trąpczynna, Brzezia, Więca, Pawłowa i Kamionny, major wojsk polsk., adjutant polowy, kawaler krzyża *virt. milii*. (*Księga pamiątek w 50letnią roczn. powstania*), ten umarł r. 1842, zostawiwszy z Michaliny Prusimskiej starościanki niszczewickiej, wdowy po Józefie Dąbskim, synów czterech: 1) Alexandra (ur. 1808 † 1860) dziedzic dóbr Pawłowa i Dzwonowa (w pozn.), ożenionego z Bronisławą Kalkstejnówną (ich dzieci: Władysław dziedzic dóbr Pawłowa i Wanda † 1875 za Gustawem Potworowskim z *Goli*), 2) Włodzimierza, dziedzic dóbr Trąpczynna, bezzennego, 3) Mieczysława, dziedzic dóbr Więca i Izbicy, ożenionego z Maryą Słubicką († 1865), z której córka Zdzisława († 1876) za Zbigniewem Drzierzycrajem-Morawskim i 4) Witolda dziedzic dóbr Brzezia i Wielgie (w król. polsk.), ożenionego z Klementyną Glińską, z którą ma synów trzech: Józefa, Tadeusza i Jerzego i córki dwie: Michalinę za Ambrozym Zaborowskim i Maryą.

Do tego domu należy Piotr ożeniony z Kossakowską h. *Slepowron*; jego prawnuk Ignacy, syn Władysława, doktor obojga praw ros., senator kasztelan, potem wojewoda król. polsk., komisarz pełnomocny przy Rzeczyposp. krakowskiej — umarł 1840, zostawiwszy z Salomei Sucheckiej synów trzech: Stefana, Edwarda bezpotomnych i Henryka, po którym z Melanii Masłowskiej następujące zostało potomstwo: 1) Wanda za Augustem Czarnieckim, 2) Jadwiga za Kuczborskim, 3) Melania za Gostkowskim i 4) Władysław dziedzic dóbr Rudniki w pow. wieluńskim, ten z Felicyą Wielowiejską ma trzy córki: Janinę, Elżbietę i Celinę. Tu jeszcze należy Stanisław, po którym z Alexandry z Kunstetterów następujące zostało potomstwo: 1) Józef dziedzic dóbr Palikrowy i Jaśniszcze w pow. brodzkim, ożeniony z Maryą Pauliną hr. Bukowską (ich syn Bolesław), 2) Stanisław, 3) Michał, 4) Stefania za Kazimierzem bar. Konopką i 5) Ignacya za Zbigniewem Trzeciakiem. **Obacz Dodatki.**

Miaczyński h. *Tępa Podkowa*. Marcin sławny legista polski 1610. *Nies.*

Mianowski h. *Abdank*. Dom starożytny w ziemi wiskiej, ale od dóbr Orlikowo Orlikowskim nazwany. *Herb. Kap. Mil.*

Mianowski h. *Tępa Podkowa*. Antoni, Wincenty i Kasper *nobil. prac. scart.* r. 1790. (*Malach.*)

*) I z tej okazji zaszła w ich herbie rodowym ta zmiana, że nad tarczą trzy umieszczono hełmy, z których pierwszy ma nad sobą orzeł dwugłowy czarny z dziobem i szponami, złożony, nad drugim trzy pióra pawie, nad trzecim ręka uzbrojona trzymająca sztandar biały oznaczony F. II., w koło tarczy wstęga z napisem „*Gentem ex virtute, virtutem ex gente*“.

Wojciech, Stanisław i Anzelm synowie Michała. Józef syn Macieja. Alexander, Ignacy i Wacław synowie Piotra. Józef syn Kazimierza. Wincenty syn Macieja. Antoni syn Kazimierza. Gabryel syn Izydora i Tadeusz syn Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1854.* — Może tu należą Mikołaj († 1841) doktor medycyny, rektor akademii wileńskiej i Józef (ur. 1804) współczesny doktor medycyny, rektor szkoły głównej warszawskiej.

Mianowski h. *Przerowa*. *Malach.* i *Kurop.* osadzają ich w kijowskim itd. Władysław syn, Anna córka Antoniego. Alexander, Antoni i Józef synowie Pawła. Antoni syn Władysława. Leopold syn Pawła. Roch syn Franciszka. Józef syn Bonawentury i Władysław syn Władysława. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Miarnocki. *Kurop.* i *Malach.*

Miarnowski, w sieradzkim woj. Tomasz miał za sobą Chociwską. Jan z Miarnowa 1664. Wojciech i Stanisław ale Mianowscy w nurskiej ziemi 1632. *Niesiecki.*

Miaskowski h. *Boncza*, (ale z tą odmianą, że powinien być jednorożec biały w lewą tarczę zapędzony, przednimi nogami wspięty, księżyc jak na nowiu jakby go opasywał, a trzy gwiazdy nad szyją jego tak ułożone, że dwie na spodzie a jedna nad niemi na wierzchu, na hełmie z korony pół jednorożca bez gwiazd i księżycy), w Wielkopolsce. Wojciech na Poniecu i Sierpowie miał dwóch synów: Maxymiliana i Wojciecha, był i trzeci Jakób, którego oracya do druku weszła 1665. Maxymilian dziedzic na Poniecu, kasztelan krzywiński 1670, miał Urszulę Potulicką podkomorzycównę poznańską, z której córka Jadwiga za Marcinem Wierusz Kowalskim, synowie zaś dwaj: Wojciech, który miał za sobą Lipską h. *Grabie* i Franciszek, który zaślubiwszy sobie Franciszkę z Wyszyny Grodziecką starościankę stawiszyską, spłodził z niej Wojciecha starostę gębińskiego, chorążego znaku stolnika kor., posła na sejm grodzieński 1726 i Michała towarzysza znaku usarskiego królewicza Augusta, ożenionego z Angielą Waliknowską. Wojciech brat rodzony Maxymiliana kasztelana krzywińskiego, sam kasztelan santonki 1661, z Barbarą Leszczyńską h. *Wieniawa*, Wacława kanclerza kor. córka, fundowali bractwo ratunku dusz czyszcowych w Poniecu, potomstwo ich: córka Dorota Dąbska i syn Maxymilian cześnik poznański, ten zaślubiwszy sobie Zofią Mycielską, spłodził z nią synów trzech: Józefa cześnika poznańskiego, żona jego Teresa Rotaryszówna podkomorzanka wendeńska; Alexandra kantora poznańskiego, proboszcza św. Michała na zamku krakowskim, oficyala *sede vacante* warszawskiego, deputata w r. 1731 na trybunał kor., Stanisława dworzana królowy francuskiej; córek także trzy: Annę za Józefem Molskim kasztelanem rogozińskim, Ludwikę za Franciszkiem Rozrażewskim kasztelanem rogozińskim i Elżbietę za Alexandrem Oraczewskim. Stanisława na Miaskowie syn — Maciej kasztelan łędzki, miał za sobą *Imo voto* Rożankównę, *2do voto* Domaniewską, z niej zostawił trzech synów: Franciszka bezpotomnego, Abdona, ten przeciwko Szwedom wojując, od nich pojmany do Sztokholmu zaprowadzony, tamże w więzieniu umarł, Jakóba, którego z Bieleckiej dzieci: Karol, *) Antoni i Katarzyna. Adam z Miaskowa, dziedzic na Tarchalach i Brodnicy, córka jego jedna Teresa za Hieronimem Wierusz Kowalskim 1648 i trzej synowie: Adryan, Jan i Benedykt, dwaj ostatni Reformatami zostali, Adryan zaś był w r. 1676 kasztelanem santonckim, pojął był Szoldrską kasztelanekę blechowską, z którą żył bezpotomnie. Brat drugi Adama miał za sobą *Imo voto* Kołodzką, z niej spłodził syna Franciszka i córek dwie, z tych jedna za Wielowiejskiego wydana, druga w Głogowie na Śląsku zakonnicą; *2do voto* pojął Lipską h. *Grabie*, ta mu powiła córek pięć: Urszulę za Rafałem z Skrzynna Duninem, zmarłą 1669, Jadwigę Kołaczowską, Maryannę Koźmińską, zmarłą

*) Karol ten (ur. 1704 † 1771) zaślubił około r. 1737 Antoninę Dzierżanowską (po śmierci jej w r. 1744, wstąpił Karol do stanu duchownego i był proboszczem we wsi własnej Zgowie, oraz kanonikiem metrop. gnieźnieńskim), z której zostało synów trzech: 1) Konstanty proboszcz w Ładku, przeor Cystersów w Wągrówcu, 2) Maciej, który z Anną Miaskowską z *Lednogóry* miał córkę Justynę za Janem Sobiechowskim i syna Wojciecha († 1861) kapitana wojsk polsk., żonatego z Agnieszką Bagnowską — i 3) Adam (ur. 1760 † 1813) dziedzic dóbr Siedliczka (w poznansk.), namiestnik husarski; ten zaślubił w r. 1768 Eleonorę Garczyńską († 1819), córkę Kazimierza i Maryi Szoldrskiej i z niej zostało synów sześciu: 1) Bartłomiej poległy pod Kosciuską r. 1794, 2) Kazimierz († 1830) w zakonie Cystersów w Wągrówcu, proboszcz w Zgowie, potem Tuszłukowie, kanonik kaliski, 3) Karol († 1837), 4) Ludwik kapitan wojsk napoleońsk., poległy pod Smoleńskiem 1812, 5) Jakób, po którym z Ludwiki Strembler zostało synów trzech: Alexander, Bolesław i Adam — i 6) Walenty (ur. 1784 † 1848) ten zaślubił w r. 1806 Karolinę Koszntską, córkę Bogumiła i Karoliny Nieświatowskiej i miał z nią syna Ignacego (ur. 1807), który z Zenobii Ciszewskiej (zaśl. 1833 † 1875), córki Józefa kapitana wojsk polsk. i Maryanny Dramińskiej, miał synów trzech: ks. Witolda (ur. 1833) zmarłego na wygnaniu w gubernii kostromskiej r. 1864, Macieja i Jarosława, oraz córek dwie: Kazimirę i Bronisławę († 1858).

skiej h. *Abdank*, to jest Jacek starosta krzepicki i kłobucki, rotmistrz król. † 1661 i Jakób w r. 1661 kasztelan biecki, komisarz do granic od Węgier. Melchior stolnik rożański, siostra jego jedna za Korycińskim kasztelanem braclawskim, druga Helena zakonnicą u PP. Karmelitek Bosych w Warszawie; żona jego Alexandra Czarna, syn Józef podstoli i sędzia gr. krakowski, deputat na trybunał kor. 1723, córka jego za Chwalibogiem. Melchior w zakonie Soc. Jesu rządził kolegium ostrogańskie, zabity od Kozaków r. 1660. N. sędzia gr. krak., żona jego Anna Małachowska kasztelanica inowłodzka. *Nies.* — Ten ostatni Michałowski sędzia gr. krakowski, z Małachowskiej zostawił potomstwo, z tego Antoni stolnik krak., w r. 1788 podkomorzy. N. starosta lochowski z Bratowskiej ma syna i córkę za Bratowskim; bracia jego, jeden w zakonie Pijarów, drugi kanonik krakowski. *Kras.* — Jan Michałowski, popadłszy *in ab usum nobilitatis*, uchwałą sejmu w r. 1790 był rehabilitowanym. Jan Nep. chorąży lwowski w r. 1792. Jan burgrabia i komisarz z. liwskiej r. 1792. (*Herbarz rodz. szl. 1853*). — Z powodu licznych sprzeczności co do początków i herbu tej rodziny, jakie znajdujemy w świeżych pracach heraldycznych, o których jak na teraz nie jesteśmy w stanie nic pewnego powiedzieć — odkładamy obszerniejszy jej rodowód do *Dodatku*, tu nadmieniamy, iż Stanisław syn Piotra († 1855) prezesa rady administracyjnej w ks. krakowskiego, znakomitego malarza i muzyka, z Julii hr. Ostrowskiej († 1875) urodzony, dziedzic dóbr Bolestraszyce, szambelan austr., wyniesiony został do godności hrabiów austr. dyplomem cesarza Franciszka Józefa I z dnia 26 czerwca 1868.

Michałowski h. Jelita, w sandomierskiem. Wojciech 1697. *Nies.*

Michałowski h. Poraj. O tych się mówić będzie pod herbem Poraj. Tak mówi *Niesiecki*, ale pod herbem Poraj żadnej wzmianki o tej rodzinie nie czyni. — W r. 1411 Mikołaj wojewoda sandomierski, wzmiankowany w ratyfikacji przynieszonej przez Zygmuntem królem węgierskim. *Krasicki*. — Ks. Piotr i ks. Bartłomiej synowie Pawła. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Michałowski h. Poraj Jasieńczyk. Adam z *Michalowa* syn Romana. *Spis szl. kr. p. 1851*.

Michałowski Skarbek. Kajetan c. k. tajny radca, prezes trybunału apelacyjnego, komandor orderu św. Szczepana, uzyskał przyznanie staropolsk. szlachectwa w sądzie z. lwowskim 1782.

Michałowski h. Trzaska, w rawskim. Scibor z *Michalowa* podsedek nurski, podpisał dekret księstwa mazowieckiego przeciwko dyssydemtom 1525. Adam w z. nurskiej 1632. Są i w Litwie Michałowscy, ale wiadomo czy tego herbu. Zygmunt w nowogrodzkim 1648. Adam cześnik osmański i Alexander 1674. N. miał za sobą Barbarę Biejkowską. Alexander, Jan i Michał w r. 1700. *Niesiecki*. — Kajetan łowczy braclawski, syn Jana i Salomei Żaluskiej, miał za sobą Ludwikę Michałowską (ta wyszła *in 2do voto* za Jana Morawskiego h. *Nalecz*) z której zostało dwie córki: Elżbieta za Kajetanem Kraszewskim i Karolina Antonina za Benedyktem Rzeczyckim i czterech synów: 1) Tadeusz, 2) Franciszek (tych potomstwo niewiadome), 3) Józef porucznik w gwardyi gal., później komornik graniczny (ten uzyskał przyznanie staropolsk. szlachectwa w wydziale Stanów gal. r. 1813), ożeniony z Wyszyńską (ich potomstwo: Elżbieta, Józefa, Oktawia, Henryk w emigracji, Roman oficer ces. austr. marynarki, ożeniony z hr. Honorati, Karol i Tytus, którzy mają potomstwo), 4) Ludwik († 1849) ten z Zofii Trzciskiej h. *Slepowron* zostawił trzech synów: Blandyna († 1865), Witalisa (ur. 1807) majora huzarów austr. i Lubina dziedzic dóbr ziemskich, który z Karoliną Dzierżanowską h. *Grzymała* ma synów: Feliksa, Władysława, Jerzego i córkę Wawrzynę.

Michałowski h. Wieruszowa, w kaliskiem. Mikołaj stolnik brzeski kujawski, miał za sobą Barbarę Jaskmanicką. *Nies.*

Michelson. *Indig.* w konst. r. 1775 fol. 144. *Malach.*

Michniewicz h. Lis, w wilkomirskiem. Jan służył przeciw Szwedom i Moskwie; synowie jego: Konstantyn dworzaniin królów Jana Kazimierza i Michała, Michał cześnik braclawski, w wojsku po usarsku długo zastawał, ożenił się z Wołowiczówną. Bracia ich: Stanisław, Rafał, Kazimierz, Samuel i Jan. Jan i Michał 1700. *Niesiecki*.

Michniewski albo Michniowski h. Traby. Ludwik syn Ignacego, Franciszek syn Walentego i Alexander syn Wojciecha. *Spis szl. kr. polsk. 1851-54*. — *Malach.* i *Kurop.* piszą ich Michnowski, ale herbu nie kładą.

Michnowicz wymieniony w *Metryce* kor. jako nobilitowany r. 1516. *Czacki*.

Michorowski h. wł. W kwidzińskim kościele jest napis r. 1571 „Kilianus Szmolth Michorowski“. *Niesiecki*. — W manusk. *helsbergsk.* jest list Piotra Kmity do Dantyszka biskupa warmińskiego z dnia 20 lipca 1545 r., w którym o sprawie domownika swego w Prusiech *generosi* Theophili Michorowski czyni relację. *Krasicki*.

Michowicz Jan uzyskał przyznanie staropolsk. szlachectwa od magnatów galic. r. 1782.

Michowski h. Gryf, w krakowskiem. Jędrzej z *Michowa* w r. 1866, synowie jego: Piotr, Stefan, Wacław i Mikołaj 1870. *Nies.*

Michowski h. Rawicz, w lubelskiem dom starożytny. Jan z *Michowa* hrabia Warsi kasztelan lu-

belski, hetmanil przeciwko Litwie i Jadźwingom za Bolesława ks. krakowskiego. Piotr Warsi z *Michowa* kasztelan krakowski 1280. Wojciech z *Michowa* kasztelan zawichojski 1451. Z *Michowa* Katarzyna była za Jędrzejem Tarlem chorążym lwowskim. Wojciech łowczy lubelski, córka jego Dorota była za Czyżowskim. N. dziedziczka na Broniewiczach za Mikołajem Broniewskim h. *Lebwa*. Jan i Przemysław 1632. Adam w zakonie Soc. Jesu. Angela *Imo voto* Suchodolskiemu Bończy, *2do voto* Jerzemu Lubomirskiemu wojewodzie sandomierskiemu, *3tio voto* Tomaszowi Zamojskiemu ordynatowi zaślubiona. *Niesiecki*. — *Dwiczewski* obszernie o tej rodzinie pisze. **Obacz Warsz.**

Miciński Dunin h. Łabędź. *Kurop.* i *Malach.*

Miciński h. Pelikan, w ruskiem woj. Maciej spłodził cztery córki: Dubiską, Petryczynową, Gutte-terową i Szczepkowską, synów zaś trzech: Marcjana bezzennego, który służył w wojsku zginął w okazyi ze Szwedami, N., którego pierwsza żona Taszycka, druga Kalinowska i Stanisława męża rycerskiego, który porucznikował pod pancerną chorągwią Cetnera kasztelana wołyńskiego i miał za sobą Grabowską, wojskiego braclawskiego córkę h. *Jastrzębiec*, z Kamienieckiej urodzoną, z tej córka Barbara za Damianem Woroniczem cześnikiem i synów trzech: Alexander podczaszy owrucki, pod usarską chorągwią służył, ożeniony z Antoniną Stadnicką podczaszką braclawską, Władysław i Tomasz w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki*.

Mickiewicz h. Hipocentaurus. Dom ten umieszcza *Kurop.*

Mickiewicz h. Lis. *Malach.*

Mickiewicz h. Nalecz. Na Żmudzi, w mińskiem i upitskiem, przydomek ich Dowolgo. Stanisław, którego syn Jan w r. 1648 w mińskiem. Adam w witebskiem 1632. Dawid łowczy miński 1740. N. za Wojciechem Dowgiało. Rynwid, Michał i Jerzy 1700. *Nies.* — W r. 1788 Ignacy miecznik sierpski. Michał krajczy upitski. *Kras.* — Mikołaj Mickiewicz dziedzic wsi Zaosie pod Nowogrodkiem, miał za sobą Barbarę Orzeszkównę, wdowę po Majewskim, z której zostało synów czterech: 1) Adam (ur. 1798 † 1855 w Konstantynopolu) najznakomitszy nasz poeta (ten z Cecylią Szymanowską miał synów: Władysława i Antoniego) i trzy córki, z których jedna wyszła za Tadeusza Góreckiego, syna Antoniego), 2) Franciszek oficer i adjutant 3go pułku ułanów, 3) Alexander († 1871) od r. 1840 profesor prawa rzymskiego w uniwersytecie charkowskim, prawnik i 4) Jerzy lekarz wojskowy, który zginął w kampanii tureckiej r. 1824. Józef jezuita, kanonik żmudzki, dziekan wydziału filozoficzno-matematycznego w uniwersytecie wileńskim, był dalekim krewnym powyższych.

Mickiewicz h. Poraj, w ks. litewskiem. Ci według *Stryk* idą od kniaziów Gedrojców. *Nies.*

Micowski h. Prawdzie, w chełmskiej ziemi. Stanisław miał za sobą Łowiecką dziedziczkę na Nakle, z tej były dwie córki: Ewa Zamiechowska i Elżbieta Wereszczyńska, synów także dwóch: Adam, któremu Zofia Gaszyńska powiła córkę Maryannę *Imo voto* Czerkowską, *2do voto* Bartkowską, *3tio voto* Modliszewską i Teofil, tego z Zofii Mroczkowskiej zostało się dwóch synów: Wojciech i Jacek. Wojciech z Gluzickiej miał to potomstwo: ks. Jana, Stanisława bezpotomnego i Kazimierza, którego zabito, Maryannę *Imo voto* Bukowską, *2do voto* Smolską, Petronelę Gurską, Alexandrę *Imo voto* za Grabkowskim, *2do voto* za Michałem Suchcickim. Jacek brat Wojciecha, z Barbary Zawadzkiej spłodził córkę Katarzynę Wojciechowską i syna Adama. Jakób z sejmu 1647 komisarz do granic od Węgier. N. była za Jędrzejem Oltarzewskim. *Nies.* — W r. 1788 Franciszek wice-regent żytomierski. *Kras.*

Micuta h. Gozdawa, w grodzieńskim powiecie. Bohusz nazwany Wachanowski, koniuszy litewski. Jakób chorąży litewski; on czy syn jego także Jakób, miał za sobą Reginę Scypionównę, drugi zaś syn jego Jan, sędzia z. grodzieński, córek jego dwie: Anna *Imo voto* za Siesickim podsejdkim wileńskim, *2do voto* za Krzysztofem Kamińskim miecznikiem nowogrodzkim i Katarzyna za Krzysztofem Szczukockim cześnikiem grodzieńskim, synów zaś czterech: Jakób, który z Korzenickiej stolnikówny bielskiej spłodził Kazimierza podczaszego rzeczywistego i Jerzego; Olbrycht podstarości grodzieński, który z Wojsznarówny zostawił córkę Joannę za Janem Duninem Książynskim i synów Adama i Karola; Stefan Piotr leśniczy koniowski i Michał Krzysztof miecznik witebski 1674, z Alexandrowiczówny synowie jego: Stanisław, Piotr i Kazimierz podkomorzy grodzieński, żona jego Eufrozyna Kołontajówna podkomorzanka wołkowiska; tenże Krzysztof miecznik miał za sobą drugą żonę Eufemii Chreptowiczównę podsejdkównę grodzieńską. Adam miecznik wołkowski w r. 1700. *Niesiecki*.

Miczucha h. Łódzia, ten herb (za przyzwoleniem Macieja Łódzia z Bnina) na siebie i na dom swój przyjął w Horodle w czasie Unii. *Niesiecki*.

Midleton Patrycy pułkownik otrzymał *indigenat* r. 1767. — W r. 1788 Augustyn podstarości kowieński. Nikodem strażnik. *Kras.*

Midrowski Niewodźki. Kazimierz uzyskał przyznanie starop. szlach. w sądzie gr. trembow. 1782.

Miechowicki. Barbara ksieni klasztoru św. Klary w Kaliszu 1619. Anna była za Olszamowskim horodniczym. *Nies.*

Mieciecki Zdanowicz, w woj. trockiem. *Niesiecki.*

Miecz w tych herbach znajdziesz: Alexandrowicz, Bratkowski, Brandys, Cholewa, Druck, Goločki, Herbut albo Paweża, Kaluszowski, Nowina, Pieleśz, Szaława, Ulnicki, Włoszek. *Nies.*

Mieczkowski h. Boczka, w ziemi łomżyńskiej. Z tych Józef dziedziczył w r. 1759 dobra Okurowo, Olszewo i Młodzianów. Franciszek w r. 1765 był kasztelanem konarskim kujawskim. Karol Adam syn Józefa, Michał syn Kajetana i Stefan syn Michała, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. (*Herbarz i Spis szl. król. polsk. 1851-53*). — Franciszek kasztelan konarski-kujawski, wyżej wymieniony (pochow. w Smogulcu), miał podług udzielonej nam informacji, synów dwóch: 1) N. dziedzica dóbr Liszkowo (w poznańsk.), od którego idą: Karol, Antoni i Wojciech mający z Poklateką córkę Olimpią i 2) Macieja dziedzica dóbr Smogółca, który z N. Sadowskiej zostawił córkę N. za Korytowskim i synów trzech: Wojciecha, Jana i Józefa, z tych Wojciech dziedziczył dobra Tuszek, Plochocin i Frąca, zaślubił N. Grabowską h. *Zbischwitz*, z której zostało potomstwo następujące: Melania za Grabczewskim, Leokadya za Soaden i Leopold, dziedzic dóbr Łaszewa i Niciszewa, którego z Olimpii Kalkstejn synów trzech: Stanisław ożeniony z Heleną Donimirska, Gustaw doktor praw i Leon doktor medycyny ożeniony z Stanisławą Mitelstedt i córka Marya za Władysławem dr. Ebińskim. — Jan syn Macieja, kapitan piechoty (1806), potem sędzia pokoju gnieźnieński, dziedzic Smogulca i Orchowa, umarł r. 1841, zostawiwszy z Nepomuceny Niezychowskiej córek trzy: Praksedę za Fortunatem Łackim, Walentynę za Dionizym Mlickim i Emilię za Franciszkiem Słupskim, oraz synów sześciu. Z tych pierwszy Tadeusz major w 1szym pułku strzelców w r. 1831, dziedzic Podskarbie w rawskim, obecnie żyjący, ożeniony z Emą Hulewiczówną, z której syn Nepomucen i córki: Władysława i Kazimiera, 2gi Apolinary rotmistrz w pułku kaliskim w r. 1831, dziedzic Zbyszewa w plockim, żonaty z Moszczeńską, która mu powiła syna Władysława i córkę Kazimierę, 3ci Augustyn dziedzic Kozaków w poznańskim, ożeniony z Ursulą Mieczkowską, z Kąsinowską, 4ty Stanisław dziedzic Powalkowic i Rucka, ożeniony z Ursulą Mieczkowską, z której syn Andrzej i dwie córki: Nepomucena i Kazimiera, 5ty Julian oficer w armii belgijskiej 1848 r. i 6ty Adam kawalerem. — Józef syn trzeci Macieja, dziedzic Puszek w poznańsk., zostawił jedną córkę Ursulę za Stanisławem Mieczkowskim. — Do tychże zdaje się należy Adolf (podobno w Brukseli zmarły około r. 1876), który miał za sobą Annę Wojakowską, wdowę po Modlińskim i z nią zostawił syna Władysława ożenionego z Barbarą ks. Gagarin i córkę Hipolitę († 1880) za Wilhelmem Grabowskim rejentem w Kaliszu. Może tu należy także Ludwik, dziedzic dóbr Bełęcina, który z Melanią Rychłowską miał kilkoro dzieci, z tych córka jedna Marya za Hipolitem Cioromskim z Klonowca. — *Kapica Milewski* wymienia (ale nie wyraża herbu) dom Mieczkowskich w ziemi wiskiej, ukazujący się w aktach wiskich od r. 1436, którego gniazdem były dobra Mieczki w tejże ziemi położone.

Mieczkowski h. Zagłoba, w łukomskiej ziemi. Łukasz podsek ed łomżyński i Jędrzej w z. łomżyńskiej. Adam i Alexander w z. wiskiej 1674. Alexander w ks. litewskim 1700. *Nies.* — Kazimierz Marceł starosta rabsztyński, umarł w Dreźnie r. 1811. Dom to starożytny w ziemi łomżyńskiej, gdzie gniazdo jego dobra Mieczki; ukazuje się w aktach łomżyńskich od r. 1403. *Kap. Mil.* — *Kosiński* przyznaje im jednego kasztelana r. 1740.

Miecznikowski h. Pobóg Kazimierz syn Filipa i Paweł syn Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1851.* Tu może należy Alexander (ur. 1837 † 1873) współczesny technik, profesor gimnazjum w Warsz.

Miecznikowski h. Podkoura, w mazowieckiem i indziej. Stanisław podsek ed zawskrzyński, Jan regent zakroczyński w plockiem 1674. Maciej w brzeskiem kujawskim 1632. Adam pułkownik króla Zygmunta III, potem reformat. *Niesiecki.* — W r. 1778 Tomasz strażnik zakroczyński. Ignacy wojski. *Kras.* — *Kosiński* przyznaje im jednego kasztelana r. 1740.

Mieczychowski h. Pomian. Paweł i Jan uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie gr. przemyskim 1782.

Mieczykowski h. Abdank. Jednej dzielnicy z Mieczkowskimi, ukazują się w aktach wiskich od r. 1467. *Kop. Mil.*

Mieczyński h. Zabędz, w ziemi ciechanowskiej. Wojciech i Franciszek Duninowie Mieczyńscy 1648. Wojciech cześnik ciechanowski 1674. Szymon 1697. *Niesiecki.* — W r. 1778 Władysław podstoli sochaczewski. *Kras.* — Antoni, Franciszek i Maciej synowie Melchiora, Bonawentura i Leon synowie Jana, Stanisław, Teofil, Franciszek, Władysław i Alexander synowie Antoniego, udowodnili staropolskie szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Do tego domu należy Adam Dunin Mieczyński (ur. 1828) współczesny pisarz agronomiczny, od r. 1856 profesor gosp. w instytucie szlacheckim w Warszawie, od r. 1861 redaktor i wydawca *Gazety Rolniczej* itd. — Obszerniejszą wiadomość o tej prastarej, licznie dziś rozrodzonej w król. polskiem familii, podamy w *Dodatku.*

Mieduszewski. N. miał za sobą Katarzynę Trojanowską. *Nies.*

Miedzianowski, w lubelskiem. Krzysztof na Kragach podstoli nurski, Ignacy na Trynosach łowczy nurski 1674. *Nies.*

Miedzobrocki u. Międzybrocki. Kilku domu tego uzyskało przyznanie staropolskiego szlachectwa w Galicyi.

Miedziewicki h. Oksza, w sandomierskiem (raczejby podobno powinno być herbu Topór, ile że dawniejszymi czasy Toporczykowie pisali się de Miedziewic, o czem będzie się mówiło pod tym herbem). Krzysztof zakonu cystercyjskiego w Sieciechowie. *Nies.*

Miedziewicki h. Ostoja, de Miedziewic pisali się Drużynowie i Starzykoniewie. *Nies.*

Miedziewicki h. Topacz, w Wielkopolsce. *Okolski* ich pisze Niedzwiedzki. Władysław Miedziewicki miał za sobą Annę Młodziejewską h. *Korab*, z której spłodzony Kazimierz Michał regent, a później burgrabia poznański, tego zaś brat Rafał, od którego z Katarzyny Różyckiej zostało dwóch synów: Jan i Stanisław. *Nies.*

Miedziewicki h. Pobóg, w mazowieckiem woj. pod Wąsoszem. *Nies.*

Miedzychowski h. Jasińczyk, piszą się z Międzychodza. Stanisław i Łukasz bracia, dworzanie króla Stefana, w r. 1582 do szturm pod Pleszków pieszo szli. *Nies.* — W r. 1422 Theodat z Międzychodza chorąży poznański, podpisał przymierze między Władysławem królem a Krzyżakami z Międzygorza h. *Topór*, patrz pod tym herbem. *Nies.*

Miedzylewski h. Jastrzębiec. Wawrzyniec biskup kamieniecki 1526. *Nies.*

Mieżyński. Piotr z kaliskiego podpisał elekcyą króla Jana Kazim. *Małachowski.*

Miegałowski. Paweł skarbnik orszański w ziemi mielnickiej 1674. *Nies.*

Mięcki h. Trzy trąby, w przemyskiej ziemi i indziej. Zygmunt miał synów trzech: Jędrzeja, Stanisława i Walentego. Z tych Jędrzej wojski lubaczowski, z Podhoreką h. *Belina* miał córek trzy: Annę i Magdalenę Porudeńskie, Zofią Bąkową chorążyne kamieniecką i syna Krzysztofa męża zasłużonego, któremu Anna Konięńska Misopadówna, łowczego sandomierskiego córka, urodziła to potomstwo: Hieronima, Jędrzeja, Jana, Zofią, Elżbietę i Annę; po Misopadównie pojął Krzysztof Annę Broniewską podkomorzanekę poznańską, z której dzieci: Krzysztof, Stanisław i córka Barbara. Stanisław mąż rycerski, zostawił z Kołudzka h. *Pomian* syna Jana i dwie córki. Walenty między Kozakami nizowskimi czas długi mieszkał, zabity w Wołoszech przy Iwonie gospodarze wołoskim od Turków w r. 1574. Stanisław na Podolu i w Litwie dobra miał swoje. Daniel miał za sobą Annę Wieruską, córkę Joachima, z której syn młodo umarł; dobra jego były w krakowskiem Nagorzany, Krzyszkowice i Dalechowice. N. pojął Halszkę ks. Zbarazką, z tej były córki dwie: Anna i Zofia Chodorowska, synów także dwóch: Jan i Floryan. Floryan kwitnął na Wołyniu 1632, Jan w krakowskiem 1674, miał za sobą Annę Rejównę. *Nies.*

Miękiński h. Dwie Strzały. Michał sędzia ostrzeszowski, deputat na trybunał kor. 1724. *Nies.*

Mielczarski. *Nobilit.* w konst. r. 1775 fol. 148. *Małach.*

Mielecki,* w sieradzkiem. Bernard z Mielęcina 1471. *Acta Castren. Ostrzesz.* Lenard żonie swojej Annie Mikowskiej reformacyą zapisuje tamże. Samuel z sejmku 1641 komisarz do granic od Szląska. N. miał za sobą Zofią Marszewską h. *Rogala*, wdowę po Daleszyńskim, ale z nią *ster.* N. pojął Lipską, siostrę rodzoną Jana biskupa krak. i kardynała. To *Niesiecki.* — Obszerniejszą wiadomość o tej familii czerpiemy głównie z dokumentów, znajdujących się w archiwum poznańskim, podług których Adam Mielecki, syn Konstantego, miał za sobą Barbarę z *Rusocic* Wolską, z której sześciu zostało synów: 1) Piotr poległy w bitwie przeciw Moskwie, 2) Łukasz, 3) Samuel, 4) Zbigniew Jan umarł w Lwowie bezpotomny (pochow. u Bernardynów) i 6) Andrzej ożeniony z Krzyżkowską, bezpotomny. Z tych Łukasz drugi syn Adama, zaślubił in *Imo voto* Baranowską (z której córka Zofia za Stefanem Bronikowskim i synowie: Jan i Wojciech), 2do *voto* Bielską, z której został syn Mikołaj, o którym niżej, 3tio *voto* Chlebowską, z której oprócz córki Heleny za Chlebowskim 1692 — został syn Adam, mający z Jadwigą Marszewską synów trzech: Stanisława, Mikołaja ożenionego z Maryanną Bronikowską i Konstantego. — Mikołaj (p. w.) drugi syn Łukasza z Bielskiej urodzony — miał za sobą in *Imo voto* (z drugiej bowiem żony Gluskowskiej niebyło potomstwa) Kochlewską, z której trzech zostało synów: Wojciech, Andrzej ożeniony z Chlebowską (z niej został syn Marcin) i Stanisław, którego z Heydebrantówny synowie: Adam i Jan, który z Lipską (siostrą Jana kardynała) miał synów dwóch: Sebastjana kanonika gnieźnieńskiego i kujawskiego, prezydenta trybunału kor. r. 1769 i Andrzeja dziedzica dóbr Graboszewo, Piątek

*) Mieleccy piszą się z *Mielęcina* i używają herbu *Ciołek*, ztąd niektórzy zeszłego wieku brali przydomek *Aulok*, *Ulak*, co znaczyć miało *Aulok* czyli z polska *Ciołek*; jakoż kwitnie na Szląsku familia nazwiska *Aulok* pieczętująca się herbem *Ciołkiem*, z czego wnosićby można, że albo nasi Mieleccy przyszli ze Szląska, albo Aulokowie od Polski wraz z Szląskiem odpadli lub się tam dobrowolnie wynieśli.

i wielu innych, generała wojsk polsk., po którym z Katarzyny Trzebieckiej, córki Dysmy i Anny Nijewskiej 1791, zostało następujące potomstwo: Małgorzata za Ksawerym Chełmskim, 2) Hipolit dziedzic dóbr Piątki, ożeniony z Aniela Otocką (ich synowie Stanisław i Andrzej bezdzietni i córka Bibiana za Zaborowskim) i 3) Walenty dziedzic dóbr Graboszewo, po którym z Tekli Koczowskijskiej oprócz dwóch córek: Pauliny († 1880) za Piotrem Bojanowskim i Heleny za Jakóbem Stanowskim — zostało synów trzech: 1) Roman dziedzic dóbr Szydłowa, dwuzenny, *Imo voto* z Pauliną Zakrzewską (z której syn Tertulian, dziedzic dóbr Koźminka, ma z Laurą Biernawską syna Andrzeja i córki Wiktorję i Maryę), *2do voto* z Zofią Roguską, z której zostawił synów: Karola, Zygmunta i Władysława i córki: Maryę, Laurę i Jadwigę, 2) Edmund († 1872) dzierżawca dóbr Sciborza, ten z Eleonorą Mlicką miał syna Romana i córki dwie: Maryę i Wandę — i 3) Józef, dziedzic dóbr Nieszawa, po którym z Waleryi Mlickiej zostało troje dzieci: Anna, Stefan dziedzic dóbr Żurawinca i Ławek, ożeniony z Nepomuceną Moszczeńską, córką Ignacego z *Wiatrowa* i Janusz.

Trzeci syn wyżej na początku wyrażonego Adama i Barbary Wolskiej — Samuel 1641, dwuzenny, *Imo voto* z Rozdrażewską bezpotomny, *2do voto* z Zawadzką miał córkę Katarzynę za Wacławem Bukowieckim i syna Adama Konstantego, dziedzica dóbr Hamer, Borny, Stara i Nowa Jabłonna, ten miał za sobą Annę Górzeńską, z której zostało sześćcioro dzieci: 1) Joanna Ewa za Andrzejem Roźbickim, 2) Konstancya *Imo voto* za Jerzym Bronikowskim, *2do voto* za Janem Bronikowskim generałem wojsk pruskich, 3) Samuel dziedzic dóbr Andrychowice 1716-1734, ożeniony z Ludwiką Twardowską, córką Andrzeja miecznika czernichowsk. i Anny Roźbickiej (jego córki: Anna za Janem Bobrownickim, Joanna Alexandra za Alexandrem Kurnatowskim, Zofia za Stanisławem Dębickim i Helena za Bonawenturą Dobrogostem Karczewskim), 4) Chryzostom, o którym brak wiadomości, 5) Andrzej (1739) dwuzenny, *Imo voto* z Kretkowską, wdową po Olszewskim, bezpotomna, *2do voto* z Anną Kościelską (ta owdowiawszy wyszła za Józefa Niemojowskiego) i z tą miała syna Rocha i córkę Józefę za Maciejem Zablockim, z którym się rozwiodła r. 1768 i 6) Jan Konstanty miecznik wschowski, po którym z Anny Elżbiety Potworowskiej zostało córek pięć: Anna Karolina *Imo voto* za Piotrem Kurnatowskim podstolim sochaczewskim, *2do voto* za Janem Roźbickim, Ludwika za Krzysztofem Kurnatowskim, Wiktorja za Andrzejem Bukowieckim, Joanna za Władysławem Kosickim i Helena za Bogusławem Chlebowskim i synów trzech: Dobrogost, o którym brak nam wiadomości, Jan Adam (1728) ożeniony z Eleonorą Dziembowską, córką Bogumiła i Joanny Jadwigi Mieleckiej, (jego dzieci: Adam Konstanty dziedzic dóbr Jabłonna Nowa i Stara, Bliniki, Komorowo, Sucha Dębina i Błonie, ożeniony z Maryanną Trepkówną, wdową po Andrzeju Potworowskim, Joanna Alexandra 1760 i Anna Jadwiga za pułkownikiem Karolem Mojaczewskim 1760) i Alexander Konstanty, który w r. 1752 nabył od Chlebowskiego dobra Reklin, Karna i Olendry Reklińskie (*Herb. rodz. szl. 1853*), ten zaślubił *in Imo voto* Zofię Trepkównę, córkę Jana, z której (z drugiej bowiem żony Joanny Dziembowskiej zostały tylko dwie córki: Karolina Wiktorja za Stefanem Bronikowskim i Jadwiga Anna za Bogusławem Bukowieckim) zostało pięcioro dzieci: 1) Teofila za Ludwikiem Karczewskim, 2) Alexander, 3) Jan, dziedzic dóbr Bełęcin, Marianowo, Karna i Reklin, sędzia ziemiański woj. poznańskiego, pułkownik wojsk kor., ożeniony z Maryanną Swinarską (jego syn Prot dziedzic Karnej i Smulka, miał za sobą Wandę Sokołowską, która mu powiła córkę Annę za Jagminem i synów czterech: Jana, Kazimierza, który poległ w r. 1863, Ludwika i Seweryna), 4) Karol, deputat na trybunał kor., szambelan i kawaler orderu ś. Stanisława, ożeniony z Karoliną Elżbietą Bojanowską, wdową po Jerzym Bogusławie Urugu — i 5) Konstanty Ludwik, komisarz cywilno-wojskowy powiatu kościańskiego, który z Ludwiką Potworowskiej, córki Andrzeja z Maryi Treskówny urodzonej, zostawił synów dwóch: Alexandra i Janusza.

Do tegoż domu należą: Hipolit syn Andrzeja i Stanisław syn Alexandra, którzy udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Mielecki h. *Gryf*. Jedną ich dzielnica z Branickimi, idą od Klemensa z Ruszczy wojewody krakowskiego 1252, kiedy się jednak wydzielił od Branickich i z Mielca Mieleckimi pisać zaczęli, niewiadomo. Najpierwszego pod tem imieniem kładą autorowie Stanisława kasztelana zawichoskiego 1531, umarł 1532, miał za sobą Elżbietę Tęczyńską, córkę Stanisława z Barbary Zawiszanki i z nią córki Ligęzinę i Złocką, synów zaś trzech: Jana, Sebastjana i Waleryana; bodaj nie był i czwarty Jędrzej, którego zmarłego w r. 1529 nagrobek z Mielca wypisał *Papr*. Sam zaś Stanisław kasztelan był urodzony z matki Pniowskiej z Sprowy, przeciw na nagrobku syna jego Jana, trzeci herb nie jest Odrowąż, ale Nałęcz. Siostra podobno tegoż Stanisława Anna, była za Mikołajem Firlejem kasztelanem krakowskim i hetmanem. *Okolski* pisze, że Hieronim starosta sandomierski (a bodaj nie brat Stanisława), miał za sobą Jadwigę Grochowską kasztelanekę czechowską około r. 1540. Jan wojewoda podolski i marszałek wielki kor., chmielnicki, samborski i grodecki starosta, syn Stanisława kasztelana zawichoskiego najstarszy, umarł 1561,

zostawiwszy z Anny z Dalejowa Kołówny syna Mikołaja wojewodę podolskiego i hetmana w kor., starostę chmielnickiego, grodzieckiego, ten złączył się był z Elżbietą, Mikołaja ks. Radziwiła wojewody wileńskiego córką, z której dwie zostały córki: Zofia *Imo voto* za Symeonem ks. Ślaccim, *2do voto* za Janem Karolem Chodkiewiczem hetmanem w lit. i Katarzyna za Janem Ostrorogiem wojewodą poznańskim. Sebastian, drugi syn Stanisława kasztelana zawichowsk., starosta brzeski w r. 1564, kasztelan krakowski r. 1569, miał za sobą Zofią Kościelecką, z której córka Tarnowska hrabina na Rzemieniu i syn Hieronim starosta brzeski, rotmistrz królów Zygmunta Augusta i Stefana, sędzia kapturowy sandomierski w r. 1587, a dalej starosta sandomierski, który miał za sobą Jadwigę Kormanicką h. *Junosza*, kasztelanekę czechowską, z której córka Anna za Joachimem Ocieskim kasztelanem sądeckim. (*Baran. Geneal.* tego domu, temuż Sebastianowi kasztelanowi krakowskiemu, krom Tarnowskiej, dwie córki przynaję: Sienińska i Krupską staroścień hrodelską). Waleryan podkomorzy sandomierski, trzeci syn Stanisława kasztelana zawichoskiego, umarł młodo w r. 1553, zostawiwszy z Kamienieckiej h. *Pilawa* córkę za Alexandrem Trzecieskim i synów dwóch: Stanisława w zakonie Soc. Jesu † 1572 i Jana dziedzica na Trzociąny, który z Katarzyną Prochańską spłodził dwie córki: Katarzynę za Samuelem Sienińskim i Krystynę za Janem Fredrem i synów czterech: Krzysztofa *ster.*, Mikołaja opata tynieckiego, umarł w r. 1604 nim święcenie kapłańskie otrzymał; Jana 1611 (tego z Fredrówny córki dwie: Zofia Ligęzina i Katarzyna Snopkowska i synowie trzech: Mikołaj mąż rycerski pod Cecorą i Chocimem, † 1640, Jan i Jacek) i Marcina, tego z Zofii Stanisławskiej podskarbianki kor. córki trzy: Barbara i dwie zakonnice: Anna i Katarzyna i synowie trzech: Stanisław, Marcin i Jan, tego żona Popowska starościanka bezdzińska 1620 powiła mu dwie córki: Zofią Karwicką i Alexandrę Miłońską, synów zaś trzech: Marcina, Stefana i Rafała, tego z Żółkiewskiej potomstwo: Mikołaj, Stanisław i córka Anna. Marcin na Mielcu starosta brzeziński, żona jego Przylęcka umarła 1693, druga żona jego Krystyna Beata Drohojowska, wdowa po Zygmuncie Porębskim kasztelanem zawichoskim, ale *ster.* Rafał starosta brzeziński 1705. Któryś miał za sobą Gomolińską. *Niesiecki*.

Mieleński. Maciej, Jan i Wincenty uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie z lwowskim 1782.

Mielezko h. *Korczak*, w Litwie i Polsce, pochodzą od Czupy, jednego z przednich Panów litewsk., który na siebie i na sukcesorów swoich przyjął na sejmie hrodelskim herb Korczak; jędenże to dom według *Kojał. in MS.* z Iliniczami i Jesmanami. Gdy Moskwa Smoleńsk sobie była zawojowała, z Moskwy do Litwy się wynieśli. Z tych dwaj bracia dziedzice na Dziewiętkowicach, z pow. słonimskiego osiedli na Podolu i Ukrainie. Jerzy u księcia Ostrogskiego. Jarmolowi król Zygmunt August darował wiecznymi czasami w r. 1570 puste pola w wojew. braclawskim nazwane Omiekińce. N. z żoną swoją Gniewkowską osiadł na Podolu pod czarnym Ostrowem, zostawił córek pięć, synów dwóch: Jana i Stefana. Jana synowie dwaj: Jan i Mikołaj w zakonie Soc. Jesu. Stefana zaś syn jeden Łukasz zabity od Tatarów nad Smotrycą. Stefan drugi z żoną Łowicką osiadł w Podgorzu. N. stolnik nowogrodzki, którego córka była za Gabrielem Babskim h. *Radwan*. N. miał za sobą Alexandrę, córkę Alexandra Chrynickiego, z której syn Antoni i córka trzy: Anna Zmigrodzka, Maryanna Olszawska i Zuzanna Drzewiecka. Jan, którego z Anastazji, córki Bazylego Tyszkiewicza wojewody smoleńskiego, dwóch synów było: Jan w r. 1609 kasztelan mściślawski, syn jego Michał. N. drugi brat Jana kasztelana, marszałek słonimski. Konrad sędzia z grodzieński, komisarz do pewnej lustracji 1613, potem podkomorzy grodzieński, synowie jego: Stanisław zakoncu ś. Franciszka *Convent.* i Hieronim. Abraham z sejmu 1590 deputowany do obrad wojennych. Jerzy chorąży słonimski, poseł na sejm 1627. Stanisław dworzanie król., synowie jego: Michał, Franciszek, Jerzy i Kazimierz. Maxymilian 1632. N. w zakonie Soc. Jesu kapłan godny. Stanisław rotmistrz król. na Wołyniu. N. była za Hoppenem strażnikiem słonimskim. Jana kasztelana smoleńskiego znajdziesz w życiu B. Józafata, przez którego od schizmy do unii nawrócony około r. 1652. N. podkomorzy podlaski, którego córka Barbara 1638. *Niesiecki*.

Mielezycki. Wojciech poseł z woj. brzeskiego lit. podpisał elekcyą króla Jana Kazim.

Mielicki h. *Rola*, w ks. litewskim. Augustyn sekretarz król., z sejmu 1569 naznaczony do korektury statutu litewskiego. Rafał miał za sobą Helenę Żółkiewską, wdowę po Sokole. *Nies.*

Mielński czyli Mieleński h. *Wczele*, w Wielkopolsce. Z tej rodziny N. sędzia kaliski i N. kasztelan lędzki, kościół w Wielkopolsce fundowali. Erazm kanonik gnieźnieński, poznański, krakowski, kruswicki, † 1544. Bracia zaś jego: Alexander od Zygmunta Augusta poseł do postronnych potencji, osobliwie w interesie infantyjskim, potem w nagrodę zasług wziął opactwo trzemeszyńskie 1577. Mikołaj wojski kaliski, poseł na różne sejmy z bratem swoim Krzysztofem (tego syn Mikołaj w r. 1607 poseł na sejm, marszałkował w izbie poselskiej, choć już natenczas kasztelan kamiński, syn jego także Mikołaj 1632. Krzysztof stolnik kaliski, podczas trzech interregna posługując i wiary i ojczyzny wolności bronił 1587, synów jego z Kotwiczówny zostało się trzech: Wojciech

najprzód żołniersko traktował, stan sobie duchowny obrawszy, opatem był trzemeszyńskim 1593, Stanisław i Alexander. Jakób pisarz z. wschowski, z sejmu 1676 komisarz do granic od Szląska. Jan 1674. N., o którym *Bielski* pisze, że w r. 1578 pojął był na Szląsku Brama, który trzymał Syczów i nie przed jej puścił, aż się z nim o granice, o które między nimi zachodziła kontrowersja, pogodził. Jadwiga za Wacławem Gwiazdowskim. N. miał za sobą Mycielską. *Niesiecki*.

Mielwid, w ks. żmudzkiem i w smoleńskim. Gabryel i Piotr 1632. Melchior pisarz z. starodubowski, poseł na sejm 1653, żądaj deputat na trybunał skarbowy. *Niesiecki*.

Mielżyński h. *Nowina*, w Wielkopolsce, piszą się z Brudzewa. *) Wojciecha wspominają *Konstyt.* 1590. Łukasz kasztelan gnieźnieński i starosta powidzki 1618. Mikołaj brat jego, wziął po nim kasztelaną gnieźnieńską, miał za sobą Baranowską h. *Jastrzębiec* (żyli jeszcze oba z bratem 1632), siostra ich Dorota Zielińska umarła r. 1632, druga Anna Krzysztofowi Bardzkiemu zaślubiona. Łukasz kwitnął 1623. Anna za Kazimierzem Rogalińskim 1665. Krzysztof poseł na sejm 1635, ztamtąd deputat na trybunał radomski, potem kasztelan kaliski 1638. **) Adam, Piotr, Jan i Mikołaj 1648. Franciszek w zakonie s. Franciszka *Conventualium*, prowincją polską rządził od r. 1651 do 1660, † 1675. Franciszek archidyakon poznański, scholastyk kujawski, proboszcz słupski 1685. Maciej kasztelan śremski, starosta kcyński (którego siostry rodzo e: Jadwiga *Imo voto* Maniecka, *2do voto* Rosnowa i Katarzyna ksiieni owieńska zakonu cystercyjskiego), umarł r. 1696, zostawiwszy z Katarzyną Mycielskiej, wdowy po Gorzyckim, córek pięć i dwóch synów. Z tych Ludowika za Ponińskim starostą kopanickim, Franciszka, Elżbieta, Urszula i Maryanna Koźmińska kasztelanowa rogozińska. N. kasztelanek śremska za Franciszkiem Wesslem kasztelanem zakroczymskim. Krzysztof kasztelan śremski, starosta kcyński, po którego śmierci brat jego rodzyn Franciszek wziął kasztelaną śremską, ten ostatni złączył się *Imo voto* z Gembricką kasztelaną nakielską, *2do voto* z Skalawską chorążką poznańską. N. była za Krzysztofem Marszewskim. N. za Wojciechem Kierskim. Jędrzej starosta kcyński. *Niesiecki*.

Dalszą wiadomość o tej prastarej senatorskiej rodzinie czerpiemy z akt grodzkich poznańskich, podług których Maciej (1663-1697), syn Krzysztofa starosty kcyńskiego, którego *Niesiecki* mylnie pisze kasztelanem kaliskim — starosta kcyński, kasztelan śremski, zaślubił *Imo voto* Jadwigę Łacką, *2do voto* Teresę Baranowską, *3tio voto* Annę (a nie Katarzynę, jak pisze *Nies.*) Mycielską, wdowę po Gorzyckim i zostawił oprócz córek sześciu: Zofii za Adamem Koźmińskim, Ludwika *Imo voto* za Michałem Tworzyńskim, *2do voto* za Adamem Ponińskim, Franciszki za Adamem Zakrzewskim, Elżbiety (z Mycielskiej) za Wesslem, Urszuli (także z Mycielskiej) za Antonim Wierusz Walknowskim i Maryanny (również z Mycielskiej) — synów trzech: Franciszka, Stanisława i Krzysztofa. Z tych Franciszek komisarz z Wielkopolski do traktatów podczas generalnej konfederacji r. 1717, w r. 1729 kasztelan śremski, fundator klasztoru w Woźnikach — jest protoplastą linii starszej, *chobienieckiej*, ten miał za sobą *Imo voto* Maryannę Gębicką, *2do voto* Krystynę Skalawską, — córka jego Józefina za Rafałem Gajewskim, synowie zaś jego: Józef, starosta radziejowski, wojewoda poznański, kawaler maltański, z Wirzydanna Bnińska bezpotomny i Maciej starosta radziejowski i walecki, pułkownik wojsk polsk., po którym z Seweryny Lipskiej h. *Grabie* zostało synów trzech: 1) Franciszek, poseł na sejm czteroletni, szambelan JKM. i poseł Rzpłtej w Sztokholmie, bezpotomny, 2) Prokop, rotmistrz kawalerii narodowej, który z Katarzyną Mielżyńską (z linii młodziej p. n.) miał córki trzy: Teresę za Kasprem hr. Potulickim, Gabryelę za Kazimierzem hr. Potulickim i Konstancją za Maciejem Mielżyńskim (p. n.) — i 3) Józef (ur. 1768 † 1824), starosta klonowski, który otrzymał przyznanie tytułu hrabiowskiego dyplomem króla pruskiego z dnia 20 stycznia 1818 (a nie 1816 jak pisze *Zychliński*), ten zaślubił w r. 1781 Franciszkę Niemojowską, córkę Ignacego i Katarzynę Walknowskiej — i miał z nią synów trzech: Macieja, Seweryna i Ignacego, z tych ostatni zginął w r. 1831 pod Szawłami od kartacza, Seweryn zaś († 1872) na *Miłostawiu*, głośny patriota i z wszech miar zasłużony obywatel, z Franciszką Wilkcycką († 1874) bezpotomny, a Maciej (ur. 1790 † 1870) również jak brat zasłużony obywatel, zaślubił w r. 1820 Konstancją hr. Mielżyńską (siostrę stryjeczną), z której zostało siedmioro dzieci: 1) Marya za Janem hr. Bnińskim, 2) Katarzyna za Stanisławem hr. Broel-Platerem, 3) Franciszka za Adamem Koczorowskim, 4) Gabryela za Pawłem Kończą, 5) Józef (ur. 1824) dziedzic dóbr Iwno, Miłostaw, Gościeszyna, Kotów i Dąbrowa, ożeniony w r. 1868 z Emilią hr. Bnińską (ich dzieci: Marya, Gabryela, Konstancja i Seweryna), 6) Jan (ur. 1831 † 1863) ożeniony z Anną hr. Kwilecką i 7) Karol († 1838) dziedzic dóbr Chobienice i Kazimierz, który z Emilią hr. Bnińską (zaśl. 1867) ma czworo dzieci: Jana, Macieja, Ignacego i Emilię.

*) Poprzednio pisali się z *Mielżyna*, o czym świadczą akta gr. poznańskie.

**) Mylnie *Niesiecki* kładzie Krzysztofa Mielżyńskiego kasztelanem kaliskim r. 1638; w tym bowiem czasie był nim Zebrzydowski, po którym nastąpił Rozdrażewski. *Metryka koronna*.

Młodsza linia, pawłowicka, rozpoczyna Krzysztof († 1721), młodszy syn Macieja z Teresy Baranowskiej urodzony, starosta kcyński, od r. 1717 kasztelan przemecki, ten miał za sobą Annę Górzycką (owdowiawszy wyszła za Jana Kretkowskiego), z której syn Andrzej (1739-1753) starosta kcyński, miał z Anną Bnińską córkę Zofią za Franciszkiem Czapskim wojewodą chełmińskim i synów dwóch: Floryana, o którym tyle tylko wiadomo, że jako poseł wojew. poznańskiego podpisał elekcję króla Stanisława Augusta i Maxymiliana († 1799), wielk. pisarza kor., szambelana JKM., który w r. 1786 wyniesiony do godności hrabiów pruskich; ten miał za sobą Konstancją Czapską, z której oprócz dwóch córek: Katarzyny za Prokopem hr. Mielżyńskim i Józefy za Augustem Koźmińskim — trzech zostało synów: 1) Tomasz † 1804, 2) Stanisław († 1826) na *Pawłowicach*, generał wojsk polsk., po którym z Prowidencji Zarembianki zostało córek cztery: Elżbieta za Ludwikiem Mycielskim, Eleonora *Imo voto* za Karolem Czarneckim, *2do voto* za Józefem Czapskim, Józefa zmarła w młodym wieku i Filipina za Ignacym Sczanieckim, oraz syn Leon ożeniony w r. 1842 z Felicyą Potocką (ich dzieci: Maxymilian, Maciej ożeniony w r. 1877 z Teresą hr. Mycielską i mający z nią córkę Felicyą, Anna za Stanisławem hr. Czarneckim i Marya za Stanisławem Ponińskim) — i 3) Mikołaj dziedzic dóbr Baszkowo, który z Brygidą Szaniecką miał córkę Teodozją *Imo voto* za Ignacym, *2do voto* za Henrykiem hr. Dzieduszyckimi i syna Alexandra ożenionego z Katarzyną hr. Potulicką, z której zostało sześćoro dzieci: 1) Stanisław ożeniony w r. 1860 z bar. Rönne (ich dzieci: Felix, Marya i Alexander), 2) Władysław ożeniony z Ludwiką hr. Łubińską (ich dzieci: Katarzyna, Jan i Włodzimierz), 3) Marya za Joachimem hr. Roztworowskim, 4) Helena, 5) Teresa † 1874 i 6) Józefa.

Miemczewski h. *Radwan*, w plockiem wojew. *Niesiecki*.

Mieńkowski. *Kurop.* i *Malachowski*.

Mieński. Hieronim z podolskiego podpisał elekcją króla Jana Kazimierza.

Mieński h. *Rola*. Dom starożytny w ziemi bielskiej, gniazdo jego dobra Mień; ukazuje się w różnych aktach tej ziemi od r. 1441. *Kap. Mil.*

Mienych h. *Łodzia*, w ks. litewskim. *Nies.*

Mier h. *wł.*, który jest taki: tarcza na cztery części przedzielona, w pierwszej prawej części trzy gwiazdy obok siebie między dwiema linijkami, w drugiej lewej trzy snopki związane, z których dwa na górze a jeden pod niemi na spodzie, w trzeciej prawej trzy takież snopki, w czwartej lewej trzy gwiazdy; z korony murzynka wychodzi z głową związaną bindą, bez rąk, obrócona w prawo. Wilhelm na Radziechowie i Wozuczynie Mier, syn Jana z matki Anny Rossówny w Szkocyi urodzony, generałmajor wojsk kor., mężem i heroiczną odwagą w wielu okazach wslawiony, otrzymał indygenat na sejmie, a w r. 1739 zasiadał deputatem na trybunał kor. z woj. braclawskiego; złączył się z Katarzyną Geschawówną generałówną. To *Niesiecki*. — Wymieniony wyżej Wilhelm umarł r. 1758 kasztelanem słońskim; córka jego wyszła za Józefa Wolskiego kasztelana lubelskiego, synowie zaś: Józef starosta buski, wojewoda pomorski, potem austr. tajny radca, ożeniony z Morską i Jan kasztelan inflantski, ożeniony z Tarnowską — wyniesiony zostali do godności hrabiów austr. r. 1777. Córka Jana kasztelana inflantskiego — Anastazyja zaślubiła w r. 1795 Wawrzyńca hr. Dzieduszyckiego, a syn tegoż Jana — Felix († 1857) dziedzic dóbr Radziechowo, austr. tajny radca, poseł w Holandyi, miał za sobą Agnieszkę hr. Mierównę, z której następujące zostało potomstwo: 1) Felix (ur. 1820 † 1870) dziedzic dóbr Radziechowa, porucznik kawalerii, szambelan austr., ożeniony w r. 1849 z Felicyą hr. Starzeńską (ich dzieci: Gabryela *Imo voto* za Zdzisławem hr. Tyszkiewiczem, *2do voto* za Adamem Jędrzejewiczem i Cecylią za Stanisławem hr. Badenim), 2) Cecylia (ur. 1825) dama krzyża gwiazdź, za Władysławem hr. Badenim, 3) Henryk (ur. 1829 † 1879) dziedzic dóbr Buska, miał za sobą Annę Wiener, 4) Karol (ur. 1832) dziedzic dóbr Kamionka Strumiłowa, austr. porucznik i szambelan, ożeniony z Heleną Turkullówną i 5) Marya (ur. 1839 zaśl. 1858 † 1862) za Janem Alexandrem hr. Fredro. — Wilhelm generał wyżej na początku wyrażony, miał jak zdaje się trzeciego syna Adama, austr. pułkownika i szambelana, po którym z Józefy Kapschuh został syn Tytus (ur. 1810 † 1858) austr. kapitan, ożeniony z Ludmiłą Rogojską (ich córka Henryka wyszła za Wojciecha hr. Komorowskiego h. *Korczak*). Tegoż Wilhelma generała córka — Henryka (ur. 1816) zaślubiła w r. 1837 Michała hr. Wiesiołowskiego. Obacz *Dodatek*.

Mierczyński h. *Jastrzębiec z odmianą*, w woj. łęczyckiem. Walenty w r. 1590 dziedziczył dobra Sierpów i Konary. Wawrzyniec syn Macieja legitymował się w Heroldyi król. polsk. *Herb. i Spis szl. kr. p. 1851-53*. Obacz *Dodatek*.

Mierkowski h. *Slepowron*. Leopold syn Wojciecha i Walenty syn Andrzeja. *Spis szl. król. polsk. 1851*. — W r. 1762 Faustyna Mierkowska za Tomaszem Mogilnickim. *Herb. Kap. Mil.* Ludwika za Janem Koberem. *Gen. Mat.*

Miernicki h. *Jastrzębiec*, w woj. sandomierskiem. Z tych Stefan z *Mironic Kościelnych* dziedziczył

w r. 1664 dobra Kotlicze w pow. wiślickim. *Herb. rodz. szlach. 1853.* — Franciszek i Jakób synowie Józefa, Ludwik, Józef, Jan, Antoni i Jakób synowie Franciszka. *Spis szl. kr. p. 1851.*

Mierosiawski h. Leszczyce. Maciej z wojew. kaliskiego elekcyj króla Augusta II, Antoni starosta klecki z woj. inowrocławskiego elekcyj króla Stanisława Augusta — podpisali. — Gabryel z *Mierostawic* uzyskał przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie z. czehowskim 1792. — Panteleon syn Antoniego, Antoni syn Ksawerego, Paweł syn Antoniego i żona jego Eufrozyna z Komorowskich, Emeryk syn Adama, Kajetan syn Franciszka, Kamilla córka Adama za Lenczowskim. udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Do tych zapewne należy znany Ludwik, generał; siostra jego za Piotrem Bykowskim h. Gryf.

Mieroszowski patrz Miroszewski.

Mierucki h. Leszczyce, pod Keynią. Z tych Franciszek w zakonie Soc. Jesu. *Nies.*

Mierucki h. Poraj, w Wielkopolsce. Antoni w poznańskim zostawił potomstwo. *Nies.*

Mierzejewski h. Szeliga, w podolskiem. Z tych Walenty Kazimierz na Mirzejewie i Jankach, kasztelan zakroczyński, starosta skalski, miał za sobą *Imo voto* Zofią Jacymirską (z tej syn Jędrzej Krzysztof cześnik halicki, rotmistrz znaku pancernego, starosta rakowiecki, ożeniony *Imo voto* z Rozalią Daniłowiczówną, z niej córka Katarzyna, *2do voto* z Puzynianką pisarzówną lit. 1729), *2do voto* Agnieszkę Lanckorońską, która mu powiła córek dwie: Teresę a potem Placydę zakonnicę u Sakramentek w Lwowie i Salomeę za Adamem Tarło. Józef wojski trembowelski, starosta uszycki, z Gedyminówną zostawił syna jednego i córek trzy. Maciej w zakonie Soc. Jesu umarł. *Nies.* — N. kasztelan sochaczewski 1749-1764. Dom starożytny w ziemi łomżyńskiej, gdzie gniazdo jego dobra Mierzejewo; ukazuje się w aktach z. ostrołęckich od r. 1473. *Kap. Mil.*

Mierzejewski bez herbu. Paweł. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mierzejewski h. Lubicz, w nowogrodzkim. Krzysztof 1632 w mińskim. Bogusław wojski lidzki 1674. Są i indziej. Marcin wojski i podstarości rożański 1647. Marcyan miał za sobą Annę Krystynę Leszczyńską h. *Belina.* Mierzejewska Katarzyna w lubelskiem 1628. *Nies.*

Mierzeński h. Leliwa, w czerskiej ziemi. Ci idą od Krzeszów, bo gdy się Stanisławowi Krzeszowi Mierzen dostał, z tych dóbr Mierzeńskim pisać się począł, żona jego Czaślawska, z której syn Benedykt z Secygniowskiej spłodził Krzysztofa, ten młodzianem umarł, jako i Sebastian; Jakóba, Stanisława, od którego dwaj synowie: Jakób i Wincenty młodo pomarli; Walentego, którego z Kępińskiej było to potomstwo: Zofia Siemiechowska, Anna Kazimierska, Katarzyna Jaroszevska, Mikołaj, którego żona Morsztynówna ze Strzelca, Samuel, żona jego Wyżycka (ich dzieci: Jadwiga Otfinowska, Maryanna *Imo voto* Stadnicka, *2do voto* Jasińska, Mikołaj bezpotomny, Stanisław, tego z Łazińskiej pięć córek: Zofia Dłuska, Dorota, Jadwiga, Elżbieta i syn Adam), Walentyn, żona jego Węgierska (córki z niej: Katarzyna i Elżbieta) i Hieronim, któremu żona Schlichtynówna powiła córkę Zofią. Abraam trzeci syn Walentego z Kępińskiej, miał za sobą Morsztynównę starościankę filipowską, z której syn Krzysztof z Katarzyny Wyżyckiej stolnikówny bielskiej zostawił dwóch synów: Stanisława i Jana, z tych Stanisławowi Zofia Matuszewska powiła trzech synów: Marcyana (którego z Konstancyi Kobierzyckiej pisarzówny kaliskiej dzieci: Józef, Maciej, Benedyktyn, Teresa i Zofia), Alexandra podczaszego zytomińskiego (córki jego: Teresa i Konstancya) i Franciszka. Jan drugi syn Krzysztofa z Wyżyckiej, miał za sobą Katarzynę Jedlecką, z której synowie: Hieronim młodo zmarły i Stanisław łowczy rożański (żona jego Katarzyna Orzechowska kasztelanica przemyska, wdowa po Bidzińskim i Romerze, syn jego Józef i córka Róża Lubańska). Jan z Miernia podstoli wolkowski, podpisał *pacta conventa* Jana Kazimierza króla, potem marszałek wilkomierski, poseł na sejm 1653 i deputat na trybunał skarbowy. Michał w zakonie Soc. Jesu. *Nies.*

Mierzewski h. Leszczyce, w kaliskim, piszą się z Popowa. Z tych Marcyana wspominają *Konstyt.* 1598. Jędrzej z Popowa, teolog u Baranowskiego arcybiskupa gnieźnieńsk. 1609. Stanisław z Popowa w kaliskim 1674. Jan skarbnik kaliski, z sejmu 1703 komisarz do granic od Słaska. Franciszek scholastyk gnieźnieński, archidyakon i oficyał poznański, prezydent trybunału koronn. Brat jego Maciej, tego zaś syn Stefan. Jakób 1697. *Niesiecki.* — W r. 1788 Maciej podsedek wschowski. Ignacy wojski. *Kras.* — Podług akt gr. poznańskich Sebastian, dziedzic dóbr Osieczce, Barłogi i Zażywek (1602) miał syna Mikołaja (o tym czy o innym Mikołaju z *Mierzewa* burgrabim z. poznańskim, czytaliśmy w aktach kośc. w Bronikowie z r. 1620, podług których córka jego była za Piotrem Bronikowskim, — w tychże aktach są wymienieni Stanisława i Jan z *Mierzewa* Mierzewscy), po którym został syn Andrzej 1644-1646 ożeniony *Imo voto* z Zofią Górecką, z której syn Andrzej (p. n.), *2do voto* z Maryanną Chelkowską, z której syn Marcin zaślubił *in Imo voto* Elżbietę Korytowską, *2do voto* Katarzynę Pijanowską (z tej został syn Józef), *3tio voto* z Anną Winnicką, z którą miał synów trzech: Józefa, Jakóba 1729-1769 ożenionego z Barbarą Kotarbską, córką Stanisława z Maryanny Pruszkówny urodzoną i Eukasza, który zo-

stał syna Michała. Andrzej pierwszy syn Andrzeja i Góreckiej (p. w.), miał synów dwóch: Franciszka scholastyka gnieźn., o którym wyżej mówi *Nies.* i Macieja miecznika poznańskiego dwuzennego, ten z Katarzyną Potocką miał synów czterech: Stanisława (tego z Anny Kunowskiej synów dwóch: Antoni i Tomasz 1768, którego syn Antoni udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851), Ignacego, Antoniego i Stefana, po którym z Bogumiłą Galczyńskiej zostało synów dwóch: Maciej i Antoni dziedzic dóbr Osieczce i Barłogi 1756. — Do tegoż domu należy Leon, dziedzic dóbr Twardowo, Mniszewo i Czermin, syn jego N. zaślubił Maryą Modlibowską, która powiła syna Józefa (ten wyszedł do Ameryki i nic o jego losie wiadomo) i córkę Alfredę za Ignacym Pruskim (rozwidziona) dziedziczkę dóbr Czermin i Wesółki. Tu może należy Franciszka, która była za Laurentym Mierzewskim.

Mierzewski h. Paweła, w kaliskim woj. *Niesiecki.*

Mierzwiński. Alexander w nagrodę meztwa swego i ran, które w cudnowskiej okazyi poniósł, nobilitowany 1662. Jerzy w podlaskim 1632. *Niesiecki.* — W Węgrzech jest dom de Malnaw-Mirzwińskich.

Mierzwiński h. Ogończyk. Jan i Stanisław synowie Stanisława. *Spis szl. król. polsk. 1851.* — Franciszek uzyskał przyznanie starop. szlachectwa w sądzie gr. lwowskim 1784. — Dom to starodawny (ale wiadomo nam jakiego herbu), ukazuje się w aktach z. surazkich od r. 1553, gniazdo jego dobra Mierzwin w ziemi bielskiej. *Kap. Mil.*

Mierzwiński bez herbu. Stanisław. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mierzwiński h. Prus Imo. Stanisław, Józef subdelegat w sądzie gr. halickim r. 1782, Kornel wnuk Józefa i Witold syn Kornela w wydziale krajowym galic. r. 1879 — uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa.

Mierzyński. Kurup. i Malach

Mierzyński h. Jastrzębiec, w mazowieckim. (*Pap. pisze Mirzeński.*) Arnolf z Mierzeńca *Decretorum Doctor*, kanonik płocki, w r. 1471 wysłany od Jana Rzeszowskiego biskupa krak. do Rzymu. Krzysztof z Osieka 1603. Daniel, żona jego Zofia Trembecka 1640. N. była za Mikołajem Kosmowskim. N. miał za sobą Joannę Lisowską. Adam, Jan i Jakób w ziemi ciechanowskiej 1648. N. miał za sobą Sokołowską stolnikównę inowrocławską. Mikołaj z Mierzeńca kanonik płocki, administrator tegoż biskupstwa, za Kazimierza ks. mazowieckiego biskupa płockiego. N. miał za sobą Elżbietę Morsztynównę starościankę filipowską. *Nies.* — W r. 1778 Michał pisarz gr. kowalski. *Kras.* — Michał komornik z. płocki, w r. 1758 nabył dobra Olganowo w woj. brzesko-kujawskiem. *Herb. rodz. szl. 1853.*

Mierzyński z Mierzyna h. Leliwa. Michał i Jakób uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie gr. sandomierskim 1782.

Mięsiecki. Herman Adolf obersztlejtnant, indygenat otrzymał na sejmie 1662. *Niesiecki.*

Miestelski. Sebastian w z. aurskiej 1648. *Nies.*

Mieszczanski h. Łabędź. Władysław, Maryanna, Aniela, Anna, Kazimierz, Antoni i Kazimiera, potomstwo Kazimierza. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mieszczkowski h. Junosza, jednej dzielnicy z Karnkowskim, od dóbr Mięszek tego imienia nabyli, kwitnęli najprzód w ks. mazowieckim, potem i w Wielkopolsce. Ostatni z tego domu Jacek w zakonie Soc. Jesu rządził kolegia brzeskie, bydgoskie i łuckie. *Nies.*

Mieszczkowski h. Lis, w mazowieckim. Alexander w z. zakroczymskiej 1648. *Niesiecki.*

Mieszczkowski h. Mora, w mazowieckim. Stanisław św. teol. doktor, kanonik i oficyał generalny przemyski, proboszcz samborski, kaznodzieja katedr. przemyski, † 1625. N. miał za sobą siostrę Jędrzeja Bobolego podkomorzego kor. *Nies.*

Mieszczkowski h. Odrowąż, w kaliskim. Michała z Mięszkowa kanonika pozn. wspomina *Długosz in Vit. Episc.* w r. 1374. Bartłomiej burgrabia kościański 1643. Mikołaj 1647. Jacek 1648. N. miał za sobą Zielińską, z której córka Jadwiga za Władysławem Rogalińskim kasztelanem nakielskim. Stanisław, żona jego Chojeńska. Jędrzej uczył się filozofii w Kaliszu w zakonie Soc. Jesu, tamże umarł 1609. Piotr Paweł biskup marochieński, sufragan kujawski, dziekan kruświcki 1684. Jędrzej podsedek poznański, potem sędzia, córka jego była za Potockim kasztelanem rogozińskim, druga zaś Jadwiga *Imo voto* za Floryanem Zdzychowskim łowczym poznańskim, *2do voto* za Franciszkiem Skalawskim chorążym poznańskim. Kazimierz w krakowskim 1705. Piotr w zakonie Soc. Jesu † 1637. N. za Janem Koszutskim. Piotr kanonik poznański, archidyakon warszawski, sekretarz król. 1637. N. miał za sobą Starkowiecką. N. za Kasprem Miaszkowskim h. *Leliwa.* Dorota za Zygmuntem Ponińskim. *Nies.* — Gniazdem tego domu jest miasteczko Mięszków w pozn., które w ręku tej rodziny zostawało aż do XVIII w. *Arch. gr. pozn.*

Mietelski h. Jastrzębiec. Malach.

Mietelski h. Jelita, w sandomierskiem. *Niesiecki.* — *Wieladko* pisze o tej rodzinie, iż się znajduje w woj. sandomierskiem pow. wiślickim i że się piszą z *Miella*, z których Hieronim vicestarosta

sandomierski z Zofią Głuszyńską spłodził Antoniego, ten z Anną Młodowską miał syna Marcina chorążego znaku pancern., który z Heleną Kosecką spłodził Andrzeja rotmistrza w 1 pułku Rzplitej.

Mietelski h. Korwin. Nies.

Mietelski h. Ostoja, w sandomierskim domu rozrodzony. Jan Skrobot nabył dobra od Anny, Pawła z Pęczławic małżonki, pozostawiał w r. 1499, z Chomętowskiej spłodził Piotra męża odważnego w Inflanciech, ten z Nagórskiej dwóch synów zostawił: Marcina i Krzysztofa, którego z Kozierowskiej syn Balcer. Marcin zaś w Prusiech Bronicką pojął. Krzysztofa z Witosławskiej syn Hieronim miał za sobą Zaduszką; niewiadomo czy to nie ten Hieronim był potem pisarzem gr. sandomierskim 1674 a Jacek z Mietla pisarzem z. podkomor. Antoni miał za sobą Antoninę Czerkasównę 1730, z której zostawił potomstwo. Kasper w zakonie Soc. Jesu. N. którego żona Alexandra Dolszkiewiczówna. Są i na Pokuciu. *Nies.* — Ignacy stolnik żytomierski 1778. *Kras.*

Mietulski. Kurop. i Malach.

Mijakowski h. Jasińczyk. Mikołaj i Jakób synowie Franciszka. *Spis szl. król. polsk. 1851.* — Stanisław w r. 1624 dziedziczył dobra Krasne i Lasocice. *Herb. rodz. szl. 1853.*

Mijakowski h. Ogończyk, w krakowskim i plockim. Stanisław miał za sobą Małgorzatę, córkę Jana Balmińskiego podstarościę dobezyckiego. Anna była za Stanisławem Ajchingerem. Jan pojął Barcikowską. Jacek w zakonie kaznodziejskim doktor. *Niesiecki.*

Mijomski h. Niesobia, w sieradzkim, z Krzywosądów dawnych hrabiów początki swe zasięgają. Myjomie rezygnacyjną znajdziesz w księgach ostrzeszowskich 1478. Z Doruchowskimi i Kierzynskimi jednę dzielnicę. Wacław dworzaniem króla Henryka i Stefana, mąż hojny. *Okolski* już ich Miromski, już Mirowski pisze, ale się myli. *Niesiecki.*

Mikani Stefan wymieniony w *Metryce kor.* jako nobilitowany r. 1555. *Czacki.*

Mikin. Tadeusz *nobil. prae. scart.* w konst. 1790. *Malach.*

Mikita mąż rycerski w wojsku litewskim 1414 od Krzyżaków pojmany, gdy do obozu z prowiantem jechał. Kazimierz z Żmudzi 1621. *Niesiecki.*

Miklaszewski h. Ostoja, w mazowieckim. Miklasz kustosz krakowski, poseł Kazimierza króla do Litwy, *Długosz w historii w r. 1451*, luboć drudzy początki tego domu wywodzą od Macieja Miklaszewskiego, którego Zygmunt August król za heroiczne jego dzieła między synów koronnych swoim przywilejem policzył i herbem Ostoja nadał. *Starowol. in Mon.* wypisał z Pilecy nagrobek Wojciecha z Dzierzgowia, męża w różnych okazjach doświadczonego, † 1637, który mu Leonora z Rudoltowic, córka chorążego zatorskiego, z herbem Ostoja wystawiła. Adam kustosz pilecki, pleban szczuciński 1643, synowiec jego Seweryn także kustosz pilecki, pleban szczuciński 1666. Jan, Seweryn, Stanisław, Alexander w krakowskim 1648. Stanisław w sochaczewskim r. 1674 i Alexander wojski sochaczewski. Hieronim w krakowskim 1697. *Nies.*

Miklaszewski h. Ostoja Kazimierz syn Marcyana, Wojciech, Mateusz i Józef synowie Macieja. *Spis szl. król. polsk. 1851.* — Szymon (ale herb jego nam nieznany) udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782. — Marya Miklusz, córka Stefana (ale niewiadomo jakiego herbu) za Gudowiczem. Tu może należeć Józef († 1833) historyk, urzędnik Izby Obrachunkowej w Warsz.

Mikołajewicz, w ks. litewskim. Wacław 1536 sekretarz legacji do Moskwy, w r. 1555 już pisarz litewski i poseł do Moskwy. Mikołaj podstoli litewski, starosta bielski 1501. Jan marszałek lit. i starosta wikskijski 1564. Sebastian cywni berzański, wojski żmudzki. *Nies.*

Mikołajewski h. Abdank, w Wielkopolsce. N. za Stanisławem Tomickim h. Drya, Konstancya za Jędrzejem Ponętowskim, druga za Duninem. Daniel 1599. *Nies.*

Mikołajewski h. Lis pod Lutomińskim. Sebastian i Wojciech 1632. Jan 1648 w wielunińskiej ziemi. N. za Wojciechem Zaborowskim. Jana porucznika roty starosty Barskiego, chwali *Papr. w Panoszy* 1575. N. miał za sobą Romiszowską. *Nies.*

Mikołajewski h. Ogończyk. Zofia z Drzewiec za Marcyanem Zaleskim pisarzem z. sieradzkim, zmarła 1647, ojciec jej był Olbrycht z Drzewiec a matka Anna z Sienna Sulmowska, matka zaś Albrychta, Barbara Rozrażewska, siostra Wojciecha sufragana gnieźnieńskiego. Jan 1697. *Nies.*

Mikołajewski h. Półkocio. w ziemi sochaczewskiej. Grzywko z Mikołajowa sędzia sochaczewski, 1446 podpisał list Władysława księcia mazowieckiego. Jan podczaszy sochaczewski i surrogator w tymże grodzie 1613. Mikołaj skarbnik sochaczewski, Piotr, Sebastian i Wojciech 1632. Walerian i Felix 1648. Zygmunt, Piotr i Jan 1674. N. miał za sobą Lipską kasztelanekę rawską. *Nies.*

Mikołajski. Kurop. i Malach.

Mikorski h. Ostoja. Według twierdzenia Wielądka dom ten pierwotnie używał herbu *Poraj*, w którym jednak czasie i z jakiej okazji herb *Ostoja* przyjął — nie pisze o tem rzeczonego autor, natomiast podaje obszerną o tej rodzinie wiadomość; nie powtarzamy jej jednak z powodu, iż nie jesteśmy w stanie sprawdzić zawartych w niej szczegółów; ograniczamy się zatem na umieszczeniu tu genealogii tylko z kilku ostatnich pokoleń i tak: Józef Stanisław (inni go piszą Józef Andrzej, albo tylko Józef) syn Jana miecznika gostyńskiego i Franciszki Pruszkowskiej, dziedzic dóbr Słubie,

kasztelan rawski, wyniesiony w r. 1798 do godności hrabiów pruskich, miał za sobą Krystynę Miaskowską h. *Bończa*, z której oprócz córek: Kunegundy za Adamem Lasockim, Barbary za Janem Wodźnickim, Tekli za Nakwaskim, Urszuli za Józefem Zempickim i Józefy za Łubieńskim — został syn Jan Chryzostom, dziedzic dóbr Słubie, poseł na sejm królestwa polsk. 1818, po którym z żony Francuzki zostało synów dwóch: Edward młodo zmarły i Roman ożeniony z de Sawary, córką księcia Rovigo z Heleny Młokosiewiczówny urodzoną.

Brat powyższego Józefa kasztelana rawskiego — Franciszek Ksawery, rotmistrz chorągwi pancernej, sędzia z kaliski, marszałek konfederacji barskiej w ziemi gostyńskiej, miał za sobą Elżbietę Bielińską, z której córka Barbara za Lukowskim i syn Józefat prezes sądu ziemiankiego w Poznaniu, dwuzenny, *Imo voto* z Katarzyną Wierchlejską z Mycielskiej urodzoną, *2do voto* z Teofilą Siemiątkowską; z pierwszej żony zostało (oprócz córki Zofii za Teodorem Łęczyńskim) synów dwóch: 1) Felix dziedzic dóbr Zdzarowa, ożeniony z Brzozowską (ich dzieci: Paulina za Henrykiem Bogusławskim i Zofia za Maksymilianem Celińskim) i 2) Józef (ur. 1865) dziedzic dóbr Wyganowa, ożeniony z Teofilą Fontowiczówną (ich dzieci: Helena za Michałem hr. Mycielskim, Helena znana śpiewaczka kompozytorka, zaślubiona w r. 1880 Teodorowi Choinkiemu, znanemu literatowi, Zofia za Julianem Lasockim i Lechia), — z 2giej żony zostało siedmioro dzieci: 1) Emilia za Stanisławem Biesiekierskim pułkownikiem, 2) Elżbieta za Adamem Zychlińskim, 3) Leontyna za Antonim Siemiątkowskim, 4) Kazimiera za Wiktorem Zbijewskim, 5) Franciszek Ksawery dziedzic dóbr Dobrosłowa, ożeniony z Suchorzewską (jego syn Napoleon umarł 1875, zostawiwszy z Anny Mikorskiej synów dwóch: Tadeusza i Stefana i córkę Stanisławę), 6) Alexander dziedzic dóbr Rudnik, ożeniony z Pauliną Skoroszewską (ich dzieci: Ksawery, Mieczysław, Edmund, Paulina, Emilia za Skórzewskim) i 7) Edmund dziedzic dóbr Brzezia (tamże w kościele pochowany) miał za sobą *in Imo voto* Romanę Skoroszewską, (z której czworo zostało dzieci: Helena za Stanisławem hr. Sokolnickim, Henryk, Anna za Napoleonem Mikorskim i Marya za Kalkstem Mikorskim), *2do voto* Annę hr. Sokolnicką, z której został syn Franciszek Ksawery.

Do tegoż domu należy N. Mikorski, poseł na sejm grodzieński, porwany przez Rosyan.

Mikorski h. Poraj, w sieradzkim. Jan w r. 1435 dziedziczył dobra Doruchów. Mikołaj i Fryderyk dziedzice na Mikorzynie, dział między sobą jako braćmi rodzonemi do ksiąg grodzkich ostrzeszowskich oblatowali 1445. *Niesiecki.*

Mikosz h. Mikuliński. Tak umieszczają *Malach.*, ale zdaje się iż to być powinno Mikosza; tego ostatniego bowiem nazwiska Stanisław z wojew. witebskiego podpisał elekcyą króla Augusta II, a Roman rotmistrz i poseł w. witebsk. podpisał elekcyą Stanisława Augusta.

Mikozewicz Józef udowodnił szlachectwo w sądzie gr. lwowskim 1782.

Mikozzewski h. Dąbrowa. Walenty miał za sobą Biedrzyńską h. *Gozdawa*. Mikołaj syn Domarata z Karniowa, jeden z czterech braci, pierwszy od dóbr działem wziętych, Mikozzewskim nazwany. *Niesiecki.* — Franciszek w r. 1778 komornik gran. żytomierski. *Kras.*

Mikowicz. Abraham ziemianin podlaski, podpisał list o grodzie parcowskim 1575. Jan marszałek litewski przyjmował posłów moskiewskich do Zygmunta Augusta króla. *Niesiecki.*

Miksztański. Kurop. i Malachowski.

Mikuc. Karol *nobil. non prae. scart.* w konst. 1790. *Malach.*

Mikucki h. Slepowron. w ziemi wiskiej, od wsi Mikuty imienia tego nabyli. Adam w tejże ziemi podpisał elekcyą Jana Kazimierza króla. Maciej pięciu synów zostawił, z których Jakób Antoni podwojewodzy wiski. — Dom to starożytny ukazujący się w aktach ziemskich wiskich od r. 1476, gniazdo jego dobra Wikuty w z. wiskiej.

Mikulicz Radecki h. Gozdawa. Antoni syn Dominika i Jakób syn Karola udowodnili przed deputacją szlachecką wileńską dnia 30 marca 1832 prawa swoje do szlachectwa dziedzicznego, zaś Alojzy syn Jakóba udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Mikulicz h. ul., w pow. oszmiańskim i mozyrskim, idą od Huryna Skumina Lwowicza; jedni się z nich Skuminami piszą, drudzy Radeckimi Mikuliczami. Fiedor Mikulicz poborca w mozyrskim 1581. Teodor w nowogrodzkiem 1632. Teodor Skuminowicz biskup gracyanopolitański 1681. *Nies.* — Tego czy innego domu Stanisław Mikulicz wymieniony w *Metryce koronnej* jako nobilitowany w r. 1531. *Czacki.*

Mikuliński h. ul. Roman w pow. winnickim. Mikołaj pisarz braclawski, poseł na sejm 1589. Iwan pisarz z braclawski, poborca z sejmu 1591. O Alexandre *Konstyt.* 1638. Władysław czynnik czerniechowski 1705 w krakowskim. N. za Jerzym ks. Woronieckim, druga za Stanisławem Bekierskim. *Niesiecki.*

Mikulski, nobil. prae. scart. w konsty. r. 1775 fol. 144. *Malach.*

Mikulski h. Rawicz. Wawrzyniec syn Franciszka i Alexander syn Wawrzynca. *Spis szl. kr. p. 1851.*

Mikulski h. Sas. Malach. — W r. 1778 Alexander chorąży słonimski, Andrzej sędzia gr. *Kras.*

— Urban syn Antoniego udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk., a Szczepan archidyakon kapituły lwowsk., w sądzie gr. lwowskim 1782.

Mikołowski h. Drzewica, w radomskim pow. Dom jeden z Zajączkowskimi, ale się od wsi Mikołowic w pow. opoczyńskim, Mikołowskimi zwać zaczęli. Katarzyna gdy poszła za Stanisława na Stok Stokowskiego, całą swoją część na Mikołowicach synowi swemu Jakóbowi w grodzie opoczyńskim zapisała 1542 r. Stanisław, syn Benedykta, miał dwie żony, Potocką i Łagiewnicką, z Potockiej był syn Szymon, ten spłodził Jędrzeja młodo zmarłego i Stanisława, któremu Rogalińska czterech synów powiła: Jakóba, Stanisława i drugich dwóch; z Łagiewnickiej Heleny syn Samuel sędzia radomski, deputat na trybunał kor., sędzia kapturowy, poseł na sejm, miał za sobą Kiełczewską, Remigiana podsejda lubelskiego córkę, z tej się został syn Remigian cześnik radomski, poseł na radę warszawską, żona jego pierwsza Anna Piasecka, Jana stolnika lubelskiego h. Janina córka, z tej syn Jan w zakonie Soc. Jesu i córka za Marcyanem Tymiąnskim; druga Teofila Chlewicka podczaszanka sieradzka, trzecia żona Paulina Kosakowska chorążanka lubelska, z tej czterech synów: Antoni chorąży wilkomierski, Samuel, Jacek i Wiktoryn. *Niesiecki*.

Mikołowski h. Rawicz, w sandomierskim, od Mikołowic tamże leżących nazwani. Z tych Benedykt deputat na trybunał kor. 1721, sędzia grodzki, miał za sobą Katarzynę Laskowską, z tej siedmiu synów: 1) Marcina, żona jego Borowska podstolanka, 2) Maksymilian, 3) Remigian i tego żona Borowska, 4) Adam w zakonie Soc. Jesu, 5) Ludwik, 6) Teodor i 7) Izidor Jezuita. *Niesiecki*. — Antoni w r. 1778 skarbnik sandomierski. Filip miecznik pilźnieński. *Krasicki*. — Wiktor z Mikołowa Mikołowski chorąży wilkomierski, dziedziczył Wilczogórę i Dąbrówkę Nagórna, którymi w r. 1768 podzielili się synowie: Ignacy, Karol, Jacenty i Antoni pisarz z. radomski i w r. 1782 deputat na trybunał kor. piotrkowski. *Herbarz rodz. szl. 1853*.

Milan herb, tak dawniej nazywany herb *Slepowron*, o czym świadczą akta gr. łomż. 1596 u *Kap. Mil.*

Milanowski h. Jastrzębiec, w lubelskiem. Jan podkomorzy czerski 1453 Krzysztof 1648. Alexander w grodzieskiem. Wojciech 1620. Tomasz w zakonie Soc. Jesu. *Nies.*

Milanowski h. Suchekomnaty, w krakowskim i na Podolu. Jan za Stefana króla mąż rycerski, dobra jego siostry w cudze domy pownosiły. Jędrzej miał za sobą Nawojówkę, zostawił potomstwo. Rodzona siostra jego Ewa za Janem Narebskim w Narebie, umarła 1631. Sebastyan 1634. N. za Stanisławem Jordanem, druga za Kasprem Stanisławskim podczaszym sanockim. *Nies.*

Milberg Teodor nobil. non praec. scart. r. 1790. Malach.

Milberg h. Lichtyan. Henryk Otto syn Teodora. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Milczarski bez herbu. Kacper. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Milczewski, w witebskiem itd. *Malach.*

Milejowski z Milejowa. *Kurop. i Malach.*

Milewski bez herbu. Franciszek. Karol. Jan syn Karola. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Milewski h. Jastrzębiec, w ciechanowskiej ziemi. N. sufragan krakowski, kanonik płocki, brat jego stryjeczny Piotr przeor w Mogile za czasów Paprockiego. Jakób dziekan łęczyski, gnieźnieński, kujawski, łowicki kanonik 1560, kosztem swoim kanonią w Łowiczu wymurował. Piotr kanonik lwowski † 1641. Wawrzyniec pisarz gr. kamieniecki 1575. N. wojski zakroczyński, żona jego Katarzyna Tarnowska podczaszanka dobrzyńska. Są i w wołkowskim pow. tego herbu, Jan Stanisław wojski smoleński, poseł na sejm 1659. Stanisław w podolskim 1590. Michał, Karol, Marcin w Litwie 1700. *Niesiecki*. — W r. 1641 Szymon Milewski (Jastrzębiec) podsejda z. łomżyński. W r. 1715 Adam wojski z. łomżyński. Jakób w r. 1718 dobra Osiek w z. dobrzyńskiej i Tomasz w r. 1773 dobra Chelchy-Chabdzino w z. ciechanowskiej dziedziczyli. *Herb. rodz. szl. 1853*. — Franciszka Milewska za N. Jaraczewskim.

Milewski h. Pomian, w Prusiech. Krzysztof z malborskiego poseł na sejm 1613, z tamtąd komisarz na trybunał radomski. Fabian sądowy malborski, poseł na sejm 1646 i 1648, miał za sobą Branżównę; tenże czy inszy Fabian Małgorzatę Kochańską, N. Rejmanównę starościankę kwizdyńską. N. była za Ludwikiem Frackim. Alexander w pomorskiem 1674. Stanisław w kaliskiem 1697. Jędrzej w inowrocławskiem 1704. N. miał za sobą Elżbietę Arcemborską, córkę Pawła. *Niesiecki*.

Milewski h. Odwaga. Ze są inni Milewscy w Prusiech, którzy takim się herbem pieczętują, jako i Konopacy, świadczy *MS. o Fam. Pr.* Z tych Małgorzata była za Jędrzejem Prusakiem dzieżciem na Czapiwicach. *Nies.*

Milewski h. Slepowron, w ziemi łomżyńskiej i indziej. Maciej podstarości gr. wąsoski 1652. Szymon podsejda z. łomżyński, Marcin podstarości nurski, Jan podstoli drohiccki 1632. Walentyn 1674 i drugi Jan podstoli drohiccki. N. miał za sobą Jadwigę Brodowską pisarszównę lubelską. Stefan, Jędrzej i Jakób w płockiem 1648. *Nies.* — Dom to dawny, ukazuje się w aktach tykocińskich od r. 1516, gniazdo jego dobra Milewo (albo Milewko) Lesne, Milewo Żółtki i Milewo Zabelne w ziemi bielskiej.

Milewski Kapica h. Tuczyński. Dom starodawny, opuszczony czy też do innego herbu zaliczony

przez Niesieckiego; gniazdo jego są dobra Milewo w ziemi bielskiej, a od Kapiców początek swój bierze. Jakób syn Stanisława Kapicy a wnuk Piotra, dziedzic dóbr Milewo i Szóstaki r. 1627, zaślubił Annę Burzyńską, córkę Jana, z którą posagiem wziął dobra Burzyno w ziemi wiskiej, córek jego zostało dwie: Agnieszka za Stanisławem Dąbrowskim i Maryanna za Jakóbem Wądołowskim i synów także dwóch: 1) Alexander na *Szóstakach*, współdziedzic Burzyna a potem dóbr Koniecki Wądołowo, który z Maryanną Barwikowską, córką Stanisława, miał syna Wojciecha i córkę Krystynę za Janem Biedrzyckim z *Brzostowa Nadborowego*, synem Władysława (akta wiskie 1681-1682, 1688, 1718) i 2) Kazimierz na *Koniecku Wądołowie*, ten z Zofią Lipińską miał siedmioro dzieci: 1) Jadwigę za Wojciechem Dąbrowskim (w r. 1743 już nieżyjącym), 2) Katarzynę, 3) Agnieszka za Kazimierzem Wądołowskim, 4) Wojciech, 5) Maciej dziedzic w r. 1710 dóbr Rutki Nory, który z Lucyą Makowską, córką Andrzeja, miał syna Jakóba i córkę za Maciejem Kalinowskim, synem Pawła (akta wiskie 1719, 1739-1781), 6) Paweł dziedzic dóbr Koniecki-Wądołowo, ten *Imo voto* z Zofią Janczewską spłodził córkę Bogumiłą za Mateuszem Rakowskim 1747, *2do voto* z Teklą Truszkowską miał córkę Teresę za Maciejem Ciborowskim, synem Kazimierza z *Sikor Bartkowiąt* i synów czterech: Franciszka (ten z Petronelą Janczewską miał: Łukasza, Romana i Jana), Antoniego, Wojciecha ożenionego *Imo voto* z Katarzyną Bogumiłówną, wdową po Filipkowskim, *2do voto* z Zofią Boczkowską, wdową po Pienkowskim, — i Pawła; *3tio voto* z Urszulą Makowską spłodził synów dwóch: Jakóba (ten z Eleonorą Makowską miał córkę Joannę za Wincentym Supińskim, synem Jana) i Stanisława, 7) Józef na *Brzostowie Nadborowem i Nadborach*, ten z Konstancją Janczewską miał córkę Jadwigę za Grzegorzem Braciszewskim, synem Wojciecha i synów trzech: 1) Stanisława ożenionego z Lucyą Konopczanką, 2) Michała (tego z 1szej żony Scholastyki Biedrzyckiej synowie: Franciszek ożeniony z Maryanną Mogilnicką 1789, Bartłomiej i Leonard, z 2giej żony Franciszki Owiltówny, córki Antoniego z Teresy Czapskiej urodzonej, synowie: Stanisław i Adam) i 3) Wojciecha, ten z Rozalią Węglińską, córką Mikołaja i Teresy Stońskiej, miał syna Macieja i córek trzy: Anastazję za Godlewskim sędzią ostrowskim, Maryannę za Andrzejem Moczarskim i Annę (akta gr. wiskie 1747, 1753, 1787, 1791, 1781).

Mileyko, w ks. litewskiem. Roman i Wolczko bracia, podpisali unią Litwy z Koroną 1401. Stanisław w Żmudzi 1621. *Nies.*

Milieski Milkuschitz h. Milieski. Szymon syn Stanisława. *Spis szl. król. p. 1851.*

Miliński Jakób i Józef udowodnili szlachectwo w sądzie gr. trembowelskim 1782.

Milkiewicz, w witebskiem itd. *Kurop. i Malach.* — W r. 1778 Hieronim łowczy witebski. *Kras.*

Milkoński. *Kurop. i Malach.* — Stanisław Milkoński czy Milkowski, syn stolnika pilźnieńskiego; siostra jego za Bobrowskim. W r. 1781 Władysław komornik przemyski. *Krasicki*.

Milkowscy wymienieni w *Metryce kor.* jako nobilitowani r. 1531. *Czacki*.

Miller. *Nobilit.* w konst. 1775 fol. 147. *Malach.*

Miller Zaklika (de) Maciej 1796. *Poczet szl. gal. i buk. 1857.*

Milmont. *Kurop. i Malach.*

Milnheim. Gebhard z Alzacyi rodem, z familii szlachtetnej, dworzaniu Władysława IV, dla zasług tak na dworze królewskim, jako i w obozie, otrzymał indygenat na sejmie 1641. Władysław łowczy nadworny litewski, komisarz z sejmu do pewnego rozgraniczenia. *Nies.*

Milowicz w Żmudzi. Milus syn Ginejda podpisał unią Litwy z Koroną r. 1401. Krzysztof 1621. Są i Milwowie, z których Mateusz strażnik żmudzki 1700. *Nies.* — W r. 1778 Adam regent z. gr. szawelski. *Krasicki*.

Milowicz h. Mikuliński. Karol syn Kazimierza. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Milski, w sandomierskiem woj. Adam 1632. *Niesiecki*.

Miltan i Milthomen. *Kurop. i Malach.*

Milwiński. *Kuropatn. i Malach.*

Milzecki herb: Strzała ostrzem do góry, w połowie drzewce rozdarte, a końce na obie strony zakrzywione, nad tarczą dwa hełmy, nad pierwszym skrzydło orle w lewo z taką strzałą na tarczy, nad drugim pięć piór strusich; nadany ten herb r. 1782. *Krzyżan.*

Milzecki h. Odrowąż, w krakowskiem. Jan *Notarius Apostolicus*, fundator kanonii u św. Michała na zamku krakowskim, umarł 1652, jego syn Jan. Stanisław † 1641. *Niesiecki*. — Józef Milzecki wyniesiony do godności kawalera (Eques) dyplomem Józefa II cesarza austriackiego i króla Galicyi i Łodomeryi r. 1783, przyczem w herbie rodzinnym Odrowąż zaszła ta zmiana, że nad tarczą dwa umieszczone hełmy: w szczycie lewego pięć piór strusich, z których skrajne czerwone, w szczycie zaś prawego skrzydło orle czerwone barkiem w lewo, a na niem strzała jak w tarczy. *Herb. rodz. szl. 1853.*

Milzewski. *Kuropatn. i Malachowski.*

Milaczewski h. Korab, w sieradzkim. Mikołaj w kaliskiem 1587. N. miał za sobą Elżbietę Ko-

- rycińska. Wojciech scholastyk łucki 1641. N. opat trzemeszyński około r. 1650. Adam kanonik poznański, deputat na trybunał kor. 1693. Wojciech kanonik kujawski, scholastyk kruświcki, deputat na trybunał 1718 i 1727. *Niesiecki*. — Dorota Miłaczewska za Tomaszem Korytowskim.
- Miładowski** w ks. litewskim. Krzysztof Konstantyn sławny wojownik w z. orszańskiej 1648. Kazimierz w mińskim 1674. *Niesiecki*.
- Miłakowski** h. *Trąby. Małach*.
- Miłaszewicz**. Zacharyasz podczasy smoleński, któremu w nadgródę jego zasług Rzeczposp. pewne dobra puściła na sejmie 1678. Alexander w ks. litewskim 1700. *Nies.*
- Miłaszewski** z *Wielkiego Miłaszowa* h. *Leszczye*. Alexander, Maciej (mający potomstwo: Stanisława, Tadeusza i Maryannę), Rafał, Jan (mający synów Piotra i Konstantego) i Erazm uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa od cesarza Franciszka Józefa I r. 1877.
- Miłkont** *Narwoż* h. *Grzymała. Małachowski*.
- Miłkowski** h. *Abdank*, w sieradzkim. Jakób z Zamojskim długo ojczyźnie rycersko służył. Przelcaw, Jacek, Stefan, Zygmunt, Krzysztof, Samuel, Jan, Franciszek, Adam, Marcin w krakowskim 1705. Mikołaj z Miłkowiec za czasów Kazimierza W. miał za sobą Katarzynę z Romiszowic, dziedziczkę Rajską, Zbigniewic, Pokrzywki, Romiszowic, Przeźni, Polanki i Zawady. To *Niesiecki*. — Familia ta kwitnie po dziś dzień w Wielkopolsce i w królestwie polskim, ale niemamy materiałów dla zestawienia dokładnej jej genealogii i dlatego umieszczamy tu krótką o niej tylko wiadomość, zaczerpniętą z prywatnej informacji: Kajetan z *Bobowy* i *Miłkowiec* (ten czy inny Kajetan posiadał wieś Zawadka w krakowskim, którą w r. 1757 ustąpił ojcemu) przeniósł się z nowo-sandeckiego powiatu do Wielkopolski, gdzie wziął posagiem dobra Macew i Jedlec w pow. pleszewskim; z Bogumily Nasierowskiej zostawił prócz kilku córek: N. za Bronikowskim, N. za Niemojewskim, N. za Błociszewskim, N. za Godlewskim, N. za Przyłuskim i Weroniki *Imo voto* za Wolskim, *2do voto* za Zakrzewskim — synów pięciu: 1) Piotra, 2) Andrzeja, 3) Tomasza, 4) Karola i 5) Franciszka, o którym to tylko wiadomo, że miał za sobą Kasinowską. Z tych *pięciu* Piotr dziedzic dóbr Wojstawice, miał za sobą Wituską, z której córki: Aniela za Kaweckim i Eleonora za Czerwińskim, — *drugi* Andrzej dziedzic dóbr Macew i Milejów, ten z Maryą Pruską miał dwadzieścioro dzieci (z tych 12ro młodo zmarło): 1) Józefa dziedzica dóbr Drobnin, po którym z Szczerskiej zostało synów czterech: Zygmunt ożeniony z Wandą Belindówną (ich syn Zygmunt i córka Eugenia), Władysław oficer wojsk pruskich, ożeniony z Radońską, Stanisław (ten z Morawską ma czworo dzieci) i Andrzej, oraz córka Helena za Władysławem Gołębiowskim, 2) Franciszka dziedzica dóbr Krzymów, ożenionego z Modlibowską, 3) Wojciecha dziedzica dóbr Kociolki, ożenionego z Trambczyńską, 4) Konstantego dziedzica dóbr Macew, ożenionego z Franciszką Obiezierską, wdową po Topińskim (ich dzieci: Józef, Konstancya, Eliza i Leontyna), 5) Julia za Tomaszem Bojanowskim, 6) Józefa *Imo voto* za Garczyńskim, *2do voto* za Łukaszem Bojanowskim, 7) Kazimiera *Imo voto* za Myszowskim, *2do voto* za Lutomskim, *3tio voto* za Sulmirskim, *4to voto* za Wolskim i 8) Gabryela za Borowskim. *Tzeci* syn Kajetana — Tomasz dziedzic dóbr Iwanowice, miał za sobą *Imo voto* Radońską, z której synowie: Józef dziedzic dóbr Bedziechów, ożeniony z Lutomską (ich córka Pelagia za Wnukowskim), Wincenty i córka Teresa za Mierzejewskim — *2do voto* Zarembiankę, z której trzech zostało synów: Teofil, Stanisław i Michał dziedzic dóbr Komorów, ożeniony z Nosiorowską (ich dzieci: Julian żonaty z Psarską i Alexandra za Maliszewskim). *Czwarty* syn Kajetana — Karol dziedzic dóbr Głamszów i Pecherzów, zaślubit *Imo voto* Dramińską, z którą się rozwiódł, *2do voto* Kasinowską, z której zostało dziesięścioro dzieci: Ludwik, Emilia, Ignacy, Józefa za Zarembą, Maryanna za Kurowskim, Apollonia za Kurowskim, Tekla za Schenck'em, Apollinary, Antoni i Barbara za Smogorzewskim.
- Do tegoż domu należy Michał, który w r. 1757 nabył dobra Wola Babska; córka jego Anna z Józefy Łętowskiej urodzona, wyszła za Franciszka Ksawerego Łubieńskiego.
- Miłkowski** h. *Prus*. Kilku tego domu uzyskało przyznanie staropolskiego szlachectwa w Galicyi. Ci się piszą jedni z *Miłkowy* i z *Miłkowy wielkiej*, drudzy z *Podosi*.
- Miłkowski** h. *Slepourown*, w podlaskim. Anna miecznikówna drohicka. Alexander 1701. Alexander, żona jego Zofia Wiktorówna 1638. *Nies.* — Może tu należy Zygmunt, znakomity współczesny powieściopisarz pod pseud. *Jeza*.
- Miłobędzki**, w plockiem itd. *Kurop. i Malach*. — W r. 1778 Mikołaj komornik z plocki. *Kras.*
- Miłobędzki** h. *Slepourown*. Andrzej syn Stefana. Tomasz syn Andrzeja. Jakób syn Michała. Julian syn Józefa. Albin, Adam, Marian, Julian, Józefa i Maryanna, dzieci Jana. Leon syn Franciszka. Stanisław syn Józefa. *Spis szl. król. polsk. 1851.*
- Miłodroski**. Felix, Stanisław, Marcin w woj. plockiem, podpisali elekcją króla Jana Kaz. *Nies.* → W r. 1778 Adam komornik z plocki. *Kras.*
- Miłodrowski** h. *Cholewa*. Szczepny, Stanisław, Marcin i Dymitr, synowie Stanisława, dzielił się w r. 1644 dobrami Srebrna i Wyszyny w plockiem. Michał syn Kazimierza. *Herbarz i Spis szl.*

- król. polsk. 1851.* — Kajetan uzyskał przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie grodzkim halickim r. 1782.
- Miłodrowski** h. *Slepourown*. Antoni syn Walentego, Anzelm i Fabian synowie Stanisława, Teofil i Modest synowie Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*
- Miłolecki**. Waleryan w plockiem 1648 podpisał elekcją króla Jana Kazim. *Niesiecki*.
- Miłoński** h. *Sulima*, w sieradzkim, piszą się z Oporowa, bo gdy Władysław Oporowski kasztelan inowrocławski dobra Milonice w łęczyckim odziedziczył, od nich nazwany był Miłońskim około r. 1498. W księgach z łęczyckich 1484 r. piszą cześnikiem łęczyckim Władysława z Milonic. Mikołaj kasztelan brzeziński kupił dobra Sławosów 1468, które w ich posesyi były za *Okolskiego* czasów. Jan i Mikołaj bracia rodzeni, synowie Władysława kasztelana inowrocławskiego, dzielił się dobrami ojcowskimi, z których Jan wziął dział w łęczyckim, Mikołaj w Wielkopolsce i od nich Grochołińskim zawołany. W r. 1534 Stanisław, Jan i Sebastyan bracia rodzeni dzielił się dobrami; Hieronim dziedzic na Sławoszyne, brat ich stryjeczny, z ojca i dziada Sebastianym Miłońskich urodzony, żupnik wielicki, potem kasztelan respierski, córka jego Mniszka u św. Jędrzeja w Krakowie, druga za Mikołajem Dziewanowskim. Karol Franciszek stolnik łęczycki, z sejmu 1661 naznaczony do rewizji lanów w łęczyckim. Anna stolnikówna łęczycka za Wincentym Bardzińskim pisarzem z łęczyckim. Wojciech i Jan 1632. Waleryan 1648 w ziemi rozańskej. N. z Koponicy za Stefanem Iwańskim. Barbara za Stanisławem Kaliszowskim. N. miał za sobą Alexandrę Mielecką. *Nies.*
- Miłościcki**. *Kurop. i Malach*.
- Miłosławski** h. *Dobwa*. Piotra z Miłosławia wspomina *Długosz*, że z Witoldem jeździł przeciw Tatarom, gdzie wiele a mężnie czyniąc, poległ 1391. Milaus z Miłosławia 1436 podpisał pokój brzeski. *Niesiecki*.
- Miłoński**, w lidzkim. Jan podpisał elekcją Jana III. *Niesiecki*.
- Miłosz**, w kowieńskim. *Kurop. i Malach*. Stefan strukczaszy, Józef miecznik kowieński 1788. *Kras.*
- Miłoszewski** h. *Kościecha*, w ziemi ciechanowskiej i indziej. Stanisław, który na dworze Zygmunta Augusta był w wielkich respektach, wziął opatrzanie od niego Jazony niedaleko Kowna, pojął Falczewską starościankę kobryńską i pińską, z którą zostawił potomstwo, umarł łowczym bełzkim. Gabryel Gratianus gnieźnieński i kujawski kanonik, deputat na trybunał kor. 1649. Brat jego rodzony Czesław Kazimierz, sekretarz królewski, starosta piątkowski 1648. Jakób wojski ciechanowski, brat Stanisława (o którym wyżej), osiadł w lubelskim. Stanisław opat trzemeszyński. Olbrycht z Wielkiego Miłoszewa w łęczyckim 1647. Jan w krakowskim 1705. *Niesiecki*.
- Miłowski**, w wolińskim. Waśko ziemianin woliński 1528. Chmara. *Nies.*
- Miłydar** herb: Serce, na niem gwiazda sześciopromienista, otoczona gałązkami oliwnymi, nad hełmem pięć piór strusich, na nich gwiazda. *Krzyżan*.
- Miłycecki** h. *Odrowąż*. Józef subdelegat gr. sandomierski otrzymał zatwierdzenie staropolskiego szlachectwa od cesarza Józefa II r. 1783. Józef ten sam czy inny uzyskał przyznanie szlachectwa w sądzie gr. halickim 1782.
- Miłoński**. *Kuropatn. i Malach*.
- Minakowski**. *Kurop. i Malach*.
- Minasiewicz** h. *Przyjaciół*. Józef adwokat lwowski uzyskał zatwierdzenie staropolskiego szlachectwa od cesarza Franciszka I r. 1829. Jeden to zapewne dom co Minasowicz.
- Minaszewicz**. Jan porucznik *nobil*. w konstyt. 1767.
- Minaszowicz** h. *Przyjaciół*. Jan, Tomasz i Józef synowie Augustyna udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. — Jestto familia ormiańska i z tej pochodzą Józef Epifani sekretarz król., poeta, ur. 1718 † 1796 i Józef Dyonizy, również poeta, członek senatu warszawskiego, ur. 1792 † 1849.
- Minczer** h. *Pogonia 4to*. Dawid sekretarz król., administrator cel, † 1657. *Nies.*
- Minczewski**. Jakób w Żmudzi 1621. Krzysztof w witebskim 1632. Miniaw w Żmudzi 1621. *Nies.*
- Mineyko**, w kowieńskim. *Kuropatn. i Malach*. — W r. 1785 Tomasz pisarz z kowieński. *Kras.*
- Mingiel** h. *Syrokomla*. Jakób w Horodle przyjął ten herb na siebie i na dom swój. Józef Mingiel wicz na Żmudzi 1621. Minelga Jędrzej, syn jego Adam. *Niesiecki*.
- Minheim** i **Miniaw**. *Kurop. i Malach*.
- Minichauz**, w brzeskiem litewskim itd. *Małachowski*.
- Miniewski** h. *Nieczuja*, w wilkowskim i mozyrskim i na Pokuciu. Mikołaj podsedek mozyrski. Jan w zasługach rycerskich wziął niektóre dobra w nowogrodzkim 1661. *Niesiecki*.
- Miniewski** bez herbu. Władysław. *Spis szl. król. polsk. 1851.*
- Minigałło** h. *Łabędź*. Minigałłów przodkowie zdawna herbu Łabędź używali, a lubo N. kasztelan wileński w Horodle przyjął był herb Rawicz, jednak potem wrócił się do starożytnego herbu swego

Łabędzia, od którego idą Talwoszowie. Są podobno w Litwie Mingałowicze, którzy herbu Syrokomla zająwają. *Niesiecki*.

Minigerode. *Indig.* w konst. 1790 fol. 222. *Malach*.

Miniszewski h. Topór. Józef syn Bogumila i Antoni, Jan i Paweł synowie Marcina. *Spis szl. król. polsk. 1851.* — Do tych zapewne należą: Felix podczaszy ostrzeszowski pochowany u Reformatów w Kaliszu 1779 i Józef (ur. 1823 zabity r. 1863) powieściopisarz i publicysta, urzędnik margrab. Wielopolskiego.

Minkiewicz h. Odrowąż. w ks. litewskim. Kazimierz cześnik smoleński r. 1674 w orszańskim, a w trockim 1632. Minkiewicz Druszejko. Stanisław 1700. *Niesiecki*.

Minkowski h. Niezgoda. w mińskim. Mińko 1568 rotmistrz pod opugnacją Uty, bramę ubiegłszy wyciął i działa obłożeniom odebrał. Krzysztof Nahorny stolnik i pisarz gr. miński; brat jego rodzony Stanisław strażnik smoleński, tych zaś stryjeczny Paweł. Mińkowscy i na Wołyniu przedtem dziedziczyli, bo *Metr. Woł.* 1528 Demacha i Sienka wspomina. N. miał za sobą Katarzynę Herbutównę i z niej córki dwie: Zofią i Agnieszka, obie zakonnicami. Są i w Prusiech tegoż herbu. Jan 1587. Krzysztof w mińskim 1632. Tomasz w nowogrodzkim 1704. Hrehory i Michał. *Nies.*

Minocki h. Nowina. w krakowskim, piszą się z *Minogi*. Jadwiga księżniczka zakonu św. Benedykta 1553. N. za Dembińskim kasztelanem krak. Stanisław, którego Lanckorońska urodziła, miał za sobą Zofią Mstowską h. *Sreniawa*, z nią zostawił córek trzy: N. za Adamem Czernym w Sreniawie, Barbarą za Krzysztofem Płazą starostą brzezińskim i Zofią *Imo voto* za Lubomirskim, *2do voto* za Ślaskowskim, *3tio voto* za Adamem Wilkanowskim, synów także trzech: 1) Jan, tego z Elżbietą Czerną kasztelaną lubelską córki: Zofia za Brzeskim w sieradzkim, Agnieszka za Sebastianem Powsińskim, Maryanna za Tomaszem Chomętowskim i synowie trzej: Piotr, Stanisław i Jacek; z tych Piotr pojął *Imo voto* Zofią Kottkowską h. *Ostoję*, wdowę po Macieju Rzeszowskim, z którą zostawił potomstwo, *2do voto* Białynską, wdowę po Stanisławie Morskim. 2) Marek, ten miał za sobą Jadwigę Karsnicką chorążankę sieradzka, † 1632 *sterilis*. 3) Przeclaw stolnik sandomierski, ten pojął *Imo voto* Agnieszka Dedyńską, z którą spłodził syna Stanisława i córkę Annę, która była za drugim mężem Hieronimem Przyłęckim stolnikiem krak., *2do voto* pojął Rzeczycką, podkomorzego lubelskiego córkę. Paweł stryjeczny Przeclawa, z Barbarą Stradomską zostawił syna Stanisława i córek dwie: Zofią za Mikołajem Krzemieńskim i Annę za Jakóbem Zawadą. *Niesiecki*.

Minolgański. *Kuropol. i Malach*.

Minor h. Półkociz. w krakowskim. Ligezie dwóch się synów bliźniąt urodziło, więc że sobie bardzo podobni byli, obiema jedno imię Jana na chrzcie dano, przecież dla dystynkcyi ich, jednego nazwano Ligeza Jan Major, drugiego Jan Minor, zkąd i po dziś dzień zwykli się pisać Ligeza Minor. Z tych był Ligeza Minor wojewoda łęczycki, który dwóch synów zostawił, jednego kasztelana sanockiego, a drugiego Bronisława starostę niepołomskiego; od tego poszedł Jan Minor de Biechów starosta pilźnieński i podsędek z krakowski, ten *Imo voto* miał za sobą Beatę Tęczyńską dziedziczkę na Chobrze, Kozubowie, Michałowie, Pawłowie, z której spłodził dziewięciu synów, *2do voto* Katarzynę Lubomirską, z której także dziewięciu synów było. Z tych ośmnastu synów, pięciu pod Obertynem za Tarnowskiego poległo. Między innymi synami z Lubomirskiej spłodzonymi, byli: Sebastian sędzia krakowski i Adryan, który spłodził czterech synów: Trojana, Jana (którego syn Sebastian rycersko służył), Sebastyana męża wielkiej siły, w Węgrzech przy zdobywaniu różnych zamków mężnie stawał, jako i w Polsce pod Byczyną (synów jego dwóch: Ludwik i Sebastyan, z tych Ludwik w 19 r. życia pod Bobrką w okazyi z Tatarami poległ) i Alexandra, tego Stefan król do Węgier w pięćdziesiąt koni wyprawil, synowie jego z Warszówny: 1) Tobiasz pułkownik król., mężny wojownik, jeździł w legacyi od Władysława IV króla do Ferdynanda cesarza, miał za sobą Warszównę h. *Rawicz*, z której synowie: Alexander mąż rycerski i Jerzy i córka Ludwina za Janem Soleckim. Jakóba Minor męża rycerskiego, zmarłego 1607, jest nagrobek w Jędrzejowie. 2) Hieronim Konstantyn, ten żonę swojej Annie Ślaskowskiej kasztelance resperskiej nagrobek wystawił w Krakowie u ś. Trójcy r. 1640. Kazimierz Stanisław cześnik ciechanowski, sędzia wojskowy, poseł na konwokacyę z bełzkiego 1696. Maryanna była za Jędrzejem Grodzieckim. Maryanna za Jakóbem Moszyńskim h. *Łodzia*, po którym owdowiała 1648. *Nies.*

Minostowski. w sandomierskim. Paweł sędzia z sandomierski. Jan 1632. *Niesiecki*.

Minowski h. Bogorya. *Malach*.

Minowski h. Odrowąż. *Kuropolitn. i Malach*.

Miński h. Prus 3tio. w mazowieckim, przodkowie ich pisali się z Gościeszyc, z których był Stybor biskup plocki r. 1468, ale gdy w tym roku Mińsk był kupił, z niego pisać się poczęli jego od brata synowcowie, jeden z tych synowców Jakób z Mińska kasztelan czerski 1472, syn jego Mikołaj

spłodził Kaspra wojskiego warszawskiego, który z Doroty Gorańskiej h. *Poraj* wojewodzianki mazowieckiej zostawił syna Stanisława wojewodę łęczyckiego 1596, starostę plockiego i liwskiego, który wziął nakoniec pieczęć mniejszą koronną, † 1607, żona jego Urszula Dębińska h. *Rawicz* kasztelaną krakowską, dwie mu córki powiła: Dorotę za Janem Tęczyńskim wojewodą krak. i Barbarę za Marcinem Zarebą starostą grabowieckim. N. miał za sobą Annę Kryską wojewodziankę plocką około r. 1520. Jan w zakonie Soc. Jesu 1634. Maciej w z. wiskiej 1632. *Nies.*

Miński h. Rola. w ziemi bielskiej. Adam podsędek bielski 1609, w r. 1616 już sędzia brański. Jan pisarz brański 1619. Hieronim 1648. N. miał za sobą Elżbietę Morsztynównę stolnikównę bielską. *Niesiecki*.

Mintowt h. Godziamba. N. w Horodlu 1413 wziął ten herb na siebie i na dom swój, od niego idzie dom Czyżów, dlatego przydają Mintowt Czyż. Michał 1452 poseł do Litwy. Kazimierz skarbnik litewski 1670. *Nies.*

Minwid. w ks. litewskim. Mikołaj w Żmudzi 1621. Stanisław podstoli nowogrodzki, Seweryn i Alexander 1648. *Nies.*

Mioduski h. Radwan. w plockiem. Paweł łowczy u króla Stefana. Są i Mioduszewscy w ziemi łomżyńskiej. *Nies.* — Damazy w r. 1778 sędzia z dobrzyński. *Krasiński*.

Mioduszewski h. Ostoję. Adam syn Walentego, Alexander syn Ignacego, Mateusz syn Pawła, Józef, Kazimierz i Alexander synowie Jerzego, Baltazar syn Kalixta, Jakób syn Tomasza, Franciszek syn Cypryana, Maciej i Jan synowie Antoniego, Wincenty syn Marcina, Grzegorz syn Antoniego, Wojciech syn Ignacego, Wawrzyniec i Jan synowie Franciszka, uzyskali przyznanie szlachectwa w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851, to samo Tomasz z Miodusza, Antoni, Stanisław, Józef syn Stanisława i Walenty członek Stanów gal., ale ci w różnych sądach w Galicyi i tych herb nam niewiadomy. — Tomasz Mioduszewskiego miecznika owruckiego i Anny Orzechowskiej jedna córka Eleonora *Imo voto* za Bonawenturą Dąbrowskim, *2do voto* za Antonim Czarnieckim około r. 1780, druga Rozalia za Konstantym Paporą miecznikiem dobrzyńskim. *Act. cast. Leop.*

Miranowicz bez herbu. Józef. *Spis szl. król. polsk. z r. 1851.*

Mirecki h. Szeliga. w inowrocławskim. Wojciech wojski inowrocławski, poborca z sejmu 1611 i 1596. *Nies.*

Mirecki h. Szeliga. Ci właśnie są Magierowie, ale od dóbr nazwani Mireckimi. Szymon mąż rycerski. N. miał za sobą Katarzynę Zulińską, z której spłodził syna Jana i córkę Maryannę. N. była za Stefanem Zulińskim, ojcem tejże Katarzyny. N. żona jego Bystrzonowska. Floryan pojął Maryannę Głogowską. N. za Stefanem Kurdwanowskim podstolim halickim. *Niesiecki*. — Alexander w r. 1778 komornik gran. rawski. Walenty regent z buski. *Kras.*

Mirewicz h. Szeliga. Józef, Franciszek i Kazimierz synowie Onufrego. Józef syn Józefa. *Spis szl. król. p. 1851-54.*

Mirosławski h. Ogończyk. w mazowieckim. Jedenże dom z Goryńskimi. Jan burgrabia pyzdriki, z sejmu komisarz do granic od Śląska 1683. Tomasz w łęczyckim 1697. *Nies.*

Mirosławski h. Rogala. w plockiem. N. miał za sobą Konstancją Mycielską. *Niesiecki*. — Antoni w r. 1778 sędzia z inowrocławski. *Kras.*

Miroszewski h. Kościeszca. Wszęborza z Miroszewa wspomina list Siemonita ks. mazowieckiego, między innymi, którzy się herbem Kościeszca szczyli w r. 1400. *Niesiecki*.

Miroszewski *) h. Slepowron. w kujawskim. Franciszek z Miroszewa 1546. Krzysztof z własnej swojej fortuny chciał założyć szkołę rycerską, co aprobowała konstyt. 1676. N. podwojewodzy krakowski. Wojciech 1635. N. miał za sobą Annę Krzeszównę 1652. N. podwojewodzianka krakowska za Janem Lipskim. Antoni kanonik krakowski, deputat na trybunał kor. 1738. *Nies.* — Gallo Myroszowski de Myroszów miał za sobą Elżbietę Reyównę r. 1545. (*akta gr. i z. krak.*) — Wojciech Miroszewski (1647) podwojewodzy krakowski (o którym wyżej mówi *Niesiecki*) był synem Jana a bratem Krzysztofa zmarłego 1623, z Doroty z Babelna Gosławskiej zostawił synów czterech: Krzysztofa, Jana, Wojciecha i Walentego. Z tych pierwszy Krzysztof na *Bienkowiach* i *Mysłowicach*, dwukrotnie zawierał śluby małżeńskie, *Imo voto* z Anną z *Męciny* Krzeszówną, *2do voto* z Agnieszka z *Bibersteinu* Starowiejską, ale żadnego nie zostawił potomstwa; tenże fundował ordynacyę myśłowską, którą cesarz Leopold I zatwierdził r. 1669. Drugi Jan na *Michałkowiach* i *Malabedziu* generał starosta i sędzia ziemski księstwa siewierskiego († 1682) ożeniony *Imo voto* z Elżbietą Przesławską, *2do voto* z Benigną Esterą, córką Krzysztofa barona Wilczek, zostawił synów trzech: Jerzego Antoniego kanonika krakowskiego † 1756, Jana Krzysztofa na *Michałkowiach* i *Dąmbrowce* generał starosta, sędziego ziemskiego księstwa siewierskiego, ożenionego *Imo voto* z Barbarą hr. Oppenstorff, *2do voto* z hr. Kolowrat, ten umarł w r. 1755 zostawiwszy córkę Józefę za Franciszkiem v. Schwelengebel, — i Kazimierza na *Malabedziu*, *Obiechowie* itd., pod-

*) Od dóbr Miroszowice piszą się zwykle Miroszowski.

stolego bielskiego, ożenionego *Imo voto* z Wiktoryą z *Proszna* Proszyńska, *2do voto* z Katarzyną z *Lubrawica* Dąbska, ten umarł 1749 zostawiwszy synów trzech: 1) Stanisława († 1803) na *Malobądzin*, kapitana starostę będzinśkiego, którego z Magdaleny v. Schamb syn Józef († 1833) na *Malobądzin*, wyniesiony do godności hrabiów pruskich w r. 1798, ożeniony *Imo voto* z Konstancją hr. z *Granowa* Wodzicka, *2do voto* z Jadwigą Siemienską, zostawił córek dwie: Felicyą za Franciszkiem Weżyk i Ludwikę za Wincentym Siemienskim. 2) Józefa (który po stryju Janie Krzysztofie otrzymał ordynacyą łowczego łączycykiego († 1765), ożenionego *Imo voto* z Agatą z *Dobnia* Dobińska, *2do voto* z Anną Waxmann, którego synowie: Jan Nepomucen ordynat myśłowski, podczaszy wendeński, ożeniony z Katarzyną Szwykowską i Wincenty ordynat myśłowski, chorąży wojsk pruskich † 1780. 3) Felicyana ordynata myśłowskiego, generał-adjutanta, ten umarł w r. 1806 zostawiwszy z Heleny z *Łętowa* Łętowskiej synów trzech: a) Karola († 1839) na *Dusznie*, szambelana, ożenionego *Imo voto* z Joanną hr. Grzemska, *2do voto* z Teklą Beldowską, którego syn także Karol, b) Jana Kantego (1758) którego z Elżbiety z *Jasienicy* Jaklińskiej córka Eleonora za Mieroszowskim i syn August ożeniony z Teodozją Bogusławską, która mu powiła córkę Elżbietę i syna Tadeusza dziedzica Wyganowic i c) Stanisława († 1824) ordynata myśłowskiego, który z Kunegundy hr. Zborowskiej prócz córek dwóch: Franciszki za Sewerynem hr. Zborowskim i Heleny za Ludwikiem Jędrzejowicz, zostawił synów trzech: 1) Ignacego († 1854) ordynata, pułkownika sztabu głównego wojsk polsk. (poetę artystę). 2) Alexandra († 1846) ordynata myśłowskiego i 3) Jana († 1867) na *Piaskowej Skale*, senatora i reprezentanta miasta Krakowa, ten *Imo voto* z Wiktoryi Klose (*2do voto* miał Teklę Beldowską, ale z tej nie miał potomstwa) prócz córki Wiktoryi za Karolem Dembińskim, zostawił synów dwóch: Stanisława i Sobiesława (ci w r. 1869 wyniesieni do godności hrabiów austriackich, przyczem pomnożono ich herb *Slepourown* w ten sposób: Tarcza niebieska prawą wskośną czerwoną ze srebrnymi obwódkami wstęgą przedzielona, pod wstęgą *Slepourown* w lewo obrócony; nad wstęgą szałski czarny orzeł ze srebrnym księżycem na piersiach. Tarcza przykryta hrabiowską koroną; nad nią dwa hełmy z koronami, na prawym kruk z pierścieniem w dziobie w lewo obrócony, na lewym orzeł jak na tarczy). Z tych Stanisław (ur. 1827) na *Karniowicach*, fundator domu ordynackiego zatwierdzonego przez cesarza Józefa I, obecnie c. k. namiestnik w Hecogowinie, kawaler orderu żelaznej korony, r. 1868 zaślubił Emilię Oesterle, z której ma synów trzech: Krzysztofa, Sobiesława ożenionego z Anną Oesterle-Borgeand i Jana. — Sobiesław drugi syn Jana, na *Piaskowej Skale* i *Gotkowicach*, ordynat (ur. 1820) zaślubił r. 1848 Julię *Lubicz* Gruszecką i z tej ma córkę Cezarynę za Stanisławem hr. Witold-Alexandrowiczem. — Trzeci syn Wojciecha podwojewodziego krak. — Wojciech (1650) na *Mieroszowicach*, starosta sławkowski, z Elżbiety z *Czaplina* Czaplińskiej zostawił synów pięciu: 1) Jerzego prałata, kustosa kapituły kamienieckiej, 2) Gabryela na *Dziemierzycach*, chorążego ruskiego, tego z N. Kozłowskiej synowie: Jacek ożeniony z Anielą Grodzicką, Leonard i Andrzej ożeniony z Waleryą Zwirkowską; 3) Kantego na *Suliszowie*, szambelana, ten z N. Dembińskiej zostawił syna Józefa na *Suliszowie*, majora, szefa bióra w ministerstwie wojny, którego z Eleonory Mieroszowskiej córka Helena za Trepką i Władysław ożeniony z Felicyą Laskowską; 4) Wojciecha cześnika halickiego i nurskiego, tego syn Jacek senator miasta Krakowa (pierwszy podał myśl usypania mogiły Kościuszce), zaślubił Barbarę Wilczek, z której zostało córek trzy: Lucyna, Antonina za Nowosielskim i Helena za Darowskim i 5) Jana. — Czwarty syn Wojciecha podwojewodziego, Walenty (1693) z Maryanny Steżyckiej miał syna Marcina cześnika kijowskiego, który z Barbary Tomickiej zostawił córkę Joannę za Szymonem z *Dzieciotłowa* Dzieciotłowskim.

Mirowicki, w wolińskim. Philon Piotr pisarz skarbu kor. 1632. Alexander 1648. *Niesiecki*.

Mirowski h. *Niesobia*, w sieradzkim i indziej. Marcin i Alexander w mazowieckim 1648. Jan w mińskim 1632. *Nies*.

Mirski h. *Białymia*, (z tą jednak różnicą, że nad podkową strzała, nie na krzyżu stoi, ale przez jabłko, a raczej przez księżyc w pełni, na hełmie trzy pióra strusie), w księstwie litewskim. — Sebastyan sędzia z braclawski, którego syn Jarosław podkomorzy braclawski 1662. Hrehory brat Sebastjana, strażnik ks. litewskiego, pułkownik król., żołnierz odważny, poseł na sejm 1647, miał za sobą Kapaszczewską, z której syn pod Szklowem zginął od Moskwy. Córek zostało się sześć, z tych jedna za Oborskim h. *Roch*, druga za Kłokockim chorążym mińskim, trzecia za Czyżem, czwarta za Stanisławem Niezabitowskim h. *Lubicz*, piąta za Brzostowskim Ligeza h. *Półkozic* podstolim rawskim, szóstą za Cudnowskim. Jędrzej łowczy nowogrodzki 1703. N. deputat na trybunał litewski 1697. Niektórzy tego są zdania, że dom Mirskich pochodzi od Włodzimierza monarchy ruskiego, który między dwunastu synami miał syna Światopelka księcia twerskiego, ten zaś zostawił dwóch synów: Jędrzeja i Dymitra księżęta Twerscy, od których poszły księżęta Czetywertyński i Mirscy. Józefat Antoni marszałek braclawski, poseł na konwokacyą 1733, porucznik u ks. Radziwiła. Jan podczaszy braclawski 1700. *Nies*. — Antoni w r. 1778 podkomorzy

braclawski. Antoni sędzia z szawelski. W r. 1788 Jan sędzia braclawski. Tadeusz miecznik *Krasioki*. — Ewelina ks. Światopełk Mirska za Adamem Chrapowickim. — Teofil, syn Pawła dziedzic dóbr Hańcza w gub. augustowskiej, miał za sobą Maryannę Nostitz-Jackowską, z której oprócz córek dwóch: Maryanny † 1835 i Bolesławy (ur. 1831) za Wilhelmem Rodis, zostało synów trzech: 1) Włodzimierz (ur. 1824 † 1856) ożeniony z Anną Simon, 2) Dymitr (ur. 1825) generał jazdy wojsk ros., ożeniony z Zofią ks. Orbeliani (ich dzieci: Marya za ks. Orbeliani, Olga za ks. Bariatińskim, Nina za Włodzimierzem Dehn'em generałem ros. i Piotr oficer wojsk ros.) i 3) Mikołaj (ur. 1833) generał ros., ożeniony z Kleopatrą Aniczkow (ich dzieci: Dymitr, Paweł, Jan i Mikołaj). —

Z innej linii kwitnącej głównie w powiecie braclawskim, Stanisław pisarz w lit., umarł 1805, zostawiwszy syna Adama Napoleona († 1861). Do tejże linii zdaje się należą: Wisław syn Iwona marszałka szlachty dziśnieńskiego, dziedzic dóbr Kamionopol, ożeniony z Józefą Korkorowicz, — Hubert syn Jana († 1850) z Barbary Borkiewiczówny urodzony, wnuk Ignacego marszałka dzisieńskiego, — Tomasz syn Tadeusza dziedzica dóbr Poddzisznie, miecznika braclawskiego, kapitana wojsk polsk., ten z Konstancją Wołowską miał córek dwie: Adelę za ks. Drucko-Sokolnickim, Marya za Henrykiem Łopacińskim i synów trzech: Kazimierza dziedzica dóbr Woroniec (jego syn Czesław), Wiktoryna dziedzica dóbr Miedzyrzec, ożenionego z Laurą Czyżewicką (jego synowie: Mieczysław i Wiktor) i Eugeniusza dziedzica dóbr Poddzisznie, ożenionego z Piotrowską.

Mirski h. *Jastrzębiec*. O tych *Niesiecki* nie pisze, lubo pod herbem *Jastrzębiec* wymienia Mirskich. — Jan Mirski miał za żonę Annę Zabłocką h. *Eada*. *Inscript. Pozn.* 1726 V. 136.

Mirski h. *Jelita*. N. miał za sobą Katarzynę Pachonską. *Nies*.

Mirzewski. Stanisław i synowie jego Jan i Sebastyan nobilitowany r. 1541. *Metr. kor. fol.* 396.

Miściecki. *Kurop. i Malach*.

Miściowski Stanisław, wymieniony w *Metr. kor.* jako nobilitowany r. 1588. *Czacki*.

Mischurowicz Antoni, kapitan wojsk polsk., wylegitymowany w sądzie z lwowskim r. 1782.

Misiewicz, w Żmudzi. Krzysztof 1621. Jan 1648. Joanna za Piotrem Cielemeckim. *Niesiecki*. — Tego czy innego domu Piotr Paweł Misiewicz uzyskał przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie z lwowskim 1783.

Misiewski h. *Jelita*, w krakowskim. Mikołaj za królów Olbrachta i Alexandra żołniersko służył, zostawił synów trzech: Jakóba, Jędrzeja i Błażeja. Z tych Jakóba syn z Jarzęckiej h. *Rogala*, Mateusz z Przybislawic, burgrabia krakowski, sekretarz król., deputat na trybunał kor., Weżykówna pięciu mu synów powiła: Jana, Hieronima, Adama, Waleryana i Piotra, z tych młodo zmarło czterech, pozostał tylko Adam, który w wielu okazach mężnego serca dał dowody, z Anny Latoszyńskiej h. *Gruf* podczaszanki krakowskiej, z Magdaleny Lyczkówny urodzonej, zostawił córki trzy: Magdalene za Zygmuntem Oleśnickim, drugą za Piotrem Czernym, trzecią za Duninem i synów czterech: Jędrzeja podsejda krakowskiego † 1681, Józefa, Adama i Michała podsejda krakowskiego, którego syn Tomasz Antoni z Smielowej Woli 1686. Drugi syn Mikołaja, brat Jakóba, Jędrzej, pod Obertynem mężny żołnierz, ten z Agnieszki Rupniewskiej spodził czterech synów: Jakóba w Wołoszech doświadczonego kawalera, Jana Czop nazwanego, Zygmunta *steriles* i Stanisława, ten miał za sobą *Imo voto* Kuczkowską, *2do voto* Zofią Wilkocką h. *Nieczuja*, umarł 1613, synowie jego: Floryan przeciwko Skinder Baszy odważnie stawając poległ na placu, Gabryel ożeniony z Bystrzonowską h. *Starykoń*, Krzysztof pod Smoleńskiem wojował z Moskwą. Trzeci syn Mikołaja, brat Jakóba i Jędrzeja, Błażej, z Anny Gutowskiej miał trzech synów: Bartłomieja, Macieja i Mikołaja. Michał z Smielowskiej Woli 1674. Adam, Józef, Jędrzej 1705. Konstancya zakonnica w Krakowie 1666. *Niesiecki*.

Misiewski h. *Prawdzie*, w z. sochaczewskiej. Zygmunt z Mischewa miał za sobą Dorotę Krasińską stolnikównę ciechanowską 1490. *Niesiecki*.

Misiewski h. *Prus 2do*, w płockiem i kujawskim. Misiewska była za Maciejem Pampowskim. N. za Piotrem Czarneckim h. *Łodzia*. *Niesiecki*.

Misiowski h. *Pilawa*, w Podgórzu. Stanisław 1687. N. miał za sobą Dorotę Oraczewską. *Nies*. — Tego czy innego domu Misiowsy wymienieni w *Metr. kor.* jako nobilitowani r. 1574. *Czacki*.

Misiuina h. *Kowica*. Z Litwy do Polski przenieśli się. N. podstoli łukowski 1680. Stefan w wolińskim stolnik połocki, pułkownik ordynacyi ostrogskiej i dubieńskiej, miał za sobą *Imo voto* Barbarę Białogłowską, *2do voto* Zofią Grocholską, ta mu powiła córek dwie, z których jedna za Burzymowskim cześnikiem, druga Magdalena, synów zaś czterech: Józefa *ster.*, Konstantego *ster.*, Ignacego i Filipa. Józef podczaszy. N. miał za sobą Rosnowską *ster.* N. w Litwie umarł bezpotomny. *Niesiecki*.

Misiurkiewicz bez herbu. Łukasz. *Spis szl. kr. p.* 1851.

Miskiewicz. *Nobilit. praec. scart.* w konst. r. 1775 fol. 144. *Malach*.

Miskowski h. Grabia, pod Pułtuskim. *Pap. i Okolski* wyraźnie mówią o nich, Miskowskimi ich pisząc. *Niesiecki*.

Misliński, Piotr z płockiego podpisał elekcyą króla Jana Kazimierza.

Missopad h. Łabędź, Mikołaj kasztelan czechowski 1505. Anna łowczanka sandomierska za Krzysztofem Miękickim. Piotr Koniński z Zajączkowie sędzia z sandomierski 1449. Stefan Dunin z Konina podkomorzy brzeski kujawski, Jan podsędek sandomierski 1435. Piotr kasztelan sieradzki. Jędrzej Dunin Koniński podpisał elekcyą króla Władysława IV. Stanisław Cwikła z Konina h. *Łabędź*.

Miszewski, w powiecie prasnym itd. *Malach. i Kurop.* — W r. 1778 Jacek podstoli oświęcimski. Jakób łowczy prasnyński *Krasicki*.

Miszewski h. Lubicz, Jan syn Stefana. Tymoteusz syn Bernarda. Franciszek syn Jakoba. Izabela i Emilia córki Bernarda. Franciszek i Józefat synowie Felicyana. Jan syn Mateusza, Wojciech syn Jana i Franciszek syn Piotra. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Miszkiel h. Prus 2do, Jan, Antoni, Mateusz, ksiądz Wincenty, Bartłomiej, Andrzej i Dominik synowie Wincentego. Józef syn Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Miszkowscy wymienieni w *Metr. kor.* jako nobilitowani r. 1557. *Czacki*.

Miszlewski, Jan w mściławskim podpisał elekcyą króla Jana Kazim. *Niesiecki*.

Misztołt h. Lubicz, Jan w Żmudzi 1621. Z tych niektórzy osiedli w pow. wilkomierskim i nowogrodzkim. Krzysztof podczaszy wendeński, z Katarzyny Kierznowskiej, wnuczki wojewody nowogrodzkiego, spłodził córkę Zofią za Janem Tropiańskim strażnikiem żmudzkiem i synów trzech: Stanisława, ten bezżenny umarł, Antoniego, ten w zakonie Soc. Jesu rządził kolegium nowogrodzkie 1724. Mikołaj z Elżbiety Włochowiczówny ma potomstwo. Piotr w Żmudzi 1648. *Niesiecki*.

Mitarowski h. Prus 2do, w ks. litewskim. Józef kapitan w wojsku litewskim, deputat na trybunał lit. z pow. starodubowskiego 1731. *Niesiecki*. — Wincenty Mitarowski dziedzic dóbr Horodziej, Korek, Korotnicy i Worotyszcz, brygadyer wojsk litewsk. 1794, zostawił syna Ksawerego († 1863) prezesa sądów gran. nowogrodzkich, po którym z Zuzanny Skirmuntówny zostało synów dwóch: Kazimierz (ur. 1826) i Alexander (ur. 1828) współwłaściciel dóbr Trzyrzysz w pow. sokolskim. Rafał generał-adjutant króla Stanisława Augusta, z Eleonory Krajewskiej zostawił synów trzech: 1) Józefa (ten miał córkę N. za Michałowskim i syna Konstantego, po którym zostało synów dwóch: Bolesław i Witold), 2) Antoniego (tego synowie Alexander i Tadeusz) i 3) Stanisława bezpotomnego.

Mitaszewicz, w konst. r. 1678. *Malach.*

Mitczenska Wasyl *nobilit.* w konst. r. 1659 fol. 60. *Malach.*

Mitchel, *Indig.* w konst. r. 1779 fol. 144. *Malach.*

Mitian, w pow. wilkomierskim. Stefan podpisał elekcyą Jana III. *Niesiecki*.

Mitkiewicz, Różne domy Mitkiewiczów przydomki sobie przypisują w Litwie. Filon Mitkiewicz z mińskiego wojew. poseł na sejm 1629, ztamtąd deputat na trybunał fiskalny wileński. Józef w Żmudzi 1521. Jerzy w mozyrskim 1648. N. za Jerzym Bilewiczem starostą generalnym żmudzkiem. *Niesiecki*.

Mitrowski h. Rawicz. *Malach.*

Mitte h. Nagody, Teodor syn Karola. *Spis szl. król. polsk. 1854.*

Mittleton, w kowieńskim itd. *Kurop. i Malach.*

Mitscha h. wł. Franciszek radca nadworny, Juliusz i Edmund radca sądu karnego, wnukowie Franciszka, Edward, Henryk i Adam synowie Edmunda, wpisani do ksiąg szlachty galic.

Mitzler de Kolof nobilit. non praec. scart. w konst. 1768. *Malach.*

Miw herb: Tarcza przedzielona, w pierwszej części pole próżne, w drugiej mur o siedmiu rzędach, na wierzchu dwa stopnie próżne; nad hełmem chorągiew. *Krzyżanowski*.

Mizgier, w słonimskim i nowogrodzkim. N. podczaszy wołkowiski. *Niesiecki*.

Młacki h. Prus 3tio, w ziemi czerskiej. Scibor z Młacza podsędek z czerski 1525. Waleryana sławi męstwo *Pap. Niesiecki*.

Mleczo h. Doliwa, w ks. litewskim i żmudzkiem i w krakowskim woj. Z tych trzech braci Jan, Mikołaj i Jerzy, Jędrzej zaś tych stryjeczny. Jan sędzia z żmudzki 1616, w r. 1626 poseł na sejm, ztamtąd deputat na trybunał fiskalny lit., syn jego Wiktor Konstantyn sędzia z żmudzki 1661, regimentarz wojska żmudzkiego podczas rozruchów szwedzkich r. 1656, w r. 1670 starosta żmudzki. Córka jego Konstancya za Janem Władysławem Brzostowskim referendarzem litewskim, druga z Zygmuntem Rajeckim. Mikołaj brat Jana sędziego, podkomorzy orszański, poseł na sejm 1631. Jerzy, drugi brat Jana, pisarz z upitski, z sejmu 1613 komisarz do granic od Kurlandyi, syn jego Jan Kazimierz podsędek i poseł upitski 1648. Jędrzej brat ich stryjeczny, sędzia z upitski 1613. N. sędzia z wilkomierski, miał za sobą Katarzynę, córkę Macieja Oginieckiego, cywunia wileńskiego. Albrycht Konstanty podstarości żmudzki r. 1674. Mieczysław z Szkopów

Mleczo struczasy król. 1632. Piotr w krakowskim 1705. Jerzy w zakonie Soc. Jesu † 1720. Siostra rodzona starosty żmudzkiego, *Imo voto* za Sumorokiem stolnikiem kowieńskim, *2do voto* za Hieronimem Oziębłowskim. *Niesiecki*. Obacz *Dodatek*.

Mleczo h. Korczak, w podlaskim. Grzymisław starosta kobryński. Wojciech podkomorzy drohicki, poseł na sejm 1616. Bolesław starosta mielnicki 1638. Wojciech Emeryk wojewoda podlaski 1670, miał za sobą Emerencyannę Stadnicką, wdowę po Jędrzeju Ostrorogu, ale z nią *sterilis*. Stanisław łowczy mielnicki 1674. Izabela podkomorzanka drohicka za Krzysztofem Szujkim podstolim brześciańskim, na nią spadła sukcesya po wojewodzie podlaskim. *Niesiecki*.

Mleczkowski, w mazowieckim. Marcin 1648 w z. liwskiej. Jan sędzia kapturowy liwski 1632. *Nies.*

Mlicki h. Dolega, de Mlice w płockiem. Goliasz z Mlic 1452. Anna zakonnica sądecka 1701. Zofia Mleka 1630 cudownie od wielkiej choroby była uwolniona. Jan kanonik gnieźnieński, viceprezydent trybunału kor. 1738. *Niesiecki*. — Familia Mlickich dawno w Prusiech osiadła a osobliwie w księstwie warmińskim, gdzie ich dawniej zwano *Melita*. Brat Jana kanonika gnieźnieńskiego (jak wyżej) miał wieś pod Lublinem. W r. 1788 Kajetan kasztelan raciański. Zygmunt w Warmii pułkownik w wojsku kor., z Hatyńskiej spłodził dwie córki i synów ośmiu: Józefa majora w wojsku polskim, Antoniego i Jana, ci w wojsku austriackim, Zygmunta i Achacego także oficerów w wojsku polskim, Karola, ten w wojsku pruskim i Bernarda Alojzego księdza. Brat Zygmunta pułkownika, Ludwik, z Knobelsdorffówny spłodził synów dwóch: Wojciecha, ten żołądkiem w wojsku polskim prowadząc młodo umarł i Jana dziedzica *na Marczanach*, ten z Rybczyńską bezdzietny. Siostra ich Konstancya za Wilkańcem. *Kras.* — Jan w r. 1731 dziedziczył dobra Bronowo w woj. płockiem. *Herb. rodz. szl. 1853.*

de Mlicze Jakób wymieniony w *Metr. kor.* r. 1530 fol. 27 jako nobilitowany. *Czacki*.

Miaskowski h. Leliwa. Miaskowski podobno być miał. *Niesiecki*.

Miochowski h. Belina, w mazowieckim woj. Piotr 1648. To *Niesiecki*. — Bobrowicz pisze na podstawie „dokumentów familijnych“, że Miochowscy już w XV w. ukazują się w aktach z warszawskich i że dziedziczyli na *Miochowie, Młochówku, Młochowskiej woli, Dantewicach, Grudowie Zaborowie, Starej wsi, Krakowianach i Pławach*. Jedni z nich brali przydomek *Buka*, drudzy *Ruśniak*. Paweł, Jan sędzia łowicki, Jan syn Jana, ożeniony z Zawiszanką z *Budziszyna*, Stanisław, Andrzej, Bartłomiej (*akta gr. warsz. i tarczyńskie*). W aktach metryki kor. znajduje się przywilej książąt mazowieckich r. 1523 uwalniający Jana *Buka de Miochowo*, krewnego Prazmowskiego, od wszelkich sądów i podatków; r. 1601 tamże jest dział dóbr Zaborowa, Zaborowskiej woli i Bielut między Zygmuntem, Mikołajem i Jurgianem Miochowskimi. Piotr nabywa dobra Many r. 1666, Jezierzany r. 1672. W r. 1697 podpisali elekcyą króla Augusta II: Adam, Kazimierz i Marcin z z. warszawskiej, Piotr zaś i Stanisław z ziemi czerskiej. Antoni syn Józefa, wnuk Piotra, dziedzic Kocieszewa, burgrabia czerski 1762, miał kilku synów, z których starszy Paweł (ten spłacił Piotra i innych braci z ich części Kocieszewa r. 1789), komornik i burgrabia czerski, miał syna Michała na *Kociszewie*, w r. 1809 kapitana wojsk polsk. w Hiszpanii (jego synowie Jan i Tadeusz i córka Józefa za Ludwikiem Boguckim inżynierem, dziedzicem dóbr Zaskzowa pod Ciechanowem). — Młodszy syn Antoniego — Piotr, regent czerski, r. 1792 trzymał zastawem wieś Żyrowek a w posesyi Opołdzew i Karniewek, poniósłszy wielkie szkody przez wojnę r. 1812 i pożar r. 1816, — wyniósł się na Wołyń; miał za sobą Zaleską h. *Lubicz*, z której syn Maksymilian urzędnik w ros. ministerstwie oświecenia. W Heroldyi król. polsk. legitymował się (oprócz powyższych) Jan syn Franciszka.

Młocki h. Prawdzie, w księstwie litewskim i w Polsce. Jędrzej starosta chełmiński, pierwszy z tym herbem w Litwie osiadł, sławny rycerz i pułkownik w Moskwie i w Inflanciech, osobliwie pod Kircholmem r. 1605, miał za sobą Krystynę Massalską, siostrę wojewody mińskiego Alexandra, wdowę po Lwie Kurczu wojewodzie derpskim i po Janie Zienowiczu kasztelanu smoleńskim, z której córka Anna za Hieronimem Kryszpinem Kirszenszteinem podskarbiem lit. i synowie dwaj: Jan Karol starosta piński, poseł na sejm 1661 i Jędrzej Kazimierz, którego żona Brzowska wojewodzianka brzeska lit. Kasper dziekan płocki. Jakób Soc. Jesu † w Rydze 1611 (był to stryj jego wzywz wspomniany Jędrzej). Są i w bełzkiem. Jędrzej 1648. N. miał za sobą Katarzynę Lipską chorążankę horodelską, z której syn Rafał i córka Barbara *Imo voto* za Michałem Nartowskim, *2do voto* za Franciszkiem Starczewskim. N. za Bieniedzkim h. *Korab*, Jadwiga za Stefanem Komorowskim h. *Korczak*, Anna za Dominikiem Krasieńskim kasztelanem ciechanowskim. Są i w ciechanowskiej i zakroczymskiej ziemi, Stanisław stolnik ciechanowski 1632. Stanisław pisarz z ciechanowski 1648. Paweł sędzia z ciechanowski, poseł na sejm 1666. Paweł stolnik zakroczymski 1703. Stanisław wojski zakroczymski 1697. Michał starosta zakroczymski, deputat na trybunał kor. 1723. N. za Mikołajem Dyakowskim. Wojciech podczaszy płocki, miał za sobą Westlówną kasztelanek ciechanowską. *Niesiecki*. — Do tego domu zdaje się należeć Alfred (ur. 1804 † 1882) syn Jakóba z Borzęckiej urodzony, w r. 1869 poseł na sejm galicyjski,

autor kilku dzieł, członek wszystkich niemal instytucji publicznych w Lwowie, które w znacznej części był swój i rozwój zawdzięczają gorliwej i pożytecznej jego działalności, z Sikorskiej (zaślub. w r. 1828) zostawił potomstwo. — W r. 1778 Szymon archidyakon dobrzyński. Franciszek chorąży czerniechowski pojął Młocką. Młocki (Michał jak wyżej) starosta zakroczyński, z Sobolewskiej zostawił syna N. starostę zakroczyńskiego i córkę za Młockim chorążym czerniechowskim. W r. 1788 Franciszek stolnik warszawski. Są Młoccy także w woj. wolińskim, z tych Franciszek kasztelan woliński 1783-1796 i brat jego Szymon biskup włodzimierski. Helena Młocka za Andrzejem Reklewskim.

Młocki h. *Prus Stio*, w czerskiej ziemi. Ludwik poseł z rozańskiej, Wojciech, Jerzy sędzia smoleński w ziemi czerskiej 1674. *Niesiecki*.

Młodawski h. *Murdelio*, patrz pod tym herbem; inni ich piszą Włodawski. *Niesiecki*.

Młodecki h. *Półkozic*, w sandomierskiem. N. miał za sobą Młodziejowską, siostrę podskarbiego nadwornego. Mikołaj podstarości przemyski 1550. Jerzy kustosz sandomierski, kanonik warszawski 1615. Stanisław brat jego, którego syn Jerzy w zakonie Soc. Jesu † 1627. Anna za Janem Starskim h. *Abdank* burgrabim i sędzią gr. krakowskim 1641. N. za Dominikiem Chojnackim. Maciej z Młodecina 1674. Michał kanonik kamieniecki, deputat na trybunał kor. 1695. N. miał za sobą Jarzyniankę podczaszankę kor. Tyle *Niesiecki*. — Dokładniejszą genealogią tej przastarzej rodziny odkładając do *Dodatku*, ograniczamy się tu na podaniu krótkiej o niej wiadomości, zaczerpniętej z wywodu zatwierzonego przez heroldyę petersburską. I tak: Mikołaj, dziedzic Wielkiego Młodecina (o którym namienia wyżej *Nies.*), miał za sobą N. Kochanowską h. *Korwin*, z której synowie: Jerzy kustosz sandomierski, kanonik warszawski i Stanisław na *Wielkim Młodecinie*, ten z N. Podkańską h. *Brochowicz* miał synów dwóch: Jerzego w zakonie Soc. Jesu i Arnolfa, którego z Agaty Badowskiej syn Stefan miał za sobą Zofią Krasowską h. *Slepowron*, z której syn Zygmunt, *trzeci* z rządu po Samuelu Młodeckim lennik koszowski, zaślubił Apolonią Skarżewską h. *Radwan*, ta mu powiła synów trzech: Macieja, Jana i Konstantego Pawła, po tym ostatnim z Barbary z *Wysokiego Kaszowskiej* zostało synów czterech, z tych najmłodszy Franciszek Antoni podkomorzy nowogrodzki, miał za sobą Zofią Jełowicką h. *wł.* (ta wyszła in *2do voto* za Konstancyą Olizara), z której syn Józef Marcin podkomorzy JKM., kawaler orderu ś. Stanisława, *dziesiąty* z rządu lennik koszowski i dziedzic dóbr Woronczyn, Warbowic, Werby, Ratniów, Sernik i wielu innych — zaślubił Domicelę hr. Krasicką, z której córka Honorata wyszła za Janusza ks. Sapiehę i syn Jan Kazimierz, *jedenasty* lennik koszowski, przez sądu głównego gub. wolińsk., następnie marszałek szlachty dubieński, po którym z Doroty hr. Potockiej h. *Piława* zostało następujące potomstwo: 1) Józef, *dwunasty* lennik koszowski, dziedzic dóbr Monasterzyska w Galicyi, w r. 1881 bullą *) ojca ś. Leona XIII wyniesiony do godności

*) Którą przytaczamy tu dosłownie: Leo P. P. XIII Dilecto Filio Josepho Nicolao Antonio Martino a Allodeim Młodecki Dynastae de Koszowata. Dilecte Fili, Salutem et Apostolicam Benedictionem. Amplissimos titulos ad suos quoque posteros ac descendentes transmittendos tuis decernere solemus viris, qui ab avis et majoribus illustres, ac divitiarum copia florentes, nihil prius, nihil potius ducant quam sese religionis catholicae studiosissimos exhibere. Jam vero quum Nobis constituerit te antiquo genere clarum, opibusque abundantem, pietatis laude ac virtutum ornatu enitere, omniaque perpeti, quam catholicae deesse religioni maluisse in eam mentem venimus, ut splendidissimo te exornemus titulo, qui non tuae vitae terminis finiatur. Te igitur praecipuo honore decorare volentes, et a quibus vis, excommunicationis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis, et poenis quovis modo vel causa latis; quas si forte incurreris, hujus tantum rei gratia absolventes ac absolutum fore censentes, Apostolica auctoritate Nostra, harum Litterarum vite tuosque posteros ac descendentes in primogenitorum linea masculina tantum, dummodo hi ex legitimis nuptiis sint progenti, et in catholica religione, atque in fide et obsequio erga sanctam Sedem Apostolicam perseverent, Comites facimus, constituimus, et renuntiamus. Proinde tibi ac tuis posteris et descendentes supradictis concedimus, ut praenobili, hoc titulo in privatis publicisque tabulis in diplomatibus quibusque, et in Apostolicis etiam Litteris dici et appellari, utque omnibus et singulis iuribus, honoribus, privilegiis, praerogativis, praeminentiis, quibus alii hoc nobilitatis titulo insignes ex juris praescripto vel ex usu et consuetudine utuntur, fruuntur, uti ac frui licite possitis et valeatis Decernentes has Litteras Nostras firmas validas et efficaces, existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri atque obtinere, ac tibi tuisque posteris et descendentes supradictis in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices et delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores nec non S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos ac Nuntios judicari ac definiri debere, irritumque esse et inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus in contrarium facien-

hrabiów, ożeniony z Dorotą ks. Lubomirską (ich dzieci: Władysław, Marya i Jadwiga), 2) Kazimierz dziedzic dóbr Brody w Galicyi, 3) Marya za Adamem Gorayskim i 4) Pelagia za Leopoldem hr. Poletyllą.

Teżoż domu ale innej linii: Edward dziedzic dóbr Wilczkowa w królestwie polskiem, miał za sobą Waleryą de Leo, z której został syn Henryk i córka Adela za Wacławem Toczyńskim, Stanisław syn Kazimierza, Antoni syn Stanisława i Stefan syn Jana, udowodnili szlacheństwo w Heroldyi król. polsk. Obacz *Dodatek*.

Młodkowski h. *Lelwa*, w woj. sandomierskiem. Stanisław w zakonie Soc. Jesu rządził kolegium ostrogskie, † 1711. *Nies.*

Młodnicki h. *Korwin*, w radomskim pow. Jacek proboszcz tarłowski i Stanisław 1648. *Niesiecki*. **Młodowski** h. *Murdelio*. *Kurop. i Malachowski*. — Antonin, biskup turowski, koadjutor piński, podpisał z pow. mozyrskiego elekcyą króla Stanisława Augusta.

Młodyński h. *Lubicz*, w zakrzeńskiem. *Okolski* w indexie położył Młodziński. *Nies.*

Młodzianowski bez herbu. Benedykt. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Młodzianowski h. *Dąbrowa*, w ciechanowskiej ziemi, w sandomierskiem i w ks. litewskiem. Jakób syn Domarata z Karniowa, jeden z czterech braci, pierwszy Młodzianowski nazwany. Wojciech i synowiec jego Stefan, pierwsi w Litwie osiedli. Wojciech spłodził trzech synów: Jana w zakonie Soc. Jesu, Alexandra stolnika mozyrskiego (syn jego N. na dworze Sapiehy wojewody połockiego), Felicjana i Jędrzeja Soc. Jesu. Stefan, synowiec Wojciecha o którym wyżej, zostawił syna Jana. W ciechanowskiej ziemi ci kwitnęli: N. którego żona Podoska sędzianka ciechanowska, Maciej, Dominik, Tomasz, Piotr, Jan r. 1632. Jan starosta janowski 1648. Jan pisarz z płocki 1704. Tomasz w zakonie Soc. Jesu † 1686. N. kasztelanka lubaczowska była za Franciszkiem Tarłem starostą wielunińskim, ojciec jej zdaje się miał za sobą Czyżowską. Elżbieta za Pawłem Kuklińskim podstolim mielnickim. *Niesiecki*. — W r. 1778 Stanisław podstoli i sędzia ciechanowski. Alexander komornik graniczny tejże ziemi. *Kras.* — N. kasztelan lubaczowski 1715-1725. Alexander w r. 1764 dziedziczył wieś Wólkę Łaniecką a Stanisław, sędzia gr. ciechanowski do r. 1774, dobra Piłowo posiadał. *Herb. rodz. szlach. król. polsk. 1853*.

Młodzianowski h. *Młodzian*. Roman syn Franciszka. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Młodziejowski h. *Korab*, w poznańskiem. Z tych Chryzostom, dóbr Młodziejowic, Taczały i Szczytnicy dziedzic, spłodził dwie córki: Krystynę za Janem Otuskim i Zofią za Janem Radeckim i synów siedmiu: Wojciecha, Marcina, Sylwestra, Jędrzeja, Chryzostoma bezpotomnych, Jana (ten z Barbary Jabłkowskiej miał syna Jacka) i Łukasza, ten spłodził córki dwie: Annę za Janem Turskim i Felicjanę za Chryzostosem Moszczyńskim i synów czterech: 1) Franciszka, którego z Maryanny Skrzetuskiej potomstwo: Łukasz zakonnik, Stanisław *Imo voto* z Barszczewską, *2do voto* z Mazyńską *ster.*, Katarzyna za Stefanem Bojanowskim, Urszula zakonnica, 2) Kaspra, ten *Imo voto* miał za sobą Gertrudę Cyronównę, *2do voto* Witowską, z której dzieci: Bazyl w zakonie karmelitańskim umarł w Gdańsku kaznodzieją, Józef i córka Agnieszka za Franciszkiem Kurczewskim, 3) Wilbrorda, ten *Imo voto* z Jadwigą Żydowską h. *Doliwa* miał syna Stanisława (tego syn Jędrzej w zakonie Soc. Jesu, *2do voto* z Strzałkowską h. *Godziemba* miał dwie córki: Maryannę i Teresę i syna Melchiora, od którego z Anny Szyszyńskiej został się syn Maciej ożeniony z Anną Głuchowską; 4) Stanisława, ten z Katarzyny Dobrzewskiej miał syna Jędrzeja, którego dwie żony były: Teofila Konarska i Wilczyńska, z tych córki: Barbara za Piotrem Konarzewskim, Urszula za Piotrem Bardskim, Zofia, Katarzyna i syn Teodor. Wilbrord, wiadomo czy nie rodzony brat Chryzostoma na początku wymienionego, którego córki Maryanna i Magdalena za Piotrem Klonowskim i synów dwóch: Malcher *ster.* i Sebastian, który z Zofią Dobrosławską zostawił czterech synów: Jędrzeja z Anną Bzowską bezdzietnego, Stanisława również *ster.*, Wojciechowi zaś Anna Sobieścińska powiła syna Swentosława ale *ster.*, Katarzynę za Stanisławem Smarzewskim, Teresę za Stanisławem Drachowskim, Zofią *Imo voto* za Ossowskim, *2do voto* za Wojciechem Kokowskim. Jan czwarty syn Sebastiana z Dobrosławskiej, z Agnieszką Gorazdowską miał syna Jana, ten *Imo voto* z Zofii Gostkowskiej spłodził trzech synów: Jędrzeja i Piotra bezdzietnych, i Franciszka, tego syn Jan ożeniony z Wolską i córka Anna za Władysławem Miedzwiedzkim; *2do voto* z Krystyny Skoroszewskiej spłodził dwie córki: Rozalią i Barbarę za Janem Rembowski i syna Stanisława, ten umarł 1743, zostawiwszy z Maryanny Dominikowskiej pięciu synów: Fabiana, Macieja, Bernarda, Jędrzeja i Antoniego. Grób domu tego w Graboszewie. *Niesiecki*. — Andrzej Stanisław biskup poznański, kanclerz w. kor., minister biegły i uczony, umarł 1780, brat

tibus quibuscumque. Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX Augusti MDCCCLXXXI Pontificatus Nostri Anno Quarto. Th. Cardinalis Mertel, m. p.

(Miejsce pieczęci, w otoku której napis: Leo XIII. Pont. Max.)

jego N. surogat poznański, drugi brat Ludwik kasztelan nakielski i siostra N. za Humnickim. — Mikołaj Młodziejowski z Katarzyną Wizembergówną miał syna Mikołaja, który z Katarzyną de Raczkowiec spłodził córkę Franciszkę za Józefem Kościem 1710 (*Acta Cracon.*)

Młodziejowski h. Slepourown, w sandomierskiem. Piotr z Młodziejowic wojski sandomierski 1340. Stanisław kasztelan radomski 1505. Mikołaj miał za sobą Zaborowską h. Rawicz, zostawił z nią dwóch synów i córkę jedną Stefanowską. Z tych Jan był opatem pokrzywnickim, nominatem według *Papra*. na biskupstwo chełmskie, ale nim mu z Rzymu ekspedycja przyszła, przeniósł się na wieczność 1576. Jacek brat Jana opata, podskarbi nadworny kor., starosta krzeczowski i piasecki, zasłużony ojczyźnie, miał za sobą Wielicką sędziankę sandomierską h. Jumosza, z niej syn Jacek chorąży lwiski, poseł 1632 na konwokacyę. Siostra opata i podskarbiego była za Mioddeckim. Olbrycht pojął Szyszkowską synowicę biskupa krakowskiego. Jacek kanonik inflantski. Kazimierz Sebastian, Jan 1648. Jerzy Alexander i Krzysztof 1599. Jędrzej w zakonie Soc. Jesu rządził kolegium krosińskie, † 1727. Barbara za Piotrem Konarzewskim h. Poraj. *Nies.*

Młokosiewicz h. Fuengirola Franciszek syn Felixa, Konstanty, Jan i Ludwik synowie Franciszka. *Spis szl. król. polsk. 1851.* Obacz Fuengirola herb.

Młozewski h. Nowina, w krakowskiem. Jan z Młozewa 1567. Stanisław podsedek krakowski 1584, trzy córki zostawił, jedna z nich Zofia za Stanisławem Czarnockim w Klimuntowie, druga za Janem Palczewskim w Stanisławni, trzecia za Pisarskim, synów zaś dwóch: Mikołaja, który się ożenił z Ligęzianką, z tą spłodził córkę Pieniążkową podczaszycową krakowską i Jan z Kazimierzem z Biberszejna zostawił potomstwo synów i córki. *Nies.* — W r. 1778 N. skarbnik piotrkowski. *Krasicki.*

Młotkowski h. Leliwa. Jan, Marcin i Jan wnuk Marcina, członek Stanów gal., uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w Galicyi 1782 i 1836.

Młozewski, w wołyńskiem wojew. Wojciech r. 1632. Jerzy w podolskiem, Alfons i Zygmunt w pińskiem. *Niesiecki.*

Młyniecki. Szymon Wojciech kanonik i oficyał wileński 1673. *Niesiecki.*

Młynkowski h. Abdank. Dom starodawny w Wielkopolsce i rozrodzony. *Nies.*

Młynski, w powiecie raciańskim itd. *Kurop. i Malach.* — W r. 1778 Eustachy komornik z sęczyki i Alexander cześnik raciański. *Kras.* — Alexander, Eustachy Józef komornik ziemski, porucznik woj. płockiego, Tomasz porucznik pow. niedzbarskiego i Walenty podpisali z woj. płockiem elekcyę króla Stanisława Augusta. Może tu należą: Alexander, Jan, Józef, Jan członek Stanów gal. i Henryk syn Jana także członek Stanów gal., wszyscy wpisani w *Poczet szl. gal.*

Młynski h. Prus 3tio. Tadeusz syn Eustachego, Felix syn Tadeusza, Władysław i Adolf synowie Felixa. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Mnichowicz. *Kurop. i Malachowski.*

Mnichowski h. Lis, czyli raczej Michowski, w woj. sandomierskiem. Jakób Michowski dwudziesty trzeci opat jędrzejowski z tego domu, w r. 1496 został sufraganiem wileńskim. Wojciech wojski lidzki, miał za sobą Dorotę Krasińską sędziankę z ciechanowską. Katarzyna z muranego Mniskowa h. Lubicz Mnichowska, matka Franciszka Krasińskiego biskupa krakowskiego. Anna za Stanisławem Krasińskim wojewodą płockim. Zofia z Brzezin Mnichowska 1583. *Niesiecki.* — Aniela najprzód Suchodolskiego, potem Lubomirskiego wojewody sandomierskiego, nakoniec Tomasz Zamojskiego wojewody lubelskiego i ordynata małżonka. *Nies.*

Mnichowski h. Slepourown, w z. sochaczewskiej. N. dziedziczka na Broniewicach za Mikołajem Broniewskim h. Leliwa. Franciszek w kościele płońskim zabity. Wojciech kasztelan zawichoski, *Bielski fol. 394*, ale ten podobno herbu Lis. *Nies.*

Mniewski h. Jastrzębiec, w mazowieckiem województwie. *Nies.*

Mniewski h. Odrowąż, w sieradzkim woj. *Nies.*

Mniewski h. Ogończyk, w łęczyckiem. Jan za Kazimierza W. mężny kawaler. Paweł za Władysława polskiego i węgierskiego króla, w zasługach swoich i brata swego Jakóba, który w okazyi z Turkami poległ, wziął w nagrodę niektóre dobra. Mikołaj wnuk Pawła, mąż rycerski, z Doroty z Tarnowa Tarnowskiej miał syna Jędrzeja. Tego wnukowie: Jan podsedek ziemski łęczycki 1648, byłwał posem na sejmie i deputatem na trybunały, Jan kasztelan konarski w łęczyckiem r. 1676. N. kasztelanka konarska była za Markiem Bardzińskim pisarzem gr. przedeckim, druga za Pawłem Gembickim kasztelanem łęczyckim. Jędrzej brat rodzony Jana cześnika łęczyckiego, mąż rycerski. Waleryan ich stryjeczny, którego synowie: Jan i Maciej, ludzie także wojenni. Stanisław brat rodzony Waleryana, mąż rycerski w różnych okazjach moskiewskich i inflantskich. N. kasztelan brzeziński 1661. Ludwik z Mniewa, Stefan i Paweł w łęczyckiem 1674. *Nies.* — W r. 1778 Józef podstoli przedecki. Andrzej skarbnik radziejowski. Franciszek podstarości przedecki. *Kras.* — Dionizy kasztelan brzesko-kujawski 1796.

Mniński h. Jelita. Jan syn Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mniszech h. wł. Wszyscy się na to zgadzają, że Mniszechowie z Czech do Polski przyszli i pierwszy z nich Mikołaj Mniszech z Wielkich Kończyc, *) który widząc jawną niechęć na siebie Ferdynanda króla czeskiego, do Polski się udał, gdzie od króla Zygmunta mile przyjęty, w Koronie osiadł i wkrótce został podkomorzym koronnym, starostą łuckim i sokalskim, umarł 1553 (pochowany na zamku krakowskim) zostawiwszy z Kamienieckiej dwie córki: Elżbietę Stadnicką i Barbarę *Imo voto* za Łukaszem Nagórskim starostą garwolińskim, *2do voto* za Janem Firlejem wojewodą krak., *3tio voto* za Janem Dulskim kasztelanem chełmińskim i synów trzech: Jana, Mikołaja i Jerzego. Z tych Jan starosta krasnostawski i jasielski, z Jadwigą Firlejówną wojewodzianki krakowskiej miał synów dwóch: Mikołaja starostę krasnostawskiego i Hieronima. Mikołaj (brat Jana) starosta łukowski miał za sobą Zofią Działyńską, która mu powiła córkę Elżbietę i synów pięciu: Jerzego starostę łukowskiego, Pawła starostę łukowskiego, Michała, Krzysztofa i Jędrzeja starostę lwowskiego i osieckiego 1645, żona jego Salamanka **) hrabianka de Ortemberg, z której synowie: Michał starosta osiecki *ster.*, drugi starosta lwowski, ten z Urszuli Firlejówny, kasztelana kamienieckiego Piotra i Grudzińskiej córki, miał to potomstwo: Piotra *ster.*, Franciszka *ster.* i córkę Sydonię *Imo voto* za Adamem Drzewickim h. Ciołek, podsejdkiem lubelskim, *2do voto* za Kazimierzem Bogatkiem starostą kiślackim. Jerzy († 1613) trzeci syn Mikołaja podkomorzego kor., sanocki i sokalski starosta, poseł od Rzpltej do powitania króla Stefana, potem kasztelan radomski, wreszcie wojewoda sandomierski, miał za sobą Jadwigę Tarłównę chorążankę sandomierską, wielkich dóbr dziedziczkę, z której potomstwo: córki dwie, ***) Maryna *Imo voto* za Dymitrem carem moskiewskim, *2do ****) voto* za Iwanem Marcinowiczem Zaruckim, wszakże i tu fortuna nie służyła, wraz z mężem i synem swoim zginęła; druga Urszula za Konstantyem ks. Wiśniowieckim wojewodą ruskim, tyleż synów: Jan starosta sanocki i Stanisław starosta sanocki, z sejmu 1611 komisarz do granic od Szlaska. Tenże wojewoda *in 2do voto* pojął Zofią ks. Holowczyńską, z której były trzy córki: Anna, Krystyna i Eufrozyna, synów czterech: Mikołaj, Zygmunt (podobno ten Zygmunt miał za sobą Ossolińską starościankę knyszyńską, z której syn Jan podstoli żydaczowski), Stanisław Bonifacy starosta lwowski, poseł na sejm 1633, gdzie na niego różne funkcje ojczyzna włożyła, syn jego Michał; czwarty zaś syn z Holowczyńskiej, Franciszek Bernard kasztelan sądecki, starosta sanocki, u trzech królów w wielkich respektach, Zygmunt albowiem III król polski, portret swój darował mu na złotym okazym klejnocie, *****) Władysław go na kasztelanię sądecką wyniósł, umarł 1661, Barbara z Zmigroda Stadnicka dwie mu córki powiła: Urszulę Teresę za ks. Konstantym Wiśniowieckim wojewodą bełzkim i Franciszkę Barbarę za Bonawenturą Konstantym Bełzeckim i syna Jerzego wojewodę wołyńskiego, starostę sanockiego i szczyrceck, † 1693, miał za sobą krom Pacówny podkanclerzanki litewskiej, Annę Chodkiewiczównę kasztelankę wileńską, z której córka za Samuelem ks. Czartoryskim i druga za Stefanem

*) Ród ten sławny i starożytny kwitnie po dziś dzień w Czechach i Morawii. Wandalin Mniszech hetmanil w wojsku cesarza Karola W. przez lat siedm i od tegoż cesarza wyniesiony do godności hrabiów na Kończycy i Ossownicy. Ztąd i nasi Mniszechowie piszą się hrabiami z *Wielkich Kończyc* i na pamiątkę swego pochodzenia od Wandalina hetmana, biorą przydomek *Wandalin*.

**) Ta Sydonia Urszula (a nie Salamanka) była córką Jana hrabiego d'Ortenburg, barona de Freinstein i de Carsbach, r. 1606 z Karyntyi z królową Konstancją do Polski przybyła i w r. 1616 zaślubiła Andrzeja Mniszcha; syn tego Andrzeja Jan, którego wyżej *Niesiecki* starostą lwowskim kładzie, był także radzyńskim starostą.

***)) Według dokumentów familijnych, wojewoda Jerzy miał pięć córek, jako to: Annę w r. 1600 za Piotrem Szyszkowskim kasztelanem wojnickim, Krystynę Teresę w zakonie Karmelitek bosych, Urszulę (o której niżej *Nies.*), Marynę carową i Eufrozinę za Hermolajem z *Zakliczyna* Jordanem i synów także pięciu: Jana Stefana starostę sanockiego, ożenionego z Eufroziną Doczy de Nagi-Lusce, zmarłego r. 1602, Stanisława Bonifacego starostę lwowskiego i glińskiego, ożenionego z Zofią ks. Holowczyńską (którą *Nies.* mylnie przeznaczają za drugą żonę wojewody Jerzego), wdową po ks. Sanguszkos Koszyskim, Mikołaja starostę łukowskiego, Zygmunta starostę łukowskiego i Franciszka Bernarda, o którym niżej pisze *Niesiecki*.

****)) Nie *2do* ale *3tio voto* za Iwanem Zaruckim, *2do voto* zaś za Dymitrem II samozwańcem, zwanym *Worem Tuszyńskim*. W archiw. tajnym ministerstwa spraw zagr. w Moskwie (w Kremlinie) są listy carowej Maryny do ojca, pieczętowane orłem carskim, na którego piersiach widać herb *Mniszech*.

*****)) Był to medal, który w tem miał szczególniejszą wartość, iż łańcuch i twarz na drogim kamieniu wryta, były dziełem ręki królewskiej i że do daru przyłączył ten monarcha pismo: „Szlę waszej miłości dar ten mej roboty, abyście w nim mieli dowód przychylności mojej dla was, a potomki wasze pamięć zacnego przodka swego.

Leszczyńskim wojewodą kaliskim i synów dwóch: *) Franciszek Alexander i Józef marszałek w. koronny, sanocki, jaworowski i rohatyński starosta, **) miał za sobą *Imo voto* Eleonorę Ogińską miecznikównę litewską, z której dwie córki: Teresa *Imo voto* Stadnicka, *2do voto* Lubomierska i Anna zakonnica św. Benedykta w Jarosławiu; *2do voto* Konstancją Tarłową wojewodziankę lubelską, z tej były dwie córki: Elżbieta z Karolem Wielopolskim i Ludowika za Józefem Potockim hetmanem i tyleż synów: Jerzy August Wandalin (bo się tak wszyscy piszą) podkomorzy litewski, starosta sanocki, poseł na konwokacyę 1733, ożeniony z Szembekówną kanclerzanką kor., drugi Jan Karol łowczy kor., starosta jaworowski. *Nies.* — Wyżej wymieniony Jerzy August starszy syn Józefa kasztelana krakowskiego, sam kasztelan krakowski, sanocki, białocekerkiwski, grudziądzki, krzeczowski, lubaczowski, ujski, pilski, kupiski starosta, umarł 1778, z pierwszą żoną Bihildą Szembekówną († 1747) bezdzietny, z drugą zaś Maryą hr. Brühl, córką pierwszego ministra Augusta III i Anny hr. de Kollowrath, miał jedną córkę Józefę Amelię za Stanisławem Szczęsnym Potockim wojewodą ruskim. Jan Karol, syn młodszy Józefa kasztelana krakowskiego z Tarłowej, podkomorzy litewski, starosta halicki, jaworowski, szczurowiecki, gołabski, sielecki, olechowiecki, kaluski, generał-lejtnant kawalerji Rzpltej, szef, komendant regimentu konnego, poseł do Turcyi 1755-1756, ***) umarł 1759 zostawiwszy z Katarzyny Zamojskiej wojewodzianki smoleńskiej dwie córki: Elżbietę za Janem z Lubrańca Dąbskim generał-adjutantem i Ludwikę za Augustem ks. Sułkowskim wojewodą poznańskim i synów trzech: Józefa, Stanisława i Michała (ci wszyscy wyniesieni do godności hrabiów austr. r. 1783); z tych *pierwszy* Józef (1797) starosta sanocki, generał regimentu konnego, a po rozbiorze Polski ochmistrz w. kor. królestwa Gal. i Lod., zaślubił Maryannę Ossolińską wojewodziankę wołyńską († 1803), z której córka Julia za Ksawerym hr. Krasickim i syn Stanisław († 1860) dziedzic dóbr Ulanów i Chyrów, wielki sokolnik gal., szambelan austriacki, ożeniony z Anną Mates (ich dzieci: Alexander (ur. 1820) radca namiestnictwa Niższej Austrii i Alfons (ur. 1828) dziedzic dóbr Przędziela i Biliny, szambelan austr., ożeniony z Jadwigą hr. Dunin Borkowską, która mu powiła synów dwóch: Jerzego i Alexandra i córek cztery: Maryę, Ludmiłę, Jadwigę i Gizelę). *Drugi* Stanisław († 1806) chorąży w. kor. bezpotomny i *trzeci* Michał († 1806), marszałek w. kor., po rozbiorze Polski rzeczywisty tajny radca rosyjski, znany historyk i autor, ten zaślubił *in Imo voto* Pelagię Potocką wojewodziankę, *2do voto* Urszulę Zamojską wojewodziankę podolską, z której zostało córek dwie: Elżbieta *Imo voto* za Dominikiem ks. Radziwiłłem, *2do voto* za Augustem hr. de Canon, margrabią de Ville (jego syn otrzymał od cesarza Alexandra pozwolenie przyjęcia nazwisko *Dembliński*) i Paulinę za Antonim ks. Jabłonowskim i syn Karol (ur. 1794 † 1845) dziedzic dóbr Wiszniowiec na Wołyniu, ożeniony z Eleonorą hr. Ceterówną, z której zostało synów dwóch: Jerzy (ur. 1822) ożeniony w r. 1847 z Anną Hańską i Andrzej (ur. 1823) ostatni dziedzic Wiśniowca, który w r. 1849 zaślubił Annę hr. Potocką, córkę Leona, z której syn Leon (ur. 1849) szambelan austr., kawaler maltański, ma za sobą Laure hr. de Montault.

Mniszek h. Ogończyk. Z tych Stanisław był w zakonie Soc. Jesu, misionarz do Persyi, rektor w Barze 1656. *Nies.*

Mniszek h. Poraj, w sieradzkim, a z tamtąd w przemyskiej ziemi, piszą się z Buzenina. Piotr ****) i jego syn Piotr i Jędrzej 1632 w z. wieluńskiej. Piotr Paweł pisarz z. przemyski, deputat na trybunał kor., † 1673, fundował OO. Bonifratelów w Przemyślu, u których pochowany. Zygmunt podstoli wieluński, synowiec pisarza przemyskiego, umarł 1691, którego dwóch braci rodzonych było. Jan sekretarz królewski w z. wieluńskiej 1674. N. podczaszy przemyski, miał za sobą Bielską h. *Jelita*, z tej syn Adam i kilka córek, z tych jedna za Siemińskim kasztelanem lwowskim. *Nies.* — Adam wyżej wspomniany (syn Jana i Konstancy Bielskiej, wnuk Zygmunta Konstantego i Anny hr. Ossolińskiej, prawnuk Krzysztofa i Heleny Głuchowskiej) dziedzic dóbr Miżyn, Krysowice, Sońnica i Krupiec, starosta mostowski, chorąży kor., wyniesiony w r. 1783 do godności hrabiów austr., zaślubił *Imo voto* Annę Potocką wojewodziankę wołyńską, *2do voto* Felicyą Sierkierzyńską starościankę rzeczycką, z której syn Stanisław (ur. 1774 † 1846) wielki sokolnik królestwa Gal. i Lod., austr. podkomorzy i tajny radca, miał za sobą Helenę ks. Lubomirską, która mu powiła troje dzieci: Adama (ten umarł 1844 bezpot.), Felicyą za Jerzym ks. Lubomirskim

*) Nie dwóch lecz czterech: 1) Franciszek Rupert Alexander. 2) Józef, o którym niżej.

3) Leopold Andrzej z Zofią Stawską stolnikówną halicką bezpotomny, † 1700.

**) Był także kasztelanem krakowskim, a w końcu senatowi przysługując † 1747.

***) W arch. rząd. w Dreźnie są listy tego Mniszcha de Brühla, między którymi jest jeden datowany 13 września 1756 z Kirklisu w Turcyi, przypominający się o starostwo halickie. Również jest tam list z r. 1763 Anny Mniszech z domu hr. Brühl, pisany do króla.

****) Ten czy inny Piotr Mniszek wymieniony w *Metryce kor.* jako nobilitowany r. 1598.

i Ludgardę, damę krzyża gwiazd, za Edwardem hr. Stadnickim. — Paweł (syn Krzysztofa skarbnika drohickiego i Zofii Grabianki, wnuk Krzysztofa i Heleny Głuchowskiej) skarbnik drohicki, dwuzenny, *Imo voto* z Maryanną Goławską, *2do voto* z Pauliną Rylską, miał córek cztery: Wiktoryę za Józefem Czerwińskim, Maryannę za Tomaszem Jaszowskim, Antoninę i Magdalenę obie w klasztorze Dominikanek w Przemyślu — i synów dwóch: Michała starostę starzewskiego, deputata na trybunał kor., z Hiacenta Dzierżkówną bezpotomnego i Sebastyaną starostę starzewskiego, łowczego sieradzkiego, który podpisał z woj. ruskiego elekcyą króla Stanisława Augusta, ten miał za sobą *Imo voto* Anastazyą Sałacką, *2do voto* Julianę Turkullównę; jego syn Anzelm, dziedzic dóbr Baryczy i Stubienka, starosta starzowski, łowczy sieradzki, zaślubił Barbarę Szumlańską, z której oprócz córek: Salomei za Siedleckim i Anieli za Rodziewiczem — zostało synów trzech: 1) Jan Piotr (ur. 1796 † 1854) dziedzic dóbr Pralkowce, Zaranie i Kruchel, ożeniony w r. 1828 z Weroniką Jaszowską (ich dzieci: a) Seweryna za Felixem Berskim, b) Władysław ur. 1831 dziedzic dóbr Ostrów, oficer ułanów polsk. w Węgrzech 1849, który z Maryą Czarnecką h. *Prus Stio*, a nie herbu *Łodzia* jak to mylnie piszą Borkowski i Zychliński, ma czworo dzieci: Wandę, Wojciecha, Maryę i Cecylię — i c) Antoni Zygmunt ur. 1834 oficer ułanów austr., który z Janiną Sadowską ma syna Romana i córkę Izabelę). 2) Tytus (ur. 1800 † 1862) dziedzic dóbr Tereszówka i Muksza, ożeniony z Pelagią Marchocką (ich dzieci: Natalia ur. 1829 † 1865 za Jakóbem Górskim i Zygmunt dziedzic dóbr Teresówka, Muksza, Wychwatniowice, Alexince, Zagłówek i Kurówki, porucznik ułanów austr., który z Eweliną Krokowską ma syna Tytusa i córkę Zofią) i 3) Antoni (ur. 1804 † 1875) dziedzic dóbr Stubienko, oficer wojsk polsk., adjutant generała Dwrnickiego, ożeniony w r. 1836 z Eligią Błażowską, z której oprócz córki Teodozyi za Włodzimierzem Prokopowiczem — zostało synów dwóch: Mieczysław rotmistrz ułanów austr., ożeniony w r. 1871 *Imo voto* z Zofią Emą von Fölkersam († 1876), z której został syn Zygmunt, *2do voto* z Maryanną Antoniewiczówną z Urbańskiej urodzoną — i Bolesław ożeniony w r. 1877 z Różą Staniszewską.

Mniszewski h. Grzymała, w plockiem, piszą się z Mniszewa. Bernard w podlaskim 1648 przydomek mają Ksztanowie. *Nies.*

Mniszewski h. Kościusza, w mazowieckim. Jakóba z Mniszowa kładzie list Ziemowita księcia mazowieckiego, dany 1400 między innymi familiantami herbu *Kościusza*, ten według *Paprockiego* miał dwóch synów: Adama *Artium et Philosophiae* doktora, a potem kanclerza u Konrada ks. mazowieckiego i Benedykta, którego dwaj synowie: Piotr i Jan, tak się podzieliłi ojcowską fortuną: Piotrowi dostał się Kołoząb i Mniszewko, ztąd Kołozębscy i Mniszewscy; Janowi, Wodynie, ztąd Wodyńscy. *Nies.*

Mniszewski h. Lubiez, w mazowieckim. Stefan z Mniszowa podkomorzy (nie przydano jednak jaki) w r. 1377. Stefan podstoli plocki w tymże roku. Stefan Mikołaj proboszcz warszawski, kanonik plocki i podkomorzy nadw. Bolesława ks. mazowieckiego 1458. Tenże czy inny Mikołaj dziekan plocki, archidyakon i oficyał warszawski, kanclerz ks. mazowieckiego Bolesława 1483. Katarzyna z mruwanego Mniszowa za Janem Krasińskim stolnikiem ciechanowskim. Adam kasztelan czerski 1609. Wacław lat wiele w obozie przepędziwszy, osiadł około Ostroga, syn jego Alexander umarł 1688. N. miał za sobą Madalińską. Maciej Barbarę Grąbczewską. Piotr Katarzynę Koszarowską. *Nies.*

Mniszkowski h. Drzewica, w bełzkim. Krzysztof na Mniszkowie i Jaworze dziedzic 1577. Adam kanonik lwowski, był na synodzie piotrkowskim 1542. *Nies.*

Mocarski h. Łada. Józef syn Wojciecha, Józef syn Łukasza i Stanisław syn Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mocarski h. Pieleśz. Franciszek syn Mikołaja. *Spis szl. król. polsk. r. 1851.*

Mocarski h. Prus Imo. Szymon syn Józefa. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Mochowski. N. za Stanisławem Oltarzewskim. *Nies.*

Moczalski, w podlaskim. Piotr 1632. N. za Janem Leszczyńskim h. *Abdank.* *Nies.*

Moczarski h. Łada, w ziemi wiskiej. Jan podwojewodzy wiski 1618. Jan sędzia łomżyński, z sejmu 1638 komisarz do granic mazowieckiego województwa i Prus. Mikołaj wojownik sławny, pamiętny pułkownik w Lissowczyków wojsku, z którymi Moskwie i Szwedom w Prusiech na różnych miejscach dał się dobrze w znaki. Jędrzeja są w druku *Odae nupt. na weselu Zygmunta III* 1592. Mikołaj cześnik wiski. Wojciech 1674 w ziemi wiskiej. Kazimierz stolnik łomżyński 1690. Wojciech chorąży wiski, z sejmu 1703 komisarz do granic od księstwa pruskiego. Paweł Alexander w ruskim, Jędrzej w wołyńskim 1674. Wawrzyniec archidyakon wileński. Marcin w zakonie Soc. Jesu. N. w zakonie kaznodziejskim prowincyał prowincyi ruskiej. *Nies.* — Dom to prastary, ukazuje się w różnych aktach od r. 1435; gniazdo jego dobra Moczarze w ziemi wiskiej. *Kap. Mil.*

Moczarski h. Trzywdar, w ziemi wiskiej. Krzysztof de Moczarsz Moczarski 1579 zmarły w Krakowie, u ś. Trójcy pochowany z nagrobkiem. *Nies.*

Moczarski h. Trzy buławy. *Kurop. i Malach.*

Moczulski h. Cholewa. w woj. brzesko-litewskim. Kazimierz wspólnie z swą żoną Teresą z Zaulickich ustąpił synowi Stefanowi Czerniowo-Miechowicze i części we wsi Ultajach r. 1758. *Herb. rodz. szl. 1853.* — Felicyan z woj. ruskiego elekcyj króla Augusta II, R. *Krynitwicz* Moczulski z pow. osmiańskiego i Jakób (ten podług *Kras.* był w r. 1778 regentem z kujawsk.) *Zawiałow* Moczulski z wojew. kijowskiego elekcyj króla Stanisława Augusta — podpisali. — Adam syn Stefana. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Moczulski h. Gozdawa. Felix, Zofia, Seweryn, Alexander, Bronisława, Józef i Wanda potomstwo Franciszka i Franciszek syn Józefa. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Moczulski h. Korwin. Antoni syn Józefa. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Moczulski h. Trzyudar. Ks. Jan, Nikodem, Piotr i Baltazar synowie Wincentego, Tadeusz syn Marcina, Ambroży i Felix synowie Jana i Julian syn Piotra. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Moczydłowski h. Nowina. Klemens syn Macieja, Krzysztof syn Jakóba, Apolinary syn Tomasza, Jan syn Tadeusza, Piotr syn Jakóba, Grzegorz syn Jana i Andrzej syn Franciszka. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Moczydłowski h. Slepowron. Dom ten dawniej w woj. płockiem osiadły, pisze się z *Moczydel.* Stanisław z synem Mikołajem 1588 w pow. czerskim (*Inscr. crac. 135 p. 1588*). Walenty kwitnął w r. 1616 z synami Andrzejem, Adamem, Szymonem i Janem, którego ostatniego córka Maryanna za Jakóbem Moczydłowskim (*akta tykocińskie w Łomży*). Mateusz († 1730) dziedzic Moczydel i Szrednicy w podlaskiem, z Maryanną Sliwowską miał syna Adama ożenionego z Anną, córką Franciszka Lentosza i Katarzyny Knockiej (*Inscr. crac. 346 p. 1248*). Jan 1717 piszący się z ziemi dobrzyńskiej na elekcyj króla Augusta II, z Łucją Brudzewską spłodził syna Stefana z *Moczydel,* który z Maryanną Radomskiej zostawił dwie córki: Joannę i Maryannę zakonnicę reguły św. Norberta na Zwierzynicy i syna Antoniego, ten pisał się z woj. mińskiego na elekcyj króla Stanisława Augusta, posiadał dom w Krakowie, † 1774, ożeniony z Zofią, córką Stanisława Nałęcz Drzewieckiego i Maryi Stadnickiej (*Inscr. crac. 333 p. 2178*). Józef syn Adama z Łętoszówny, 1779 rządcą dóbr klucza pytowskiego, z Franciszką Jankowskiej zostawił dwie córki: Rotarską i Korczyńską i dwóch także synów: Józefa i Antoniego, z tych *pierwszy* Józef Kajetan, z Katarzyną Skorupkówną miał córkę Eleonorę zmarłą 1852 panną i syna Józefa sędziego w Warszawie, który z Antoniną Kwiatkowską ma córkę Maryannę i dwóch synów: Józefa (tego syn Piotr) i Kazimierza (tego syn Ignacy); *drugi* syn Józefa i Jankowskiej — Antoni Ignacy, od r. 1816 wójt gminy wolnego m. Krakowa, † 1849, z Teklą Grabiczówną spłodził cztery córki: Franciszkę za Jacentym Szalewskim kontrolerem kasy, Joannę za Leonem Husem, Emilię za Michałem Baczynskim, Maryannę za Stanisławem Migaczewskim i syna Antoniego Ignacego właściciela realności i oficyała sądu krajowego w Krakowie, ożenionego z Maryą Gidlińską, z którą ma dwie córki: Maryę Waleryę i Teklę Karolinę i czterech synów: Antoniego Józefa (ur. 1852) inżyniera przy kolei arcyks. Karola Ludwika, Józefa Hipolita (ur. 1854) adjunkta budownictwa przy starostwie złoczowskim, Ignacego Konrada (ur. 1856) i Władysława Waclawa (ur. 1857) auskaltanci przy c. kr. sądzie krajowym w Krakowie.

Moczyński. Jakób *nobilit. praec. scart.* w konst. r. 1790. (*Malach.*) — Tego nazwiska N. doktor med. w Ostrowie (w poznansk.) ma za sobą Wiktorję Budziszewską.

Moczyński bez herbu. Józef syn Jakóba. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Modelski uzyskał przyznanie starop. szlachectwa w sądzie z, pilźnińskim 1782.

Moderowski Stanisław uzyskał przyznanie starop. szlachectwa w sądzie gr. lwowskim 1782.

Modl bez herbu. Ks. Ernest i Franciszek syn Ernesta. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Modlewski. *Kurop. i Malach.*

Modlibowski h. Druha, w Wielkopolsce. Jan łowczy inowrocławski podpisał Zbór Toruński 1595. Stefan darował OO. Reformatom plac na założenie konwentu konińskiego 1631. N. za Janem z Boryslawic. Bartłomiej kasztelan braclawski, mąż wojenny, brat jego stryjeczny starostą był winnickim. Kasper Franciszek z Modlibogowic stolnik i surrogator poznański, miał za sobą Annę Smuszewska h. *Topór,* umarła 1678. Jędrzej, brat jego rodzony, burgrabia kaliski. Jan i Walenty 1697. Jędrzej sędzia z. kaliski 1695, żona jego Ewa Koźmińska. N. cześnik wschowski, poseł na konwokacyą 1733. Kasper kasztelan miedzyrzecki. *Nies.* — W r. 1778 Józef burgrabia gr. kościański. Karol cześnik wschowski. Józef pisarz gr. sieradzki. *Kras.* — Józef Modlibowski posiadał w r. 1744 dobra Chlewo i część Kabłowic w woj. kaliskiem. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Walenty dziedzic na Wjewie, zaślubił N. Zbijewską, z której zostawił cztery córki: Ludwikę za Budziszewskim z Gościejowic, Maryannę za Leonem Mierzewskim, Weronikę za Franciszkiem Milkowskim i Nimfę za N. Keszycem, oraz synów dwóch: Nepomucena i Józefata; z tych *pierwszy* dziedzic na Świerczynie, miał za sobą Nepomucenę Malczewską, z której zostało trzy córki: Tekla za Antonim Pruskim, Kordula za Protmem Budziszewskim i Seweryna za Cezarym Budziszewskim,

oraz synów dwóch: Karol dziedzic Świerczynia i Stanisław dziedzic Kromolic, ożeniony z Albertyną Budziszewską, z której córek dwie: Józefa i Michalina i synów trzech: 1) Walenty, którego z Bronisławy Budziszewskiej syn Stanisław i córka Albertyna, 2) Nepomucen, 3) Józef. *Drugi* syn Walentego z Zbijewskiej — Józef obecnie żyjący, dziedzic Golińca, dwuzenny, *Imo voto* z Kunegunda Godlewską, (z której córki dwie: Jadwiga za Walerym Rychłowskim i Nimfa za Stanisławem Zakrzewskim), *2do voto* z Julią Krzyżanowską, z którą ma córkę Annę za Karolem Zychlińskim i syna Stanisława ożenionego z Czesławą Budziszewską.

Modliński h. Tępa Podkowa, w Łęczycykiem. Sebastian podczaszy u króla Zygmunta Augusta 1542. Joachim żupnik brzeski kujawski, miał za sobą Maryannę Jarnowską. Jędrzej z Modły 1674 w Łęczycykiem. N. w krakowskim 1610. Anna za Stefanem Pruskim. *Nies.* — W r. 1778 Wincenty podkomorzy brzesko-kujawski. Joachim łowczy kowalski. *Kras.*

Modliszewski h. Łabędź, po różnych województwach. Jędrzej Dunin z Krajowa, dziedzic na Modliszewicach, podkomorzy brzeski kujawski. Stefan Dunin z Modliszewic, dziedzic na Konecku, podkomorzy brzeski kujawski 1491 spłodził Hieronima podkomorzego płockiego, a potem kasztelaną malogoskiego, starostę łomżyńskiego i zembrowskiego 1566 (atoli nagrobek jego u *Starow. Mon.* tylko go podkomorzym płockim zowie i że umarł 1567 r. świadczy). Tego synowie: Jan kapucyn, Wojciech i Jan żupnicy ruscy i bydgoscy, Jerzy czy Jędrzej łomżyński i zembrowski starosta, pojął Dembińską Rawiczanę starościąncę checińska, z której spłodził trzy córki: Jadwigę za Łukaszem Sierakowskim kasztelanem łędzkim, N. za Trojanowskim i N. za Krzysztofem Wężykiem Rudzkim, synów także trzech: Wojciecha starostę radoszyckiego, wojnickiego i lutomirskiego, Mikołaja, ten po długiej i dalekiej peregrynacji aż do Indyi, do ojczyzny powróciwszy, miał dwie żony, jedną Grzymułtowską kasztelanę sieradzka, drugą Ostrorożankę starościąncę tłumacką, wdowę po Janie Potockim, córek jego było dwie: Katarzyna za Szczawińskim starostą Łęczycykiem i gabińskim, umarła 1661 i N. była za starostą brzeskim. Stanisław brat rodzony Wojciecha i Mikołaja, † 1645, ostatni z domu Modliszewskich Duninów, kaplicę w Skrzynnie Modliszewskich z bratem swym Mikołajem uposażył. Z tegoż domu byli: Jan kuchmistrz kor., starosta łosiński i gostyński (wuj jego Tarnowski arcybiskup gnieźnieński), umarł 1629. *Niesiecki.*

Modliszewski h. Ostoja. Krystyna za Adamem Karczewskim, druga za Danielem Karczewskim. N. miał za sobą Zofią Micowską, wdowę po Czerkawskim i Bartkowskim. *Nies.*

Modliszewski h. Rawicz. *Kurop. i Malach.*

Modliszewski h. Topór, w kaliskiem. Dom starodawny. Braci było dziesięciu, których zrodziła Zofia Palecka h. *Brochwicz,* trzymali Modliszowo wielkie, Rzegnowo, Redecz. Był Andrzej pisarzem u królowy węgierskiej, Gabryel komornikiem, Wawrzyniec kanonikiem poznańskim itd., Stanisław, u którego Paprocki z młodni się bawił, Jan, Marcin, Krzysztof, Mikołaj i insi. Siostry: Zydowska, Chłapowska i Mruczeńska. *Nies.*

Modliński h. Nałęcz. *Kurop. i Malach.*

Modrzejowski h. Ostoja, na Rusi. Krzysztof wojski halicki. Jędrzej w zakonie Soc. Jesu † 1678 we Lwowie. Alexander 1632. Adam 1587. *Nies.*

Modrzejowski h. Paweż. *Kuropat. i Malach.*

Modrzejowski h. Grzymala, w Wielkopolsce. Jadwiga z Modrzewa za Waclawem Ossowskim kasztelanem nakielskim 1643. *Niesiecki.*

Modrzewski h. Jelita. Jan w wojew. smoleńskim 1632. N. rotmistrz na ekspedycyi inflantskiej, zginął 1561. *Niesiecki.* — Może tu należy N. Modrzewska żona Stanisława Dziuli.

Modrzewski h. Rola, w sieradzkim. Dorota za Maciejem Leszczyńskim. Jędrzej starosta medycki, pułkownik król. 1676, potem podskarbi nadworny kor. i starosta przemyski 1683, miał za sobą Urszulę Krasicką kasztelanę przemyską, z której córka *Imo voto* za Alexandrem Łaszczem wojewodą belzkim, *2do voto* za Janem Tarłem wojewodą lubelskim. *Nies.* — Do tych może należy Andreas Fritzius Modrzewski, który wydał księgi razem zebrane w Bazylei, przypisane Zygmuntowi Augustowi królowi, żyjący r. 1567.

Modrzyński h. Grzymala. *Kurop. i Malach.*

Modrzyński h. Jastrzębiec, w ruskiem woj. Konstantyn chorąży grabowiecki miał za sobą Borzym-ską. N. za Runowskim. Krzysztof w ruskiem 1632. *Nies.*

Modzela herb. to samo co Boycza.

Modzelewski h. Bończa,* w Mazowszu. Ścibor *de Modzele* w r. 1402 otrzymał przywilej na 10 łanów lasu Sokola Łąka zwanego od Jana ks. mazowieckiego i na tym gruncie założył wieś, która około r. 1532 Modzelami starami nazywaną była. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Jakób syn Mateusza, Stanisław syn Mikołaja, Franciszek syn Wawrzyńca, Jan syn Ludwika, Paweł syn Ma-

*) Niewątpliwie ma to być herb Boycza a nie Bończa, jak to czytamy w *Herb. rodz. szl.*

teusza, Stanisław syn Pawła, Leon syn Józefa, Józef i Piotr synowie Franciszka — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Może tu należy Michał Modzelowski, syn Wincentego starosty koklawnickiego i Salomei z Dembińskich, ur. 28 września 1804, oficer wojsk polsk. 1831, adjutant polowy generała Henryka Kamińskiego, zesłany za udział w wypadkach r. 1846 na Syberya, gdzie pozostawał do r. 1858, zkąd wróciwszy, znowu więzien polityczny; autor kilku dzieł (w manuskrypcie), obecnie w Gorlicach, w ciężkim niedostatku.

Modzelewski h. Herburt 2do, w ziemi zakroczymskiej. Z tych Wojciech w r. 1756 dobra Stończewo-Dziki dziedziczył. *Herb. rodz. szlach. 1853.*

Modzelewski h. Syrokomla. Franciszek syn Tomasza, Stanisław syn Walentego, Andrzej syn Jana, Kazimierz syn Tomasza, Józef syn Kazimierza, Antoni syn Jana, Łukasz syn Michała, Mateusz syn Ignacego, Jan syn Kazimierza, Józef i Stanisław synowie Franciszka, Floryan syn Ignacego, Ignacy syn Szymona, Paweł syn Tomasza, Walenty syn Jana, Tomasz syn Mateusza, Mateusz syn Tomasza, Ignacy syn Marcina, Baltazar syn Mateusza, Jan syn Szymona, Wojciech syn Franciszka i Jan syn Piotra — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Modzelewski h. Trzyudar. Michał z *Modzelewic* syn Wincentego, Franciszek, Piotr i Michał synowie Franciszka. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Modzelowski h. Paweła albo *Herburt*. Piotr podstarości gostyński 1550. Mikołaj skarbnik zakroczymski 1578. Albrycht 1632 i Jędrzej 1648 w z. rożańskiej. Zacharyasz w zakonie Soc. Jesu 1703. Paweł w tymże zakonie 1650. Wacław tegoż zakonu w tymże czasie. N. miał za sobą Zofią Lopacką, N. Dorotę Noskowską sędziankę z zakroczymską h. *Lada*. N. pisarz z wyszogrodzki, poseł na sejm 1738. *Nies.* — Leon z Wiktoryą z Bienieckich, córka Antoniego rotmistrza, spłodził córek trzy: Eleonorę z Danielem Mieczkowskim podstolim komżyńskim, Maryannę z Mikołajem Barcikowskim, Magdalenę za Adrianem Bielińskim i synów czterech: 1) Bonifacego, który z Wiktoryą Trzcinią ma syna Józefa i inne potomstwo, 2) Stanisława, ten z Antonią Cyrymianką spłodził córek dwie i syna Jana. 3) Wincentego szambelana JKM., kawalera orderu ś. Stanisława i Maltańskiego, deputata na trybunał koronny 1788 z woj. brackławskiego. 4) Karol. Szymon w z. zakroczymskiej, Andrzej i Franciszek w z. Iomżyńskiej, Jan z z. rożańskiej, podpisali elekcyą Stanisława Augusta króla. Adam vice-regent zakroczymski, Wojciech i Mateusz komornik z. wiski, Józef komornik z. zakroczymski 1792. *Wieladko.* — W r. 1778 Ignacy burgrabia ciechanowski. Franciszek regent zawszkryński. *Krasicki.* — Andrzej poseł z ziemi Iomżyńskiej na sejm 1764. Kazimierz na *Modzelach* pisarz z. wiski, poseł na sejm 1735. Jan komornik zakroczymski, dziedziczył dobra Kamienickę 1760. Adam dziedziczył dobra Pijanowo Bargły w z. zakroczymskiej, któremi się po jego śmierci podzielili synowie Józef, Krzysztof i Ignacy r. 1771. *Herb. rodz. szl. 1853.*

Mogilnicki h. Korczak, w z. chełmskiej. Alexander Władysław kanonik łucki, sekretarz królewski 1657. N. za Kaspem Brodowskim, N. za Stanisławem Niemirem kasztelanem podlaskim. Krzysztof Mikołaj podczaszy nowogrodzki 1648. Stanisław wojski mielnicki 1632. Jan w Regulicach z Małgorzatą Cellarówną zostawił potomstwo. Krzysztof podstarości i pobórca drohicki 1616 r. Szymon podstarości horodelski, z Anny Czarnowskiej spłodził syna Józefa *ster.* i Michała, ten z Wielhorską miał potomstwo: Stanisława, Józefa i Annę Dobraczyńską. Tegoż Szymona syn Jakób kanonik kamieniecki i sandomierski. N. miał za sobą Barbarę Dobrzyńską. Jan 1613. Wojciech podstarości chełmski, z sejmu 1647 komisarz do rewizyi ksiąg ziemskich chełmskich i krasnostawskich. Józef Teodor miecznik chełmski, starosta nieszawski, poseł na konwokacyą 1733. N. za Trojanem Prowną sekretarzem król. N. za Jerzym Borą Radoszewskim podkomorzym wielunińskim. *Nies.* — Może tu należy: Tomasz miecznik krasnostawski około r. 1762, który miał za sobą Katarzynę Czarnecką (*Act. cast. Leopold.*) i Tomasz ten sam czy inny, syn Stanisława, wnuk Mikołaja, prawnuk Marcina, praprawnuk Adama dziedzica Brzostowa Nadbórowego i Bieder, który miał za sobą około r. 1762 Faustynę Mierkowską, z której córki: Eleonora za Wojciechem Rutkowskim, Maryanna za Milewskim i Julianna. (*Kap. Mil. p. 164.*)

Mogilnicki h. Lubica, w z. ruskiej. Józef pisarz gr. lwowski i sędzia kapturowy 1733. N. stolnik nowogrodzki, żona jego Barbara Wankowiczówna wojska mińska. N. za Danielem Owsianym podsejdem wólkowskim. Michał 1700. *Niesiecki.* — Ci kwitną po dziś dzień na Wołyniu; z tych Wacław (ur. 1838) sędzia pokoju ostrogski, ma za sobą Walentynę Jelowicką marszałkównę krzemieniecką.

Mohl h. Trzy krety. Z Szlaska do Infantów przyszedł w XVI wieku. Fryderyk kapitan lejtnant JKM. podpisał z księstwa infantyńskiego elekcyą króla Jana Kazimierza a Hieronim oboźnic ks. infantyński i poseł podpisał z tegoż księstwa elekcyą króla Stanisława Augusta. Hieronim ten był synem Alexandra Teofila z ks. Giedrojcówny urodzonym. *Duńcewski* podaje o nich obszerną wiadomość, o czem obszerniej w Dodatku.

Mohylowski h. Dolega. Andrzej w sądzie z. halickim 1782. Mikołaj syn Andrzeja i Alexander wnuk Andrzeja w wydziale Stanów gal. 1830 — uzyskali przyznanie starop. szlachectwa.

Mohyla h. wł. (ale i innych herbów z tym używali, to jest: trzy herby podle siebie w górze i pod temiż drugie też; *pierwszy* od prawej strony jest herb ziemi wołoskiej, tj.: bawola głowa czarna, między rogami trzy gwiazdy, z boku zaś od prawej strony słońce, od lewej księżyc, w nozdrzach pierścien, w którego środku dwie szable jak w zwyczajnym herbie *Mohyla*; *drugi* herb ojczysty Mohylów, tj.: szable; *trzeci* Jelita, do którego przypuścił ich hetman Zamojski; *czwarty* orzeł czarny sam w lewo a głową w prawo zwrócony, stoi na gałązce drzewa, w dziobie trzyma krzyż, nad którym korona otwarta; *piąty* Ostoja i *szósty* Nowina, te trzy ostatnie przyjęte na pamiątkę koligacyi z różnemi domami). Idą według *Okolskiego* Mohylowie z rodziny rzymskiej Mucyuszów, z których jeden z Włoch do Grecyi zaszedł. Inni powiadają, że jeszcze za Konstantyna W. cesarza do Konstantynopola z rzymskiego senatu przodkowie ich wynieśli się, których sukcesorowie w Albanii panowali, czy jak chce *Okolski* w Dacyi, w siedmiogrodzkiej ziemi i w Multanach. A że Mucyuszów familia dwie buławy na krzyż złożone w herbie nosiła, Mucyusz, żeby się tym samym klejnotem, władzy jakiej utworzyć nie zdał w tych krajach, w których mieszkał, buławy w szable odmieniał. O czem powiada *Okolski*, że widział list po włosku pisany na pergaminie, u księcia Samuela Koreckiego. Luboć i potem, kiedy ten dom w Polsce kwitnął, na helmie niekiedy z nich kładli buławę jedną poprzek z szablą na krzyż ułożoną. Mohylów zaś imię ztąd urosło, że jeden z nich wielki wojownik, brzegi Dunaju gęstemi mogiłami trupów nieprzyjacielskich obsypał. W koligacye także wielkie na wschodzie wkroczyli, z Paleologami cesarzami wschodniemi, Dukami, Kantakuzenami. Jan Mohyla dzielnością rycerską wstawiony w Węgrzech, przypadł był do serca Huniadowi, zkąd krom innych faworów, skoligował go z córką Despoty, z którą spłodził synów: Hieroniego hospodara wołoskiego, który pierwszy indygenat w Polsce otrzymał w r. 1593, ten z Elżbietą Ciarmartówną, senatorskiego w Transylwanii domu, miał cztery córki: Reginę za Michałem ks. Wiśniowieckim, Maryą *Imo voto* za Stefanem Potockim h. *Pilawa*, *2do voto* za Mikołajem Firlejem, Katarzynę za Samuelem ks. Koreckim, Annę († 1666) *Imo voto* za Maksymilianem Przerębskim, *2do voto* za Janem Sędziwojem Czarnkowskim, *3tio voto* za Władysławem Myszkowskim, *4to voto* za Stanisławem Potockim h. *Pilawa* i synów trzech: 1) Konstantyna na gospodarstwo wołoskie wyniesionego (ale rugowany od Tomszy w r. 1612, w Polsce oświadczył, dobra jego były Uście), 2) Alexandra wojewodę multańskiego i 3) Bogdana, który na dworze cara tureckiego życie skończył, wszyscy bezpotomni. Jerzy brat Jeremiego, metropolita multański, ten także otrzymał indygenat w Polsce r. 1596. Symeon trzeci brat Jeremiego, wojewoda multański, miał synów pięciu: Michała wojewodę multańskiego, Gabryela wojewodę multańskiego, Piotra metropolitę kijowskiego, Jana w Węgrzech i Mojzesza, który po dwakroć na multańskie gospodarstwo wyniesiony, samym niestatkami Multańczyków z rządów zepchniony, na Rusi osiadłszy, dziedziczył na Wielkoczach. Genealogia tegoż domu na innem miejscu liczy czwartego brata Jeremiego, na imię Stefana, od którego był Michał bezpotomny i Bazyli, od którego syn Miron wojewoda multański. *Nies.*

Mojaczewski. Piszą się z *Olbachic* w z. wschowskiej itd. *Malach.* — Obacz **Mojecki**.

Mojecki h. Brodziec. Mojeck kasztelan biechowski 1382. Przeclaw u biskupa kujawskiego rozrążonego w wielkich respektach 1593. Marcin kanonik poznański 1628. Mojaczewskich wspominają księgi grodzkie ostrzeszowskie. *Nies.*

Mojkowski h. Jastrzębiec. Antoni i Ignacy synowie Stanisława, Paweł syn Adama, Stanisław syn Stanisława, Julian i Stanisław synowie Macieja. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Mokien. Jan *nobil. praec. scart.* w konst. 1790 r.

Mokłok, w woj. nowogrodzkim. Paweł 1632. Stanisław podczaszy nowogrodzki 1648. *Niesiecki.*

Mokniński. *Kurop. i Malach.*

Mokosiej h. Wukry. Mokosiej jeszcze na ten czas poganin, z Żywokłodówny spłodził Wańkona Mokosiejowicza, ten pierwszy z tego domu chrzest ś. przyjął obrządkiem ruskim, był starostą wołyńskim i krzemienieckim, na Tatarów wielkim wojownikiem, z kładziwną Oluchna Giedrojcówna sześciu mu synów powiła, z tych Stańko pułkownik pod Kijowem mężnie na Tatarów nacierając, poległ. Piotr *Auratus Miles*, po ojcę wziął *in feudum* Krzemieniec, jurysdykcyą swoją ufundował we wsi Sterek, z Kierdejówny synowie jego: Gabryel i Michał, z których Michał pod Warną z Turkami zginął, Gabryel zaś z Bochowitynki Kozieradzkiej miał synów czterech, z tych Denis starosta krzemieniecki, z Dziusanki kasztelaniki chełmskiej spłodził Wańka starostę krzemienieckiego, ten zaś z Świszczowskiej siedmiu synów, z których Piotr Mokosiej Denisko starosta krzemieniecki, z Patrykijówny dwóch miał synów: Szymona i Piotra. Szymon starosta żytomierski (za to starostwo wziął w zamianę dobra Ozochowce za królowy Bony), syn jego z Falczewskiej Piotr, długo w Węgrzech się bawił, ztamądz powróciwszy, pojął Charleśką, atoli *ster.* umarł; Piotr zaś miał za sobą Horajmównę, z której syn Grzegorz sędzia z. krzemieniecki, którego z Ryczyńskiej

syn Alexander, temu Lassocianka synów trzech powiła: Samuela, Piotra i Janusza. N. staroscianka krzemieniecka za Jędrzejem Kuniowskim sędzim krzemienieck. *Nies.* Patrz Wiśniowiecki.

Mokowscy wymienieni w *Metryce kor.* jako nobilitowani r. 1595. *Czacki.*

Mokracki Michał uzyskał przyznanie starop. szlachectwa w sądzie gr. lwowski r. 1782.

Mokronowski h. *Bogorya*, w rawskim. Jędrzej starosta inowrocławski, matce swojej Katarzynie z Gołców nagrobek w Włocławiu wystawił 1605. Jędrzej wojski warszawski 1648. Wojciech kasztelan rawski 1674, syn jego Jędrzej*) chorąży rawski, miał za sobą Konstancją Lipską h. *Łada*, z niej było córek pięć: Angela Kosobudzka, Olszewska, Zofia Krosnowska, Franciszka za Mikołajem Siemianowskim starostą sochaczewskim, piąta zakonnica u Norbertanek w Płocku i synów dwóch: Alexander stolnik rawski, Kazimierz chorąży warszawski 1674. N. chorąży warszawski miał za sobą Jeziorkowską, wdowę po Antonim Ryszkowskim. Barbara chorążanka rawska za Janem Małachowskim cześnikiem wieluńskim. N. cześnikówna gostyńska za Józefem Zaborowskim miecznikiem gostyńskim. N. chorążanka warszawska za Franciszkiem Łączyńskim wojskim warszawskim. *Niesiecki.* — Franciszek chorąży warszawski, syn Jędrzeja także chorążego warsz., z Ewy Bromirskiej podkomorzanki wyszogrodzkiej spłodził: Józefę Grabowską podczaszynę dobrzyńską, Barbarę Miączyńską, Wojciecha jezuitę, Jana kanonika kujawskiego, koadjutora opactwa płockiego. Ludwik strażnik polny † 1770, z Czosnowskiej zostawił potomstwo. Andrzej tłumacki i janowski starosta, w r. 1776 generał-inspektor kawalerii auctoramentu cudzoziemskiego, obrany marszałkiem konfederacji generalnej i pod jego łaską odbył się sejm tegoż roku, następnie wojewoda mazowiecki, z hr. de Büna, wdową po Holtringu, bezpotomny, umarł 1784, mając lat 70. *Kras.* — Ludwik strażnik polny kor. miał syna Antoniego starostę zlotoryjskiego. Gniazdem tych Mokronowskich była wieś Mokronos w Wielkopolsce, która w r. 1520 przeszła do Staboszewskich. — Do tychże należy Stanisław (ur. 1761) sławny generał polski, † 1821.

Mokrski h. *Jelita*. Dom starożytny i między familiantami herbu *Jelita* najpierwszy, od którego działem wiele się inszych rozdzieliło. Piotr z Mokrska kasztelan sandomierski w r. 1329, którego syn Floryan z matki Krystyny, biskup krakowski, obrany 1367, ten w miasteczku Bodzęcinie zamek zmurował, miasto także Bodzęcin i drugie Iłże murem i wieżami ozdobił, kościół w Dobrowodzie a drugi w Węgleszynie wmurował; Ludwika króla węgierskiego na tron polski sprowadził i ceremonie koronacji tegoż Ludwika odprawił, umarł według *Starow.* w r. 1378, według *Pap.* 1380. Klemens z Mokrska kasztelan radomski, 1413 przyjął do herbu z innymi Jelitezki na sejmie horodelskim Gierduta. Tego *Okolski* zowie bratem Floryana biskupa krak. i Dyonizego albo Dziwisza proboszcza skalnierskiego, kanonika krakowskiego. Klemens syn Floryana pięciu synów zostawił, których tak opisują: 1) Piotrowi dostały się dobra: Dziewięta, Komorniki, Sulimierzycy, Obrazowice. 2) Floryanowi: Paczanów, Niegosławice, Rataje, Suchczyn. 3) Janowi: Brudów, Widuchowa, Poskorowice. 4) Mikołajowi: Mokrsko zamek, Wola w Ossowej, Mzurowa, Michów i Besoranda, od których rozplenił się potomstwo, różne nazwiska po dobrach sobie przybrało. Z tych Jan Biesiad chorąży krakowski 1451 i marszałek nadworny kor. 1456, Biesiadeckich był przodkiem. Mikołaj chorąży sandomierski 1451. Floryan podstoli krakowski 1456 podpisał list króla Kazimierza dany miastu lubelskiemu, pisał się z Mokrska, inni de Polaniec. Stanisław w wojew. sandomierskim 1632. Mikołaj z Paszkowskiej urodzony, spłodził z Chłapowskiej h. *Drya* syna Jana, któremu Anna Kowalkowska pisarzówna z sandomierska powiła trzech synów: Jacka kanonika przemyskiego, dynowskiego i paczanowskiego proboszcza, Jana w zakonie Soc. Jesu i Tomasa, którego z Anny Morawickiej h. *Topór* było córek trzy: Zofia za Samuelem Niesiołowskim h. *Korzbok*, Helena za Stanisławem Zaboklickim, Anna za Janem Konarskim h. *Abdank* i synów dwóch: Krzysztof pisarz gr. biecki, ten z Anny Gołockiej podsekówny lwowskiej miał córkę Pelagię za Michałem Bałem i Jackem, tego pierwsza żona Jasińska, druga Ożdżanka, zostało potomstwo. Walentyn z Mokrska, brat Mikołaja z Paszkowskiej h. *Zadora*, ten z Koseckiej spłodził Sebastjana, Stanisława i córkę Barbarę *Imo voto* Wierzbicę, *2do voto* Białobrzeską. Jakób trzeci syn z Paszkowskiej, ten z Lichnowską zostawił potomstwo. Prokopa z Chłapowskiej syn Mikołaj porucznik pancerny, zginął na wojnie z Kozakami. Podobno do tych należą Mokrsy Hącel, o których częsta wzmianka w księgach gr. ostrzeszowskich, Piotr Hącel Mokrski burgrabia ostrzeszowski 1618. Wojciech Hącel, jest w druku jego *Conatus gratiae, in 4to Calisii* 1620. Mikołaj 1543 dziedzic na Mokrsku Hącel, miał za sobą Małgorzatę Kowalską. *Nies.* — W r. 1778 Teodor łowczy zakroczyński. *Kras.*

Mokrzański h. *Brochwicz*. O tych namienia *Okolski* w indexie tom 1. *Niesiecki.*

*) Tak go nazywa *Niesiecki*, lecz podług genealogii Siemianowskich — miał imię Alexander, synem był Wojciecha i Żaluskiej kasztelaniki gostyńskiej, wnukiem zaś — Andrzeja i Anny Wierzbawskiej.

Mokrzejki, w ziemi bielskiej, piszą się z Mokrza. Teofil miecznik wiski i Stanisław 1648. Szymon podczaszy bielski, z sejmu 1676 komisarz do granic od Węgier. Stanisław miecznik bielski i Samuel 1674. Krzysztof 1683 cześnik w tejże ziemi, dóbr Sobótka dziedzic, spłodził dwie córki: Katarzynę *Imo voto* za Władysławem Mańkowskim *ster.*, *2do voto* za Owsianym, *3tio voto* za Hornowskim skarbnikiem mielnickim i Konstancją *Imo voto* za Stanisławem Sułkowskim, *2do voto* za Mateuszem Gosiewskim stolnikiem nowogrodzkim. N. za Krzysztofem Cieszkowskim kasztelanem sochaczewskim. Apollo 1648. Krystyna ksieni w zakonie św. Brygidy w Brześciu 1676. Adam stolnik lidzki, Kazimierz skarbnik, Alexander Władysław i Kazimierz 1700. *Niesiecki.* — Jan w r. 1778 mostowniczy lidzki. *Kras.* — W r. 1671 Karol i Krystyna z Olszewskich małżonkowie Mokrzejcy sprzedali Bykowskiemu dobra Mokrzej w pow. lidzkim. — Apollo z woj. podlaskim podpisał elekcyę króla Jana Kazimierza. Jan, Sebastyan, Jan, Antoni, Jan, Jerzy, Ignacy, Piotr, Mikołaj, Filip, Stanisław, Jan, Maciej i Antoni — uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w Galicyi r. 1782 i 1808, ale ci się piszą Mokrzejcy.

Mokszewicz h. *Topacz*. Felix syn Szymona i Ignacy syn Felixa. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Molencki. *Kurop. i Małach.*

Molenda h. *Gruf*, w sandomierskiem. Franciszek kanonik tarnowski, matce swojej Radolińskiej wystawił nagrobek w Tarnowie; piszą się z Lowczowa, snąc że od Lowczowskich początki wzięli. *Nies.*

Müller (*wona*) *bez herbu.* Karol, Julian, Gustaw, Ludwik i Adolf z *Müllerstejnu.* *Spis szl. kr. p. 1851.*

Molitowski h. *Sas.* Mikołaj uzyskał przyznanie starop. szlachectwa w sądzie z. halickim 1783.

Molochowicz. *Kuropatn. i Małach.*

Molochowski Jan wymieniony w *Metryce kor.* jako nobilitowany r. 1530. *Czacki.*

Molsdorf h. *wt.* Józef syn Józefa. *Spis szl. król. p. 1851.*

Molski h. *Korab*, w sieradzkim. Adolf 1586 podpisał kaptur krakowski. *Nies.*

Molski h. *Nalecz*, w Wielkopolsce, piszą się z Modły, dlatego dawniej zwali się Modlscy. Walenty z Modły na Lyczynie Molski, z Przedzińskiej h. *Jastrzębies* urodzony, miał za sobą Annę z Bołęcina Białęska, z tej była córka Katarzyna Koldowska, synów zaś czterech: Jan w zakonie Soc. Jesu † 1676, Władysław Piotr, Wojciech poległ pod Batowem i Jakób komornik sieradzki, sędzia kapturowy, umarł 1672, zostawiwszy z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podhajeckiego zamku, tamże od kozackiej kapłury, umarł 1672, zostawił z Heleny Ziejmianki córki trzy: Maryannę, Annę i Zofia, tyłuż synów: Jana, Franciszka i Stanisława. N. stryjeczny brat Jakóba komornika, u Jeremiego ks. Wiśniowieckiego major domo, potem komendę mając podh

się w aktach gr. brańskich i z. suraskich od r. 1546. *Kap. Mł.* — Jan z z. bielskiej podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta.

Monstold h. *Łabędź*. Monstold jeden z panów litewskich, wziął na siebie i na dom swój herb Bychawa, czyli raczej Ruchaba albo Paprzyca, na sejmie horodelskim, atoli według *Kojal. in MS.* w wojew. trockiem Monstoldowie zazywają herbu Łabędź, o których ani Paprocki ani Okolski nie wiedział. *Niesiecki.*

Monstwij h. *Dołęga*. *Kurop. i Malach.*

Monswil h. *Mogila*, w ks. żmudzkiem. Idą od drugiego syna Zadejkowego, z których Bogdan i Jurgi Monswilowie, (patrz Stańkiewicz). *Papr. i Okolski* o nich nie pisał, tylko *Kojal. in MS.* Na sejmie zaś horodelskim Monswild pan litewski przyjął był herb Dołęga. N. była za Szczęsnym Kotowskim. *Nies.*

Montelupi herb: tarcza rozdzielona na cztery części; w pierwszej w polu czerwonym czy złotem orzeł biały z rozpuszczonymi skrzydłami w prawo tarczy obrócony, w drugiej także sam orzeł, w trzeciej góra (podług *Niesieckiego*) albo taczka (podług *Krzyżan. słown. herald.*), nad którą gwiazda, w czwartej trzy rzeki. Herb ten wniesiony do Polski z Florencyi przez Sebastjana Montelupi de Mari, o którym patrz niżej Wilczogórski.

Montigałło h. *Korzbok*, z tą różnicą, że mają być trzy karpie, jeden podle drugiego, w lewą tarczy płynące, trochę w górę głowami, nad niemi róża, na helmie trzy pióra strusie; w ks. litewskim. Budoła Montigałło między innymi panami litewskimi wieczne pakta z Polakami podpisał 1401. Jan Władysław sędzia gr. trocki, mąż zacny. Stanisław, Jerzy i Melchior rotmistrz królewski, na wielu ekspedycjach mężnie stawali. Jan w dziele rycerskiem zalecony, podkomorzy trocki. Jeden z nich był deputatem na trybunał litewski 1679. *Nies.*

Montigert Mongerd h. *Wadwicz*, patrz Naruszewicz.

Montowt h. *Pobóg*, z tą tylko odmianą, że w helmie kładą pięć piór strusich. *) Jurgi Montowtowicz wojewoda kijowski r. 1503. Jan Kazimierz skarbnik litewski. Krzysztof w Żmudzi r. 1621. Stefan 1648. *Nies.*

Montrawy Michał *nobilit.* w konst. r. 1676 fol. 63.

Montrim h. *Syrokomla* i **Montrimowicz**, w ks. żmudzkiem. Jan Montryn i Abraham Kazimierz mąż uczony, goniec do Moskwy 1657. Roman Montrimowicz cześnik żmudzki 1700. *Nies.*

Montwid h. *Lelwa*. *Malach.*

Montwił, w kowieńskiem itd. *Malach.* — W r. 1788 Antoni sędzia gr. kowieński. *Kras.*

Mora h. *wł* Tego domu był Wenancyusz, rodem Włoch, biskup kruswicki czyli kujawski 1034, † 1055, od którego snąc brata albo synowca rozplemione tego herbu familie. Henryk czyli Eryk biskup pierwszy przemyski zakonu św. Franciszka 1376, który tenże zakon do Krosna wprowadził i ufundował. Antoni Mora, rodem Hiszpan, kwitował w Polsce r. 1557. *Niesiecki.*

Morachowski herb: Wąsy do dołu zakręcone, nad niemi krzyż kawalerski, pod nim trzy wręby. Tak ten herb opisany w *Słown. herald. Krzyżan.*

Moraciński. *Kurop. i Malachowski.*

Moraczewski h. *Cholewa*, w łęczyckiem i poznańskiem. N. miał za sobą Barbarę Kierską, Stefan Annę Kowalską, Wojciech Jadwigę Kowalską, tamtej siostrę. *Niesiecki.* — Jan z woj. inowrocławskiego, Stanisław z woj. kaliskiego podpisali elekcyą króla Augusta II, zaś Józef z rawskiego i Szymon z pow. rzeczyckiego podpisali elekcyą króla Stanisława Augusta. Marcin w r. 1695 dziedzic dóbr Pniewa. Jakób w r. 1751 dobra Sobota z przyległościami sprzedał synowi swemu Franciszkowi. Łukasz cześnikowicz łęczycki, w r. 1758 nabył dobra Brzozówkę i połowę wsi Parulic w rawskiem. (*Herb. rodz. szl. 1853*).

Blizszych czasów żyli Rafał, Kazimierz i Tomasz w Wielkopolsce. Z tych Kazimierz dziedzic Soboty i Bytkowa, z N. Rychłowskiej zostawił prócz kilku córek, trzech synów: Jakóba, Franciszka i Alexandra, którego synowie: Ignacy zmarły w r. 1848 i Jan dziś żyjący. Tomasz zaś, brat Kazimierza, dziedzic Zielątkowa pod Obornikami, umarł w r. 1813, zostawiwszy z Józefy Kierskiej córek trzy: Ludwikę za Antonim Stablewskim, Anastazją za Walentym Koczorowskim i Bibianę, oraz synów tylż: Andrzeja (ur. 1802 † 1855) znanego historyka, Benedykta (1868) i Romana dziedzica Chaławy, ten umarł w r. 1857, zostawiwszy z Franciszki Zakrzewskiej h. *Trzaska* córek sześć: Maryą za Władysławem Łaszczyńskim, Zofią za Edwardem Brudzewskim, Helenę za Juliuszem Hochberg, Ludwikę za Ludwikiem Dobrzyńskim, Józefę za Bolesławem Łaszczyńskim i Jadwigę, oraz synów trzech: Macieja inżyniera, ożenionego z Anną Pomorską, Kazimierza dziedzica Naramowic i Stefana dziedzica Chaławy, ożenionego z Maryą Łaszczyńską. —

*) Podług *Krzyżan. Słown. her.* herb *Montowt* taki być powinien: podkowa barkiem do góry, nad nią strzała ostrzem do góry, pod ostrzem krzyż, po rogach dwa krzyżyki.

Tegoż herbu Hipolit syn Macieja, Hieronim syn Wincentego, Antoni i Mikołaj synowie Walentego, Felix syn Hieronima i Leopold syn Macieja — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Moraczewski h. *Doliwa*. W r. 1744 Jakób nabył wieś Bytkowo w woj. poznańskiem. To czytamy w *Herbarzu rodz. szl. 1853*, ale ten Jakób należy niewątpliwie do Moraczewskich h. *Cholewa*. — Alexander syn Kazimierza. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Moraniecki h. *Bończa*. Ci są własni Fredrowie, ale od dóbr Morańca Moranieckimi nazwani. *Nies.*

Moranty. *Malach.* — Teodor kanonik warszawski i Jakób sekretarz król. otrzymali *indig.* r. 1768.

Morawicki bez herbu. Leon syn Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Morawicki h. *Jelita*, w grodzieńskim powiecie. Krzysztof fundował muzykę przy kolegium grodzieńskiem. N. za Pawłem Dubiną Kniażycim; z Polski do Litwy się niektórzy wynieśli. *Nies.*

Morawicki h. *Topór*, w krakowskiem. Ci są własni Tęczyscy, ale działem dóbr Morawicy, Morawickimi nazwani, co i tąd poznać, że się wielu Tęczyskich z Morawicy pisało, jako Jan z Morawicy, którego Owcą zwano 1370. Piotr Morawicki, którego syn Jan w moskiewskich i gdańskiej ekspedycjach mężnie stawiał. Stanisław, który z Łaskim wojewodą sieradzkim w polskich i cudzoziemskich obozach znaczenie mężstwa swego dał dowody, umarł 1618. Może tu należy Jakób Przekora z Morawian, dworzaniu króla Jagiella 1422. Anna z Romerówny urodzona za Tomaszem Mokrskim. *Niesiecki.*

Morawiec h. *Ogończyk*, piszą się jedni z Owczar, drudzy z Mysłowa. Mikołaj z Kunosowicz, chorągiew królewską nadworną nosił pod Grunwaldem w r. 1410. Łukasz w r. 1508 niedaleko Łucka pięćset Tatarów na placu położony, drugich do ucieczki przymusił. Jędrzejowi z Mysłowa, mężowi rycerskiemu † 1616, nagrobek w Bieczu postawił brat jego Marcin starosta i sędzia grodzki lwowski. Marcyń z Mysłowa podsedek lwowski, z sejmu 1633 komisarz do granic od Węgier, 1637 poseł na sejm, dalej sędzia z lwowski. N. w okazji pod Starczem z Kozakami poległ na placu. Wojciech w ruskiem. Paweł w Podlaskiem 1648. N. stolnik latyczowski 1690. Tomasz w brzeskiem litewskiem. *Niesiecki.*

Morawski. Jan syn Alojzego. *Spis szl. król. p. 1854.*

Morawski bez herbu. Leon, Andrzej i Józef. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Morawski h. *Dąbrowa*, w płockiem. Do tych należy ks. Jan Soc. Jesu filozoficznych i teologicznych nauk wielka ozdoba i zaszczyt, pierwsze w prowincyi kolegia rządził, umarł w Poznaniu r. 1700, zostawiwszy wiele dzieł przez siebie drukiem wydanych. *Niesiecki.* — Później dom ten zamieszkały był w z. nurskiej i tak: Marcin dziedzic dóbr Kossaki, Biała i Murawskie, ożeniony z Katarzyną Godlewską, umarł 1647. Syn jego Jakób ożeniony z Reginą Tymiańską, umarł 1668, z Katarzyną Godlewską, miał córki: Anielę za Tadeuszem Odyńcem pisarzem smoleńskim, Maryą za Michałem Radziszewskim marszałkiem stwotowickim i synów: Mikołaja i Ignacego, z tych *pierwszy* Mikołaj poseł inflantski na sejm 1786, później poseł rzeczycki na sejm 1788-1790, poseł wojskowy litewski 1787, kawaler orderu św. Stanisława r. 1786 ożeniony z Agatą Buchowiecką podwojewodzianką wileńską, umarł 1810 bezpotomnie; *drugi* zaś Ignacy († około 1786) poseł na sejm 1768, marszałek trybunału główn. lit., generał-lejtnant, kawaler orderu Orła białego i św. Stanisława oraz Lwa złotego bawarskiego, ożeniony 1765 z Teofilą ks. Radziwiłówną wojewodzianką wileńską, z której zostało to potomstwo: Dukłana *Imo voto* za Stanisławem Grzegorzem Worcellem podstolim kor. (rozwiódła się), *2do voto* za Józefem Wyleżyńskim rotmistrzem kawalerii narodowej umarła 1810, Katarzyna za Michałem Kopotem oboźnym lit. i syn Karol (ur. 1767) szef 2go pułku piechoty lit., generał-major wojsk ros. i szambelan cesarski, potem generał w sztabie cesarza Napoleona, kawaler orderów św. Stanisława, Lwa złotego bawarskiego, krzyża wojskowego polskiego i Legii honorowej, ożeniony z Anną Jundziłł marszałkówną grodzieńską, z której córka Teofila *Imo voto* za Starzeńskim, *2do voto* za ks. Dominikiem Radziwiłem podkomorzycem lit., umarła w Wilnie 1828 r. — Walenty r. 1719 dziedzic dóbr Łady w ziemi zakroczymskiej, Maciej w r. 1726 dziedzic dóbr Czechy w z. nurskiej, Szymon dobra swoje Morawy-Łaski w z. ciechańskiej zostawił w spadku synom Bartłomiejowi i Józefowi. Tomasz burgrabia grodzki nurskiej w r. 1783. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Jedna linia domu tego kwitnie po dziś dzień na Rusi czyli w dzisiejszej wschodniej Galicyi. Z tej Franciszek († 1805) dziedzic dóbr Dubowce (w p. tarnop.), pisarz gr. trembowelski, który udowodnił staropolskie szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782 — miał za sobą Maryannę Murisonównę, z której oprócz córki Katarzyny za Janem (mylnie zatem pod Jordanami nazwalismy go Michałem a żonę jego Teofilą) z *Zakliczyną* Jordanem — zostało synów trzech: 1) Józef służył w wojsku, zginął pod Berezyną, 2) Stefan ożeniony z Zofią Lipińską (ich dzieci: Franciszek z Julią Smarzewską bezpotomny, Joanna za Ludwikiem Rafałowskim † 1881, Apolina i Zofia za Mikołajem Morawskim † 1863) — i 3) Celestyn Piotr (ur. 1786 † 1835) dziedzic dóbr Dubowce (dobra te przeszły w r. 1838 na własność ks. de Ligne)

i Uwsie (otrzymane w spadku po żonie), zaślubił w r. 1815 Wincencyą Anastazyą Morawską (ur. 1797 † 1866), z której zostało córek pięć: Zefryna † 1816, Eugenia (ur. 1820) za Marcelem de Roszko-Bogdanowiczem, Konstancya (ur. 1822 † dzieckiem), Leokadya (ur. 1826 † 1879) za Albertem Przyłuskim i Antonina zmarła dzieckiem, oraz synów siedmiu: 1) Seweryn Tytus (ur. 1819) biskup trapezopolitański, sufragan lwowski, konsekrowany r. 1881. 2) Romuald (ur. 1821) dwuzenny, *Imo voto* z Sabina Chojeczką, *2do voto* z Alexandrą Szczepańską (ich dzieci: Mxymilian mający z Julią Dobrowolską synów trzech: Maryana, Alexandra i Celestyna, — Michalina za Romanem de Landsdorf Bocheńskim h. *Rawicz*, Eugenia za Stanisławem Glogierem adwokatem w Tarnopolu, Marya za Alexandrem Morawskim, Stefania, Kazimiera, Malwina († 1881) i Zofia). 3) Tymon Ludwik doktor med., ożeniony z Celestyną Bocheńską h. *Rawicz*, 4) Henryk (ur. 1825 † 1861) ożeniony z Joanną Szczepańską (ich dzieci: Celestyna za Juliuszem Szumlańskim dr. praw, Stanisława za Zenonem Korotkiewiczem dr. praw i Kazimierz † 1874). 5) Wiktor (ur. 1830) ożeniony z Heleną Winnicką (ich dzieci: Kalikst, Jadwiga za Karolem Heniszem, Oktawia i Anna dzieckiem zmarła). 6) Oswald (ur. 1832) ożeniony z Sydonią Bocheńską h. *Rawicz* (ich dzieci: Józefina, Celestyna i Gabryela) — i 7) Marcin (ur. 1833 † 1834). Tegoż herbu Grzegorz członek Stanów gal. i Józef udowodnili staropolskie szlachectwo, pierwszy w wydziale Stanów r. 1813, drugi w sądzie z lwowskim r. 1783. — Może do tych właśnie należy Konstancya w r. 1879 prezes Rady powiatowej w Rudkach, którego córka Zofia z Malwiny Komarnickiej urodzona, wyszła za Stanisława hr. Dzieduszyckiego. — Są i w królestwie polskim tegoż herbu Morawscy, z tych Józef i Mikołaj synowie Serafina, Franciszek i Jan synowie Antoniego, Franciszek syn Andrzeja, Stanisław syn Antoniego, Stanisław syn Wojciecha, Maciej syn Ludwika, Stanisław syn Mateusza, Józef i Franciszek synowie Sebastjana i Felix syn Stanisława Paweł i Piotr synowie Franciszka, Józef i Franciszek synowie Sebastjana i Felix syn Stanisława — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Mamy jeszcze przed sobą genealogię Morawskich*) ułożoną przez prawnika na podstawie dokumentów urzędowych w celu rewindykowania milionowego spadku po ostatnim w Anglii zmarłym Murissonie, podług której Franciszek Morawski syn Jakóba i Suchodolskiej, dziedzic po ojcu dóbr Kramkowo Morawskie na Podlasiu, dwuzenny *Imo voto* z Anną Zawistowską podstolaną nurską, *2do voto* z Barbarą Pobikrowską sędzianką nurską, zaślubioną r. 1721 w parafii Winna Krzyżki — miał dziewięć dzieci: Dyonizego *ster.*, Józefa, o którym tyle tylko wiadomo, że miał potomstwo i wyniósł się z Podlasia, Jana (tego dzieci: Jakób, Tomasz i Paweł), Jakóba, Ludwikę za Rysiewskim, Praksedę za Skupiewskim, Rozalią za Tymińskim, Weronikę i Joachima (ur. 1731) który konsystując jako ówczynie towarzysz pancerny na Rusi i zaślubiwszy Konstancyą Niżgórską, tamże osiadł (w r. 1783 uzyskał przyznanie starop. szlachectwa w sądzie z lwowskim), a przystąpiwszy do konfederacji barskiej, w r. 1768 mianowany został przez Puławskiego rotmistrzem, następnie formował swoim kosztem chorągiew, z którą ruszył pod komendą regimentarza Sławuszewskiego, w r. 1769 ciężko ranny pod Barem, odzyskał wprawdzie zdrowie, ale stracił cały dość znaczny majątek w usługach kraju i przyjął obowiązki jenerałnego plenipotenty u Moszyńskiej stolnikowej kor., umarł w Trembowli r. 1792 zostawiwszy córek trzy: Teofilę za Józefem Zbylitowskim, Wiktoryą za Stanisławem Masłowskim i Petronelę za Janem Chmielewskim podczasym liwskim, oraz synów dwóch: Tomasza, który służył wojskowo i umarł w Iszczkowie r. 1794 i Marcina towarzysza pancernego, który był sekretarzem i pełnomocnikiem Moszyńskiej z domu Potockiej, a w r. 1800 nabył dobra Uwsie (w pow. podhajeckim) za zlp. 226,236 od Moszyńskiej, w r. 1817 mianowany członkiem Stanów gal., umarł r. 1830 zostawiwszy z Eleonory Stein (ur. 1764 † 1840) córki Franciszka i Katarzyny Herbutówny córek dwie: Antoninę (ur. 1790 † 1825) zaślubioną w r. 1810 Ignacemu Podlewskiemu h. *Bogorja* i Wincencyą Anastazyą (ur. 1797 † 1866) zaślubioną w r. 1815 Celestynowi Morawskiemu h. *Dąbrowa*. — Może tu jeszcze należy Józef Morawski, po którym z Justyny Murissówny zostało następujące potomstwo: Karol † 1847, Szczepny, Antoni ożeniony z Wasilewską, Magdalena za Ambrozym Poradowskim, Tekla za Janem z *Zakliczyna* Jordanem i Mikołaj, którego z Zofii Morawskiej (p. w.) córka Zofia za Ryszardem Janickim h. *Rola*.

Morawski h. Dąbrowka. Józef, Alexy, syn Pawła, dyrektor główny prezydujący w komisji skarbu, tajny rady i członek rady stanu (ur. 1791 † 1855 w Karlsbadzie) otrzymał dziedziczne szlachectwo dyplomatem cesarza Mikołaja I z dnia 2 (14) paźdz. 1839.

Morawski h. Korab, w przemyskiej ziemi i indziej. Katarzyna za Stanisławem Fredrą, Jan w ka-

*) Genealogia ta kładzie herb *Nalecz*, ale to niezawodnie myłka i prędzej należy ci do herbu *Dąbrowa*, ile że *Naleczowie* Morawscy nie ukazują się wcale na Podlasiu, gdy odwrotnie gniazdo *Dąbrowitów* Morawskich jest właśnie ziemia nurska i Podlasie.

liskiem 1648. N. miał za sobą Wiktoryą Lempicką, z której zostali synowie: Wincenty *Ordin. Minor. Observ.* uczony i Roch w zakonie Soc. Jesu 1633. *Nies.* — Teofil (ur. 1793) syn Michała cześnika sieradzki i Teresy Podczaskiej, poseł w r. 1831 na sejm warszawski, zaślubiwszy w r. 1820 Leokadyą Szczaniecką, osiadł w Ociążu (w poznańsk.); syn jego Antoni ożeniony z Wandą Ponińską, umarł 1871. Brat Teofila Teodor (ur. 1797), znany historyk, w r. 1831 minister spraw wewnętrznych w Warszawie.

Morawski h. Nalecz, w Wielkopolsce. (Nalecz u nich powinien być niezwiązany i takim kształtem jak u Dzierżykrajów i Czarnkowskich, ile jednego z niemi domu). Piszą się z Chomęcic w woj. poznańskim. Paweł syn Jędrzeja z Beleckiej h. *Samson* urodzony, dziedzic Ruska, Łabęckiej łąki, Suchorzewka i t. d., miał za sobą Zofią Czarnkowską, z niej spłodził córkę Annę *Imo voto* za Piotrem Kawieckim h. *Wysogota*, *2do voto* za Krzysztofem Kierskim i syna Jana kasztelana przemęckiego, który z Zofią Gorajską żył bezpotomnie. *2do voto* tenże Paweł pojął Dorotę Kaczkowską h. *Pomian*, wdowę po Samuelu Kawieckim, z niej było córek trzy: Jadwiga najprzód Radoszewska, potem Chociszewska, druga Przybyławska, trzecia Białęska i pięciu synów: 1) Paweł starosta gniewowski i chorąży inowrocławski 1704, trzy razy związki małżeńskie ponawiał: *Imo voto* z Zychlińską, wdową po Samuelu Kawieckim, z niej było córek trzy: Jadwiga Adama, który pod Koniecpolem na placu poległ i córkę Maryannę za Czermińskim kasztelanem kijowskim), *2do voto* z Łaczką, *3tio voto* z Ludwiką Rostocką starościanką lelowską, z której syn Kajetan. 2) Stefan w zakonie kaznodziejskim przeor średzki, potem od Dąbskiego biskupa kujawskiego nominat na sufraganią kujawską ogłoszony, na konsekracyą jadąc, w drodze umarł. 3) Stanisław, poseł od konfederacyi wielkopolskiej do króla Augusta II r. 1703 i marszałek po kilka razy sejmików średzkich, miał za sobą Teresę Obieziorską h. *Nalecz*, wdowę po Mikołaju Koczorowskim, ta mu urodziła córkę Rudkowską i trzech synów: Leona kanonika gniezn. i pozn., oficyała generalnego warszawskiego, deputata na trybunał kor. 1736, Jana, tegoż żona Katarzyna Szczaniecka i Wojciecha ożenionego *Imo voto* z Maryanną Bendorską h. *Wysogota*, *2do voto* z Jadwigą Sulimierską h. *Lubicz*. 4) Jakób miał za sobą Konstancyą Dobrzycką, z którą *sterilis*. 5) Wojciech miał za sobą *Imo voto* Trzebiicką kasztelanek spicimierską, *2do voto* Maryannę Brudzińską, z której zostawił syna Rocha i córkę Teodorę Nieświatowską. *To Niesiecki.* — Dom *Naleczów* Dzierżykrajów Morawskich jest bezsprzecznie odłamem potężnego rodu niegdysz książąt, później hrabiów z *Człopie* i *Czarnkowie*, jak to świadczą *Paprocki*, *Niesiecki* i inni autorowie cytowani pod Czarnkowskimi w tomie I na str. 411-413; protoplastą zaś kwitnącej po dziś dzień linii w Wielkopolsce — jest Sędziwoj hrabia na *Czarnkowie*, kasztelan bniński (*Lib. ter. posn. 1410 fol. 162, 176*), którego syn Mikołaj podkomorzy poznański, zaślubiwszy Katarzynę z *Morawską*, od tych dóbr pierwszy pisać się zaczął Morawski, zachowawszy jednak pierwotne nazwisko Dzierżykraj na pamięć pochodzenia od Dzierżykraj hrabiego z *Człopy*. Synów Mikołaja, jak z dokumentów widać, było dwóch: Jan Dzierżykraj bezpotomny (*Resig. cast. posn. a. 1497 fol. 182*) i Marcin Dzierżykraj na *Morawsku* Morawski, dwuzenny, *Imo voto* z Katarzyną z *Chomęcic* h. *Poraj*, *2do voto* z Katarzyną Wytkowską h. *Nowina* (*Res. cast. posn. a. 1497 fol. 182*), z której został syn Jakób ożeniony z Barbarą Nowowiejską h. *Jastrzębiec* i ta mu powiła syna Piotra bezpotomnego (*Insc. cast. posn. a. 1538 fol. 193*), z pierwszej zaś żony Katarzyny z *Chomęcic* zostało potomstwo: 1) Jan, który z Katarzyną Koszutską miał syna Wojciecha bezpotomnego i córkę Annę (*Res. cast. posn. a. 1630 fol. 1141*) i 2) Jędrzej na *Chomęcicach*, dziedzic dóbr Chojnica (*Res. ter. posn. a. 1517 fol. 38*), którego z Sabiny Gołyńskiej h. *Prawdric*, córki Jerzego, syn Mikołaj starosta pobiedzki, miał za sobą *Imo voto* Starzeską h. *Topór*, *2do voto* Elżbietę Wierzińską (*Insc. cast. posn. a. 1647 f. 273*); jego syn Jędrzej (z Starzeskiej urodzony) miał za sobą Błęcką v. Belecką h. *Samson* (*Res. cast. posn. a. 1647 f. 273*), z której oprócz córki Jadwigi z Gnińskim h. *Trach* — zostało synów trzech: Mikołaj, Jakób (o tych brak wiadomości) i Paweł dziedzic dóbr Ruska, Łabęcka Łąka, Suchorzewka i wielu innych, poseł inowrocławski (*Res. cast. posn. a. 1639 f. 155*), ten zaślubił *Imo voto* Zofią Czarnkowską (z której córka Anna *Imo voto* za Piotrem Kawieckim, *2do voto* za Krzysztofem Kierskim i syn Jan kasztelan przemęcki 1672, ożeniony z Zofią Gorajską h. *Orla*), *2do voto* z Dorotą Kaczkowską h. *Pomian*, z której następujące zostało potomstwo: 1) Jadwiga *Imo voto* za Radoszewskim h. *Oksza*, *2do voto* za Cichożewskim h. *Junosza*, 2) N. za Przybyławskim, 3) N. za Białęskim h. *Leszczyce*, 4) Stefan (Tomasz) biskup sufragan kujawski, 5) Stanisław poseł na sejmy, marszałek sejmików średzkich, ożeniony z Teresą Obieziorską, wdową po Koczorowskim (ich potomstwo: Leon kanonik gniezn., ożeniony z Teresą Obieziorską, Joanna za Rudkowskim, Wojciech sędzia z wschowski, dwuzenny, o którym wyżej *Nies.* pisze, Joanna za Rudkowskim, Wojciech sędzia z wschowski, dwuzenny, *Imo voto* z Maryanną Bendorską h. *Wysogota*, *2do voto* z Jadwigą Sulimierską h. *Lubicz* i Jan sędzia trybunału pozn., który z Katarzyną Szczaniecką miał synów trzech: Stanisława kanonika gniezn., Franciszka dziedzica Budzislawa, z Rozalią Bnińską bezpotomnego i Jędrzeja skarbnika pozn., po którym z Elżbiety Będorskiej h. *Wysogota* zostały córki dwie: Julia za Ulatowskim

i Józefa za Andrzejem Górzeńskim h. *Nalecz*, 6) Wojciech dwuzenny, *Imo voto* z Trzebiąką kasztelaną spicimirską (z niej córka Teodora za Nieświastowskim h. *Łabędź*), *2do voto* z Maryanną Brudzińską h. *Prawdź*, która mu powiła syna Rocha, ten podpisał z woj. kaliskiego elekcyą króla Stanisława Augusta, 7) Jakób ożeniony z Konstancją Dobrzycką h. *Leszczyce* i 8) Paweł chorąży inowrocławski, starosta gniewkowski (*Insc. cast. posn. a. 1748 fol. 186*), ten zaślubił *in Imo voto* N. Zychlińską h. *Szeliga*, wdowę po Trzebińskim kasztelanem spicim. (z której syn Adam poległ pod Koniepołem i córka Maryanna za Czerwińskim kasztelanem kijowskim), *2do voto* N. Łącką h. *Korzbog* (siostrę kasztelana kalisk.), *3tio voto* Ludwikę Rostocką h. *Łabędź* starościankę lelowską, z której syn Kajetan, miał za sobą Wiktorją Kierską h. *Jastrzębiec* i ta powiła mu córkę Joannę za Ignacym Kowalskim h. *Wieruszow* i synów trzech: Wojciecha, Pawła burgrabiego pyzdrowskiego i Walentego. Z tych Wojciech dziedzic dóbr Bełęcina i Karchowa (które nabył w r. 1796 od stryja swego Wojciecha), Kotowiecka, Pawłowa, Pawłówka (nabytych od Bogdańskich r. 1797), Luboni, Oporowa, Oporówka i Grabowca (nabytych od Adama Turno), komisarz cywilno-wojskowy — zaślubił Zofią Sczaniecką h. *Osoria*, z której zostało synów czterech: Michał, Franciszek, Kajetan i Józef; z tych *pierwszy* (najmłodszy) Michał ożeniony z Teklą Rogalińską (ich syn Maciej umarł w młodym wieku), *drugi* Franciszek (ur. 1783 † 1861) dziedzic dóbr Lubonia, w r. 1812 pułkownik w gwardyi honorowej cesarza Napoleona, w r. 1819 generał brygady, w r. 1831 minister wojny, kawaler krzyża polskiego i legii honorowej, znany poeta, ożeniony z Angeliką Wierzchowską h. *Pobóg*, córką Kajetana i Maryi hr. Worcell, z której córka Marya za Karolem hr. Jezierskim i syn Tadeusz dziedzic dóbr Lubonia, radca Towarzystwa ziemsk. pozn., szambelan pruski, vice-marszałek sejm w. ks. pozn., komandor i kawaler wielu orderów, między innymi *Wielkiego Krzyża Grobu świętego*, współfundator klasztoru Urszulanek w Poznaniu (w r. 1857 udowodnił w Heroldyi pruskiej prawo do nazwy rodowej *Dzierżykrój*), zaślubił *in Imo voto* Zofią Taczanowską h. *Jastrzębiec* (z niej syn Henryk i córka Elżbieta za Witoldem hr. Eubińskim), *2do voto* Teklę hr. Ostrowską senatorównę († 1880), która mu powiła syna Franciszka i córkę Teresę. *Trzeci* (syn Wojciecha) Kajetan, dziedzic dóbr Kotowiecka, Pawłowa i Pawłówka, inspektor dóbr i lasów narodowych, zaślubił Julię Załuskowską h. *Rola*, z której dwóch zostało synów: 1) Józef na *Kotowiecku*, *Pawłowku* i *Pawłówku*, jeneralny dyrektor Towarzystwa kredytowego ziemsk. w Poznaniu, poseł na sejm pruski i członek Izby panów, komandor papiesk. orderu Piusa, ożeniony z Eugenią Dzierżykrój-Morawską (ich dzieci: a) Wojciech dziedzic dóbr Radłowo i Sukowo, ożeniony *in Imo voto* z Teresą Roźnowską † 1866, *in 2do voto* z Maryą Łempicką, która mu powiła kilkoro dzieci, między innymi Karola, Teresę i Maryę, b) Zbigniew dziedzic dóbr Izbiце, ożeniony z Zdzisławą hr. Miączyńską † 1876, która mu powiła córki dwie: Joannę i Zdzisławę, — c) Stefan dziedzic dóbr Rychnowo, ożeniony z Maryą Popielówną h. *Sulima*, d) Ignacy, e) Paweł, f) Antonina za Stefanem Suffczyńskim i g) Rozalia) — i 2) Kajetan dziedzic dóbr Jurków, poseł na sejm poznański, komandor pap. orderu Piusa, ten umarł w r. 1881 zostawiwszy z Józefy Łempickiej h. *Junosza* ośmioro dzieci: Stanisława, Kazimierza, Tadeusza, Zdzisławę, Zofię za Ludwikiem hr. Broel-Platerem, Konstancją, Julią i Maryę. *Czwarty* (najstarszy syn Wojciecha) Józef († 1853) dziedzic dóbr Oporowa, referendarz Rady Stanu za w. ks. warszawsk., zaślubił w r. 1809 Paulinę hr. Eubińską, córkę Felixa ministra, dziś żyjąca (i daj Boże, by cnotami swojemi i rozumem przyświecała długie jeszcze lata młodszemu pokoleniom!) która mu powiła córek siedm: Eugenię za Józefem Dzierżykrój-Morawskim z *Kotowiecka*, Paulinę, Henrykę za Stanisławem Chłapowskim, Irenę za Karolem de la Barre de Bodenham (anglikiem), Rozalię współfundatorkę klasztoru Urszulanek w Poznaniu, Sewerynę siostrę miłosierdzia, fundatorkę i przełożoną zakładu św. Józefa i Maryę Bernardynę przełożoną klasztoru Urszulanek w Poznaniu — oraz syna Wojciecha, dziedzic dóbr Oporowa, który po śmierci żony swojej Maryi hr. Grocholskiej h. *Syrokomla*, córki Mikołaja gubernatora podolskiego, wstąpił w stan duchowny i był kanonikiem kamienieckim i podlaskim, umarł w r. 1875*) zostawiwszy córkę Maryę w zakonie *Sacré coeur* i synów trzech: Maryana, Stanisława i Józefa, z tych Maryan wstąpił do zakonu *Soc. Jesu* i jest obecnie w Tarnopolu rektorem konwiktu.

Tegoż herbu Morawscy, biorący przydomek *Gryza*, udowodnili staropolskie szlachectwo w Galicyi, jako to: Jan członek Stanów, Józef vices-regent sądu gr. trembow., Kajetan, Antoni i Stanisław członek Stanów, w sądzie z lwowskim 1782, Stanisław, Roman, Floryan i Bruno synowie

*) Był to człowiek równie wielkiej nauki jak wielkiego poświęcenia dla cierpiącej ludzkości obok istotnej kapłańskiej pokory i bezgranicznej dobroci i usłużności dla każdego, kto jej od niego zażądał. Znalismsy osobiście tę skromną a tyle w cichem ustroniu zasłużoną postać, znamy potrochę i piękne jego czyny i dlatego tem więcej zańujemy, iż szczerle ramki naszej pracy nie pozwalają podnieść je i wykażać na tem tu miejscu.

Stanisława w wydziale Stanów r. 1820, Bernard i Herman synowie Romana w wydziale Stanów r. 1847, Włodzimierz syn Stanisława i Stanisław syn Floryana w wydziale Stanów r. 1854.

Morchnowicz i **Morchonowicz** h. *Jastrzębiec*. Michał w r. 1738 sprzedał dobra swoje Worgale. (*Herbarz rodz. szl. 1853*) — Józef syn Alexandra udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Mordas. Dom w Litwie starodawny. Stanisław za Kazimierza Jagiellończyka starostą był kowieńskim w r. 1463. Jerzy Konstantyn 1648 w mińskim. *Nies.* — W r. 1804 Elżbieta Mordynianka za Ignacym Bykowskim.

Morelli Jan, konsyliarz krak., *nobilit.* w konst. r. 1757.

Morelowski h. *Prus*. Dom ten jakkolwiek opuszczony przez Niesieckiego — od wieków kwitnie już w Polsce, osobliwie dawniej na Podlasiu w powiecie surazkim, gdzie jest też wieś Merele, gniazdo i źródło Morelowskich nazwiska, obecnie w Galicyi, dokąd (tj. w belzkie) pierwszy tego domu przeniósł się Stanisław († 1708) podstoli, potem podczaszy winnicki, którego żona Elżbieta († 1712) fundowała kanonią przy kolegiacie zamojskiej; synowie jego: Stanisław miał za sobą Eufrozynę Wereszczakównę, z której syn Józef dziedzic dóbr Nowe Siolo, miał z Zofią Jasińską córkę Katarzynę za Rosnowskim i syna Adama Jakóba ożenionego z Zofią Hłuszniewiczówną, z której liczne zostało potomstwo; z tego Jan miał dwóch synów: Hipolita w armii rosyjskiej i Józefa († 1845) w zakonie Soc. Jesu w Polocku, znanego wierszopisarza, który po usunięciu zakonu z Rosyi był vice-rektorem w Tyńcu, następnie rektorem w Starejwi w Galicyi. Drugi zaś syn Adama i Hłuszniewiczówny — Łukasz Stanisław (o którym pisze Wincenty Pol w *Przyg. B. Winnickiego*, że był przyjacielem domu Krasickich i że rodzina jego posiadała dziedziczną wieś Jeziórki w woj. smoleńskim), konfederat barski, udowodnił staropolskie szlachectwo w wydziale Stanów galic. r. 1791, umarł w r. 1840 (a nie 1790, jak chce Kosiński) zostawiwszy z Maryi Zaklikówny synów trzech: 1) Władysława, który umarł młodo w zakonie Soc. Jesu, 2) Antoniego dziedzica dóbr Górki, ożenionego z Aurelią Giebułtowską (ich dzieci: Antoni obecnie dzierżawca Leszczawki, Zofia za Gumowskim, Stefania za Władysławem Kostro i Aniela za Baranieckim) i 3) Jana Kantego († 1866) współdziedzica dóbr Zakliczyna, dyrektora szkół w Krakowie, autora kilku dzieł naukowych, ten zaślubił Pelagię Dunin-Brzezińską († 1871) z której następujące zostało potomstwo: Stanisław (ur. 1843 † 1879) doktor medycyny, ożeniony z Heleną Łoniewską (ich syn Kazimierz), Ludwik urzędnik banku w Krakowie i Julian dr. prawa, ożeniony z Sabina Langfort. — Obszerniejszą o nich wiadomość podamy w *Dodatku*.

Moreńda h. *Mora*. Gabryel J. U. D. proboszcz kąski † 1644. N. miał za sobą Annę ks. Wojniankę Woroniecką, z której synowie: Stefan, Konstantyn i córka Rakowska. *Nies.*

Morgulec. *Kurup. i Malach.*

Mormifo h. *Piatyr*, w braclawskim. Marek i Misko od Zygmunta I i od Zygmunta Augusta w r. 1542 otrzymali dawnych swoich praw konfirmacyą na dobra Dziętkowice i Fedronówce. Daniel, Konstantyn i Roman ludzie rycerscy, pod Chmielnikiem przeciwko Tatarom wojując, chwałę odnieśli. Bogdan dziedzic na Kuźmince, zostawił syna Michała i córkę Eudoxyę za Maciejem Czezelem. *Niesiecki*.

Moroehowski h. *Korczak*, (z tą odmianą, że powinny być trzy wręby, z których pierwszy od góry większy, drugi mniejszy, trzeci jeszcze mniejszy, nad niemi krzyż złoty), w ruskiem województwie. Joachim protothron władcy włodziński i brzeski 1629. N. poborca z sejm 1613 w ruskiem. Jan i Jerzy bracia 1682. Elias sekretarz król. 1612. *Niesiecki*.

Morokowski i **Moron**. *Kurup. i Malach.*

Morowiński. N. miecznik przemyski 1667. *Niesiecki*.

Moroż. Piotr indygenat otrzymał na sejmie 1676. *Niesiecki*. — W r. 1788 Jan podczaszy grodzieński. *Kras.*

Morożewicz h. *Jelita*. Kajetan syn Mikołaja. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Morski h. *Jastrzębiec*, w krakowskim. *Niesiecki*.

Morski h. *Topór*, w krakowskim, od Nekandów Toporczyków swój początek wzięli, a od dóbr imienia Morskich nabyli. Joachim sędzia kapturowy krakowski 1587. Stanisław poseł na sejmy, deputat w trybunale, mąż rycerski, miał żon dwie, Annę Krupczankę i Cikowską, synowieć podkomorzego krak., zostawił córki cztery: Elżbietę Jasińską, Annę Janowską podsędkównę krak., Katarzynę Przyłęską, Zofią Gumieniecką, synowie zaś: Krzysztof z Krupczanki urodzony, opat sądecki † 1633, Alexander starszy brat Krzysztofa z Krupczanki, dziedzic na Iwanowicach, pojął węgierkę Trębłównę, z którą dwóch synów spłodził: Stanisława podczaszego sochaczewskiego i Jędrzeja; po Trębłównie pojął Strzalanekę, wdowę po Kizinku, ale z nią potomstwa nie miał. Jędrzej trzeci brat Krzysztofa i Alexandra, miał za sobą Lipską i zostawił z nią potomstwo. Joachim i Marcin bracia powyższych. Nie wiadomo czy nie tego Marcina córka Maryna była za Krzysztofem Baranowskim h. Rawicz. Hieronim dziedzic na Jastrzębnikach, żona jego Krystyna Czarnańska, z której synowie trzej: Stanisław, Mikołaj i Jan. Konstantyn w zakonie kaznodziejskim

ś. teologii doktor. Stefan miał za sobą Alexandrę Bielecką, Mikołaj Bielińską, N. Izabelę Rudnicką, Samuel Broniewską, Jerzy stolnik czerniechowski Maryannę Bukowską, Jan Chlewicką, Wojciech Ciepiewską, Antoni stolnik owrucki Teresę Czyżowską wdowę po Antonim Szczepanowskim, Franciszka za Janem Białogłowskim, N. za Jędrzejem Ciechomskim, druga za Janem Ciechomskim. Jerzy kanonik krakowski, deputat na trybunał kor. 1690. N. 1630 brat sukcesyą po Mikołaju Wolskim marszałku w kor. Zygmunt 1689. Alexander w sochaczewskiej ziemi 1674. Stanisław chorąży nowogrodzki 1705. Jan w zakonie Soc. Jesu i Alexander 1730, brat jego miał za sobą Dedyńską i z niej synów, drugi zdaje się Sołtykówne. Stanisław miał za sobą Minocką, N. Krystynę Piotrowską, która po jego śmierci poszła za Jędrzeja Baranowskiego h. Rawicz. Jan Annę Pisarską. Barbara za Zygmuntem z Zagórowa Rogowskim stolnikiem parnawskim. *Niesiecki*. — N. Morska *Imo voto* Humnicka, *2do voto* Lewicka kasztel. infantka. Wawrzyniec z Stempkowską *ster.* Sebastian z Szymanowskiej zostawił córkę jedynaczkę. N. z Sołtykówny zostawił potomstwo, córki: jedną najprzód Orzechowską, powtórnie Bukowską, drugą hr. Tarnowską i synowie: Antoni kasztelan lwowski † 1778, z Siemińskiej zostawił dwie córki zakonnicie Dominikanki we Lwowie i synów trzech: Mikołaja kanonika krakowskiego, Onufrego kasztelana kamienieckiego 1790, ożenionego z Rozwadowską (ten zostawił potomstwo) i Tadeusza. Tenże Antoni kasztelan lwowski po Siemińskiej pojął Brygidę Krasicką kasztelanę chełmską, wdowę po Starzewskim, ale z tą bezdzietny. Drugi syn N. Morskiego z Sołtykówny a młodszy brat Antoniego — Alexander z Trembowskiej miał syna N. i córkę za Chołowieńskim podkomorzycem bełskim. *Kras.* — Alexandra Morskiego podkomorzego przemyskiego (który został wyniesiony do godności hrabiów w Austrii 1784) i Ludwiki Biberstein Trembińskiej syn jedyny Ignacy, szambelan dworu austriack., dziedzic miasteczka Fruchnika z kilkunastu wsiami i innych wielu znacznych dóbr, — zaślubił przed r. 1799 Magdalenę Katarzynę hr. Dzieduszycką urodzoną 1762. — Ignacy z *Morska Starza*, członek Stanów gal., Onufry, Stanisław, Antoni, Michał i Tadeusz znany publicysta, członek Stanów — udowodnili staropolskie szlachectwo w sądzie z. lwow. piłźnieńskim i w sądzie gr. lwowskim r. 1782, a Felix prawnuk Stanisława, Magdalena i Anna prawnuczki tegoż Stanisława — w wydziale krajowym r. 1862, 1866, zaś Józef i Teofil synowie Jakóba w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. — Obacz *Dodatek*.

Morstyn h. *Lelwa*, w krakowskim, sandomierskim, sieradzkiem. Familia ta z Niemiec do Polski, w dwóch rodzonych braciach Jerzym i Janie przeniesiona. Przedtem w ojezynie swojej zwali się Mondszternami od dóbr i zamku Mondsztern, nad Renem leżącym. Z tych Jerzy rachmistrz wielicki 1581 miał za sobą Łaską h. *Korob* wojewodziankę sieradzką. Jan dziedzic na Sędziszowicach miał syna Stanisława dziedzica na Raciborsku, Pawlikowicach, Sędziszowicach itd., który miał czterech synów: Erazma, Krzysztofa, Floryana i Franciszka. Z tych pierwszy Erazm umarł *sterilis*, drugi Krzysztof starosta filipowski, zostawił sześciu synów: Krzysztofa, Adama, Samuela, Jakóba, Tobiasza i Jędrzeja. Z tych Adam, Samuel, Jakób i Tobiasz zeszedli bezpotomnie, Krzysztof pierwszy syn Krzysztofa starosty filipowskiego, także starosta filipowski i przewalski, miał synów dwanaście: Mikołaja, Zygmunta, Stefana, Jana, Adama, Jerzego, Gabryela, Samuela, Seweryna, Teodora, Stanisława, Teofila i córek cztery: Zuzanna w panieństwie umarła, Małgorzata za Wiszowatym, Zofia za Taszyckim, Elżbieta za Mierzyńskim. Mikołaj, Adam, Samuel i Teofil bezpotomni, Zygmunt zaś drugi syn Krzysztofa starosty filipowskiego i przewalskiego, spłodził Katarzynę i Maryannę, które poszły za Jaroszewskich i Jana, którego córka Katarzyna za Smarzewskim, syn zaś Franciszek kasztelan radomski, którego syn Kazimierz kanonik krakowski, deputat na trybunał 1724, † 1734. Stefan starosta kowalski *Imo voto* miał za sobą Szembekównę kasztelanę wiślicką, z niej zostawił syna Jana, *2do voto* miał Przerębską kasztelanę konarską, sieradzką, z nią miał syna Jana i trzy córki. Karol kasztelan radomski z Makowiecką bezpotomny. Michał także kasztelan radomski miał za sobą Tarłównę kasztelanę lubelską, z której dwie córki, jedna panną umarła, druga poszła za Śmietankę; to wszystko potomstwo było z Salomeą Bronicką, wdową po margrabi Myszkowskim. Stefan trzeci syn Krzysztofa starosty filipowskiego i przewalskiego, miał trzy córki: Katarzynę za Potockim, Zofią za Widawskim, Annę za Lubienieckim i trzech synów: Hieronima, Władysława, Michała i Waleryana. Hieronim bezżenny, Władysław starosta kowalski, poseł na konwokacyę 1676, marszałek na sejmach, umarł 1689 zostawiając za Moskorzewskiej h. *Pilawa* Konstancją w zakonie św. Benedykta † 1736, Eleonorę zakonnicę u Wizytek, Annę za Michałem Jordanem wojewodą braclawskim, Jadwigę za Franciszkiem Lanckorońskim podkomorzym krakowskim, Barbarę za Stanisławem Dersznikiem starostą radoszyckim i Dorotę w stanie panieńskim, oraz synów pięciu: Michała, który pod Wiedniem mężnie obstawiając zginął, Alexandra w zakonie Soc. Jesu † 1680, Jakóba wojewodę sandomierskiego, starostę kowalskiego i gniewkowskiego (ten miał za sobą Helenę Kalinowską starostiankę gniewkowską, z niej jedynaczką córką Krystyną młodo umarła), Jędrzeja starostę sieradzkiego, kasztelaną bieckiego, sądeckiego, dwuzennego *Imo voto* z Heleną Zaleską, wdową po Macieju Waliszew-

skim pisarzu z sieradzkim, *2do voto* z Zofią Rozwadowską, wdową po Przerębskim, z obiema bezpotomny; Stefana starostę duninowskiego, posła do Wiednia od stanów Rzpłtej skonfederowanej pod Ledochowskim. Michał Waleryan, trzeci syn Stefana a brat rodzony Hieronima i Władysława starosty kowalskiego, kasztelan zawichoski, deputat na trybunał kor., komendant w Toruniu i Krakowie, miał za sobą Konstancją Jadwigę z Brzezia Lanckorońską podkomorzanę sandomierską, która mu powiła jednego syna Stanisława chorążego sandomierskiego, który z Katarzyną Zaboklickiej wojewodzianki podolskiej, wdowy po Dembińskim łowczym krakowskim, zostawił synów dwóch: Jana starostę sieradzkiego (ten był deputatem na trybunał kor. z woj. sieradzk. 1727, 1731 na sejm elekcyjny rotmistrzem z tegoż województwa i deputatem *ad pacta conventa*, z Rozalią Szembekówną kasztelaną oświęcimską miał córkę Apolonią i syna Adama) i Nikodema młodo zmarłego, oraz córkę Konstancją za Potockim kasztelanem braclawskim. Jan, czwarty syn Krzysztofa starosty filipowskiego i przewalskiego, zostawił dwie córki: Jadwigę za Widawskim i Alexandrę za Będowskim i synów trzech: Pawła, Krzysztofa i Stanisława. Z tych Paweł zeszedł bezpotomnie. Krzysztof miał syna Chrystyana, który *Imo voto* z Lanckorońskiej zostawił synów: Alexandra i Jakóba, *2do voto* z Stockiej synów trzech: Stefana, Michała i Józefa Stanisława i córek także trzy: Agnieszkę, Zofią i Helenę. Stanisław urodzony z Arciszewskiej, wojewoda mazowiecki 1698, potem wojewoda sandomierski, mąż waleczny pod Cudnowem, Chocimem, Żórawnem i Strygoniem; z Konstancją z Obor Oborskiej kasztelanicy warszawskiej syn jego Jan Kazimierz pułkownik król. † 1697, drugi syn jego Antoni wojewoda infantki, starosta czorsztynski, dwuzenny *Imo voto* z Gniewoszówną podkomorzaną sandomierską (z której dwie córki, jedna za Ossolińskim starostą przyłuskim, druga za Józefem Potockim starostą szczyrceckim i czorsztynskim, umarła 1734), *2do voto* z Potocką podczasanką krakowską h. Sreniawa, wdową po Belchackim Adryanie, Jakóbie Rybińskim i Duninie Jakóbie; córka zaś jego Teresa umarła w Królewcu 1735. Jerzy, szósty syn Krzysztofa starosty filipowskiego i przewalskiego 1632, zostawił synów: Zbigniewa i Jana i córki: Annę za Kazimirskim i Elżbietę za Przypkowskim. Gabryel, siódmy syn Krzysztofa starosty filipowskiego i przewalskiego, miał córki: Annę za Gosławskim, Maryannę za Cikowskim, Dorotę za Stanem, Barbarę za Szlichtingiem, Bogumiłę także za Szlichtingiem i Zofią w panieństwie zesła, oraz synów: Stefana *ster.* i Bogusława, który miał syna Stefana i córki: Annę, Teofilę, Alexandrę, Barbarę za Zagórskim, Gryzellę za Szlichtyngiem. Seweryn, dziewiąty syn Krzysztofa starosty filipowskiego i przewalskiego, miał synów: Fausta, Tobiasza, Seweryna, Marka, Jerzego, Teofila i córek trzy: Konstancją Arciszewską, Zofią Czaplincową i Jadwigę; z tych pierwszy Faustus podkoniuszy litewski, miał córkę jedyną za Parisą, Tobiasz miał syna Jędrzeja, Seweryn miecznik przemyski, dziedzic na Jankówce, miał za sobą Alexandrę Slesińską podczasankę łączycką, z której córki: Zofia za Grackim, Barbara za Jędrzejem Lubienieckim, — Marek spłodził synów: Stefana, Seweryna, Hieronima i córkę Katarzynę, — Jerzy miał synów: Władysława, Alexandra i Józefa, oraz córkę Katarzynę, a Teofil miał synów: Wacława, Alexandra, Marcellina i Stefana. Teodor, dziesiąty syn Krzysztofa starosty filipowskiego i przewalskiego, zrodził Mikołaja i córki: Annę za Szczepanowskim i Teodorę za Będowskim. Stanisław, jedenasty syn Krzysztofa starosty filipowskiego i przewalskiego, miał synów: Krzysztofa (ten miał syna Jędrzeja i córki: Katarzynę za Ulatowskim i Zofią, która w klasztorze życie zakonne obrała) i Samuela, który miał synów: Stanisława, Mikołaja, Wojciecha, Ludwika, Jakóba i Krzysztofa. Jędrzej starosta bolnicki, brat Krzysztofa starosty filipowskiego i przewalskiego, a syn szósty Krzysztofa starosty filipowskiego, zostawił synów trzech (córkę zaś Teofilę wydał za Reja); z tych Tobiasz łowczy kor. bezpotomny, Stanisław miał córkę Helenę za Tarlem a Jędrzej z Raciborska na Radziminie, w r. 1668 podskarbi w kor. i starosta tucholski, poseł do Francji, do Rzeszy niemieckiej i do Rzymu, fundator OO. Bonifratellów w Warszawie, *) miał za sobą Katarzynę Gordonównę margrabanekę de Huntli, z której zostały trzy córki: Ludowika Marya za Kazimierzem Ludwikiem Bielińskim marszałkiem w kor., Izabella za Kazimierzem ks. Czartoryskim i Teresa podobno w panieństwie umarła, oraz syn, który od dóbr swoich w Francji przezwany Comte de Chatenville, zostawszy generałem, w Namurze od wojsk kolligackich przeciw Francji oblężony, na wycieczce *gloriosissime* zginął; miał za sobą księżniczkę de Chevrese, która mu powiła dwie córki: Katarzynę i Karolinę. Floryan, trzeci syn Stanisława dziedzica na Raciborsku, Pawlikowicach i Sędziszowicach, kasztelan brzeski, miał córkę Elżbietę za Bielińskim i synów: Hieronima kanonika krakowskiego, Floryana bezżennego, Jana, który miał synów, Szczęsnego podkoniuszego litewsk., legacjami do postronnych monarchów sławnego, Alexandra wojewodę smoleńskiego, Krzysztofa i Franciszka, córki zaś: Beatę Gawrońską i Annę Masłowicką.

*) Jędrzej ten podskarbi w kor. umarł we Francji, dokąd się wyniósł z Polski, kupiwszy tam znaczne dobra, między innymi majątność zwaną Mont-rouge.

Piotr, ostatni syn Floryana, miał syna Jędrzeja, którego synowie Floryan i Józef, Franciszek, czwarty syn Stanisława dziedzica na Raciborsku, Pawlikowicach i Sędziszowicach, zostawił syna Jana, którego córki: Dorota za Rupniewskim, Anna za Krzeszem i synowie: Piotr, Alexander, Zygmunt, Hieronim i Maxymilian; z tych Hieronim stolnik bielski miał córki: Elżbietę za Mińskim, Alexandrę za Gorlewskim, Katarzynę za Brzechwą, synowie zaś jego: Piotr, Władysław, Franciszek i Maxymilian. Rodzony zaś brat Hieronima — Maxymilian zostawił córkę Barbarę za Rościszewskim. Paweł w zakonie Soc. Jesu † 1734. To *Niesiecki*. — Jan Merstyn starosta sieradzki, skotnicki, potem kasztelan wiślicki († 1748), miał za sobą Natalią Szembekównę, córkę Piotra z Barbary Nielepcówny urodzoną (w miejskim muzeum w Berlinie jest tablica poświęcona z wierszami dedykowanymi „Natalii z Szembeków itd.”), z której córka Urszula poślubiła w r. 1762 Franciszka Dembińskiego z *Szczekocin*. Andrzej umarł w r. 1752 kasztelanem sandomierskim a Stefan † 1753 kasztelanem konarskim-sieradzkim. — Ludwik z *Raciborska* Morsztyn, syn Jana (zapewne kasztelana wiślickiego i Szembekówny), (umarł 1865), dziedzic dóbr Pławowic, Czaryża i Święcic, który uzyskał wraz z Filipem Morsztynem (p. niżej) przyznanie tytułu hrabiowskiego w królestwie polsk., miał za sobą Maryannę hr. Ostrowską, z której trzy córki: Helena za Alexandrem Ostrowskim h. *Korab*, Urszula za Kazimierzem Skórkowskim h. *Jelita* i Ludwika przełożona zakonu Niepokolełek w Jarosławiu — i synów dwóch: Władysław († 1880) na *Pławowicach* itd., ożeniony z Maryą hr. Ostrowską (ich dzieci: Ludwik, Władysław ożeniony w r. 1879 z Pelagią hr. Tarnowską i Helena) i Tadeusz († 1875) na *Kobylnikach*, po którym z Sabiny hr. Karnickiej zostało synów trzech: Roman, Henryk i Tadeusz. — Filip, który również uzyskał przyznanie tytułu hrabiowskiego w królestwie polsk., zostawił trzy córki: Wiktorję za Życieńskim, Anielę za Kubeckim i Józefę i synów także trzech: Jana z Grabiańską, Juliana z Strusińską i Eustachego z Urnowską — ożenionych.

Morsztynowie h. *Ogończyk* wymienieni w *Metryce kor.* jako nobilitowani r. 1531. *Czacki*.

Mortęski h. *wł.* Z cudzych krajów do Prus przybyli jeszcze za Krzyżaków, gdzie od dóbr Mortęga pisać się zaczęli. Ludwik Mortęga wojewoda chełmiński 1479. Ludwik kasztelan chełmiński 1509. Ludwik kasztelan elbląski 1539 (tenże sam czy inny, podkomorzy chełmiński 1512). Michał podkomorzy chełmiński 1572. N. za Wulkowskim chorążym pomorskim, brat jej rodzony Melchior podkomorzy malborski † 1560, miał za sobą Kosteżankę Elżbietę wojewodziankę chełmińską, z tej syn Ludwik, ostatni z tego domu, starosta pokrzywnicki (które starostwo w tym domu prawie dziedziczne było), wojewoda pomorski, potem chełmiński, † 1615 (w Okuninie najprzód pochowany, ztąd do Lubawy przeniesiony w r. 1621, gdzie u Fary nad grobem jego herby cztery: Orle nogi, Dąbrowa, Panna Dąbrowskich i Eilemberg, ztąd wnosić należy, że ojca jego Melchiora, Dąbrowska urodziła, miał za sobą według *MS. de Fam. Pr.* Justynę Knutównę, o drugiej także jego żonie czytałem (mówi *Niesiecki*) Działyńskiej podkomorzance chełmińskiej. *MS. Konopatsc.* powiada, że miał za sobą Zborowską, z której dwie córki: Zofia za Samuelem Zalińskim wojewodą malborskim, druga w klasztorze chełmińskim zakonnicą. Siostry zaś tego Ludwika wojewody chełmińskiego: Anna Weiherowa wojewodzina chełmińska Ernestowa, druga Elżbieta za Zalińskim sędzią tucholskim, młodsza zaś Magdalena wstąpiła do klasztoru w Chełmnie i była tam księżnią, umarła 1631; jej życie od ks. jezuita Stanisława Brzechfy opisane i do druku podane. *Nies.*

Moruński. Jan i Jakób w wojsku polskiem zasłużeni, nobilitowani na sejmie r. 1662. *Nies.*

Morykoni h. *wł.* Pierwszy się z nich gnieździć począł w Polsce Fredianus Morikoni, z starożytniej włoskiej rodziny, który w wielkiej potrzebie na zapłatę zółdu wojsku litewskiemu, znacznej sumy pożyczyl, o czem Konstyt. r. 1659 i 1661 za czasów Jana Kazimierza króla, w nagrodę czego król Michał na sejmie warszawskim r. 1673 synowców jego: Scypiona i Jana Karola braci rodzonych, między indigenas przyjął, co Jan III swoim przywilejem w r. 1676 na sejmie coronationis potwierdził i takim się herbem szczyścić pozwolił: po prawej stronie herb dawny ojczysty Morykonich, po lewej Puciniach klejnot macierzysty, orzeł z gwiazdami; (w tymże przywileju jest mowa, że Janowi Bąbtyście Pucini, niegdyś jeszcze od Zygmunta Augusta króla dany był indygenat w Polsce). Ten tedy Scypio Morykoni, chorąży powiatu wilkomierskiego († 1710) mąż rycerski, zostawił synów siedmiu: Jana Franciszka wojskiego wilkomierskiego † 1726 (którego dwóch synów: Scypio i Karol), Antoniego w zakonie ś. Franciszka de Observantia † 1710, Tomasza kanonika w Luce, Alexandra, Karola, Dominika w zakonie Soc. Jesu i Krzysztofa podstolego wilkomierskiego, którego dzieci: Marcyan, Michał Tadeusz i Franciszek. *Nies.* — Po Krzysztofie podstolem wilkomierskim (którego wyżej *Nies.* wymienienia) zostało synów trzech: 1) Michał dziedzic dóbr Nidok i Zmojdek, podkomorzy wilkomirski, vicemarszałek trybunału lit. 1760, który z Todwenówną miał syna Józefa generała wojsk polsk., ożenionego z Konstancją Szadurską (ich dzieci: Felicja za Wacławem hr. Platerem i Dorota za Józefem Łopacińskim), — 2) Marian, dziedzic dóbr Świadości, Soly i Towiany, pisarz skarbowy lit., ożeniony z Alexandrą hr. Tyzenhauzówną (z której

zostało synów dwóch: Benedykt pisarz w. lit. ożeniony z Maryą ks. Radziwiłłówną i Ignacy sta rosta wilkomirski ożeniony z Bielewiczówną) — i 3) Franciszek pisarz z wilkomirski, ten miał za sobą Annę Pietkiewiczównę (*Duńcewski* pisze pod Dzierżanowskimi, że miał Kucińską, z której córka Franciszka za Franciszkiem Dzierżanowskim), z której zostało synów czterech: Józef podkomorzy, Ignacy starosta brzeski litewski, Benedykt marszałek szlachty zawilejski i Hieronim († 1833) dziedzic dóbr Świadości i Soly, którego z Gertrudy Sackówny syn Lucyan dziedzic dóbr ojczystych, zaślubił *in Imo voto* Maryą Łopacińską (z niej córka Stefania za Edwardem Platerem), *2do voto* Ludwikę hr. Ledóchowską (z niej: syn Franciszek i córki Anna za Stanisławem Mineją i Teresa), *3tio voto* Elżbietę Monday; ta mu powiła syna Jana i córki dwie: Ludwikę i Jadwigę.

Moryno h. *Mora*. Franciszek, z Brandenburgii do Polski przybyły, nobilit. r. 1790. *Wieladko*.

Morynowicz bez herbu. Józef i Leon syn Józefa. *Spis szl. król. p. 1851*.

Morze, w liwskiej ziemi. Jakóba pułk i zasługi jego wspomina *Konst.* 1635. Bartłomiej podwojewoda liwski, komisarz do rewizji ksiąg liwskich z sejmu 1647. Jan Krzysztof w trockiem 1632. Jędrzej i Adam w podlaskiem. *Niesiecki*.

Morze h. *Grzymala*. Dominik w sądzie z halickim r. 1782 a wnuk jego Maciej Józef w wydziale Stanów gal. r. 1830 uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa. Tu należy Andrzej dziedzic części wsi Przerośla w ziemi halickiej, którego siostra za Janem Dobrzańskim cześnikiem latycz. a córka Konstancja za Gomulńskim w Wielkopolsce. Do tychże być może należą: Jan Krzysztof piszący się na elekcyą króla Jana Kazimierza z pow. kowieńsk. i Bartłomiej, który z w. sieradzk. podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta. — *Dolgorukow* twierdzi, że N. Morze, szambelan polski, miał za sobą Proskowią księżniczkę Trubecką († 1801) wdowę po księciu Gagarynie. — Obszerniejszą wiadomość o tej familii podamy w *Dodatku*.

Morze h. *Morykoni*. Stanisław syn Ignacego. Tak wymienia *Spis szl. król. polsk. 1851*. — Tegoż herbu N. Morze syn Antoniego i Maryanny Żurowskiej a wnuk Bartłomieja skarbnika drohiczyńskiego dziedzica Rudka kościelna i Stoki w sandomierskiem, dziedziczy obecnie wieś Strachocin pod Sanokiem; żona jego Giebuttowska h. *Lis*.

Morzowski. Stefan rotmistrz chorągwi pancernej 1658, z Czarneckim wojownikiem siłą dokazywał. Jan dziekan kollegiaty sądeckiej 1701, potem opat strygoński, proboszcz i oficyał sądecki. *Nies.* — W r. 1778 Antoni sędzia z. wieluński. Tomasz komornik z. drohiczyński. N. stolnik brzeziński. Józef podstarosta żytomierski a w r. 1788 tenże czy inszy Józef chorąży podlaski. *Kras.*

Morzowski Andrzej *Indig.* w konst. r. 1685 fol. 40.

Morzowski h. *Slepowron*. Ignacy syn Antoniego, Józef i Hipolit synowie Tomasza, Władysław i August synowie Stanisława, Józef syn Augusta. *Spis szl. król. polsk. 1851-54*.

Morzycki. Marcin zakonu ś. Benedykta opat trocki 1637. Wacław z Morzyc w wojew. brzeskiem kujawskiem. N. za Janem Broniszewskim h. *Pomian*. N. za Józefem Jarnowskim. *Niesiecki*. — W r. 1778 Maciej pisarz gr. kujawski. W r. 1788 Piotr łowczy kujawski. *Krasicki*.

Morzycki h. *Mora*. Antoni i Herburt synowie Bogumiła, Marcin syn Macieja, Piotr syn Józefa, Marceł syn Kazimierza, Michał, Franciszek i Maxymilian synowie Pawła, Romuald i Józef synowie Jana, córka tegoż Emilia Rozalia z Umińskich wdowa po Janie, Julian i Stanisław synowie Jana. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Mosakowski h. *Jastrzębiec*, w ciechanowskiej ziemi. Jan Stanisław 1632. Paweł Mleczek i Maciej 1648 w łomżyńskim. *Niesiecki*. — W pow. ciechanowskim jest wieś Mosaków, pewno gniazdo tego domu, ile że i do dziś dnia w ich posiadaniu zostaje. W r. 1778 Sebastian chorąży trem-bowelski. *Kras.* — Jan Mosakowski w r. 1701 dobra Zale w ziemi dobrzyńskiej, a Wawrzyniec burgrabia gr. płocki w r. 1746 dobra Szamborz w woj. płockiem posiadali. *Herb. rodz. szlach. król. polsk. 1853*. — Michał, Alexander, Józef i Tadeusz uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie z. lwowskim 1782.

Mosalski h. *Ostoja*, w grodzieńskim pow. O tych pisze *Kojal. in MS.* ale tychże tu rejestruje z tego domu, których położyl już pod Massalskimi, ztąd pewna, że do tamtych należeli. Piotr Massalski w r. 1700. *Nies.*

Moseh Karol austr. radca nadworny i synowie jego Ferdynand, Leon i Antoni wspisani do ksiąg majestat. szlachty galic. 1855 i 1856.

Mościbrocki. Barbara za Mikołajem Bekierskim. *Nies.*

Mościcki h. *Ostoja*. Konstanty syn Bonawentury. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Mościcki h. *Slepowron*. Dom starożytny na Podlasiu, wspólnej dzielnicy z Kuleszami; gniazdo jego dobra Mościska; ukazuje się w aktach ziemskich surazkich od r. 1571. Temi czasy tj. przed r. 1851 Józef syn Antoniego, Wawrzyniec syn Macieja, Walenty syn Pawła, Fabian syn Marcelego i Tomasz syn Franciszka udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Alexander

(ale niewiadomo nam jakiego herbu) umarł r. 1878 w Targończy w Rosyi; o spadku po nim czytaliśmy w *Gazecie Lwowskiej* z r. 1881 No. 248.

Mościński. Jędrzej wojski inowrocławski i poseł na sejm 1629, deputat na radomski trybunał. Stanisław w inowrocławskim 1632. Jakób w plockiem 1648. N. żona jego Rościszewska. Jan dziedzic na Łazanach, syn jego Krzysztof 1641. Jan zakonu kaznodziejskiego. *Niesiecki*.

Mościński h. Łodzia. Tak umieszczą *Malachowski*.

Mościsz h. Ostoja. *Kurop. i Malach.*

Mosiewicz h. Topacz, z tą różnicą, że w środku rozciągniętego skrzydła, od niegoż wisi krzyż kawalerski. Alexander Jan w r. 1685 marszałek lidzki, w r. 1690 wojewoda mściławski, w następnym roku marszałkował w trybunale lit. Jan Dawidowicz, Felicjan i Franciszek w lidzkim pow. 1674. Paweł zaś w mściławskim. N. Moxiewicz koniuszy wileński 1723. Stanisław 1700. *Nies.*

Mosiński Maciej wymieniony w *Metr. kor.* jako nobilitowany r. 1541. *Czacki.*

Mosiński h. Rawicz. Dom starodawny, ukazuje się w r. 1424. *Kap. Mil.*

Moskorzewski h. Pilawa, w sandomierskim dom starożytny. Janusz z Moskorzewa wojewoda krakowski, z Klemensem z Ruszczy kasztelanem krak. w r. 1239 pokój z Bela królem węgierskim utwierdził. Kwitnėli potem, Mikołaj z Moskorzewa wojewoda krak. 1306. Pakosław kasztelan krak. 1317. Jan marszałek nadw. kor. 1392. Mikołaj podkanclerzy kor., od króla Jagiełła zamku wileńskiego przeciwko nieprzyjacielowi broniąc, mężnie dotrzymał. Klemens z Moskorzewa hrabia na Doboczach i Kamieńcu, kasztelan wiślicki i podkanclerzy kor., starosta generalny krakowski, kościoła moskorzewskiego i trzech tamże prebend fundator, umarł w r. 1408. Remigian r. 1626. Waleryan kasztelan wiślicki miał za sobą Małgorzatę Dąbrowską h. *Poraj*. Hieronim z Moskorzewa 1600 mąż uczony. Wnuczka jego Barbara za Władysławem Morsztynem starostą kowalskim. Paweł i Gabryel 1632. Jędrzej z sejmu 1637 komisarz do granic od Węgier. Katarzyna za Czarnieckim h. *Łodzia. Nies.* — Idzi w r. 1788 starosta bydgoski. *Kras.*

Mostowski h. Dołęga, w plockiem. Piotr za Henryka króla, o którym *Pap.* pod herbem Lubicz fol. 338. Jędrzej pisarz z plocki, poseł na sejm 1613, ztamtąd deputat na trybunał radomski. Jan wojski plocki, Adryan, Piotr i Mikołaj 1648. Paweł podkomorzy plocki 1696. Wojciech skarbnik plocki, Piotr, Wawrzyniec, Franciszek, Stanisław, Hilary 1674. Alexander kanonik gnieźnieński, kujawski, plocki, deputat na trybunał kor. 1712. Bogdan podczaszy plocki 1704, tenże czy inszy kasztelan sierpski, syn jego Antoni kanonik plocki. N. sędzia z zawkrzeński 1733. Jadwiga z Poniatowa za Sebastyanem Krzywkowskiem miecznikiem plockim. N. za Janem Brzeskim łowczym wyszogrodzkiem. *Niesiecki.* — Szymon Mostowski w r. 1729 dziedzic dóbr Rzesawy w z. ciechanowskiej. Franciszek w r. 1751 nabył dobra Grzybowa, Windyki i Rukały w wojew. plockiem. Maciej cześnik i rejent piotrkowski, około r. 1774 dobra Kobyłki posiadał. *Herb. rodz. szl. 1853.* — Paweł wojewoda mazowiecki † 1781, miał za sobą Annę Różę Hylzenównę wojewodziankę mińską, z której córka Marya za Michałem Przedzieckim, synowie zaś: 1) Jan Maciej pisarz kor. ożeniony z Eufrozyną Ulatowską, która mu powiła syna Jana Wincentego (tego z Chłudówny syn Kwiryn), 2) Tadeusz Antoni (ur. 1766 † 1842 w Paryżu) uznany hrabią w królestwie polskim, kasztelan raciański, potem wojewoda senator i minister spraw wewn. król. polsk., ożeniony z Maryanną Potocką h. *Pilawa* (ta wyszła in *2do voto* za Michała Szymanowskiego), która mu powiła córkę Izabellę *1mo voto* za Alexandrem hr. Potockim, *2do voto* za Edwardem Starzyńskim. — R. 1747 Bernard miał za sobą Anastazję Smoleńską. W r. 1778 Józef podstoli raciański. Bogdan († 1873) syn Edwarda marszałka wileńskiego i Klementyny Wańkiewiczówny, miał za sobą Zofię Chomińską, z której syn Edward, dziś żyjący w Litwie.

Mosty h. Kurop. i Malachowski.

Moszczenicki, w kijowskim. Waśko z Moszczeniczna podpisał list Władysława Jagiełły króla, dany Rusi w r. 1420. Jerzy z sejmu 1620 komisarz do granic województwa kijowskiego i mozyrskiej ziemi. Jędrzej 1632. N. za Janem Białobrzeskim. *Nies.*

Moszczeński h. Łodzia. (Malachowski). — W r. 1778 Bolesław łowczy kaliski. Leon regent gr. koniński. Alexander starosta brzeski-kujawski. Franciszek komornik z. kujawski. Franciszek podstoli kowalski. Ludwik miecznik oświęcimski. Ignacy miecznik stężycki. W r. 1788 Alexander chorąży grotowiecki. Józef kasztelan łędzki. To wypisuje *Bobrowicz* z Krasickiego przypisków, ale bodaj że ci prędzej należą do Moszczyńskich h. *Nalecz.* — Stanisław i Alexander synowie Michała udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Moszczeryn h. Pogonia Stio. Obacz *Pogonia*.

Moszczewski, w woj. bełzkim. Jędrzej wojski horodelski 1674. *Nies.* — Tego czy innego domu Jan Moszczewski wymieniony w *Metr. kor.* jako nobilitowany r. 1595. *Czacki.*

Moszczyński h. Grzymała, w ks. mazowieckim. Bogusław z Moszny sędzia warszawski r. 1496. Stefan Lagona w z. wiskiej 1674 i ztąd zdaje się, że są herbu Grzymała, skoro się Lagonami piszą. *Nies.*

Moszczyński h. Korab. Kurop. i Malach.

Moszczyński czyli **Moszczeński h. Nalecz,** w z. dobrzyńskiej i wojew. inowrocławskim. Piotr z Moszczyńskimi kasztelan dobrzyński 1457. N. stolnik dobrzyński. Jędrzej z Osńnicowa z sejmu 1616 poborca w brzeskim kujawskim. Jerzy i Sebastyan w dobrzyńskim, Stanisław i Jan w inowrocławskim. Felix w brzeskim kujawskim 1632. N. miał za sobą Szczyńską, z tej córka za Osieckim. Anna Moszczyńska za Janem Brzeskim. N. zakonnica w Chełmnie 1632. N. za Stanisławem Rożyckim podwojewódzym plockim. N. sędzia inowrocławski, z Dąbską miał córkę za Raczynskim i synów trzech: Jana w zakonie Soc. Jesu † 1718, Daziboga młodo zmarłego i Franciszka kasztelana brzeskiego kujawskiego, który z Cecylią Jaraczewską h. *Prawdzie* *) spłodził córek sześć: Apollonią za Stefanem Bakowskim stolnikiem inowrocławskim, Ludwikę za Ludwikiem Ostrowskim żupnikiem województw wielkopolskich, Zofią za Józefem Wysockim skarbnikiem bydgoskim, Rozalią za Antonim Bagniewskim, Teresę i Agnieszkę, oraz synów dwóch: Jędrzeja starostę soleckiego i Teodora. Wojciech dziedzic na Cmachowie, poborca województw wielkopolskich, miał za sobą Teresę z Wielowoi Cielecką h. *Zareba*, z której zostawił córek trzy: Franciszkę Kosicką, Annę i Teresę, tyluż synów: Marcina proboszcza bieżdrowskiego, Bolesława ożenionego z Bronikowską i Stefana miecznika wschowskiego, ożenionego w wojew. sandomierskim. N. pisarz gr. przedecki, zostawił synów: Antoniego także pisarza gr. przedeck., ten zaś z Pławińskiej zostawił synów pięciu — i Kazimierza pisarza gr. kowalskiego, ożenionego z Ruskowską. Franciszek w woj. sandomierskim pod znakiem usarskim porucznik. Zygmunt miał za sobą Barbarę Pieniżkównę, z której córka Zofia za Marcinem Kowalskim h. *Wierusz.* N. za Lukaszem Lesieckim, N. za Stanisławem Ruckim. N. Moszczyński z Nasiegniewa w dobrzyńskiej ziemi, zostawił synów: Macieja, który służył po usarsku z ks. Wronieckim, Waleryana, który żył z Kilarską, Stefana, Wojciecha i Ignacego. *Nies.* — *Krasicki* wypisuje z *Manusc. Helsb.* Jakóba cześnika dobrzyńskiego r. 1565. — Wyżej przez *Niesieckiego* wspomnieni synowie Franciszka i Cecylii Jaraczewskiej: 1) Andrzej starosta solecki, wojewoda inowrocławski, z Przebendowską, wdową po Ozarowskim oboźnym kor. — miał córkę Maryą za Łosiem wojewodą pomorskim, 2) Teodor z *Moszczenna* szambelan Stanisława Leszczyńskiego króla w r. 1747, potem generał-adjutant buławy w lit., następnie kasztelan inowrocławski, umarł 1782, zostawiwszy z Józefy Mirosławskiej córkę Scholastykę *1mo voto* za Ignacym Grabowskim, *2do voto* za Maksymilianem Moszczeńskim vice-prezesem prefektury poznańskiej i syna Alexandra starostę brzesko-kujawskiego, † 1847; ten z Maryi Radziwińskiej wojewodzianki spłodził synów czterech: Antoniego, Józefa, Wincentego i Mateusza, z tych *pierwszy* Antoni dziedzic Wiatrowa i Przysieki, miał za żonę Nepomucynę Prądzynską, z której zostawił synów dwóch: Teodora, który zginął w r. 1831 pod Iganiami i Ignacego († 1880) dziedzica dóbr Wiatrowa z przyległościami, po którym z Józefy Moszczeńskiej zostało córek dwie: Marya za Witoldem Ponińskim i Joanna Nepomucyna za Stefanem Mieleckim, oraz synów czterech: Teodor dziedzic dóbr Pawłowa i Kowalewka, ożeniony z Anielą Moszczeńską, Alexander oficer artylerji pruskiej, dziedzic dóbr Przysieka, Antoni i Wincenty. *Drugi* syn Alexandra i Radziwińskiej — Józef rotmistrz w armii pruskiej, dziedzic dóbr Wielkie Strzelce i Bronisz, † 1865 zostawiwszy z Joanny Nepomucyny Bielickiej generałówny, córek dwie: Norbertynę za Łempickim i Władysławę za Ignacym Grabowskim, oraz syna jednego Bolesława dziedzica dóbr Bronisz, ożenionego z Milewską. *Trzeci* syn Alexandra — Wincenty kapitan wojsk polskich w r. 1831, dziedzic dóbr Stępuchowa, umarł 1849 zostawiwszy z Anielą Radziwińskiej córkę trzy: Michalinę za Leonardem Brzeskim, Alexandrę za Wincentym Krasickim i Józefę za Ignacym Moszczeńskim, oraz tyluż synów: Władysława, Bolesława i Kazimierza, z tych Władysław dziedzic dóbr Stępuchowa i Niemczynek, zaślubił Julię hr. Bnińską († 1881), z której córka Anieli za Teodorem Moszczeńskim i synów trzech: Adolf, Seweryn i Mieczysław. *Drugi* syn Wincentego — Bolesław dziedzic dóbr Srebrnagóra, zaślubił *1mo voto* Teodorę Moszczeńską (z tej syn Stanisław i córki Anna i Teodora), *2do voto* Kazimierę Wolszlegier. *Czwarty* syn Alexandra i Radziwińskiej — Mateusz dziedzic dóbr Srebrnagóra, Brudziń i Dziewierzewo, umarł 1870, zostawiwszy z Heleny Domiechowskiej córek dwie: Emilią za Józefem Gutomskim i Teodorę za Bolesławem Moszczeńskim, oraz synów dwóch: Franciszka dziedzica dóbr Dziewierzewo, ożenionego z Laurą hr. Węsierską (z której ma syna i córkę) i Jana dziedzica dóbr Słębowa i Brudziń, ten *1mo voto* zaślubił Franciszkę Łubieńską, z której została córka Franciszka, *2do voto* Emilię hr. Węsierską i z tej ma syna Mateusza i córkę.

Tegoż domu: Konstanty, Alexander członkowie**) Stanów gal. r. 1782, Adam chorąży bractwa

*) Prędzej h. *Zareba*, — niema bowiem i niebyło Jaraczewskich h. *Prawdzie*.

**) W *spisie* (urzęd.) *hrabiów pruskich* czytamy: Stanisława, Katarzynę zameżną Brudzewską, Maryannę i Franciszka (rodzeństwo) Moszczeńskich jako wyniesionych w r. 1803 do godności hrabiów pruskich,

Mroczkowski Stanisław *nobilit.* w konst. r. 1767.

Mroczkowski Jan Teodor syn Jana. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mroczkowski h. Nałęcz. Jeden z nich zamek Presmark od Krzyżaków odebrał. Floryan 1657. Anna z Mroczkowa z sieradzkiego za Wojciechem Cywińskim h. *Puchała* 1701. Zofia za Teofilem Micowskim. *Niesiecki.*

Mroczkowski h. Prus 3tio, w ziemi rozańskej. Stanisław 1632. Tomasz tamże, ale go piszą Mrozowski. *Niesiecki.* — Mroczkowskich niektóre tranzakcyce znajdziesz u *Kapicy Mileusk.* na str. 290-292.

Mroczyński h. Drya, w Prusiech w świeckim pow., z Mroczyzna się pisali, albo z Rzedca Radeccy, z tych Franciszek Mroczyński 1699. N. miał za sobą Rembowską. *Niesiecki.*

Mrokowski, w pińskiem. Alexander podpisał elekcyą Jana Kazimierza króla. *Niesiecki.* — Felix w r. 1778 stolnik czerski. Tadeusz miecznik warszawski. Józef podsedek czerski. *Kraśnicki.* — Salomea Mrokowska cześnikówna czerska za Franciszkiem Römer.

Mrokowski h. Slepouren. Joachim z *Mrokowa* syn Tadeusza. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mrowiński h. Jelita. Mikołaj miał za sobą Boguską h. *Rawicz.* Maciej pisarz grodzki wieluński, z sejmu 1601 poborca w wieluńskiej z. Jakób Mrówka miał za sobą Dorotę Kłokowska 1505. *Nies.*

Mrowiński h. Kord. Józef, Jan, Konstanty i Edmund synowie Józefa. *Spis szl. kr. p. 1851.*

Mrozek h. Ostoja, w sandomierskiem, dom to starodawny, własni są Krzelczycy; z tych jeden był proboszczem u św. Mikołaja, drugi Wacław, brat jego, miał za sobą Polanowską, z której syn jeden został. *Niesiecki.*

Mroziński h. Prus. Stanisław adwokat, Tomasz, Klemens, Jan i Wojciech oficyał i dziekan kolegiaty sandomieckiej uzyskali przyznanie staropolsk. szlachectwa w sądzie czchowskim i sandomieckim r. 1782. — Do tychże zdaje się należy Józef (ur. 1784 † 1838) generał wojsk polsk., badacz języka polskiego, w r. 1812 mianowany kawalerem państwa francuskiego z dotacją 1000 franków.

Mrozowicki h. Prus 3tio, w bełzkim i krakowskiem, jedneje z Witwińskimi dzielnicy, ale od dóbr Mrozowickimi nazwani. Stanisław z Szczepanowskiej h. *Prus 1mo* urodzony, spłodził z Janickiej h. *Jelita* czternastu synów. Z tych najstarszy Alexander Tatarów w kijowskim na głowę poraził, atoli potem od większej ich liczby otoczony, tamże poległ. Daniel wnuk jego, z kniazem Rożyńskim sławny żołnierz zginął pod Mozańskiem; synowie jego z Wilkockiej: Stanisław pod Pereasławiem zabity i Jan, który z Łaszczem rycersko służył. Brat Alexandra — Jan, mąż odważny, Wojciech trzeci. O Jakóbie *Wapowski in fragmentis* pisze, atoli *Bielski* Brzoszowieckim go zowie. Paweł najprzód pisarz ostrzeszowski, potem trembowelski podstarości, z sejmu 1635 do łustracyi naznaczony, w trybunałach deputatem i komisarzem do granic od Wołoch bywał, żona jego Podłowska, brat pod Cecorą zginął. Drugi brat Jerzy w krakowskiem dóbr Ujazdu dziedzic, pisarz z. halicki, poseł na sejm 1653, sędzia kapturowy halicki 1648 (żona jego Jadwiga Oleśnicka h. *Radwan*); także Jan, Stanisław, Mikołaj, Wojciech i Marcin. Paweł komornik gran. z lwowski i żydaczowski 1674. Konstantyn archidyakon lwowski, oficyał generalny, buski i rohatyński proboszcz 1694. Jan podsedek z lwowski, deputat na trybunał kor. 1712. Stanisław miał za sobą Magdalenę Zawadzka, ale z nią *ster.* Konstancya podstolanka halicka, siostra rodzona także podstolego halickiego, była za Alexandrem Krosnowskim stolnikiem gostyńskim. Jan miał za sobą Zofią Raszowską. *Niesiecki.* — Adam starosta stęgwilski, z Puzyńnianki liczne zostawił potomstwo. *Kras.*

Mrozowski, w ziemi wiskiej itd. *Malach.*

Mrozowski h. Nałęcz. Tomasz i Felix synowie Mateusza i Józef syn Józefa. *Spis szl. król. p. 1851.*

Mrozowski h. Prus 3tio. Stanisław syn Franciszka, Jan syn Józefa. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mrzygłówny, w ks. zatorskiem itd. *Malach.*

Mścichowski, w z. wiskiej. Stanisław 1674.

Mścichowski h. Prus 1mo. Klemens i Fortunat synowie Wojciecha, Stanisław, Konstanty, Franciszek i Kajetan synowie Ignacego, Tomasz syn Kazimierza, Jakób syn Wojciecha i Józef syn Leona. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mścislawscy książęta. Ks. Anastazy Eufemia była za Stefanem ks. Zbarazkim wojewodą trockim. Julianna za Ciechanowieckim. *Niesiecki.*

Mściszewski h. wł. *Pisze o nich MS. o Fam. Pr.* ale na innym miejscu, że Mściszewscy tymże się herbem pieczętują, co i Teszmarowie. Są i Mściszewscy w człuchowskim powiecie, z których Wojciech długo na dworze Zygmunta III służąc, wziął daninę pewną prawem dożywotniem. *Nies.*

Mściwujewski h. Nowina. Józef syn Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mściwujewski h. Pnieńnia, z Puzyństok i z *Mściwujewa.* Maciej w sądzie z lwowskim 1782, Bonifacy i Ludwik wnukowie Macieja, Justyn, Józef, Stanisław, Sebastian i Mieczysław synowie Bonifacego w wydziale krajowym — udowodnili staropolskie szlachectwo r. 1872.

Mstowski h. Sreniawa, w krakowskiem dom starodawny, z którego jeden był podsekiem krakow-

skim, syn jego Rafał kanonikiem krakowskim, proboszczem wiślickim, mąż uczony i wielki jałmużnik, urodzony z siostry Jana Ocieskiego kanclerza kor., umarł 1576. Siostra jego Zofia za Stanisławem Minoockim, druga Barbara Kmicina pisarzowa z. krak., ta była pierwaj za Wojciechem Niewiarowskim, trzecia za Jakóbem Rożnem podsekiem krakowskim (tę Buczyńska urodziła). Jędrzej z Belinówną, Jan z Postękałką zostawili potomstwo. Mikołaj najmłodszy syn Jana, miał za sobą Powińska, rodzoną synowicę opata jędrzejowskiego, z nią potomstwo; brat jego Rafał kanonik krakowski, deputat na trybunał kor. kilka razy i poseł do cesarza. Syn zaś Joachim opat czyrzycki † 1655 Janusz chorąży krak. *Nies.*

Msurowski h. Amadej, w przemyskiej ziemi. *Nies.*

Mszanecki. N. miał za sobą Apolinarę Oraczewską, córkę Michała 1716. Jadwiga Borowska Mszaneckiego a potem Oraczewskiego małżonka; kwitną w krakowskiem woj. *Niesiecki.*

Mszanecki h. Mściszewski. Józef i Franciszek synowie Felixa i Wiktoryi z Uścińskich. *Spis szl. kr. p. Mszczujowie h. Janina i h. Jastrzębiec. Kuropatn i Malach.*

Mteczko Jan wymieniony w *Metr. kor.* jako nobilitowany r. 1578. *Czacki.*

Mucha h. Kiena. Familia tatarska, w guberni augustowskiej kwitnąca. Mustafa Murza syn Samuela, Dominik i Jakób synowie Mustafy — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. Z tych Dominik i Jakób służy w wojsku rosyjskiem oficerami, ich brat jeden wyszedł do Turcyi i tam osiadł wszedłszy do gwardyi sultańskiej, drugi Michał urzędnik w Radomiu, † 1861-63.

Mucharski h. Gozdawa. *Niesiecki.*

Muchliński h. Kohwicz. *Kuropatn i Malach.* — Tu może należy Antoni (ur. 1808) współczesny orientalista.

Muchowiecki h. Pobóg, w bełzkim i ciechanowskiej ziemi. Zygmunt, Paweł, Franciszek, Łukasz 1648. Walenty podstarości ciechanowski 1638 poborca, Krzysztof w czerniechowskiem r. 1640. N. miał za sobą Annę Zulińską, od której syn Adam. *Niesiecki.*

Muczyński, w grodzieńskim pow. i t. d. *Kurop. i Malach.* — W r. 1788 Franciszek miecznik grodzieński. *Krasiecki.*

Muczyński h. Kotwicz. Karol i Franciszek synowie Michała. *Spis szl. król. polsk. z r. 1851.*

Mukański, w bełzkim. Piotr, Jan, Krzysztof i Jakób 1648. Zuzanna za Sewerynem Kaczyńskim. Jan miał za sobą Annę Lipską, wdowę po Podhoreckim Swentosławie. *Nies.* — *Malach.* i inni przyznają im herb *Prawdzie.* — Franciszek, Józef, Jan i Kajetan z *Mukania* Mukańscy udowodnili starop. szlachectwo w sądzie z. bełzkim 1782, gdzie im też herb *Prawdzie* przyznano.

Mulński. *Kurop. i Malach.*

Müller Jan nobilit. non praec. scart. w konst. r. 1790. *Malach.*

Müller h. Żuraw. Karol syn Karola. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Mulnier nobilit. w konst. r. 1775 fol. 147. *Malachowski.*

Munkembeck h. wł., który jest taki: w polu zielonem jęleń biały z rogami złotemi, nad koroną trzy pióra strusie. Henryk *nobilit.* r. 1790. *Malach.* — Maryanna, Anna, Józefa i Stanisław potomstwo Henryka i Ludwiki z Smorągiewiczów. *Spis szl. król. polsk. 1854.*

Munkiewicz Leopold. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Munnicki i Münster. *Kurop. i Malach.*

Mur w tych herbach znajdziesz: Arcemberski, Farenbach, Frankenberg, Gołębiowski, Konopacki, Kozłowski, Prawdzie, Rhor, Waxman *Niesiecki.*

Murazków Dionizy i Antoni nobilitowani w konst. r. 1659. fol. 16.

Murawicki h. Kościeszka, (z tą jednak odmianą, że strzała powinna być rozdarta bez krzyża albo jęlców), w pow. grodzieńskim. Z Moskwy swoje początki prowadzi. Z tych Harwas, syn jego Abraham rotmistrz królowski. *Niesiecki.*

Murawiec. Paweł z podlaskiego podpisał elekcyą króla Jana Kazimierza. *Malach.*

Murawski h. Dąbrowa, w ziemi nurskiej. Tomasz w r. 1728 dobra Szulborze posiadał (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Mateusz i Kasper synowie Wawrzyńca, Jan syn Piotra, Fabian syn Kaspra i Felix syn Piotra, Karol, Stefan, Konstanty i Antoni synowie Mateusza. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Murdelio h. wł. Wszyscy się na to zgadzają, że z Kroacyi do Polski przyszedł. Jerzy Karwat z Kroacyi, czy to za Władysława czy za Kazimierza Jagiellończyków królów, że się mężtem swoim pięknie popisał, wziął opatrzenie na szlaskiej granicy we wsi Młodaszynie wójtostwo, zkad jego potomstwo Młodawskimi nazwano. Ten potem Jerzy w Wołoszech w r. 1497 pod Bukowiną mężnie się potykając z nieprzyjacielem, poległ. Zostawił pięciu synów mężów wybornych. Od tych był za czasów *Papr.* Kasper Młodawski rotmistrz i starosta szmelszyński, dzierzawca powentki, ten od początku prawie wojny inflantkiej rotę znaczne wodził, w potrzebach z niemi wielkich był pod Apelem, Newlem; gdy im pod Liodenem armatę wzięto, rotmistrza szwedzkiego Joan Benedykta królowi Augustowi I przyprowadził, tenże w r. 1568 pod Szmelsztynem sześćset Moskwy

ludu jeźdźnego a czterysta pieszych na głowę poraził i żywych sześćdziesiąt do Chodkiewicza hetmana przywiódł; córka jego Izabella za Sicińskim. *Niesiecki*.

Muruński. Jakób i Jan bracia stryjeczni *nobilis*. w konst. r. 1662 fol. 38.

Muryson h. *wł.*, który jest taki: w polu białem trzy głowy murzyńskie, z których dwie podle siebie na górze, trzecia pod niemi na spodzie. Jakób Muryson *in Provincia Aberdonensi* (w Szkocyi) z szlachejnych rodziców i przodków swoich urodzony, czego dowodem przywilej na pergaminie w r. 1677 na sejmie produkowany, osobliwie z ojca Jana i Agnieszki Bisset spłodzony, w Polsce osiadł; synowie jego Wilhelm i Alexander, przez lat dwadzieścia w koronnem wojsku służąc i zdrowia i fortuny dla tejsze ojczyzny nie żałując, zasłużyli sobie nietylko szarżę w wojsku kapitań, ale też na sejmie *coronationis* Jana II króla polskiego, Rzpłta przyjęła ich za *indigenas* w r. 1766. Z tych Wilhelm bezpotomny, Alexander zaś brat jego, z Alexandry Zabokrzyckiej cześnikówny braclawskiej zostawił synów: Stanisława i Jana miecznika braclawskiego, który z Franciszki Potepskiej wojszczanki trembowelskiej spłodził Józefa, Franciszka i Antoniego. *Niesiecki*. — Dokładniejszą wiadomość o tej rodzinie wypisujemy z genealogii domu tego, ułożonej na podstawie urzędowych dokumentów przez pewnego prawnika w celu rewindykowania milionowego spadku po ostatnim w Anglii bezdzietnie zmarłym Murysonie. I tak: Alexander Murysson *vel* Murisson de Manners (o którym wyżej *Nies.*) miał za sobą Alexandrę Zabokrzycką, córkę Alexandra cześnika braclawskiego i Heleny Proszkowskiej — z której zostało synów dwóch: Stanisław, który z Konstancją Modlską miał córkę Ewę za Milewskim i synów dwóch: Ludwika i Józefa (tego czy innego Józefa wymienia *Kras.* mostowniczym infantyskim r. 1788) — i Jan miecznik braclawski, — z tych Józef wymienia *Kras.* mostowniczym infantyskim r. 1788) — i Jan miecznik braclawski, — z tych Józef wymienia *Kras.* mostowniczym infantyskim r. 1788) — i Jan miecznik braclawski, — z tych pierwszy Józef († 1791) dziedzic dóbr Kupczyniec i Zarudzia (na Rusi) i Trzeszkowiec (w lubelsk.) chorąży różański — miał za sobą Katarzynę Milewską, wdowę po Bieniewskim, która mu powiła synów dwóch: Ignacego i Kajetana ożenionego z Maryanną Karską i córek cztery: Justynę za Józefem Morawskim, Maryannę za Franciszkiem Morawskim, Anastazją za Piotrem Olszewskim i Teklę za Janem z *Zakliczyna* Jordanem.

Murza h. *Pelikan*, w mściwalskim. Jędrzej chorąży mściwalski, krewny gospodarów wołoskich, córkę wydał za Łukasza Stachowskiego. *Niesiecki*.

Murzynowski h. *Lubicz*, w ks. litewskim. *Niesiecki*. — W r. 1778 Ignacy łowczy dobrzyński. Antoni podstoli rypiński. W Warmii mają Murzynowscy posesyą dziedziczną pod Biskupiem. *Kras.*

Murzynowski h. *Ogończyk*. Jedenże dom z Działyńskimi. *Niesiecki*. — Józef, Michał i Wawrzyniec synowie Antoniego, Konstancy syn Felixa i Andrzej syn Wawrzyńca — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. — Do tychże należy Witold ożeniony z Felicyą hr. Stadnicką z Skrzynek.

Muskata herb: dziewięć lilij. Tak ten herb opisany w *Słown. herald.* Krzyżanowskiego.

Muśnicki h. *Przyjaciel*, patrz *Dawbar*. *MS. P. Kojal*. To *Niesiecki*. — W r. 1778 Jan pisarz z usłemski. Józef podczaszy upitski. Dominik koniuszy upitski. *Kras.* — Józef syn Mikołaja h. *Przyjaciel z odmianą*, udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — N. był w r. 1863 generał-lejtnantem ros. komendantem fortecy w Kijowie.

Muszyński. Wincenty i Maciej. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Muszyński Kazimierz udowodnił staropolskie szlachectwo w sądzie gr. trembowelskim 1782.

Mutykański h. *Lelwa*, w ks. litewskim. *Niesiecki*.

Mutyna herb, patrz *Drya*.

Myciecki. N. była za Jędrzejem Czernym burgrabią krak. 1699, druga za Janem Czernym. *Nies.*

Mycielski h. *Dolega*, w Wielkopolsce i w sieradzkim wojew. Dorota była za Wojciechem Radzińskim 1564. Samuel z Mycielina, z Anną Mączynską spłodził cztery córki: Eufrozyne w Ołoboku, Zofią w Kaliszu zakonnicę, Katarzynę za Maciejem Pokrzywnickim, Jadwigę *Imo voto* za Piotrem Radojewskim, *2do voto* za Piotrem Lassota Działyńskim kasztelanem dobrzyńskim, synów zaś trzech: 1) Łukasz wojski sieradzki † 1678, tego z Anny Zaleskiej córka Barbara za Wojciechem Radojewskim i synowie dwaj: Samuel kanonik przemyski i Alexander wojewoda sieradzki, tego z Rozrazewskiej córka Katarzyna za Walewskim kasztelanem respirskim i syn Antoni kasztelan sieradzki, deputat na trybunał kor. 1718, ten z Rydzynskiej łowczanki wschowskiej miał syna Macieja i córkę Teresę. 2) Mikołaj podsedek sieradzki i starosta kolski, z temi tytułami posłował na sejm 1676, potem sędzia z sieradzki, deputat na trybunał radomski 1662, miał za sobą *Imo voto* Górska, *2do voto* Teresę Olszowską, córkę Mikołaja, synownicę Jędrzeja arcybiskupa gnieźn., spłodził córki trzy: Eufrozyne za Franciszkiem Bogusławem Donhoffem kasztelanem sieradzkim, umarła 1715, Maryannę za Chryzostomem Przyjemskim chorążym kaliskim i Eleonorę za Stanisławem Kretkowskim. 3) Władysław sędzia z sieradzki, ten z Mycielską zostawił syna Woj-

ciecha bezpotomnego i córki dwie: Konstancją Bartochowską i Maryannę *Imo voto* Tomicka, *2do voto* Sieniątkowską. Wojciech, któremu Sokółowska h. *Pomian* trzech synów powiła: Adama, Wojciecha i Chryzostoma. Z tych 1) Adam zabity 1661 bezpotomny, 2) Wojciech (ten zdaje się penitencyarzów pięciu fundował przy kościele zdziszowskim) miał córek trzy: Annę Radolińską kasztelanową krzywińską, Teresę Żychlińską i N. Drozdowską, synów zaś dwóch: Krzysztofa i Mikołaja. Z tych Krzysztof wojski kaliski pojął Zofią Grodziecką kasztelanę międzyrzecką, z którą spłodził trzy córki: Katarzynę *Imo voto* Górzycą, *2do voto* Mielżyńską, Zofią Koszutską a potem Miaskowską cześnikową poznańską, trzecią Mycielską sędzinę z sieradzką i syna Jędrzeja, chorążego poznańskiego, który stawał przeciwko Turkom pod Chocimem i był vice-marszałkiem na sądach kapturowych 1696; ten miał za sobą Maryannę Tuczyńską kasztelanę gnieźnieńską, z której pięć córek: jedna zakonnicą w Owińskach, druga w Sremie pod regułą św. Franciszka, trzecia Teofila Skoraszewska kasztelanowa przemętska, czwarta Zofia Kozmińska wojewodzina kaliska, piąta Konstancya za Jarozem Ponińskim podkoniuszym kor., oraz synów dwóch: Józef stolnik kor., żona jego Małachowska wojewodzianka poznańska i Jan, który w Paryżu młodo umarł. Mikołaj drugi syn Wojciecha, brat Krzysztofa, deputat na trybunał kor. 1723, miał syna Adama stolnika pozn., ten z Anny Niegolewskiej chorążanki wschowskiej miał córkę Katarzynę za Janem Łąckim kasztelanem kaliskim i syna Macieja chorążego nadw. kor., marszałka trybunału kor. 1728, kasztelan poznańskiego, który z Weroniką Konarzewską, z ks. Wiśniowieckiej urodzoną, miał synów trzech: Adama, Jana i Antoniego, córek sześć: Teresę, Teofilę, Wiktorę, Annę, Józefę i Małgorzatę. Chryzostom, trzeci syn Wojciecha z Sokółowskiej, miał za sobą Buszkowską h. *Bogorya*, z której było córek siedm: Maryanna Boledzka, Anna *Imo voto* Rokowska, *2do voto* Zakrzewska, *3tio voto* Swinarska, Jadwiga Koczorowska, Elżbieta Gocłowska kasztelanowa przemętska, Barbara Koldowska, N. *Imo voto* Mielnińska, *2do voto* Gałęcka starościna bydgoska, synów dwóch: Franciszek i Kazimierz. Z tych Franciszek podczaszy kaliski, z sejmu 1676 komisarz do granic od margrabstwa, z Grudzińską synownicą wojewody poznańskiego miał córek sześć: Teresę *Imo voto* Sokolnicką kasztelanową międzyrzecką, *2do voto* Gałęcką starościna bydgoską, Maryannę Radziwińska *ster.*, Katarzynę Radziwińska podstolinę nurską, Konstancją Mirosławską, Franciszkę Sołtykową i N. która poszła do Litwy, synów zaś czterech: Jędrzeja, Stefana, Franciszka i Chryzostoma, z których trzej pierwsi pomarli, ostatni zaś Chryzostom miecznik kaliski, ożeniwszy się na Rusi, tamże osiadł, synów jego dwóch i córka za Godowskim. Krom tych kwitnęli: Krzysztof dziedzic na Choczu (który w dom Lipskich Grabitów przeszedł). Jakób poseł na sejm 1629, z tamtąd deputat na trybunał radomski, podstoli sieradzki 1632. *) Jan miecznik kaliski, z sejmu 1661 komisarz do rewizji skarbu kor. Krzysztof sędzia z sieradzki i starosta kolski 1666 od skonfederowanego rycerstwa wielkopolskiego komisarz, pokój z Janem Kazimierzem królem skonkludował i podpisał. Adryan 1632 w sieradzkim. *Okolski* Micielskich h. *Jastrzębiec* pisze w sieradzkim, ale zdaje się omyłką, gdyż Mycielscy *Dolega* się pieczętują. To *Niesiecki*. —

Dokładniejszy rodowód Mycielskich, ułożony na podstawie dokumentów znajdujących się w archiwum akt grodzkich w Poznaniu, podajemy tu jak następuje: Wojciech z Mycielina (dobra te zostawały w ręku tej rodziny jeszcze w XVIII wieku) burgrabia koniński i podwojewodzy kaliski, który pierwszy ukazuje się w aktach gr. poznańskich około r. 1496, miał za sobą Małgorzatę Starogrodzką; syn jego Jan dziedzic dóbr Piątek (1519-1539), miał z Anną Dobrzycką córkę dwie: Barbarę za Bartłojem Łańskim (1546) i Zofią za Mikołajem Trąpczyńskim, oraz syna Tomasza dziedzica dóbr Mycielino, Bogusławice, Pniewki, Dzierzbino, Brzeźno, Szczepidło, Koziantkowy i Głodno (te ostatnie po śmierci jego przeszły w ręce Andrzeja Gładzickiego), — ten miał za sobą Agnieszkę Radomicką, córkę Piotra, po której oprócz córki Anny (ta ukazuje się w aktach jako *possessionata in terra siradiensi*) — zostało synów czterech: 1) Jan współdziedzic Mycielina, dziedzic dóbr Gąsina i Witczyna, ożeniony z Katarzyną Czerna, córką Mikołaja Witowskiego (z w. krakowskiego), z którą miał synów trzech: Wojciecha, Jakóba i Mikołaja (1595-1610, — 2) Stanisław współdziedzic Mycielina (1561-1601), po którym zostało synów dwóch: Jan ożeniony z Jani-dwigą Rabczyńską i Wojciech, — 3) Kasper, o którym brak wiadomości — i 4) Piotr dziedzic Mycielina, protoplasta linii kwitnącej po dziś dzień w Wielkopolsce i w Galicyi, po którym dwóch zostało synów: 1) Władysław (1613-1630), z Katarzyną Bełecką miał córkę Maryannę za Stanisławem Więckowskim i syna Waleryana dziedzica dóbr Woynowo, dwuzennego, *Imo voto* z Anną Małgorzatą Kietliczówną, *2do voto* z Zofią Giećówną, córką Wojciecha z *Kurnika*, wdową po Wojciechu Biegańskim (jego dzieci — ale niewiadomo z którego małżeństwa: Ewa za Władysławem Wyrzykim 1674, Konstancya 1678 i Helena za Świętosławem Pławińskim) — i 2) Krzysztof (syn Piotra) dziedzic dóbr Karny nabyte w r. 1601 od Stanisława Marszewskiego, Jeziora, Winna,

*) Ten Jakób pojął był Zofią Rudnicką kasztelanę sieradzką i w dziale po śmierci ojca r. 1620 spadły na żonę majątności Świnica, Kraski, Stęplów i Wola Świniecka. *Kras.*

Borzęcicki i wsi Mycielinka (przez siebie założonej r. 1607), dalej Gablina, Chłapowa, Szrapki, Dominowo, Tworzaniec, Bagrowo i Kwilnio, dwuzenny, *Imo voto* z Anną, Sokołowską sive Rossnowską, *2do voto* z Katarzyną Chłapowską (z tą jak zdaje się bezpotomny), po którym oprócz córki Jadwigi za Stanisławem Pruszką (1606-1639) — zostało synów trzech: Adam († w r. 1661), Jan Chryzostom i Wojciech. Z tych drugi Jan Chryzostom dziedzic dóbr Dobrzyca, Chodzież z wsiami Jezewo, Huta, Milcz, Cisewo, Studniniec i Ostrówek, skarbnik poznański, z Dorotą z *Mokronosa* Braczkowską, wdową po Adamie Robaczynskim, miał ośmioro dzieci: 1) Elżbietę za Piotrem Gocłowskim kasztelanem przemętskim 1661-1700, 2) Maryannę za Wojciechem Bełeckim 1642, 3) Jadwigę za Stanisławem Koczorowskim 1652-1661, 4) Annę *Imo voto* za Janem Rokossowskim, *2do voto* za Franciszkiem Zakrzewskim, *3tio voto* za Bartłojem Swinarskim 1661-1681, 5) Barbarę za Janem Koldowskim 1661-1665, 6) Konstancją *Imo voto* za Krzysztofem Mielińskim, *2do voto* za Wojciechem Radzińskim, 7) Franciszka dziedzic dóbr Wiśniewo i Rostrebówo, rotmistrza woj. kaliskiego, potem czesnika kaliskiego, ożenionego z Heleną z *Grudnia* Grudzińska (ich dzieci: Konstancja za Mikołajem Mierosławskim, Teresa Elżbieta za Gabryelem Sokolnickim 1667, Katarzyna za Maciejem Radzińskim 1677-1682, Maryanna *Imo voto* za Felicyanem Trzcinińskim, *2do voto* za Janem Radzińskim, Andrzej w zakonie OO. Benedyktynów na Tyńcu, Krzysztof Hieronim, pisza go także Chryzostomem — miecznik kaliski, który z Aksakówną, wdową po Kurdwanowskim, miał syna Franciszka osiadłego na Rusi i córki trzy: Katarzynę za Skrzyneckim, Annę za Oręckim i N. za Godowskim — i Franciszka za Alexandrem Nikodemem Soltykiem łowczym podolskim 1693-1725) — i 8) Kazimierz, po którym z Anny Szoldrskiej została córka Maryanna za Walentym Łempickim 1692 i syn Chryzostom dziedzic dóbr Gorzükowo, który z Anną Dobińską, córką Stanisława i Katarzyny Radlickiej, miał jedyną córkę Urszulę za Pawłem Bonickim 1728.

Trzeci syn Krzysztofa i Anny Sokołowskiej — Wojciech, dziedzic dóbr Żytowiecko i Mała Łąka, zaślubił Katarzynę Przedzińską, wdowę po Mikołaju Tymienieckim, która mu powiła cztery córki: Maryannę za Andrzejem Drozdowskim 1667, Salomeą za Stanisławem Radoszewskim 1667, Teresę za Wojciechem Zychlińskim 1648-1667 i Katarzynę za Andrzejem Radolińskim kasztelanem krzywińskim — oraz synów dwóch: Krzysztofa i Mikołaja, z tych Krzysztof miecznik poznański, z Teresą z *Wyszyni* Grodzicką miał córek cztery: Teresę 1667, Zofią *Imo voto* za Jakóbem Kozutkim, *2do voto* za Maksymilianem Miaskowskim 1667-1687, Katarzynę *Imo voto* za Andrzejem Górzycykiem, *2do voto* za Maciejem Mielżyńskim kasztelanem sremskim 1667-1695 i Jadwigę za Władysławem Mycielskim (z linii sieradzkiej) miecznikiem kaliskim 1667-1668, — oraz syna Andrzeja dziedzic dóbr Łąka Wielka, Rokossow, Bączylas (nabyte r. 1698 od Jana Opalińskiego za złp. 2,700,000), Osieczno z wsiami Łuniewo, Grodzisko, Trzebinia i Woynowice, chorążego pozn., marszałka sądów kapturowych, po którym z Maryanny Tuczyńskiej (ta owdowiawszy wyszła za Adama Radońskiego) zostało następujące potomstwo: Teresa za Mikołajem Skoroszewskim kasztelanem przemętskim, Józef dziedzic dóbr Osieczno z przyległościami 1711-1734, ożeniony z Karoliną Malachowską wojewodzianką poznańską, z Konstancją Lubomirskiej urodzoną, Jan 1711-1718, Apolinara, Zofia za Maciejem Kozmińskim kasztelanem rogozińskim i Konstancją za Hieronimem (Jaroszem) Ponińskim podkoniuszym kor. 1711. — Drugi syn Wojciecha i Katarzyny Przedzińskiej — Mikołaj dziedzic dóbr Łąka Mała, Żytowiecko, Grodnik, Kopanie, Miłosław, Kozubiec, Piętkowo, Orzechowo, Gorzyczki, Węblowo i Lipie, starosta koniński, wojski kaliski, — miał za sobą Zofianę (Zofia) z *Dębianu* Dębina, córkę Remigiana kasztelana rogoz. i Alexandry Bakowskiej, z której oprócz córki Anny za Chryzostomem Kurcewskim 1673 — został syn Adam (Jan Adam) dziedzic dóbr ojezystych i nabytych od Adama Rokossowskiego dóbr Będzieszyn, Wieszczyzn, Jarosławki i Chlebowo, oraz Boguniewa, Słomowa, Pacholewa, Nawina, Zielonki i Głębołek, stolnik poznański, — ten miał za sobą Annę Niegolewską, córkę Macieja i Urszuli Zegockiej (owdowiawszy wyszła za Andrzeja Tuczyńskiego), z której zostało córek dwie: Konstancja za Janem Łąckim kasztelanem kaliskim 1691-1725 i Zofia, oraz syn Maciej dziedzic wszystkich po ojcu dóbr, w r. 1728 marszałek trybunału kor., w r. 1738 kasztelan poznański, ożeniony z Weroniką Konarzewską († 1762), córką Filipa i Teofilii Leszczyńskiej (ta Leszczyńska owdowiawszy wyszła za księcia Janusza, ostatniego po mieczu potomka domu Wiśniowieckich, a po śmierci tego wstąpiła do klasztoru Dominikanek we Lwowie 1753 — *Bibliot. warsz. 1846 t. I f. 439*), z której zostało następujące potomstwo: Józefa za Dymitrem ks. Jabłonowskim, Teresa za Józefem Skoroszewskim, Genowefa i Pelagia wstąpiły do klasztoru Dominikanek we Lwowie i Anna Ludwika (ur. 1729) *Imo voto* za Leonem Michałem ks. Radziwiłłem strażnikiem w lit., *2do voto* za Michałem ks. Radziwiłłem hetmanem w lit., Jan Nepomucyn, Józef i Stanisław starosta lubiatowski, generał wojsk lit., ożeniony z Konstancją ks. Jabłonowską. Z tych pierwszy Jan Nep. dziedzic dóbr (w połowie) Gostynia, Podrzeczca i Czaykowa i całych dóbr Bogusławek, Skoroszewic, Krzekotowic, Szkaradowo, Ostoi, Cegielińscy czyli Jezior, Poradowa, Piętna, Wielopola, Derszna, Dziadowic i Kotwasic, starosta ośnicki, miał za sobą *in Imo voto* Jolantę Dobrzycką, która mu powiła: Ignacego, Edwarda, Józefa, Iza-

bellę (Jolantę) za Gajewskim, Walentyne, Katarzynę i Zofią za Józefem Nieświastowskim — *in 2do voto* Annę Garczyńską, która mu powiła Annę *Imo voto* za Wincentym Potockim, *2do voto* za Józefem Cieleckim i Franciszkę za Mikołajem Skoroszewskim 1790. Drugi syn Macieja i Konarzewskiej — Józef († 1789) dziedzic dóbr Turzyna, Zadworna wieś, Sarbicko, Krempie, Tarnowic, Puste w pow. konińskim, Chociszewice, Pempowo, Siedlec, Babkowiec, Dębic, Górka, Sroki, Gorzyce i Gorzyczki w kościańskim, starosta koniński, generał wojsk lit., wojewoda inowrocławski, zaślubił Franciszkę Kozmińską wojewodziankę kaliską, z Ludwiki Skalańskiej urodzoną, która mu powiła córkę Annę († 1829) za Wincentym Potockim podkomorzym kor. i synów trzech: Ludwika († 1789), Michała i Stanisława. Z tych Michał (ur. 1761-† 1849) starosta koniński, wyniesiony w r. 1816 do godności hrabiów pruskich, zaślubił Elżbietę Mierzejewską (1849), która mu powiła synów pięciu: 1) Józefa († 1867) dziedzic dóbr Rokossowa i Łąk, szambelana dworu pruskiego, ożenionego z Karoliną hr. Wodzicką († 1851 (ich dzieci: a) Michał ożeniony r. 1866 z Heleną Mikorską, z którą ma syna Maurycego i córki: Maryą i Teresę, b) Marya w r. 1843 za Augustem ks. Sułkowskim ordynatem, c) Felix dziedzic dóbr Bolesławic w król. polsk., ożeniony r. 1852 z Romanią Rutkowską, która umarła 1879 zostawiwszy pięcioro dzieci: Adama, Władysława, Stanisława, Edwarda i Helenę, d) Karolina zaślubiona w r. 1847 Adamowi hr. Krasińskiemu, e) Anna zaślubiona w r. 1871 Henrykowi Lisickiemu, f) Franciszek dziedzic dóbr Wiśniowa w Galicyi, prezes rady powiatowej jasielskiej, poseł na sejmy gal., ożeniony w r. 1855 z Waleryą hr. Tarnowską, z którą ma synów dwóch: Jerzego dra filozofii, docenta historii polskiej przy uniwersytecie Jagiellońskim i Jana, oraz córek dwie: Cecylią i Karolinę — i g) Józef ożeniony w r. 1866 z Hortensją Mitkiewiczówną, która mu powiła córkę Hortensją, — 2) Stanisława († 1876) dziedzic dóbr Żerków i Dębno w pozn. i Lubartów w król. polsk., ożenionego z Alexandrą Ruszkowską (ich dzieci: Antoni, Ludwik i Elżbieta), — 3) Franciszka († 1831) dziedzic dóbr Drzewca i Tuliszków, którego z Kunegundy Zbijewskiej († 1849) córki: Józefa poślubiła w r. 1839 Marcelego hr. Zółtowskiego i Anna († 1859) zaślubiona Janowi hr. Zamojskiemu, — 4) Teodora (ur. 1804-† 1874) dziedzic dóbr Chociszewice, oficer wojsk polsk., członka pruskiej Izby Panów, ożenionego *in Imo voto* z Anielą hr. Mielżyńską (z tej dzieci: a) Józefa za Bolesławem Potockim z *Będlewa*, b) Marya, c) Ignacy dziedzic dóbr Smogorzewa, oficer wojsk pruskich, mający z Jadwigą Moszczeńską dwóch synów: Maksymiliana i Ludwika poległego 1863 i córek dwie: Elżbietę i Anielę), *in 2do voto* z Ludwiką Biszpingówną (z której pięcioro dzieci: a) Anielę poślubiła w r. 1868 Józef hr. Bnińskiego, b) Alfred dziedzic dóbr Siedmiorogawo, oficer gwardyi pruskiej, ożeniony w r. 1879 z Maryą Łącką, c) Zygmunt dziedzic dóbr Grabie, Robakowo, Gorzyce, oficer gwardyi wojsk pruskich, ożeniony w r. 1879 z Emilią Taczanowską, d) Teresa za Maciejem hr. Mielżyńskim i e) Stefan) i 5) Alfreda († 1828 ster. z Emilią Taczanowską, d) Teresa za Maciejem hr. Mielżyńskim i e) Stefan) i 5) Alfreda († 1828 ster.

Drugi syn Józefa wojewody inowrocławskiego i Franciszki Kozmińskiej — Stanisław († 1813) miał za sobą Annę Mielżyńską, wdowę po Bonawenturze Gajewskim, z której oprócz córek: Seweryny za Józefem hr. Sokolnickim i Konstancją za Józefem Brezą — zostało synów czterech: 1) Franciszek major jazdy poznańskiej, ożeniony z Zofią Chłapowską, poległy w r. 1831 pod Raygrodem, 2) Michał podpułkownik r. 1829 gwardyi strzelców do księstwa warsz., w r. 1831 generał wojsk polsk., kawaler krzyża wojakowskiego, bezżenny, 3) Ludwik dziedzic dóbr Poniec itd., poległy w r. 1831 pod Grochowem, ten z Elżbietą Mielżyńską zostawił córek trzy: Maryą, Annę i Elżbietę zmarłą w klasztorze szarytek r. 1856, oraz synów dwóch: a) Stanisława († 1874) dziedzic dóbr Ponieca, po którym z Maryi Turnianki zostało czworo dzieci: Józef, Helena, Ludwika i Jan, b) Michała (ten po śmierci żony wstąpił do zakonu Soc. Jesu) ożenionego z Zofią Górską, która umarła r. 1854 powiwszy mu syna Ludwika dra filozofii — i 4) Józef dziedzic dóbr Kobylepole, porucznik, adjutant połowy wojsk polsk., ozdobiony złotym krzyżem *virt. milit.*, kawaler maltański (ten wyniesiony do godności hrabiów pruskich w r. 1822, a nie w r. 1842, jak pisze Kosiński w *Przewodn. Her.*), który miał za sobą Izabelę hr. Brzostowską, zmarłą 1882.

Tegoż domu ale z linii osiadłej w sieradzkim, Antoni umarł 1742 kasztelanem sieradzkim, Alexander zaś umarł 1729 wojewodą sieradzkim a Józef umarł 1752 kasztelanem sieradzkim. Do tejże zapewne linii należą: Franciszek, który posiadał około r. 1729 dobra Socha mała i Socha wielka w woj. sieradzkim, wreszcie Mikołaj syn Stanisława, Walenty syn Wojciecha, którzy udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Mycielski h. *Jastrzębic*. *Okolski* i *Malach*. Zobacz **Mycielski** h. *Dolega*. **Myczkowski** Ignacy udowodnił staropolskie szlachectwo w sądzie z. czchowskim r. 1783.

Myłski. Myłskiego wspomina *Okolski*, że mu Bohusz ks. Korecki wojewoda wołyński, syna Joachima niedorosłego oddał w opiekę około r. 1550. *Niesiecki*.

Myślakowski h. *Ogończyk*, w dobrzyckiej ziemi. Z tych niektórych Święskimi zowią, od Świętosława jednego z przodków tego domu, Walentyn w krakowskim osiadł. *Niesiecki*.

Myślański h. *Orla głowa*, *Paprocki in stromatibus* pisze, że powinna być czarna orla głowa z szczyła i częścią piersi, ale bez skrzydeł, pyskiem w prawą tarczę skierowana, z językiem wywieszonym. *Nies.*

- Myślecki** h. *Lubicz*, w Prusiech, o nich *MS. o Fam. Pr. Niesiecki*.
- Myślecki** h. *Prus 2do*, w Mazowszu i Prusiech. *Niesiecki*.
- Myślecki** h. *Wozale*, w Wielkopolsce. Dorota była za Pawłem Arcemberskim. *Niesiecki*.
- Myśluborski** h. *Dolega*, w dobrzyńskiej ziemi. Stanisław do dystrybuty pieniężnej naznaczony wojsku koronemu r. 1547. Marcin godny kapitan 1638. N. Ciechomskiego małżonka. *Niesiecki*.
- Myśluborski** h. *Jelita*, w woj. sandomierskim. *Niesiecki*.
- Myślicki** i **Myślik**. *Kuropatn. i Malach*.
- Myśliński** h. *Jastrzębiec*, w woj. plockiem. Antoni w r. 1773 dziedziczył dobra Kęsice. *Herb. rodz. szl. 1853*. — Ks. Tomasz i Dominik synowie Mikołaja, Paweł i Szymon synowie Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1851*.
- Myśliński** h. *Orla*. Józef i Kazimierz synowie Ignacego. *Spis szl. kr. p. 1851*.
- Myśliński** h. *Rola*. Andrzej, Jan i Jakób w sądzie gr. trembowelskim 1782, Michał syn Andrzeja, Franciszek, Błażej, Mikołaj, Adam, Kasper, Józef, Stanisław, Józef i Jan wnukowie Andrzeja — udowodnili staropolskie szlachectwo w wydziale Stanów galic. r. 1832.
- Myśliszewski** Maciej udowodnił szlachectwo w sądzie gr. bełzkim 1782.
- Myśliszewski** h. *Jastrzębiec*, w krakowskim. Jędrzej 1523. Jan rotmistrz pancерnej chorągwi 1658. Jan Michał chorąży czarniechowski 1674. *Niesiecki*.
- Myślakowski** h. *Ogończyk*. Ignacy syn Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851*.
- Myślkowski** h. *Puchala*, w plockiem. Z tych jeden był rotmistrzem w okazyi z Multanami. Jędrzej którego z Papieżkiej syn Stanisław, tego zaś syn Szymon proboszcz skrzyński. Stanisław, Franciszek, Jakób, Stanisław kanonik kruswicki r. 1648. *Niesiecki*. — W r. 1778 Józef podsedek czerski. *Krasicki*.
- Myśłowski** h. *Nalecz*. Barbara, córka Mikołaja, za Stanisławem Kuczkowskim starostą wojnickim, zmarła 1603. Samuel Bronisław w lubelskim, Mikołaj z Myśłowa w wołyńskim 1632. Zygmunt z Sawniowic 1648. N. miał za sobą Teofilę Frykaczównę, z której córka Maryanna i syn Ludwik. N. była za Stanisławem Kiińskim. Helena za Janem Pieniążkiem wojewodą sieradzkiem, a przedtem za Mikołajem Brzozdowskim. *Niesiecki*.
- Myśłowski** h. *Rawicz*. Dom ten jakkolwiek opuszczony przez Niesieckiego — od dawna już w Polsce kwitnie i w bliższych czasach z najpierwszymi domami na Rusi skolięgaony. Obszerniejszą o nim wiadomość odkładamy do *Dodatku*, tu jednak notujemy, że jeden Myśłowski podpisał z woj. brzeskiego litewskiego elekcyą króla Augusta II i że Józef i Franciszek wojski trembowelski, później członek Stanów gal. — udowodnili staropolskie szlachectwo w sądzie gr. halickim 1783 i w sądzie z lwowskim 1783. Syn Franciszka powyższego i Lengiewiczówny — Teofil, miał za sobą Wolańską, z której syn Antoni Jakób, członek Stanów gal. miał za sobą Teresę hr. Rejównę i z niej syna Alfreda dziedzica dóbr Koropiec, ten z Heleną Młocką miał synów: Mieczysława, Alfreda i Antoniego. — Józef, syn Franciszka i Honoraty Myśłowskiej, zaślubił w r. 1856 Natalię hr. Lanckorońską, z której następujące zostało potomstwo: Franciszek, Franciszka za Zbigniewem hr. Lanckorońskim, Stefania i Marya. Ciotka powyższego Józefa — Katarzyna, poślubiła w r. 1815 Ferdynanda Cieleckiego, zaś siostry tegoż Józefa: Olga za Maryanem Stoneckim, Zofia za Alfredem hr. Ponińskim i Sydonia za Stanisławem Pieńczykowskim. Alexandra z Ludwiki Kuczyńskiej syn Władysław, ożeniony z Kuczyńską i córki: Alexandra w zakonie *Sacre coeur* w Jazłowcu i Marya, zaślubiona w r. 1858 Oktawiuszowi br. Heydlowi.
- Myślkowski** h. *Jastrzębiec*. Jan w r. 1654 był komornikiem z. bielskiej. (*Herb. rodz. szl. 1853*). Jan i Ignacy synowie Piotra, Ludwik i Mateusz synowie Norberta, Piotr syn Andrzeja i Wawrzyniec syn Piotra. *Spis szl. król. polsk. 1851-54*.
- Myślkowski** h. *Puchala*. Bonifacy syn Michała, Mikołaj syn Wojciecha, Grzegorz i Jakób synowie Macieja, Maciej i Andrzej synowie Leona, Jan syn Józefa, Jan syn Michała, Szymon i Błażej synowie Wojciecha, Kazimierz syn Grzegorza, Kazimierz syn Wojciecha, Antoni syn Kazimierza, Jan, Piotr i Antoni synowie Jana, Andrzej syn Grzegorza. *Spis szl. król. polsk. 1851-54*.
- Mysyrowicz** h. *Jastrzębiec*. Józef syn Andrzeja. *Spis szl. król. polsk. 1851*.
- Mysyrowicz** h. *Jastrzębiec*, w woj. kijowskim. Z tych Jakób skarbnik żytomirski, w r. 1733 dobra swoje Tymiankowie Janowi Katerli ustąpił. *Herbarz rodz. szl. 1853*.
- Myszczczyński** h. *Roeh*, w z. warszawskiej. Jan 1674. *Nies.* — Teodor w r. 1778 sędzia ziemski zakroczyński. *Kras.*
- Myszczczyński** h. *Roeh Imo vel Kolumna*. Jan syn Franciszka i Kazimierz syn Józefa. *Spis szl. kr. p.*
- Myszeiko**. *Kurop. i Malach*.
- Myszka** h. *Koreczak*. Dom jeden z Bohowitynami, z których Dymitra, Bogdana i Fiedora wspomina *Papr.* Fiedor ziemianin wołyński 1528. N. starosta owrucki. Michał Myszka Hołowieński podwojewodzy kijowski, komisarz z sejmu 1613 do granic województwa kijowskiego. Remigian w zakonie Soc. Jesu † 1635. Michał kasztelan wołyński 1589, którego córka Maryna za ks. Radziwiłem starostą generalnym żmudzkiem. N. była za Tychnem Kisielem r. 1528. *Niesiecki*. —

- Piotr Myszka kuchmistrz ks. Świdrygiełły, otrzymał przywilejem własnoręcznym tego księcia wsie Borszczankę, Borek i Kandytów na Wołyniu w r. 1438 na wieczystą własność. *Steki*.
- Myszkowski** Józef. *Spis szl. kr. polsk. 1851*.
- Myszkowski** h. *Jastrzębiec*, w krakowskim. Dom w Polsce dzielami zacnemi i honorami zagęszczony. Pisali się zdawna z Mirowa i Przeciszowa. Mikołaja Krezę i Pawła Myszkowskich czytać można na przywileju miasta krakowskiego. Jędrzej scholastyk gnieźnieński, kanclerz u Łaskiego arcybiskupa gnieźn. pod r. 1512. Jerzy z Przeciszowa kanonik gnieźnieński, kanclerz u Łaskiego arcybiskupa gnieźn. pod r. 1512. Kwitnęło potem dwóch braci rodzonych Piotr i Mikołaj. Piotr kasztelan rospirski 1496 (*Genealogia tego domu* chce go mieć i kasztelanem oświęcimskim), nakoniec wojewoda łęczycki i marszałek w. kor. 1504, po którym czterech synów zostało: 1) Piotr starosta lwowski 1502 (*Acta Terrestr. Leop.*), dalej kasztelan sądecki, umarł wojewodą bełzkim *ster.*, to *Geneal.*; jam (mówi *Nies.*) Piotra czytał w r. 1527 kasztelanem wieluńskim. 2) Stanisław kasztelan międzyrzecki *sterilis*, Piotra czytał w r. 1527 kasztelanem wieluńskim. 3) Stanisław kasztelan międzyrzecki *ster.* — i d) Jędrzej wojski spłodził z Maryanną z Czeniec (z której syn jedynak z Maryanną Cieciszewską, córką Stanisława, zostawił córki dwie: Annę Czermińską, od której potomstwo zostało: Michał, Walentyn, Zofia, Konstancya, Teresa, Anna i Katarzyna Czermińskie — i Katarzynę za Stanisławem Drzewieckim stolnikiem lubelskim), *2do voto* Katarzynę Sienińską, Stanisława córkę, z której syn Maurycy zakonnikiem — i Piotra kasztelana lubelskiego, starostę oświęcimskiego, ojcowskiego i tyszowieckiego, z sejmu 1603 deputata do kwarty rawskiej (ten był przypuszczony do ordynacyi i tyszowieckiego, z sejmu 1603 deputata do kwarty rawskiej (ten był przypuszczony do ordynacyi i tyszowieckiego, gdyby nie stało męskiej pici z drugiej linii), z Katarzyny Drohiczanki spłodził córkę Agnieszkę za Konstanytem Tomickim kasztelanem wieluńskim i synów dwóch: Piotra kanonika poznańskiego i Jana Alexandra starostę tyszowieckiego, wschowskiego i ojcowskiego, ten *Imo voto* z Katarzyną Bełzcką spłodził dwie córki: Agnieszkę i Zofią Karmelitki bose, *2do voto* z Maryanną z Babina Pszonczanką zostawił córkę Teresę Karmelitanek bosą w Lublinie, † 1709 i Katarzynę za Stefanem Komorowskim, tyleż synów: Jana Alexandra kasztelana bełzkiego, krasnostawskiego i tyszowieckiego starostę, który pod Chocimem chorągiew nieprzyjacielską Turczynowi wydarł, tego z Katarzyny Ostrożanki podczaszanki kor. syn Adam Kazimierz stolnik bełzki, starosta tyszowiecki i osiecki, ale *sterilis* i Franciszka starostę korytnickiego, kasztelana bełzkiego, pierwszego z tej linii ordynata Myszkowskiego, którego z Anastazy Sarbiewskiej wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów w Pińczowie 1683, ten z Salomei Bronickiej, wojewodzianki mazowieckiej córka Teresa *Imo voto* za Amorem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Ludwiki Manieckim chorążym czarniechowskim, synowie zaś dwaj: Stanisław Kazimierz 1683, drugim z tej linii ordynat, fundował OO. Reformatorów

Małachowski. 4) Hieronim. — Mikołaj, brat Piotra wojewody łęczyckiego na samym początku położonego, dziedzic na Mirowie i Przemysławie, spłodził dwóch synów: Jana kasztelana oświęcimskiego, który z Magdalena, córką Jana Blocha z Bestwiny kasztelana oświęcimskiego, żył *sterilis* i Mikołaja, którego dwóch synów zostało: Jerzy kanonik krakowski, sekretarz król., w r. 1540 archidyacon krakowski i Jan, któremu Dorota Pieczychojska h. *Gozdawa*, urodzona z córki Jana ks. oświęcimskiego i zatorskiego, zabitego od Wawrzyńca Myszkwowskiego, powiła dwie córki: Annę za Tobiaszem z Brodki Brodeckim h. *Jastrzębiec* i N. za Adamem Jordanem i synów trzech: z tych Alexander dworzaniin króla Augusta I, z Elżbietą Komorowską kasztelaną sudecką *sterilis*, Piotr biskup krakowski (drugi syn Jana i Pieczychojskiej) † 1591. Zygmunt kasztelan oświęcimski (trzeci syn Jana i Pieczychojskiej), miał za sobą Beatę Przerębską kasztelanę sieradzka h. *Nowina*, z której były trzy córki: Konstancja Beata zaślubiona w r. 1580 Bużeńskiemu staroście brzeźnickiemu i dobczyńskiemu, umarła 1627, Anna Janowi Branickiemu h. *Gruf* kasztelanowi żarnowskiemu zaślubiona i Zofia, synów zaś czterech: 1) Jan kasztelan żarnowski, z Małgorzatą Tarłówną żył *ster.*, 2) Alexander kasztelan oświęcimski, dwie miał żony, z których druga była Krystyna Gajewska, Jędrzeja kasztelana oświęcimskiego córka, wszakże potomstwa nie było, 3) Piotr starosta checiński 1597, wojewoda rawski, marszałek w izbie poselskiej 1596, żona jego Gertruda Opalińska, Jędrzeja marszałka w kor. córka, ale *ster.* N. *) miał za sobą Wiktorę Potocką h. *Piława* kasztelanek krakowską, wdowę po Koniecpolskim. 4) Zygmunt marszałek w kor., piotrkowski, solecki, nowomiejski, grodecki starosta, do Rakus wysłany od Zygmunta III, z Konstancją arcyksiężną rakuską imieniem królewskim ślub wziąwszy, sprowadził ją do Polski, we Włoszech posłem będąc, od księcia Mantui Gonzagi do herbu i familii przyjęty, a od Klemensa VIII papieża margrabią zawołany, imię margrabiów Gonzagów w dom swój wprowadził; na wojnę moskiewską kilka chorągwi swoją szkatuła wystawił i do obozu pod Smoleńsk wysłał w r. 1611, umarł 1615, zostawiwszy z Elżbiety Boguszówny kasztelanek i zawichoskiej pięć córek: Beatę i Eleonorę zakonnicami u św. Jędrzeja w Krakowie, Konstancją u s. Agnieszki, Salomeę i Annę za Mikołajem Komorowskim hrabim na Żywcu, Liptowie i Orawie, starostą oświęcimskim, synów zaś trzech: Jana starostę nowomiejskiego † młodo, Ferdynanda starostę grodeckiego, który *Imo voto* miał za sobą Konstancją ks. Zasławską, *2do voto* Chlewicką Maryą Annę kasztelanek małogoską, ale z obiema żył *ster.*, na wojnę pruską znaczną rotę usarską wyprowadził — i Władysława starostę krakowskiego, grodeckiego, drahimskiego, mościckiego, medyckiego, marszałka trybunału kor., wojewodę krakowskiego, † 1658, z Anną Mohilaną gospodarówną wołoską, wdową po Czarnkowskim, żył *ster.* Adam z Mirowsa Myszkwowski 1705 miał za sobą Zofią Dobrzycką, wdowę po Wierchlejskim. N. Annę, drugi Jadwigę Karsznickie siostry rodzone mieli za sobą. Są jeszcze Myszkwowsy w sieradzkim, z których jeden posłował na sejm warsz. 1738. *Nies.* — W r. 1778 Andrzej dziekan katedralny poznański. Adam podkomorzy wieluński. Kazimierz podstoli ostrzeszowski. *Kras.* — Maryanna Myszkwowska za Janem Marchockim około r. 1780. *Act. cast. et ter. crac.* — Stanisław Myszkwowski w r. 1654 dziedzic dóbr Kuźnica-Wojkowska w księstwie siewierskim. Wojciech w r. 1679 nabył dobra Skórnice w woj. sandomierskim. Mikołaj w r. 1711 dobra Dobrowa i Golowiec w z. wieluńskiej, między synów swoich Józefa i Jana podzielił. Augustyn, stolnik wieluński, w r. 1787 kawaler orderu s. Stanisława. Mikołaj z *Mirowa* w r. 1783 dobra Święto-Jeziory w woj. trockim, sposobem darowizny od króla pruskiego Fryderyka II otrzymał. *Herb. rodz. szl. 1853.*

Myszyński h. *Klamry*, (t. j. jedna z nich średnia w samym środku do góry prosto postawiona stoi, drugie dwie na krzyż przez nią złożone widać, wszystkie trzy hakami na bok prawy tarczy obró-

*) W tem miejscu kładzie go *Niesiecki*, ale to widoczna jakaś myłka.

**) Ten wraz z bratem swoim Piotrem utworzyli ordynacyę z dóbr swoich tak ruchomych jak i nieruchomych, uzyskawszy na to pozwolenie od sejmku r. 1601. Ordynacya ta składająca się z dóbr (między innymi miasto Pińczów i ztąd nazwana pińczowska), które legował synowcom swoim Piotr Myszkwowski biskup krakowski, przeszła po wygaśnięciu potomstwa jej założycieli — na potomstwo Piotra Myszkwowskiego kasztelana lubelskiego, z którego, gdy ostatni po mieczu Józef kasztelan sandomierski umarł w r. 1727 bezpotomnie, chciał zająć ordynacyę Michał Jordan wojewoda braclawski, ożeniony z Anastazją Myszkwowską, siostrą ostatniego ordynata, ale wystąpił z swojemi prawami Franciszek hr. Wielopolski jako przez babkę Annę Komorowską, córkę założyciela, właściwy jej dziedzic i ordynacya przyznana mu została wyrokiem trybunału lubelskiego r. 1729, a następnie jego synowi Karolowi konstytucyą sejmku 1768 — i ztąd Wielopolscy z linii ordynackiej przyjęli herb i nazwisko margrabiów Myszkwowskich. Z pobożnych linii Myszkwowsy, lecznie w różnych stronach Polski rozrodzeni, wystąpili jako kollateralni sukcesorowie z pretensyami do ordynacyi, ale i ci usunięci zostali.

cone, na hełmie zaś trzy pióra strusie), w ks. litewskim, którzy z sieradzkiego wyniósłszy się, najprzód osiedli byli w brześciańskim a potem w mińskim, kędy i po dziś dzień kwitną. *Nies.*
Mytko. Katarzyna za Bogdanem Łaskim h. *Leliwa*. N. miał za sobą Boguszównę Iwan Mytko Wereszczatyński miał cztery córki: Maryannę za Mikołajem Kamienieckim, Zofią za Piotrem Biegańskim, Reginę *Imo voto* za Mikołajem Bazarzyńskim, *2do voto* za Stefanem Hawratyńskim i Fenę za Mikołajem Zahorowskim. *Niesiecki.* — Józef w r. 1778 wojski czerwonogrodzki. *Kras.*
 Patrz Wereszczatyński.

N.

Nabiałek. Mikołaj wymieniony w *Metr. kor.* jako nobilitowany r. 1596. *Czacki.*

Naborowski, w ziemi zakroczymskiej. Jędrzej z Naborowa mąż wojenny przeciw Kozakom i Turkom w Wołoszech i Multanach, u których też dwa razy był w niewoli, z której wykupiony, † 1635. Wawrzyniec i Samuel r. 1648 w zakroczymskiej ziemi. *Niesiecki.*

Nabut h. *Radwan*, w ks. litewskim. *Niesiecki.*

Nacelewicz. *Kurop.* i *Małach.*

Nachajewicz h. *Świłlik.* Kazimierz. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Nachtraba h. *Gozdawa*. N. była za Janem Rutkowskim. *Niesiecki.*

Nackiewicz. *Kurop.* i *Małach.*

Nacowicz h. *Lis*, w kowieńskim pow. W *MS. Piotrkowskich* czytałem (mówi *Nies.*) list Zygmunta I króla polskiego, w którym daje świadectwo Janowi Naczowiczowi, że z przodków swoich i z obojga rodziców szlachetnie był urodzony, czego autentycznie Jan dowiódł. *Niesiecki.*

Naczko h. *Doliwa*. Ten herb na siebie i na cały dom swój przyjął jeden z panów litewskich, Naczko czyli Naczkun nazwany, na sejmie hrodelskim r. 1413. *Niesiecki.*

Naczory, w ks. litewskim. Jerzy, syn jego Stanisław poborca w wileńskim 1601. *Nies.*

Nadachowski Jan z woj. sandomierskiego podpisał elekcyę króla Augusta II.

Nadarski h. *Prawdziec*. Michał udowodnił szlachectwo w sądzie gr. halickim r. 1782.

Nadarzyński h. *Radwan*, w ciechanowskiej ziemi, piszą się z Nadarzyna. Walentyń kasztelan ciechanowski 1548, tenże sam czy inny Walentyń kasztelan wiski, syn jego Wiktoryn. Krystyna kasztelanek wiska za Janem Brochowskim kasztelanem zakroczymskim. Ci Nadarzyńscy jedne są dzielnicy z Zebrzydowskimi, bo Wilhelm syn Gotarda spłodził trzech synów, z tych tedy imieniem Antoni, wzięwszy Nadarzyń działem, z niego się on i jego potomstwo pisać poczęli Nadarzyńskimi. N. miał za sobą Okoniównę kasztelanek czerską. Jan i Wojciech w ks. litewskim 1700. N. była z Rębielińskim. *Niesiecki.*

Nadelwicz herb, patrz **Kreński.**

Nadkowski h. *Dębno*, w ziemi przemyskiej, czyli **Natkowski.** *Nies.*

Nadletowski h. *Ostrzew.* *Małach.*

Nadolski h. *Prus Imo.* *Małach.*

Nadolski h. *Roch Imo*, w rawskim; ztamtąd Stanisław w krakowskim osiadł i ożeniwszy się z Kulanką h. *Jastrzębiec*, zostawił z niej syna Pawła. Maciej 1628. Samuel Stanisław pod Ccorą w turecką się był niewolę dostał, z której wyszedłszy, na pruską się znowu wyprawił, gdzie regimentarzem uczyniony nad tymi, którzy w Prusiech *pro praesidio* zostawieni byli, a po owej pod Hamersztynem wiktoryi od hetmana Koniecpolskiego pierwszym deputatem był naznaczony na odebranie od nieprzyjaciela chorągwi i kornetów i do odebrania od Szwedów przysięgi; był najprzód starostą tczewskim, dalej respierskim kasztelanem r. 1663, nakoniec rawskim, (żona jego Katarzyna Piotrkowska, ponowiła śluby z Hieronimem Wierzbowskim wojewodą sieradzkim). Maryanna Nadolska Alexandra Gratusa hr. Tarnowskiego kasztelana sandomierskiego żona. Stanisław w ziemi sochaczewskiej 1674. Alexander miał za sobą Ewę Opatkowską h. *Jastrzębiec*, z tej było czterech synów i córek sześć, z tych Helena poszła za Bartutą Nielickiego, Maryanna za Karminskiego, Ewa za Burlikowskiego, Katarzyna za Miklewicza, Barbara za Jasińskiego, synowie zaś: 1) Wojciech pojął Dzierzanowską Zuzannę, z tej córka Apollonia za Stembarskim i synowie dwaj: Władysław magister, kanonik kolegiaty tarnowskiej, proboszcz solecki i Jan, temu Maciszewska powiła dwie córki: Salomeę i Maryannę i syna Michała. 2) Marcin, tego z Białaczewskiej córka jedynaczka poszła za Cyngotą. 3) Alexander kanonik kijowski, dziekan kolegiaty tarnow-

Mikołaj kasztelan krakowski, na Rościniem, Białych Kosach i Sokolnikach dziedzic 1283. Mikołaj kasztelan łęczycki 1381. Piotr z Kremy proboszcz kujawski, fundował przy tamtej katedrze ołtarz w r. 1451. Jan biskup poznański, nazwany Gerbisz, a od drugich Traditor, w r. 1286 potwierdzony, † 1298. Mikołaj biskup poznański, w r. 1382 jednogłośnie do tej infuły wybrany, potwierdzony od Jana Suchywilka arcybiskupa gnieźn., wszakże Ludwik król uraził go, że bez jego konsensu ta elekcja stała się, Jana Holit albo Kropidło na to biskupstwo wyniósł. Jan biskup plocki, syn Abrahama hrabi, wzięty na tę katedrę 1310, umarł 1318. Jan scholastyk gnieźnieński, którego *Kromer* wspomina w r. 1283, przydaje *Papry*, że był potem biskupem chełmskim, co się utrzymać nie może, bo jeszcze o te czasy biskupów chełmskich nie było i nie rychło potem nastali. O innych tego herbu przodkach tam się mówi, gdzie do której kto familii należał. Z Kolna Dobrogost h. *Nałęcz* kasztelan kamieniecki 1458. Jan Socha *Nałęcz* pisarz króla Jagielly. Bartłomiej z Wissemburga Krzyżaków pobit. *Niesiecki*.

Nałęcz h. *Nałęcz*, w dobrzyńskiej ziemi. N. *Nałęcz* miał za sobą Białochowską. *Nies.* — Z ziemi ciechanowskiej podpisali elekcya króla Augusta II następujący *Nałęczowie*: Jakób, Jan, Kasper, Kasper (drugi raz), Mikołaj, Mikołaj *de Nałęczu*, Szymon, Wojciech, Walenty, Zygmunt *de Nałęczu*, Jan i Kazimierz (ci dwaj ostatni z ziemi dobrzyńskiej). — *Wieladko* pisze, że Ksawery *Nałęcz* podpisał elekcya króla Stanisława Augusta z woj. poznańskim, ale tego nie znajdujemy właśnie w *Poczie Elektorów Pietruskiego*. Wymienia jeszcze *Wieladko* Rocha wojskiego mniejszego rypińskiego, Józefa stolnika i posła ziemi dobrzyńskiej 1768 i Antoniego stolnika rypińskiego. *Krasicki* kładzie Antoniego wojskim dobrzyńskim a Rocha podwojewódzim dobrzyńskim, oraz Macieja dziekanem katedralnym kujawskim r. 1778. W *Spisie szlachty król. polsk. z r. 1851* znajdujemy jako wylegitymowanych ze szlachectwa w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851: Franciszka syna Rocha, Michała syna Antoniego, Józefa, Kaspra, Mateusza i Baltazara synów Piotra i Walerya córkę tegoż Piotra.

Namaliński. *Kurop.* i *Malach*.

Namiot albo *Świętołdycz herb*, patrz *Kisiel*.

Nanowski h. *Sas*. Piszą się z *Tarnowy* (z Ternowy). Dom licznie rozrodzony w dzisiejszej Galicyi, gdzie kilkunastu jego członków udowodniło staropolskie szlachectwo. Obszerniejszą o nim wiadomość podamy w *Dodatku*.

Napadewicz Więckowski (de). Mikołaj dziedzic dóbr Więckowice, doktor i professor prawa, rektor uniwersytetu lwowskiego, wyniesiony do stanu szlacheckiego przez cesarza Ferdynanda I r. 1835; na mocy czego jego synowie: Edward († 1881) c. k. radca tajny, członek Izby Panów, zastępca prezydenta Trybunału państwowego w Wiedniu, prezydent senatu galic. w Najwyższym Trybunale sprawiedl. — i Alexander dziedzic dóbr Więckowice — wpisani do ksiąg szlachty galic. r. 1856.

Napierski Jan udowodnił staropolskie szlachectwo w sądzie z. przemyskim 1782.

Napierski h. *Dąbrowa*, w mazowieckiem. Jan poddziekani pultuski. *Nies.*

Napiórkowski h. *Prus Stto*, w belzkiem woj. i w ziemi rożańskiej. Jan pobórca w rożańskiej 1620.

Tomasz w belzkiem 1627 poseł na sejm. Paweł sędzia wielicki, żona jego Anna Oraczewska, córka Michała. *Nies.* — N. *Napiórkowski* miał za sobą Justynę Michalinę Krzyżanowską h. *Dębno*.

Napiwon h. *wt.* *Okolski* rozumie, że ten herb konferowany pierwszemu Maciejowi Borkowiczowi wojewodzie poznańskiemu, ale się to utrzymać nie może i ztąd, żeby nowo nobilitowany człowiek tak wysokie krzesło mógł zaraz osiadać. Maciej, ten wojewoda wyniesiony od Kazimierza W. króla, wkrótce o rozboje i najazdy w Wielkopolsce obwiniony, na olsztyńskim zamku w głębokiem więzieniu głodem umorzony. Twierdzą jednak niektórzy, że tę śmierć nie tak te excusa, które mu zarzucano niewinnie, przyspiał, jako bardziej suspicya Kazimierza króla o jakieś nieprzystojne Macieja z Borków z królową konfidencye. Brata także jego Jana, gdy się mścił śmierci Macieja, pojmać król kazał i zabić, dobra jego Koźmin i Czaryn konfiskował. Syn Macieja uszedł był wprawdzie do Marchii brandeburskiej, ale i on potem w Rozrażewie życie stracił. *Papry* powiada, że już tego domu nie stało, ja (mówi *Niesiecki*) jednak rozumiem, że jeszcze po dziś dzień w Wielkopolsce znajdują się potomkowie Macieja, bo Radzimscy i Gostyńscy jeszcze się Borkami herbu *Napiwon* piszą, lubo inaczej herb swój kształtują. O czem patrz pod Radzimskimi. *Niesiecki*.

Napolski h. *Niezgoda* (z tą różnicą, że powinna być podkowa barkiem prosto do góry obrócona w polu czerwonym, którą strzala od lewego boku z dołu na ukos w prawą w górę przeszyla, tak, że pióra z lewej strony od strzały widać, a ostrze w górę na prawym boku, w helmie kładą trzy pióra strusie), w Prusiech. *Niesiecki*.

Napruszewski, w kaliskiem. Wspominają ich *księgi gr. ostrzesz.* 1590. Marcin z Napruszewa 1648.

Zofia Napruszewska † 1681. Alexander deputat na trybunał kor. 1718 z kaliskiego. Marcin miał za sobą Konstancją Psarską burgrabanikę kaliską. *Niesiecki*.

Naraczewski, w rzeczyckiej ziemi. Jakób Terebesz podstoli rzeczycki 1674. *Nies.*

Narajowski h. *Janina*, w ruskiem woj. Bartłomiej † 1630. Józef sędzia z. lwowski, Mikołaj, brat

jego, miecznik i sędzia z. lwowski, z sejmu 1633 komisarz do uspokojenia kłótni niektórych, synowie jego: Samuel stolnik przemyski, z sejmu 1633 komisarz do granic od Węgier, potem stolnik lwowski i Stefan stolnik podolski. N. za Andrzejem Łęczyńskim, Katarzyna za Stanisławem Strzemeskim. Katarzyna i Urszula zakonnice u Wszystkich św. we Lwowie. Benedykt podstoli halicki. Jerzy i Rafał 1632. Są i w brześcińskiem woj. tegoż herbu *Narajowscy*. *Nies.*

Naramowscy wymienieni w *Metr. kor.* jako nobilitowani r. 1505. *Czacki*.

Naramowski h. *Łodzia*, w Wielkopolsce. Małgorzata za Janem Gruszyńskim chorążym sieradzkim około r. 1430. Jerzy kanonik kujawski 1568 był na synodzie kujawskim. Adam z poznańskiego posłował kilka razy na walne sejmy, jako 1587 i 1589. Jerzy opat koronowski 1677. Stanisław 1632. Wileryan burgrabia z. poznański, deputat *ad pacta conventa* Augusta II r. 1697. Jerzy, żona jego Anna Bełęcka, wdowa po Marcinie Molskim. N. miał za sobą Katarzynę Bieniewską Pruszkównę. N. była za Janem Chudzińskim. N. za Jędrzejem Ołędzkiem. N. za Janem Lipskim. Maryanna za Konstantym Marszewskim kasztelanem przemętskim. Mikołaj w zakonie Soc. Jesu rządził kolegia łuckie, jarosławskie, krakowskie, poznańskie, umarł r. 1738 rektorem w Jarosławiu. Siostra jego Zofia za Kazimierzem Skorzewskim h. *Ogończyk*. Adam kasztelan śremski, starosta ujski, poseł wielki do Turcyi, † 1732, po którym z Katarzyną Grzymułtowskiej wojewodzianki pozn., wdowy po Gembickim, było dwóch synów: Franciszek pułkownik król. i Stanisław starosta ujski. Zygmunt 1703. N. prowincyał i komisarz u O.O. Karmelitów bosych. Jerzy miał za sobą Chwałkowską. Stanisław w zakonie Soc. Jesu. Niektórzy z nich w ks. litewskiem osiedli, z tych N. sędzia oszmiański miał córkę N. za Michałem Kopciem pisarzem litewskim. Adam w zakonie Soc. Jesu rektor pultuski, proboszcz warsz. domu professorów, † 1736. Michał i Konstantyn 1700. *Nies.*

Narbut h. *Lis*, w wilkomierskim powiecie. Mikołaj pisarz gr. smoleński. Eliaz Stanisław i Alexander ludzie rycerscy. *Niesiecki*.

Narbut h. *Trąby*, w ks. litewskiem, osobliwie w ziemi lidzkiej, wszakże na helmie nie kładą trąb, ale trzy pióra strusie. Idą od Ostyka, który na dom swój wziął herb Trąbki na sejmie hrodelskim, albowiem Tokar syn Ostyka, spłodził synów trzech: Iwaszka od którego Iwaszkiewiczowie wyszli, Piecka od którego Pieckiewiczowie i Narbuta od którego Narbutowie; ten zaś Narbut dziesięciu synów spłodziwszy, rozpełnił familiją swoją. Wojciech biskup kijowski, † 1506 (*Nakiel. fol. 533* do herbu Topór go pociąga). Jan stolnik litewski podpisał pokój między Zygmuntem I i margrabią brandeburskim r. 1529. Olbrycht Narbutowicz marszałek litewski, starosta przewalski, oski, jaswoński, syn jego Mikołaj starosta krzewski, mozyrski, podpisał *Diploma Incorp.* powiatu bielskiego do Korony r. 1547 i w tymże roku został marszałkiem litewskim, potem wojewoda podlaskim. Stanisław wojewodzie podlaski, podkomorzy słonimski, żona jego Hlebowiczówna. Jan podpisał konfederacyę krakowską r. 1586. Bohdan kuchmistrz w. ks. litewsk., starosta oszmiański. Mikołaj pisarz żmudzki, syn jego Dominik w zakonie Soc. Jesu umarł. Piotr Wojciechowicz sędzia z. słonimski, miał synów trzech: Jerzego bezpotomnego, Jana sędziego z. lidzkiego, który fundował Franciszkanów w Kołtynianach r. 1633 i potem był podkomorzym lidzkim (syn jego Jan pisarz z. lidzki, deputat, † 1663 bezpotomny) i Mikołaja pisarza z. lidzkiego, który zostawił synów: Adama wojskiego lidzkiego, fundatora Karmelitów w Lidzie, Jana sędziego z. lidzkiego, marszałka trybunału, ten miał synów czterech: Alexandra, który w Węgrzech wojenno służąc umarł, Władysława podkomorzego lidzkiego, Franciszka i Mikołaja; z tych Władysław miał synów: Jana, który umarł młodzianem, Mikołaja, którego synowie: Michał, Piotr, Józef, Franciszka zaś synowie: Kazimierz miecznik lidzki, który był komisarzem na trybunał skarbowy w r. 1724, deputatem trzy razy r. 1726, 1737 i 1741 i miał synów: Ignacego, Tadeusza, Felixa, Antoniego, Daniela i Dominika. Drugi syn Franciszka — Michał surrogator ziemski i rotmistrz powiatu lidzkiego, podskarbi trybunału 1739, miał syna Józefa. Michał czwarty syn Jana sędziego z. lidzkiego, miał synów: Jana w zakonie św. Bazylego, Antoniego, Klemensa także zakonnikiem, Alexandra i Stanisława, który był deputatem na trybunał litewski z pow. oszmiańskiego 1740. Jędrzej podkomorzy lidzki miał za sobą Maryannę Rudominiankę. *Niesiecki*. — Może tu należy Elżbieta Narbutówna († 1756) z Michałowskiej urodzona, za Jerzym Naruszewiczem.

Narbut h. *Zadora*. Hawnul wojewoda wileński spłodził syna Jana Dowgiało chorążego litewsk., ten zaś między innymi Stanisława, od którego idą Zawiszowie Dowgiałowie i Andruszka Narbuta, którego syn Lenard miał córek cztery: Katarzynę za Wojciechem Dowgirdem, Dorotę za Paszkiewiczem, Annę i Jadwigę, synów zaś trzech: Wojciecha, Mikołaja i Jarosza; z tych Wojciech dziekan łucki, kanonik wileński, pisarz królowy Bony, Mikołaj miał z Szolkowską syna Pawła, którego synowie: Jan i Alexander i córka Katarzyna. Hieronima z Zofii Łackiej dwóch synów było: Stanisław młodo zmarły i Jan z sejmu 1623 komisarz do naprawienia monety, pisarz z. trocki, poseł kilka razy na sejmy. Piotr umarł w Rzymie, któremu Naruszewiczowie nagrobek wystawili w kościele św. Stanisława 1633. Bazyli w zakonie Soc. Jesu † 1722. W *Geneal. Polubnińskich* czytamy (mówi *Nies.*) Narbutów herbu Abdank, rozumiem jednak że omylnie. *Nies.* — W r. 1778

Józef chorąży lidzki i poseł na sejm r. 1773. Ignacy sędzia z lidzki. Dominik wojski lidzki. Tadeusz stolnik tegoż powiatu. Antoni podczaszy lidzki. W r. 1788 Michał strukozaszy wileński. *Krasicki*. — Kazimierz (ur. 1738 † 1807) syn Kazimierza marszałka lidzkiego, pijar. Wojciech (ur. 1762 † 1837) syn Tadeusza podkomorzego lidzkiego, marszałek lidzki, poseł na sejm. Justyn pułkownik wojsk polsk., współczesny historyk. Teodor (ur. 1784 † 1864) dziedzic dóbr Szawiry, znany historyk, syn jego Ludwik z Katarzyny Sadowskiej urodzony, poległ pod Dubiczem r. 1863.

Narbutowicz. *Kuropatn. i Malach.*

Narębski h. *Nowina*, w krakowskim. Z tych jeden był opatem sudeckim. Jan w Narembie z Silnickiej h. *Dolina* urodzony, żołnierz piesze roty wodził, miał za sobą Ewę Milanowską, ale z nią *ster.*, pojął potem w lat dziewięćdziesiąt Pogorzelską, darował wszystkie swoje dobra OO. Dominikanom krakowskim, to jest pół Narębia *cum attinentiis*. Krzysztof brat jego stryjeczny, miał za sobą Dorotę Krauszowską, ale *ster.* Dorota żona Pawła Szydłowskiego h. *Lubicz* burgrabiego krakowskiego. *Niesiecki*.

Naręwicz, w ks. żmudzkiem. Jędrzej 1621. Maciej sekretarz król. 1648 deputat *ad pacta conventa* Jana Kazimierza króla, Tomasz w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki*.

Naręwski. *Kuropatn. i Malachowski.*

Nargiefo, w ks. żmudzkiem. Grzegorz i Krzysztof 1621. *Niesiecki*.

Narkiewicz h. *Luk napięty* (łuk prosto strzała w górę wyciągniony, na hełmie trzy pióra strusie), w pow. orszańskim. Jan i Krzysztof 1700. *Niesiecki*.

Narkiewicz h. *Wiemiawa*, piszą się z Wondzagoly. Augustyn za czasów *Papr.* mąż sławny. Kazimierz w Żmudzi. Mateusz w wileńskim 1648. Marcin w Żmudzi 1621. Patrz *Ryło*.

Narkowicz i Narkowski. *Kuropatn. i Malach.*

Narkuski. Stanisław biskup żmudzki. Mikołaj kanonik wileński, za Zygmunta Augusta króla r. 1559 odebrał przysięgę od Ketlera mistrza infantyńskiego, gdy się Infanty do księstwa litewskiego inkorporowały. N. miał za sobą Jadwigę, Macieja Ogińskiego cywnia wileńskiego córkę. Jan w zakonie Soc. Jesu. *Nies.*

Narmunt h. *Leliwa*, w ks. żmudzkiem. Marek w Żmudzi 1621. Kazimierz, którego trzech synów do zakonu wstąpiło, a z tych był Mikołaj w zakonie Soc. Jesu, proboszcz w Warszawie 1694. Stanisław mąż uczonej, na dworze Lubomirskiego. Jan. *Niesiecki*.

Naropiński h. *Belina*, w bełzkim i iudziej. Jan z Naropina kasztelan sieradzki 1406. Jan scholastyk krakowski, nagrobek jego w Krakowie r. 1543. Jan kanonik gnieźnieński za czasów Zygmunta I. Felix dziekan kujawski i kanonik gnieźnieński 1529. Seweryn w w. bełzkim 1648. N. Balcera Korycińskiego, Jadwiga Wawrzyńca Kruszyńskiego małżonki. N. kasztelan płocki, z Kryskiej wojewodzianki płockiej córka jego za Janem Lasockim podkomorzym dobrzyńskim. Krystyna za Pawłem Wojenkowskim sekretarzem król., umarła w r. 1668. Krzysztof i Jakób bracia rodzeni w Jazłowie pochowani. *Nies.*

Narownik. Daniel pisarz z kowieński, poseł na sejm 1620. *Niesiecki*.

Nartowski h. *Trzaska*, w rawskim. Kazimierz pokojowy u ks. Zasławskiego Alexandra. Michał miał za sobą Barbarę Młocką, z której syn Mikołaj. Agnieszka za Audaktem Lipskim. *Nies.* — Benedykt i Tomasz r. 1782, Erazm wnuk Tomasza, Lucyan i Julian synowie Tomasza r. 1853 udowodnili staropolskie szlachectwo w Galicji. Potomek jednego z powyższych — Józef, współdziedzic dóbr Biała (w czortkowsk.), ma za sobą Annę Podfilipską, która mu powiła syna Włodzimierza i córkę Annę.

Naruszewicz h. *Wadwicz* (tylko że między rybami linię wzdłuż kładą). Dom w ks. litewskim starożytny i wielce zalecony. Montygierd, jeden z przedniejszych panów litewskich za Olgierda wielkiego ks. litewskiego, synów jego było kilku. Han Montygierdowicz podpisał unią Litwy z Koroną 1401 z braćmi swymi. Syn tego Hana — Jakób marszałek litewski za Kazimierza Jagiellonowicza króla, spłodził Alexandra 1499. Piotr brat rodzony Hana, na siebie i na dom swój przyjął herb *Wadwicz* na sejmie hrodelskim, był on potem hetmanem litewskim, synów jego trzech zostało: Dowsza, który spłodził Stanisława biskupa (podobno raczej Władysław) łuckiego, drugi Dawgierd marszałek litewski za czasów Kazimierza króla, spłodził trzech synów: Fiedka, Stanka i Hanka, od którego był syn Adam Hanusowicz, co z jego nagrobku czytać r. 1524, trzeci Narusz, od którego w tym domu Naruszewiczów imię dziedziczyło, syn albowiem jego Jan spłodził Wojciecha Naruszewicza, ten zaś trzech synów, z których dwaj, Mikołaj i Jerzy zesłi bezpotomnie, trzeci Paweł Wojciechowicz Naruszewicz starosta zyzmorski, poseł do Moskwy 1531, pisarz w ks. litewsk. 1517, ofiarowanego sobie województwa nowogrodzkiego nieprzyjął, trzech jego synów zostało: Jan, po którym córka tylko została Joanna Łoknicka, Stanisław kasztelan smoleński 1598, który miał za sobą Komajewską marszałkównę lit. (dwie córki jego: Barbara za Januszem Skuminem Tyszkiewiczem, umarła 1627 i Krystynę za Pacem Janem wojewodą mińskim i synowie: Samuel i Wojciech bezpotomni) i Mikołaj podskarbi w lit., starosta markowski, który był przy

przysiędze Ketlera mistrza infantyńskiego, żona jego Barbara Kuncewiczówna koniuszanka litewska, z której pięciu synów zostało: Mikołaj, Jan, Paweł, Jędrzej i Krzysztof. Z tych Mikołaj kasztelan żmudzki, starosta uupski, pieniański, pod Kokenhaus sto usaryi kosztem swoim wystawił, z którym i pod Ułą siła dokazał, zaślubił Maruszę ks. Zbarazką*) (nagrobek zmarłej r. 1606 w Wilnie w katedrze wystawiony), z której spłodził czterech synów: Piotra, Stefana, Stanisława pisarza litewskiego, starostę nowodworskiego 1632**) i Jana, oraz córkę Katarzynę. Z tych Piotr był sędzią z pińskim, syn zaś jego Krzysztof skarbnikiem pińskim. Jan drugi syn Mikołaja podskarbiem litewskiego, łowczy litewski, starosta łódzieski, marszałkował w trybunale lit. r. 1592, umarł około r. 1616, zostawiwszy synów czterech: Alexandra, Władysława starostę łódzieskiego, Jerzego, tego syn Alexander — i Zygmunta. Z tych Alexander kasztelanem był żmudzkiem 1648, starostą niemońskim, jego syn Ferdynand i córka Izabela Massalska podkomorzyna grodzieńska. Paweł, trzeci syn Mikołaja podskarbiem, starosta markowski, którego syn Jan łowczy litewski, ojciec Alexandra i Mikołaja. Jędrzej, czwarty syn Mikołaja podskarbiem lit., zeszedł bezpotomnie. Krzysztof, piąty syn Mikołaja podsk., sam najprzód podskarbi nadworny lit., potem wielki, żona jego Elżbieta Szymkiewiczówna wojewodzianka witebska, powiła mu czterech synów: Stanisława, Jana, Kazimierza i Alexandra.**) Z tych Stanisław referendarz i pisarz litewski, miał za sobą Annę, córkę Alexandra Dadziboga Sapię wojewody mściławska., z którą spłodził trzech synów: Krzysztofa, Alexandra męża rycerskiego, starostę uszpolskiego i Kazimierza. Naruszewiczówna referendarzówna lit. była za Janem Sajkowskim kasztelanem smoleńskim. Jan, drugi syn Krzysztofa podskarbiem, sam podskarbi nadworny litewski, cywuł berżański. Anna podskarbianka lit., rozumieć (mówi *Niesiecki*), że tego Jana córka, była za Kazimierzem Frąckiewiczem Radziwińskim podskarbiem nadw. lit., fundatorka OO. Karmelitów w Żoludzkich dobrach w lidzkim pow. Kazimierz, trzeci syn Krzysztofa, starosta bulakoski. Alexander, czwarty syn Krzysztofa, podkanclerzy litewski, od r. 1658 starosta lidzki, międzalski, luboszański, pieniański, szereszowski i wieszwiński, jeździł z Leszczyńskim w poselstwie do Szwecji, dwa razy do Lubeki, raz do Sztokholmu legacye odprowadzał, z sejmu 1661 do traktatów o pokój z Moskwąznaczony, umarł 1668, zostawiwszy z Teodory, córki Pawła Sapię, dwie córki: Katarzynę za Janem Kazimierzem Wołowiczem i Maryannę *Imo voto* za Jerzym Karolem Chodkiewiczem, *2do voto* za Piotrem Pacem****) i syna Kazimierza, który kwitnął 1676. Krom już wyliczonych: Marcin 1674. N. za Jędrzejem kniazem Dolskim podkomorzym wołkowskim. Joanna za Janem Ogińskim hetmanem p. litewsk. N. za Janem Frąckiewiczem. N. miał za sobą Katarzynę, córkę Mikołaja Radziwiłła wojewody nowogrodzkiego, około r. 1690. Bartłomiej 1700. Michał w zakonie Soc. Jesu. To *Niesiecki* — Piotr, syn Mikołaja i ks. Zbaraskiej, sędzia z piński, miał syna Krzysztofa skarbnika pińskiego (o czym wyżej namienia *Nies.*), po którym oprócz córki Barbary za Amforowiczem podczaszym smoleńskim — zostało synów dwóch: Władysław w zakonie OO. Karmelitów i Kazimierz Franciszek podkanclerzy litewski, ten miał synów trzech: Józefa podkomorzego derpskiego, ożenionego z Jankowską h. *Junosza* (ich dzieci: Tadeusz w zakonie ś. Franciszka i Kazimierz ur. 1730 † 1809 prałat scholastyk smoleński), Michała w zakonie Soc. Jesu i Piotra podczaszego oszmiańskiego, po którym z Heleny Radowickiej h. *Grzymała* został syn Jerzy (ur. 1703 † 1752) łowczy piński, ten zaślubił *in Imo voto* Paulinę Abrahamowiczównę († 1739), z której zostało czworo dzieci: Barbara (ur. 1730) za Michałowskim h. *Jasieńczyk*, Maryanna (ur. 1731) za Mierzejewskim, Stanisław opat ławryczowski i Adam Stanisław (ur. 1733 † 1796) biskup łucki, znakomity historyk i poeta, — *2do voto* tenże Jerzy łowczy piński zaślubił Elżbietę Narbutównę h. *Traby*, z której oprócz córki Heleny za Dybowskiem — został syn Leopold (ur. 1749) lennik dóbr Haniewiczze (w pow. pińskim) nadanych przywilejem króla Stanisława Augusta z dnia 12 czerwca 1778, dziedzic po ojcu dóbr Nowoszyce, łowczy piński, ten miał za sobą Maryannę Jankowską h. *Junosza* strażnikównę żytomierską, z której córka Aniela za Stanisławem Tuchanowskim h. *Massalski* i syn Józef Romuald (ur. 1787 † 1848) dziedzic dóbr Nowoszyce, Grzybowo i Sawicz, kapitan wojsk polsk. za Napoleona I, kawaler złotego krzyża *virt. milit.*, ożeniony z Felicją Austatowiczówną († 1879), córka Adama (ur. 1829) dziedzica dóbr Grzybowo, ożenionego z Idalią Judycką, Anielę za Kazimierzem Domeyk, Tomasza Stanisława (ur. 1835) dziedzica dóbr Sawicz, sędziego polubowego (mirowy przędnyk), ożenionego z Jadwigą Domańską (ta umarła w r. 1879 *ster.*) i Stefanią za Baltazarem Przygodzkiem.

*) Tenże Mikołaj zaślubił *in 2do voto* Katarzynę ks. Radziwiłłównę, o której niżej wspomina *Niesiecki*, a która owdowiawszy wyszła za Piotra Gorayskiego.

**) Ten Stanisław zostawił tylko jedną córkę Joannę za Janem Ogińskim.

***) Córka tegoż Krzysztofa podskarbiem za Andrzejem Platerem. (*Gen. Plat.*)

****) *Stio voto* za Janem Kaczanowskim (*Bartoszewicz: Pamiętniki Krz. Zawiszy*).

Narwiło. *Kurop. i Malach.*

Narwit h. Kościeszka, albo **Narwid,** w ks. żmudzkiem. Bartłomiej 1621. Jeden z nich w polskim wojsku służył. Stanisław 1700. *Niesiecki.*

Narwitowicz h. Kościeszka. *Kurop. i Malach.*

Narwoszcz czyli **Narwoysz h. Gozdawa.** *Kurop. i Malach.* — Tego nazwiska ale podobno herbu *Jastrzębiec:* Józef Michał z woj. trockiego podpisał elekcyą króla Augusta II, Alexander *Milkat* starosta i regent grodzieński, Jan porucznik JKM., Ludwik i Piotr chorąży, podpisali z powiatu grodzieńskiego elekcyą króla Stanisława Augusta. — Obszerniejszą wiadomość o tej rodzinie podamy w *Dodatku.*

Narymunt Waszkiewicz. *Kurop. i Malach.*

Narzynski h. Dołęga, w plockiem. Mikołaj kasztelan sierpski, z Katarzyny Kryskiej wojewodzianki plockiej urodzony, miał za sobą Gostomska, siostrę wojewody rawskiego, z której synowie: Jan i Mikołaj kasztelan sierpski (miał i drugą Bartnicką, jako *Papr.* świadczy). Tomasz, brat jego, kasztelan plocki, z Mdzewskiej zostawił potomstwo, córka jego za Anzelmem Gostomskim wojewodą rawskim. Stanisław 1598. Mikołaj poseł na sejm 1626, deputat na trybunał radomski. Jan 1629. Jakób 1635. Krzysztof podkomorzy ciechanowski 1648. N. chorąży plocki, żona jego Izabela Zalińska, Samuela wojewody malborskiego z Mortęskiej córka, po Piotrze Bąkowskim owdowiała. Mikołaj w r. 1678 podkomorzy plocki, pułkownik odważny, syn jego Józef starosta bobrownicki, dziedzic na Nadborzu, z Wesslówny krajczanki kor. urodzony. Tomasz chorąży chełmiński, Jan podstoli ciechanowski 1674. N. kasztelan warszawski, którego córka za Wojciechem Ciemnińskim i syn Adam 1704. Wojciech staroście ciechanowski 1718. Józef kanonik kujawski, deputat na trybunał kor. 1723. Jakób poseł na konwokacyą 1733, z ojca Stanisława starosty ciechanowskiego spłodzony, wojewoda pomorski, żona jego Anna Czapska kasztelanka chełmińska. N. za Janem Czerskim. Mikołaj miał za sobą Kosteżankę kasztelanek zakroczymską, siostrę rodziną św. Stanisława Kostki. Józef na Nidzborcu starosta zakroczymski, poseł na konwokacyą 1733. *Niesiecki.* — Jakóba wojewody pomorskiego z Czapskiej jedna córka za Kaczyńskim podkomorzym drohicim, druga zakonnicą u Wizytek warszawskich; z synów jego: N. podkomorzy ciechanowski z Sarławskiej miał potomstwo. Antoni kanonik gnieźnieński, sufragan pułtuski w r. 1778. *Krasicki.* — Stefan († 1868) dziedzic dóbr Jabłonowo i wielu innych w Prusach zachodn., miał za sobą Otylią Karwatównę, z której córka poślubiła w r. 1873 Felixa ks. Ogińskiego. — Do tegoż domu należy Jan († 1872) syn Jana, znany pisarz. *Obacz Dodatek.*

Nasiechowski h. Gryf. Zbigniew z Nasiechowicz archidyakon i Wojciech z Turka mniejszego kustosz krakowski około r. 1270, których przodkowie fundowali kościół s. Marcina w Krakowie. *Nies.*

Nasiegniewski. N. za Maciejem Suleńskim h. *Jastrzębiec.* *Niesiecki.*

Nasierowski h. Slepowron, w z. ciechanowskiej. Wojciech z Stońska spłodził dwie córki: Joannę *Imo voto* Klonowską, *2do voto* Kuberską, *3tio voto* Stecką chorążynę kujawską i Zuzannę *Imo voto* Żdzarską, *2do voto* ks. Woroniecką, synów także dwóch: Adama, tego z Konstancyi Kuberskiej synowie: Jan, Władysław Soc. Jesu, Franciszek w zakonie kaznodziejskim i Piotr komornik podolski, — Jakóba, tego z Konstancyi Kurdwanowskiej córki dwie: Joanna Miączyńska i Franciszka Gajecka, tyluż synów: Tomasz i Szymon. *Niesiecki.* — Do tych może należy Piotr Nosiorowski, wojski latyczowski, który miał za sobą Elżbietę Jełowicka h. *wł.* — Na elekcyą króla Augusta II pisali się z ziemi ciechanowskiej następujący Nasierowscy: Adam, Andrzej, Jakób, Jan, czterech Mateuszów i dwóch Pawłów. W Heroldyi król. polsk. udowodnili szlachectwo: Józef syn Antoniego, Marcin i Kasper synowie Józefa. — Ksawery dziedzic dóbr Podkoce, pochowany 1803 w Kaliszu u OO. Reformatów. Mareyanna za Karolem Howieckim, Nestera za Wojciechem Howieckim, Maryanna za Józefem Howieckim. Alexander dziedzic dóbr Wysocko z przyl. (przeszły w r. 1877 w dom Szembeków), miał za sobą Walentynę Skórzewską h. *Drogostaw,* z której trzy córki zostało: Franciszka za Janem Blumerem, Jadwiga za Bolesławem hr. Skarbkim i Zofia za Kazimierzem hr. Skórzewskim. — Do tychże należy Walenty, który miał za sobą Filipinę Wilczyńska. — Obszerniejszą wiadomość o tej familii podamy w *Dodatku.*

Nasiłowski h. Półkozic, albo **Nasielowski,** w ks. litewskim. Jerzy wojewoda witebski r. 1547 miał za sobą ks. Pruńską, wdowę po Piotrze Krzczonowiczu, po tym tylko się córki zostały, z tych Felicjanna za Jerzym ks. Zbarazkim, umarła 1593, druga za Grzegorzem Ościkiem, trzecia za Mikołajem Wołczkiem dworzaniem król., to *Papr.*, gdzie przydaje, że już ten dom zszedł. Zofia Nasiłowska była za Mikołajem Radziwilem wojewodą wileńskim (zdaje się że to była siostra Jerzego wojewody witebskiego). W nurskiej ziemi Mikołaj kwitnął 1648, ale niewiadomo czy tu należy. *Niesiecki.* — Jan Nasiłowski miał za sobą Teodozją Krechowicką w XV wieku, z którą dostawszy posagiem dobra Zagwoźdź (*akta z. halickie*) nazwał się Zagwoyskim a potomstwo jego stale to przyjęło nazwisko.

Nasirowski. Stanisław i Tomasz udowodnili szlachectwo w sądzie gr. trembowelskim 1782 r.

Nassalski h. wł. Franciszek syn Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Nast h. Gryf. Józef w r. 1786 komornik z kcyński (*Herb. rodz. szl. 1853*). Jan, Edward i Cypryan synowie Jana udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Naszyniec h. Doliwa.

Natarez h. wł. który podług *Kojalowicza* nadany jest od Gedymina ks. litewskiego szlachcicowi nazwanemu Natarcz, za odważną obronę zamku Krewa przeciw Krzyżakom. Włodzimierz Natarcz miał synów ośmiu, których potomstwo częścią w księstwie litewskim, częścią na Wołyniu osiadło. W lidzkim i grodzieńskim powiecie będący, Bienieckimi się nazywają od majątności leżącej nad rzeką Bienica. Bogdan Bieniecki syn Pawła, od króla Alexandra wziął niektóre nadania wieczności nad rzeką Kirsną w woj. trockiem, ten zostawił syna Marcina pisarza z mińskiego, tego zaś z Makarowiczówny było dwóch synów: Eliasz żołnierz za króla Stefana w Inflanciech, a potem w wojsku cesarskiem sławy szukając, w Węgrzech poległ i Daniel, który *Imo voto* z Unichowskiej spłodził trzech synów: Eustachiego, Jana i Krzysztofa, *2do voto* z Wołowiczówną miał jednego syna Mikołaja; z tych Eustachi poległ pod Białym Kamieniem, Jan w zakonie Soc. Jesu, Mikołaj stolnik grodzieński, pod Parnawą będąc pod chorągwią usarską hetmańską, mężnie poczynając, został niebezpiecznie raniony, pod Chocimem rotmistrzował; syn jego Jerzy stolnik grodzieński, 1658 poseł do cara moskiewskiego, potem kanonik i kustosz wileński. *Niesiecki.*

Natko h. Doliwa. *Kurop. i Malach.*

Natkowski h. Dębno. *Kurop. i Malachowski.*

Nawojewski h. Starykoń, w krakowskim woj. *Niesiecki.*

Nawoski, w bełzkim. Anna z Nawoza za Jakóbem Rudnickim. *Niesiecki.*

Nawoy h. Topór. *Kurop. i Malachowski.*

Nawoyski h. Korab. *Kurop. i Malachowski.*

Nawrotynski h. Salawa, patrz herb *Salawa.*

Nawrowski Jan nobil. non praec. scart. w konst. r. 1790. *Malach.* — Tenże czy inny Jan członek Stanów gal. udowodnił szlachectwo w wydziale Stanów gal. r. 1819.

Nawsin. *Kurop. i Malach.*

Nawsuć. *Kurop. i Malach.*

Naxa, nobil. w konst. r. 1775 fol. 148. *Malach.*

Naza herb, obacz *Kroćki herb.*

Nazarewicz h. Szeliga. Andrzej r. 1789, Błażej, Andrzej i Józef r. 1809, Wojciech i Franciszek synowie Andrzeja r. 1834, udowodnili staropolskie szlachectwo w Galicyi.

Nazarkiewicz Brozek. Maciej, Jakób i Ignacy r. 1782, Ambroży i Mikołaj synowie Ignacego r. 1841 udowodnili staropolskie szlachectwo w Galicyi.

Nazarski. Wawrzyniec udowodnił staropolskie szlachectwo w sądzie z lwowskim r. 1783.

Needici, Jan wymieniony w *Metr. kor.* jako nobilitowany r. 1577.

Neczewicz h. Janina. *Malach.*

Nechaj z Felscis (de). Jan c. k. radca apellacyjny, Adolf i Leopold wyniesieni do stanu szlacheckiego r. 1852 i z tej zasady wpisani w poczet szlachty galicyjskiej.

Nechledyński, z linii książąt ruskich. *Kurop. i Malach.*

Necz h. Jastrzębiec, w krakowskim woj. Z tych byli Szymon i Wojciech Neczowie. Sebastyan dla meztwa swego na wojnach, za promocyą Zamojskiego hetmana, do prerogatyw szlachectwa przypuszczony 1601. Są i Neczewiczowie, z tych Teodor Neczowicz pisarz włodzimierski 1674. *Nies.* Dom to starożytny w mazowieckim, gdzie gniazdo jego dobra Necz (obacz przywilej z r. 1408 w tomie I str. 662), niesłusznie zatem *Niesiecki* łączy z nim nowo nobilitowanego Sebastjana Necza.

Neczaj. Stanisław udowodnił starop. szlachectwo w sądzie gr. trembowelskim r. 1782.

Neczwojewicz h. Gohbek. *Kurop. i Malach.*

Nehrebecki albo **Niehrebecki,** w braclawskim i brześcińskim. Jan poseł na sejm z braclawskiego 1632. N. zostawił syna Marcina chorążego łomżyńskiego, ten *Imo voto* z Anną Gumowską miał syna Michała, *2do voto* z Maryanną Bajbuzianką Hrybunowiczówną h. *Bajbuz,* córka Szcześnego cześnika braclawskiego, dziedzica na Rajgrodzie, miał synów trzech: Alexandra, Jana i N. i córki dwie: Różę i Konstancyę. *Niesiecki.* — Alexander w r. 1778 wojski żydaczewski, z Uleniecką miał synów dwóch. Bracia jego Jan (jak wyżej) i Józef. *Krasicki.*

Nehring h. wł. Stefan i August synowie Daniela. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Nejmanowski. Antoni udowodnił szlachectwo w sądzie z pilźnieńskim r. 1782.

Nekanda h. Topór, w krakowskim woj., patrz *Trepka.*

Nemir h. Jastrzębiec podług *Malach.*, h. *Łazanki* podług *Kurop.*

Nencha h. Lubicz. Jan i Karol Nenchenowie kapitani w wojsku koronnem, dla zasług wojennych indygenat otrzymali na sejmie 1676. Czterej bracia rodzeni: Wojciech łowczy żydaczewski, żona jego Elżbieta Borejówna podczaszanka podolska, z tej synowie: Jan i Ignacy i córka Katarzyna,

- Wseborów w senacie polskim zasiadało, jeden wojewoda krakowski h. *Lawschowa* albo *Strzemie*, drugi wojewoda sandomierski h. *Nieczuła*, Trojana 1200 i Stanisława hrabię, Zdzisława 1261. *Bielski* fol. 283 powiada, że w batalii Witolda z Edygą Tamerlanesowym hetmanem, Nieczujowie meźnie się potykali. *Nies.*
- Nieczuła herb:** Podług *MS. o Fam. Pr.* jest to ten sam herb, co *Barliński*, tylko że nie sowa, ale być powinien szpak czarny na dębowym pieńku o pięciu korzeniach, dwóch gałązkach z boków, a na hełmie pawie ogon. *Niesiecki* podaje na tem miejscu krótką wiadomość o Barlińskich, co powtórzymy w *Dodatku* pod Barlińskimi.
- Nieczycy h. Lis.** Listem króla Zygmunta I, Marcin Czyż Konstancyjowicz z Nieczyc na dworze królewskim zasłużony, do herbu *Lis*, od Pawła Grzywy i innych tegoż herbu familiantów przypuszczony, między synów koronnych i z potomstwem jego policzony został (z tego wnosić można, że Grzywów do herbu Kościesza niesłusznie pociągają, bo do herbu *Lis* według listu Zygmunta I należą. *Niesiecki.*
- Nieczykowski.** *Kurop. i Malach.*
- Niedabyłski h. Bonna.** w lubelskiem. Wojciech instygator kor. 1623. N. miał za sobą Katarzynę Przedwojowską, z tej syn Józef i córki dwie: Bogumiła Dwernicka i Teresa. Adam w zakonie Soc. Jesu rządził kolegium krasnostawskie † 1723, bracia jego jeden Franciszkan, drugi Bernardyn. N. miał za sobą Deszkowską Zofią. Anna zakonnica we Lwowie u Wszystkich św. *Niesiecki* — Stanisław Niedabyłski w r. 1715 komornik ziemski chełmski. *Herb. rodz. szl. 1853.*
- Niedrowski h. Jastrzębiec,** w mazowieckiem. N. miał za sobą Katarzynę Białochowską, wdowę po Wierzbowskim sędzim chełmińskim. *Nies.* — Obacz przywilej z r. 1408 w tomie I str. 662.
- Niedrowski h. Topór,** w plockiem woj. *Nies.*
- Niedrusławski,** w wilkomierskim pow. Jan Karol horodniczy wilkomierski 1674. Michał i Stanisław Niedrusławski 1700. *Nies.*
- Niedrzwicki h. Ogończyk, czy Niedrwicki,** w sandomierskiem. Jędrzej Niedrzwicki kasztelan polaniecki, mąż meżny i uczony, pod Polock nie miał poczet ludzi swoich wystawił, gdzie Mielecki hetman fortunnie go zażył, żona jego Wzdowska. Stanisław z w. sandomierskiego poseł na sejm 1569, podpisał unią Litwy. *Nies.* Porównaj *Niedzwiedzi h. Ogończyk.*
- Niedziałowski.** N. poseł na konwokacyą 1574. *Nies.*
- Niedziałkowski h. Rawicz,** w ziemi nurskiej. Jan sędzia z nurski 1632. Ignacy podstolicz nurski 1680. Zuzanna za Tobiaszem Geschawem. *Nies.*
- Niedzielski h. Larissa.** Antoni r. 1782, Erazm i Antoni wnukowie Antoniego r. 1862, oraz Antoni (ale niewiadomo nam jakiego herbu) r. 1782 — udowodnili staropolskie szlachectwo w Galicyi.
- Niedzielski h. Prus.** (*Kurop. i Malach.*) — Jakób syn Jana. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*
- Niedzielski h. Pogon.** Franciszek syn Jana. *Spis szl. król. polsk. 1851.*
- Niedziński,** w mazowieckiem woj. Wspomina ich *Konstyt.* 1569 fol. 172. *Nies.*
- Niedziński h. Prus Imo.** Wawrzyniec syn Andrzeja, Joachim i Jędrzej synowie Wawrzyńca i ks. Wawrzyniec syn Macieja. *Spis szl. król. p. 1851.*
- Niedzwiecki h. Ogończyk,** w belzkim. Jędrzej posłował na konwokacyą 1752 z sandomierskiego. *) Piotr i Stanisław z Niedzwiedzia. Maciej w podlaskim, Paweł w trockim 1632. Wojciech z Radoszny i Tomasz brat jego rodzony, Zygmunt r. 1648. Stefan miecznik i poseł ziemi liwskiej r. 1674. N. za Piotrem Karpińskim. To *Niesiecki*. — *Duńcewski* pisze, że ci Niedzwiedzey używają herbu *Ostoją* a nie *Ogończyk*, jak chce *Nies*. Genealogią ich podajemy tu w części z *Duńcewskiego* a w części z nadesłanych nam dokumentów familijnych. Jakób Niedzwiedzi dziedzic Niedzwiecka w ziemi łomżyńskiej, z Ewą Zyznowską miał synów trzech: Stanisława z Radgoską ożenionego, bezpotomnego, Kazimierza, którego córka Maryanna za Grzegorzem Szumowskim (*Duńcewski* pisze, iż Maryanna, córka tegoż Grzegorza Szumowskiego, była za Kazimierzem Niedzwieckim) — i Jacka podstarościego kolneńskiego, dziedzica Niedzwiecka w ziemi łomżyńskiej, który z Petronelą Mieczkowską oprócz dwóch córek: Katarzyny za Kazimierzem Karwowskim i Maryanny za Górskim — trzech (*Duńcewski* kładzie czwartego Foryana) spłodził synów: Pawła Józefa, Józefa steril. i Antoniego, którego z Ludwiki Piotrowskiej syn Józef i córka Magdalena. Paweł zaś (pierwszy syn Jacka, urodzony 1697) był pisarzem ziemskim przemyskim 1757 r., żona jego Klara Karwowska, potomstwo z niej: 1) Antoni dziedzic Hłudna, ożeniony podług *Krasickiego* z Sikorską, 2) Anna za Kazimierzem Łążyńskim, 3) Barbara w zakonie, 4) Franciszka za Rafałem Żurowskim cześnikiem nowogrodzkim i 5) Alexander (podług *Kras.* Stanisław) na *Wańkowach* (ur. 1732) pisarz ziemski przemyski, ten zaślubił Fran-

*) Ten Jędrzej Niedzwiecki jest niewątpliwie jedną osobą z Jędrzejem Niedrzwickim, o którym *Nies.* wyżej pisze, że był kasztelanem polanieckim.

- ciszkę Horodyską, z której syn Ignacy ur. 1794 (księgi kośc. *natorum* w Rudkach) miał za sobą Waleryą Czachowską h. *Topór* i z tej syna Alexandra obecnie dziedzica *Wańkowic*, który z Sylwią Giebułtowską h. *Lis* ma syna Władysława ur. 1829. W księgach *natorum* w Rudkach znajdują się zapisani: Anna Kuneg. Niedzwiecka, córka Stanisława podczaszego braclawskiego i Magdaleny Linkiewiczówny, chrzczona r. 1769 — i Rafał Marceł Marcin syn Antoniego pisarza z przemysk. i Ewy Siekierzyńskiej. — W *Geneal. Pietrusk.* czytamy, że Dorota z *Niedzwiedzia* Niedzwiedzka h. *Ogończyk*, z matki Gabońskiej, z babki Lubomirskiej urodzona, była za Marcinem Pietruskim, zasłużonym rycerzem pod Wiedniem za króla Jana III. — W Heroldyi król. polsk. udowodnili szlachectwo następujący Niedzwiedzey h. *Ogończyk*: Kazimierz, Piotr i Maciej synowie Bartłomieja, Adam, Wiktor i Ignacy synowie Józefa, Antoni syn Anastazego, Antoni syn Fabiana, Józef syn Jakóba, Jakób i Mikołaj synowie Walentego, Jakób syn Mateusza, Andrzej syn Jana i Antoni syn Kazimierza, ale ten ostatni pisze się przez *c*, tj. *Niedzwiecki*. Obacz *Dodatek*.
- Niedzwiedzia** w tych herbach znajdziesz: Kruszowski, Lichtfus, Rawicz, Sokola. *Nies.*
- Niedzwiedzi** Anzelm. *Spis szl. król. polsk. 1851.*
- Niedzwiedzi h. Topacz.** Antoni udowodnił szlachectwo w sądzie gr. halickim r. 1782. Kilkunastu Niedzwiedziów pisało się na elekcyą królów Jana Kazimierza, Augusta II i Stanisława Augusta, przeważnie z ziemi wiskiej, — nie kładziemy ich tu z powodu, iż niewiemy do którego mianowicie należą domu.
- Niegibulski h. Rola.** *Niesiecki.*
- Niegolewski h. Grzymala z mężem,** w Wielkopolsce. Jan sędzia z poznański, z sejmu 1633 komisarz do granic od Szląska i Marchii, a przedtem przez lat 32 podsędek poznański. N. miał za sobą Orzelską h. *Drya*, z Niemojowskiej Roliczówny urodzoną. Stanisław 1632. Jędrzej 1638. Maciej chorąży wschowski, starosta powidzki, r. 1683 komisarz do granic od Szląska, córka jego Ludwika za Michałem Działyńskim kasztelanem brzeskim kujawskim. N. chorążanka wschowska za Franciszkiem Miaszkowskim łowczym poznański. Jędrzej chorąży wschowski miał za sobą Zofią Skalawską skarbnikównę poznańską. Brat jego Jan. Anna chorążanka wschowska za Adamem Mycielskim. Kazimierz starosta pobiedzki. To *Niesiecki*. — Obszerniejszą wiadomość o tej prastarej rodzinie, będącej bezspornie odłamek głośnego niegdyś rodu Grzymalów — czerpiemy przeważnie z akt grodzkich poznańskich, w których spotykamy pierwszego z niej Lancomirusa *de Niegolewo*, żyjącego w r. 1389. Synów jego było czterech: Tomasz, Paweł, Jaśko i Wojciech, z tych Paweł miał syna Grzymkę (1465-1472), po którym oprócz córki Anny za Kąkolewskim — zostało synów dwóch: Wawrzyn i Mikołaj, ten z Anną Przetocką h. *Nalecz* spłodził syna Macieja, po którym z Katarzyny Piekarskiej zostało córek cztery: Barbara za Janem Brodnickim, Katarzyna za Janem Chobienieckim, Jadwiga za Andrzejem Konarzewskim i Anna za Marcinem Gołuchewskim, oraz synów sześciu, z tych Jakób (1543-1603) dziedzic po ojcu dóbr Niegolewo i po zmarłych bezpotomnie braciach dóbr Otusza, Wysoczki, Uściędna i Wilkowo, oraz nabytych dóbr Kazimierz, zaślubił Annę Przecławską, która mu powiła córek trzy: Jadwigę za Mikołajem Korzbok Zawadzkiem, Zofią *Imo voto* za Janem Kiszewskim, *2do voto* za Wojciechem Malechowskim i Annę *Imo voto* za Janem Kościeleckim, *2do voto* za Zygmuntem Gostyńskim, oraz synów dwóch: Jana na *Kazimierzu*, podsędką z poznańskiego (1595-1647), (ten z Anną Konarzewską miał tylko cztery córki: Dorotę *Imo voto* za Felicyanem Moszczeńskim, *2do voto* za Jerzym Pigłowskim, Barbarę za Janem Mielżyńskim, Maryannę za Zygmuntem Zielińskim i Elżbietę w zakonie Benedyktynek w Poznaniu) i Macieja na *Niegolewie*, po którym z Katarzyny Orzelskiej, oprócz córki Elżbiety za Krzysztofem Mielżyńskim kasztelanem kaliskim — został syn Andrzej (1635-1663) starosta pobiedzki (starostwo to niewyszło odąd z domu Niegolewskich aż do rozbioru Polski), który z Barbarą Radomicką miał syna Macieja starostę pobiedzkiego, chorążego wschowskiego, dwuzennego, *Imo voto* z Urszulą Żegocką, *2do voto* z Anną Dzierżbińską, z tej ostatniej zostało dwoje dzieci: Teresa za Franciszkiem Miaszkowskim i Kazimierz starosta pobiedzki, ożeniony z Zofią Świerczyńską (z której zostało synów dwóch: Tomasz starosta pobiedzki rozwiedziony z Magdaleną Dorpowską i Bartłomiej ożeniony z Petronelą Bojanowską, wdową po Macieju Sokolnickim, oraz córki dwie: Barbara *Imo voto* za Floryanem Swinarskim, *2do voto* za Nepomucenem Zakrzewskim i Jadwiga za Zygmuntem Kurcewskim), — z pierwszej zaś, to jest z Urszuli Żegockiej zostało córki dwie: Ludwika *Imo voto* za Michałem Działyńskim, *2do voto* za Stefanem Doregowskim i Konstancją za Stefanem Szoldrskim — i syn Michał starosta pobiedzki, chorąży wschowski, który z Krystyną Czacką (1687-1713) miał córkę Matyldę i synów dwóch: 1) Jana skarbnika kaliskiego, łowczego poznańskiego, ożenionego z Zofią Twardowską (ich dzieci: Michał, który podpisał z województwa kaliskiego elekcyą króla Stanisława Augusta, Wojciech w zakonie Bernardynów, opat jędrzejowski 1764-1781, Franciszek, Julianna za Marcelem Żółtowskim, Józef imieniem zakonem Nepomucyn w klasztorze Benedykt. w Lublinie i Magdalena za Maciejem Skalawskim) — i 2) Andrzeja dziedzica dóbr Bytnia z przyległościami, starostę pobiedzkiego,

sędziego, surrogatora poznańskiego, stolnika poznańskiego, sędziego kapturowego i marszałka sejmiku średzkiego, ten miał za sobą Annę Skalawską, z której następujące zostało potomstwo: 1) Teresa, 2) Maryanna, 3) Nepomucyna za Ignacym Mierzewskim, 4) Teodora za Ludwikiem Skórzewskim, 5) Magdalena za Stefanem Szczytnickim pułkownikiem wojsk kor. i 6) Felicyan († 1815-20) starosta pobiedzicki, kawaler orderu ś. Stanisława, po którym z Magdaleny Potockiej († 1815-20) następujące zostało potomstwo: 1) Apolinary, 2) Chryzostom ożeniony z Lucyą Bnińską (ich syn następujące zostało potomstwo: 1) Władysław prezes koła nowie: Felicyan i Waleryan i córka Eufrozyna *Imo voto* za Ignacym Gąsiorowskim, *2do voto* za Janem Mierzwińskim), 3) Antonina, 4) Leokadya za Jakóbem Kęszycykiem, 5) Emilia za Janem Żółtowskim i 6) Andrzej (ur. 1786 † 1857) na *Niegolewie*, bohater z pod Somo-Sierry, pułkownik 9go pułku ułanów (sformowanych z 2go pułku jazdy sandomierskiej), kawaler złotego krzyża *virt. milit.* i Legii honorowej, w r. 1847 poseł na sejm w Berlinie, — ten zaślubił Annę Krzyżanowską (ur. 1795 † 1871), z której zostało następujące potomstwo: 1) Władysław prezes koła poselskiego w Berlinie, znany mówca, ożeniony z Wandą hr. Kwilecką, 2) Kazimierz na *Włości-jówku*, znany obrońca języka ojczystego, ożeniony z Heleną Skórzewską (ich dzieci: Andrzej, Władysław, Ignacy i Tadeusz), 3) Zygmunt na *Niegolewie* minorat, ożeniony z Heleną hr. Skórzewską (ich dzieci: Felicyan, Kazimierz, Stanisław, Emilia, Anna, Marya i Wanda Izabella), 4) Felicya za Edmundem Żółtowskim, 5) Leokadya za Ignacym Modlińskim, 6) Magdalena za Konstantym Rekowskim, 7) Emilia za Mateuszem Lniskim i 8) Jadwiga za Józefem Weżykiem.

Niegorski. N. miał za sobą Komorską. Jędrzej w ruskiem 1648. *Niesiecki.*

Niegoszewski h. *Jastrzębiec.* N. pisał *życie ks. Marcina Laterny Soc. Jesu.* Zygmunt z Niegoszewic podczaszy kijowski, z żoną swoją Maryanną z Grabjanowic i Piotr fundowali missyą w Kowlu 1686. Katarzyna za Stanisławem Łasińskim. *Niesiecki.*

Niegowicki. *Kurop. i Malach.*

Niekiewicz h. *Gruf.* Franciszek w r. 1788 stolnik bełzki. *Herb. rodz. szlach. 1853.*

Niekierowski h. *Róza. Kurop. i Malach.*

Niekrasz. Stanisław z woj. nowogrodzkiego podpisał elekcyą króla Augusta II, a Bartłomiej z woj. trockiego podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta.

Niekrasz. Stanisław syn Łukasza. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Niekrasz h. *Klamry.* Tomasz, Adam, Filip, Roman, Weronika i Katarzyna, potomstwo Wojciecha i Maryanny Dąbrowskiej — udowodniło szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Niekraszewicz, w wileńskim. Gabryel Szwancko i Stefan 1648. Eliaszk skarbnik brzeski w ks. żmudzkiem 1674. *Niesiecki.*

Nielczewski, w brześcińskim woj. *Niesiecki.*

Nieledwicz h. *Prawdźc.* patrz *Łaszcz.*

Nielepiec h. *Prus Imo*, w krakowskim. Adam zostawił synów trzech: 1) Jędrzeja wielkorządcę krakowskiego, a od tego Jędrzej najstarszy, znaczną fortunę w województwie krakowskim i ks. zatorskim zostawiwszy, spłodził syna jednego Józefa Macieja, który kilkanaście lat pod chorągwią usarską ojczyźnie służąc, umarł — i córki trzy: Przylęcką burgrabinę krakowską, a potem Czernową kasztelanową oświęcimską, drugą za Piotrem Szembekiem kasztelanem oświęcimskim i trzecią za Antonim Szembekiem podkomorzym krakowskim. Córka od Józefa poszła za Franciszką Czernego starostę parnawskiego, kasztelana oświęcimskiego. Stanisław brat rodzony Jędrzeja, miał syna Franciszka, który majorem w regimentie król. umarł. Filip, trzeci brat Jędrzeja, dziedzic na Rakuszowicach, zostawił syna Jędrzeja męża rycerskiego. Córki zaś od tych: jedna za Poniatowskim, druga za Antonim Rusockim, trzecia za Sendzimirem wojskim sudeckim. Tomasz dziedzic na Bienkowicach. N. miał za sobą Małachowską cześnikównę wieluńską. *Niesiecki.* — N. Nielepiec pułkownik regimentu cudzoziemskiego za Augusta II króla, syn jego Ignacy, o którym pisze K. Kraszewski (*Tradyc. koden.*). Franciszek poseł halicki podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta. Adam porucznik 7go regimentu, kawaler złotego krzyża wojakowego. — Adam syn Maurycego, Jan i Józef synowie Wincentego, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Nielubowicz, w nowogrodzkiem woj. Jan Kazimierz 1648. *Niesiecki.* — Mateusz prawnik w końcu XVIII w. — Patrz *Tukalski.*

Nielawicki h. *Lubicz*, w ziemi wiskiej. Jędrzej 1648. N. miał za sobą Konstancję Kozierowską, z której synowie: Wojciech i Jan. Wojciech skarbnik winnicki, sędzia kapturowy w ruskiem 1733. *Niesiecki.* — Dom to starożytny w ziemi wiskiej, gdzie gniazdo jego dobra Nielawice. *Kap. Mil.*

Niełojewski, w brześcińskim woj. Jan i Konstantyn Alexander 1648. *Niesiecki.*

Niemcewicz h. *Rawicz*, w wileńskim, nowogrodzkim i brześcińskim województwach. Jan Jerzewicz Niemcewicz spłodził Samuela Kazimierza stolnika wilkomierskiego, którego z Zdzitowieckiej syn Jędrzej stolnik witebski 1680 fundował mszą co piątek o św. Xawierze, z muzyką, w brześciu litewskim. *Niesiecki.* — Jerzy Ursyn Niemcewicz miał syna Jana, który spłodził córki dwie: jedną za Wojłłem, drugą za Kielbsem w pow. wilkomierskim i synów dwóch: Stanisława (który

miał synów dwóch: Alexandra i Samuela i córki dwie: Krystynę *Imo voto* za Szejbakiem, *2do voto* za Gorzkowskim, *3tio voto* za Stankiewiczem i Katarzynę *Imo voto* za Czernikiem, *2do voto* za Błusiem) i Samuela Kazimierza stolnika wilkomierskiego, posła na sejm 1655, ten z wileńskiego wyniósłszy się w nowogrodzkie i brześcińskie, fundował altaryą św. Kazimierza w Berezie kartuskiej; miał za sobą Alexandrę Krystynę Dziłowiecką, córkę Stanisława i Krystyny Jurkowskiej, wdowę po Leonie Skrzeczetowskim, z którą spłodził Andrzeja Jana stolnika witebskiego, starostę hniewczyckiego, posła stonimskiego na konfederacyą generalną w r. 1674, deputata na trybunał główny w ks. litewskiego w r. 1680; ten miał za sobą *in Imo voto* Floryannę Polubińską, córkę Demetrego wojewody nowogrodzkiego i Petroneli Tyszkiewiczówny (z tej miał dwie córki: Teklę *Imo voto* za Samuelem Buchowieckim strażnikiem brześcińskim, *2do voto* za Michałem Kościuszkiem łowczym brześcińskim, *3tio voto* za Tomaszem Suzinem koniuszym brześcińskim i Franciszką *Imo voto* za Leonardem Stankiewiczem podkomorzycem ks. żmudzkiego, *2do voto* za Górskim i synów trzech: Samuela (p. n.), Kazimierza i Jana w zakonie ś. Jana *de Deo*, Bonifratra), *2do voto* Zofią Godlewską podstolanę połocką, z Hordziejewskiej urodzoną, z której zostało pięcioro dzieci: 1) Katarzyna *Imo voto* za Konstantym kniazem Szujskim, *2do voto* za Kazimierzem Czapskim, *3tio voto* za Kazimierzem Małachowcem, 2) Teresa za Franciszkiem kniazem Szujskim, 3) Alexander (p. n.) miecznik brześciński, 4) Krzysztof Ignacy młodo zmarły i 5) Stanisław towarzysz pancerny, podczas inkursji szwedzkiej w r. 1708 zdradliwie z za muru od Sasów z ręcznej strzelby zabity *ster.* Samuel (p. w.) syn Andrzeja z Polubińskiej urodzony, miał dwie żony, pierwszą Katarzynę Terlecką stolnikównę pińską, a po niej drugą Katarzynę Protawiczkówną; z Terlecką spłodził córek trzy: Floryannę w zakonie Bernardynek reguły św. Franciszka, Elżbietę *Imo voto* za Kazimierzem Lipskim, *2do voto* za Antonim Ejnerowiczem oboźnym brześcińskim, *3tio voto* za Antonim Padkowskim i Marcyaną, oraz syna Kazimierza strażnika brześcińskiego, który przyjąwszy potem regułę św. Franciszka OO. Reformatorów, wziął imię Piotra Alkantary. Alexander (p. w.) syn Andrzeja z Godlewskiej urodzony, miecznik brzeski, miał za żonę Bogumiłę Kuczborską, córkę Felicyana Karola trockiego, bułakowskiego, maćkowskiego i kaźmierzkiego starosty, z Teodory Kurczówny wojewodzianki brześcińskiej urodzoną, z której zostało daryskiego starosty, z Antoniną Anną za Felixem Owsianym cześnikiem wolkowskim, Teresa a w zakonie Bernardynek w konwencie brzeskim imieniem Marcelianna i Konstancja za Ignacym Lanckorońskim Paszkowskim strażnikowiczem polnym w ks. lit., oraz synów czterech: 1) Franciszek Ksawery cześnik brześciński w r. 1750 na sejm koronny z wojew. brześcińskiego poseł (żona jego Anna Korytyńska, z której syn Stanisław Kostka i córka Marcella), 2) Ignacy Błażej, 3) Marcell Stanisław Kostka dworzanin JKM. i 4) Michał Ludwik w zakonie. To *Duńcewski* w swoim Herbarzu, gdzie jeszcze dodaje, że w aktach ziemi drohickej, więcej jak dwóchset lat tranzakcyje tego imienia znajdują się, w pow. zaś wilkomierskim w Litwie dalej niżeli z r. 1595 znajdowali się Niemcewiczowie, bo w tym roku znajdują się tranzakcyje Janowej Niemcewiczowej wdowy, której mąż mógł daleko przedtem żyć, albo i jego rodzice; dalej zaś zasięgać nie można, bo i akta niedawniejsze te, które się dotąd znajdują. Mieszkałi tedy od r. 1595 w pow. wilkomierskim: Stanisław Jakóbowicz Niemcewicz, o którym tranzakcyja r. 1597. Piotr, o którym tranzakcyja 1624, żona jego Anna Kostomłocka. Stanisław, którego testament 1688. Kazimierz, o którym tranzakcyja 1692. Tych lat wyrażonych mieli posesye w tymże powiecie, t. j. Naliszki, Małekiński, Rukoczyn, Majgie, Łukaszczycki, Zagoryszki, Czotłchany, Krukłie itd. — *Krasicki* wymienia w r. 1778 Marcina podstolego mielnickiego i Franciszka sędziego z brzesko-litewskiego. Tenże Franciszek był w r. 1773 posełem na sejm. — Do tych należy Julian (ur. 1757 † 1841) adjutant przy Kościuszcze, w r. 1805 sekretarz senatu, później kasztelan senator, znakomity poeta, mówca i historyk. Bliski krewny Juliana — Stanisław, marszałek i gubernator grodzieński, wydał kilka prac swoich o prerogatywach szlacheckich. Obszerniejszą o tej familii wiadomość podamy w *Dodatku.*

Niemczyk h. *wł.* Niemczyków dom w Prusach już ustał, na Szląsku jeszcze się znajdują, ale się zowią Niemczar. *Niesiecki.*

Niemczynowicz. *Kurop. i Malach.*

Niemczynowski h. *Prus Imo*, w brześcińskim. Czy nie tu należy Niemcin Markolt senator ruski i najwyższy Daniela Romanowicza króla ruskiego *Consiliarius* i sprawca, który w r. 1267 Wojsielkowi książęciu litewskiemu i innym książętom i panom litewskim bankiet sprawował. Hieronim Niemczynowski 1624. N. kanonik wileński, pleban stonimski, † 1592. Mikołaj r. 1700. Maciej w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki.*

Niemętowski h. *Pobog.* Wojciech z synami Michałem, Walentym i Mikołajem r. 1782 i Hipolitem syn Walentego r. 1862 — udowodnili szlachectwo w Galicyi.

Niemęska z Łętowskich Anna, udowodniła szlachectwo w sądzie gr. bieckim 1782.

Niemętowski h. *Subima.* Paweł syn Franciszka. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Niemieksza h. *Ebedz. Niesiecki.*

Niemiera h. *Mieszanica. Malach.*

Niemierka. *Kurop. i Malach.*

Niemierowicz. Marcin wymieniony w *Metryce kor.* jako nobilitowany r. 1511. *Czacki.*

Niemierza h. *Jezierna.* Niemierza czarny hetman nad ludźmi rycerskimi w Rusi. *Niesiecki.*

Niemierza h. *Nalecz.* N. dziedzic na Chrzelowie, kustosz św. Floryana, kanonik krakowski, dobra swoje Orłów sprzedał klasztorowi miechowskiemu w r. 1421. Tomasz Stanisław archidyakon pomorski, deputat na trybunał kor. 1688 i 1676. N. Niemira chorąży miał za sobą Katarzynę Mażyńską łowczankę sieradzką. Niemira cześnik kujawski 1232. *Niesiecki.*

Niemierzyc h. *Leliwa. Malach.*

Niemiuński h. *Prawdzie,* w ks. litewskim. *Niesiecki.*

Niemira h. *Gozdawa.* Gdy Witold w ks. litewski w ekspedycji przeciw Moskwie wojsko do batalii uszykował, a tymczasem nieprzyjaciół o pokój prosząc, postów swoich do niego wysłał, ten niechcąc krwi ludzkiej rozlewać, pokój swojej kawalerii ogłosić kazał; Nagora mąż odważny, życząc sobie z Moskwą się bojem potykać, zawołał: Niemir (to jest nie pokój), zjadł go i jego sukcesorów Niemirami nazwano a potem i Niemirowiczami (*Strzyk., Kojal.*). Jakoż i w *Statucie Łaskiego*, gdy na sejmie hrodelskim 1413 przyjmowali na siebie i na dom swój herb Jastrzębiec, zowią ich tam *Nagora vocati Niemir.* *) Tento zdaje się Niemira i z bracią swoją rodzonemi, podpisał pokój wieczny Litwy z Koroną w r. 1401, u tegoż *Łaskiego fol. 128.* A że *Kojal. in MS.* pisze, że rozgniewani potem panowie litewscy na Polaków, gdy im Podola oddać niechcieli, herby w Hrodlu przyjęte zrzucali, między któremi i Niemira, jeden z tego domu, herb Jastrzębiec przyjęty od siebie, z herbów swoich wygluzował a do dawnego swego, to jest lilii białej w czerwonym polu wrócił się; z drugiej strony, ponieważ to jest pewna, że jeszcze i po dziś dzień jedni Niemirowie Gozdawą albo lilią się pieczętują, drudzy Jastrzębcem, dlatego ztąd wnoszę (mówi *Nies.*), że to jedzenie dom tak Gozdawitów jako i Jastrzębczyków Niemirów i od jednego przodka pochodzący, tylko snad jedni bracia przy Jastrzębcu raz przyjętym statecznie się trzymali, drudzy Gozdawy się dawnej swojej chwycili. Między Gozdawitami tych liczy *Kojal. in MS.*: Jana Niemirę wojewodę połockiego, który w r. 1412 pewną transakcją między Witoldem i Zygmuntem cesarzem rzymskim podpisał. Jan Zygmunta ks. litewskiego do króla Jagiella poseł w r. 1433, a w r. 1453 na sejm parczawski wysłany, Podola się u Polaków upominał, w tymże roku jeździł z drugim wysłany do Wrocławia po Elżbietę królową Kazimierzowi żaręczona. Mikołaj Janowicz, jeden z przedniejszych panów litewskich, Kazimierzowi do księstwa litewskiego rządów pomógł, r. 1440 fundował plebania w Iskolu i herb Jastrzębca w Gozdawę zamienił. Fiedor 1499 po przegranej potrzebie nad Wiedrusą rzeką z Moskwą, obronną ręką niewoli uszedł. Niemira Hrymalowicz starosta mielnicki 1514 podpisał list Zygmunta I dany księżętom Ostrogskim. Jerzy z Szymonem księżęciem Suckim był w okazji pod Grodkiem, kędy Tatarów pobito. Mikołaja kasztelana trockiego wspomina *Okolski*, że miał dwóch synów: Mikołaja i Jędrzeja. Z tych Mikołaj, według niego, miał być wojewodą podlaskim, któremu król Alexander dał Kamionkę i Psków w zasługach, gdy pod Suckiem Tatarów poraził, ten dwóch synów zostawił: Mikołaja marszałka litewskiego, starostę drohickiego i mielnickiego r. 1517, któremu Maxymilian cesarz pozwolił, żeby mógł być kreować *Auratos Equites* i Zbigniewa, od którego z Illiniczówny wojewodzianki smoleńskiej syn Stanisław miał za sobą Firlejównę. Jędrzej, drugi syn Mikołaja kasztelana trockiego, na Rusi osiadł, był w potrzebie z Tatarami pod Rutkami 1511. Jakób Janowicz, a bodaj nie brat rodzony Mikołaja, o którym wyżej, bo go wspomina erekcja plebanii w Jaskolu 1471. Jędrzej Jakóbowicz wojewoda kijowski (*Kojal. in MS.*), dopiero w r. 1540 chce go mieć wojewodą kijowskim, starostą owruckim i świslockim, był w potrzebie pod Olszanicą, miał za sobą Bogdanę (siostrę Eustachiego Daszkiewiczza starosty czerkaskiego i kaniowskiego, który ze bezziennia umarł, dlatego tej Bogdanie siostrze, Pawłocię dobrą i całą fortunę zapisał), z tej była córka wydana za Olizara. **) Bazyli rotmistrz sławny za Zygmunta Augusta i Stefana królów, wziął w zasługach r. 1581 trzy wsi pod Mohylowem. Hieronim łowczy podlaski, któremu konstyt. 1611 dobra Sawice wiecznemi czasy puściła, a to w zamianę za niektóre grunta jego. Synowie jego trzej: pierwszy Wojciech starosta mielnicki, poseł na sejm 1613, umarł wojewodą podlaskim, pisał się na Ostromęczynie, synów

*) *Krasicki* pisze, że kronikarze nasi wspominają, iż dwóch synów spłodzonych z Estery żydówki, Kazimierz W. król polski nazwał jednego Niemira, drugiego Pełka.

**) W r. 1529 ten Andrzej, wojewoda kijowski, podpisał w Wilnie przymierze między Zygmuntem I królem a Albrechtem księciem pruskim. *Cod. Dipl. Vol. IV fol. 261*, córce jego Olizarowej było na imię Bohdana.

jego dwóch zostało: Wojciech podkomorzy drohicki 1637 (dobra żony swojej Regów sprzedał), poseł na sejm 1626, deputat na trybunał radomski i Jan stolnik podlaski, którego syn Jan i córka Joanna za Walentym Kuczyńskim podsejdem z drohickim. Drugi Stanisław syn Hieronima łowczego, wojewoda podlaski (z którym tytułem był komisarzem do granic 1641), z Mogilnickiej spłodził Konstantego *ster.*, Alexandra Maxymiliana kasztelana derpskiego, którego z Komorowskiej syn Adam *ster.*, Stanisława chorążego mielnickiego, tego z Koryckiej syn Alexander *ster.*, Antoniego stolnika mielnickiego, dziedzica na Niemirowie, Hieronima cześnika mielnickiego i córkę Barbarę Gosiewską. Trzeci Marcin chorąży mielnicki (Marcina sędziego z drohickiego wspominają *Konstyt.* 1627), ten z Łoknicką miał syna Karola stolnika drohickiego, który z Kręską spłodził Jana podkomorzego nowogrodzkiego. Stanisław podczaszy lubelski 1683, pisał się z Niemirowa. Jan Władysław na Ostromęczynie i Jędrzej 1674. Wiktorya ksieni u PP. Brygitek w Lublinie 1675. *Niesiecki.* — Piotr w r. 1748 wieś Zawady-Kwasy a Jan chorąży drohicki w r. 1724 wieś Iwany-Kwasy w woj. lubelskim — dziedziczyli. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Jan i Michał synowie Piotra, Felix syn Macieja i Jan syn Andrzeja — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. p.

Niemira albo Niemirowicz h. *Jastrzębiec*, w nowogrodzkim i polockim, przydomek swój mają Szczyt. *Kojal. in MS.* świadczy, że ci Szczytowie Niemirowicze, którzy są w polockim wojew., herbem się Radwan pieczętują. *Niesiecki.* — Jan Niemira w r. 1721 dobra Nowawies-Kujawy w z. Iomżyńskiej i Kempiste w z. nurskiej — odziedziczył. (*Herb. rodz. szl. 1853*). Obacz Szczyt.

Niemirowicz h. *Trzaska*, w rawskim. Adam miał za sobą Annę Płotnicką, z której syn Mikołaj, żona jego Sakowiczówna. Walentyn poborca w bielskiej ziemi r. 1578. Balcer miał za sobą Czaplinską. *Niesiecki.*

Niemirzyc *) h. *Klamry*, w woj. kijowskim. *Okolski* pisze, że Niemira kasztelan trocki, o którym się wyżej mówiło, na Rusi osiadłszy, herb swój Gozdawa na hełm wyniósł a klamry na krzyż złożone na tarczy ułożył, w polu czerwonym. Ztąd też ten autor tak Niemirów jako i Niemirzyców jednym domem być rozumie, atoli domysł *Okolskiego* utrzymać się nie może, bo na Rusi już dobrze kwitnął dom Niemierzyców, kiedy jeszcze i ten żył Mikołaj kasztelan trocki. Wojna albowiem Niemirzyc siostrze swojej Maryi, która była z Michałem ks. Czartoryskim w r. 1458, te dobra zapisywał: Zytan, Besnichrest, Bubnów, Choryczów, Tyszkowice, Szczuciatyn, Litwicz, Kręców, Horki i Oleszki z przyległościami. *Geneal. Jelców*, początki Niemirzyców od Alexandra Woronowicza hetmana u Swirdygiella księcia, starosty i fundatora winnickiego wywodzi, ten albowiem między innymi synami spłodził Hrydzka albo Grzegorza, który w siedmiu synach swoich, stał się ojcem wielu familii, to jest Jelców, Olizarów, Bykowskich, Tyszów, Kmitów; jakoż niektórzy z tych klamry też w herbie swym noszą, lubo inszym kształtem — i tak dalej o nich pisze: Piotr, jeden z siedmiu synów Hrydzka (najstarszy), zostawił dwóch synów: Niemirę i Czeresnią, od Czeresni poszli Czerlinkowscy czyli Czerlinkowscy, od Niemiry Niemirzycowie; ta jednak procedencja, jak to z komputu lat widać, nie jest zupełna. Józef Niemirzyc sędzia z. kijowski, (tento zdaje się Józef, który za króla Augusta I wziął Czerników i województwu kijowskiemu uprosił sądy grodzkie), zostawił czterech synów: 1) Szymona *ster.*, 2) Jana, którego córka Fedora *Imo voto* za Alexandrem Hańskim (która mu urodziła syna Samuela a ten z Maryanną Hulewiczówną miał syna Stanisława chorążego żytomierskiego, żona jego Anna Pęska zostawiła mu potomstwo), 3) Mateusza, temu dziełem dostało się miasteczko Olewsko z jedenastu wsiemi, Anastazy Mularówna powiła mu córkę Bogumiłę za Jędrzejem Terleckim stolnikiem pińskim i synów: Krzysztofa, Mikołaja, Samuela *steriles* i Alexandra, który z Alexandry Maszkiewiczówny spłodził córkę Eufrozynę za Władysławem Chreptowiczem (z której córka także Eufrozyna dostała się w małżeństwo Romanowi Hulewiczowi) i syna Józefa Karola, który z Heleną Krasicką kasztelaną przemyską miał syna Alexandra sędziego z. kijowskiego, ten z pierwszą żoną Zofią Trypolską *ster.*, z drugiej zaś Zofii Wychowskiej miał syna Daniela — i 4) Jędrzej dziedzic na Czerniechowcie, Norzyńsku, Przyborsku, córka jego Alexandra *Imo voto* za Janem Zaborowskim, *2do voto* za Romanem Hojskim kasztelanem kijowskim, syn zaś Stefan podkomorzy kijowski, starosta owrucki, temu Marta Wojnarowska trzy córki powiła: Katarzynę *Imo voto* za Pawłem Krzysztofem Sieniutą, *2do voto* za Jędrzejem Leszczyńskim wojewodą derpskim, Zofią za Stanisławem Tyszkiewiczem cześnikiem kijowskim i Helenę *Imo voto* za Mikołajem Lubienieckim, *2do voto* za Pawłem Ryszkowskim i tyleż synów: Władysława starostę owruckiego, dziedzica na Norzyńsku, który z Teofila ks. Czetyrtyńska miał córkę Maryannę *Imo voto* za Pawłem Erazmem Hulewiczem (któremu zostawiła trzech synów: Michała, Felixa *ster.* i Władysława, którego córka Katarzyna za Antonim Pietruszewskim i syn Kazimierz, którego żona Julianna Gorlińska), *2do voto* za Dymitrem Zabo-

*) Piszą ich także Niemirowicz. *Malach.*

krzyckim, *Stio voto* za Hieronimem Zawadzkiem (z tym miała córkę Helenę Szemplawską). Stefan, drugi syn Stefana z Wojnarowskiej, wojewoda kijowski, z pierwszą żoną Gryzeldą Wilamówną miał czterech synów: Krzysztofa, Konstantyna, Jerzego *ster.* i Władysława kasztelana polanieckiego, ożenionego *Imo voto* z Heleną Piaseczyńską, *2do voto* z Błazejowską, *Stio voto* z Ludwiką Skorzyczką chorążanką przemyską, z tej synowie: Karol (żona jego Antonina Jełowicka), Jerzy (żona jego Brześcińska), August, Stanisław i Michał w zakonie Soc. Jesu i córki trzy: Konstancya *Imo voto* za Karolem Drzewieckim kasztelanem lubelskim, *2do voto* za Jakóbem Stempkowskim kasztelanem żarnowskim, druga Eleonora, *) trzecia Izabela zakonnica św. Benedykta w Jarosławiu. Druga żona Stefana wojewody kijowskiego Teresa Opalińska wojewodzianka łączycka. Jerzy, trzeci syn Stefana z Wojnarowskiej, podkomorzy kijowski (nie wiadomo czy ten czy inszy Jerzy podkomorzy kijowski 1648 **) zabity od zbuntowanych kozaków, żona jego Elżbieta z Konar Słupcka kasztelanka lubelska, z tej syn Teodor, starosta tarnogórski, który z Alexandrą Zytke-wiczówną miał dwie córki: Annę za Alexandrem Trębińskim starostą tarnogórskim i Franciszkę *Imo voto* za Stanisławem Boguszem cześnikiem trembowelskim (z którym miała syna Jerzego Bogusza cześnika zakroczyńskiego, który *Imo voto* z Anną Głogowską bezpotomny, *2do voto* z Ludwiką Lamarówną), *2do voto* za Michałem Janem Boguszem miecznikiem mińskim (z tym miała syna Jana i córkę Antoninę za Stanisławem Dubrawskim podczaszym braclawskim). Teżoż Jerzego podkomorzego kijowskiego córka Barbara *Imo voto* za Hieronimem Moskorzewskim (z którym miała córkę Dorotę wydaną *Imo voto* za Gabryelą Stempkowskiego kasztelanem braclawskiego, *2do voto* za Marcyana Czaplicą podkomorzego kijowskiego z tym miała syna Jerzego podkomorzego także kijowskiego, który z Franciszką Lenkiewiczówną podkomorzanki mozyrskiej zostawił potomstwo). Tomasz, syn Jerzego podkomorzego kijowskiego, szyję złamał pod Kisielinem. Teodor i Krzysztof 1674. Do tego domu należy Władysław, który z arikańskich błędów wywikławszy się, umarł r. 1653. N. chorążki kijowski, poseł na sejm 1738. *Niesiecki.* — W r. 1788 Tadeusz podkomorzy owrucki. Są także Niemiryczowie w sandomierskim, z tych r. 1788 Antoni wojski sandomierski. Józef podstoli stężycki. *Kras.*

Niemirowski h. *Trzaska.* Leon syn Ludwika. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Niemojewski h. *Rola* (z tą odmianą, że w helmie nie pióra strusie, ale mąż w czapce, w modrej sukni, który w ręku trzyma dwa kroje), w Prusiech, jedneje dzielnicy z Lubienieckimi, bo się pisali z Lubieńca. Jan na Łowienku kasztelan chełmiński, z Katarzyną, córki Stanisława Kostki wojewody chełmińskiego, spłodził sześć córek: N. Orzelską, Małgorzatę Rozrażewską, N. Krasną, N. Kaczkowską, N. Grabską i N. Kliczewską i synów czterech: ***) 1) Jerzego († 1615) kasztelana chełmińskiego, ten miał za sobą Karnkowską kasztelanę łędzką, z której potomstwo młodo pomarło. 2) Stanisława kasztelana chełmińskiego, starostę osieckiego, miedzyleskiego, rogozińskiego, ten *Imo voto* z Zofią Czarnkowską wojewodzianką kaliską, z Latalskiej urodzoną, (tę zaś spłodziła księżniczka Pomorska), miał dwóch synów młodo zmarłych i dwie córki: Apolinare za Mikołajem Daniłowiczem podczaszym kor. i Zofią Annę za Jakóbem Smoguleckim starostą nakielskim, *2do voto* z Zebrzydowską wojewodzianką krakowską miał córkę Teresę Konstancją *Imo voto* za Maciejem Smoguleckim starostą bydgoskim, *2do voto* za Olbrychtem Czernskim kasztelanem chełmińskim (*Okolski* i *Baran*: pisze, że za tym Maciejem Smoguleckim była Zebrzydowska wojewodzianka krakowska, która dopiero po jego śmierci poszła za Stanisława Niemojewskiego kasztelana chełmińskiego). 3) Macieja wojewodę pomorskiego, starostę starogardzkiego, rogozińskiego, kowalewskiego, ten miał za sobą Katarzynę Rabiankę, wdowę po Janie Plemieckim staroście kowalewskim, która mu powiła dwóch synów: Dadziboga dziedzica na Służowie i Władysława dziedzica na Słupowy. *Bieżanowski in Flore Rosarum* o synie tego wojewody Jakóbie pisze, którego syn miał być Władysław sędzia z inowrocławski, którego siostry jego urodzony, miał za sobą Trzebuchowską, z której syn Jędrzej kanonik płocki 1685, tego stryj Jędrzej kasztelan bydgoski kwitnął 1700 i zostawił z Anny Tuczyńskiej de Wedel kasztelanki gnieźnieńskiej syna jednego i córki dwie, z których starsza była za Jędrzejem Umińskim kasztelanem słońskim. Siostry stryjeczne tego Jędrzeja kasztelana bydgosk.: Dorota *Imo voto* za Wolskim pisarzem z przemyskim, *2do voto* za Janem Siemińskim kasztelanem lwowskim i N. za Janem Józefem Łączyńskim cześnikiem gostyńskim. N. miał za sobą Rydzynską Apolinare cześnikównę kaliską, wdowę po Ulatowskim. *Niesiecki.* — Do tych zdaje się należy Józef starosta śremski, znakomity jenerał, który w r. 1794 dowodził

*) Ta była za Kicińskim pisarzem najwyższym skarbowym.

**) Nie roku 1648, ale 1660 zabitym został Jerzy Niemirycz przez zdradę kozacką. *Kochowski Annal. Pol. Clim. II lib. 6 fol. 456.*

***) Ale niżej o trzech tylko pisze *Niesiecki.*

naczelnie w Wielkopolsce, w r. 1809 był dowódcą twierdzy Serocka, kawaler krzyża wojakowego, umarł w r. 1839 w Rokitnicy. Jego to podobno synowie Stanisław i Felix, którzy udowodnili szlachectwo w Heroldii król. polsk. przed r. 1851.

Niemojewski h. *Szeliga*, w brzeskim kujawskim. Mikołaj sędzia inowrocławski 1532, synowie jego dwaj: Jakób wymową gładką, dobra pospolitego obrońca i N. chorążki inowrocławski. Jakób 1589. Wojciech sędzia gr. inowrocławski 1569. Jan sędzia grodzki inowrocławski, z sejmu 1589 deputat do korektury praw koronnych. Piotr 1648. Mikołaj rotmistrz król. 1581. N. za Adamem Uryelem Czarnkowskim starostą międzyrzeckim i osieckim, *2do voto* za Stefanem Grudzińskim podstolim kor. 1690. Maciej i Jan bracia rodzeni 1696. Wawrzyniec deputat na trybunał kor. 1607. N. miał za sobą Urszulę Koźmińską sędziankę z kaliską. *Niesiecki.*

Niemojewski h. *Wieruszowa*, w sieradzkim, z Kowalskimi jedneje są dzielnicy, od dóbr Niemojewa tak nazwani, idą od Bieniasza dziedzica na Niemojewie i Osieku, który kwitnął około 1430, (syn to był Bieniasza de Kowale sędziego z wieluńskiego). Hieronim miał za sobą Ludmiłę Wierzchlejską h. *Berszten*, z której synowie: Wojciech i Jan 1701. Maryanna za Kazimierzem Skórzewskim h. *Ogończyk*. N. za Michałem Tomickim h. *Drya*. N. za Wielewieskim h. *Poraj*. Jędrzej miał za sobą Elżbietę Kowalską h. *Wierusza* 1589. To *Nies*. — Obszerniejszą o tej prastarzej rodzinie wiadomość czerpiemy głównie z notat wypisanych z akt gr. i z. w Kaliszu, podług których Andrzej syn Jana, wnuk Bieniasza, zmarły przed r. 1507, dziedzic dóbr Niemojowo i Osiek, miał z Barbarą N. córkę Katarzynę za Janem Gaszyńskim (akta gr. wiel. 1550) i synów trzech: Marcina bezpotomnego, Mikołaja i Bieniasza. Z tych drugi Mikołaj na Lututowie, miał za sobą Małgorzatę Jeżowską, z której oprócz córek: Katarzyny za Jakóbem Mierzyckim, Doroty i Urszuli — zostało pięciu synów: 1) Mikołaj dworzani krakowski, którego córka Dorota za Wojciechem Zajączkowskim, 2) Krzysztof na Poporowie, który z Ewą Stawską miał córkę Annę za Janem Kowalskim h. *Wierusz* (akta z sieradzkim 1608), 3) Łukasz z Maryą Lisiecką bezpotomny, 4) Jan na Dymkach i Karmionce, ten z Zuzanną Łopatecką miał synów: Jana, Stefana i Floryana ożenionego z Anną Lisiecką i 5) Stanisław na Lututowie, ten z Barbarą Wężykówną Widawską miał córkę Dorotę i synów trzech, z których Jan na Górcie i Kłódkach miał z Anną Ostrowską córkę Maryannę za Stanisławem Jarochowskim, drugi zaś czy trzeci (bo o jednym z nich niema bliższych szczegółów) Łukasz na Dymkach z Elżbietą Giżycką miał synów trzech, z tych Marcin miał za sobą Katarzynę Stolecką.

Trzeci syn Andrzeja (p. w.) i Barbary — Bieniasz na Niemojowie (akta z wiel. z r. 1550) miał synów czterech: Andrzeja, Macieja, Stanisława i Mikołaja na Niemojowie i Kłódkach (akta z wiel. 1550), ten miał za sobą Zofią Katarzynę de Szczegosz, z której zostało trzy córki: Katarzyna, Ewa za Janem Wyleżyńskim i Agnieszka za Jerzym Wielewieskim — i synów siedmiu: Jan, Mikołaj, Wojciech, Łukasz, Stanisław, Andrzej († przed r. 1600), który z Elżbietą Kowalską miał syna Marcina i córkę Ewę — i Marcin na Niemojowie i Kłódkach, który z Zofią Mikołajewską miał pięciu synów: 1) Kazimierza (w stanie duchownym), 2) Franciszka, 3) Jana ożenionego z Józefą Jaworską, 4) Andrzeja (ten pisał się z Lubieńca, jak to widać z jego podpisu między podpisującymi z w. inowrocławskiego elekcyą króla Jana III) dwuzenny *Imo voto* z Elżbietą Pierzchlińską, wdową po Wojciechu Rozdrażewskim, *2do voto* z Katarzyną Ruszkowską (syn jego Franciszek Antoni na Lubochowie itd. miał za sobą Annę Gielarowską) — i 5) Pawła dziedzica dóbr Dzierżążnik, Krok i Pomiany, ten miał za sobą Jadwigę z Padniowa Złotnicką, po której trzech zostało synów: 1) Marcin na Niemojowie, *Bedkowie* i *Woli Bedkowskiej*, ożeniony z Ewą Maryanną Stedebrandtówną (jego synowie: Jan, Ignacy, Jakób i Kazimierz generał wojsk kor., córki zaś: Barbara za Stanisławem Balbuzą — przed jej Balibuzą albo Baybuzą, — Maryanna za Janem Psarskim i Helena za Janem Idzikowskim), 2) (ale trzeci z porządku) Stanisław na Niemojowie, *Kłódkach* itd. (akta sieradzkim 1682), dwuzenny, *Imo voto* z Konstancją Górzewską (ta powiła syna Zygmunta), *2do voto* z Konstancją Papieską (z tej dwóch synów zostało: a) Teodor współdziedzic po ojcu dóbr, łowczy łucki, ożeniony *Imo voto* z Elżbietą Doruchowską, *2do voto* z Kunegundą Minieszewską, która mu powiła córkę Katarzynę za Antonim Szymanowskim — i b) Felicyan współdziedzic po ojcu dóbr, który z Anną Wieniawską miał córek dwie: Dorotę za Józefem Leśniowskim i Salomeę, oraz syna Antoniego dziedzica dóbr Niemojowo, podwojewodzęgo ostrzeszowskiego, ożenionego z Małgorzatą Porowską) — i 3) Hieronim dziedzic dóbr Bobrowniki i Kuźnica Bobrownicka, sędzia gr. wiel. 1719, ożeniony z Ludmiłą Wierzchlejską, z której oprócz czterech córek: Maryanny za Kazimierzem Skórzewskim, Agnieszki za Antonim Stawskim, Jadwigi *Imo voto* za Marcinem Łaszewskim, *2do voto* za Antonim Dzierżbickim i Małgorzaty *Imo voto* za Hryniewickim, *2do voto* za Stanisławem Olszewskim — zostało synów dwóch: Jan i Antoni. Z tych pierwszy Jan († 1739) dziedzic dóbr Sieroszowice, Przedmoście, Kusno i Swiersze, łowczy łukowski, miał za sobą Urszulę Koźmińską, córkę Piotra sędziego z kaliskiego (owdowiawszy wyszła za Andrzeja Zakrzewskiego), z której oprócz córki Lud-

miły za Hermenegildem Zakrzewskim — zostało synów dwóch: Wojciech dziedzic dóbr Przystań, skarbnik ostrzeszowski, marszałek sejmikowy, ożeniony z Anną Żabicką i Prokop († 1764 pochowany u Reformatów w Kaliszu) dziedzic dóbr Przedmościa, podczas ostrzeszowski, któremu Róża Lipska powiła córkę Katarzynę za Franciszkiem Zbijewskim i synów trzech: 1) Ignacego dziedzica dóbr Psary i Kowale, cześnika ostrzeszowskiego, ten z Katarzyną Wilkanowską miał córkę Franciszkę († 1863) za Józefem hr. Mielżyńskim i syna Teodora na *Psarach*, ożenionego z Teodozją Niemojowską (p. n.) córką Felixa (ich dzieci: Felix, Emilia za Stanisławem Suchorskim, Aniela, Ignacya za Rafałem Suchorskim i Antonina), 2) Ludwika w stanie duchownym i 3) Makarego dziedzica dóbr Sliwniki i Jedlec, podczas ostrzeszowsk., posła na sejmy, po którym z Ewy Pruskiej zostało następujące potomstwo: 1) Aniela, 2) Józefa († 1871) za Józefem Skórzewskim, 3) Paulina za Witem Górzeńskim-Ostrorogiem, 4) Ludwik † bezdzietnie, 5) Jan Nep. (ur. 1803 † 1873) na *Sliwnikach*, *Podkocach* i *Mącznikach*, oficer wojsk polsk. 1831, ożeniony w r. 1836 z Joanną, córką Stanisława hr. Ponińskiego, 6) Kasper (ur. 1805 † 1864) dziedzic dóbr Ciesiel, Grudziela i t. d., ożeniony z Maryą Sokolnicką h. *Novina* (z której zostało cztery córki: Józefa za Felixem Skarzyńskim, Anna za Alfredem Radolińskim, Eliza za Władysławem Radolińskim i Ewa w r. 1869 za Sylwestrem Błociszewskim i syn Ignacy (ur. 1840) dziedzic dóbr Dzierznicy, który z Antoniną Chłapowskiej ma troje dzieci: Michała, Maryą i Jana) — i 7) Leopold Ignacy (ur. 1809 † 1862) dziedzic dóbr Jedlec z przyległ. i Pogrzybowo, oficer wojsk polsk., który z Eleonory Skórzewskiej, wdowy po Franciszku Niemojowskim (p. n.) zostawił synów dwóch: Wincentego dziedzica dóbr Jedlec i Jana Nep. dziedzica dóbr Pogrzybowo, oraz córkę Melanię, w r. 1879 za Zygmuntem Celińskim z *Cekowa*.

Drugi syn Hieronima (p. w.) i Ludmiły Wierzchlejskiej — Antoni, dziedzic dóbr Oleszna, Słupi, Krzyża i Radoszewic, chorąży ostrzeszowski, zaślubił *in Imo voto* Zofią Bleszyńską (z niej synów dwóch: Chryzostom współdziedzic dóbr Świercza, mający z Maryanną Wolską synów dwóch: Kazimierza i Józefa — i Piotr), *in 2do voto* z Eufrozyną Podoską, z której zostało pięć córek: Katarzyna za Antonim Olszowskim, Teresa za Mikołajem Jaroszewskim, Joanna za Józefem Tomickim, Franciszka za Kazimierzem Gosławskim i Petronella — oraz synów dwóch: Andrzej dziedzic dóbr Radoszewic i Rzetni, skarbnik wieluński, z Maryanną Weżykówną, wdową po Ludwiku Weżyku kasztelanie wieluńskim, żył bezpotomnie i Felix dziedzic dóbr Słupia z przyległ., cześnik wieluński, poseł na sejm 1773, dwuzenny, *Imo voto* z Wiktorją Siemianowską (z tej syn Józef), *2do voto* z Anielą Walknowską, z której córka Teodozja za Teodorem z *Psar* Niemojowskim i synowie: Wincenty, Bonawentura, Norbert (który zginął w kampaniach napoleońskich), Gabryel i Ildefons kapitan adjutant połowy z czasów księstwa warszawskiego, kawaler krzyża wojskowego (*Księga Pamiętk.*). Najstarszy zaś syn z Siemianowskiej — Józef, dziedzic dóbr Krzyża i Oleszna, miał za sobą Ludwikę Walewską, z której córka N. za Załuskowskim i synów dwóch: Edward dziedzic dóbr Oleszna i Włoszczowy z przyległ., rzeczywisty radca stanu, marszałek szlachty gub. radomskiej, szambelan dworu rosyjskiego, kawaler orderów św. Stanisława i św. Anny I klasy, ożeniony z Heleną hr. Wodzicką (jego córka Ludwika za Janem Kollatajem i synowie: Józef oficer wojsk rosyjskich † 1857 i Stanisław dziedzic dóbr Włoszczowy, ożeniony z Katarzyną księżną Galicyńską, z Maryi hr. Jezierskiej urodzoną i mający z nią syna Sergiusza) — i Adolf dziedzic dóbr Słupi i Krzyża, porucznik baterii 2giej artylerii lekko-konnej w r. 1831, który z Julią Michałowską ma syna Alexandra, obecnie dziedzica dóbr Słupi. — Drugi syn Felixa z Walknowskiej — Wincenty (ur. 1784), dziedzic dóbr Przystań, członek rządu rewolucyjn. r. 1831, więzień polityczny, skazany na zesłanie do Syberji, dokąd więziony umarł w drodze r. 1834 w Moskwie; z Katarzyną Umińskiej nie zostawił potomstwa. Trzeci syn Felixa z Walknowskiej — Bonawentura (ur. 1787) prezes rządu rewolucyjnego, umarł w Paryżu r. 1835 zostawiając z Wiktorją Lubowidzkiej (zaślub. 1821) córkę Felicyą († 1878) za Alexandrem hr. Szembekiem i syna Kazimierza († 1871) dziedzica dóbr Marchwacz, po którym z Wandy Thokarskiej zostało dwoje dzieci: Wacław i Marya. Czwarty syn Felixa (najstarszy z Walknowskiej) — Gabryel, dziedzic dóbr Radoszewic, w r. 1831 prezes rady wojewódzkiej, ten zaślubił w r. 1810 Katarzynę Lubowidzką (siostrę powyższej Wiktorji), z której oprócz córki Julii za Kaczkowskim — zostało synów dwóch: Franciszek († 1852) dziedzic dóbr Słupi (ten sam zdaje się Franciszek, który był podporucznikiem, adjutantem polnym u Dłuskiego w r. 1831, ozdobionym krzyżem wojskowym złotym), ożeniony z Eleonorą Skórzewską (jego córki: Gabryela za Stefanem hr. Żółtowskim i Franciszka za Teodorem Żółtowskim) i Ludwik (ur. 1823) znany literat, w r. 1863 zesłany na Syberją, który miał za sobą *in Imo voto* Emilię Kaczkowską, z której została córka Emilia za Władysławem Wodzińskim, *2do voto* Joannę Osińską, z którą ma synów dwóch: Stefana i Ludwika i córkę Janinę. — Do tegoż domu jeszcze należą (lubo nieznamy genealogicznego połączenia): Wojciech cześnik i poseł ziemi wieluńskiej, który podpisał z teje ziemi elekcyę króla Stanisława Augusta, Józef Stanisław, który udowodnił szlachectwo w wydziale

Stanów galic. r. 1787 i Ludwik syn Alojzego, wylegitymowany ze szlachectwa w Heroldji król. polsk. przed r. 1851.

Niemonowicz i Niemorzęcki. *Kurop. i Malach.*

Niemsta h. *Jastrzębiec*, w krakowskiem, jedneje dzielnicy z Kulami. Jerzy z Krzczenic 1576 z drugimi w legacyi wysłany do Stefana Batorego, na tron go polski zapraszając. Jerzy sędzia z zatorski, poseł na sejm 1629, deputat na trybunał radomski, żona jego Zuzanna, córka za Jędrzejem Niewiarowskim. Stefan w ruskiem 1632. Jan w kijowskiem 1648. Jadwiga za Mikołajem Baranowskim h. *Grzymała*, stolnikiem kijowskim. Jan fundator kościoła farnego w Nowym Książu. Jan dworzani król., żona jego Elżbieta Niewiarowska. *Niesiecki.*

Niemsta h. *Poraj*, w wileńskim. Samuel poseł z mińskiego 1631, z kąd deputat na trybunał fiskalny litewski. N. miał za sobą Maruszę Bajbuziankę. *Niesiecki.*

Niemysłowski h. *Jastrzębiec*. Sławiec z Niemysłów kasztelan sochaczewski 1493. Piotr z Niemysłów kasztelan rawski 1504. *Niesiecki.*

Niemyski h. *Jastrzębiec* (z tą różnicą, że miasto krzyża w podkowy srodka, kładą strzałę prosto do góry zeleńcem, trochę od spodu rozdarta, czyli jako inni chcą, nad krzyżem), w woj. podlaskiem. Alexander, Jan, Franciszek, Mikołaj, Kazimierz, Antoni 1674. Mateusz 1648. Jędrzej Jacek 1672. Wojciech Kazimierz stolnik podlaski, sędzia gr. lubelski, deputat na trybunał kor. 1690. Tenże czy inny podsedek lubelski 1694 miał za sobą Jadwigę Tomisławską podczasankę belzka, wdowę po Sulimirskim. *Niesiecki.* — Walenty w r. 1716 nabył dobra Lubowicz-Byzie i Kwiatki w ziemi bielskiej. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Maciej na *Niemysiu* Niemyski, członek Stanów gal., wyniesiony do godności baronów austr. r. 1783.

Nienatowski h. *Nalecz*. Franciszek syn Szymona, Fabian syn Piotra, Kasper syn Jana, Jan i Paweł synowie Andrzeja, Józef syn Jana, Wincenty syn Piotra, Konstanty i Alexander synowie Leona. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Nieniewski. Piotr z woj. kaliskiego podpisał elekcyę króla Jana Kazimierza a Wojciech z wojew. sieradzkiego elekcyę króla Stanisława.

Nieniewski h. *Nalecz*. Wincenty, Józef i Mateusz synowie Jakóba, Marcei syn Ignacego, Felix i Józef synowie Józefa i Walenty syn Macieja. *Spis szl. kr. p. 1851.*

Niepartski. Opuszczeni przez Niesieckiego. Gniazdem ich była wieś Niepart w poznańskim. Z tych Felix Niepartski z *Niepart* umarł w r. 1540 bezpotomnie; Stanisław i Andrzej Obiezierscy bracia jego przyrodni, sprzedali Niepart, Gogolewo i Ciołkowo Janowi Jaskoleckiemu. *Akta gr. pozna.*

Niepoznałowski h. *Kolczyc*. Patrz Bronak.

Niepokojezycki h. *Pocieja (Waga)*, w brześcińskim. Józef i Mikołaj Lewkowicz 1632. Hektor, Floryan, Marcin, Władysław, Boguchwał, Konstantyn, Daniel, Paweł 1648. Trojan Bogdan podkomorzy brześciński, Adam i Jan 1674. Kazimierz strażnik i sędzia gr. brześciński r. 1711. Emerencyanna skarbnikówna brześcińska za Bazylim Filipowiczem stolnikiem rzeczyckim. Antoni stolnik brzeski 1691 zostawił potomstwo. Jan miecznik brzeski 1680. Krzysztof w zakonie Soc. Jesu rządził kolegium przemyskie. Wojciech, Hrehory i Antoni 1700. *Niesiecki.* — W r. 1778 Stanisław miecznik brzesko-litewski. *Krasicki.* — Do tych należy N. Niepokojezycki generał wojsk ros., szef sztabu jeneralnego 1867, Wincenty radca Stanu, członek Instytutu głuchoniemych w Warszawie i Benedykt syn Stanisława, tajny radca, prezes banku król. polsk. 1861, kawaler wielu orderów. — W Heroldji król. polsk. wylegitymowali się ze szlachectwa: Władysław syn Jana, Jan i Stanisław synowie Tadeusza, Telesfor, Józef i Cypryan synowie Stanisława. — Podług tradycyi familijnej, Niepokojezyccy są wspólnie dzielnicy z Unrugami.

Nieprski h. *Pobog*, w ruskiem. Jakób umarł 1692, z żoną swoją Anną dobroczynni, syn ich Alexander w zakonie Soc. Jesu, rządził piotrkowskie, łuckie i krósińskie kolegia, † 1729, (siostra jego zakonnica s. Brygity we Lwowie). *Niesiecki.*

Nieprzecki h. *Paprzyca*, w Wielkopolsce, lubelskiem i indziej. Myszcza z Nieprzesna Krystyn podsedek z krakowski 1416. Mikołaj i Jan w mińskim 1632. Michał w zakonie Soc. Jesu † 1728 w Łucku. Brat jego rodzony, komornik z. lubelski, syn jego Józef w zakonie Soc. Jesu † 1724 w Łucku, drugi syn jego Antoni kanonik lwowski i kijowski, † 1730, trzeci syn Mikołaj wices-regent lubelski, żona jego Boniecka, z której miał potomstwo. *Niesiecki.* — Jan w r. 1788 podczas urzędowski. *Kras.*

Nieradzki. Stanisław podstarość lwowski 1537. Józef kanonik łucki 1678. *Niesiecki.* — Helena Nieradzka łowczanka braclawska za Janem Dębno Krzyżanowskim.

Nierozynski h. *Pobog*, z tą w hełmie różnicą, że psa zrzuciwszy, trzy pióra strusie noszą. Mikołaj podsedek rzeczycki, mąż rycerski, długo i mężnie Bychowa od Moskwy i Kozaków bronił, syn jego Stefan podczas rzeczycki, żołnierz odważny, umarł bezpotomnie; brat jego N. *Niesiecki.*

Nierowski. *Kuropatn. i Malach.*

Niesiecki h. Poraj. *Kurop. i Malach.* dom ten umieszczają, ale może to być powinno Nieciecki.

O Niesieckich nie wspomina nic i sam Niesiecki, pisze natomiast o Niecieckich h. *Poraj.*

Niesielkowski, jak *Okolski* ich pisze, **Niesulkowski h. Rawicz,** w krakowskim. *Niesiecki.*

Niesiołowski h. Korzbog, w Wielkopolsce, na Rusi i indziej. *Księgi gr. ostrzeszowskie* często ich wspominają, jako w r. 1615, 1616, 1621, gdzie Dobrogost Zajdlisz Niesiołowski, Sobieska kwitował, z tego wnosić można, że Niesiołowscy jednę z Zajdliszami dzielnicy. Adam w zakonie Soc. Jesu † w Rawie 1690, brat jego rodzony Hieronim miał dwóch synów: Stanisława i Adama. Stanisławowi Kochowska powiła dwóch synów: Mikołaja i Józefa jezuitę i córkę Tertyle; Adam zaś osiadł w lubelskim i miał za sobą już to *2do voto* ks. Czatwertyńska. Stanisława urodziła Konarzewska, syn jego Józef *Imo voto* pojął Hulewiczównę, z której dwóch synów zostało: Antoni i Franciszek, *2do voto* ks. Woroniecka i z tej miał potomstwo; dobra jego między Łuckiem i Włodzimierzem. Krzysztof mąż rycerski, tego z Eleonory Zychkiej h. *Drzewica* 1642 syn Samuel, w r. 1660 chorągiew pancerną nosił u Gnoińskiego starosty wysockiego, pojął Zofia Mokrska, córkę Tomasza h. *Jelita*, z tej było córek dwie, jedna za Franciszkiem Goworcowskim, druga za Radwańskim i dwóch synów: Kazimierz kasztelan smoleński od r. 1738, starosta cyryński, pułkownik usarski, ten z Teofili Raesówny miał syna Adama. *) Adam brat Kazimierza rodzony, chorąży wendeński, *in Imo voto* miał za sobą Annę Berezowską, z której zostało dwóch synów: Jan i Józef, *2do voto* Elżbietę Strzemeską h. *Lubicz*, wdowę po Kalinowskim podczaszym halićkim, z której syn Joachim. Mają być Niesiołowscy Jastrzębzykowie w gostyńskiej ziemi, których Jastrzębska podkomorzanka gostyńska porodziła. Inni Niesiołowscy Gawinowie w sanockiej ziemi h. *Nalecz*. Inni Półkocicowie, inni Leliwitowie, ale o nich pewności niema. Dlatego ci co idą, wiadomo do którego herbu należą. N. pisarz gr. biecki 1692. Stanisław 1632 w gostyńskiej ziemi. Kazimierz w świeckiej ziemi 1699 poseł na generał grudziądzki, jakoż Niesiołowice są w woj. pomorskim. Karol w brzeskim kujawskim. Jan, żona jego Gostomska. Adam proboszcz w Służewie. Paweł pleban w Walichnowie. Stanisław *Ordinis Cisterciens.* w Jędrzejowie, Marcin i Antoni. Magdalena zakonnica i starsza klasztoru św. Klary w Poznaniu, ojciec jej urodzony z Niezdorskiej. Samuel miał za sobą Maryannę Roguską. *Niesiecki.* — Do tychże należą N. Niesiołowski kasztelan senator r. 1831 i Ksawery syn Józefa, wylegitymowany ze szlachectwa w Heroldyi król. polsk. przed r. 1831. Obacz **Dodatek.**

Niesiołowski h. Leliwa i **Niesiołowski h. Półkocic.** O tych wspomina *Nies.* wyżej pod Niesiołowskimi h. *Korzbog.*

Niesiołowski h. Nalecz. Kazimierz udowodnił szlachectwo w sądzie gr. przemyskim 1782. Obacz **Niesiołowski h. Korzbog.**

Niesiorowski. *Kurop. i Malach.*

Nieskorowski. Marcin udowodnił szlachectwo w sądzie z. łwowskim r. 1782.

Niesłuchowski, w nowogrodzkim. Paweł strażnik pow. pińskiego, deputat słonimski do konfederacji sandomierskiej w r. 1704. Samuel w tymże czasie. *Niesiecki.*

Niesłuchowski h. Nalecz. Ks. Kazimierz pleban świrski, ks. Paweł pleban tłumacki i Antoni udowodnił szlachectwo w Galicyi r. 1782.

Nieśmierski h. Jastrzębiec, w łączyciem. O jednym z ich przodków pisze *Paprocki w Gniaździe*, że był kasztelanem kaliskim, człowiek wielkich do podziwienia sił. *Niesiecki.*

Niesobia h. ul. Był to dom możny Krzywosądów. Paweł z Biskupie Niesobia, pod chorągwią krakowskiego wojew. w grunwaldskiej potrzebie. *Niesiecki.*

von Niesten czy **Niefen h. Drogomir** (z tą w hełmie odmiana, że miasto piór strusich kładą nogę, piętą do góry przewróconą), w Prusiech. *Niesiecki.*

Niestojemski. Michał udowodnił szlachectwo w sądzie z. łwowskim r. 1782.

Niesułkowski. *Kuropatn. i Malach.* Porównaj **Niesielkowski.**

Niesułowski h. Dołęga, w plockiem. Z tych Paweł przy Stanisławie Pawłowskim biskupie olomuńskim zostając, osiadł w morawskiej ziemi. Stefan w plockiem 1648. *Niesiecki.*

Nieświastowski, w wolyńskim wojew. Mikołaj 1632. N. miał za sobą Teodora Morawską. Są i w Wielkopolsce. To *Niesiecki.* — Elekcyą królów Augusta II Wawrzyniec, a Stanisława Augusta — Józef Nieświastowski podpisał z woj. kaliskiego. Nieświastowscy, kwitujący po dziś dzień w Wielkopolsce, pieczętują się *Naleczem*, z tych Józef miał za sobą Franciszkę Kurnatowską, z której córka Katarzyna († 1785) za Antonim Zarebą. Około r. 1780 Apollonia za Franciszkiem Przespolskim a Zofia za Alexandrem Bojanowskim. Obacz **Dodatek.**

Nieświcki. Grzegorz poseł Korybuta do króla Jagiella 1387. Bohusz ziemianin wolyński 1528. *Nies.*

*) Tenże Kazimierz kasztelan smoleński miał i drugiego syna Józefa, który był wojewodą nowogrodzkim od r. 1772, † 1814. *Genealogia de Raes'ów* świadczy atoli, że z Teofili Raes'ówny został jedyny syn Adam, który umarł 23 listop. 1746, na 13 dni przed śmiercią swej matki.

Nieświeński h. Odrowąż. Dom starożytny, ukazuje się w aktach opoczyńskich od r. 1421. *Kap. Mil.*

Nieszczeniowski, w kaliskiem. N. miał za sobą Głębocką h. *Dobiwa.* *Niesiecki.*

Nieszkowski, w p. grodzieńskim. Stefan pisarz z. grodzieński, z sejmu 1611 i 1613 komisarz. *Nies.*

Nieszkowski. Ignacy. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Nieszkowski h. Kościuszka. Stanisław syn Jana, August syn Konstantego, Stanisław syn Hieronima, Bogusław syn Andrzeja, Jan, Władysław, Adam, Zdzisław i Bronisław synowie Wilhelma — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Do tychże zdaje się należeć Alfred, dziedzic dóbr Popowo z przyległ., który z Stefanją Kossowską miał syna Gustawa obecnie dziedzica dóbr Rzezyce i córek dwie: Celinę i Halinę, z tych jedna wyszła za Potworowskiego oficera rosyjsk. Siostry Alfreda: Olimpia za Adolffem Potworowskim i Melania za Nepomucyem Zychlińskim.

Nieszyjka h. Syrokomla (z tą odmiana, że przez Abdank strzała w górę żelazcem prosto, a nad Abdankiem serce przesywa). Stefan Nieszyjka w Rozance z tym herbem pogrzebiony. *Niesiecki.*

Nietuchowski h. Pomian, w poznańskim. Marcin z Nietuchowa mąż wojennymi działami wstawiony, † 1647, syn jego Remigian. *Niesiecki.*

Nietyksza h. Mora, w mazowieckiem. N. miał za sobą Kryską kasztelanę zakroczymską, drugi Katarzynę Bogusównę. Marek w lubelskim, Mikołaj, Teofil, Marcin w z. warszawskiej 1632.

Zygmunt z Bliznego w z. czerskiej 1648. Paweł, o którym *Konst.* 1676. *Niesiecki.* — Józef w r. 1788 burgrabia warszawski. Rafał koniuszy brzeski. *Kras.*

Nietyszkowicz. Maciej wymieniony w *Metr. kor.* jako nobilitowany r. 1597. *Czacki.*

Nieusłowski. Stefan z plockiego podpisał elekcyę króla Jana Kazimierza.

Niewalkowski. Teodor, Bazyli, Semion, Tymoteusz i Szczepan udowodnili szlachectwo w sądzie z. buskim r. 1782.

Niewęglowski h. Jastrzębiec, w z. łukowskiej. Jędrzej obywatel podlaski 1575 podpisał list o grodzie parczowskim. Są i w grodzieńskim pow. Wojciech i Antoni w zakonie Soc. Jesu. To *Nies.* — Jan w r. 1682 na dobrach Uniewiel w woj. sandomierskim — dziedziczył. Franciszek r. 1784 wojski mniejszy z. steżycki; syn jego Ignacy w r. 1788 dobra Borowa i Kudłów w w. lubelskim posiadał. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Józef vice-regent łwowski, Stanisław, Tomasz rotmistrz wojsk polsk. i Mikołaj *Dzierżek* Niewęglowsy udowodnili szlachectwo w Galicyi r. 1782.

Niewiadomski h. Prus Imo (półtora krzyża, po prawej stronie jego podkowa cała, obrócona obiema końcami do krzyża, po lewej zaś stronie pół podkowy, w hełmie trzy pióra strusie). Mikołaj miał za sobą Oborską. Dadzibog w pow. oszmiańskim 1674, a Piotr Sebastyan z Niewiadomy w podlaskim. Piotr pisarz gr. krasnostawski. N. stary żołnierz 1610 często Kozaków pisał. Jan 1700. Teodor w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki.*

Niewiadowski h. Dolega, w rawskim, piszą się z Niewiadowa. Jan surogat grodzki wiski 1588. Stefan 1628. Jędrzej burgrabia rawski, poseł na sejm, deputat na trybunał kor. 1692. N. miał za sobą Spinkównę, z której córka za Alexandrem Duninem. N. miał za sobą Jarzyniankę. *Nies.*

Niewiarowski. Andrzej Marcin nobilit. *konst. lit. r. 1764 fol. 55.*

Niewiarowski, w ks. żmudzkiem. Stanisław 1621. Józef 1648 i Jan z Gotowa i Hektor. *Nies.* — Jan z *Gotowa* i Józef elekcyą króla Jana Kazimierza, Jan sekretarz JKM. i Kazimierz elekcyą króla Jana III — podpisali, z ks. żmudzkiego.

Niewiarowicz. *Kurop. i Malach.*

Niewiarowski h. Półkocic, z Niewiarowa w krakowskim; początki swe wzięli od Jana Ligęzy wojewody łączyckiego, który Niewiarów fundawszy, nowe nazwisko Niewiarowskich wniósł w dom Ligęzy około r. 1389. Mikołaj kościół w Niegowicach restaurował r. 1443, z tego linii kwitnęło potem dwóch braci rodzonych, Krzysztof i Adam. Pierwszy Krzysztof zostawił syna tegoż imienia, któremu Anna Krotowska wojewodzianka inowrocławska trzech synów powiła: Krzysztofa *ster.*, Przeclawa *ster.*, ten OO. Dominikanom krakowskim darowizną wieczną zapisał dobra: Jodłownik, Kostrza, Ryje, Markuszową z przyległościami, † 1599 i Jana, ten również tymże OO. wieś Kasiną legował 1596, zostawił trzy córki, z tych jedna Elżbieta za Jędrzejem Kmitą pisarzem z. krak., druga za Olbrychtem Rożnem *ster.*, trzecia za Przeclawem Marcinkowskim podstolim krak., synów zaś czterech: Samuela dziedzica na Krakoszewicach, męża ryckerskiego, ten z Zofią Latoszyńską podczaszką krakowską bezpotomny, Alexandra, Jędrzeja dziedzica na Dąbrowicy (w Prusiech dał dowody męstwa swego, † 1632), ten trzy razy śluby małżeńskie ponawiał, *Imo voto* z Porębską wojskiego krakowskiego córką, *2do voto* z Niemścianką sędziego zatorskiego Jerzego córką, *3tio voto* z Maryną Lipską, którą Trzcianka urodziła, zostawił potomstwo (z tego Balcer w moskiewskiej ekspedycyi odważny kawaler, miał za sobą Zofią Czaplińską, Alexander w zakonie kaznodziejskim teologii lector i Stefan) i Seweryna dziedzica na Niewiarowie, ten miał za sobą Lubowiecką h. *Kuszaba*, z tej syn Jan pojął Annę Wielopolską dziedziczkę na Dominikowicach, z której syn Kazimierz *ster.* i córki: Anna za Stanisławem Stanisławskim podwojewódzizim krak., Zofia i Konstancya zakonnice, Maryanna Raszowska, Anna Szcze-

panowska. Felix Seweryn, drugi syn Seweryna z Lubowieckiej, *ster.* N. za Hieronimem Krupką. Drugi brat Krzysztofa pierwszego, Adam, dziedzic na Niewiarowie, Cichawie, Niegowicach, z Maryny z Koźmierzowa starościanki kolskiej spłodził dwóch synów: Wojciecha i Adama. Z tych 1) Wojciech, któremu Barbara Mstowska powiła córkę Elżbietę za Janem Niemcą dworzaniem król. i synów czterech: Jana dziedzica na Książnicach (tego z Anny Pacanowskiej h. *Jelita* dwie córki: Barbara za Jędrzejem Porębskim wojskim krak., druga w klasztorze u Panien s. Jędrzeja w Krakowie i syn Przeclaw), Olbrychta dziedzica na Marszonicach (ten z Jadwigą Lubomirską, Sixta córka, zostawił potomstwo: Kasptra kanonika krakowskiego † 1629, Stanisława dziedzica na Ciekowie, męża rycerskiego, ten z pierwszą żoną Barbarą czy Anną Szczepanowską, którą Szafranówna urodziła, spłodził syna Joachima oficyala pileckiego i córkę Annę zakonnicę św. Norberta na Zwierzyni; z drugą Barbarą Staszowską, podwojewódzkiego krak. córką, córek dwie: Marynę za Mikołajem Rarowskim i Teresę zakonnicę u św. Jędrzeja w Krakowie i syna Jana w zakonie kaznodziejskim Przeclawa S. T. doktora, przeora krakowskiego. 2) Adam syn Adama, brat Wojciecha, z Jadwigą Ołtynowskiej spłodził cztery córki: Annę za Janem Jordanem, Marynę za Piotrem Gołuchowskim, Magdalenę za Janem Gołuchowskim (z której syn Abraham starosta stężycki), Katarzynę za Hieronimem Lysakowskim. Kunegunda księżniczka saska. Ewa i Barbara także zakonnicę. N. za Jędrzejem Głębockim wojewodą rawskim. Zuzanna i Teresa zakonnicę w Staniątkach. Krom tych kwitnęły jeszcze: N. podkomorzy krakowski, którego córka Ożarowska. Franciszek podczaszy kaliski 1674, który z Gorazdowską zostawił potomstwo. Piotr burgrabia krakowski 1705 i Jędrzej. Anna za Brzechfą chorążym krak. 1675. N. za Janem Pokrzywnickim starostą szatkovskim. — W księstwie litewskim Felix *) r. 1603 sławny pułkownik pod Derptem, Białym Kamieniem, Kircholmem, w r. 1612 do stolicy moskiewskiej pięćset piechoty wprowadził swoim na sukkurs, żona jego Anna Jezierska, z tej synowie: Paweł rotmistrz usarski i pułkownik król., leśniczy merecki, poseł do Francji z Krzysztofem Gosiewskim wojewodą smoleńskim w sprawie o uwolnienie Kazimierza królewicza, w r. 1650 pod Łojowem mężnie walczył; Krasieńka wojewodzianka podlaska syna mu powiła Krzysztofa męża także rycerskiego. Stefan drugi syn Felixa, starosta budowicki, poseł z wojew. trockiego 1648, rotmistrz królewski w bitwie pod Werkami 1658 wzięty od Moskwy w niewolę, wyszedł z niej 1662. Jerzy opat trzemeszyński, referendarz litewski, trzeci syn Felixa; Stanisław kanonik krakowski, czwarty. Jan i Felix w zakonie kaznodziejskim. Franciszek podkomorzy lidzki 1674. Krystyna za Tyszkiewiczem. N. ołycki infułat 1670. Są i Niewiarowiczowie w Litwie; Jan i Michał w wileńskim 1696. Paweł 1700. *Niesiecki.* — Sześciu było synów powyżej wspomnianego Felixa pułkownika z Jezierską spłodzonych: Paweł, Jerzy, Stanisław, Stefan, Felicyan i Jan Zacharyasz i dwie córki: Anna Kosubska i Aleksandra Piwnicka bezpotomne; z tych 1) Paweł leśniczy merecki, z Anną Krasieńką spłodził Krzysztofa ożenionego z Zofią Fronckiewiczówną (od niej Jan, Jerzy i Paweł). 2) Jerzy referendarz w ks. lit. *ster.* 3) Stanisław kanonik katedralny płocki. 4) Stefan pułkownik wojsk kor., z Maryanną Tryznianką miał dwóch synów: Stefana i Stanisława. Stefan stolnik lidzki, *Imo voto* z Brzostowską spłodził Antoniego chorążego czarniechowskiego (który z Teresą Jaruzelską, Wencysława chorążego bielskiego córką, spłodził Stanisława pułkownika *Cohortis Hastatae* ks. Czartoryskiego, Stefana rotmistrza JKM., Franciszka chorążego czarniechowskiego i córkę Annę *Imo voto* Karwowską, *2do voto* za Józefem Potockim podczaszym sądeckim) — i córkę N. *Imo voto* za Stanisławem Karwowskim, *2do voto* za Burzyńskim; *2do voto* miał Stefan stolnik lidzki za sobą Maryannę Mokrzecką. Stanisław, brat Stefana stolnika lidzkiego, starosta budowicki, z Teodora Masalską spłodził syna Franciszka pułkownika wojsk kor. bezdzietnego i córkę Konstancję Łażniewską starościankę promecką (ich córka Maryanna). 5) Felix pułkownik wojsk kor., z Jezierskiej miał syna Felicyana zakonnika i 6) Jan Zacharyasz z Otską miał synów: Franciszka i Walentego i córki: Annę i Zofią. *Dwiczewski.* — Helena za Franciszkiem Poniatowskim, ojcem Stanisława kasztelana krak. a dziadem Stanisława Augusta króla, zaślubiona 9 stycznia 1673 r., po śmierci męża wstąpiła do zakonu Wizytek w Warszawie. *Kras.* — Może tu należy Alexander (ur. 1825) współczesny pisarz i publicysta.

Niewier h. *Trąbki.* Niewier syn najmłodszy Grzegorza Ostyka, spłodził Marcina i Wojciecha Niewierów. Niewier Ostyk, tak się podpisał na pewnym przywileju 1499. *Niesiecki.*

Niewierski h. *Prus 2do,* w chełmińskim. N. trzymał niegdy brodnickie i golubskie starostwa, syn jego Stanisław oberster. Felix w w. pomorskim 1648. Zygmunt z Niewierza w kijowskim. N. porucznik Potockiego, bronił Kamieńca podolskiego od Kozaków. *Niesiecki.*

Niewierski h. *Radwan.* Antoni udowodnił szlachectwo w sądzie gr. halickim r. 1782.

*) Według *Dwiczewskiego* był to syn starszy Walentego pułkownika wojsk kor., a Stanisław młodszy bezpotomny.

Niewieściński h. *Przegonia,* w pomorskim. Maciej poseł na sejm z pomorskiego 1589. Mikołaj starosta tucholski, który potem starostwo to dobrowolnie oddał skarbowi, poseł na sejm 1607. Siostra jego *Imo voto* była za Bakowskim, *2do voto* za Werdą starostą nowskim. Jan na dworze królowej szwedzkiej, siostry rodzonyj Zygmunta III króla 1609. Fabian dworzanie król., poseł z pomorskiego i Jan 1648. N. miał za sobą Konarską, która potem poszła za Drangwitza. N. była za Samuelem Nahoreckim. N. miał za sobą Rembowską. Jerzy dobra swoje Obiezierz i Terkułki zamienił na Krampiewice z Jerzym Sartawskim. Stanisław kasztelan ełbląski 1695, deputat na trybunał kor. 1690. Brat jego Jan starosta mławski, poseł z pomorskiego na konwokację 1696, którego córka za Józefem Czapskim. Był i trzeci brat ich rodzony, mąż wojenny i rotmistrz odwazny. Stanisław Soc. Jesu w Kaliszu † 1715. N. sadowy malborski, Ludwik i Wojciech posłowie na sejm 1730. *Niesiecki.* — Józef dziekan krakowski, brat jego rodzony w Kujawach Antoni stolnik inowrocławski. W r. 1778 Antoni kanonik kujawski. Czy jeden z tych czy inny Antoni chorąży bydgoski. *Kras.*

Niewieski. Michał udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim r. 1783.

Niewieski h. *Nowina,* w sieradzkim wojew. *Niesiecki.*

Niewiesz h. *Pomian.* *Kurop. i Malach.*

Niewiński. *Kuropatn. i Malach.*

Niewodowski h. *Pilawa.* Dom starożytny, znany już od r. 1417; gniazdo jego dobra Niewodowo w ziemi wiskiej i jednej dzielnicy z Drozdowskimi. *Kap. Mil.*

Niewodowski h. *Suchekomnaty.* Dom dawny w ziemi łomżyńskiej, ukazuje się od r. 1510. *Kap. Mil.*

Niewodzki, obacz **Midzowski.**

Niewski h. *Jumosza.* *Kurop. i Malach.*

Niewstępowski. Dom starodawny, ukazuje się w aktach łomżyńskich od r. 1420. *Kap. Mil.*

Niezabitowski Kajetan. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Niezabitowski h. *Lubicz,* w lubelskim. Jakób mąż dzielny i na podziw wielki, tak dalece, że oko od oka u niego było na dwie dłoni, w Wołoszech, pod Zbarażem, pod Ozochowcami, w Inflancach pod Wielkimi Łukami i pod Pskowem sławny wojownik. Salomon 1614. Jan 1632. Aleksander Ludwik rotmistrz pancerny i kozackiej chorągwi 1658, potem kasztelan bełski r. 1674. Joanna za Jakóbem Teodorem Trembeckim podczaszym rzeczyckim, Stanisław w łączym 1674. Jadwiga i Teresa zakonnicę u Wszystkich s. we Lwowie. N. miał za sobą Zofię Szczucką, wdowę po Kochanowskim. Stanisław miał za sobą Mirską i z nią dwóch synów: Jana cześnika brzeskiego, od którego syn Bogusław kasztelan nowogrodzki, z Ottenhauzówny h. *Bończa* narodzony i Stefana, którego żona Bilewiczówna. N. miał za sobą Teofilę Grochowską, wdowę po Stefanie Sumińskim, z tej syn Antoni w zakonie kaznodziejskim i dwie córki: Konstancja Zaboklicka i Jadwiga Więckowska. N. pojął Annę Gruzewską podkomorzanekę żmudzka, wdowę po Oborskim Rafale staroście horbowkim. Franciszka zakonnicę św. Dominika we Lwowie. To *Niesiecki.* — Dokładniejsza o tej rodzinie wiadomość podajemy tu w części z *Bobrowicza* (*Nies.* lipskie wyd.), w części z własnych naszych notat i z prywatnej informacji. Piotr Pieniek Niezabitowski 1507 miał za sobą Petronelę Gurską h. *Pobóg,* córkę Marcina z Gury około Lublina i Katarzynę z Sobieską h. *Rawicz,* córką Jana i Elżbiety Biegańskiej h. *Prawdzic* (ta Biegańska była *2do voto* za Lubienieckim), powiła syna Łukasza Mikołaja cześnika żytomierskiego, który pojął za żonę Maryannę Orzechowską, córkę Mikołaja i Alexandry Głębockiej, z której zostało synów dwóch: 1) Alexander cześnik żytomierski i 2) Józef podsedek latyczowski r. 1769, członek Stanów gal. 1782, ten z Joanną Zaleską zostawił synów: a) Łukasza ożenionego z Zofią Drohojowską sędzianką z przemyską (ich syn Marian kontroler urzędu podatkowego, umarł 1877 zostawiwszy z Teofilą Zaleską syna Antoniego doktora praw), b) Karola (Michała) ożenionego z Karoliną Izdebską (ich dzieci: Talia, znana poetka za Edmundem hr. Dzieduszyckim i Kwiryn dziedzic dóbr Płuhów w pow. zloczewskim, oficer 3go pułku ułanów wojsk polsk., kawaler złotego krzyża wojskowego, po którym z Maryanną bar. Błazowską i c) Jana członka Stanów gal. 1817, ożenionego z Anną Żurakowską, córką Jędrzeja i Czarnieckiej podczaszanki żydaczewskiej, z której zostało ośmioro dzieci: 1) Józef ożeniony z Antoniną, córką Onufrego Malczewskiego h. *Tarnawa* i Joanny Romanowskiej. 2) Franciszek deputat Stanów galic., z Ludwiką Ostaszewską, córką Kazimierza, miał syna Włodzimierza dziedzica dóbr Uherce w pow. grodeckim, który z Kazimirą hr. Bade-

nianka ma syna Stanisława i córek dwie: Helenę za Bronisławem Horodyskim i Jadwigę za Augustem Stojowskim. 3) Jan Jakób (1837) dziedzic dóbr Butyny i Przystanie (w żółkiewsk.), członek Stanów galic. 1830, ożeniony z Ludwiką hr. Dunin-Borkowską. 4) Napoleon. 5) Julianna za Drogomirem Wojczyńskim. 6) Emilia za Hondorfem. 7) Antonina za Ludwikiem Skarbkim Borowskim i 8) Ludwika. — Z linii w Litwie kwitnącej, Stefan major 13go pułku ułanów wojsk polsk., kawaler złotego krzyża, marszałek szlachty gub. grodzieńskiej, miał za sobą Celinę Biszping, z której dwie córki: Marya za Rodrygiem hr. Potockim i Elżbieta za Augustem Ostrowskim h. Korab. Brat stryjeczny powyższego Stefana — Hieronim (prędzej może Maxymilian, który był majorem 3go pułku strzelców konnych r. 1830), umarł r. 1880 w Paryżu, zostawiwszy synów dwóch: Ludwika ożenionego z N. Lebeau i Oskara. Do linii litewskiej należy Kajetan magister prawa, starszy cenzor w król. polsk., znany autor. — Summaryusz kwerendy z akt lwowskich wspomina pod r. 1722 Samuela syna Marcina i Zofii Bobowskiej; tegoż Samuela bracia rodzeni Krzysztof i Kazimierz. Pod r. 1642 *Prot.* 226 pag. 2405 Jan i Ludwik Niezabitowscy. — Na elekcyę króla Stanisława Augusta pisali się z wojew. nowogrodzkiego: Jan poseł tegoż województwa (tenże czy inny Jan był chorążym nowogrodzkim 1769) i Teodor kasztelan nowogrodzki (z tym tytułem wypisany w *Pietrusk. Elekt.*)

Niezacki, piszą się z Niezaczy. N. mąż sławny, tego córka za Kasprem Stanisławskim h. *Pilawa* stolnikiem sandomierskim. *Nies.*

Niezdrowski h. *Jastrzębiec*, piszą się z Niezdroda, z tych Mikołaj miał za sobą Zofią Wyganowską h. *Lodzia*, z której córka Barbara za Adamem Franciszkiem Złotnickim. *Nies.*

Niezdziński, w mazowieckim. Stanisław 1569 sędzia z wyszogrodzki, poseł na sejm lubelski, podpisał unią Litwy z Koroną. *Nies.*

Nieźlubowicz Tukalski, z pińskiego podpisał elekcyę króla Jana Kazimierza, to pisze *Małachowski*, ale u *Pietruskiego* niema o nim śladu.

Nieznanowski, w sandomierskim. Sebastyan mąż wojenny, syn jego Jan dworsko służył u Barbary kardynała. Jan 1632. Katarzyna za Mikołajem Borowskim. Piszą się z Nieznanowic. *Nies.*

Nieznański. O tych nie pisze *Niesiecki*; atoli N. Nieznański podpisał z woj. sieradzkiego elekcyę króla Stanisława Augusta. *Zychliński (roczn. I str. 124)* pisze, iż Nieznańscy są herbu *Topór* i że jeden z nich był szambelanem króla Stanisława Augusta, a po rozbiore Polski senatorem, córka zaś jego Monika wyszła za Tytusa hr. Lasockiego.

Niezwójewski h. *Hotobok*, w sandomierskim. Piotr w krakowskim 1632. Stefan w wołyńskim 1648. Mateusz z Sroczkowa 1561. *Nies.* — W r. 1778 Józef łowczy żytomierski. *Kras.*

Nieżychowski h. *Pomian*, w Wielkopolsce. Piotr za Jana Kazimierza króla Szwedom dał się do brze w znaki; córka jego Alexandra za Prokopem Lipskim kasztelanem rogozińskim. N. miał za sobą Annę Marszewską. *Niesiecki*. — Franciszek kanclerz katedralny krakowski. Ignacy podkomorzy wschowski. *Kras.* — Zygmunt Nieżychowski oberstlejtant wojsk koronnych, miał za żonę Jadwigę Szaniecką, z której syn Michał i córka Ewa zamężna Zbijewska, biorą spadek od Sezanieckich 1784. Katarzyna Nieżychowska za Janem Tworzyńskim. Zofia córka Kazimierza i Jadwigi Kierskiej, wnuka Józefa i Alberty Lipskiej, prawnuka Jana i Franciszki Kościelskiej, poślubiła w r. 1876 Adama Kościelskiego.

Nikitynicz *Zdanowicz* h. *Korybut*. Patrz pod *Zdanowiczami*.

Niklewicz. Augustyn (był potem wiceprezydentem oświecimskim), Wojciech (ten rejentem z zatorsk.) i Józef bracia *nobil. non praec. scart.* r. 1768. *Kras.* i *Małach.*

Nikorowicz herb: Tarcz w poprzek rozdzielona, pole srebrne i niebieskie; na podziale leży kotwica, której połowa niebieska na srebrnym polu, druga zaś srebrna na niebieskim polu. Nad tarczą dwa hełmy, na jednym z tych kotwica, na drugim ręka w zbroi z mieczem do cięcia zaniesionym. Tak go opisuje *ks. Barcz.*

Nikorowicz. Grzegorz prezes sądu wekslowego, członek Stanów galic., wyniesiony do stanu szlacheckiego przez cesarza Józefa II w r. 1781 i z tej zasady potomstwo jego wpisane w poczet szlachty galicyjskiej.

Nikorowicz h. *wł.* Familia ormiańska, z której wielu było ludzi zasłużonych. *Poczet szl. gal. i buk.* 1857.

Nikuła. *Nobil.* w konst. r. 1775 fol. 148. *Małach.*

Ninicki, w liwskiej ziemi. Jan cześnik liwski 1616. *Niesiecki.*

Ninieński h. *Leliwa*, w Wielkopolsce, ale i Nałęczów tamże nasi autorowie kładą. *Niesiecki.*

Ninieński h. *Nałęcz*, w Wielkopolsce, jedneje dzielnicy z Łoweckimi, z kąd się też drudzy już Łoweckimi już Ninieńskimi pisali. Wojciech archipresbiter w Krakowie u Panny Maryi, kanonik krakowski 1568 i oficyał, † 1583. Do tych może należą: Niniewski z Niniowa i Nieniewscy z Pannowa, których 1500 wspominają *Acta Castr.* Piotr w kaliskim 1648. N. podsędek smoleński, deputat na trybunał litewski 1723. *Niesiecki.*

Ninkowski, w sandomierskim. Jan sędzia kapturowy radomski 1632. *Niesiecki.*

Nłowski h. *Junosza*, w ruskiem wojaw. *Niesiecki.*

Niski h. *Dołęga*, w ziemi ciechanowskiej. Kasper z *Niskiego* w r. 1749 dobra Obiedzino Suwały, a Jan burgrabia gr. ciechanowski, w r. 1757 dobra Wierzbowo — dziedziczyli. (*Herb. rodz. szl.* 1853) — Tadeusz syn Antoniego, Jacenty i Józef synowie Józefa, Mikołaj syn Stanisława i Jan syn Tomasa — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Niskiewicz. Jan udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim r. 1782.

Niszczycycki h. *Prawdziec*, w belzkim i plockim. Paweł wojewoda i starosta plocki 1380, tak się w myślistwie kochający, że za parę ogarów dwie wsie książętom mazowieckim puścił, Kopystki i Małwice. Jędrzej wojewoda plocki 1460, syn jego Jędrzej wojewoda belzki 1480. Pascho wojewoda plocki, którego córkę pojął w małżeństwo Jan książę mazowiecki. Jędrzej wojewoda plocki 1517, temu Oporowska h. *Sulima* powiła pięciu synów: 1) Mikołaja wojewodę belzkiego i starostę (który tylko cztery córki zostawił: Grabowiecką starostę mławską, Sempelborską podczasynę łączyczką, Sienieńską i Kosobudzką), 2) Bartłomieja kanclerza plockiego, kanonika gnieźnieńsk. † 1557, 3) Jana, którego z Małgorzaty Sierpskiej wojewodzianki rawskiej, dwie córki: Kłoczewska kasztelanowa zawichojska (potem poszła za Gostomskiego wojewodzica rawsk.) i Piekarska podkomorzyna brzeska kujawska, 4) Piotra kasztelana potem wojewodę belzkiego, ten od króla Augusta I jeździł w legacyi do Baru, miał za sobą Annę Magerównę h. *Szeliga*, z której córka Elżbieta za Marcinem Łaszczem Tuczampskim, (Katarzyna wojewodzianka belzka za Węgierskim) i 5) Krzysztofa starostę ciechanowskiego i prasnyńskiego, który wziął potem kasztelanią raciązką, a dalej województwo belzkie, pisał się na Uhnowie (tych pięciu braci liczy *Paprz.*, atoli *Zaliwski* tego Krzysztofa wojewodę belzkiego i drugiego Stanisława chce mieć synami Piotra kasztelana belzkiego czyli plockiego i córkę Annę, z Gruszczyńskiej spłodzoną, za Januszem Belzeckim chorążym belzkim), miał ten Krzysztof za sobą *Imo voto* Kosobudzką kasztelanę liwską, *2do voto* Dębowską, z pierwszej było to potomstwo: Piotr starosta ciechanowski, który spłodził Jędrzeja chorążego wyszogrodzkiego i córkę Maryannę Izbińską — i Zygmunt opata tyńieckiego. Zygmunt starosta prasnyński, poseł na różne sejmy, deputat i marszałek trybunału, pod Chocim dwie chorągwie swoim kosztem wystawił, żona jego Zofia Lipska, z tej córka Anna za Janem Gorajskim dziedzicem na Łaszczowie i syn Adam chorąży wyszogrodzki 1632, który z Agnieszki Czarskiej spłodził córkę Maryannę Łosiową. Trzeci syn Jan, czwarty Jędrzej. O Elżbiecie wojewodziance belzkiej pisze *Okolski* pod herbem Szaszor, że była za Janem Bardzkim. Z Dębowskiej było dwóch synów: Stefan i Paweł (ale o Pawle *Zaliwski in Quadriga Leonum* pisze, że był z Katarzyny Kuczyńskiej urodzony). Z tych Stefan rotmistrz sławny, tego trzy się córki zostały: Ewa Kani-gowska, Konstancya Wilkanowska i Jadwiga *Imo voto* Łysakowska, *2do voto* Ciesielska. Paweł brat Stefana, kasztelan sierpski, deputat na trybunał radomski, † 1627; na wojnę pruską dwie okryte chorągwie wystawił, z których jedna była lekka, druga usarska; żona jego Leonora Eulalia Radziejowska wojewodzianka łączyczka, z której dwóch synów: Krzysztof mąż rycerski (temu Katarzyna Łysakowska powiła Stefana chorążego belzkiego, ten z Krystyną, Piotra Szyszkowskiego kasztelana wojnickiego córką, zył *sterilis*) i Stanisław, który z Jadwigą Sokolowską spłodził Pawła, Annę i Konstancję. Paweł z Radzanowa na Niszczycach (tak się piszą, bo z Radzanowskimi jednej są dzielnicy), kasztelan plocki, syn jego Jan deputat na trybunał kor. 1712, córka za Józefem Jarzyną wojskim rawskim. Krom tych kwitnęli jeszcze: Zygmunt, który pod Sokalem ranił, brat jego także zabity. Krzysztof Karol archidyakon plocki 1620 i kanonik gnieźnieński. N. podkomorzy plocki, miał za sobą Dorotę Karczewską pisarzównę z czerską, N. kasztelan raciązki Marcyannę Iwańską stolnikównę łączyczką. *Nies.* — W r. 1778 Józef stolnik zawszkryński. Antoni chorąży sierpski. *Kras.* — Kasztelana raciązkiego syn Stanisław na *Radzanowie* podpisał elekcyę króla Stanisława Augusta z woj. plockiego.

Niszkwicz h. *Kownia*. *Małachowski.*

Nitostawski h. *Dołęga*. Zygmunt z Barbarą Jasińską spłodził Pawła burgrabiego winnickiego, fundatora kościoła OO. Trynitarzów w Stanisławowie, tego córka Franciszka za Janem Rości-szewskim sędzią gr. kijowskim, syn zaś Franciszek Xawier łowczy chełmski, sędzia gr. kijowski, miał za sobą Elżbietę Kunicką, z której potomstwo: Antoni, Józef, Łukasz, Katarzyna i Urszula. *Niesiecki.* — Franciszka łowczego chełmskiego sędziego gr. i podwojewodę kijowskiego 1747 i Elżbiety Kunickiej córki: jedna Joanna wyszła za Antoniego Pruszyńskiego (*geneal. Jelowickich*), druga N. za Szczeniowskiego starostę traktamirowskiego. *Kras.*

Nitowski h. *Lubicz*. Henryk syn Dominika, *Spis szl. kr. polsk.* 1851.

Niwicki h. *Korcza*. Cypryan udowodnił szlachectwo w sądzie gr. sandeckim r. 1782.

Niwicki h. *Rogala*. Wacław miał za sobą Teodorę Ławską podstolankę wiską. Hieronim 1632. Konstancy cześnik starodubowski, żona jego Agnieszka Zaborowska stolnikówna inowrocławska,

z której córka Maryanna i syn Wojciech Franciszek. N. podczaszy trocki, którego dwie się tylko córki zostały, ostatnie z tego domu. *Niesiecki*.

Niwicki h. *Zadora*. Jan z Niwisk skarbnik czerski 1525. Maciej proboszcz tyczyński 1661, umarł 1684 kanonikiem jarosławskim. Swentosław Zygmunt w zakonie Soc. Jesu † 1700. *Niesiecki*.

Niwiński h. *Paprzyca*. Dom starożytny w ziemi bielskiej, gdzie gniazdo jego dobra Niwino, ukazuje się w aktach gr. brańskich od r. 1545. (*Kop. Mł.*) — Temi czasy udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.: Jan syn Daniela, Jacenty syn Michała, Gabryel syn Józefa, Antoni syn Piotra, Adam syn Kazimierza, Jan i Teofil synowie Józefa, Władysław syn Jana i Władysław syn Wilhelma, *Spis szl. król. polsk. 1851-54*; zaś Józef (ale niewiadomo nam jakiego herbu) udowodnił szlachectwo w sądzie gr. halickim r. 1782.

Niwiński h. *Półkozic*. Józef, Tomasz i Symplicyusz udow. szlachectwo w wydziale Stanów gal. 1810.

Nizielski. Józef udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim r. 1782.

Nizielski nobilitowany konstyt. lit. r. 1764 fol. 55.

Nizowski. Antoni i Konrad syn Antoniego. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Niżyński. *Kurop. i Malach*.

Niżyński h. *Godziemba*. Franciszek w r. 1728 dziedziczył dobra Skłodwy i Godlewo-Olszewo w pow. brańskim. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Franciszek syn Kazimierza. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Nogalski h. *Prus Śtio*, z tą odmianą, że w helmie tylko trzy pióra strusie kładą. *Niesiecki*.

Niwiński h. *Grzymała*. Piotr syn Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1854*.

Nojszewski h. *Brodzio*. Adam w r. 1786 skarbnik horodelski. *Herb. rodz. szl. 1853*.

Nomkowski. Jan wymieniony w *Metr. kor.* jako nobilitowany r. 1592. *Czacki*.

Noniewicz. Marcin w trockiem. Eliasz w lidzkim 1674. Kazimierz i Stefan 1700 *Niesiecki*. — W r. 1778 Roman sędzia gr. lidzki. Anna z Jankowskiej urodzona za Bernardem Milickim. *Kras*.

Nonnarti. Piotr i Stanisław wymienieni w *Metr. kor.* jako nobilitowani r. 1552. *Czacki*.

Nonkuński. *Kurop. i Malach*.

Noreyko z *Ramonta*. Franciszek z ks. żmudzkiego podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta. Ten sam czy inny Franciszek był podług *Kras*. regentem z. rosięńskim r. 1778.

Norniecki h. *wł.*, który jest niby litera H, na której pasie jest jak lilia rozdarta. W ks. litewskim gnieździ się ta familia, z tych Hrehory Saczkowicz dziedzic dóbr Hrycewicz, miał synów dwóch, jednego Fedkumbryka, którego żona Swetochna, drugiego Petryszczewicza, ten spłodził Packa, którego synów pięciu: Piotr, Iwan, Stefan, Rycer i Stoma; żona jego Teodora Bulharynowna, z której syn Eustachi z Oszczewskiej zostawił córkę Alexandrę i synów dwóch: Stefana i Benedykta. temu Zacharzewska powiła syna Eustachiego, którego z Ludwiki Komarówny było synów czterech: Jan mąż rycerski, Mateusz mostowniczy oszmiański (którego córki: Eleonora, Anna, Franciszka i Teresa i synów trzech: Augustyn, Ignacy regent gr. oszmiański i Benedykt w stanie duchownym), Kazimierz podstoli oszmiański, żona jego Zofia Gudwilowiczówna (z tej potomstwo: Apolonia Polańska, Eufrozyna *Imo voto* Kościna, *2do voto* Szujka, Dominik kanonik smoleński, pleban wiśniewski, Józef oboźny brzeski, którego żona Marcella Jodziewiczówna, Antoni pisarz smoleński, żona Elżbieta Zuchorska) i Bogusław strażnik miński, porucznik petyhorski, żona jego Anna Biegańska, z której córka Teresa Chomska wojska starodubowska i synów trzech: Jan starosta radziejski, Józef i Antoni, tego żona Rozalia Sielicka podwojewódzianka witebska. Herb się ich zowie Stoma, przydomki zaś ich: Petryszczewicz, Packiewicz. To *Niesiecki*. — Jan chorąży połocki w r. 1788. *Krasicki*.

Norwid h. *Topór*. Ludwik syn Jana udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. *Malach*. kładzie ich w powiecie rzeczyckim itd.

Norwiłło. *Kurop. i Malach*.

Nos h. *Topór*. Jerzy 1414 starosta drohicki i mielnicki, od Witolda księcia litewskiego w Pleszkowie komendę wziął, a w r. 1432 hetmanił wojsku litewskiemu sprzyjającemu Świdrygiellowi. Jan był w okazyi pod Koronowem 1410. Są i Nossowscy. *Niesiecki*.

Nosac, *nobil.* w konst. r. 1659 fol. 57. *Malach*.

Nosadyni h. *wł.* Ci z Wenecyi za króla Michała do Polski przyszedli, a na sejmie 1673 indygenat otrzymał Antoni Nosadyni, ojczyźnie dobrze zasłużony, którego dwóch synów było: Tomasz młodo zmarły i Jan chorąży łatyeczowski, któremu Konstancya Siekierzynska córka powiła Wiktorą Dobraczynską sędzią gr. krasnostawską i synów dwóch: Józefa młodo zmarłego i Antoniego łowczego urzędowskiego, którego z Barbary Rosnowskiej zostaje potomstwo. Balcer, rodem Wenet, biskup węgierski w Dalmacyi, † 1722. *Niesiecki*. — W r. 1778 Antoni Nosadyni podczaszy urzędowski. *Krasicki*.

Nosalski, w bractawskim, kijowskim i w Wielkopolsce. *Malach*.

Nosarzowski h. *Dołęga*, w plockiem. Krzysztof kanonik krakowski, kantor wiślicki, † 1633. Mikołaja mężstwo sławi *Konstyt.* 1638. Stanisław w zakonie Soc. Jesu † w Orsie 1645. Wojciech, Paweł, Tomasz 1674 w plockiem. *Nies*. — Tenże dom z woj. plockiego przeniósł się w ziemię ciechanowską, z których Michał Józef sędzia gr. ciechanowski, był konsyliarzem konfederacyi tejże ziemi w r. 1734 Jan i Stanisław. Józef stolnik i poseł z z. ciechanowskiej, na elekcyą Stanisława Augusta króla, na którą także pisali się z tejże ziemi Antoni sędzia z ciechan. i Maciej sędzia z ciechanowski, kapitan regimentu lanowego Jan sędzia z ciechanowski posłował z tejże ziemi na sejm walny warszawski w r. 1788. Antoni syn Andrzeja i Elżbiety Szydłowskiej, dziedzic na *Submierzu* z przyl., rotmistrz kawalerii narodowej, który kosztem swoim 1788 chorągiew wystawił, z Franciszką Jackowską miał synów trzech: Adama, Juliana, Augusta i córki: Antoninę i Joannę. To *Wieladko*. — Wojciech w r. 1690 burgrabia gr. plocki. Jan na *Krzyszowłodze Wielkiej*, sędzia z ciechanowski, w r. 1788 poseł na sejm z tejże ziemi. (*Herb. rodz. szl. 1853*). Ignacy i Józef synowie Jana, Leopold i Michał synowie Jana (z Dukli), Wiktor i Edmund synowie Kajetana — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. — Obacz *Dodatek*.

Nosok Smieciński h. *Slepouwon*. Dom starożytny w ziemi bielskiej, gdzie gniazdo jego Noski Śmietna. *Kap. Mł.*

Nosowicz. *Kurop. i Malach*.

Nosielski h. *Prawdzie*, w z. zakroczymskiej. Ci są wlaśni Radzanowscy, ale gdy Jakób Radzanowski w r. 1386 Nosielska dostał, od tych dóbr Nosielskim nazwany. Bywali zaś z tego domu według *Papr.* kasztelanowie ciechanowscy i inni różni urzędnicy ziemscy. Marcin Samuel sędzia z. zakroczymski 1648. *Niesiecki*.

Noskowski h. *Gryf*. Łukasz, któremu nagrobek wystawił w Krakowie brat jego rodzony Jan w r. 1632, gdzie są herby Gryf, Korwin, Gozdawa i Nałęcz. *Niesiecki*.

Noskowski h. *Łada*, w mazowieckiem dom starożytny. Mieczko albo Mieczysław z Trąbek chorąży zakroczymski w r. 1442, zostawił trzech synów: Waclawa, Jana i Mikołaja i córkę Annę za Dobrogostem Nowodworskim de Nowodwor kasztelanem warszawskim. Waclaw (bo druzdy jego bracia młodo pomarli) księżętom mazowieckim dobrze zasłużony, 1480, zostawił czterech synów: Jana, Mikołaja, Waclawa i Piotra; tych braci dział jest *in Actis Zakrocim.* 1484, z których Mikołajowi dostał się Nosków, Piotrowi Trąbki, druzdy bracia na tychże Trąbkach drugiej połowie udział wzięli. Z tych Piotr Noskowski albo Trąbski spłacił braci swoich z Trąbek, miał synów: Mikołaja i Pawła i córkę Elżbietę. Paweł był kanonikiem i archidykanem warszawskim, podkanclerzem książąt mazowieckich, kaplicę w Warszawie przy Farze wystawił. Mikołaj brat jego, sędzia zakroczymski 1540, córek jego było trzy: Małgorzata Radzimińska, Anna Sobiegurska i Dorota Modzelewska, synowie dwaj: Wojciech i Floryan, tego z Anny Leszczyńskiej córka Wichorowska pisarzowa ciechanowska, druga Święcicka i syn Jędrzej biskup plocki, umarł 1567 wieku swego 75. Wojciech, drugi syn Mikołaja, brat Jędrzeja, któremu części swojej na Trąbkach ustąpił. Piotr trzeci brat, wojski ciechanowski, którego synowie: Floryan i Jędrzej. Z tych Floryan starosta ciechanowski, pod Obertynem z hetmanem Tarnowskim Tatarów zwyciężko gromił, z Katarzyny, Spytka Tarnowskiego wojewody sandomierskiego córki, spłodził Adryana i Pawła. Adryana męża rycerskiego w ekspedycjach moskiewskich, z Zofii Włostowskiej syn Adam chorąży gostyński, w którego dobrach, Pieczyńska nazwanych, skład soli naznaczyla *Konstyt.* 1623, umarł kasztelanem gostyńskim, zostawiwszy córkę Annę za Stanisławem Ciolkim starostą radomskim i synów dwóch: Jana i Franciszka. Paweł, brat Floryana, poseł na sejm 1627, starosta łomżyński 1633, z Teofili Tarłówny z Laszek (miał tenże zdaje się drugą żoną Barbarę Kosobudzką wojewodzianką mazowiecką) miał dwóch synów: Stanisława dworzanią królewską (żona jego Kretkowska wojewodzianka brzeska kujawska) i Pawła i córki: Zofią Janową Trzcinięskiemu podkomorzemu sochacz., Teofilę Podlodowskiemu z Przytyka zaślubione. Jędrzej, brat Floryana starosty ciechan., starosta rożański, makowski i stanisławowski, tego uczynność ku ojczyźnie sławi list Stefana króla, kiedy sumy, których na potrzebę Rzeczypospolitej pożyczyl był niegdyś Jędrzej biskup plocki, na siebie złane, darował; wspomina i *Konstyt.* 1590, że w pięćkroćstotysięcy w z. makowskiej dobra trzymał; miał za sobą Annę z Szczekarzewic Tarłównę chorążankę sandomierską, która mu powiła czterech synów: Jana, Stanisława, Adama i Jędrzeja, ale trzej z tych młodo pomarli, jeden tylko potomstwo zostawił. Adam podkomorzy lubelski, starosta makowski, szpital na ubogich w starostwie makowskim fundował, sumę na Trąbkach dobrach swoich dziedzicznych do niego zapisawszy; z Zofią Firlejówną podskarbianką w. kor. miał cztery córki: Zofią Gniewoszewą chorążynę lubelską, Annę za Alexandrem Kopciem, trzecią w zakonie s. Brygity i czwartą Barbarę, synów zaś dwóch: Jana Karola starostę dobrzyńskiego, który jeździł z drugim po Cecylią Renatę królową polską, † około r. 1656, miał za sobą Katarzynę Gorajską h. *Korczak*, z której syn Adam młodo bardzo umarł, córka się została, bodaj nie Anna za Mikołajem Firlejem starostą

lubelskim. Adam Kazimierz starosta dobrzyński, brat Jana, pojął był Joannę Krasieńską wojewodziankę plocką, ale dzieci z niej pomarły, umarł 1657. N. za Jakóbem Kosobudzkiem chorążym plockim 1578. N. starosta chełmski miał za sobą Barbarę Krasieńską kasztelanę plocką Marcin z Anną Konstancją Opacką wojewodzianką derpską. To *Niesiecki*. — Józef ze *Srzeńska* Noskowski syn Józefa, udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. — Podług *Bobrowicza* (tom X *Nies.* wyd. lipskie) Józef ten (ur. 1802) był synem Józefa (ur. 1754) i Julianny Sierżputowskiej, wnukiem Wawrzyńca Walentego (ur. 1708) i Katarzyny, prawnikiem Józefa i Maryanny, praprawnikiem Alexandra Franciszka i Anny z *Mieroszewic*, prapraprawnikiem Jana, praprapraprawnikiem Marcina dziedzica na *Srzeńsku* i Konstancji Opackiej, tego zaś Marcina ojciec — Paweł był starostą łomżyńskim, o którym wyżej pisze *Niesiecki*.

Noskowski h. *Rawicz*. Jędrzej opat tyński. *Niesiecki*.

Noskowski h. *Zaręba*, w Wielkopolsce. Z tych jeden w halickiej ziemi osiadł. Maciej burgrabia kałiski 1513. *Niesiecki*.

Nosowicz, w poznańskim itd. *Kurop.* i *Malach*. — Jan, Joachim i Stanisław udowodnili szlachectwo w wydziale Stanów gal. 1791-1793.

Nowacz Drzewiecki za dawnego szlachca uznany r. 1768. *Kras.* i *Malach*. Obacz Jackowski.

Nowacki h. *Ogończyk*. (*Malach*). — Mikołaj syn Andrzeja udowodnił szlachectwo w Her. kr. p.

Nowacki h. *wł.* Frydryk syn Franciszka i Ludomir syn Frydryka. *Spis szl. król. polsk. 1851-54*.

Nowaczyński h. *Przyjaciel*. Mikołaj, Stanisław, Ignacy i Józef udowodnili szlachectwo w wydziale Stanów galic. r. 1792.

Nowakowski. Franciszek, radca sądu krajowego, otrzymał dla siebie i swoich synów Augusta i Stanisława przyznanie w r. 1869 w Austrii staropolskiego szlachectwa.

Nowakowski. Jan *nobilit.* konstyt. litewska r. 1764 fol. 55.

Nowakowski h. *Cholewa*. Walenty subdelegat gr. biecki, udowodnił szlachectwo w sądzie gr. sandomierskim r. 1782.

Nowakowski h. *Krocysz*. Stanisław i Leon synowie Tomasza, Edward i Ksawery synowie Stanisława. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Nowakowski h. *Sas*. Wojciech udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim r. 1782.

Nowakowski h. *Slepowron*. *Malach*.

Nowakowski h. *Trzy księżycy*. Stanisław adwokat i Leon udowodnili staropolskie szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782 i w wydziale Stanów gal. 1787. Po Stanisławie (ale innym) z Heleny Trembeckiej został syn Mieczysław dziedzic dóbr Stasin (w brodzkim), któremu Helena Korzeniowska powiła syna Stanisława — i córka Wanda z Głubiczem Zaleskim Brat dopiero co wymienionego Stanisława — Józef podporucznik wojsk polsk., kawaler złotego krzyża, wstąpił w stan duchowny i jest obecnie opatem żółkiewskim, prałatem domowym ojca św. — Są tego herbu i w królestwie polsk., z tych Franciszek syn Franciszka udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Nowakowski h. *wł.* Franciszek syn Wojciecha i Tomasz syn Daniela. *Spis szl. kr. p. 1851*.

Nowakowski h. *Złota rzeka*. Seweryn syn Jana i Jan syn Seweryna. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Nowasz. *Indig.* w konst. r. 1658 fol. 48. *Malach*.

Nowicki. *Nobil.* w konst. r. 1764. *Malach*.

Nowicki. *Nobil. non praec. scart.* w konst. r. 1758. *Malach*. — Jan metrykant koronny; syn jego Alexander r. 1778 kanonik kat. warsz. *Krasicki*.

Nowicki. Wincenty, Antoni, Antoni i Alexy. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Nowicki h. *Lubiec*. Wincenty syn Antoniego, Konstancy i Michał synowie Wincentego, Seweryn i Stanisław synowie Józefa. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Nowicki h. *Ostki*. Rudolf i Jan synowie Łukasza. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Nowicki h. *Poraj*, w ziemi sanockiej. Piotr 1692. Jerzy miał za sobą Helenę, Daniell Kleczkowskiego córkę. *Niesiecki*. — Franciszek i Józef synowie Stanisława, Michał syn Jana, Franciszek syn Józefa, Jan syn Michała i Maurycy syn Ignacego — udowodnili szlachectwo w Heroldyi kr. polsk. przed r. 1851.

Nowicki h. *Rogala*. Klemens, Ludwik, Józef i Jan synowie Mikołaja i Ignacy syn Wojciecha. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Nowicki h. *wł.* (ale według *Kojal. MS* powinny być trzy gwiazdy między ośkami), w wojew. wileńskim, w lidzkiej ziemi dobra Kurejszowczyzna od lat trzechset trzymali. Z tych Bogdan Czarnym nazwany, doświadczony żołnierz. Hieronim sekretarz Zygmunta Augusta. Prokop za Zygmuntem III rotmistrz sławny, wziął w zasługach Rozlucz wieś pod Samborem, syn jego z Cieszkowskiej Wojciech w ślady ojcowskie wstępując, wojskowo długo traktował, z Szujszewską, podobno z Szujską, spłodził syna Mikołaja, ten z Eufrozyną Horodyjską żył bezpotomnie, Michał Siela sędzia gr. kijowski, zostawił potomstwo. Zacharyasz do wieku swego osmdziesiątego żołnierz

z Chodkiewiczem Karolem, osiadł na Żmudzi, a pojawiwszy córkę Bazylego Kaluszkowskiego, miał z niej potomstwo. Piotr, stryjeczny Prokopa, sędzia gr. lidzki, synowie jego: Krzysztof, który zginął pod Chocimem i Jędrzej mąż rycerski, którego syn Mikołaj. Teodor cześnik lidzki, porucznik chorągwi kozackiej Chaleckiego strażnika litewskiego, miał za sobą *Imo voto* Tyszkiewiczównę, *2do voto* Olszewską, z których miał kilku synów. Tomasz cześnik lidzki, Kazimierz podczaszy rzeczycki 1674. Jan i Paweł w trockiem 1632. Justyna zakonnica św. Brygity w Łucku 1702. Michał skarbnik miński, którego syn Jan Antoni skarbnik chełmski i sędzia kapturowy 1733, żona jego Wereszczakówna. Enstachy i Władysław 1700. *Niesiecki*. — W r. 1778 Karol regent grodzki buski. Józef regent gran. wilkomierski. W r. 1788 Stanisław cześnik chełmski. Felix łowczy. *Krasicki*.

Nowicki h. *wł. z odmianą*. Stanisław i Michał synowie Stanisława, Józefa córka tegoż Stanisława i Władysław syn Szymona. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Nowicki herb, patrz *Neuman*.

Nowikiewicz z *Nowików*, Bazyli udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim r. 1782.

Nowiewski h. *Jastrzębiec*, w ruskiem wojew. *Niesiecki*.

Nowina h. *wł.* Do tego herbu należał Swentosław kasztelan krakowski, Kazimierza Sprawiedliwego konsyliarz, wieś Chyczą klasztorowi miechowskiemu wieczną darowizną zapisał, (był podobno pokrewny matki s. Stanisława biskupa). Bernard zakonu kaznodziejskiego, kandydat na biskupstwo plockie w r. 1359 wszakże się na niem nie utrzymał. *Niesiecki*.

Nowiński. Marcin *nobil. praec. scart.* r. 1790. *Malach*.

Nowiński h. *Nowina*. *Malach*.

Nowiszewski, w ziemi mielniekiej. Wojciech 1674. Zofia zakonnica u Wszystkich świętych we Lwowie. *Niesiecki*.

Nowodworski h. *Nalecz*. Jedną ich z Leżeńskimi dzielnicą, ale od dóbr Nowodwora Nowodworskimi nazwani; zdawna w mazowieckiem księstwie kwitnęli. Z tych Dobrogost syn Tomisława, którego zwano Wydryzoko dla czerwoności oczu jego, *Decretorum Doctor* arcybiskup poznański 1382, Annę Cylejską królową koronował 1402. Dobrogost z Nowogodworu kasztelan warszawski 1436, miał za sobą Annę Noskowską chorążankę zakrocimską. Jan podkomorzy nurski, deputat z podolskiego na trybunał kor. 1616. Grzegorz sędzia z tucholski, syn jego Jerzy Wojciech mąż waleczny. Brat Grzegorza Bartłomiej kawaler Maltański, harcerzów królewskich kapitan, sławny wojownik; w nagrodę krwawych zasług król Zygmunt III w Wilnie łańcuch na niego złoty włożył, miecz mu starowiecki ale osobiwszy oddał, niektóre dobra puścił, komendantem poznańskim ogłosił; umarł r. 1623 w Warszawie; na pogrzebie jego miał mowę Jakób Sobieski, ojciec Jana III. Adam biskup poznański † 1634. Jan kasztelan raciański 1640. Mikołaj w sandomierskiem 1648. Piotr, Michał, Hieronim, Zacharyasz, Kazimierz w mińskiem. N. miał za sobą Biejkowską. Wojciech łowczy rozański 1674. Maryanna za Janem Kobylnickim. Felicyan w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki*. — W r. 1778 Adam podstoli rozański. *Kras.* — Franciszek syn Jana, Karol i Wincenty synowie Ignacego i Hiacenta córka tegoż Ignacego, zameżna Kozłowska — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. Są Nowodworscy i w Galicyi, z tych Piotr współdziedzic dóbr Malawa ma córek kilka, jedna z nich za Bobczyńskim, druga za Barańskim. Siostra Piotra za Józefem Jaworskim z *Malawy*.

Nowomiejski h. *Jastrzębiec*, w Wielkopolsce. Są podobno tamże i Doliwczycowie Nowomiejscy, ale pewności niema. N. była za Piotrem Karczewskim. *Niesiecki*.

Nowomiejski h. *Prus 2do*, w ziemi przemyskiej. N. była za Alexym z Sieciana Krasickim wojskim przemyskim, druga za Boratyńskim starostą rohatyńskim h. *Korczak*. *Niesiecki*.

Nowomiejski h. *Rawicz*, w wojew. rawskiem, dom starożytny, od Grota idą, jednę z Słupeckimi dzielnicą. Z tych Jan Grot z Nowego Miasta, wojewoda rawski 1479. Jan drugi kasztelan rawski 1516. Jan sufragan kujawski 1589. Floryan, synowie jego: Jan poborca w rawskiem 1596, Hieronim z sejmu 1591 deputat do dystrybuty pieniężnej na ludzi żołnierskich, Floryan 1602 poborca w rawskiem. Hieronim stolnik sochaczewski 1674, poseł kilka razy na sejmy. Filip, Jan, Stanisław, Jędrzej, Samuel, Floryan cześnik rawski w tymże roku, Balcer w ziemi rozańskiej Adryan kanonik łucki 1697. Zofia za Grzegorzem Duninem kasztelanem żarnowskim, N. za Bużeńskim. Adam sędzia rawski, wiec-instygator kor., miał za sobą Jarzyniankę kasztelanę sochaczewską, z której syn Marcin z Gniewoszówną żył *ster.* N. miał za sobą Pikarską sędziankę z rawską. N. za Janem Pikarskim sędzią z rawskim. *Niesiecki*.

Nowomski. Alexander opat trocki zakonu s. Benedykta, † 1654. *Niesiecki*.

Nowosielski herb: Strzały półostrzem do góry, pod niemi wstęga związana końcami do dołu. Tak ten herb opisany w *Słown. herald.* Krzyżanowskiego.

Nowosielecki h. *Jelita*. Dom ten — jakkolwiek opuszczony przez Niesieckiego — starożytny w Polsce i wspólnej jest dzielnicy z Czezelami, o czem pod tymi ostatnimi wspomina i sam Nie-

skieci. N. Nowosielecki na *Czeczeli* *Czeczeli*, podpisał z ziemią halicką elekcyą króla Augusta II. Szczeban, Józef, Jan i Floryan w sądzie z lwowskim 1782, Felix syn Józefa i Roch Józef wnuk tegoż Józefa, w wydziale Stanów gal. r. 1830, Marcin w sądzie gr. przemyskim r. 1782, Zenon i Rafał wnukowie Stefana, Zdzisław i Mieczysław prawnu. owie Stefana, Tymon (Wenanty) wnuk Stefana, Floryan i Zygmunt prawnukowie Stefana — *Czeczeli Nowosieleccy* w wydziale krajowym r. 1867 — udowodnili staropolskie szlachectwo. Z tych Tymon Wenanty syn Spirydona, z Pauliny Sochaczewskiej urodzony, dziedzic Wojtkowa, ma za sobą Emilię Pieniążek h. *Odrowąż*, która mu powiła jednego syna i córki dwie: Helenę za Pieniążkiem i Celestynę. Zenon zaś (brat Tymona Wenantego) dzierzawca dóbr Kniażyc, ma za sobą Anielę Tyską, która mu powiła córek trzy: Kazimierz za Stanisławem Dembińskim, Stefaniją za Władysławem Czaykowskiem adwokatem w Przemyślu i Michalinę za Władysławem Lisowskim adwokatem w Krakowie. Felix, syn Józefa, dziedzic dóbr Łudzinka i Huta, zaślubił Felicyannę Trzemeską († około r. 1875), z której zostało troje potomstwa: Karolina za Józefem Chodylskim, Józef dziedzic dóbr Turze i Tyszczyzna, ożeniony z Wilhelminą Pieściorowską (z którą ma syna Stanisława) i Marcelina za Kajetanem Lisowskim. — Tegoż domu ale innej linii — Leon, z hr. Oteckiej urodzony, dziedzic dóbr Grażiowa, miał za sobą Ludwikę Nowosielecką, córkę Felicyana z Błońskiej urodzoną, z której oprócz córki Lewiny za Grabowskim — został syn Klemens, dziedzic po ojcu dóbr Grażiowa, dwuzenny, *Imo voto* z Justyną Cabalską dziedziczką dóbr Malina (z której zostało troje dzieci: Bronisław dziedzic dóbr Grażiowa, ożeniony z Zofią Dydyńską, Wilhelmina † 1880 za Adolmem Raszowskim i Marya za Grzybowskiem). *Zdo voto* z Maryą Zabierzewską dziedziczką dóbr Nowosielec, która mu powiła synów dwóch: Zdzisława i Kazimierza. — Obszerniejszą o tej rodzinie wiadomość — podamy w *Dodatku*.

Nowosielecki h. Nałęcz (z tą różnicą, że nad Nałęczem białym założonym, kładą półstrzał ostrzem do góry prosto, a w helmie pięć piór strusich), w wołyńskim wojew. Kasper 1648. Anna zakonnica s. Benedykta w Lwowie 1723. N. za Walentym Brzeskim h. *Prawdzic. Niesiecki*.

Nowosielski kniaź, od dawnych jedynowładców ruskich krew swoją i procedurę wzięli. Patrz *Fruńskie książęta. Niesiecki*.

Nowosielski h. Sas. Jędrzej lat trzydzieści siedm na galerach robiąc, cudownie z niewoli wyszedł 1645. Zofia za Janem Tyszkowskim. N. miał za sobą Czajkowską, która po jego śmierci poszła za Krynickiego 1655. *Niesiecki*.

Nowosielski h. Slepouron, w podlaskiem. Stanisław Pierzchała Nowosielski 1632. Stefan pisarz z mielnicki. Mikołaj, Jakób, Jan stolnik podlaski, poseł na konwokacyą 1696. Jan starosta łukowski 1710, z Anną Domaszewską, wdową po Kielczewskim, miał córkę Antonią *Imo voto* za Wiktoryem Cieszkowskim kasztelanem lwiskim, *Zdo voto* za Rudzińskim kasztelanem czerskim i syna Franciszka sta. osię łukowskiego, posła na konwokacyą 1733, ten miał za sobą Zofią Gozdzką starościankę styżycką. N. kasztelan nowogrodzki 1725, żona jego Lettawówna strażniczka litewska. Jakób podstoli bielski pojął Krystynę Hadziewiczównę, wdowę po Butlerze *Nies*. — Jan starosta łukowski, umarł r. 1769 kasztelanem ciechanowskim. Ignacy syn Mikołaja, Franciszek syn Jana, Adolf syn Pawła, Antoni syn Antoniego, Lucyan Felix syn Franciszka — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — Jana na *Czyżowicach i Bartkowie* córka Petronella z Józefy Wojatyńskiej urodzona, za Pawłem Kosseckim. — Do tego domu zdaje się należy Felix syn Pawła i Jackowskiej, podpułkownik saperów w r. 1831, który umarł w Londynie 1864.

Nowosielski Mokosiej h. Wukry. Niesiecki.

Nowoszycki, *) w krakowskiem woj. Zacharyasz biskup nikopolski, sufragan lwowski 1640. Józef w ziemi zatorskiej 1705. *Niesiecki*. — Wojciech i Teodor podpisali elekcyą króla Augusta II, pierwszy z woj. ruskiego, drugi z z. halickiej. Samuel major w wojsku litewskim (o którym świadczy list czyli gjejt Augusta II r. 1699 w aktach krzemienieckich oblatowany) z Konstancyą z Domarackich miał syna Jacka Jakóba towarzysza chorągwi pancernej, ten z Reginą Nowomiejską spłodził czterech synów: Adama, Kaspra, Melchiora i Baltazara (akta kamienieckie). Z tych Kasper i Baltazar bezdzietnie pomierali, Adam zaś z Katarzyną Jastrzębską spłodził syna Wincentego chorążego kawaleryi narod. 1794, który z Magdaleną Bobrowską spłodził sześciu synów: 1) Antoniego Filipa Nereusza, 2) Samuela Kajetana adwokata sądu powiatow. krzemienieckiego, 3) Wincentego adwokata sądu powiatowego zasławskiego, 4) Jana Juliana, 5) Izydora Alexandra i 6) Michała Mikołaja; z tych Antoni Filip Nereusz z Józefą Dzierzkowską miał syna Witolda Władysława Daniela. — Drugi syn Jacka Jakóba — Melchior, z Jadwigą Wyrzycką miał pięciu synów: Wojciecha podczaszego przemyskiego, Macieja deputata wołyńskiego szlacheckiego zgromadzenia, Michała, Józefa i Antoniego regenta sądu powiatowego zasławskiego; ci pierwsi pomierali bezdzietnie, jeden tylko Antoni z Elżbietą Zasławską spłodził trzech synów: Michała Wincentego, Stanisława Kostkę i Adama. (Dekret wołyńskiego szlacheckiego deputackiego zgromadzenia z r. 1802 i 1832).

*) Ci używają herbu *Nowina*.

Nowowiejski h. Jastrzębiec, w kaliskiem. Maciej, żona jego Katarzyna Trąpczyńska h. *Topór*, syn jego Władysław 1701. N. miał za sobą Dorotę Białochowską. Jędrzej w chełmińskim 1632. Alexander kanonik kamieniecki, proboszcz sieradzki, kanonik i oficyał kaliski 1690. Maciej półbórcą w ożniańskim 1631. Jędrzej urodzony z Węgierskiej, miał za sobą *Imo voto* Moiszewską, z tej był syn młodo zmarły *Zdo voto* Zakrzewska, z tej synowie: Jan w zakonie Soc. Jesu, Józef żył z Lipską, wdową po Mieleckim, siostrą kardynała i biskupa krak., trzeci Maciej deputat na trybunał kor. Jadwiga za Janem Działowskim stolnikiem wieluńskim. *Niesiecki* — Andrzej w r. 1710 dobra Fałęcino i Fałęcinko, a Tomasz łowczy wyszogrodzki w r. 1767 dobra Warowice, Szasty i Gajewisko w z. wyszogrodzkiej — dziedziczyli. Andrzej w r. 1733 sędzia kapturowy łomżyński. Jan Kazimierz na *Nowejwosi*, podczaszy buski, w r. 1736 dobra Chmielowo, Zycharzewo, Korytki, Dąbrówka, Dzierzgi i Sulimy w ziemi łomżyńskiej — nabył. *Herb rodz. szlach. 1853*. — Dom ten kwitnie po dziś dzień w królestwie polskiem i w Galicyi. Obacz *Dodatek*.

Nowowiejski h. Półkocz, w plockiem Jan i Mikołaj w z. wyszogrodzkiej 1674. *Nies*.

Nowowiejski h. Pomian, w księstwie mazowieckiem itd. Jadwiga za Mikołajem, Barbara za Janem Kobylnickimi. Władysław pod Chocimem z Janem Sobieskim Turków mężnie bijąc, poległ. Rafał w zakonie Soc. Jesu. *Nies*. — W r. 1778 Tomasz łowczy wyszogrodzki. *Kras*.

Nowykosztel. Wolfgang wymieniony w *Metr. kor.* jako nobilitowany r. 1511. *Czacki*. **Nowszewski h. Brodzic**. Maciej syn Adama udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. *Wielądko* pisze o nich obszerniej.

Nożewski h. Rawicz. Mikołaj syn Franciszka. *Spis szl. kr. polsk. 1854*.

Nozowski h. Rawicz, w rożańskiej ziemi. *Niesiecki*.

Nurowski h. Kościuszka. Seweryn syn Karola. *Spis szl. król. polsk. 1854*.

Nurzyński. Grzegorz kanonik łucki, a potem zakonnik Soc. Jesu, † 1628. N. miał za sobą Głogowską. Jan pisarz skarbu koronnego † 1615. *Niesiecki*.

Nurzyński h. Rawicz. Sebastyan syn Szymona i Hieronim syn Adama. *Spis szl. kr. polsk. 1851*.

Nużczyński. *Kurop. i Małach*.

Nyra. *Kuropatn. i Małach*.

O.

Obalkowski h. Prawdzic, na Kujawach, dom starożytny. Jan i Jerzy bracia rodzeni, z tych Jerzy w krakowskiem województwie w Zuzanną Łączynską pisarzówną z przemyską zostawił potomstwo. Bartłomiej, komornik król., na dworze Zygmunta III miły, jeździł od tegoż króla do wojewody wołoskiego i indziej, około r. 1609. Tomasz w krakowskiem 1705. *Niesiecki*.

Obarzankowski h. Radwan. Antoni kanonik koleg. łączyc. prefekt szkół Stanisł., uzyskał przyznanie staropolskiego szlachectwa w sądzie gr. halickim r. 1782.

Obergenoi. Ludwik Izaak, Szwajcar, *nobil. non praece scart* w konst. 1767 fol. 332.

Obertyński h. Sas. Dom starożytny w z. halickiej, gdzie gniazdo jego dobra Obertyn. W aktach grodzkich halickich z r. 1400-1440 ukazują się: Jan, Marcin i Mikołaj na Obertynie, *Czeremchowie i Solcu*, a w latach 1477-1478 Stanisław, w r. 1492 Tomasz bliski krewny Stanisława, w r. 1550 Mikołaj, ożeniony z Anną Nieświeską; siostra jego Jadwiga za Janem Herburtem, zaś brat jego Andrzej na Obertynie (protoplasta po dziś dzień w Galicyi kwitującej linii) miał za sobą Katarzynę Kunaszowską, córkę Konrada h. *Radwan (akta halickie 1565)*, z której został syn Sebastyan, ten z Anną Dobczycką zostawił dwie córki i synów także dwóch: Jana i Krzysztofa, po którym z Barbary Kłodnickiej h. *Zada* zostało pięciu synów: Andrzej, Jan, Wojciech, Piotr i Krzysztof chorążym pancerny w rocie Borysławskiego przeciwko Tatarom, Kozakom i Moskwie w r. 1633 (*akta gr. halickie 1597 1646*). Z tych Jan (to jest syn Krzysztofa a nie Sebastyana, jak to chce Kosiński) na Obertynie (*akta gr. halickie z r. 1735*), miał za sobą Dorotę Więckowską, z której oprócz dwóch córek — został syn Mikołaj na Obertynie (*akta gr. halickie 1653-1722*), ten z Teofilą Goławską h. *Jastrzębiec* (a nie Goławską jak pisze Kosiński), miał czterech synów: Alexandra chorążym pancernego w rocie Kalinowskiego, Michała, Stefaną i Wojciecha. Z tych Michał na Obertynie, towarzyszył pancerny w rocie Lubomirskiego, łowczy podlaski, miał za sobą Annę Prażmowską h. *Belina*, z której oprócz córki Teofli za Dominikiem Zdzarskim h. *Gozdawa (akta gr. halickie 1761)* — zostało synów dwóch: Józef i Benedykt wojski trembowelski. — Najmłodszy syn Mikołaja i Goławskiej — Wojciech, podstoli nowogrodzki, miał za sobą *Imo voto* Eufrozynę Tyszkowską (z tej został syn Dominik cześnik kołomyjski, towarzysz pancerny w rocie Sapięhy,

konfederat barski, po którym zostało córek dwie: Konstancja i Maryanna i synów trzech: Antoni, Karol i Józef ur. 1767, oficer wojsk Rzplitej w kampaniach r. 1792-94, następnie legionista, a w r. 1815 pułkownik 6go pułku piechoty liniowej, ozdobiony krzyżem kawalerskim *virt. milit.* i gwiazdą legii honorowej, umarł w r. 1852, *in 2do voto* Konstancją Lipską h. *Grabię* (ta wyszła *in 2do voto* za Teodora Krechowickiego, *akta gr. halickie 1684*), z której zostało sześciu synów: 1) Michał stolnik nowogrodzki i łowczy podlaski, z Wiktoryą Pawłowską podstolanką bielską bezpotomny, 2) Karol towarzysz pancerny w rocie Soltyka, konfederat barski r. 1769, 3) Stefan stolnik czernichowski r. 1741, ożeniony z Katarzyną Płocką, wdową po Stanisławie Uświatowskim, z którą miał syna Alexandra, 4) Mikołaj chorąży pancerny w rocie Sapięhy, konfederat barski, z Zuzanną Milewską podstolanką owrucką miał córki dwie: Annę i Eleonorę, 5) Józef podstoli kołomyjski, który z Zofią Młodecką skarbnikówną latyczowską miał syna Antoniego i córkę Zofię — i 6) Antoni (najstarszy) łowczy rożański 1773 (on sam wraz z braćmi i z całym potomstwem swoim aż do dzisiejszej generacji zapisani do ksiąg szlachty galic. stanu rycerskiego), dwuzenny *Imo voto* z Petronellą Mostowską, córką Jana i Maryanny Dębińskiej, *2do voto* z Heleną Drużbacką łowczanką kijowską, córką Józefa z Wiktoryi Belinówny urodzoną, z której prócz córki Zofii — trzech zostało synów: 1) Maryan członek Stanów gal. r. 1817, z Maryanną Tyszańską bezpotomny, 2) Onufry ostatni dziedzic Obertyna, ten z Anną Grabowiecką miał trzech synów: Ignacego († 1874), Klemensa († 1877) i Władysława († 1873) mającego z Maryą Rylską synów dwóch: Medarda ur. 1860 i Włodzimierza ur. 1863, oraz córkę Zofię — i 3) Felix komornik z chelmski, w r. 1817 członek Stanów galic., ten miał za sobą Pelagię Zakaszewską chorążankę bełżką, córkę Walentego z Praxedy hr. Ostroróżanki urodzoną, z której zostało pięciu synów: 1) Wacław (ur. 1799 † 1875) w r. 1841 członek Stanów galic., który z Anielą Radziejowską miał synów dwóch: Władysława ożenionego z Władysławą Kadłubską i Juliusza ożenionego z Marceliną Jedrzejewiczówną, oraz córkę Emę, 2) Leopold (ur. 1801 † 1879) dziedzic dóbr Uciszków, w r. 1842 członek Stanów galic., ten z Teklą Szymanowską miał synów czterech: Kazimierza (ur. 1840) ożenionego z Maryą Bohdanówną, dziedziczką dóbr Stronibaby i Uciszków, Jana dziedzica dóbr Udnów, Zdzisława (ur. 1843), dziedzica dóbr Cieląż, ożenionego z Maryą Pogórską, Emila i Adama, oraz córkę Annę, — 3) Henryk ur. 1802 † 1877, 4) Seweryn (ur. 1810 † 1843), członek Stanów galic., kadet 5go pułku ułanów wojsk polskich z r. 1831, ozdobiony krzyżem srebrnym *virt. milit.*, ten z Antoniną Lityńską zostawił synów dwóch: Stanisława ur. 1842, dziedzica dóbr Cebłów i Felixa ur. 1843, dziedzica dóbr Sawczyn — i 5) Alexander ur. 1819.

Obichowski h. *Wieniawa. Kurop. i Malach.*

Obidowski h. *Sulima.* Jan z sejmu naznaczony do rewizji ksiąg gr. z. i podkomorskich winniczek. *Constit. fol. 22.* Paweł w woj. wołyńskim 1674. Władysław w woj. łęczyckim 1632. Paweł w belzkiem 1648. *Niesiecki.*

Obidziński h. *Dąbrowa.* Dom starożytny w ziemi łomżyńskiej, gdzie gniazdo jego dobra Obidzino, ukazuje się w aktach ciechanowskich od r. 1416. *Kap. Mil.*

Obidziński h. *Topór.* Antoni syn Wojciecha, Jan syn Ignacego, Alexander syn Adama, Marcin syn Franciszka, Franciszek i Karol synowie Józefa, Tomasz, Leon i Fabian synowie Macieja — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Obiezierski. Celestyn. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Obiezierski h. *Nalecz związany,* w Wielkopolsce, piszą się z Obieziera. Jędrzej stolnik poznański, którego synowi, także Jędrzejowi, zmarłemu w r. 1594, synowie nagrobek wystawili w kościele obiezierskim. Mikołaj, Krzysztof i Marcin kwitnęli w r. 1628. Elżbieta za Piotrem Drużbickim. Samuel operaryusz wielki w zakonie Soc. Jesu † 1681. Brat jego rodzony Rafał, żupnik województw wielkopolskich, miał za sobą Joannę Twardowską cześnikównę poznańską, ta mu powiła dwie córki: Małgorzatę zakonnicę ś. Benedykta w Poznaniu, umarła przeorysza, i Teresę *Imo voto* za Mikołajem Koczorowskim, *2do voto* za Stanisławem Morawskim h. *Nalecz*, synów zaś trzech, z których pierwszy Stanisław młodo umarł, drugi Zygmunt, ten z Apollinary Gołińskiej miał synów: Antoniego z Zofią Koszutską pisarzówną z. poznańską ożenionego (z którą jest potomstwo), Klemensa, ten w stanie duchownym młodo umarł, Ludwika i Rafała, córek zaś trzy: Annę za Łochyńskim, Konstancją i Rozalią zakonnicę ś. Dominika w Poznaniu Trzeci syn Rafała, Antoni, pojął Pruszkównę, z niej zostawił syna Stanisława N. była za Zbijewskim. *Nies.* — Antoni Obiezierski dziedzic Witkowa w r. 1697. (*Libér I. p. 1087*). Rafał Obiezierski († 1839) zaślubił w r. 1804 Apolonię Zarembiankę (ur. 1784), z której następujące zostało potomstwo: Paulina za Wilhelmem baronem Richtboffen (syn jej Henryk ożeniony z Maryą Wielogłowską, córką Walerego i Eliza za Antonim Szydłowskim), Franciszka *Imo voto* za Antonim Topińskim z *Rusocina* majorem wojsk polsk., *2do voto* za Konstantym Milkowskim z *Macewa*, w r. 1876 żyjąca, Maryanna zaślubiona w r. 1838 Alexandrowi hr. Szembek, synowi Piotra generała z *Siemianic* — i Józef dziedzic Rnska i Druszkowa, ożeniony z Józefą Mielecką, dziś żyjący. (*Archiw. famil.*

w *Boguszyńcu*). Salomea Obiezierska za Wojciechem Lipskim łowczym kaliskim.

Obłoczyński h. *Suchekomnaty. Kurop. i Malach.*

Obłak h. *Półkozic,* w rawskim województwie, a podobno temi czasy Obłakowscy. *Niesiecki.*

Obłóh h. *Jastrzębiec,* w wojew. mazowieckim. *Niesiecki.*

Obniński. Jacek wnuk Pawła r. 1848, Józef wnuk Pawła i Julian prawnuk Pawła r. 1855 — uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w wydziale Stanów gal. Do tych należy Floryan, uzyskali przyznanie staropolskiego szlachectwa w wydziale Stanów gal. Do tych należy Floryan, syn Macieja, c. k. notaryusz w Żmigrodzie r. 1882, który ma za sobą Władysławę Adamską (ich córki: Amalia ur. 1880 i Marya ur. 1882). Floryana bracia: Karol, Kazimierz i Jan. **Ob. Dodatek.**

Obniński. Marcin podsędek drohicki, podpisał elekcyą Jana Kazimierza króla w woj. podlaskim. *Niesiecki.* — W r. 1778 Ignacy Obniński wojski drohicki. N. Obniński w Wielkopolsce miał za sobą Annę Taczanowską. — Heroldya król. polsk. w swoim *Herb. rodz. szlach. 1853* przyznaje Obnińskim (w ziemi nurskiej) herb Jastrzębiec i wymienia z nich Franciszka cześnika halickiego, którego synowie: Ignacy, Kazimierz i Józef w r. 1781 między siebie rozdzieliłi dobra Radziszewo-stare. Franciszek syn Józefa z *Obniża* Obniński udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. — N. Obnińska za Andrzejem Jabłkowskim. Wiktor i Teofli Dzierzkowskiej córka Ludmiła za Wikto-rem Wiśniewskim.

Obodziński h. *Topór,* w poznańskim i braclawskim. Adama, pod *interregnum* po Augustie I, wspomina *Bielski fol. 668.* Samuel wydał do druku *Prompt. Epistologr.* Siemion poborca w bra-clawskim z sejmu 1578. Mikołaj poseł na konwokacyą z tegoż województwa 1632. Krystyna za Alexandrem Chrynickim chorążym wołyńskim. N. *Imo voto* za Kielczewskim, *2do voto* za Bobrownickim, Alexandra, Helena, Wiktorya zakonnicę w Wszystkich śś. we Lwowie. Alexander z Obodna wydał do druku *in 4to* w r. 1641 *Pandora staroż.* *Nies.* — Tego to ostatniego żona, jak nam się zdaje, była Czarnecka, córka Stefana, o której piszą *Wiel. i Duńcz.*

Obornicki h. *Abdank,* w Wielkopolsce. *Długosz* ich wspomina jeszcze pod r. 1242. N. surrogator poznański 1617. *Nies.*

Oborski h. *Abdank,* w ks. litewskim. Samuel Jan sędzia z kowieński 1673, miał za sobą *in Imo voto* N. podlaszanek, *2do voto* Rudominiankę, *3tio voto* Chrzastowską starościankę botocką, która wprzód była za Wołodkiewiczem podsędkiem żmudzkiem, potem za Syruciem wojskim i podstaro-ścim ks. żmudzkiego, synu jego Stefan. *Niesiecki.*

Oborski h. *Godziemba,* w kaliskim. Jan dziedzic na Lutyni podpisał list kościoła broniszowieckiego w r. 1538. Jędrzej Hrehory poseł z pow. rzeczywicznego na konwokacyą 1696. *Niesiecki.*

Oborski h. *Nalecz,* w sandomierskiem woj. *Niesiecki.*

Oborski h. *Roch 2do,* w ks. mazowieckim i indziej, dom starożytny. Mikołaj z Obor kasztelan ciechanowski i Marcin sędzia czerski w r. 1496. W r. 1536 Jan kasztelan wyszogrodzki, który dawne zwyczaje i prawa księstwa mazowieckiego spisywał. Piotr podczaszy warszawski i poborca tamże z sejmu 1564. Serafin z Obor i Zalesia, sędzia z czerski i Mikołaj z Lecieszy chorąży czerski 1525. Mikołaj starosta warszawski za Zygmunta I, któremu ten król kazał do wykonacyi przywilej pewny przyprowadzić. Jana wspomina *Paprocki*, męża wielkiej sławy, temu to zdaje się Janowi, dla zasług król Stefan nadał był dobra Serstenica i na nich tysiąc czerwonych złotych zapisał. O Olbrychcie pisze *Paprocki*, ale go pociąga do herbu Godziemba, *Kojarłowicz* powiada, że niesłusznie, gdyż się Rochem pieczętował, był cywuniem trockim, rotmistrzem u Stefana króla, wiele a mężnie sobie z nieprzyjaciółmi poczynał; zostało po nim potomstwo w Litwie, synowie: Wojciech pleban iwieniecki i Krzysztof. Marcin podstoli warszawski, poborca w czerskiem 1590. Adam starosta liwski 1634. Stanisław w Rzymie do zakonu Soc. Jesu wstąpił, † 1597 w Nie-świeżu. Mikołaj † 1646, również ten zakon ozdobił. Był on synem Prokopa podczaszego czer-skiego, który posługując na sejm 1589, podpisał tranzacyą będzińską, miał za sobą Katarzynę Łosiównę kasztelanekę wyszogrodzką, z której syn jego drugi Tomasz biskup laodycki, suffragan krakowski, † 1644. Jan dziedzic na Łukowcu, tego dwóch synów zostało: Mikołaj suffragan i archydyakon krakowski, biskup laodycki, † 1689 i Jan podstoli bielski, ten z Zofią Potencyanną Łopacką kasztelaneką zakroczymską, wdową po Marcinie Cieciszewskim, spłodził córkę Teresę *Imo voto* za Uścińskim, *2do voto* za Pawłem Sienickim kasztelanem czerskim i synów dwóch: Pawła, który sobie stan duchowny obrał i Jędrzeja. Jan podkomorzy liwski, tego z Cieciszewskiej córka Maryanna *Imo voto* za Wojciechem Łużeckim, *2do voto* za Zbigniewem Ossolińskim, synów tegoż Jana było trzech: Wojciech, Franciszek (po obudwu zostało potomstwo) i Marcin wojewoda podlaski, starosta liwski i gołąbski, marszałek sejmu 1666 i 1672, z drugą żoną Ludwiką Rozra-żewską wojewodzianką inowrocławską brał ślub w r. 1685; z pierwszą Izabellą Ossolińską były trzy córki: Anna, Helena i Angela za Floryanem Rzewuskim podskarbin nadw. kor., synów zaś pięciu: Zbigniew starosta gołąbski, pojął Ludwikę córkę Franciszka Rzewuskiego stolnika liw-skiego, z której był syn Marcin, ale młodo *ster.* umarł, drugi Karol kasztelan braclawski, starosta

liwski i marszałek konfederacji r. 1704, Jerzy, Jan i Antoni bezpotomni. Karol kanonik krakowski i warszawski 1682. N. podkomorzy czerski, żona Zofia Czyżowska syna mu powiła Konstantego Janusza łowczego czerskiego, który młodzianem umarł, kilka siostr jego zostało. Stanisław na wojnie zginął. Jan kasztelan warszawski 1676 i 1670, córka jego jedna Konstancja za Stanisławem Morsztynem wojewodą sandom., druga za Jakóbem Kuczborskim. N. z Eufrozyny Boguszówny spodził syna Stanisława i córki trzy: Brygittę Wereszczakową, Annę Strzelnicą i Eleonorę. Jan starosta liwski, jeździł posłem do Moskwy od Władysława króla, synowie jego dwaj: Stefan starosta liwski 1648, żona jego Zofia Baranowska i Stanisław starosta sochaczewski. Adam kasztelan liwski 1670 podpisał elekcyą króla Michała. Zygmunt chorąży czerski r. 1632. Stanisław podstoli czerski († 1654) z Teofili Kosińskiej spodził pięciu synów i córkę jedną. N. miał za sobą Mirską, z tej był syn Hrehory starosta horbowski, poseł i mówca zacy, syn jego Rafał starosta horbowski z Anny Gruzewskiej podkomorzanki żmudzkiej urodzony. Kazimierz stolnik czerski. Jan starosta sochaczewski 1683 komisarz do granic. Ludwik Konstantyn kasztelan liwski, miał za sobą Kędzierzawską, kasztelanę smoleńską. Kasper 1638. Stanisław pojął Zieleńską kasztelanę plocką. *Okolski* kładzie Marcina kasztelana czerskiego. Marcin podkomorzy liwski, poseł na sejm 1659. Tenże czy inszy Marcin, starosta sochaczewski 1667. Piotr ekonom trocki. Julia podkomorzanka liwska, z Cieszkowskiej urodzona, za Krzysztofem Godlewskim starostą nurskim. Janusz miał za sobą Reginę Krasieńską, wdowę po Jakóbie Żaluskim chorążym rawskim. *Nies.* — Karol kasztelan braclawski 1728. Felicyan wojski liwski. Ignacy miecznik plocki 1788. Onufry podstoli liwski. Józef kasztelan ciechanowski. — *Duńczewski* podaje obszerną o tej rodzinie wiadomość, którą jednakże nie powtarzamy dla wielu błędów w niej dostreżonych. **Obacz Dodatek.**

Obrapalski h. *Lubicz*, w drohickej ziemi. Jędrzej pisarz gr. halicki, którego *Okolski* chwali z rozsądku wielkiego i sprawiedliwości. Wawrzyniec pisarz gr. halicki, poseł na sejm 1626, ztamtąd deputat na trybunał radomski. Stanisław w podlaskiem 1648. Michał, Józef i Franciszek w zakonie Soc. Jesu. *Nies.* — W ks. litewskiem w r. 1778 Szymon podstoli polocki. Hilary regent ziemski polocki. *Krasicki*. — Szymon Obrapalski sędzia grodzki polocki 1788. Józef miecznik polocki 1788. Stanisław, Władysław i Jan podpisali elekcyę królów: pierwszy Jana Kazimierza z wojew. podlaskiego, drugi Jana III także z wojew. podlaskiego, a trzeci Augusta II z wojew. polockiego. W r. 1789 Szczepan uzyskał przyznanie staropolskiego szlachectwa w wydziale Stanów galic. W Heroldyi król. polsk. udowodnili szlachectwo: Roch, Józef, Antoni i Wojciech synowie Daniela. Kazimierz dziedzic folwarku Niepruszewo (w poznańsk.), żołnierz z r. 1831, miał za sobą Salomeę Bazyńską, z której oprócz córki Cecylii za Dutkiewiczem na *Zalesiu* (w ostrzeszowsk.) — zostało synów czterech: 1) Maxymilian (jego syn Kazimierz), 2) Zygmunt dzierzawca dóbr Ciświca, kapitan wojsk polsk. z r. 1863-4, ożeniony z Pauliną Milewską, córka radcy regencyjnego w Poznaniu, która mu powiła syna Witolda i córek dwie: Józefę i Kazimierę, 3) Franciszek kawaler i 4) Bolesław, dziedzic folwarku Rogalinek, ożeniony z N. Nehring. Z innej linii (ale tegoż domu) osiadłej w Królestwie polskiem, Józef dziedzic dóbr Korytnica pod Garwolinem, ma potomstwo. Z linii w Litwie kwitnącej: Felix, syn Piotra i Zofii Ratyńskiej, wdowy po Ludwiku hr. Brzostowskim, miał za sobą Michalinę Zabiellównę († 1871), z której zostało potomstwo: Stanisław ożeniony z Józefą Kossakówną, Henryk ożeniony z Maryą Lipską, Zofia za Alexandrem Szyrynem, Alina i Stanisława.

Obrebski h. *Cholewa*, w przemyskiej ziemi i indziej. N. kanonik ś. Floryana, doktor w akademii krakowskiej 1566. Zygmunt towarzysz Radziwiła marszałka litewsk., pod Pleszkowem pieszo szedł do szturm 1582. Mateusz w ziemi ciechanowskiej, Kasper w rożańskiej, Jakób w woj. inowrocławskim 1632. Paweł, którego córka za Jędrzejem Baranowskim h. *Rawicz*. Kazimierz na Ruczewku, sędzia kapturowy inowrocławski 1697, żona jego Maryanna Goczanowska h. *Slepouzon*, córka Barbara za Wojciechem Wałdowskim h. *Topór* i syn Jakób. Michał w zakonie Soc. Jesu rządził kollegia kaliskie i lubelskie. *Niesiecki*. — W r. 1788 Karol wojski nurski. Wawrzyniec skarbnik. *Kras* — Marcin w r. 1722 dobra Mory albo inaczej Obrąb mały, — Andrzej w r. 1742 dobra Tańsk-Wydrzywik, i Antoni w r. 1769 dobra Tarkowo — dziedziczyli *Herb. r. szl. 1853*.

Obrocior h. *Prawdzie*. W Zamościu jest nagrobek, Marynie z Łaszczów Obrociorów 1612 wystawiony od męża jej Macieja Leśniewskiego starosty raciborskiego. *Niesiecki*.

Obrycki h. *Prus Imo*. Józef i Stanisław synowie Pawła udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. — *Małachowski* świadczy, że Obryccy piszą się na *Mazowie*. — W r. 1788 Paweł wojski lubaczowski. *Kras*. — Fabian i Kasper burgrabia gr. drohickej z ziemi nurskiej, Marcin, Michał i Wojciech poseł liwski, z ziemi wiskiej — podpisali elekcyą króla Augusta II, zaś Ignacy i Wojciech z *Obrytego*, skarbnikiewicz nurski z ziemi mielnickiej, podpisali elekcyą króla Stanisława Augusta.

Obryński h. *Charyton*. Od dóbr Obrynia w nowogrodzkim imię to wzięli. Jana Charytonowicza

chorążego nowogrodzkiego trzech się synów zostało: Jan, Jędrzej i Siemion. Z tych Jędrzej pisarz ks. litewskiego i poseł do Moskwy 1570, miał córkę Marynę za kniazem Sokolińskim Druckim podwojewódzim polockim, umarła 1640 i synów: Krzysztofa Dominika podkomorzego nowogrodzkiego, z sejmu 1613 komisarza do zapłaty wojsku, dalej referendarza litewsk., który spodził Jana Karola dworzaniina król. — i Jędrzeja sędziego z nowogrodzkiego, posła na sejm 1629, którego synowie: Michał kanonik smoleński, pleban mohilowski, Stanisław Floryan młodo umarł, Krzysztof Antoni poseł na sejm brzeski, dalej podkomorzy nowogrodzki i pisarz dekretowy litewski 1659. Kazimierz Godfryd *Ord. Min. Conv. S. Franc. S. Theol. Doctor*, kustosz wileński. Felicyan w nowogrodzku, Stefan w mazowieckiem 1648. Zofia podkomorzanka nowogrodzka za Wołodkiewiczem podsejmem mińskim. Konrad Kocharyn Oblński (tak go napisano) poseł z woj. braclawskiego, podpisał unią Litwy z Koroną 1569. N. była za Krzyszpinem Jezierskim. *Niesiecki*.

Obrzycki h. *Prus Imo*, z Mazowsza na Podolu osiedli. *) Felix poseł na sejm warszawski z Mazowsza 1589 podpisał tranzakcyą będziną. *Nies.*

Obszelwicz h. *wł.* Patrz *Epselwitz*.

Obuch, w nowogrodzkim i t. d. *Malach*.

Obuchowicz h. *wł.*, w woj. wołyńskim, kijowskim i indziej. Iwan ziemianin wołyński, o którym *Metr. Woł.* świadczy 1528. N. za Jana Albrychta w potrzebie ruskiej z Tatury wzięty w niewolę od nieprzyjaciela, umarł w więzieniu. Jędrzej z Wołynia przeniósł się do Mozyra, wzięwszy daninę od króla Alexandra za usługi swoje. Fiedor poborca w z. mozyrskiej 1609. Zacharyasz w witebskiem 1613. N. sędzia z. mozyrski, synów jego trzech: Filip, Teodor i Zacharyasz. Z tych Filip Kazimierz rotmistrz pod Garamują, marszałek izby poselskiej 1648, wojewoda smoleński † 1657; syn jego Michał Lew, pułkownik 1660 pod Brudnem, w nagrodę swych zasług wziął strażnikostwo litewskie, drugi syn wojewody, Teodor podkomorzy nowogrodzki, starosta cyryński, poseł na sejm 1668, umarł kasztelanem nowogrodzkim, zostawił synów. **) córka zaś jego była za Cypryanem Wojną Jasienieckim. Teodor Michał, brat wojewody, podkomorzy mozyrski, żołnierz sławny, poseł na konwokacyą 1632, zostawił potomstwo. Zacharyasz trzeci brat wojewody, dziekan smoleński † 1658. Mikołaj sędzia mozyrski 1648. Jędrzej w wojew. brześcińskiem 1650. Michał 1686. Jan Franciszek (ale Obuchowski go napisano) 1674. *Niesiecki*. — W r. 1778 Józef podwojewodzi nowogrodzki. Ignacy podcasy mozyrski. *Kras*. **Obacz Dodatek.**

Obwesoński. Teodor Michał podpisał z pow. grodzkiego elekcyą króla Jana Kazim.

d'Obryn h. *wł.* Wiktor syn Jakóba i Leon syn Wiktora, wymienieni w *Spisie szl. król. p. 1851-54*.

Ochap Jan Magnus otrzymał *indigenat* w r. 1658. *Konst. fol. 50*.

Ochenkowski h. *Grzymała*. Antoni *Rutka* w r. 1779 dobra Tłuścic w ziemi rożańskiej — dziedziczył. (*Herb. rodz. szl. 1853*). Józef i Grzegorz synowie Ignacego, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Ochimiowski h. *Doliwa*, w ziemi mielnickiej. Z tych Sebastyan w r. 1767 dobra ziemskie tamże posiadał. (*Herb. rodz. szl. 1853*). — Baltazar syn Franciszka udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Ochłopotowski. *Metryka Wołyńska* wspomina ich jako ziemianów swoich w r. 1528. Jan Mienista 1632 podpisał w wołyńskim elekcyą Władysława IV. *Niesiecki*.

Ochocki (de) z *Wierchowca* Antoni, członek Stanów gal., wyniesiony do stanu szlacheckiego przez cesarza austr. Franciszka I z r. 1807 i ztąd do ksiąg szlachty galic. wpisany.

Ochocki h. *Nowina*, w sieradzkim wojew. *Niesiecki*.

Ochocki h. *Ostoja*. Trzech było braci rodzonych: Hieronim kustosz pilecki, kanonik i oficyał wiślicki, Gabryel *Philos. et Medic. Doct.* rajca krakowski i Piotr; ojciec lubo z antenatów swoich szlachcicem się urodził, przeciw tej swojej prerogatywy zapomniawszy, w mieście Krakowie osiadł. Piotr jednak syn jego, z młodszych zaraz lat wojenno traktując i z Szwedami męźnie się za ojczyzną potykając, kulą postrzelony i okaleczony, wysłużył to sobie, że *Konst.* 1676 na koronacyi króla Jana, żeby mu ojcowski proceder najmniej nie szkodził, zagroziła i za rodowitego z przodków swoich szlachcica przyznała. Do tejże łaski tamże przyjęto Stanisława Jacka, synowca tegoż Piotra, a syna Gabryela. *Nies.* — Stanisław Józef Ochocki z Ryszec, cześnik mozyrski za Augusta II, na Wołyniu kupił wieś Sidaczówkę, tam umarł r. 1792. — Brat jego Józefat opat owrucki, umarł 1806. Jan Duklan, syn Stanisława, był szambelanem króla Stanisława Augusta.

Ochotnicki, na Wołyniu. Jan podstoli żytomierski, pisarz kamieniecki 1690, żona jego Alexandra Dobraczyńska. Anastazy zakonnicą u Wszystkich śś. we Lwowie. Władysław podstoli żytomierski miał za sobą Annę Siemiaszkównę. *Niesiecki*. — Marcin *Jasieńczyk* Ochotnicki R. P. B. podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta z pow. grodzkiego.

*) Gniazdo domu tego są dobra Obryte w ziemi nurskiej.

**) Jeden z synów Teodora, Michał starosta cyryński, miał za sobą Barbarę Romerównę.

Ochowski h. *Bogorya. Kurop. i Malach.*

Ochromiński. *Kuropatn. i Malach.*

Ochymowicz. Fiedor ziemianin wołyński 1528. *Niesiecki.*

Ochrymowicz h. *Obuchowicz.* Stanisław i Joachim udowodnili szlachectwo w sądzie z lwow. 1782.

Ochycy, w z. wyszogrodzkiej. Jan podpisał elekcyą króla Jana III. *Niesiecki.*

Ocieski h. *Jastrzębiec,* w woj. krakowskim. Jan kasztelan biecki, ochmistrz królowy 1548, umarł kanclerzem koronnym 1563, krakowskim, ówczeskim, zatorskim, sądeckim, olsztyńskim starostą. Córka jego Zofia za Stanisławem hr. Tarnowskim kasztelanem sandomierskim, synów zaś jego dwóch młodo umarło, Rafał Maciej 1547 i Stanisław 1556, a zostało dwóch: Jan starosta olsztyński, poseł na sejm 1589, bezzenny i Joachim, któremu brat starszy puścił starostwo olsztyńskie, umarł kasztelanem sądeckim, miał za sobą Annę Mielecką h. *Gryf* starościankę sandomierską, z którą daleką do Rzymu peregrynacją odprawił, umarł jednak *sterilis* około r. 1620 ostatni z domu Ocieskich. Mikołaj, brat Jana kanclerza, dworzaniem jeszcze będąc królewskim, gonił z kopią na weselu Zygmunta Augusta króla 1553, obrawszy sobie potem stan duchowny, kanonikiem był krakowskim 1568. Adam trzeci brat kanclerza, po którym został podkomorzym krakowskim, † w r. 1566, miał za sobą Annę Koniecpolską starościankę wieluńską, która potem poszła za Zygmunta Zaklikę kasztelana bełzkiego. Katarzyna synowica kanclerza kor., była za Wojciechem Karczewskim, siostra zaś jego była za Kmitą pisarzem z krakowskim, druga za Mstowskim. *Niesiecki.*

Oczapowski Michał wymieniony w *Spisie szl. król. polsk. 1851,* był profesorem przy uniwersytecie wileńskim, następnie wizytatorem, w końcu dyrektorem instytutu w Marymoncie, † 1854.

Oczehowski h. *Topór.* Wojciech syn Jana. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Oczekliński. Wspominają ich księgi gr. ostrzeszowskie 1574. *Niesiecki.*

Oczko. Dom ten z Czech do nas przyszedł. Wojciech wydał księgę wielką *De variis affectionib. Corporis humani* 1581. N. w zakonie kaznodziejskim doktor teologii tegoż wieku. *Niesiecki.*

Oczosalski h. *Paprzyca,* w w. mazowieckim i indziej. Jędrzej 1632. Jan i Piotr 1648. Maxymilian sędzia braclawski, z sejm 1647 komisarz na upatrzenie fundacyi Karmelitów. Jan miał za sobą Jadwigę Lesiowską. N. była za Krzysztofem Tchorzewskim. Jadwiga za Mikołajem Potrykowskim cześnikiem czerskim. Kazimierz 1685. *Nies.* — Tego domu Stefan (ur. 1822) syn Ignacego i Ludwiki Kamienieckiej, wnuk Stefana i Ewy Tyszkowskiej, zaślubił w r. 1855 Sabinę Dulską, z której syn Edward, dziedzic dóbr Rusiatczyce, ma za sobą Olgę Sozańską. Siostry Stefana: Teofila za Eugeniuszem Korytko i Róża za Leonardem Horodyskim. Obacz *Dodatek.*

Oczykowski. Ignacy profesor szkół poznańsk., Adam i Bonawentura udowodnili szlachectwo w sądzie gr. bieckim 1782.

Oczyński. *Kurop. i Malach.*

Odachowski h. *Grzymała,* w pow. radomskim. Jędrzej w zakonie cystercyjskim 1582. Podobno są inni herbu Abdank w Wielkopolsce. N. za Maciejem Jerzmanowskim. Jan miał za sobą Zofią Brzechwiankę podczaszanę warszawską, wdowę po Michale Rożyckim. *Niesiecki.*

Odachowski h. *Nalecz,* z tą różnicą, że w hełmie pięć piór strusich kładą, a na nich Nalecz, z łączyckiego przenieśli się do ks. litewskiego, zwali się przedtem Zielińscy. Adama wspomina *Górnicki* 1553. Stanisław, syn jego Jan pojął Skuminównę Tyszkiewiczównę, siostrę Fiedora wojewody nowogr., z tej synowie: Lew pierwszy, podkoniuszy litewski, podpisał *pacta conventa* Władysława IV 1632. Jan drugi syn, w wołkowyskim i pińskim kraju, człowiek możny, † 1660, żona jego Olszowska powiła mu kilku synów: N. człowieka rycerskiego pod chorągwią hetmańską, Teofila, który umarł powietrzem w Warszawie 1660, i innych. Hieronim, trzeci syn, w księstwie żmudzkiem, którego córka Cundziejczowa podczaszyna starodubowska i synowie trzej: Jan w zakonie Soc. Jesu kapłan godny, Krzysztof cywuł berzyński, mążny pułkownik król., zabity zdradziecko 1661, syn jego z Zielińskiej młodo umarł, córki dwie zostały: Konstantyn, trzeci syn Hieronima, syn jego Jan rotmistrz. N. pisarz gr. żmudzki, poseł na sejmy 1722 i 1724. Jan skarbu litewski, starosta botocki, poseł na konwokacyą 1733. *Nies.* — W r. 1778 Jan cywuł wielkich Dyrgan w ks. żmudzkiem. *Kras.* — Odachowska za Alexandrowiczem Eljaszem skarbnik. lidzkim.

Odechowski h. *Abdank,* w woj. łączyckiem. Z tych Karol cześnik nowogrodzki i Franciszek synowie Antoniego z *Odechowic,* w r. 1766 dobra Odechów-Zieleniew sprzedał. *Herb. rodz. szl. 1853.* Porówn. *Odachowski h. Grzymała.*

Odejowicz. Mikołaj wojski oszmiański, poborca w oszmiańskim 1590. *Nies.*

Odlaniski. Jędrzej Poczubot podczaszy grodzieński i Antoni 1700. Obacz *Poczubot.* *Nies.*

Odnodzki h. *Junosza,* w w. płockiem, ci są właśni Rościszewscy, ale od dóbr Odnogi Odnodzkiem zawołani. *Nies.*

Odnowsy *książęta,* tegoż herbu co i książęta ruskie, od jedynowładców ruskich pochodzą. *Nies.*

Odnowski. N. wojewoda krakowski miał za sobą Annę Ligeziankę. N. za Jakóbem Paniewskim h. *Godziamba.* Patrz *Herburt.* *Niesiecki.*

Odolikowski h. *Topór,* w Prusiech. *Niesiecki.*

Odoliński. Jan podstoli grodzieński 1632 w trockiem, Jędrzej w łączyckiem 1648 podpisali elekcyę królewską. Wiktoryn pleban ptyczki 1666. Maryanna za Alexandrem Bielińskim. *Niesiecki.*

Odolski h. *Korwin.* Józef syn Macieja udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

— *Bobrowicz* powołując się na *Metrykę kor.* i na dokumenta familijne, świadczy, że Jan Kazimierz Odolski był sekretarzem JKM. r. 1692 i podaje dalej taką genealogią: Wawrzyniec syn Jana, wnuk Jana Kazimierza i Anny Budziszewskiej, miał za sobą Kajetanę Bohdanównę, z której zostało pięciu synów: Maciej Kazimierz, Grzegorz, Kazimierz Józef, Mikołaj i Antoni, z tych Maciej Kazimierz z Holastyką Jurozyską miał syna Józefa kapitana (p. w.), ten z Maryanną Przybyłską miał synów: Jacentego i Józefa, oraz dwie córki: Maryannę i Aniełę. Brat powyższego Wawrzyńca — Dominik, miał z Wiktoryą Pawłowską syna Łukasza, a ten miał Alexandra, Józef, Szczepan i Jan, bracia rodzeni, od powyższych Odolskich pochodzą, z tych Jan miał synów: Maurycego i Piotra, w Rosyi obecnie osiadłych. To *Bobrowicz.* — Do tychże zdaje się należy (a może ten sam, którego wyżej *Bobr.* kapitanem nazywa) Józef Odolski, podpułkownik 2go pułku piechoty liniowej w r. 1831.

O'Donnell hr. Henryk c. k. podkomorz, pułkownik gwardyi przyboecznej i Józef radca gubernialny, otrzymali indigenat galic. r. 1776 i na tej zasadzie wpisani do ksiąg szlachty galic.

Odorski. Daniel heroldniczy dyneburski 1678; podobno od Odorskich na Sz-asku idą, którzy się herbem Gryf pieczętują. *Niesiecki.*

Odroclew h. *Biberstein.* *Kurop. i Malach.*

Odroważ h. *ul.* Z Czech i podobno z Dąbrówką w polskich granicach stanął dom Odroważów przez Saula de Końskie, który tu z wielkimi przyszedłi skarbami. *Paprocki* twierdzi, że pierwsze przenosiny tego Saula dopiero przypadły na rok 1080, którego syn także Saul z Końskiego, hrabiów tytuł otrzymawszy, pewne dziesięciny nadał we wsi swojej ojczystej Końskiej, klasztorowi trzemeszyńskiemu, o czem świadczy list temuż klasztorowi dany czy to 1140 czy 1145 jako inni chcą. Kwitnął także pod te czasy Radosław hrabia z Końskiego, ten miasteczko Skarzeszów z przyległościami, Twargową wola i Dzierzchowem, wiecznym prawem klasztorowi miechowskiemu zapisał; córkę swoją Jaxie h. Gryf, fundatorowi tegoż klasztoru zaślubił, (zdaje się że to był brat rodzony drugiego Saula), synów jego dwóch: pierwszy Iwo biskup krakowski, od Henryka arcybiskupa gniezn. w r. 1218 poświęcony, † 1229; drugi Eustachiusz, który miał dwóch synów: Jakóba dziedzicą na Kamieńcu i Jacka, który wstąpiwszy do zakonu św. Dominika, wstawił się cudami, † 1257, a w r. 1594 w liczbe świętych zaliczony. Prandota z Białaczowa biskup krakowski, tego *Okolski* mieni być trzecim synem Saula drugiego, ale ten był raczej synem Radosława, o którym już wyżej się mówiło, ile że siedmioro potomstwa zostawił, o czem *Okolski* nie wiedział. Równo z s. Jackiem kwitnęła Bronisława zakonnica św. Norberta, ta z ojca Stanisława Prandoty Odroważ, z matki Anny h. Gryf urodzona, umarła 1259. B. Czesław według *Bzoviusa in Propag.* i *Okolsk.,* syn Eustachiego, brat rodzony św. Jacka, kanonik krakowski i kustosz sandomierski, † 1232. Żyli tychże czasów Iwan i Miłosław bracia rodzeni, których synowie fundacyą od stryja swego Iwona biskupa krak. w Mogile, zakonowi cystercyjskiemu uczynioną, kasować chcieli, o czem świadczą *Monimenta* tegoż klasztoru; luboć potem od tej imprezy swojej odstąpili, dalsi zaś Odroważowie, chcąc tę ofiarę, Bogu przez Iwona poświęconą, przy zupełnem prawie zostawić, w roku 1462 potwierdzili. Imiona ich: *Joannes de Sprowa Archiep. Gnesn. et Primas Regni, Nicolaus Episcopus Premishensis, Nicolaus Abbas Andreiowiensis, Andreas Odroważ Palatinus Leopold. et Generalis Capitaneus Russiae, Jacobus de Dębno, alias de Szczekocin, Regni Poloniae Thesaurarius, Capitaneus Sandec. et R. M. Pincerna Supremus, Eustachius de Sprowa Castellanus Radomiensis, Capitaneus Opocinensis et Unieioviensis, Dobieslaus de Sprowa Castellanus Premishensis, Capitaneus Loviczensis, Stanislaus de Szydłowiec Castellanus Zarnoviensis, Paulus de Sprowa, Dapifer Leopoliensis, Dobieslaus de Szczekocin, Subdapifer Sandomiriensis, Paulus de Szczekocin Capitaneus Olsztynensis, Zawichostensis, Łukowiensis, Jacobus Obulus de Gory, Subpincerna Crac. Capitaneus Czorzstymensis, Petrus Godowski Vexillifer Haliciensis, Henricus de Szczekocin, Capitaneus Lublinskiensis, Jacobus de Pniów, Archidiaconus et Administrator Episcop. Cracov. Fratres armorum et Domus Odroważinae.* Z tego, co się dotychczas mówiło, poznać, że przodkowie domu Odroważów w Polsce, jedni się z Końskiej woli pisali i od tych poszli Koneccy, drudzy z Białaczowa i od tych rozdzielili się Białaczowscy i Straszowie, inni z Chlewisk i od tych Szydłowiccy, Chlewicy, inni z Sprowy. Z tych był Jan kasztelanem lubelskim w r. 1336. Prandota Gałga fortunny hetman przeciwko Czechom za Kazimierza W. 1345. Eustachi albo Ostafiej kasztelan wiślicki, † 1350. Jan z Sprowy sędzia z sandomierski 1419, tego dwóch synów: Jan arcybiskup gnieźnieński i prymas koronny, † 1464 — i Dobiesław kasztelan przemyski i starosta łowicki 1462. Paweł stolnik lwowski. Jan z Sprowy starosta sandomierski 1412. Mikołaj opat jędrzejowski, pięćdziesiąt lat klasztorowi temu prezydując, † 1426. Piotr wojewoda ruski 1426, mąż rycerski, † 1450. Jan z Sprowy arcybiskup lwowski, brat rodzony Piotra wojewody ruskiego,

umarł r. 1450. Jędrzej z Sprowy wojewoda ruski i starosta generalny lwowski, umarł r. 1465. Jan z Sprowy wojewoda ruski 1480 (w księgach z przemyskich pod r. 1466 znajdziesz Jana Odroważa z Sprowy starostę samborskiego, który się pisał z Kupnowic, być więc może, iż to tenże sam Jan), *Bielski* go zowie bratem Jędrzeja wojewody ruskiego, miał za sobą Bietę albo Beatę Tęczynską, z której, podług *Vadingus in Annal. Minor. 1472 a num. 97*, miał jedną córkę i dwóch synów (*Kromer lib. 30, Bielski fol. 436* piszą, że wojewodzie ruski Odroważ na wojnie wołoskiej pod Bukowiną w r. 1497 czy się w niewolę dostał, czy zginął, w lat osiemnaście potem znalazł się, od matki z płońskiej racyi za syna przyjęty, bo pospolicie inni nie chcieli go znać za prawdziwego; o córce jego Beacie pisze *Paprocki*, że w kościele samborskim po śmierci złożona), a podług *Grodzińskiego z Życiu s. Jacka*, Jan Odroważ wojewoda ruski, z Beaty Tęczynskiej spłodził córkę Jędrzeja Stadnickiego małżonkę i synów dwóch: Jędrzeja i Jana. Z tych Jan z Sprowy wojewoda ruski, umarł 1515, (Tomasz, brat wojewody ruskiego, zostawił syna Eustachiusza starostę opoczyńskiego bezpotomnego. Siostry jego w różne domy rozniosły fortunę, jedna w dom Szafranców, druga Przerębska kasztelanowa sieradzka; to *Paprocki fol. 396*, atoli fol. 56 pisze, że Stanisława wojewody sandomierskiego ojciec był Stanisław podkomorzy krakowski, matka Siemińska h. Dębno, nie Odroważówna, to pewna, że ten Tomasz wstąpił się był rycerskimi dziełami przeciwko kozakom, za co od króla udarowany 1462. O drugim Odroważu świadczy tenże *Pap.*, że córkę jego pojął Piotr Dersznik z Rokienice.) miał za sobą Annę Tarnowską kasztelanę krakowską i z niej spłodził Stanisława wojewodę ruskiego. Był i drugi brat rodzony Stanisława wojewody ruski, Hieronim, ten tylko dwie córki zostawił: Beatę Oszczońską w belzkiem i Annę w przeworskim klasztorze, umarła 1588. Stanisław z Sprowy, syn Jana wojewody ruski z Tarnowskiej, w r. 1538 wojewoda ruski, umarł 1546, był oraz i starostą samborskim, dziedzic miasta Jarostawia, gdzie częściej swoje i do nich należące wsi Gawłowo, Siolo i Wola Moszczona, i z żoną swoją Katarzyną hr. z Gorki (była to wojewodzianka poznańska Łukasza córka) i insze, sprzedał Dobrogostowi i Janowi Szamotulskim *jure redemptionis*, za pięć tysięcy złotych polskich, o czem świadczy list Zygmunta I. Po śmierci Katarzyny z Gorki pojął Annę księżną mazowiecką, Konrada III córkę, ostatnią książęcej tej linii dziedziczkę, z której tylko jedną córkę spłodził Zofią *Imo voto* za Janem hr. Tarnowskim, *2do voto* za Janem Kostką wojewodą sandomierskim, umarła 1580. W tymże czasie kwitnął N. z Sprowy Odroważ starosta opoczyński, który miał za sobą Annę Łaską wojewodziankę sieradzka, Stanisława córkę. Odroważówna z Gostynia Anna była za Bardzkim Maciejem stolnikiem poznańskim. Inni Odroważowie pisali się z Szczekocina albo z Dąbna. Z tych stygnęli: Jan z Szczekocina kasztelan lubelski 1366. Piotr kasztelan także lubelski 1370. Jan kasztelan lubelski 1413 i 1428. Jan stolnik sandomierski i starosta lubelski 1445. Jan podkomorzy lubelski 1438. *Bielski* w r. 1427 wspomina dwie siostry rodzone z Szczekocina, Katarzynę i Elżbietę, Piotra i Dobka Szczekockich, a w następującym roku pisze, że Piotr z Zawiszą czarnym za Zygmuntem cesarzem przeciwko Turkom nad Dunajem mężnie się bijąc, dostał się w niewolę, z kąd potem wykupiony. Piotr Woda z Szczekocina podkanclerzy koronny 1438, zginął pod Chojnicami 1454. Dobiesław podstoli sandomierski, Paweł starosta olsztyński, zawichojski i lukowski, Henryk starosta lubelski w r. 1462 kwitnął. Bartłomiej, którego syn Jakób z Szczekocina albo z Dąbna, kasztelan krakowski, † 1490. Był i drugi Jakób z Dąbna, kanonik gnieźnieński r. 1443. Jan z Szczekocina stolnik lubelski i starosta r. 1532. Piotr Odroważ biskup margarytański, sufragan kijowski, archidyakon warszawski za czasów Zygmunta III. *Niesiecki*.

Odrowski h. *Pomian*, w Prusiech, świadczy o nich *MS. o Fam. Pr. Nies.* — Konstytucja sejmu r. 1462 wspomina sukcesorów Olbrychta Odrowskiego pobórcę halickiego.

Odrwollf h. *Bibersztein* (to jest ucięte rogi jelenie z sobą u spodu złożone, na hełmie pięć piór strusich) na Szląsku. Jan Odrwollf sędzia z opolski i raciborski i jego syn Jan de Stradomie dolne r. 1607. *Niesiecki*.

Odrzechowski *Holobut* h. *Sas*, w przemyskiej ziemi. *Nies.*

Odrzywolski h. *Nalecz*. Piszą się z Odrzywoła w radomskim pow. Dobrogost Czarny z Odrzywoła starosta radomski, pod Kozienciami na Wiśle most stawiał 1409. N. miał za sobą Podłodowską, siostrę starosty radomskiego. Jan 1587 podpisał ustawy zjazdu pokrzywnickiego. Adam 1632 w w. sandomierskim. Abraham Mikołaj dziedzic na Odrzywole, mąż rycerski w Węgrzech, Inflanciech i na Podolu, † 1640. Jan kasztelan czerniechowski, starosta winnicki i żydaczowski, mąż rycerski, poległ pod Batowem, żona jego Anna Czuryłówna. Antoni stolnik latyczowski pod Krosnem, człowiek wojskowy, bracia jego Mikołaj i Jędrzej, po których zostali sukcesorowie. *Nies.*

Odrzywolski h. *Rogala*, w Mazowszu. Piotr 1578 pobórca w z. czerskiej. Jan w z. warszawskiej 1674. N. za Mikołajem Leszczyńskim 1560. *Niesiecki*.

Odwaga herb, to samo co **Konopacki** herb.

Odyniec h. wł. Odyniec Wasil książę Barynowski. Teodor Odyniec książę, jeden z panów fakcyi

Świdrygielowej, wzięty w niewolę pod Oszmianą w r. 1433. N. starosta oszmiański, z Elżbiety Chlebowiczówny wojewodzianki wileńskiej spłodził syna Jędrzeja męża rycerskiego. *Paprocki* w *Ogrodzie* wspomina Odyńców z Jawnucianki księżniczki zaslawskiej, Bogdana córki urodzonych Fiedor w pow. orszańskim, miał synów: Wasila, Jędrzeja i Jana. Wasil skarbnik wilkomierski, Jana syn Jakób. Jan koniuszy województwa kijowskiego, mąż znaczny. Dymitr człowiek rycerski. N. cześnik wileński, córka jego Anna za Danielem Filipowiczem oboźnym mińskim. Anna za Maciejem Boguckim podstolim podlaskim. Podobno są Odyńcowie h. Leliwa. Daniel strażnik smoleński 1674 w pow. wolkowskim. N. Odyńcówna za Alexandrem Jelcem. Zofia Odyńska za Krzysztofem Karskim. Alexander i Mikołaj w zakonie Soc. Jesu. Anna Odyńcówna za Krzysztofem Scipionem. Kazimierz skarbnik wileński 1700. *Niesiecki*. — W woj. podlaskim w r. 1778 Andrzej wojski czerwonołozki. *Krasiecki*. — W archiwum Kraszewskiego w Romanowie znajdują się pewne dokumenta czy notaty dotyczące tej rodziny, podług których Benedykt służył pod choragwią podkanclerską w r. 1654 a Grzegorz posiadał w r. 1617 dobra Semeńca pod Pruzanną i miał synów: Pawła, po którym został syn Alexander — i Andrzeja, który zostawił synów pięciu: 1) Ostafieja, 2) Jana, 3) Sylwestra ożenionego z Zofią Zakrzewską, 4) Dawida i 5) Mikołaja ożenionego z Katarzyną Jelcówną. Podług *Elektorów Pietruskiego* N. Odyniec podpisał elekcyą króla Augusta II z woj. sandomirskiego, zaś Antoni i Józef z woj. mińskiego a Franciszek subdelegat gr. checiński z woj. sandomirskiego — podpisali elekcyą króla Stanisława Augusta. Po Antonim, jak zdaje się, został syn Jan, którego synowie: Napoleon dziedzic obecnie dóbr Plużyn i Perczewa — i Antoni dziedzic dóbr Litwinówki w mińskim. W aktach gr. mińskich z r. 1700 ukazują się: Bazyli i Jan, którego syn Marcin dziedzic dóbr Litwinków, skarbnik smoleński, zostawił synów dwóch: Franciszka, po którym został syn Marcin — i Stanisława dziedzica dóbr Litwinków, po którym z Anny Kłokockiej zostało synów dwóch: Antoni bezpotomny i Tadeusz (ur. 1781 † 1833), vice-marszałek oszmiański, ten miał za sobą Teresę Gnatowską, z której oprócz córek: Aloizy za Dawidem Zawadzkim, Anieli za Ludwikiem Ogonowskim i Karoliny za Adamem Luzinem — zostało synów czterech: 1) Antoni Edward (ur. 1804) dziedzic dóbr Giejstany w pow. oszmiańskim, nabytych w r. 1800, współczesny poeta, ożeniony w r. 1832 z Zofią Mackiewiczówną († 1871), z której została jedyna córka Teresa zaślub. w r. 1866 Stanisławowi Chomętowskiemu, 2) Mikołaj, który umarł 1874 zostawiwszy z Pauliną Wituńskiej synów trzech: Tadeusza, Jana i Pawła i córek dwie: Kamilę i Maryę, 3) Hipolit † 1872 *ster.* — i 4) Waleryan dwuzenny, *Imo voto* z Józefą Gnatowską († 1867), która mu poвила troję dzieci: Kazimierza, Romualda i Zofię za Konradem Koreywą, *2do voto* z Malwiną Brandtówną zaślub. r. 1870. — Do tychże zdaje się należy Józef, podkomorzy rzeszycki, którego córka Michalina z Barbary Römerówny urodzona, za Ksawerym Koreywą. *Monog. Röm.*

Odyński. *Kurop. i Malach.*

Oebschelewicz Franciszek, major wojsk polsk., potem c. k. austr. komisarz obwodowy, uzyskał przyznanie „dawnego polskiego szlachectwa“ w sądzie gr. bieckim 1782. Porównaj **Epselwitz**.

Oechsner (baron) Jerzy prezes sądu szlach. lwowsk. otrzymał indygenat na sejmie gal. 1819.

Oestreicher Ludwik. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Oettinger Karol, jenerał-adjutant, otrzymał indygenat w konst. z r. 1767 fol. 3:8.

Offenberg. *Kurop. i Malach.*

Oganowski h. *Ogończyk*, **Ogiński** i **Ogilbaffe**. *Kuropatn. i Malach.*

Ogilvie. Jan *nobilis. prac. scart.* w konst. r. 1790. *Malach.*

Ogiński h. wł. Genealogia domu tego na blasze sztychowana, wyszła od akademii wileńskiej w r. 1707 i śladem za nią idąc autor książki *Annibal ad portas* 1732, od Włodzimierza jedynowładcy całej Rusi, od r. 990, genealogią wywodzi, żadnego jednak autora nie przytaczając. Świadczy się wprawdzie monumentami tego prześwietnego domu, ale i tego nigdzie o nich nie czytam (mówi *Nies.*), dopiero roku, którego któryś z nich żył albo umarł, trudno znaleźć. A co największa, nietykając szeregu książąt ruskich, powiadają, że Jerzy albo Juria Fiedorowicz książę na Koziełsku, syn Teodora, wnuk w dziewiątym stopniu Włodzimierza monarchy, za Zygmunta I w r. 1514 z dwoma synami swemi w księstwie litewskim osiadł. Czy może być, żeby przez lat więcej niż pięćset dwadzieścia i cztery a tylko dziewięć pokolenia było? a tu mówią wnuk w dziewiątym stopniu Włodzimierza. *) Ale się to lepiej jeszcze ztąd pokaże, z dalszej ich osnowy: piszą tedy,

*) Rzeczywiście czas trochę przykrótki na tyle pokoleń, chociaż podług *Rodostłownej knigi Dolgorukowa* Jerzy ten albo raczej Tit Jerzy, syn Teodora, jest w dwunastym a nie w dziewiątym stopniu potomkiem W. księcia Włodzimierza. Oto porządek rodowodu od Ruryka. Ruryk † 879, syn jego Igor † 945, tego syn Światosław † 979, tego syn W. książę Włodzimierz † 1015, tego syn w. ks. Jarosław wielki † 1054, tego syn Światosław książę czernichowski † 1076, tego syn

ze ten Jerzy Fiedorowicz spłodził dwóch synów, z tych jeden Władysław dla małej a otyłej statury od ojca swego nazwany Puzyr, a potem z lekka Puzyra, od którego dom Puzyrów poszedł, drugi Grzegorz dla ognistej i gorącej komplexy, Ohen z ruskiego zwołany, od którego Ogińskich familia rozpleniona,*) ten albowiem Grzegorz miał dwóch synów: Dymitra stolnika litewskiego — i Macieja łowczego litewskiego, cywnia wileńskiego. Dymitra genealogią tak wywodzi, synów jego miało być dwóch: Roman za Zygmunta II walecznik wslawiony i Teodor, tego z Bystrzycką dwaj synowie zostali: Grzegorz, któremu Jakuszewska trzech synów powiła: Piotra (którego z Rudominianki syn Jan marszałek braclawski), Bogdana (tego córka zaślubiona Rudominie, a syn Michał) i Dymitra, tego z Chrapowickiej dwie córki: Barbara Korsakowa i Petronela Woroniczowa. Drugi Teodora syn z Bystrzyckiej, Bogdan podstoli braclawski. Maciej łowczy litewski, cywuń wileński, o którym wyżej, brat Dymitra stolnika lit., spłodził Teodora kasztelana wileńskiego, którego z Tarłówny córki cztery: Katarzyna Mleczkowi sędziemu z wilkom., Barbara Dziewalwowskiemu chorążemu kowieńsk., Jadwiga Narkuskiemu i Anna Chojnackiemu zaślubione, synów zaś dwóch: Jan stolnik litewski i Marcin Bogdan podkomorzy trocki, wnuk w piętnastym stopniu Włodzimierza jedynowładcy ruskiego, kwitnął w r. 1601. Bogdan Marcin z Kozielska Ogiński, syn Macieja cywnia wileńskiego, podkomorzy trocki, sławny pułkownik za Stefana i Zygmunta III, poseł na sejmy, wziął w krwawych zasługach od ojczyzny pewną sumę na Dorsuniskach, miał za sobą Reginę Wołowiczównę kasztelanę mściławską, z niej potomstwo: Barbara Szemetowa podkomorzyna wileńska, Ruta Radzicka, Apollonia *Imo voto* Szemetowa, *2do voto* Zienowiczowa, Anna Stętkiewiczowa (Genealogia przydaje czwartą córkę, inną młodą pomary), synowie zaś: Roman młodo umarł, Samuel cywuń trocki, Jan Felix kasztelan mściławski, Jan kasztelan witepski, Dymitr pułkownik i starosta winnicki, którego żona Pieniążkówna Maryanna podczaszanka krakowska powiła syna Jerzego młodo zmarłego. Alexander kasztelan trocki, starosta rohaczewski i dorsuński, pan wielkiego serca, znakomity wojownik, † 1653, miał za sobą Polubińską Katarzynę wojewodziankę parnawską, z tej jedna córka Helena (Alexandra) za Jędrzejem Zawiszą pisarzem litewskim, druga Teodora za Janem Gruzewskim podkomorzym żmudzkiem, synowie zaś jego z pierwszej żony Szemetówny kasztelanek smoleńskiej: Bogdan chorąży nadworny litewski 1647, mąż wojenny, młodo umarł, z Polubińskiej zaś powtórnego małżeństwa: Marcyan, Samuel, Jan marszałek braclawski (atoli panegiryk akademii wileńskiej pod tytułem *Her gloriae i Kazanie Wojniłowicza*, stryjeicznym go bratem zowią Marcyana kanclerza litewskiego i że był z matki Zofii Rudominianki urodzony świadcza) — i Jerzy młodo umarł. Z tych Marcyan wojewoda trocki, starosta radoszkowski, dorsuński, mściławski, umarł kanclerzem w litewskim 1690, z dwiema żonami bezdzietnie żyjąc, z tych pierwsza była Marcybella Chlebowiczówna wojewodzianka wileńska, druga Konstancja Wielopolska kanclerzanka koronna. Samuel zaś (brat Marcyana rodzony z Polubińskiej) cywuń trocki 1648, z Billewiczówny zostawił trzy córki: Reginę *Imo voto* za Korfem, *2do voto* za Lenartem Pocięjem wojewodą witebskim, Krystynę za Tyszkiewiczem Michałem stolnikiem trockim, Helenę *Imo voto* za Stankiewiczem, *2do voto* za Tyszkiewiczem, Praxedę, która do klasztoru wstąpiła, oraz synów dwóch: Szymona i Jana. Z tych Szymon Karol miecznik litewski, fundator OO. Karmelitów Bosych pod Wilnem, trzy razy ślubny małżeńskie ponawiał: *Imo voto* z hr. Holenderską, *2do voto* z Korsakówną h. Kotwica, *3tio voto* z Wojnianką, od tych potomstwo zostało, dwie córki: Eleonora za Józefem Mniszchem marszałkiem w kor., druga za Kierłem marszałkiem starodubowskim, synów zaś pięciu: Samuel w zakonie kaznodziejskim, Bogusław marszałek kowieński, poseł na sejm 1724, zostawił syna Karola starostę dorsuńskiego (ten młodo umarł spłodziwszy z Raheli Wyhowskiej kasztelanek mińskiej syna starostę dorsuńskiego***) i córke) i córke za Karolem Gustawem Diukierem generałem szwedzkim.

Oleg ks. czernich. † 1115, tego syn Wszewołod ks. czernich. † 1146, tego syn Światosław ks. czernich. † 1194, tego syn Wszewołod ks. czernich. † 1215, tego syn Michał ks. czernich. † 1246 (za świętego poczytany), tego syn Mściław ks. karaczewski, tego syn Tit ks. karaczewski i kozielski, tego syn Teodor ks. kozielski, a tego syn Tit Jerzy ks. kozielski, który pierwszy miał przyjeść do Litwy. Stryj rzeczony wyżej Tita Jerzego ks. Kozielskiego, Siatosław ks. Zwienigrodzki, miał za sobą Teodorę księżniczkę litewską, córkę Olgarda, a więc może w tem powinowactwie z książętami litewskimi szukać należy pobudek przyjsia książąt Kozielskich do Litwy.

*) Ten sam początek nazwiska wyprowadzają *Dolgorukow* i *Leonard Chodźko*.

**) Nie znajdujemy go w Spisach Senatorów; a Kosiński zupełnie go opuszcza.

***) Syn Karola — Józef (ur. 1711 † 1776) dziedzic dóbr Strawienniki, starosta dorsuński, miał za sobą podług *Leonarda Chodźki* Uniechowską (wdowę podług *Mon. Römerów* po Römerze), podług *Dolgorukowa* Antoninę Białozórównę, syn jego Ignacy (ur. 1755 † 1786) na *Strawiennikach*,

Jerzy młodo zniknął, Alexander (z Wojnianki urodzony) starosta uświacki, miał za sobą *Imo voto* Szujską pisarzównę litewską, *2do voto* Rudominiankę *) — i Marcyan wojewoda witebski, starosta borysowski, przewalski, dzielny wojownik, marszałkował trzy razy w trybunale litewskim 1712, 1718 i 1723, miał za sobą *Imo voto* Teresę Brzostowską, z tej krom młodo zmarłych, synowie: Ignacy obożny litewski, starosta braclawski, marszałek trybunału kor. 1732, ożeniony z Heleną Ogińską wojewodzianką wileńską,**) Franciszek Xawery w zakonie Soc. Jesu, Tadeusz starosta przewalski,***) Kazimierz starosta babinowicki, Stanisław starosta wierzbowski,***) córki zaś Barbara za Krzysztofem Pacem kasztelanem połockim, Anna za Mateuszem Białozorem starostą kiernowskim, Marcyanna za Michałem Potockim wojewodą wołyńskim i Benedykta panna; *2do voto* Teresę Tyzenhauzównę wojewodziankę mściławską, z tej dwie córki zostały: Stanisława i Marya; *3tio voto* Krystynę Abrahamowiczównę, ta umarła 1739. Jan wojewoda połocki, hetman polny litewski, starosta stokiński, syn drugi Samuela cywnia trockiego, znakomity wojownik, miał za sobą *Imo voto* Siemaszkównę, *2do voto* Joannę Naruszewiczównę, z pierwszej była córka Helena Joanna *Imo voto* Izajkowska chorążyna grodzińska, *2do voto* Tarłowa cześnikowa litewska i synowie trzej: Mikołaj, Grzegorz i Leo; z drugiej żony była córka Maryanna *Imo v. Chalecka* starościna mozyrska, *2do voto* Tyszkiewiczowa starościna starodubowska i synowie: Alexander, Kazimierz i Marcyan, z tych Mikołaj kasztelan trocki 1712, poseł do cara moskiewskiego, miał za sobą Kopicównę i z nią cztery córki: Różę za Stanisławem Krasieńskim kasztelanem płockim, Marcybę w zakonie panien Wizytek, Teresę i Franciszkę Massalską starościne grodzińską, wojewodzianę mściławską i synów trzech: Ludwika, ten był biskupem smoleńskim, † 1718, Jerzego starostę radoszkowskiego *ster.* i Antoniego starostę berzuickiego w młodym wieku zmarłego w zakonie Soc. Jesu. Grzegorz Antoni, drugi syn Jana, starosta żmudzki, hetman w. litewski, starosta mściławski, marszałek trybunału litewskiego w r. 1706, mąż waleczny, † 1709, z Teklą czy Teofilą ks. Czartoryską podkomorzanką krakowską, wdową po Jerzym Krasickim stolniku przemyskim, spłodził trzy córki: Elżbietę *Imo voto* za Gełgudem pisarzem litewskim, *2do voto* za Antonim Puzyną chorążym nadwornym litewskim, Angelę za Felicem Parysem i Eufrozyne za Pacem starostą wilejskim, oraz synów dwóch: Jana kuchmistrza litewskiego i Kazimierza podsto-

starosta dorsuński, miał za sobą Józefę ks. Ogińską, z której syn Gabryel (ur. 1784) na *Strawiennikach*, prezes sądu głównego wileńsk., pułkownik gwardyi honor. Napoleona, ożeniony z Kunegundą hr. Platerówną — umarł w r. 1842 bezpotomny.

*) Córka jego Róża za Michałem Gutakowskim, poseł do Szwecyi za Augusta II.

**) Był później kasztelanem wileńskim, † 1774.

***) Tadeusz (ur. 1712 † 1733) na *Retowie*, *Molodecznie*, *Izabelinie*, *Oborku*, *Zalesiu*, *Hannucie* i *Luczaju*, ten był kasztelanem, nakoniec wojewodą trockim, starostą babilickim, przewalskim i oszmiańskim, miał za sobą *Imo voto* Izabelę ks. Radziwiłłównę, *2do voto* Jadwigę hr. Zaluską, wdowę po Sapieżu, z której został syn Franciszek Ksawery (ur. 1740 † 1814) na *Molodecznie*, *Zalesiu* itd., starosta przewalski i retowski, kuchmistrz w. litewski; z pierwszej zaś żony ks. Radziwiłłówny został syn Andrzej Ignacy (ur. 1732 † 1786) starosta oszmiański, kasztelan (podług *Chodźko* wojewoda r. 1783) trocki, marszałek sejmu warsz. 1776, poseł do Wiednia, ten miał za sobą Paulinę Szembekównę, wdowę po Celestynie Łubińskim i Janie Potockim (nazywaną *Matką* trzech prowincyi: Polski, Rusi i Litwy), po której oprócz córki Józefy (ur. 1762 † 1841) *Imo voto* † 1833) na *Molodecznie*, *Zalesiu*, *Retowie* itd., podskarbi w. litewski, pułkownik, poseł do Holandyi i Anglii, dwużenny: *Imo voto* z Izabelą Lasocką, *2do voto* z Maryą de Neri (ur. 1778 † 1851), wdową po Kajetanie Nagurskim, z pierwszą żoną miał synów: Tadeusza Antoniego (ur. 1798 † 1844), porucznika gwardyi wojsk polsk., ożenionego z Maryą bar. Rönne, wdową po Boreyce (ich dzieci: Natalia za Zygmuntem Gawrońskim, Gabryela za Edmundem hr. Krasickim i Amelia za Witoldem hr. Wołłowiczem) i Franciszką Ksawerową (ur. 1801 † 1837) referendarza Stanu król. polsk., ożenionego z Teodorą bar. Rönne (ich syn Felix, ur. 1829, mistrz obrzędów dworu rosyjsk., ożeniony *Imo voto* z Olimpią bar. Rönne, *2do voto* z Maryą Narzymską). — z drugą żoną miał córki dwie: Emę za Hipolitem hr. Brzostowskim i Idę za Adolfem Kublickim, oraz syna Ireneusza Kleofasa (ur. 1808 † 1863) tajnego radcę, ochmistra dworu ros., marszałka rosińskiego, kuratora szkół kowieńskich, ten miał za sobą *Imo voto* Józefę hr. Kalinowską, z której (z drugiej bowiem żony Olgi hr. Kalinowskiej, siostry poprzedniej, nie było potomstwa) zostało synów dwóch: Bohdan Michał (ur. 1848) dziedzic dóbr Retowa itd., ożeniony w r. 1877 z Gabryelą hr. Potulicką — i Michał Seweryn (ur. 1849) dziedzic dóbr Plongiany, marszałek szl. telszewski, ożeniony w r. 1876 z Maryą, córką Zygmunta hr. Skorzewskiego.

****) Ten był kasztelanem witebskim, † 1747.

Wojewo litewskiego, starostę braclawskiego, obadwa młodo pomarli, przeciw Kazimierz z Katarzyną Humieckiej wojewodzianki podolskiej zostawił syna Józefa. *) Leo podstoli litewski, trzeci syn Jana, miał za sobą Kotłównę, z której syn Michał starosta stokliński i córka dwie: Ludwika i Helena za Kazimierzem Królikowskim instygatorem litewskim. Alexander czwarty syn Jana, był starostą mściborskim. Marcyan Karol, piąty syn Jana, kasztelan mścislawski, miał za sobą Chalecką starościankę nowosielską, ale z nią żył ster. **) Kazimierz, szósty syn Jana, wojewoda wileński, starosta gorzdowski, białego orla kawaler, marszałkował w trybunale litewskim w r. 1725, † 1733, miał za sobą Eleonorę Wojniankę marszałkównę pińską, z niej cztery córki: Merycebę za Ignacym Zawiszą miecznikiem litewskim, Teresę, Helenę, ***) Maryannę i syna Józefa wojewodę trockiego, starostę gorzdowskiego, † 1737, ten z Anny ks. Wiśniowieckiej kanclerzanki lit. ma syna i córki. To Niesiecki. — Józef (ur. 1700 † 1737) wojewoda trocki, starosta gorzdowski, miał za sobą Annę ks. Wiśniowiecką, z której zostało córek sześć: Augusta za Konstantym Lud. hr. Platerem, N. za Brzostowskim, Katarzyna za Antonim Przedzieckim, Elżbieta za Michałem Wielhorskim i Honorata zakonnicą Dominikanek we Lwowie, oraz syn Michał Kazimierz (ur. 1738 † 1803) hetman w. litewski, starosta piński, słonimski, nurecki i tuchorski, konfederat barski, ożeniony z Alexandrą ks. Czartoryską, wdową po Michale ks. Sapieżu. — W *Monog. Römerów* spotykamy Ferdynanda ks. Ogińskiego, syna Michała, dziedzica dóbr Hanutowa w gub. witebskiej, ożenionego z Ludwiką Römerówną i N. księżniczkę Ogińską zaślubioną Dominikowi Rykowi. Obacz Dodatek.

Oglecki. Jan burgrabia nowomiejski, z sejmu 1647 komisarz do naprawy mostów i grobel żarnickich. *Niesiecki*.

Ognicki. Stefan dla heroicznych dzieł od Jana Karola Chodkiewicza hetmana zalecony, w komput rycerstwa polskiego policzony przez Konstytucją sejmową 1616. *Niesiecki*.

Ogniewski. *Kurop. i Malach.*

Ogończyk h. *wł.* O początkach tego domu pod tem pierwotnem imieniem — nic niema pewnego. *Paprocki, Bielski, Okolski* i inni piszą wprawdzie o Ogończykach, ale jak słusznie mówi *Niesiecki* „ta osnowa żadnej pewności ani po sobie autora nie ma“. Pewną jest wszakże rzeczą, że od Ogończyków wiele domów znakomych swój początek bierze, różne od dóbr posiadanych wzięwszy nazwiska.

Ogonowski h. *Ogończyk*, w w. krakowskiem. Adam na wojnie pruskiej przeciw Szwedom zalecony, † 1640. Józef podwojewodzy sandecki 1705 i Teresa. Jan w płockiem 1674, piszą się z Ogonowami. Jan w ks. litewskim 1700. *Niesiecki*. — Dom to starożytny, ukazuje się w aktach lomżyńskich od r. 1422. *Kap. Mil.*

Ogórkiwicz. Konstanty, Jan i Teodor udowodnili szlachectwo w sądzie z buskim 1782.

Ogrodzieński h. *Prus 3to*. Józef syn Albina udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. p. przed 1851.

Ogrodzński h. *Prus 1mo*. Wincenty syn Stanisława i Jerzy syn Sebastjana — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Ogrodzński. Włodko 1384. Bartłomiej pod Chojnicami od Krzyżaków pojmany r. 1454. Jan i Walentyn w płockiem 1632. N. miał za sobą Ewę Palczewską, z tej córka Maryanna za Jakóbem Fabierowskim. *Niesiecki*. — W r. 1780 Ogrodziński biskup poznański, kanclerz w. kor. W r. 1788 Adam wice-regent czerski. *Kras.*

Ogrodzki. Jacek sekretarz kor. 1773. *Malach.*

Ohanowicz herb: w polu lazurowym kotwicz, nad którą jutrzeńka jaśnieje; nad hełmem z koroną koni siwy. Tak go opisuje ks. *Barącz*.

Ohanowicz h. *wł.* Familia ormiańska, z której Lukasz syn Jakóba i Rypsyny Łukasiewiczówny a wnuk Jana i Anny de Roszko Bogdanowicz, jako pochodzący z mołdawskiej szlachty, wcielony do Stanów galicyjskich r. 1817. *Poczet Szlachty i Barącz: Żywoty sławn. Ormian.*

Ojeziński h. *Druck. Kurop. i Malachowski.*

Ojrzanowski h. *Junosza*. Kajetan syn Ludwika, ks. Kazimierz syn Sebastjana, Jan, Franciszek i Tytus synowie Konstantego i Józef syn Jana — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. Obacz *Ojrzanowski*.

Ojrzynski h. *Lubicz*. Antoni syn Piotra, Jan i Szczepan synowie Fabiana w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. a Fabian w sądzie z lwowskim 1783 udowodnili szlachectwo. Obacz *Ojrzynski*.

*) Ten Józef starosta mściborski, młodo umarł; siostra jego Anna za Józefem Podolskim wojewodą płockim, ale bezpotomna i ztąd cała substancja linii Grzegorza przeszła w dom Paców, Wojtów i Parysów.

**) *Zdo voto* Wolłowiczówny, ale i z tą bezpotomny.

***) Ta wyszła za Ignacego ks. Ogińskiego oboźnego w. lit.

Okecki h. *Radwan*, w z. warszawskiej. Jan, Remigian, Wiktoryn i Mikołaj 1648. N. miał za sobą Agnieszkę Karcewską pisarzównę z czerską. *Nies.* — Antoni biskup chełmski, koadjutor biskupstwa poznańskiego. Kazimierz skarbnik czerski. Wiktor skarbnik warszawski. Józef podsedek warszawski. *Niesiecki*.

Okelli. Hugo, pułkownik wojsk kor., otrzymał *indig.* w konst. r. 1673.

Okłedowski, w ziemi zawkrzeńskiej. Piotr 1648. *Nies.*

Oklejski h. *Leliwa*. Michał udowodnił szlachectwo w sądzie z lwowskim 1782.

Okmiński. *Kurop. i Malachowski.*

Okmiński h. *wł.* Dom dawny i niegdyś w księstwie siewierskiem kwitnący, ale gdy to i Smoleńsk od księstwa litewskiego odpadło, Bogusz dobra zostawiwszy w ręku moskiewskich, udał się do Zygmunta I króla, od którego w nagrodę swej zyczliwości wziął wieś Okmina nazwaną i od tej Okmiński zwałony, luboć ich insi piszą Ochmiński Bogusz. Z tych Jan w woj. witebskiem, syn jego jeden Stefan koniuszy witebski 1648. Floryan Bogusz Okmiński poborca w Żmudzi 1601. Abraham cywuń twerski. Jędrzej dziekan braclawski † 1658. Karol Szymon. Jan czy Wojciech komornik łukowski i podwojewodzy, pojął Elżbietę Rolankę, z niej były cztery córki: Anna Zaleska, Maryanna Stocka, Zofia Grochowska, Dorota Miastkowska. Stefan 1700. N. miał za sobą Katarzynę Mysłowską. To *Niesiecki*. — Stefan Bohusz Okmiński, cześnik i sędzia gr. witebski, podpisał z woj. witebskiego elekcyą króla Jana III. — Tomasz, profesor akademii zamośćkiej, wydał kalendarz r. 1705. — Maciej syn Jana, Eliasz syn Alexandra i Alexander syn Macieja Oknińscy vel Oknińscy *) udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851, a Wawrzyniec Okniński uzyskał przyznanie dawnego polskiego szlachectwa — w komisji szlacheckiej dla zachodniej Galicyi r. 1805. Wawrzyniec, ten przeniósł się z królestwa polskiego do Galicyi około r. 1805 i tam osiadł; miał za sobą Franciszkę N. z Szląska rodem, z której zostało siedmioro potomstwa: 1) Weronika za Czołowskim, 2) Marya za Suskim, 3) Petronella, 4) Walenty (ur. 1809) poborca podatkowy w Starem mieście, ożeniony w r. 1837 z Rozalią Janowską (ich potomstwo: a) ks. Adam ur. 1839, proboszcz w Komarnie, kanonik honorowy, b) Wiktor ur. 1840, pocztmistrz w Birczy, ożeniony z Jadwigą, córką Jana z Dobków Zaręby, która mu powiła córkę Maryę, c) Kazimierz ur. 1856-58, wyszedł do Ameryki r. 1875 i obecnie w Australii osiadł, d) Filomena za Edmundem Zwierzyńskim, oficyałem sadu wyższego we Lwowie, e) Konstancja panna, f) Marya za Janem Głogowskim, nadinspektorem podatk. w Stanisławowie — i g) Józefa panna, — 5) Antoni ur. 1810, ożeniony z Franciszką N. (ich dzieci: Kamil, poległy w r. 1863 pod Kobylanką i Marya za Poluszyńskim), 6) Hubert ur. 1812, ten z Franciszką Stankiewiczówną ma kilkoro dzieci, — i 7) Rafał, adjunkt starostwa w Samborze, z Izabellą Kleinówną ma syna Tadeusza i córek trzy: Maryę za Irzykowskim inżynierem w Samborze, Jadwigę i Helenę.

Okniński h. *Okno*. Dominik i Jakób synowie Leona, Paweł syn Adama, Alexander i Cypryan synowie Modesta, Michał syn Pawła, Antoni syn Grzegorza, Andrzej syn Hiacynta i Adam syn Jana, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk.

Okno Złote herb, patrz *Schverin*.

Okolski Antoni. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Okolski h. *Rawicz*, w w. sandomierskiem. Jan trzech synów zostawił: Szymona, Stanisława, który wojskowo służył, na Podolu osiadł — i Jana, który w okazyi z nieprzyjacielem zginął. Szymon w zakonie kaznodziejskim ś. teologii doktor, rządził prowincyą ruską, wydał do druku *Orbis Polon. 1641, 1643 i 1648; Russiam Floridam seu de Incrementis sui Ordinis, labor. fundat. Conv. in Russia 1646. Praeconem Divini Verbi Albertum Magnum ampliatum, seu Conciones in Dominicis 1649 4to. Dyaryusz wojny pod Starczem. O cudach w Podkaminieniu przy obrazie Matki Boskiej 1648 i t. d.* Hieronim deputat na trybunał fiskalny litewski w Żmudzi 1630. N. miał za sobą Umiasłowska. *Nies.*

Okolow h. *Topór*, w wileńskim. Jędrzej podpisał elekcyą Władysława IV, poseł kilka razy do Moskwy. Lukasz w pińskim. W brzeskiem litewskim kwitnął Hieronim Okolowicz skarbnik orszański, † 1691, którego synowie Stefan i Paweł herbem się Ostoja pieczętowali. Okolówna Jacyny Onoszkowicza małżonka. *Nies.*

Okolowicz h. *Ostoja*. O tych wspomina wyżej *Niesiecki* pod ustępem *Okolow*, Wieladko zaś podaje o nich następującą wiadomość: Hieronim skarbnik orszański † 1691, synowie jego Stefan i Paweł. Teodor, biorący przydomek *Krzywiec*, skarbnik nowogrodzki 1695, dwuzenny: *Imo voto* z Heleną Łykowską, *Zdo voto* z Teodorą Krakowską, miał córki dwie: Konstancją za Czechowskim strażnikiem orszańskim i Annę za Kotowiczem cześnikiem rzeczyckim. Brat powyższego

*) Od wsi Okmina nabyli nazwiska, a więc *Okmiński* a nie *Okniński* pisać się powinni.

Teodora — Stefan miał syna Rajmunda, ten spłodził Stefana, po którym z Maryanny Żurawskiej zostało córek cztery: Zofia za Mackiewiczem, Agata za Pawłem Marcinkiewiczem, Anna i Maryanna i synów dwóch: Stefan mający synów dwóch Jędrzeja i Szymona i Justyn, który miał synów także dwóch: Mikołaja podkomorzego JKM. i Michała chorążego artylerji koronnej. To Wieladko w swojej *Heraldyce*, gdzie dodaje, że w aktach orszańskich dosyć znajduje się dokumentów Okołowiczom służących, między innymi testament Teodora skarbnika orszańskiego z dnia 18 stycznia 1730. — W Heroldyi król. polsk. udowodnił szlachectwo Gustaw Okołowicz z *Krzywiec*, syn Józefa.

Okorski. Sienko ziemianin wołyński 1528. Jan tamże 1632. N. miał za sobą Annę Maszkiewiczównę. *Niesiecki*.

Okrasa, w woj. rawskim, Marcin 1628. Felicyan i Kazimierz w ks. litewskim 1700. *Nies.*

Okreglicki. N. za Bireckim. Jadwiga za Franciszkiem Włodkiem. Zofia zakonnica u Wszystkich świętych we Lwowie. Marcin w zakonie Soc. Jesu, † 1622. *Niesiecki*.

Okrocki. *Kuropatn. i Malach.*

Oksza h. wł., od sławnej w Czechach familii Wierszowców idą, z której jeden całem państwem rządził, ale o zdradę obwiniony i na śmierć skazany, sam siebie zabił. Z tej okazji familia Wierszowców netylko niesławę, ale też i niechęć wszystkich w Czechach do siebie znając, za granicę do innych państw się wynieśli, osobliwie jednak do Polski, z którego potomków Jan Wierszowiec, którego czeskie kroniki zowią Gesko, zabił Światopelka księcia czeskiego, za co od Bolesława Krzywoustego hojnie był udarowany, wzięwszy w nagrodę dobra Siemikowice, Radosze, Lipnik, Broszecin, Bogumilowice, Stroża, Zielecin, Dylów, Wrociec i inne. Z tejże familii był Racibor Wierszowiec w r. 1160, ten chcąc się znacznem jakim dziełem wstawić i przodków swoich niesławę a potomności zatrząść, zebrał liczne wojsko, wtenczas gdy Fryderyk i Przemysł przeciwko Konradowi walczyli, stanął z niem przy Przemysła księcia stronie, gdzie gdy do potyczki przyszło, mężnie się tam stawiał i nieprzyjaciół jednych pobił, drugich do ucieczki przymusił; za którą przewagę, mówi *Dubravius* historyk czeski, netylko że do łaski przyszedł Przemysła i Fryderyka, ale też na pamiątkę kawalerskiego tego dzieła, herb mu, który przedtem nosił, to jest Wierszę złotą, odmieniono, a na to miejsce dwie siekiery na krzyż złożone na długim toporzyku nadano i zamek niedaleko od granic bawarskich Prynda nazwany. Przydaje *Bielski*, że od tych potem urosłi Okszcycowie, jakim jednak sposobem i kiedy, tak on jak i inni zamilozeli. Tego herbu był potem Boxa wojewoda sandomierski w r. 1287 i Nankier w prowincyi opolskiej urodzony, z dziekana krakowskiego od kapituły biskupem krakowskim obrany i poświęcony 1320, Aldonę, Gedymina w ks. litewskiego córkę, Kazimierzowi królowi zaślubiona, wiary chrześcijańskiej nauczył i ochrzcił, potem przeniósł się na katedrę wrocławską, † 1341. *Niesiecki*.

Okszyński, w pow. grodzieńskim. Maciej strukczasy królewski podpisał elekcyą Jana III. *Nies.* — *Kuropat. i Malach.* do herbu *Oksza* familję tę pociągają.

Okulicz, w mińskim wojew. Jędrzej Kazimierz r. 1648, syn jego Władysław. Alexander Michał podpisał elekcyą Jana III. Erazma nobilitacyą znajdziesz w konstytucyach litewsk. 1676. *Nies.*

Okun h. wł., w księstwie litewskim. *Niesiecki*.

Okun h. Belina, w rawskim, piszą się z Okunia. Jan kasztelan czerski, starosta warszawski, opiekun książąt mazowieckich, żył r. 1545, syn jego był kasztelanem wiskim, którego córka była za Stanisławem Parysem kasztelanem warszawskim, druga za Chodorowskim na Rusi, a potem za Kamienieckim, syn zaś Jan kasztelan czerski, starosta rawski, ochmistrz królowy Elżbiety austriaczki, z Anny Sobockiej h. Doliwa, Tomasza kanclerza kor. siostry, spłodził córki: jedną Nadaryńską, drugą Krystynę za Kasprem Sienickim; kwitnął ten kasztelan 1592. Felix Adam † 1642. Jan pleban gedlarowski Miechowita 1634. N. towarzysz pod usarską chorągwią, pod Starczem kulą postrzelony r. 1638. Alexander skarbnik sochaczewski 1634 pobórca. Maciej 1674. *Nies.* — Maciej Stanisław dobra Kowiesy Byliny w ziemi rawskiej dziedziczył, które w r. 1693 wspólnie z synami swymi Franciszkiem i Stanisławem sprzedał Janowi Szymanowskiemu. *Herb. rodz. szl. 1853.* — Edward syn Franciszka, Marcin syn Macieja, Antoni syn Stanisława i Stanisław syn Marcina, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Okuszo h. Leliwa. Tyszo, od którego poszła linia i familia sławna Tyszkiewiczów, miał brata rodzzonego na imię Okuszo, ci tedy, którzy od niego poszli, tym się herbem pieczętować mają. *Nies.*

Okuszo h. Radwan, w wileńskim. Euthymiusz Okuszkowicz Boski, władca piński, tenże czy inszy arcybiskup połocki, *ritus Graeci*, około r. 1543. Filon Okuszo 1632 i Paweł, Katarzyna za Marcinem Piadzewskim. Kazimierz Hieronim cześnik wendeński w pow. oszmiańskim 1674. Jędrzej 1700. *Niesiecki*.

Olbencz. Dom starożytny, ukazuje się w aktach piotrkowskich od r. 1372. *Kap. Mil.*

Olbicki h. Jamna, w lubelskim woj., w sandomierskim zaś są Olbieńscy. *Niesiecki*.

Olbierzowski. Zofia za Jędrzejem Gucym. *Niesiecki*.

Olbretowski h. Koczuk. *Kurop. i Malach.*

Olbrotowski. Kazimierz udowodnił szlachectwo w sądzie z. pilźnieńskim 1782.

Olbrycht. *Kurop. i Malach.*

Olehowiecki. *Kurop. i Malach.*

Olehowski. *Kurop. i Malachowski.*

Oldakowski, w ziemi drohickej. Mikołaj 1632 w wołyńskim, Stanisław w braclawskim, Władysław w podlaskim 1648. Stanisław miecznik drohiccki 1678. Wawrzyniec miecznik różański 1674. N. miał za sobą Eufrozynę Sobolewską pisarzównę drohiccką, z której synów dwóch: Michał, który spłodził syna Franciszka i córkę Eufrozynę Garczyńską — i Józef, od którego także potomstwo zostało; siostra ich Katarzyna Paderewska. Stanisław, ale go piszą Ondakowski, w belzkim 1632. *Niesiecki.* — W r. 1778 Ignacy sędzia gr. wiski. *Kras.*

Olechnowicz h. Leliwa. Piotr kuchmistrz litewski podpisał unią Litwy z Koroną 1504, tenże w r. 1528 miał swoje dobra w z. wołyńskiej. Mikołaj, syn Piotra, miecznik litewski, r. 1547 podpisał przywilej ziemi bielskiej. Mikołaj w księstwie żmudzkiem 1621. Idą od Mondwida syna Gedymina w ks. litewsk., jako i Chlebowiczowie. Kazimierz i Tomasz 1700. *Niesiecki.* — Melchior rotmistrz upitski 1768. Tadeusz regent aktowy upitski, Alexander cześnik mściłowski. Mikołaj łowczy mściłowski koło r. 1792. *Wieladko.*

Olechowski Franciszek. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Olechowski h. Ratul. Ignacy i Józef synowie Jana, Romuald syn Wojciecha, Paweł syn Jana, Józef syn Pawła, Witalis syn Jana i Prym syn Kazimierza — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851. — *Wieladko* podaje o nich taką wiadomość: Piotr i Jakób z powiatu orszańskiego pisali się na zjeździe pod Olknikami r. 1700. Paweł miał za sobą Maryannę Kwiatkowską, z której oprócz dwóch córek: Rozalii *Imo volo* za Tomaszem Włodarskim, *2do voto* za Janem Garlikowskim i Salomei za Tomaszem Szablowskim, pięciu zostało synów: 1) Józef biskup uranopolitański, suffragan i archidyacon krakowski, kawaler orderu ś. Stanisława, rządził dycecyą krakowską 1767-1773. 2) Jan, dziedzic dóbr Sienna z przyległ. i Żórawica, w r. 1792 komisarz eywilno-wojskowy radomski, ten z Barbarą Massalską miał kilkoro dzieci, z których jedna córka Wiktorya za Wysockim, syn zaś Józef w r. 1794 komisarz cywilno-wojskowy radomski, miał za sobą Józefę Garlikowską, córkę Jana z Olechowskiej (p. w.) urodzoną. 3) Paweł, dziedzic dóbr Cyszowa i Trzemały, kanonik katedralny krakowski i sandom. 4) Wojciech, dziedzic dóbr Orawy z przyległ., strażnik orszański, miał za sobą Beatę Bohdanowiczównę horodniczanę orszańską z Tomkowiczównę urodzoną, z której zostało potomstwo — i 5) Kazimierz, dziedzic dóbr Sycyna, który z Hełną Pieniążkową, córką Dominika podkomorzego halickiego i Józefy Ciechanowskiej, miał potomstwo. Obacz **Dodatek**.

Oleđzki h. Rawicz, w podlaskim i indziej. Jan stolnik nurki 1632. Tomasz chorąży drohiccki w podlaskim. Wojciech Czuryło Oleđzki, podstarości lubelski. Wojciech z Krzymosz, Wojciech z Oleđ, Jędrzej i Paweł 1648 w lubelskim. Jakób chorąży drohiccki. Tomasz na Chędowie kasztelan zakroczyński, takiej był sily, że pięć talarów bitych w jedną kupę złożonych, swoją szablą przecinał. Joanna kasztelanica zakroczyńska za Jakóbem Krasieńskim podkomorzem płockim. N. miał za sobą Annę Stanisławską h. Piława, wojewodziankę kijowską, wdowę po Kazimierzu Warszyckim kasztelanie krakowskim. Katarzyna za Kazimierzem Scypionem. Barbara sędzianka z lukowska za Mikołajem Bujną pisarzem z lidzkim. Franciszek z Krzymosz, Jędrzej z Bielewa, Kazimierz łowczy lukowski, Jędrzej z Krzymosz sędzia z lukowski 1674. Teofil podkomorzy wołkowski, marszałek trybunału litewsk. 1686, syn jego Jerzy. Krzysztof w wołkowskim 1674. Joanna, urodzona z Gordonówny, *Imo volo* za Oleśnickim starostą opoczyńskim, *2do voto* za Michałem ks. Czartoryskim. Zygmunt miał za sobą Katarzynę Głębocką, z tą spłodził syna Jędrzeja, ten z Naramowskiej (*Acta Castr. Poznan. 1665*) zostawił syna Zygmunta. *Geneal. Głębock.* Brat zdaje się rodzony Zygmunta powyższego, Franciszek, w zakonie Soc. Jesu, rządził kolegium brzeskie i rezydencyą chojnicką, † 1680. Wojciech kasztelan chełmski, starosta szmeltynski, deputat na trybunał kor. 1712, żona jego Teresa, Macieja Bozenca Jełowickiego córka. Zofia za Alexandrem Tarnowskim h. Rolicz. *Acta Castr. Sierad. 1649.* Stanisław, ale go *Kojar. w MS.* pisze Oleśki, h. Rawicz, 1529 fundował w Mścibowie altary. Krzysztof sędzia z wołkowski, Piotr pisarz gr. słonimski 1648. Krzysztof 1674 w grodzieńskim. N. Olecka pisarzówna gr. trocka, za Krzysztofem Oziębłowskim. Franciszek stolnik lukowski, żona jego Enfemia Kuczyńska podsejdkówna drohiccka. Józef i Franciszek w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki.* — W r. 1778 Jan podczaszy wołkowski. *Krasiecki.* — Jędrzej kasztelan chełmski 1752-54. Dom to starożytny w ziemi drohickej, gdzie gniazdo jego dobra Oleđy, ukazuje się w aktach gr. drohicckich od r. 1538.

Olekszye, w woj. kijowskim. Jerzy podpisał elekcyą Jana III. króla 1674. *Niesiecki*.

Olelkowicz książęta sluckie h. Pogonia litewska, od wielkich książąt litewskich swój początek wzięli. Włodzimierz pierworodny syn Olgierda w ks. litewsk. z Ulianny, ustąpiwszy kijowskiego państwa, w zamianę wziął Kopył z wielkimi gruntami, gdzie Sluck zakładać począł, od którego potomków

jego Słuckimi książętami zwano, a potem od syna jego Alexandra albo Oleka, sukcesorów jego Olekowiczami nazwano. Alexander ten, książę słucki i kopylski, kijowanów podczas drugiej wyprawy Witolda na Moskwę prowadził, którymi kraj moskiewski postuszyl; po śmierci Witolda, gdy rządy księstwa litewskiego Zygmuntovi książęciu dostały się, ten go z żoną i z dwiema synami pojmałszy, z kopylskiego i słuckiego księstwa wyzuli, jego do więzienia w Kiernowie wtracili, żonę i dzieci w Uciany pod ścisłą strażą osadzili, udawszy go, że się na niego z Świdrygieltem sprzyśli. *Kojal. par.* 2 powiada, że Jana Włodzimierzowicza, (był to jak zdaje się brat rodzony Oleka) który z Świdrygieltem przeciwko niemu wojował, zbiwszy pod Wilkomierzem i pojmałszy, 1435 r. z życia wyzuli i nie prędzej zamtąd wyszedł, aż po zabiciu Zygmunta. Wtenczas niektórzy z panów litewskich, tego Olechna, albo też któregośkolwiek z synów jego, życzyli sobie mieć za księcia litewskiego 1440, a w trzy lata, gdy się naprzykrzał Kazimierzowi natenczas książęciu litewskiemu, o przywrócenie sobie księstwa kijowskiego, z którego ojciec jego poniewolnie był stracony, za naleganiem panów litewskich otrzymał, czego chciał; na którym spokojnie do r. 1455 siedział, którego przeniósł się na wieczność; śmierć jego między dwiema synami Siemionem i Michałem z księżniczki moskiewskiej, jako chce *Bielski fol. 452*, wnuczki Witolda, jako powiada *Paprocki*, czyli z księżniczki mscisławskiej, jako pisze *Kojal.*, była klótni okazy, kiedy księstwem kijowskim dzielić się chcieli, ale król Kazimierz dekretem swym warował, żeby Siemionowi całe księstwo kijowskie działem się dostało, a Michałowi kopylskie. Siemion Olekowicz książę kijowski, syn Alexandra, pan zany, w ośmnastym roku życia swego zbił swymi ludźmi dwanaście tysięcy Tatarów pod Grodnem, *Bielski fol. 406*, co mu wielką stymę u wszystkich zjednało, tak, że go Litwa po dwakroć na księstwa litewskiego rządy wzywali, osobliwie za podżogą Gastolda Jana świekra jego i sam nawet o to konkurował z Kazimierza króla na sejmie wileńskim w r. 1461, wszakże mu tego odmówiono; umierając w r. 1470 temuż królowi posłał konia białego, łuk swój, którym Tatarów nieraz zwyciężko wojował, oddając mu w opiekę syna swego niedorosłego Bazylego i córkę Alexandrę, która potem wyszła za Konstantyna ks. Ostrogskiego. Alexander spodził Jerzego ks. słuckiego, temu Elżbieta Radziwiłówna wojewodzianka wileńska dwóch synów powiła: Siemiona i Jerzego, z tych Siemion miał za sobą Katarzynę, córkę Eliasza ks. Ostrogskiego, z Kościeleckiej urodzoną, ale że też samą król August deklarował był przedtem hrabi z Górki, dlatego jemu się dostała. Jerzy zaś książę słucki, sławny wojownik, w r. 1558 zaślubił Katarzynę Tęczyńską wojewodziankę krakowską (drugim ślubem poszła za Krzysztofa Radziwiłła wojewodę wileńskiego), z którą spodził synów trzech: Jerzego, Siemiona i Alexandra, ale ci młodo i bezpotomnie pomarli. Jerzy Jurgiewicz w r. 1578, o którym nasi pisarze świadczą, że r. 1564 pod Lebedziowem za Zygmunta Augusta przeciwko Moskwie dwa tysiące dwieście ludzi rycerskich do boju stawił; ale bardziej się to ma o ojcu jego rozumieć. Alexander 1591 w Krakowie *Histor. Domus Profes. Craeov.* Jan Siemion umarł 1593, ostatni z tego domu, miał za sobą Zofią Mielecką wojewodziankę podolską, która po jego śmierci poszła za Jana Karola Chodkiewicza wojewodę wileńskiego. Michał ks. kopylski, drugi syn Alexandra ks. kijowskiego, rządził nowogrodzkim księstwem, Siemion syn jego, w r. 1492 był przytomnym w pięćset jazdy na elekcji Alexandra księcia litewskiego, umarł r. 1503, zostawiwszy z żony Anastazji niedorosłego syna Jerzego, który chociaż tylko szesnaście lat miał, Michała Glińskiego rebelizującego odpędził, Tatarów ośm tysięcy poraził 1511, tychże nieprzyjaciół z Litwy z zdobyczą powracających, czterdzieści tysięcy zniósł, trzech ich wodzów pojmał, do sławnego zwycięstwa, gdzie ośmdziesiąt tysięcy Moskwy na placu pod Orszą legło, siła z swym ludem dopomógł, był i w okazji pod Łopuszną, gdzie Tatarów dwadzieścia tysięcy zginęło, o czym świadczy *Strzyk.* w swojej preface do Historji. Po otrzymanem nad Tatarami zwycięstwem pod Holszanicą, puścił się pod Czerkasy 1527, kędy cały kosz zniósł Tatarów, o czym świadczy list pisany do niego od Zygmunta I króla, dziękując mu za te heroiczne jego dzieła; umarł r. 1532, zostawiwszy z Barbary Kiszczanki wojewodzianki podlaskiej tylko córkę jednę Zofią, która się w małżeństwo dostała Januszowi ks. Radziwiłłowi kasztelanowi wileńskiemu, (ale zdaje się iż ta Zofia była wprzód za Jerzym Chodkiewiczem kasztelanem trockim), któremu wniosła w dom Radziwiłłów, jako ostatnia z książęcego domu, słućki i kopylskie księstwa. *Niesiecki.*

Oleński i Oleśński. *Kurop. i Malach.*

Oleński h. Grzymała, z tą jednak różnicą, że żołnierza zbrojnego w bramie nie noszą, ale na murze trzy są blanki, każdy o trzech dziurach, na hełmie zaś sześć piór strusich kłada, nie pawi ogon. Niektórzy z nich z Wielkopolski do Prus się wynieśli i ci się z Ostrowitego pisali, kędy pałac wymurowali. Z tych Jerzy kasztelan chełmiński 1568, w Pieniążkowie blisko Ostrowitego kościół i dzwonnice wymurował, miał za sobą Konopacką wojewodziankę pomorską, z tej były dwie córki, jedna za Jerzym Czarlińskim h. Sowka, druga w panińskim stanie umarła i syn Jan podkomorzy koronny, miał za sobą Przerebską h. Nowina, ale według świadectwa *MS. de Famil. Pruss.* żadnego potomstwa nie zostawił (*Historja jednak cudów Częstoch.* pod r. 1635 wspomina Oleska podkomorzynę koronną i syna jej Jerzego, który chyba młodo umarł). Jerzemu staroście kamie-

nieckiemu, na dworze królowej Anny dobrze zasłużonemu, żona jego Barbara Szczepiecka h. Le-liwa, zmarłemu 1593 nagrobek w Poznaniu wystawiła. W Chodzieżu także u fary, leżą dwaj Olescy, Jan młodzieniec i Mikołaj stary żołnierz, czego świadkiem były chorągwie powieszzone. N. była za Zbóżnym Paniewskim starostą stryjskim. N. miał za sobą Katarzynę Tomicką kasztelanek wieluńską, ale *ster.* Zygmunt w łęczyckiem 1648. N. za Janem Żabińskim podkomorzym pomorskim. N. miał za sobą Barbarę Grudzińską wojewodziankę rawską. Do tych zdaje się należeć Grzymała z Olesznic kasztelan kostrzęński, który wraz z innymi panami herbu Grzymała, wojował Nałęczów za Jagiella króla. *Niesiecki.*

Oleśnicki h. Dębno. Po różnych województwach rozrodzeni, z Oleśnicy w sandomierskiem imienia tego nabyli. *Paprocki* świadczy, że od r. 1244 wielu herbu Dębno przodków czytał, przeciw tylko z nich liczy Jasana, Demetryowego syna, sędziego krakowskiego, ale roku, którego kwitował, nie wypisał. *Długosz* pod r. 1359 wspomina Zbigniewa z Oleśnicy, ten miał to być dziad Zbigniewa kardynała; tenże zdaje się Zbyszek z Pińczowa był łowczym krakowskim w r. 1370. Zył potem Jan z Oleśnicy sędzia z Krakowski 1410, którego z Dobrochny z *Różnowa* córka Pachna za Janem Ossolińskim kasztelanem radomskim i synowie: Jakób w zakonie św. Augustyna kanonik regularnych i Zbigniew, z proboszcza św. Floryana i kanonika krakowskiego, biskup krakowski obrany w r. 1423, potem kardynał, † 1455. Dobiesław, najprzód kasztelan wojnicki 1413, postąpił na sandomierską, ale się już nie z Oleśnicy pisał, tylko z Sienna, nawet i w r. 1438 już będąc wojewodą sandomierskim, z tegoż Sienna się pisał, a ponieważ Sienna w domu Oleśnickich dziedziczyło, więc ztąd dochodzę (mówi *Niesiecki*), że ten Dobiesław, wzięwszy działem Sienna, pierwszy się z niego pisać począł, a potem i sukcesorowie jego, dwanaście albowiem synów spodził z Gorajskiej Katarzyny h. Korczak, Dymitra podskarbiego koronnego córki, z którą krom dóbr Bozegodaru, Wrzawy, Niekisiali, dwadzieścia i jeden wsi wziął w posagu, a że tego Dobiesława, syna, Jakóba arcybiskupa gnieźnieńskiego, synowcem piszą Zbigniewa kardynała, ztąd wnoszę (mówi dalej *Nies.*), że ten Dobiesław był brat*) rodzony Zbigniewa kardynała. Jan z Oleśnicy (brat Zbigniewa kardynała) marszałek kor. 1433, kasztelan sandomierski r. 1441, postąpił potem na województwo sandomierskie i z tym tytułem podpisał konstytucje Kazimierza III króla; siostry jego miały być, jedna za Szamotulskim, druga za Walewskim.**) Zawisza z Ole-

*) Według Monografii Oleśnickich i Sienińskich przygotowanej do druku przez Dr. Stanisława Krzyżanowskiego — Dobiesław ten był bratem a nie synem Jana, stryjem a nie bratem Zbigniewa kardynała; tenże Dobiesław jest ojcem Jakóba arcybiskupa gnieźnieńskiego, Andrzeja, od którego poszli Sienińscy i Jana kasztelana halickiego, od którego idą Potworowscy.

**) Według *Krzyżanowskiego*, Jan marszałek koronny miał z Anną Tęczyńską synów czterech: Zbigniewa arcybiskupa gnieźn., prymasa, Jana wojewodę lubelskiego bezpotomnego, Andrzeja wojewodę sandomierskiego (tego syn Jan podsedek sandomierski, umarł 1544, zostawiwszy synów: Mikołaja, Jana, Piotra i Stanisława bezpotomnych) i Feliksa Jana († 1527) na *Oleśnicy, Kobiierzynie, Jaworzu, Podolanach, Młogolicach i Stojanowicach*, ten z Katarzyną z *Iwanowic Gruszczynskiej h. Poraj*, kasztelanek kaliskiej, córki Bartłomieja, miał córki dwie: Annę za Piotrem Słonką z *Rudki* i Katarzynę, oraz synów czterech: 1) Stanisława na *Podolanach, Jakisicach, Pińczowie, Radzynie i Kostrzycu*, kanonika krakowskiego, † 1539. 2) Feliksa na *Pińczowie, Oleśnicy, Kobiierzynie, Stojanowicach, Młogolicach i Wegleszynie*, który miał synów dwóch: Krzysztofa i Macieja i córki dwie: Annę za Janem Secygniewskim i Jadwigę za Hieronimem Makowskim, — 3) Jana na *Kijach, Oleśnikach, Raclawicach, Damianicach, Chmielniku, Łabuniach, Łabuńskiej Woli, Wierzbju, Barchanowie, Kryniczu, Kryniskiej Woli i Niemirowie*, żupnika bocheńskiego, ten miał za sobą *in Imo voto* Barbarę Potocką († 1530) h. *Szeniawa*, córkę Piotra, *in 2do voto* Zofia z *Szczekocin Szczepanowską h. Prus*, córkę Erazma, z której oprócz córek: Elżbiety, Katarzyny, Zofii za Piotrem Dembińskim, Jadwigi *Imo voto* za Mikołajem Siłnickim, *2do voto* za Janem Maciejowskim i Anny — zostało synów czterech: Andrzej † 1567 *ster.*, Marcin, Filip i Łukasz; z pierwszej zaś żony Barbary Potockiej został syn Piotr († 1584) na *Wierzbju, Kijach, Damianicach, Raclawicach, Niezwojowicach, Sołczy i Gluszwie*, dwuzenny, *Imo voto* z Elżbietą Chełmską, córką Marcina chorążego krak., *2do voto* z Katarzyną Morską, córką Żegoty; ten zostawił synów trzech: Mikołaja i Jana podżupnika bocheńskiego, ożenionego z Izabelą z Sędziejowic, bezpotomnych i Andrzeja na *Szczekocinach, Bichmiowie, Oleśnikach, Kijach i Nieprołowicach*, żupnika krakowskiego, którego córka Katarzyna za Jakóbem Dembińskim (któremu jak zdaje się wniosła dobra *Szczekociny*, bo w tym właśnie czasie dobra te weszły w dom Dembińskich) i syn Samuel — i 4) Piotra na *Jaworzu*, którego syn Jan († 1546) na *Oleśnicy, Jaworzu, Chmielniku, Wielkiej Kazimierz i Wielkich Kończycach*, z Elżbietą z *Kurozwiek h. Poraj*, córką Mikołaja i Ewy z *Rytwian*, miał córek sześć: Jadwigę za Marcinem Kotwiczem, Zofią, Elżbietę, Zuzannę, Annę i Krystynę za Janem Przypkowskim podsekiem z. zatorskim, oraz synów trzech: Samuela bezpot., Mikołaja i Jana.

śnicy (brat Zbigniewa kardynała) podsędek z sandomierski r. 1416. Piotr podsędek także sandomierski, brat jak zdaje się także kardynała. *Długosz* także wspomina, że Zbigniew z Oleśnicy, synowiec kardynała, w r. 1439 miał za sobą synowicę Spytkę Melsztyńskiego, tego, którego w Korczynie zabito. Jędrzej kasztelanem był sądeckim w r. 1493, jako się podpisał na liście Albrzycha króla danym miastu lubelskiemu. Zbigniew arcybiskup gnieźnieński, a przedtem biskup kujawski, był i podkanclerzem koronnym, † 1493. Jana podsędką sandomierskiego (miał to być syn Jędrzeja wojewody sandomierskiego) wspomina *Paprocki* i jego synów: Szczęsnego, który zszedł i z potomstwem, Piotra, który umarł młodzieńcem, Jana i Stanisława biskupa poznańskiego, † 1539. Kwitnął pod tenże czas Jan Oleśnicki kanonik krakowski. Jan, brat Stanisława biskupa pozn., spłodził dwóch synów według *Papra.*, Jana i Mikołaja. Z tych Jan dziedzic na Chmielniku, zostawił syna Mikołaja, od którego według *Baran.* tylko się trzy córki zostały, jedna z nich żyła z Stefanem chełmskim synem Samuela, druga z Janem Zuchowskim h. Łabędź, trzecia z Straszem. Drugi Mikołaj dziedzic na Pinczowie, tego synowie: Jan, żona jego Sieniawska podkomorzanka halicka, czyli jak drudzy chcą, wojewodzianka ruska i Jędrzej, którego z Jasięńskiej potomstwo, córki dwie, z których jedna wydana za Dębińskiego i tyleż synów: Jan dworzani króla Zygmunta, umarł młodzieńcem i Zygmunt, który z Magdaleną Misiowską, córką Adama i Anny Latoszyńskiej podczaszanki krakowskiej, żył bezpotomnie. Barbara najprzód za Janem Pileckim starostą lubelskim, po nim za Mikołajem Korycińskim starostą parczewskim. Mikołaj wojewoda lubelski, starosta zwoleński, syn Jana i Zofii Spinkówny z Bądkowa, † 1629 wieku swego 71; cztery razy śluby małżeńskie ponawiał, *Imo voto* z Pałeczką starościanką ejszyńską, od której córka Regina za Mikołajem Firlejem wojewodą sandomierskim, *2do voto* z Tarłówną Małgorzatą chorążanką lwowską, *3tio voto* z Zofią Lubomirską kasztelaną wojnicką, z tej córka Anna zakonnica s. Benedykta i dwóch synów: Jan i Zbigniew; *4to voto* z Zofią Tarłówną 1648 ster., z synów jego Zbigniew kasztelan wiślicki, starosta opoczyński, kościół w Tarłowie wystawił 1647, z drugą żoną Anną Korycińską kasztelaną wojnicką żył bezpotomnie, z pierwszą zaś Zofią Sulowską wojewodzianką rawską był syn Mikołaj, ale z Konstancji Lanckorońskiej żadnego potomstwa nie zostawił. Jan (drugi syn Mikołaja wojewody lubelsk.) podkomorzy sandomierski, rotmistrz powiatu radomskiego 1632, któremu Kurdwanowska dwóch synów powiła: Jana Zbigniewa starostę opoczyńskiego ster. i Stanisława starostę radziejowskiego, tego z Joanny Ołędzkiej tylko córka jedynaczka została Zuzanna wydana za Denhoffa wojewodę malborskiego. Jędrzej miał za sobą Kulikowską dziedziczkę na Gologórach. *Niesiecki.*

Oleśnicki h. Radwan, w krakowskim i innych wojew. (*Baran.* pisze ich Oleszyński). Dom starodawny. Mikołaj mąż serdeczny za Stefana króla. Jędrzej podstarości checiński, żupnik wielicki. Jan z Anny Odrowążówny spłodził dwóch synów: 1) Łukasza podsędką z belzkiego, ten z Cieciszewską zostawił Jarosława starostę belzkiego, dziedzica dóbr Łabunie, Jatutów, Barchaczów, Wirzba, Hruszów, ten z Belzecką Dorotą miał syna Tomasza, który z Zółkiewskim w Wołoszech mężnie stawał i pod Chocimem Turków wojował, † 1622 w 22 roku życia swego. Siostra jego Barbara za Prokopem Lesniowolskim kasztelanem podlaskim. 2) Marcina, ten posłował na sejm

Z tych Mikołaj († 1568) na Chmielniku, *Kazimierzy* i *Pinczowie*, miał za sobą Zofię z Piaskowej Skaly Szafrancównę h. *Starykoń*, córkę Hieronima, z której oprócz córki Zofii za Jakóbem Borkiem h. *Waz*, zostało synów trzech: a) Jan na Pinczowie, Piaskowej Skale, Grzegorzach, Nieznanowicach, Suloszowej, Zambrzu itd., ożeniony z Elżbietą z Buczacza Tworowska vel Buczacza h. *Pilawa*, córka Mikołaja z Anny Magdaleny ks. Radziwiłłówny urodzoną, — umarł w r. 1591 bezpotomny, b) Mikołaj zwany *Minor*, na Pinczowie i Grzegorzach, żarliwy kalwin, ożeniony z Katarzyną Domiechowską h. *Prawdzic*, córką Wacława i Konstancji z *Święcie* Święcickiej, ten umarł bezpotomny r. 1586 i c) Andrzej († 1626) na Pinczowie, Nieprowicach, Grzegorzach, Strzeckowicach, *Piskorzewicach* i *Olbrachowicach*, żupnik krakowski, ten *Imo voto* (in *2do voto* z Maryanną z Wronowa Suligowską h. *Kościęsza* był bezpotomny) z Anną Jasięńską h. *Poraj* miał córkę Zofię *Imo voto* za Piotrem Szymonem Jasięńskim h. *Poraj*, *2do voto* za Krzysztofem z *Białaczewa* Straszem h. *Odroważ* i syna Zygmunta († 1681) starostę opoczyńskiego, ożenionego *Imo voto* z Magdaleną Misiowską h. *Jelita*, córką Adama, *2do voto* z Beatą Konstancją z *Mirowa* Myszkowską h. *Jastrzębiec*, córką Zygmunta, ale z żadną nie zostawił potomstwa. Jan (drugi syn z porządku Jana i Elżbiety z *Kurozwiek*) na Chmielniku, *Kazimierzy* i *Cudzyńowicach*, ożeniony in *Imo voto* z Zofią z Bądkowa Spinkówną h. *Prus Imo*, in *2do voto* z Zofią z *Granowa* Sieniawską h. *Lelwa*, umarł w r. 1591, zostawiwszy córki trzy: Jadwigę, Annę i Zofię za Andrzejem Chwalibogiem h. *Strzenie* i synów dwóch: Jana bezpotomnego i Mikołaja (ur. 1558 † 1629) na *Raclarowicach*, Chmielniku, *Parłowie* i *Debnie*, wojewodę lubelskiego, o którym, jak również o bliższym i dalszym jego potomstwie, pisze wyżej *Niesiecki.*

1589, żona jego Zamojska kasztelanica chełmska, siostra Jana kanclerza i hetmana, z której córka Anna za Janem Dulskim kasztelanem chełmińskim i podskarbin kor., umarła 1583 i synów czterech, z tych Marek sędzią z belzki 1638, miał za sobą Chodorowską i z niej córkę tylko jedną Zofią za Stefanem Zielińskim Ciolkim. Piotr i Auctus bracia Marka, zesłi bezpotomnie. Jan czwarty ich brat, z Elżbietą Drohojewską, przed nią zaś miał Buczaczką *) według *Okolsk.* tenże powiada, że za Łukaszem Oleśnickim była Podfilipska, Adama sędzię podolskiego córka, z tej córki: Barbara za Mikołajem Lubienieckim wojskim żydaczewskim, Jadwiga za Jerzym Mro-zickim pisarzem z halickim, zostawił trzy córki tylko, z tych Katarzyna *Imo voto* za Piotrem zwickim pisarzem z halickim, zostawił trzy córki tylko, z tych Katarzyna *Imo voto* za Piotrem Zmiałckim, *2do voto* za Piotrem Charzyńskim (z tym zostało się od niej to potomstwo: Anna Wy-howska, Maryanna Orchowska a potem Chmielecka, Stanisław i Adam, którego synowie Marcin i Antoni i córki Barbara, Agnieszka i Maryanna Charzyńskie). Druga Katarzyny siostra Zofia była za Wojciechem Kołakowskim. Trzecia Helena za Alexandrem Petrykowskim. *Geneal. jurid.* Krom tych kwitnęli: N. Oleśnicka podkomorzanka sanoeka za Jędrzejem Chwalibogiem. Anna szatanem międzyrzeckim 1678, a *Imo voto* za Stanisławem Karolem Koniecpolskim wojewodą parnawskim. N. miał za sobą Katarzynę Domiechowską. **) Łukasz stolnik drohicki, żona jego Piekarska wojewodzianka brześcińska h. Topór. Jadwiga za Stanisławem Włodkiem wojewodą belzkim. Są i w plockiem Oleśnicy, czy tego herbu, niewiadomo. N. Oleśnicka za Duninem Rzuchowskim. *Niesiecki.*

Oleśza, w mściławskim. Iwan poborca z sejmu naznaczony 1581. *Niesiecki.* — W r. 1778 Samuel budowniczy piński. Leopold rotmistrz tegoż powiatu. *Krasicki.*

Oleszko, w wołyńskim. Floryan wojski włodzimierski, sekretarz król., komisarz z sejmu 1609 na Ukrainę do uspokojenia buntów kozackich, na dobrach Dubno i Wołochy pewną sumę zapisała mu Rzeczposp. w nagrodę zasług jego, na sejmie 1621. *Nies.*

Oleszkowicz. Obacz **Popiel**.

Oleszkowski Józef podpisał z woj. mściławskiego elekcyą króla Stanisława Augusta.

de Oleszniki. Sebastian wymieniony w Metryce kor. jako nobilitowany r. 1521. *Czacki.*

Oleszyński Marcin, udowodnił szlachectwo w sądzie z buskim r. 1783.

Oleszyński. *Kurop.* i *Molach.*

Olewiński h. *Ostoja*, w Wielkopolsce. Dobiesław, którego mężtwo pod Koronowem słaui *Długosz*, *Bielski fol. 307* w r. 1410. Piotr sędzią gr. wieluński, żona jego Zofia Kowska h. Wierusz 1576. Tenże czy inszy Piotr podstarości wieluński, z sejmu 1589 naznaczony do korektury praw kor. N. za Władysławem Kołczyńskim podczaszym inowrocławskim. Katarzyna za Józefem Dobrzyckim N. miał za sobą Grudzińską. Wawrzyniec w poznańskim 1674, ale go Olewnicki napisał. Zofia za Antonim Bielińskim. *Niesiecki*

Olewiński h. *Samson*, na Rusi. Floryan mąż rycerski, miał za sobą Dorotę Garniszównę, z której syn wojownik przeciw Szwedom i Kozakom. Synowiec zaś Floryana w zakonie s. Dominika. Szymon sędzią z lwowski 1676. *Niesiecki.* — Dorota Olewińska h. *Samson* za Łukaszem Golańskim w XVIII w. (*Geneal. Dolinińskich*). — Krystyna za Michałem Zielonackim.

Olexiewicz, w ks. żmudzkiem. Jan pisarz litewski 1555. Krzysztof i Marcin 1621. *Niesiecki.*

Olfinier z Olfimowie h. *Bończa*. Tadeusz udowodnił szlachectwo w sądzie gr. sanockim 1782.

Oliwiński h. *Ostoja*.

Olizar, herb ich *Choragiew Kmitów* i jedna z nimi dzielnica. Eleazar albowiem, jeden z siedmiu synów Alexandra Woronowicza, brat Matwieja Kmity, o którym *Papra. fol. 667*, z ruskiego akcentu Olizarem nazwany, przydomek nawet w potomkach swoich zostawił, Wolczkiewicz, że nie dowidząc na jedno oko, oślepił prawie, na największe w różnych kampaniach narażał się okazy, ślepym z Wolczkiem zawołany. Ma być na pergaminie list Kmity w tym domu, w którym zeznaje, że bratu swemu Olizarowi sprzedał dobra Korostyczów. *Parisius in Slavia* tego domu początków zasięga od Eleazara Bulka księcia Serwji, którego na wojnie pojmałszy Turcy, zabili w r. 1390. Stefan Bulkowicz, syn jego, z księstwa od tychże pohańców wyzuty 1427, atoli 1442 synowi Stefana Jerzemu, Murates car turecki przywrócił ojczyste państwo, siostra jego za Bajazetem Gilderunem Tego Jerzego synowie: Stefan i Jerzy, z oczu złupieni od Murata tyra i Łazarz, który ojcu na państwo wstąpił, siostra ich Marya, Murata II sultana żona. Od Stefana byli synowie między innymi Lupus, mąż serca wielkiego i Jerzy. Od Łazarza córka Despina, Stefana wie, między innymi Litwy z Polską króla Bośni małżonka. To *Parisius*. Olizar Waslewicz w r. 1401 pokój wieczny Litwy z Polską podpisał. Chwiedko Olizarowicz starosta łucki, trzymał Kniehinin, nadto w zasługach wziął był

*) Tę samą Buczaczką kładzie *Krzyżanowski* pod Oleśnickimi h. *Dębno*.

**) Tę Domiechowską również kładzie *Krzyżanowski* pod Oleśnickimi h. *Dębno*.

niektóre dobra w z. krzemienieckiej od króla, to jest Studziankę, Szepecin i Buszczę. Syn jego Siemion miał za sobą siostrę rodzoną Konstancyę ks. Ostrońskiego hetmana w. litewsk., z niej jednak nie zostawił, tylko córkę Nastazyę, którą wuj jej najprędzej wydał za Janusza Michnolowicza Sanguszkowicza ks. kowelskiego, potem gdy jej ten odumarł, w pół roku, za Iwana ks. Wiśniowieckiego i z nią w ten dom weszły dobra Peredził, Janowicz i Grutwice. Ten Siemion Olizarowicz kupił był wieś Bielszów za 30 kóp, od Jurya Wasilewicza kniazia zaslawskiego i zapisał ją Manasterowi Dermańskiemu, *Monim. Colleg. Ostrog.*, gdzie też tego Siemiona kniazem zowią. N. Olizarówna za Dymitrem Jelcem pisarzem z. kijowskim, urodzona z Niemierzanki wojewodzianki kijowskiej. Iwan Olizarowicz *) poseł z kijowskiego, podpisał unią Litwy z Koroną 1569 i drugi bez imienia. Adam z sejmu 1607 komisarzem zapisany do granic między województwem kijowskim i powiatem mozyrskim. Ludwik poseł na konwokacyę 1632 i w r. 1625 na sejm, zwał deputat na trybunał fiskalny. N. miał za sobą Jadwigę Łaszczównę Tuczańską, ale z nią żył bezpotomnie. N. rotmistrz król miał za sobą Dębińską h. Rawicz podkomorzankę mielnicką. N. Olizarówna stolnikówna wołyńska za Marcinem Chodorowskim. Jan podsedek kijowski, z sejmów 1676 i 1685 komisarz naznaczony, **) złączył się z Teofilą Katarzyną Hoszowską, z tej syn Adam podkomorzy kijowski, pułkownik król., poseł na konwokacyę 1696, z pierwszej żony syn jego Józef stolnik kijowski, miał za sobą Domicellę ks. Czetwertyńską, z drugiej Katarzyny Zachorowskiej kasztelanicy wołyńskiej, wdowy po Wojciechu Czackim, był syn N., ale młodzianem umarł. Lecz prócz tego żyją synowie jego i córki. To *Niesiecki*. — Józef wymieniony wyżej przez *Niesieckiego*, stolnik kijowski, dziedzic dóbr Korostoszowa, Wisłocka, Zabłocia, Kamienohrodu, Szepeła, Wusieczy, Bohuszówki, Omelanik, Zaborala, Ostrożca, starosta romanowski, urodzony z Saczkówny, miał za sobą Domicellę ks. Czetwertyńską, wdowę po Andrzejku Leduchowskim, z której zostało synów czterech: 1) Gabryel, który podpisał elekcyę króla Stanisława Augusta, 2) Adam dziedzic dóbr Rafałówki, Zaborola, Milatyna, Zawrowa, Czerniechowa i Hłobuczka, starosta łojowski, ten z Alexandrą z *Ciagnowa* Wilżańska generałówną i podkomorzanką derpską, miał córkę Józefę († 1810) za Janem hr. Dunin-Borkowskim i syna Franciszka Kajetana stolnika kor. r. 1775-1784 (*Sigil. 32 fol. 322*). 3) Konstanty, starosta sinicki, marszałek sądów kapturowych woj. wołyńsk., poseł na sejm 1764, ten zostawił syna Konstantego, po którym zostało synów dwóch: Włodzimierza i N. — i 4) Onufry, dziedzic dóbr Krestoszowa i Obnchowic, stolnik kijowski 1775, ożeniony z Maryą Korzeniowską łowczanką bractwską, z której zostało synów dwóch: 1) Józef Kalasanty, podkomorzy JKM. i 2) Filip Nereusz, podczaszy w. lit., marszałek trybunału kor. 1791, później członek ces. ros. komisji edukacyjnej w Litwie, mąż uczony; ten miał za sobą Ludwikę Szczytównę, z której oprócz córki Adelajdy († 1848) *Imo voto* za Konstantym hr. Przeździeckim, *2do voto* za Karolem Dziekońskim — zostało synów dwóch: 1) Narczyk (ur. 1794 † 1862) kasztelan senator królestwa polsk., który *Imo voto* z baronówną Gersdorffówną miał córkę Narczyk za Borysem hr. Czetwertyńskim, *2do voto* z Zmijewską miał córkę Honoratę za Władysławem ks. Czetwertyńskim — i 2) Gustaw (ur. 1798 † 1865) marszałek szlachty gub. wołyńskiej, poeta i publicysta, ożeniony *in Imo voto* z Karoliną hr. Molo, która mu powiła córkę Ludwikę za Mieczysławem hr. Chodkiewiczem, *in 2do voto* z Józefą hr. Ożarówką, z której został syn Karol.

Olizarowicz, w grodzieńskim w. i t. d. *Kurop. i Malach*. — W r. 1778 Tadeusz sędzia z. grodzieński. *Krasicki*.

Olizarowski h. Jastrzębiec, na Wołyniu. N. mąż rycerski, którego synowie Szymon i Gabryel 1688. Olizarowiczów herbu Słepowron niektórzy piszą, z których Jerzy w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki*.

*) Tego Iwana rodzila Bohdanna Niemirowiczówna, córka Ignacego wojewody kijowskiego, z Bohdanny Duszkwicz (która *Imo voto* była za Borysem Tyszkiewiczem) urodzona. Tento Iwan nabył Korosteszowu od ruskich kmitów, dobra te za czasów Władysława posiadał Ludwik Olizar rotmistrz i odtąd nieprzerwanie w rękę tej rodziny pozostaje.

**) Podług wyводу potwierdzonego przez deputacyę szlachecką gub. kijowskiej pod d. 16 marca 1803, Jan ten miał być synem Ludwika, wnukiem Adama, prawnukiem Bazylego Iwana i Ewy Rejówny a praprawnikiem Romana Olizara Wolczkiewicza gospodarza kijowskiego r. 1450 i Eudoksyi Zahorowskiej. Przytwarza powyższemu wywodowi p. Żychliński w *Roczniku IV Złotej księgi* na str. 36, gdzie przydaje, że Ludwik, urodzony z Hanny z *Thorzewa* Thorzewskiej, ojciec rzeźnego Jana, miał za żonę Katarzynę Franciszkę Dembińską h. *Rawicz*. — Nie chcemy tu z domysłu, bez żadnych potemu w rękę dowodów — przeczyć świadectwom deputacyi szlacheckiej, czynimy jednak uwagę, iż Jan, o którym wyżej mowa, żył jeszcze w r. 1685 i jak zdaje się w niezbyt podeszłym wieku, skoro z sejmu w tymże roku był komisarzem naznaczony, a więc na dwieście trzydzieści pięć lat przypada zaledwie cztery pokolenia.

Olkowski, w pow. lidzkim. Stanisław z Olków podpisał elekcyę króla Jana III. *Niesiecki*.

Olrych. *Nobilit.* w konst. r. 1775 fol. 148. *Malach*.

Olsnitz. Antoni otrzymał indigenat w konst. r. 1768. *Kras*.

Olszawowski, na Rusi. N. miał za sobą Maryannę Mielezskównę, z której córka Apolonia. *Geneal. Chryonic*. N. horodniczy łucki miał za sobą Annę z Miechowskich 1681. Marcyanna zakonnica ś. Brygity. N. była za Michałem Czernym kasztelanem sądeckim. *Nies*.

Olszańskie księżęta, patrz **Holszańskie**.

Olszański h. Jastrzębiec, w wołyńskim. Mikołaj rotmistrz król., deputat na trybunał kor. r. 1701, marszałek sądów fiskalnych, miał za sobą Teresę Wielhorską kasztelanę wołyńską, sam także postąpił na kasztelanię wołyńską, na której umarł; z synów jego *) Jerzy chorąży owrucki, marszałek w trybunale kor. 1728, żona jego Rozalia Ledóchowska kasztelanica wołyńska. Drugi Józef suffragan chełmski, proboszcz łucki i ołycki, trzeci u Misyonarzów. *Niesiecki*. — W r. 1788 Tadeusz skarbnik krzemieniecki. *Kras*. — Piotr Olszański miał za sobą Anastazyę Murissónównę, z której została córka Paulina za Piotrem Wiśniwskim i synów dwóch: Paulin † 1881 i Cyryak ożeniony z Teklą Haczewską, z której następujące zostało potomstwo: Alojzy mający z Franciszką Hickiewiczówną syna Tadeusza, Jan i Helena za Chłodeckim. (*Gen. Morausk.*)

Olszer. Infantska szlachta, luboć ich inni piszą Olszur. Z tych był jeden kasztelanem derpskim, z sejmu 1616 komisarz do ułożenia prowincyi infantskiej. Jędrzej Kazimierz, major w wojsku litewskim 1674. *Niesiecki*.

Olszewski. Jan, Jakób, Franciszek, Ambroży, Hipolit syn Ambrożego, Józef, Franciszek syn Jakóba i Józef syn Franciszka. *Spis szl. król. polsk. 1851-54*.

Olszewski Abramik h. Korwin. Franciszek i Antoni udowodnili szlachectwo w sądzie z. przem. 1781.

Olszewski h. Kościuska, w ks. litewskim. **) Jeden z tych był deputatem trybunału litewskiego w r. 1679. Benedykt pisarz gr. brański 1667. Jan łowczy podlaski 1705. Władysław, Michał, Józef i Franciszek 1700. *Niesiecki*. — Do tych podobno należą: Jan Olszewski w r. 1778 łowczy kołomyjski. Józef podkomorzy bełzki. *Kras*.

Olszewski h. Lis, w woj. mazowieckim. Z Oleszowca Piotr zostawił synów siedmiu i córek sześć, jedna z nich Karnkowska, matka arcybiskupa gnieźnieńskiego, druga Kosobudzka kasztelanowa liwska, trzecia Jaroszeńska, czwarta Nieborowska, dwóch nie doliczył *Paprr.*, z synów zaś tego Piotra: Mikołaj pod Sokalem w pięta się tatarskie dostał, gdzie dwadzieścia lat niewoli zażył. Jan brat jego, obronną ręką uszedł z teje potyczki, u Obertyna znowu mężnie potykał się. Jan, trzeci brat ich, dworzaniin król., syn jego Stanisław burgrabia krakowski. Maciej, dziesięć tysięcy do bractwa miłosierdzia w grodzie krakowskim 1639 zapisał. Franciszek Krzysztof skarbnik wiski † 1638. Walentyn w ziemi łomżyńskiej, poborca z sejmu 1613. Paweł sędzia z. łomżyński z sejmu 1621. Krzysztof podstarość łomżyński 1629. Jakób Soc. Jesu † 1634, wydał wiele dzieł. Antoni w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki*. — Do tych zdaje się należą Józef de Olsowo et Wyzniany Olszewski, który miał za sobą Zofią Sokółowską, z której córka Scholastyka za Jerzym Dunin Borkowskim. *Gen. Cikowskich*. Obacz **Dodatek**.

Olszewski h. Orla, w rawskim. Marcin chorąży rawski, ten potomstwa żadnego nie zostawiwszy, znaczną sumę ks. Misyonarzom w Łowiczu zapisał koło r. 1717. *Nies*.

Olszewski h. Pobog, w zawkrzeńskim powiecie. Z tych Malcher był opatem hebdowskim, po nim nastąpił Jordan z Zakliczyna. Walenty podczaszy łomżyński. Jan sędzia z. łomżyński 1632. Felix Władysław 1648. Wojciech 1674. *Nies*.

Olszewski h. Pomian. Franciszek syn Jakóba udowodnił szlachectwo w Heroldyi kr. polsk. 1851.

Olszewski h. Prus 2do, w sieradzkiem. ***) O Janie świadczą *Księgi gr. ostrzesz.* pod r. 1435. Tamże w r. 1449 znajdziesz dział dóbr ojczystych, któremi się dzieliło rodzeństwo, to jest Mikołaj, Jędrzej, Jan i Piotr, Jadwiga i Dorota, a w r. 1438 Mikołaj Niczek Czobodorff Olszowski pewne dobra od Piotra Sliwy ziemianina tamecznego kupił; potem Jan Mikołaj, którego syn Mikołaj spodził Waleryana z Olszowy niedaleko od Piotrkowa, kasztelan spicimirskiego, ten z Zofii Dupinówny, którą Zofia Koniecpolska starościanka sieradzka rodziła, miał synów i córki; z córek jedna była za Żaluskim wojewodą rawskim, z synów zaś jego Jędrzej arcybiskup gnieźnieński, † 1677. Hieronim wojewoda rawski w r. 1677, jeździł z bratem Jędrzejem arcybiskupem po Eleonorę Austryacczkę; miał za sobą Petronelę Wołucką h. Rawicz, kasztelanę małogoską, z której córka Zofia za Lipskim starostą inowłodzkim, syn zaś Jędrzej, dziedzic na Niehmierowie, Olszowy,

*) Miał tenże Mikołaj córkę Helenę za Wacławem Małyńskim.

**) Dom ten wspólnej jest dzielnicy z Mezeńskimi a nazwisko bierze od dóbr Olszewo w z. łomżyńskiej.

***) Ci piszą się zwykle Olszowski nie Olszewski.

Rudnikach, Strykowicach, chorąży gostyński, spłodził syna Jędrzeja starostę wieluńskiego bezpotomnego. Zygmunt (drugi brat Jędrzeja arcybiskupa) podkomorzy wieluński, poseł na konwokacyę 1674, umarł przed r. 1683, z Maryanną Działynskiej miał syna Mikołaja. Mikołaj (brat trzeci arcybiskupa) zaślubił Helenę Maryannę Biskupską kasztelanę spicimirską, z tej córka Teresa Ludowika za Mikołajem Mycielskim sędzią z sieradzkim i syn Marcin Konstantyn, starosta wieluński, marszałek trybunału kor., umarł wieku swego 36, tego z Męcińskiej h. Poraj kilka córek zostało (Eleonora Olszewska starościanka wieluńska była za Piotrem Iwańskim) i syn Józef *ster.* Jan kasztelan brzeziński (stryjeczny brat arcybiskupa), urodzony z Stawskiej, *) umarł przed r. 1683, córka jego Anna za Marcinem Siemianowskim kasztelanem wieluńskim, syn zaś jego Krzysztof miecznik dobrzyński. Stanisław (drugi brat stryjeczny arcybiskupa) umarł kasztelanem wieluńskim, syn jego Wiktor starosta wieluński, wziął w sukcesyi po Jędrzeju Olszewskim staroście wieluńskim bezpotomnym, dobra Olszowa, a Stanisław Olszewski Strykowice. Krom tych ci kwitneli: Krzysztof cześćnik wieluński 1661, umarł stolnikiem sieradzkim. Zofia za Jędrzejem Głębockim wojewodą rawskim. N. podstoli kaliski, żona jego Lubieńska kasztelanica sieradzka. Dorota księżniczka chełmińska 1665. Chryzostom proboszcz malborski, chełmiński dziekan, kanonik warszawski, a w r. 1674 opat hebdowski, synowiec arcybiskupa. N. miał za sobą Kobierzycką Katarzynę wojewodziankę pomorską. N. skarbnik wieluński miał za sobą Elżbietę Jarzyniankę. Krzysztof kanonik kamieniecki, sekretarz król. 1648. Jędrzej kanonik krakowski, deputat na trybunał kor. 1718. Maciej miał za sobą Dobrzelewską, z której córka N. za Franciszkiem Ożarowskim. *Niesiecki.* Obacz **Dodatek.**

Olszewski h. Rawicz. Stanisław pisarz z rawski i Piotr 1648. Piotr i Wawrzyniec 1674 w rawskiem, Jędrzej w chełmińskim. Marcin w zakonie Soc. Jesu † 1667, rządził kolegią poznańskie, jarosławskie i krakowskie i całą prowincyą polską. Podobno są Olszewscy Prawdzicowie Teresa z Olszów za Wojciechem Kochańskim. *Niesiecki.* — W r. 1778 Wawrzyniec miecznik rawski, Ludwik komornik podolski. *Kras.* — Dom to starożytny w ziemi wiskiej, gdzie gniazdo jego dobra Olszewo, ukazuje się w aktach z. wiskich od r. 1535. *Kap. Mil.*

Olszewski h. Slepowron.) O tych świadczy M.S. ks. Kojal., że kwitną w Litwie, z tą jednak różnicą, że na helmie pięć piór strusich kładą. Waleryan i Stanisław bracia rodzeni, z korony do Litwy zaszli. Z tych Waleryana synowie byli: Jan, Michał Soc. Jesu Stanisław i Mateusz, Stanisława zaś: Maciej podsędek łódzki, Jędrzej, Jan i Stefan. Jerzy w oszmiańskim 1674. N. za Kazimierzem Połubińskim. N. miał za sobą Teklę Połubińską Stanisław sędzic oszmiański 1674. Są tegoż herbu w belzkim. Z tych Kasper łowczy chełmski 1632. Ignacy Łukasz kanonik kijowski, deputat na trybunał kor. 1728. Paweł pisarz z. belzki, deputat na trybunał kor. 1694. Józef miecznik belzki, starosta szmetyński, z Anną Ołędzką h. Rawicz, kasztelaną chełmską, miał syna Karola i córkę Teresę. Antonina, córka Józefa instygatora kor., była za Bujnem Józefem wojskim i sędzią gr. liwskim. *Niesiecki.* — Obszernie o tej rodzinie pisze *Wieladko*, co jednakże nie powtarzamy z powodu wątpliwej wiarygodności tego autora. Obacz **Dodatek.****

Olszewski h. wł. w słonimskim powiecie, z Olzewa piszą się. Z tych Elias w Słonimie u Oo. Bernardynów pogrzebiony, córka jego wespół z swym mężem Odachowskim kościół zbudowała w Olzewie 1661. *Nies.*

Olszter. Andrzej *nobilis.* w konst. r. 1673 fol. 14.

Olsztyński na Olsztynie h. Bożawola. Józef, Jan, Szczepan, Franciszek, Konstanty, Władysław, Ludwika, Weronika i Emilia, dzieci Józefa — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. p. 1851-54.

Olsztyński. Marcin kanonik pułtuski koło r. 1630. Jakób i Jędrzej w z. wiskiej 1674. Maciej w ruskiem 1632; podobno jedynę dzielnicę z Olszyńskimi h. *Pnieinia.* *Niesiecki.* — N. Olsztyński miał za sobą Maryannę Opacką, z niej spłodził dwie córki: Apolonię za Mirysem, Pelagię za Gurskim. *Krasicki.*

Olszyński h. Doliwa. Jan udowodnił szlachectwo w sądzie gr. trembow. 1782.

Olszyński h. Pnieinia. w ziemi wiskiej i w belzkim woj., jedynę dzielnicę z Karwowskimi. Piotra syn Hipolit spłodził Michała skarbnika i sędziego wiskiego 1577, ten miał za sobą Rościszewską, Adama kasztelaną raciązkiego córce, ta mu powiła trzech synów: Zygmunta, który się do ziemi nurskiej przeniósł (syn jego zdaje się Konstanty żył 1648), Stanisława, ten z Komorowskiej spłodził Jakóba, ten z Elżbiety Mężyńskiej, córki Alexandra Jakóba miecznika łomżyńskiego, miał cztery córki: jedna z nich Maryanna *Imo voto* za Wojciechem Świdorskim, *2do voto* za Zochowskim wnukiem metropolity kijowsk., Marcyanna za Jakóbem Rakowskim, Agata za Michałem Żelechowskim, Zofia za Adamem Radgowskim i syna Mikołaja, ten z Agnieszką Godlewską, córka Jana skarbnika nurskiego, miał syna Jana proboszcza brańskiego, a potem misjonarza w Warszawie;

*) Żona tego Jana: Maryanna Stawska; matka zaś Odrzanowska z domu.

**) Gniazdo domu tego są dobra Olszewo w z. drohickej.

Kazimierza męża rycerskiego, tego żona Zbierchowska sędzianka z łomżyńska — i Wojciecha. Jan z Rościszewskiej, brat Zygmunta i Stanisława, pojął w małżeństwo Maryannę Kuczewską, z tej byli trzej synowie: Jędrzej, Alexander i Samuel. Z tych Jędrzej z Heleny Mężyńskiej, siostry rodzonej wżwyz wspomnianej, zostawił Franciszka Piotra w zakonie kaznodziejskim, przeora czortkowskiego † 1717, Szymona podkomorzego wiskiego, ten *Imo voto* miał za sobą Franciszkę Ładziąnkę Koronowską podczaszankę braclawską, z której synowie: Antoni i Marcin, córki: Anna za Józefem Głogowskim wojskim buskim, Katarzyna Drozdowska, Justyna Lińska i Teresa, *2do voto* Annę Korowicką, wdowę po Stefanie Iwanickim chorążym nowogrodzkim. Stanisław podwojewodzy wiski i Antoni, na wojnie zginęli, bracia rodzeni Szymona. Michał, piąty ich brat, skarbnik buski, miał za sobą Marcyannę Głogowską stolnikównę buską, z której syn Jędrzej i córka Katarzyna. Alexander, brat Jędrzejów z Kuczewskiej spłodzony, pojął Bejdównę Rzewuską, ale z nią *sterilis.* Samuel brat jego w tureckiej niewoli umarł. Kasper rektor kolegii łomżyńskiego, *sortem suam* na Olszynie zapisał temu kolegię. *Niesiecki.* — Marcin w r. 1778 podczaszy buski. Jan w r. 1788 wojski wiski. *Kras.*

Oławski. *Kurop. i Malach.*

Oldakowski h. Rawicz. Dom starożytny w ziemi nurskiej, gdzie gniazdo jego dobra Oldaki, Oldaki Połomyja, Oldaki Grodzisko i Oldaki Magna Brok; jednej dzielnicy z Wolskimi, ukazuje się w aktach czerskich od r. 1482, później przeniósł się do ziemi bielskiej. (*Kap. Mil.*) Franciszek i Karol synowie Franciszka, Stanisław i Adam synowie Wojciecha, Erazm syn Ignacego, Brunon syn Kazimierza, Józef i Mateusz synowie Fabiana, Mateusz syn Tomasza, Walenty syn Jana, Henryk syn Franciszka i Stanisław syn Antoniego — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. p.

Ołobok herb. patrz **Hołobok.**

Ołtarzewski h. Lis. w ziemi warszawskiej i indziej. *) Seweryn w z. sochaczewskiej 1632. Wojciech, Jan i Paweł w nurskiej ziemi 1648. Franciszek podstoli rawski, Ludwik i Stanisław w rawskiem 1674, a Jędrzej w łączycykiem, Jakób komornik gran. z. 1648. Stanisław miał za sobą *Imo voto* Ślawską Annę, z której syn Jan i córka Maryanna Ciemniwska, *2do voto* Mochowska, z niej syn jeden Alexander, córce zaś cztery: Anna *Imo voto* Gumowska, *2do voto* Borejkowa podczaszyna podlaska. Jadwiga, Urszula Drozdowska, Helena Wydźgowa. Adam, żona jego Biskupska N. pojął Zofią Zawadzka Światopełkównę, Paweł rodzoną też siostrę Teofilę, pierwsza była *ster.* od drugiej został się syn Jędrzej, tego żona Micowska i córka Katarzyna za Danielem Węglińskim N. była za Zygmuntem Głogowskim, Jadwiga za Zygmuntem Czubińskim. N. miał za sobą Ciecierską, wdowę po Gostomskim i Kazanowskim, N. Annę Tarnowską h. Rolicz. Stanisław starosta miechorowski w belzkim 1674. N. była za Janem Wołuckim, matka Pawła biskupa kujawskiego. N. na Podolu, żyje *2do voto* z Ludwiką Orzeszkówną. *Niesiecki.*

Omański, w woj. krakowskim. Władysław 1705 podpisał konfederacyę krakowską. Omakowska była za Jędrzejem Kińskim. *Niesiecki.*

Omelański. Ziemianie wołyńscy w r. 1528 Jacko i z bratem swym Omelański i Hurko, o których świadczy *Metr. Woł. Niesiecki.*

Omeliński albo Omyliński h. Odyniec. Antoni, Adolf i Otton synowie Andrzeja. *Spis szl. kr. p.* **Omęta,** w woj. trockiem. Jakób, Mikołaj i Grzegorz r. 1632 podpisali elekcyę króla Władysława. Mikołaj 1658. *Niesiecki.*

Omęta h. Niesobia. Bronisław syn Pawła. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Omięciński h. Jumoza. w ziemi stężyckiej i na Woyniu. Jakóba i Marcina nagrobki są w Konstantynowie na Podolu, drugich w Jezupolu u Oo. Dominikanów. Sebastian z Brzozdowskiej spłodził synów i córki. Jan mąż rycerski. Marcina syn Krzysztof, córki: jedna Ewa Skowieska, druga Zeromska. N. miał za sobą Dąbrowską h. Kuszaba, Marcin Chycą. Są także Omięcińscy w ks. litewskim, ale niewiadomo czy tego herbu. Łukasz skarbnik czerski, żona jego Eleonora Jeziorowska h. Radwan, z Drohojewskiej urodzona, z tej syn Ignacy w zakonie Soc. Jesu, córka zaś Anna Rozalia ur. dnia 5 grudnia 1709, wstąpiła do klasztoru pp. Brygitek, umarła r. 1731 10 grudnia, w kościele krzemienieckim pogrzebiona, kędy ciało jej nieskazzone leży i Bóg niektóre łaski względem jej zasług czyni; konwokacya generalna warszawska w r. 1733 zaleciła, aby się o jej beatyfikacyę u Stolicy Apostolskiej starano. *Nies.* — Bracia tej wielebnej Anny: Antoni w zakonie Jezuitów rządził kolegię w Zytomierzu, drugi brat Kajetan miecznik krzemieniecki. Jeremiasz horodniczy krzemieniecki. W r. 1788 Antoni regent owrucki. *Krasicki.*

Omulski. Ignacy podpisał z wileńskiego elekcyę króla Stanisława Augusta; w r. 1788 był podstarostą orszańskim.

*) Gniazdo tego domu są dobra Ołtarzewo w ziemi nurskiej, ukazuje się w aktach ziemsk. łomżyńskich od r. 1472.

Onichimowski. Stanisław podpisał z nowogrodzkiego elekcyją króla Augusta II. W r. 1778 Ignacy sędzia gr. piński.

Onoszko patrz Jacyna.

Onyszkiewicz h. Jacyna. Ferdynand koncepista c. k. namiestnictwa i Rudolf adwokat krajowy, członek Stanów gal., otrzymali przyznanie szlachectwa od cesarza Franciszka Józefa I w r. 1853.

Opacki h. Prus Stio, w Mazowszu, piszą się z Opacza. Mikołaj podkomorzy warszawski, starosta piasecki, wielkorządca krakowski, miał za sobą Pisińską*) z Prus, syn jego Zygmunt starosta latowicki, rycywołski, mławski, wielkorządca krakowski, a potem wojewoda derpski, mąż w ręce i w radzie silny, miał za sobą Zuzannę de Schaden, drugą Barbarę Piecowską, z której trzy córki: Grajewska podkomorzyna wizki, Lasocka starościana wyszogrodzka i Lezeńska; tegoż wojewody córki były, ale snać z innej matki: Łubieńska chorążyna sieradzka, Wybranowska wojewodzina derpska, Boratynia, Czosnowska, Anna Konstancja za Marecinem Noskowskim, Czosnowska druga i Anna Łopacka kasztelanowa zakroczymska, z synów zaś jeden Jerzy starosta rycywołski bezpotomny, drugi Wojciech († 1680) podkomorzy warszawski, starosta latowicki, poseł na różne sejmy 1659 i 1661 i do postronnych monarchów, miał za sobą *Imo voto* Konstancją Dembińską podkomorzanke krakowską, z której były dwie córki, *2do voto* Elżbietę, Hieronima Krzyszpina podskarbiego litewsk. córke. Władysław, trzeci syn wojewody, archidyakon krakowski, † 1702. Kazimierz dziekan kamieniecki 1643 był na synodzie prowincjalnym warszawskim. Wojciech podkomorzy wizki 1648. Krzysztof podczaszy wizki, Paweł podczaszy warszawski 1632. Samuel Franciszek stolnik warszawski, Jan w z. łomżyńskiej, Jan Olbrycht w z. wickiej, Maciej w warszawskiej, Jan w poznańskim, Hieronim w mazowieckim r. 1674. Wojciech podczaszy warszawski 1670. N. miał za sobą Teresę Kochanowską. Maryanna cześnikówna warszawska za Piotrem Hadziewiczem. Tyle *Niesiecki*. — Obszerną genealogią domu tego znajdujemy w Roczn. IV *Księgi Złotej Zychlińskiego*, ale z powodu wielu błędów w niej dostrzeżonych, odkładamy jej rozbiór do *Dodatku*, ograniczając się na tem tu miejscu podaniem krótkiej wiadomości o tej rodzinie, na podstawie wywodu potwierdzonego przez deputacyą szl. gub. wołyńskiej pod dnieniem 21 paźdź. 1802 r., podług którego Wincenty, szambelan dworu polsk., obywatel pow. zaslawskiego, jest synem Stefana i Franciszki Pruszkowskiej (tychże córka Salomea za Janem Deskurem), wnukiem Samuela i Anny Kochanowskiej, prawnikiem Jana i Maryanny Brzeskiej, a praprawnikiem Maksymiliana i Felicyanny Sokolnickiej. Nadto notujemy tu, że do domu tego należą: Mikołaj (ur. 1593 † 1633), uczony Karmelita, Chryzostom kasztelan wizki od r. 1779 do 1796, ożeniony z Maryanną Gomołińską, córką Karola z Heleny Pokrzywnickiej urodzoną, z której córka Agnieszka *Imo voto* za Rajmundem Rembielińskim, *2do voto* za Józefem Béchon, Floryan syn Tadeusza i Józef z Bałickiej, wnuk Stanisława, prawnuk Adama miecznika radomskiego a praprawnuk Wojciecha podczaszego warszawskiego i Teresy Kochanowskiej, o czem wyżej pisze *Niesiecki* — ożeniony z Honoratą Sielcz-Fedkowiczówną (ich dzieci: Adolf porucznik ros., Edward podporucznik gwardyi ros. † 1859, Stanisław profesor gimnazjum w Odessie, Michał, Juliusz, Emilia za Alexandrem Kruskowskim, Felicya za Apolinarym Durzyckim i Helena) — i Antoni (ur. 1732) łowczy łatyczowski 1764-1772, który z Maryanną Kozłowską miał córkę Brygittę za Sewerynem Chraszczewskim i synów trzech; z tych 1) Adam (ur. 1782 † 1874) podsedek lipowiecki, 2) Dyonizy (ur. 1781 † 1838) dziedzic dóbr Skarzynówka na Podolu, marszałek szlachty hajsyński, po którym z Antoniny Sarnieckiej zostało córek trzy: Tekla za Włodzimierzem Trzczińskim, Joanna († 1880) za Antonim Gnatowskim i Stanisława za Antonim Czarkowskim i 3) Józef Zacharyasz (ur. 1784 † 1837) podsedek ziemski hajsyński, ożeniony z Bogusławą hr. Sierakowską, z której zostało ośmiu synów: 1) Leon (ur. 1815) podpułkownik huzarów ros., ożeniony z Julią Sulińską (ich córka Marya za Alexandrem Lutkiewiczem porucznikiem ros.), 2) Antoni ur. 1817 † 1837, 3) Dyonizy (ur. 1819 † 1866) urzędnik w ministerstwie dóbr państwa ros., ożeniony z Anną Butrymówną, 4) Hipolit (ur. 1820) kapitan ros., obecnie kontroler dróg żelaznych w Petersburgu, ożeniony z Anną Stocką (ich dzieci: Eugeniusz, Konstanty ożeniony z Niną Kuzminow, Zofia, Lidya i Wiktorya), 5) Wilhelm (ur. 1821) pułkownik i dowódca pułku kozaków kubańskich, ożeniony z Katarzyną Posiewin (ich dzieci: Leon, Zofia i Nadzieja), 6) Narcyz (ur. 1822) pułkownik, naczelnik wojenny w Alexandrowie w gub. włodzimirskiej, ożeniony z Palmirą Hofman (ich dzieci: Konstanty, Alexander, Mikołaj, Marya i Stefania), 7) Gracyan (ur. 1824) porucznik ułanów ros., ożeniony z Maryą

*) Drugą żoną tegoż Mikołaja była Anna Sękowska i miał oprócz Zygmunta, o którym pisze *Niesiecki*, — trzech jeszcze synów: Wojciecha starostę nowomiejskiego, chorążego warszawskiego, Samuela kanonika warszawskiego i Krzysztofa podczaszego czerskiego, o których są ślady w *Metryce* ka. 175 fol. 535 i 538.

Katruchin (ich syn Waclaw) — i 8) Józef (ur. 1827 † 1870) ożeniony z Joanną Jeniczówną, z której został syn Stanisław i córki: Klementyna, Zofia i Marya. Obacz *Dodatek*.

Opaliński h. Łodzia, w Wielkopolsce, dom i honorami i zasługami w tej ojezynie zalecony i między pierwszymi jeden. Z dawna się z Bnina piszą, których przodkowie położeni pod herbem Łodzia, tu tylko o tych mówić się będzie, którzy się Opalińskimi pisali, to jest od Piotra i Mikołaja, braci rodzonych z Bnina, synów Jędrzeja kasztelana kamińskiego, synowców Jędrzeja biskupa poznańskiego, ten pięciu heretyków o fałsze, wśród rynku miasta poznańskiego, czyli też jak drudzy chcą, na dziedzicznym gruncie spalwszy, miasteczko na tem miejscu osadził i Opalenicą nazwał, tę gdy po śmierci biskupa stryja przez sukcesyą wzięli, trybem tamtych wieków, z Opalenicy się pisząc, Opalińskimi zwołani. Z tych Piotr z Opalenicy, sędzia z. poznański w r. 1496 podpisał list króla Albrychta, u *Łask. w stat.* fol. 110, a wzięwszy działem Bnin, Radzewo, pół Śmigła, i spłodziwszy trzech synów, trzech rodzin w Polsce stał się ojcem, jeden albowiem dziedzicząc na Bninie, sukcesorów Bnińskich zostawił, drugi Radzewo wzięwszy dziedzictwem, od niego i potomkowie jego nazwani Radzewscy, trzeci pół Śmigła, od tego Śmigielscy. Bratu zaś jego Mikołajowi dostały się przy dziale dobra Opalenica, Ptaszków, Drzeczków i pół Śmigła, ten był kasztelanem międzyrzeczym, złączył się dożywnie z Włoszakowską, dziedziczką gostyńską h. *dwa wiley pod górą*, z tą spłodził Piotra i Mikołaja, z których Piotr dziedzic na Włoszakowicach, kasztelan łędzki 1504 i 1505, miał za sobą Zbąską h. Nałecz, z której pięciu synów i jedna córka Czarnkowska. Mikołaj, brat Piotra, pojął drugą siostrę tamtej, Zbąską, z tą tylko syna jednego niedorosłego odumarł w r. 1506, na imię Jana, chorążego poznańskiego, cześnika koronn., temu żona Lubrańska (siostra rodzona Jadwigi, co była za Maciejem Opalińskim kasztelanem łędzkim, o którym niżej) powiła córkę Jadwigę Pempowską, co Dębno jego było, ten i prędko i młodo umarł, syna zaś Jana kasztelana santonckiego, starostę pobiedzkiego, Sebastian, drugi syn Piotra kasztelana łędzkiego, sekretarz kor., kustosz i kanonik poznański, poseł od króla Zygmunta do króla Jana węgierskiego. Piotr, syn Piotra kasztelana łędzkiego, kasztelan gnieźnieński, elekcyją na królestwo polskie Zygmuntovi Augustowi oznajmował i królem powitał, w r. 1539 królowę polską Izabellę, córkę Zygmunta I, odprowadzał do Węgier jako żonę królowi Janowi węgierskiemu; trzymał oraz starostwo olsztyńskie, kościańskie, osieckie, śremskie, pobiedzkie i kcyńskie; miał za sobą Tęczynską, Zbigniewa podkomorzego krak. córkę, czyli jak drudzy chcą, Jana wojewody sandomierskiego, siostrę tej, co była za księciem polskim, umierając bezpotomny, stotyście testamentem nazaczył Zygmuntovi Augustowi w r. 1545, krom złota i srebra. Jan i Łukasz, bracia rodzeni tego Piotra, *steriles zeszli*. Maciej kasztelan łędzki, trzeci syn Piotra kasztelana także łędzkiego, brat Piotra kasztelana gnieźnieńskiego i innych, umarł w r. 1558, żona jego Jadwiga z Lubrańca, córka Anna była za Janem Konarskim kasztelanem kaliskim, druga Katarzyna za Stanisławem Tuczyńskim i syn Jędrzej marszałek wielki kor., generał wielkopolski, śremski, leżajski, rohatyński, kolski, rogoziński starosta, który umarł 1579, zostawiwszy z Katarzyną Koscieleckiej wojewodzianki sieradzkiej córkę jednę Gertrudę za Janem Firlejem podskarbiem kor., drugą Zofią za Janem Leszczyńskim starostą radziejowskim, trzecią Jadwigę za Piotrem Myszkowskim wojewodą rawskim, synów zaś trzech: Jędrzeja, Łukasza i Piotra, z tych Jędrzej biskup poznański od r. 1608, umarł w r. 1623 w wieku życia swego 48. Łukasz marszałek wielki kor., leżajski, kamionacki, walecki, odolanowski, łosicki, kościerzynski, śremski, kolski, rubieszowski, wolbromski, gieranowski, ujski, pilski starosta, ten w ostatniej starości prawie ośmdziesiątletni, wyprosił się z urzędu marszałkowskiego i osiadł na krześle województwa rawskiego, na którym i żyć 1654 przestał, miał za sobą *Imo voto* Annę Pilecką, ostatnią z tego domu Leliwiczów dziedziczkę, starościankę hrodelską, wdowę po dwóch Kostkach, *2do voto* Zofią z Żurawa Daniłowiczównę podskarbiankę w. kor., wdowę po Pawle Sapieha podkanclerzym litewskim, *3tio voto* Elżbietę z Dąbrowicy Firlejównę, wdowę po Krzysztofie Ossolińskim wojewodzie sandom., z którą wzięł Wisiuże na Podlasiu i niektóre królestwoszczyny, atoli syna żadnego nie zostawił, z córek: Katarzyna za Zbigniewem Firlejem starostą lubelskim 1648, Konstancja za Stefanem Grudzińskim starostą ujskim, Helena Elżbieta za Janem Mikołajem Daniłowiczem podskarbiem w. kor., umarła 1632 i Piotr krajczy koronny (syn trzeci Jędrzeja marszałka w. kor.) w r. 1587 starosta nakielski i rohatyński, dwa razy śluby małżeńskie ponawiał, *Imo voto* z Halską Sieniawską hetmanówną polną kor. (ta w trzy miesiące po ślubie umarła), *2do voto* z Anną, Janą Zborowskiego kasztelaną gnieźnieńskiego córką, z tej były trzy córki: Elżbieta za Zygmuntem Grudzińskim wojewodą kaliskim, Zofia *Imo voto* za Dymitrem Weiherem kasztelanem gdańskim, *2do voto* za Gerardem Denhoffem wojewodą pomorskim i Katarzyną; synów także trzech: Jędrzej, Jan i Piotr. Z tych Jędrzej podkomorzy poznański † 1624, lat trzydziestu nie dożywszy, ten miał za sobą *Imo voto* Annę Mielżyńską kasztelanek gnieźnieńską, *2do voto* Zaleską referendarzównę kor., z tej córka Katarzyna żyła *2do voto* z Przyjemskim Piotrem kasztelanem śremskim. Jan umarł w tymże roku co brat jego Jędrzej. Piotr zaś, wojewoda kaliski, starosta odolanowski, łosicki, i zdrowa

radą i szablą pamiętny syn koronny, kiedy Turków przy Dniestrze, Szwedów na różnych miejscach zwyciężko pisał, osobliwie pod Wschową, Leszmem i Kościanem, żył lat 61, miał za sobą Katarzynę, córkę Bogusława Leszczyńskiego kanclerza kor., wdowę po Stanisławie Grzymultowskim, z tej córka *Imo voto* Grudzińska, *2do voto* Modlibowska stolnikowa poznańska, *3tio voto* Zebrzydowska Jędrzejowa starościna rogozińska, imię jej Maryanna, 1687 i synów trzech: Kazimierz, Jan i Piotr. Z tych Kazimierz biskup chełmiński od r. 1683, † 1693. Jan wojewoda brzeski, Jan i Piotr. Z tych Kazimierz biskup chełmiński od r. 1683, † 1693. Jan wojewoda brzeski kujawski, generał wielkopolski, przeciw Szwedom pod Górka, pod Złoczowem i Barem przeciw Kozakom, pod Katuszą przeciw Tatarom, pod Chocimem z Sobieskim hetmanem mężnie pułki przywodził, pamiętny regimentarz, w których zasługach trzymał starostwa konińskie, odolanowskie i międzyrzeckie, ożeniony z Zofią Przyjemską h. Rawicz *ster.* (Informacja o tym domu chce mieć jego żonę Kostczankę, jakoż trzymał ten Jan dobra Rawicz i Osieczno, które dziedzictwem były Mikolaja Alexandra Kostki), a Piotr wojewoda łęczycki, generał wielkopolski, starosta międzyrzecki, marszałek trybunału kor. 1681, miał za sobą *in Imo voto* Ludwikę, córkę Krzysztofa Opalińskiego wojewody pozn. (z tej był syn Adam starosta walecki, marszałek sejmiku śremskiego, *2do voto* Kaposel na sejm walny, † 1696, z Szafgoczówny żadnego potomstwa niezostawiwszy). *2do voto* Katarzynę Przyjemską chorążankę kaliską, z Rozrażewskiej urodzoną, z tej córka Ludwika Sapieżyna, starościna bobrońska, umarła 1718. Jan z Bnina cześnik kor. i chorąży poznański 1547, syn Mikolaja z Barbary Lubrańskiej, spłodził Jana kasztelana santonckiego, starostę pobiedzkiego, który z Anną Gostyńską, z Krotowskiej urodzoną, miał dwóch synów: Piotra bezzennego i Jana kasztelana rogozińskiego, który umarł 1598, z Barbary Ostrorozzanki lwowskiej kasztelanki santonckiej, ze Zborowskiej kasztelanki krakowskiej urodzonej, zostawiwszy trzy córki: Annę Bardzką surogatorową poznańską, Zofią Leszczyńską wojewodziankę brzeską kujawską i N. która była za wojewodą inowrocławskim i żyła jeszcze w r. 1624 i synów dwóch: Piotra i Jana. Z tych Jan kasztelan kaliski 1624, potem wojewoda kaliski, z tego postąpił na poznańskie 1628, starosta inowrocławski, nauką i pobożnością znakomity, umarł r. 1637 wieku 56 życia swego; ten kupił był Łabiszyn, Rynarzew, Grodzisk, Lwówek i Trzciel, żona jego Potulicka, córka Apollinara, z Wojciechem Gajewskim kasztelanem rogozińskim, synów zaś było (krom dwóch młodo zmarłych) trzech: 1) Alexander starosta inowrocławski 1643, poseł do Paryża na sprowadzenie Ludwika królowy żony Władysława IV, miał za sobą Dorotę Rozrażewską, córkę Jarosza kasztelana międzyrzeckiego, ale z nią bezpotomnie żyjąc, umarł r. 1648, 2) Jan Leopold kasztelan nakielski, fundował w Grodzisku w Wielkopolsce OO Bernardynom kościół i klasztor, † 1672, zostawiwszy z Zofii Gurskiej z Miłostawia, dwie córki: Urszulę za Jędrzejem Grodzieckim i Wiktorją za Krzysztofem Prusimskim i synów dwóch: Franciszka (żona jego Proska) i Jana starostę śremskiego, ten miał za sobą Konstancję Konarzewską, z tą spłodził pięciu *) synów: Józefa starostę śremskiego, Alexandra kustosa poznańskiego, Karola dziedzica na Grodzisku i N. Karmelitę bosego w prowincji szańskie, *2do voto* Jan kasztelan nakielski, po Gurskiej pojął Żółtowską — i 3) Konstantyn, ten z Alexandrem bratem w wojsku chwalebnie ojczyźnie służył. Piotr (drugi syn Jana kasztelana rogozińskiego) wojewoda poznański, starosta śremski i pobiedzki, rotmistrz, pułkownik, komisarz Rzeczypospolitej na ekspedycjach chocimskiej i moskiewskiej dzielny wojownik, ten fundował w akademii poznańskiej nową szkołę i profesora, któryby uczył gramatyki; miał za sobą Zofią Kostczankę kasztelankę biecką, z której trzy córki zostały: Zofia *Imo voto* za Stanisławem Koniecpolskim hetmanem w kor., *2do voto* za Samuelem ks. Koreckim starostą robczyckim, umarła 1657, Anna *Imo voto* za Stanisławem Przyjemskim, *2do voto* za Jakóbem Rozrażewskim, umarła 1648 i Franciszka w zakonie św. Benedykta w Poznaniu i synów dwóch: Łukasz i Krzysztof, z tych Łukasz marszałek nadw. kor., starosta hrubieszowski i odolanowski, maż uczony, autor wielu dzieł, ten z Izabellą Łęczyńską, Jana wojewody krak. córki, ostatniej z tej rodziny dziedziczki, miał córkę Zofią za Stanisławem Lubomirskim marszałkiem w kor. i synów dwóch: Jana i Stanisława, z tych Jan podczaszy kor., starosta błoński, hrabia na Łęczynie, po śmierci ojcowskiej pułk tysiąc dwieście piechoty ojcowskiej trzymał swoim kosztem na usługę ojczyzny, ale go potem oddał Rzeczypospolitej, żona jego Zebrzydowska wojewodzianka krakowska. Brat jego rodzony Stanisław starosta był nowomiejskim, † 1704. Krzysztof (drugi syn Piotra wojewody pozn.) wojewoda pozn., starosta śremski, osiecki, fundował szkołę w Sierakowie i do niej profesora z akademii krakowskiej sprowadził, umarł r. 1655, potomstwo jego z Teresy Czarnkowskiej, Adama wojewody łęcz. córki, pięć **) córek: Ludwika za Piotrem Opalińskim wojewodą łęczyckim, † 1677, Zofia *Imo voto* za Adamem Konarzewskim h. Wręby, *2do voto* za Wacławem Leszczyńskim wojewodą podlaskim, *3tio voto* za Stanisławem Opalińskim starostą konarzewskim, Franciszka za Piotrem Tarlem woje-

*) Niesiecki wymienia jednak niżej tylko czterech synów.

**) Wymienia jednak Niesiecki tylko cztery.

wodą smoleńskim, Teresa *Imo voto* za Sieniutą kasztelanem, starostą szydlowieckim, *2do voto* za Niemierzycem Stefanem wojewodą kijowskim, *3tio voto* za Wojciechem Konstantym Brezą wojewodą poznańskim, synów zaś dwóch: Jana i Piotra. Z tych Jan kasztelan poznański, starosta osiecki, z Zofią Czarukowską starościanką międzyrzecką, miał córkę Katarzynę za Stanisławem Leszczyńskim królem (matka Maryi królowy francuskiej), a Piotr Adam (syn drugi tegoż Krzysztofa) podkomorzy poznański, starosta śremski i międzyrzecki, poseł na sejm 1676, miał za sobą Annę z Lachowic Sieniuciankę, która zesłała 1672, atoli z nią żył *sterilis*. N. miał za sobą Potocką wojewodziankę bełżką, wdowę po Jerzym Warszawskim wojewodzie łęczyckim. *Niesiecki*. — Ten ostatni, nieznan z imienia Niesieckiemu — był to Wojciech, wojewoda sieradzki, starosta bolesławski, ostatni pono domu tego potomek, zmarły bezpotomnie w r. 1774.

Oparski h. *Junosza*, w ziemi przemyskiej. *Niesiecki*.

Opatkowski h. *Cholewa*. Jan z Opatowic biskup chełmiński zakonu kaznodziejskiego, † 1410. Bartłomiej pisarz z. krakowski 1429. *Niesiecki*.

Opatkowski h. *Jastrzębiec*, w woj. sandomierskim. Stanisław podpisał ustawy pokrzywnicze 1587. Ewa za Alexandrem Nadolskim. *Niesiecki*.

Opatowicz. Jakób *nobil non praeo. scartab.* w konst. r. 1790. *Małachowski*.

Opelowski. *Nobil. praeo. scart.* w konst. r. 1768. *Małach.*

Opelowski. Antoni, patron sądów nadworn., *nobil. praeo. scart.* konst. r. 1767 fol. 330.

Opelowski h. *Kościeszka* Karol syn Antoniego udowodnił szlachectwo w Heroldyi król. p. przed 1851.

Opersdorff h. *Kur*, w Śląsku. Franciszek Graf z Opersdorffu, zasłużony osobliwie na wojnach szwedzkich, indygenat otrzymał na sejmie 1688. *Niesiecki*.

Opieliński. Jan Walenty i Konstanty syn Jana Walentego. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Opinogora. Dom starożytny, ukazuje się w aktach ciechanowskich od r. 1413. *Kap. Mil.*

Opocki h. *Janina*, w wojew. sandomierskim. Sebastian w r. 1629 pewną fundacją uczynił w kościele zawichojkim OO Franciszkanów, tamże Piotr z wielkiej Opoki Opocki, kasztelan wiślicki, w r. 1676 fundował mszą o ś. Antonim. Paweł r. 1632. Piotr podwojewodzy sandomierski, Stanisław 1648 Marcin, Kazimierz i Nikodem 1674. *Niesiecki*.

Opolski. Piotr z Opola podsedek lubelski r. 1736. *Niesiecki*.

Opolski h. *Sas*. Andrzej udowodnił szlachectwo w sądzie z. buskim 1782.

Oporowski h. *Sulima*, w łęczyckiem dom starożytny i krzesłami senatorskimi wslawiony. Jan z Oporowa wojewoda łęczycki w r. 1357. Mikolaj także wojewoda łęczycki 1422, żona jego Krystyna sześciu mu synów powiła: Władysława, Stefana, Bogusława, Piotra, Mikolaja i Jana. Z tych Władysław podkanclerzy kor., w r. 1434 na biskupstwo kujawskie wyniesiony, zamek i kościół farny w Oporowie wymurował, przeniósł się na arcybiskupstwo gnieźnieńskie w r. 1449, † 1454. Stefan, drugi syn Mikolaja wojewody łęczyckiego, kasztelan brzeziński 1451. Piotr, syn tegoż Mikolaja, w r. 1457 wojewoda łęczycki, podczas wojny pruskiej, z szlachtą wielkopolską siłą zamków Krzyżakom odebrał. Jan, syn tegoż Mikolaja, w r. 1475 wojewoda brzeski kujawski. Barbara za Sasinem Szczawińskim kasztelanem plockim. Tegoż czasu kwitnął drugi Jan, w r. 1483 wojewoda inowrocławski, a snąc po Janie, o którym się dopiero mówilo, wziął województwo brzeskie kujawskie w r. 1485, miał za sobą Zofią, dziedziczkę na Kulikowie, (według *Damalewicza* był ten Jan bratem rodzonym Jędrzeja biskupa kujawskiego). Henryk z Oporowa J. U. D. archidyakon gnieźnieński podpisał pokój pruski 1466, (*Eubiński* imię mu Jędrzeja daje i powiada, że przy archidyaconii gnieźnieńskiej był kanonikiem plockim). Władysław kasztelan inowrocławski 1498, od tego Miłonscy poszli. Jędrzej kasztelan kruszwicki 1505, tenże czy inszy Jędrzej kasztelan brzeski kujawski 1512. Tenże czy inszy kasztelan łęczycki r. 1519. Tenże czy inszy wojewoda inowrocławski 1524. Tenże czy inszy wojewoda brzeski kujawski 1526. Tenże czy inszy wojewoda łęczycki 1532. Jan z Oporowa wojewoda inowrocławski 1527. Jędrzej kasztelan gnieźnieński 1551, tego córka była za Tomickim Janem kasztelanem gnieźnieńskim. Erazm kasztelan kruszwicki, na klasztor w Mogile dobroczynny, żona jego Kamieniecka h. Pilawa, z której został syn Stanisław. N. starosta kruszwicki miał za sobą Herburtównę kasztelanek bełżką, z której potomstwo zostało. Piotr, Paweł, Stanisław i Tomasz w łęczyckiem 1648. N. była za Jędrzejem Niszczyckim wojewodą plockim około r. 1517. *Nies.* — Katarzyna Oporowska wojewodzianka brzesko-kuj. była za Stanisławem Górzeńskim.

Opruth. Stanisław z Niedzwicy 1527 podpisał list Zygmunta I dany miastu lwowskiemu. *Nies.*

Opryszek albo **Opryszkowski**, w genealogii Szumlanskich i t. d. *Małach.*

Oraczeński h. *Sreniawa z krzyżem*, w krakowskim, wszakże przodek wyszedł z kaliskiego. Piotr pisarz z. krakowski † 1610, deputat na trybunał, poseł na sejmy r. 1576, a w r. 1587 sędzia kapturowy krakowski, z Elżbietą Uleńską zostawił córki: z tych Barbara za Piotrem Boratyńskim, Elżbieta za Alexandrem Sulimskim, Krystyna za Sebastianem Słupskim, Zofia za Stanisławem Kucharskim w wielkiej Modlnicy; synowie zaś: pierwszy Adam dziedzic na Kalinic, wojski kra-

kowski 1627, miał za sobą Kącką, z której zostawił potomstwo; drugi Marcin, żołnierz dobry, pojął Boratyńską i z tej były dzieci; trzeci Zygmunt w Wołoszech w potrzebie zginął; czwarty Stanisław, żona jego Kącka, z Borkówny urodzona i z niej potomstwo. Bracia rodzeni pisarza z krakowskiego Piotra, jako też i stryjeczni byli: Jan w Przybislawicach miła od Krakowa, po którym się jeden został Jędrzej, ten z Rudecką miał potomstwo, ale Przybislawice wyszły z rąk ich w dom Ługowskich. Drugi Oraczewscy, których Minocka urodziła, Stanisław i Stefan r. 1648, sędzia kapturowy krakowski. Z tych Stanisław miał za sobą Annę Podłęską, Stefan zaś córkę Adama Rzeszowskiego, od obudwu byli synowie i córki; córka Stanisława, Anna była za Nikodemem Białobrzeskim, druga Dorota za Misiowskim. N. miał za sobą Jadwigę Borowską, N. pod Korsuniem w niewolę od Tatarów wzięty 1648. N. miał za sobą siostrę Tynickiej pisarzowy sandomierskiej, z której córka Katarzyna żyła r. 1705. Michał miał za sobą Sobolewską (ta po jego śmierci poszła za Kąckiego komornika książkiego) z niej córki: Anna za Pawłem Napierkowskim sędzią wielickim i bocheńskim, druga Apolinarą za Mszaneckim, syn zaś Józef zabity, gdy kościół honor windykował r. 1705, z Heleny Sułkowskiej w rawskim dwóch jego synów: Michał i Alexander. Brat stryjeczny rodzony Józefa, N. starosta ujski 1716, żona jego wdowa po Piłgowskim. Paweł i Michał bracia rodzeni 1713. Anna za Duniem Głuszynskim cześnikiem sochaczewskim, druga za Zielińskim. Adam wojski krakowski miał za sobą Piłgowską kasztelanę oświęcimską 1705. Wojciech cześnik latyczewski, Jan skarbnik nowogrodzki, Krzysztof i Mikołaj w tymże roku. Dawniej zaś, to jest r. 1480, podpisał się na przywileju miasta krakowskiego Stanisław sędzia gr. krakowski. Są i w Wielkopolsce Oraczewscy. Z tych Alexander miał za sobą Elżbietę Miaskowską cześnikównę poznańską. *Nies.* — R. 1790 N. Oraczewski poseł do Francji od Rzeczypospolitej. Są i w Galicyi po dziś dzień Oraczewscy (ci się piszą z *Przybislawic*), o których bliższa wiadomość podamy w *Dodatk*u.

Oranowicz. *Kurop. i Malach.*

Oranowski, w mozyrskim. *Kurop. i Malach.* — W r. 1778 Stanisław sędzia gr. wileński, Ludwik skarbnik mozyrski. *Krasicki.* — Stanisław i Franciszek podpisali z woj. mińskiego elekcyą króla Augusta II.

Orzańki h. Kościusza, w woj. wolińskim. (*Okolski* herb ich zowie Strzałę Jelcami, ale kładzie go zupełnie podobny do herbu Kościusza). *Metr. Wól.* 1528 wspomina Michna i Jędrzeja, z czego poznać, że z dawna na Wołyniu dziedziczyli. Gedeon władca chełmski 1674. Pachoniusz archimandryta żydyczyński, władca piński, wybornie uczony. Jakób Wojna Orzańki podsedek czerniechowski, deputat na trybunał koronny r. 1648 i Alexander sędzia z czerniechowski, komisarz z sejmu 1670, natenczas podstoli nowogrodzki. Stanisław na Oraniach, łowczy i poseł czerniechowski 1666. Józef stolnik nowogr., deputat na trybunał kor. 1723. Adam kanclerz i kantor kamieniecki, proboszcz włodziński, deputat na trybunał kor. r. 1728, temi czasy gdy to piszę (mówi *Nies.*) suffragan kamieniecki. Kazimierz cześnik starodubowski 1700. Stefan 1674. *Nies.* — N. Orzańki miał Ogińską za sobą, był dziedzicem Hliwina i Upierewicz w mińskim. Stanisław Wojna Orzańki podstoli starodubowski, miał za sobą Kossakowską, z tą synów; Kazimierz, Michała który pojął za żonę Szujską, Jakóba podkomorzego starodubowskiego, dziedzica Oranowa w woj. brzeskim, starostę rewiatyckiego, ten miał za sobą Konstancją de Sztrunkównę, z której dwóch synów: Ignacy kanonik smoleński, Józef sędzia z starodubowski i córka Maryanna za Chmarą wojewodą mińskim. Józef sędzia z starodubowski, miał za sobą Strawińską sędziankę z starodub., zostawił syna Jakóba i córkę Konstancją za de Raessem sędzim z trockim *Wielądko*.

Oratowski, Wasił poseł z bractwskiego, podpisał *pacta conventa* Władysława IV r. 1632. *Nies.*

Orchowski h. Nałęcz, w z. chełmskiej. Floryan z Orchowie stolnik chełmski, podstarości i sędzia gr. lwowski 1537. Bronisław gonil z kopią na weselu Jana Zamojskiego. N. miał za sobą Charzyńską, która po jego śmierci poszła za Chmieleckiego. N. była za Bielskim Stanisławem, ale *ster.* Apollonia zakonnica u Wszystkich św. we Lwowie. Alexander najprzód podwojewodzy potem starosta trembowelski, z Stawskiej spłodził dwóch synów: pierwszy Marcin stolnik chełmski, miał za sobą Bielską, wdowę po Sierżewitowskim, z której syn Alexander z Barbary Wojniarki miał córkę Helenę Sienicką sędzinę kijowską, ale *ster.*, drugi Floryan stolnik chełmski, podstarości lubelski, z sejmu 1361 deputat na trybunał fiskalny, z Alexandry Bielskiej spłodził syna Marcina, ten z Joanną Liniewską miał córki dwie, jedna z nich Maryanna za Mikołajem Brodowskim. *Paprocki* namienia Orchowskich h. Rawicz, ale omylnie. N. stolnikówna chełmska była za Boreńskim starostą lubelskim, druga Anna za Piotrem Gruszeckim. N. za Teofilem Czarnowskim skarbnikiem buskim. Katarzyna podczaszanka chełmska za Alexandrem podolskim. N. za Kruszelnickim Alexandrem chorążym czerniechowskim. *Niesiecki.*

Orczyński patrz **Bolko**.

Orda h. *Ostoja*, z tą jednak różnicą, pisze *Kojal, in MS.*, że nie miecza między księżycami zażywają, ale dwóch gwiazd, z których jedna na górze, a druga na dole, wszakże niektórzy z tego

domu już temi czasy między księżycami miecz otłuczony kładą. W ks. litewskim. Wasil Orda chorąż piński, sławny odwaga żołnierz. Stanisław Wincenty poseł na sejm 1652, deputat na trybunał skarbowy lit., w r. 1662 instygator lit., w r. 1670 kasztelan żmudzki, a w r. 1683 trocki, żona jego Jadwiga Puzynianka marszałkówna witebska, miał brata rodzonego Stanisława. N. Orda samuel gr. wileński, N. Orda zakonnu kaznodziejskiego, drugi tegoż zakonnu rządził prowincją ruską. *Paprocki* Michał pisarz z piński 1697. Wacław i Paweł 1700. N. horodniczy piński, poseł na sejm 1738. *Niesiecki.* — Samuel Orda pisarz z piński 1679, ten z N. Skirmuntówną zostawił dwóch synów: Ludwika miecznika pińskiego i Michała sędziego z pińskiego. Ludwik miecznik piński, z Kolumbą z Szczawińskich miał synów trzech: 1) Michała koniuszego pińskiego, 2) Felicjana, 3) Jakóba i dwie córki: Maryannę za Apolinarą Sułkowskim miecznikiem plockim i Katarzynę za Ignacym Umochowskim chorążym petyhorskim wojsk lit. Michał koniuszy piński, miał za sobą Katarzynę Karnicką podkomorzanek mińską. Felicjan z N. Suzinówną ma syna Ignacego i córki. Jakób z Antonią Wisłohówną podkomorzanek brzeską litewską ma syna Zenona i córkę Julię. Paweł strażnik piński. *Wielądko*

Ordega h. *Lodzia*, w Wielkopolsce, inni ich piszą Ordega z Bliźniewa. N. z Anny Malanowskiej h. Ogończyk miał syna Jędrzeja 1597. Zofia za Krzysztofem Wężykiem Osieńskim. *Niesiecki.*

Ordyniec. Daniel strażnik smoleński z pow. wilkomirskiego, Andrzej z woj. kaliskiego, Karol z woj. mińskiego i Stanisław z woj. nowogrodzkiego — podpisali elekcyą króla Augusta II.

Ordynka. *Kurop. i Malach.*

Ordyński h. *Ostoja. Malach.*

Oreski h. *Brochwicz. Paprocki* w *Sztambuchu* świadczy o nich, że są w Szląsku. *Okolski* ich pisze *Oreski*. Z tych Piotr Oreski sędzia pszczyński. *Niesiecki.*

Orgewal (de) Ludwik, *nobilit.* w konst. r. 1683 fol. 19. *Malach.*

Orkusz *Słuzan.* Józef i Michał udowodnili szlachectwo w sądzie gr. trembowelskim 1782.

Orla h. *ul.* Tego zdaje się być herbu Mistyn czy Mscuzj kasztelan poznański 14.2. *Nies.*

Orlanowski. *Kurop. i Malach.*

Orlemus *vel* **Horlemes** h. *Rogala*, z tą odmianą, że obydwu rogi jelenie, prawy w złotem polu, lewy w czarnem; nad hełmem też same rogi. *Niesiecki* pisze pod herbem Rogala, że widział herb ten na nagrobku w Warszawie Jana Horlemessa. Tenże sam herb widzieć można na tablicy zewnątrz kościoła św. Barbary w Krakowie, z pamiątkowym napisem, podług którego Jan Horlemes *civis cracov.* urodził się w r. 1617. Podług *akt krak.* Augustyn był sekretarzem król i burmistrzem miasta Warszawy 1671, Jan w r. 1644 był faktorem króla Władysława IV, Hieronim rajca miejskim krakowskim i poseł na sejm r. 1609. Podług *ksiąg radz. krak.* z r. 1682 Baltazar Orlemus (jego nagrobek w Olkuszu, a z napisu na tymże nagrobku widać, iż pochodził z niemieckiej szlachty) miał za sobą Krystynę Kantellonkę, z której następujące zostało potomstwo: Katarzyna za Hieronimem Kosińskim superintendentem małopolskim, Annę *Imo voto* za Janem Lubienieckim, *2do voto* za Andrzejem Lubienieckim, Jan, Franciszek, Karol i Baltazar.

Orlewski h. *Cielatkowa*, w Prusiech od trzechset lat kwitną, świadczą *Acta* pisane w Starogardzie, że bywali sądowymi na Pomorzu. N. miał za sobą Teofilę Linowską, wdowę po Jackowskim. *Niesiecki.* — W r. 1778 Józef podwojewodzi lwowski. Tenże czy drugi Józef podczaszcy czerski. *Krasicki.* *Obacz Dodatek.*

Orliki h. *Nowina*, a przedtem Orlikowie. Z tych Stanisław Orlik z Łazisk kawaler jerozolimański, żupnik ruski, † 1540, z Katarzyny Komorowskiej h. Korczak zostawił dwóch synów. Orlikówna za Sewerynem Chamcem h. Gryf. Orlika za Samuelem Drohojewskim starostą miedziąskim. Stefan Orlik ziemianin smoleński, którego mężstwo i wierność ku ojczyźnie chwałą Konstytucye 1662. *Niesiecki.*

Orlikowski h. *Abdank.* Dom starożytny ukazujący się od r. 1443 w ziemi wickiej, gdzie gniazdo jego dobra Orlikowo, później atoli przeniósł się do województwa pomorskiego, z którego Jakób i Jan pisali się na elekcyą króla Stanisława Augusta.

Orliński. Klemens i Ludwik syn Klemensa. *Spis szl. król. polsk. 1851-54.*

Orla w tych herbach *znajdziesz*: Amadej, Andrault, Berzewicz, Białoskórski, Cromer, Czarniecki, Mięszaniec, Niemczyk, Niesobia, Orla albo Szaszor, Pskowczyk, Półorta, Radziwil, Sulima. *Nies.*

Orłowski. Ignacy, Ludwik i Stanisław syn Ludwika. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Orłowski h. *Chomąto*, w Prusiech, piszą się z Orla, zkąd też Orłowskiich imienia nabyli. N. Orłowski, którego córka była za Janem Dulskim. Jan poseł na sejm 1730. *Niesiecki.* — Antoni, w r. 1773 poseł na sejm. W r. 1776 Mateusz, Franciszek, Felix, Józef, Michał i Kazimierz, bracia rodzeni, synowie Jana stolnika poznańskiego, dzielili się dobrami Płużnica i Kwiatki w wojew. chełmińskim. *Herb. rodz. szlach. 1853.* — Orłowscy oi wspólnie są dzielniczy z Cygenbergami i do tych zdaje się należy Jan (podobno wnuk Jana starosty osieckiego, którego wyżej *Niesiecki* kładzie posłem na sejm 1730), komendant najprzód Kamieńca podolskiego, potem miasta War-

szawy, zmarły w r. 1805. — Jedna linia domu tego osiadła w Galicyi i z tej Felix członek Stanów gal. w r. 1782, Felix syn Felixa, również członek Stanów gal. r. 1827, Rupert Antoni syn Felixa, członek Stanów gal. r. 1828 i Franciszek Felix syn Ruperta r. 1859 — udowodnili staropolskie szlachectwo. Podług *Borkowskiego* Antoni stolnik chełmiński, zaślubił Marcelinę Rzezycką starościankę bełzka, z której zostało synów trzech: 1) Kalixt (ur. 1818) dziedzic dóbr Lisowce, członek Stanów gal., 2) Felix (ur. 1820) członek Stanów gal., który z Delfiną hr. Krosnowską miał syna Wincentego i córkę Antoninę za Ludwikiem ks. Radziwilem i 3) Oktaw, dziedzic dóbr Polowce, członek Stanów gal. Obacz Dodatek.

Orłowski h. Jastrzębiec, w z. dobrzyńskiej. Z tych N. miał za sobą Kosteczanę, córkę Jana starosty golubskiego 1540. *Niesiecki*.

Orłowski h. Junosza, w sandomierskiem. Mikołaj † 1549, członek rycerski. *Niesiecki*.

Orłowski h. Lubicz, w z. dobrzyńskiej. Jan pisarz z. dobrzyński z sejmu 1567 pobórca, był potem sędzią z. tamże. Paweł sędzia z. dobrzyński, poseł na sejm warszawski 1626, z niego deputat na trybunał radomski. Łukasz podsędek brzeski kujawski 1700. N. podczaszy dobrzyński, którego córka Joanna 1691 wotywe srebrną dała do Bydgoszczy. Wojciech i Paweł 1648. Michał z Orłowa żupnik dobrzyński 1674. *Niesiecki*. — *Bobrowicz* umieszcza z „dokumentów familijnych“ następującą genealogią: Walenty kasztelan dobrzyński 1545, syn jego Paweł sędzia dobrzyński, tego syn Stanisław pisarz dobrzyński ożeniony z Zofią Ligeza Stamirowską, tego syn Paweł sekretarz król., ożeniony z Niszczewską h. Rawicz, tego syn Andrzej *Præfectus Milit. Regni*, ożeniony z Agnieszką Ruskowską h. Pobóg, miał trzech synów: 1) Karola prałata, archidyakona kijowskiego, 2) Jana chorążego dobrzyńskiego, żona jego Konstancyja hr. Łosiówna kasztelanica rypińska, *) z której miał syna Andrzeja sędziego ziem podlaskich, 3) Dominika na *Jampolu* nad Dniestrem, pułkownika pancernego, ten żył 103 lat, ożenił się *Imo voto* z Malinowską, z której miał syna Wawrzyńca porucznika w konfederacyi barskiej i córkę Justynę za Leonem Świążkowskim wojewodą podolskim; Dominika druga żona była Katarzyna Ursyn Pruszyńska, z której syn Jan łowczy nadw. kor., kawaler orderów Orła Białego i ś. Stanisława, poseł na sejmy z woj. podolskiego, ożeniony z Anną Doliwa Starzyńska, z ostatniej Humieckiej kasztelanicy kamienieckiej urodzoną, z niej syn Adam marszałek proskurowski i kawaler maltański, oraz córki: Teresa za Jaszewskim prezesem, Honorata za Stanisławem Komarem marszałkiem gub. podolskim i Pelagia za Pawłem hr. Stadnickim. Adam ożenił się z Rozalią hr. Krasicką, z niej syn Ignacy, Ewelina za Alexandrem hr. Czackim, Włodzimierz i Alexander **) oficerowie w konnej gwardyi ces. ross. Andrzej Orłowski sędzia podolski i starosta ostrowski, ożeniony z Agnieszką hr. Komorowską, z niej Michał prezes gub. podolskiej, ożeniony z Raszyńską, z tej Michał, ***) Antoni i Józef. Kasper prezesem był po bracie. Córki Andrzeja sędziego podolskiego były dwie Sobańskie, ***) Aniela Gałęcka, Teofila Brzozowska, Honorata Dzierżkowa i Cecylia Jałowicka. To *Bobrowicz*. — Może do tychże należy Antoni, w r. 1778 mostowniczy smoleński.

Orłowski h. Orła, w z. warszawskiej z Orłowa. Jędrzej kanonik krakowski, Wojciech starosta warszawski, Stanisław syn Macieja, kanonik kujawski, deputat na trybunał kor. 1643. Mateusz kanonik gnieźnieński, audytor u kardynała Radziejewskiego, archidyakon kurzelowski, brat jego rodzony Piotr Stanisław kanonik krakowski † 1708. N. była za Pawłem Ossowskim s. arb. niemieckim. *Niesiecki*.

Orłowski h. Orłowski. Antoni syn Onufrego i Bartłomiej syn Antoniego. *Spis szl. król. p. 1851*.

Orłowski h. Sas, z Orłowa w chełmińskim woj. N. z Elżanowską spłodził dwóch synów: Macieja, od którego syn Jan, od tego zaś syn Michał kanonik chełmiński, wielkich przemysli człowiek — i Stanisława, którego synowie: Jędrzej sędzia chełmiński, Bartłomiej żołnierz, który w niewolę turecką dostawszy się, ledwo z niej w dziesięć lat wyszedł na wolność. Jan i Stefan, wszyscy potomstwo godne mieli. Tyle na tem miejscu *Niesiecki*, ale pod Działowskimi mówi, iż Katarzyna Działowska zaślubiona Maciejowi Orłowskiemu, z którym miała syna Jana, a którego dwóch synów zostało: Michał kanonik chełmiński i Stanisław, córka zaś tej Orłowskiej, Zofia poszła za Jana Tyulewskiego. Siostra tego Macieja była za jego szwagrem Maciejem Działowskim.

Orłowski h. Szaszor. Klemens udowodnił staropolskie szlachectwo w sądzie gr. haliickim 1782.

Orłowski h. Złotyrb. Heliodor i Wiktoryja, dzieci Józefa i Julianny. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

*) Myłka tu zachodzi, niebył bowiem Łoś w tym czasie kasztelanem rypińskim.

**) Ten Alexander zaślubił *Imo voto* Józefę Iwanowską, z której został syn Adam, *2do voto* (w r. 1860) Klementynę de Talleyrand Perigord, córkę Alexandra księcia de Dino, z której zostało synów trzech: Ksawery, Jan i Mieczysław.

***) Ten Michał ma za sobą Izabellę hr. Borchównę, wdowę po Antonim h. Potockim.

****) Jedną z nich Wiktoryja za Michałem Sobańskim.

Ormianowski. *Kurop. i Malach*.

Ormieński h. Prus Imo. Wojciech umarł w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki*.

Ornowski h. Korczak. Józef syn Piotra. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Orosa. *Indigenat* w konst. r. 1768. *Malach*.

Orpetan, w podlaskiem woj. *Niesiecki*.

Orpiszewski h. Junosza. Konstanty, Lucyan i Władysław. *Spis szl. król. polsk. 1851*. — Może do tych należy Ludwik Orpiszewski, belwederczyk, w r. 1831 kapitan 2go pułku ułanów, ożeniony z hr. Platerówną, który osiadł w Szwajcaryi i tam w Lozannie umarł r. 1875.

Orszeti. Ze Orszetowie wielką substancją swoją na dobro ojezycznych obrócili, z wielkim swym uszczerbkiem, świadczy *Hacki*, za to Rzpłita przypuściła ich do indigenatu, który otrzymawszy, osiedli na Podlasiu. N. cześnik i pułkownik król, miał za sobą Gąsiorowską kasztelanę inowrocławską. *Niesiecki*. — Pierwszy z Włoch do Polski przyszedł Wilhelm Orsetti h. *Złotokłos*, który w zasługach otrzymał indygenat w r. 1659; miał za sobą Helenę Pilchowską, która mu powiła syna Piotra, po którym z Gąsiorowskiej zostało siedmioro dzieci: 1) Apolonia za Niemojewskim, 2) Helena za Zalewskim, 3) Monika, 4) Wilhelm dwuzenny, *Imo voto* z Szembekówną, *2do voto* z Poniatowską (jego potomstwo: Kasylda za Wodzińskim, Teresa *Imo voto* za Kossowskim, *2do voto* za Ostrowskim, Jan Nep. bezpotomny i Dyonizy, mający z Podoską córkę Ewę *Imo voto* za Cieciszowskim, *2do voto* za Łuszczewskim i syna Adama, po którym z Anieli Roztworowskiej został syn Artur, — 5) Piotr bezdzietny, 6) Szymon także bezdzietny i 7) Władysław dwuzenny, *Imo voto* z Salomeą Głębocką, *2do voto* z Anną Sarnacką, po którym zostało siedmioro dzieci: 1) Józef bezdzietny, 2) Dominik bezdzietny, 3) Marcyanna za Żółkowskim, 4) Maryanna za Wilcekim, 5) Franciszek, który z Markowską miał córek dwie: Izabellę za Roztworowskim i Julię, 6) Wilhelm łowczy podlaski (tak się podpisał na elekcyi króla Stanisława Augusta), ożeniony z Enatą Jeżewską, która mu powiła syna Wilhelma i córkę Monikę za Zagajewskim — i 7) Jana, po którym z Bartoszewskiej oprócz dwóch córek: Eustachii za Karnkowskim i Franciszki — zostało synów czterech: 1) Andrzej bezpotomny, 2) Władysław, dziedzic dóbr Dobrzelin, który z Justyną Wodzińską miał córkę Maryję zaślubioną w r. 1849 Władysławowi hr. Eubińskiemu, 3) Józef, dziedzic dóbr Byszew, który z Zofią Wodzińską miał synów dwóch: Wilhelma ożenionego z Linowską i Jana ożenionego z Anną Popielówną, córką Wacława, (ich dzieci czworo) — i 4) Tomasz dziedzic dóbr Oporów, ożeniony z Konstancją Linowską, z której zostało sześcioro dzieci: Edward, Teodor ożeniony z Jełowicką, Alexander, Karolina za Zabłockim, Jadwiga za Henrykiem Rulikowskim i Maryja *Imo voto* za Henrykiem ks. Woronieckim, *2do voto* za Stanisławem hr. Eubińskim.

Orszalski. *Nobilit.* w konst. r. 1775 fol. 148. *Malach*.

Ortyński. Stanisław, podczaszy zwinogrodzki, podpisał z woj. kijewskiego elekcyą króla Stanisława Augusta. — Joachim i Michał w r. 1801, Jan i Mikołaj synowie Tymoteusza w r. 1850, Bazyl, Szczepan, Alexander, Bazyl, Szczepan, Piotr i Szczepan r. 1782, Teodor syn Szczepana r. 1835, Jerzy syn Szczepana i Dymitr wnuk Szczepana r. 1852, Jan i Tomasz r. 1782, Jan, Michał, Grzegorz, Antoni, Wawrzyniec, Jan i Bazyl r. 1782, Jan wnuk Grzegorza r. 1840, Teodor i Jan wnukowie Jana r. 1841, Tomasz, Szczepan, Samuel, Mikołaj, Jan, Samuel, Jan, Tomasz i Piotr r. 1782, Antoni, Jan i Damian wnukowie Samuela r. 1847, Grzegorz syn Konstantego r. 1850, Teodor syn Mikołaja i Cyprian wnuk Mikołaja r. 1851, Bazyl, Andrzej, Alexander, Jakób i Mikołaj r. 1783 — udowodnili staropolskie szlachectwo w Galicyi.

Orwid h. Giejez, w ks. żmudzkiem, dziedzice na Podulisiu. Kazimierz sędzia z żmudzki, z Anny Bielewiczówny miał synów: Jerzego, Stanisława, Adama i Jana. Jan 1621. N. Orwidówna była za Szczęsnym Bilewiczem. Józef w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki*. — *Wieladko* podaje o nich obszerną wiadomość. Obacz Dodatek.

Orwitowski. Klemencyja była za Stanisławem Brzezińskim. *Niesiecki*. — Podług *Malach*. należała do herbu Junosza.

Orycki. *Kurop. i Malach*.

Oryński h. Wąz, bo się piszą Oryński Weżyk. Tomasz w r. 1582 poległ pod Pleszkowem. Jan 1628. Na Wołyniu kwitnęli, o czem *Metr. Woł.* 1528.

Orys. Bazyl szlachcic i wódz wołoski, indygenat otrzymał na sejmie 1607. Mikołaj i Jakób w woj. wileńskim, podpisali elekcyą króla Jana Kazimierza 1648. *Nies.* — Ci się piszą także Oryż.

Oryszowski h. Prawdzic. *Malach*.

Orzechowicz. Krzysztof podpisał z woj. trockiego elekcyą Augusta II. *Piotruski*.

Orzechowski h. Oksza, w przemyskiej ziemi. Alexander, dziad Stanisława pisarza, o którym niżej, pod Warną bijąc się z Turkami, straciwszy wszystkich kolegów swoich, sam ledwo uszedł. N. sędzianka z przemyska za Janem Drohojewskim. N., syn Alexandra, (córka zdaje się jego była za Piotrem Grochowskim podkomorzym przemyskim, około r. 1526), miał za sobą Katarzynę,

córkę Jana Boratyńskiego starosty rohatyńskiego, około r. 1530, z tej było kilku synów. Siostra tej Boratyńskiej druga, była za Orzechowskim, ale *ster.* Stryj to był rodzony Stanisława wstawnego w Polsce naszej pisarza, którego wiele ksiąg na świat wydano. Ten Stanisław już na kapłaństwo poświęcony i kanonikiem przemyskim będąc, pojął w małżeństwo Jana Chelmskiego córkę Magdaleny, z którą spłodził syna Jędrzeja, o co go i Dziadziński biskup przemyski i arcybiskup gnieźnieński Dzierżogowski censurami kościelnymi okrył, z czego wielkie zamieszanie w o-czyźnie urosły, ale w r. 1552 przez tegoż arcybiskupa gnieźnieńskiego od wszystkich cenzur roz-grzeszony. *) Siostra jego rodzona była za Michałem Podfilipskim. **) Brat zaś jego rodzony Walenty był sędzią z przemyskim, posłem na sejm 1569, drugi Mikołaj pisarzem z przemyskim; sędzia miał za sobą Fredrównę, córkę Jana kasztelana przemyskiego. Paweł podkomorzy prze-myski, zostawił syna. Jędrzej starosta lajski w Inflanciech 1589, mąż waleczny pod Pskowem, (zdaje się, że to był syn Stanisława pisarza rawskiego). N. miał za sobą Justynę Stadnicką, wdowę po Stefanie Balu. Remigian 1595. Stanisław pisarz z przemyski, żona jego Jadwiga Baraniecka. Rafał i Mikołaj 1648. N. miał za sobą Jędrzej. Tomasz skarbnik lwowski i sę-dzia kapturowy r. 1733. Hieronim podsedek sanocki 1653, a potem sędzia. Samuel kasztelan przemyski, umarł przed r. 1702. Franciszek łowczy i sędzia grodzki przemyski 1704. Agnieszka była za Marcjmem Moszyńskim h. Nałęcz. N. za Jakómem Sיעińskim. *Niesiecki.* — Samuela kasztelana przemyskiego, dziedzica na Krzywcy i Izdebkach i Teodory z *Kurozwęk* Męcinińskiej, synów dwóch: N. z Morską umarł bezdzietny, drugi Piotr wojski przemyski, w zamieszaniach Polski zginął pod Krakowem, z Uniatyńskiej zostawił następujące potomstwo: Jaworska, Koryt-kowska, Dedyńska, czwarta niezamężna i synów dwóch: Piotra i Józefa. Dom ten licnie dziś rozrodzony w Galicji i do tego należy Paulina, zaślubiona w r. 1850 Ludwikowi ks. Ponii-skiemu. Obacz Dodatek.

Orzechowski h. Rogala, w lubelskim woj. i w z. chełmskiej. Jakób Kasper de Orzechowice r. 1527. N. była za Janem Ossolińskim chorążym lubelskim. Paweł 1576 dziedzic dóbr Dorohusko, z jędrzejowskiego zjazdu poseł do Stefana Batorego elekta na tron Polski, w r. 1587 już cześnik chełmski i marszałek izby poselskiej, na elekcji Zygmunta III, w r. 1590 podkomorzy chełmski i poseł na sejm. Katarzyna za Janem Firlejem. Paweł inшы poseł na sejmy w r. 1618 i 1631, z obydwóch deputat na trybunał radomski. Stanisław poseł z z. chełmskiej na sejm 1620 i de-putat na trybunał radomski. Paweł Bogusław 1648 i 1674 poseł na konwokacyę. Tenże czy inny Paweł chorąży lubelski, z sejmu 1690 komisarz do boku królewskiego podczas wojny. Jan Karol w r. 1696 chorąży lubelski. N. za Stanisławem Bielskim, druga za Zbigniewem Sucho-dolskim podczaszym lubelskim. Teodor Bibersztejn podstoli lubelski, księgi ziemskie i trybunałskie podczas szwedzkiej inkursji uprowadził, co z wdzięcznością wspomina o nim *Konst.* 1703, umarł kasztelanem małogoskim, syn jego Paweł podstoli lubelski i córki zostały. N. była za Samuelem Nahoreckim cześnikiem braclawskim *Niesiecki.* — Do tych podobno należą: Józef w r. 1778 komornik braclawski. Kazimierz w r. 1788 burgrabia warszawski. *Kras.*

Orzechki, w ziemi rawskiej. Stanisław 1632. Anna za Piotrem Chrzastowskim, Zofia za Janem Czerniejewskim podkomorzym lwowskim, N. za Stanisławem Szczuckim. Barbara z Orska była za Jędrzejem Ramultem. *Niesiecki.* — *Wieladko* przyznaje im herb Pobóg i obszerną o nich podaje wiadomość. Obacz Dodatek.

Orzelski h. Drya, w Wielkopolsce. Swentosław marszałkował izbie poselskiej r. 1582, w r. 1587 sędzią z kaliskim będąc, podpisał elekcją Zygmunta III, żona jego Dąbrowska h. Drogosław, z której potomstwo zostało; pisał się z Bożejowic. Tenże czy inny r. 1579 był pisarzem gr. kali-skim. N. starosta radziejowski, 1595 podpisał zjazd toruński dysydentów. Maciej sędzia nakiel-ski 1589. Mikołaj z Orła (bo się zdą przedtem pisali) podczaszy kaliski. Jan kasztelan rogo-ziński, starosta kosciański, z sejmu 1601 do lustracyi dóbr królewskich w Prusiech naznaczony, ***) miał za sobą Elżbietę z Więcborga Zebrzydowska, z której córki: Izabella za Mikołajem Dzia-łyńskim podkomorzym dobrzyńskim, wniosła w ten dom Runowo na Ukrainie — i Dorota *Imo voto* za Janem Popowskim starostą bezdzińskim, *2do voto* za Krzysztofem Gosławskim starostą bezdzińskim. Jędrzej brat Jana 1589, siostry ich: Anna Wierzejska i Małgorzata Palecka. Alexan-der z Magdaleny Zalińskiej wojewodzianki malborskiej, zostawił liczne potomstwo. N. żona jego Niemojewska, córka Stanisława kasztelana chełmińskiego, z tej córka była za Niegolewskim, był

*) Urodził się ten Stanisław w r. 1513 † 1567.

**) Oprócz tej siostry była druga za Jaskmańskim, a dzieci tego Stanisława było pię-cioro. *Kras.*

***) Żona tego czy innego Jana starosty kosciańskiego, była z domu Hryjków, o czem świad-czy napis na nagrobku w kościele paraf. w Koscianie.

i inne córki i synowie. Swentosław dworzanin król, z sejmu 1611 komisarz do traktowania z Moskwą o pokój. Łukasz pisarz z kaliski, poseł na różne sejmy, z nich już deputat na trybunał radomski, już komisarz do granic, już do boku królewskiego podczas wojny, żył jeszcze r. 1653. Katarzyna Teodora księżniczka bydgoska zakonu św. Klary r. 1676. Sebastian 1696. Konstantyn syn Stanisława i Anny Lisieckiej 1701. N. za Adauktem z Zbozy Radojew-skim. N. dziedzic na Wierzhocinie 1667. N. za Stanisławem Kryskim kasztelanem raciażkim. *Niesiecki.* — Łukasz Orzelski, pisarz z kaliski, posiadał w r. 1653 dobra Sławino i Zamość w woj. kaliskim. *Herb. rodz. szl. 1853.*

Orzeł h. Prus Imo, w krakowskim i lubelskim. N. Orłówna była za Sewerynem Chamiec z Po-toka. Jan i Jędrzej w ks. litewskim 1700. *Niesiecki.*

Orzeński h. Lubicz. Kurop i Malach. Bartłomiej Orzeński podpisał z z. nurską elekcją Augusta II.

Orzeszko h. Korab, w podlaskim. Mikołaj w z. mielnickiej poborca 1609. Wojciech Orzeszko Czarnołoski, wojski i podstarości grabowiecki, komornik z chełmski, z sejmu 1647 komisarz do rewizyi ksiąg z chełmskich i krasnostawskich (tenże w r. 1653 pierwszy chorążym grabowieckim ogłoszony, bo ich przedtem nie bywało). Jerzy, Jan 1632. Jędrzej podsedek mielnicki r. 1648, córka jego Zofia de Czeberek Orzeszkówna za Krzysztofem Piekarskim. Mikołaj stolnik mielnicki, Kazimierz Stanisław podstoli mielnicki, poseł na sejm 1678. Marek sędzia mielnicki 1648. Woj-ciech, Stefan, Jan sędzie mielnicki, Malcher, Piotr, Jan, Jędrzej, Jakób i Marcyan 1674. Anna podczaszanka mińska, za Stanisławem Chaborskim. Wojciech pisarz gr. lwowski 1685. N. ko-mornik podolski, żona Maryanna Jaskmanicka, Józefa podstolego kijowskiego córka, wdowa po Dulskim, syn jego z niej Jędrzej. N. stolnik piński, poseł na sejm 1724. N. miał za sobą Kata-rzynę Janowską h. Nałęcz. *Nies.* — W r. 1778 Wojciech skarbnik czerwonołódzki. Ludwik podkomorzy piński. Loo sędzia z piński. Jan stolnik piński. *Kras.* — Do tego domu należy Ewa Orzeszkowa, powieście-pisarska współczesna. Obacz Dodatek.

Orzeszkowski h. Korab. Seweryn syn Stanisława i Edward syn Seweryna, udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Orzyłowski h. Prus Imo. Floryan i Jan synowie Ignacego, Tomasz i Szczepan synowie Modesta, Karol, Władysław, Stanisław i Andrzej synowie Jana — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. p.

Ościk h. Trąby, w ks. litewskim, luboć ich niektórzy i Ostykami piszą, trybem u Rusi zwyczaj-nym, gdzie literę C i T za jedno pokładają zwykli. Ten dom pochodzi od Narymunta wielkiego ks. litewsk., tego albo wim był syn Lizdejko, tego Wirszn, tego Syrup, tego Grzegorz Ościk, gubernator wileński, marszałek i hetman najwyższy, tego zaś pięciu synów: Rak, Tokar, Niewier, Radziwił i Czasny albo Stańko; od Radziwił poszli Radziwiłowie, od Raka Działawtowsy, jako się mówiło na swem miejscu i inni. Od Tokara Herburtowie, Iwaskiewiczowie, Pieckiewiczowie, Komajewscy. Od Niewiera było synów dwóch: Marcjin i Wojciech, o ich potomstwie jednak nikt nie pisze, od Stanka albo Czasnego, Ościków familia, Ostyk, Syrup, Grzegorz. Ten Ościk żył w r. 1413, kiedy na sejmie hrodelskim przyjął na siebie i na sukcesorów swoich herb Trąbki, czego świadkiem jest *Łask. stat. fol. 127*, przecie tam żadnego mu tytułu nie przydano, lubo inszych każdego z swym honorem wyrażono. Ościk syn Grzegorza, którego *Genealogia Nieświeńska* Stan-kiem, *Kojał.* Felixem, *Bielski* Janem zowie, kasztelanem wileńskim i starostą, podpisał pokój brzeski, synów jego według *Kojał.* było dwóch: Jerzy i Stanisław, z tych drugi spłodził także dwóch synów: Stanisława i Grzegorza, ten był wojewodą trockim i marszałkiem nadw. litewskim, trzymał starostwo mereckie i onixteńskie; syn jego Grzegorz Wierszul Ościkowicz w r. 1507 na koronacyi Zygmunta I w ozdobnej się komitywie stawił, tenże zdaje się już kasztelan wileński r. 1547, żył jeszcze r. 1553, miał za sobą ks. Zasławską Jawnuciankę, córkę Michała, ta urodziła Jerzego Ościka wojewodę mściławskiego, żona jego z Morawy Magdalena z Lomnice starodawnego i zacnego rodu, bezpotomna, po jego śmierci wyszła za Jędrzeja Cikowskiego h. Radwan. Drugi syn z tejże Zasławskiej — Grzegorz, któremu za machinacye z Moskwą głowę ucięto w r. 1580, synowi jednak jego Janowi, żeby excess ojcowski nic nie szkodził, warowano *Konst.* 1581, zdaje się jednak, że na tym Janie dom Ościków, ile bezpotomnym zginął. Krom tych, *Kojał. in MS.* wspomina Mikołaja pułkownika i walecznego żołnierza za Zygmunta Augusta w r. 1560. N. była za Leonem książęciem na Koszarach Sanguszkim. Macieja Radziwiła Ościkowicza, biskupa ki-jowskiego, † 1546. U *Herburta* także w r. 1499 na liście znajdziesz podpisanego Niemira Ostyka i jego syna Wojszunda Radziwiła, ale jako się domyśla *Kojał.*, już ci ani do Ościków tych, ani do Radziwiłów familii nie należeli. N. Ościkowicz poseł do Sachmata chana zawołskiego 1452, ale przejęty od Ezingereja chana przekopskiego, (rozumie *Kojał.*, że to był Stanisław albo brat Stanisława Ościka). Grzegorz Ościk miał za sobą Nasilowską wojewodziankę witebską, zdaje się, że ten który zginął 1580. *Nies.*

Ościsławski h. Korczak, w przemyskiej ziemi. Jerzy miał za sobą córkę Bartłomeja Brylińskiego, która *2do voto* poszła za Jana Uchacza. *Niesiecki.*

Oseki herb patrz Nowicki, Bronikowski.

Osekowski, w przemyskiej ziemi. Jan 1632 podpisał elekcyą króla Władysława IV. *Nies.*

Osendowski h. *Lis*, czyli Ossędowski. *Niesiecki.*

Osielci. *Kuropatn* i *Malach.*

Osieborowski. N. miał za sobą Ożarowską, po której brał sukcesyą. Jan skarbnik grodzieński w r. 1674. *Niesiecki.*

Osieciński Michał nobilitowany na sejmie r. 1764. — Konstytucya z r. 1764. (*Vol Leg. 7 fol. 420*) i z niej *Malach.* mylnie pisze ich Oświecimski, jak to świadczy dyplom nobilitacyjny Michałowi i z niej *Malach.* mylnie pisze ich Oświecimski, jak to świadczy dyplom nobilitacyjny Michałowi i z niej *Malach.* mylnie pisze ich Oświecimski, jak to świadczy dyplom nobilitacyjny Michałowi

Osiecińskiemu w r. 1765 wydany, w którym wyraźnie zastrzeżono, że przez pomyłkę druku w konstytucyi „niepotrzebnie dodano literę *w* i zamiast Osieciński, wydrukowano Oświecimski“ (*Urzędowe pismo Głównego Archiwum król. polsk. z dnia 11 kwietnia 1870 No 52*).

Osiecki h. *Dolega*, w woj. brzeskiem kujawskim. N. z Stawca, z Rożyckiej, siostry Jana biskupa chełmskiego, spłodził syna, który z Moszczyńskiej (tę Szczycińska urodziła) miał córki dwie: Annę *Imo voto* za Radojewskim, *2do voto* za Wnorowskim, drugą Wichrowską i syna jednego Sebastjana chorążego brzeskiego kujawskiego, ten *Imo voto* z Maryanny Zielińskiej zostawił córkę Annę za Serafinem Głębockim podkomorzym brzeskim kujawskim i syna Jędrzeja łowczego inowrocławskiego, któremu Eleonora Grabska podkomorzycowa inowrocławska 1689 powiła córkę Konstancję Kromberową i syna Antoniego z Zofii Makowieckiej tylko trzy córki zostały: Elżbieta, Joanna i Anna. Drugim związkiem Sebastian chorąży pojął Katarzynę Brzechfiankę, wdowę po Romiszowskim i z tej była córka jedna Elżbieta za Adamem Żychlińskim kasztelanem międzyrzeckim. *Nies.* — Kazimierz w r. 1741 dobra Osiek w z. zakroczymskiej posiadał *Herb. r. szl. 1853.*

Osiecki h. *Drya*, w kaliskiem. Mikołaj kanonik krakowski 1568. Franciszek w zakonie Soc. Jesu

rzadził kolegium bydgoskie 1662, † przed r. 1664. N. 1686 kolegio poznańskiemu cztery tysiące, a kościołowi tamczemu dwa tysiące zapisał. *Niesiecki.*

Osiecki h. *Jastrzębiec*, w woj. mazowieckiem. Piotr w plockiem w 1674 Stanisław w wileńskiem 1697. N. miał za sobą Elżbietę Peplowską. *Niesiecki.* — Do tych zdaje się należy Elizeusz w r. 1778 sędzia z. starodubowski. *Kras.* — Dom to starożytny, ukazuje się w aktach plockich od r. 1408. Andrzej Osiecki, łowczy inowrocławski, w r. 1692 dobra Zieloniec w woj. kaliskiem, a Jakób i syn jego Alexander dobra Klaki, Witosławice, Ossuty i Gutowo w woj. plockiem — posiadali *Herb. rodz. szl. 1853.*

Osiecki h. *Pomian*, w brzeskiem kujawskim. Borko z Osieczna kasztelan nakielski 1451. Piotr 1632. Jan 1648. *Niesiecki.*

Osięzkowski h. *Ostojca*, w chełmińskiem. Zofia była za Samuelem Konarskim wojewodą malborskim i z nią dobra Grubno nazwane z przyległościami w ten dom weszły, bo lubo bezpotomna zeszła, ale Samuel kupił je od sukcesorów. *Niesiecki.*

Osięjowski. *Kuropatn* i *Malach.*

Osielski. *Kurop.* i *Malach.*

Osiemborowski. Tomasz podpisał z ziemią czerską elekcyą króla Augusta II. *Piotruski.*

Osiemiatycz, książyć to niegdy dom w Polsce, z których Bazyli syn Iwana, w r. 1496 z Kiszką wyprawiony był do Wołoch z posiłkami królowi Janowi Olbrachtowi, atoli tenże sam w r. 1499 z Starodubem i innemi znakami w Siewierzu do Moskwy się udał, gdzie jego potomstwo kwitnie. *Nies.*

Osikowski h. *Rogala*. Konstanty syn Piotra, Tadeusz, Mikołaj i Sylwester synowie Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Osiński h. *Junosza*, w gostyńskiej ziemi. N. pułkownik w r. 1648. N. była za Jędrzejem Borkowskim, Katarzyna za Sadowskim 1623. Paweł w zakonie Franciszkańskim 1603. *Niesiecki.*

Osiński h. *Pomian*. Augustyn syn Walentego, Jan syn Leona i Antoniny Borowskiej, wdowy po Kwileckim — udowodnili szlachectwo w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Osiński h. *Radwan*, w ks. litewskiem, dokąd się z Polski wynieśli; pierwszy tam osiadł Jakób, którego syn Paweł poborca 1628 w orszańskiem. Samuel syn jego, waleczny pułkownik, oboźny litewski, ekonom brześciański, w r. 1648 fortunnie bił Kozaków pod Pilawcami. † 1649 Seweryn brat Pawła, z Łukomskiej zostawił synów: Kazimierza, ten zginął w okazyi z Tatarami, Mikołaja, Konstancya w zakonie Soc. Jesu, Alexandra, Jana i Sebastjana. Piotr w pow. osmiańskim 1674. Jan Stanisław stolnik mozyrski 1700. *Niesiecki.*

Osiński h. *Waż*, w ziemi wieluńskiej, od dóbr Osiny nazwani. Stanisław Wężyk Osiński synowi swemu Janowi puścił dobra Osiny, Brod, Kozuby stare i nowe, Lichowę i inne 1613. *Acta Castren. Ostrzeszow.*, gdzie i innych tegoż Stanisława synów namieniają 1616. Jan łowczy sieradzki 1632, potem chorąży, poseł na sejm koronacyi. Hieronim stolnik sieradzki, z sejmu 1661 komisarz do granic od Szląska, miał za sobą Dorotę Lipską, wdowę po Cieleckim 1667, z tej byli jego dwaj synowie: jeden Franciszek umarł kasztelanem wieluńskim, żona jego Zofia Pocięjówna skarbnikówna, z której synowie Maksymilian w zakonie Soc. Jesu, rządził piotrkowskie i krasnostawskie

kollegia, † 1732 w Kaliszu. Drugi syn z Pocięjówny — Michał, archidyakon warszawski, kanonik poznański, scholastyk kijowski, deputat na trybunał kor. w r. 1718 i 1721 i inszych lat. Trzeci Konstantyn. Byli i drudzy z tejże Pocięjówny synowie. Brat Franciszka kasztelana — Krzysztof, (tenże czy inszy brat, pisarz z. wieluński) z Zofii Ordeżanki syn jego Jan. Stanisław podsedek wieluński, z sejmu 1670 komisarz do granic od Szląska. Walentyn Wężyk Osiński, syn wojskiego ostrzeszowskiego, wydał do druku *Oracyę o B. Janie Kantym*. Rafał z Osin Wężyk 1674. N. za Janem Alexandrem Otwierzowskim starostą szczerczowskim. *Niesiecki.* — Może do tych należą: Józef (ur. 1738 † 1802), fizyk, profesor w konwiktzie warsz., autor kilku dzieł i Ludwik (ur. 1775 † 1838), poeta, profesor uniwersytetu warszawskiego.

Osirowski h. *Łodzia*. Michał syn Franciszka i Stanisław syn Józefa. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Osirowski. Krzysztofa wspomina *Konstyt.* z r. 1677. W r. 1778 Józef podstoli smoleński. *Kras.*

Oskakowski. Walentynowi żona Petronela Klonowska, zmarłemu w r. 1633 nagrobek w Warszawie wystawiła. *Nies.*

Oski h. *Rawicz*, z Osy w woj. rawskiem. Łukasz podstarości i sędzia gr. rawski 1650. Jan miał za sobą Zofię Celgowska, syn jego Piotr Konstancją Babską, z nią spłodził Jana, Kazimierza, Antoniego, Łodzińską i Poradowską. *Nies.*

Oskierka h. *Mordelio*, z tą jednak odmianą, że księżyc rogami nie do góry, ale na dół spuszczone i niby opasujący gwiazdę, a na barku jego krzyż stoi, w hełmie zaś trzy pióra strusie kładą. Hrehory Oskierka za Augusta króla i Stefan mąż odważny i pułkownik w wielu okazyach. Cypryana wspomina *Konst.* 1593. Samuel pisarz z. mozyrski 1632, a potem sędzia z., pułkownik król., w moskiewskich, tureckich, inflantskich i pruskich kampaniach był z swoim ludem, odwagi i umiejętności rzeczy wojennych sławny, Mir i Nieśwież Szwedom odjął, wycieczki ich z Słucka dobrze uskromił, kilka kornetów szwedzkich zniósł na Podlasiu, w Prusiech Nowemiasto Szwedom odebrał, kozaków różnie gromił, ale osobiwie tych, którzy Pińsk 1660 zrabowali, przywódcę ich Kurana rozsiekać kazał, w Turowie buntowników wyciął. Piotr łowczy połocki 1674. Szymon 1648. Antoni kasztelan nowogrodzki, † 1735, syn jego starszy. N. starosta mozyrski postował na sejm 1738, młodszy Rafał, przedtem chorąży, potem marszałek mozyrski. To *Niesiecki.* — Niemamy w naszej tece materyałów dla zestawienia dokładnej genealogii tej rodziny, znajdujemy atoli w *Księdze Złotej* (Rocznik IV str. 202) rodowód jej dość obszerny i o ile sprawdzić mogliśmy z naszymi notatami — wiarogodny, który uzupełniwszy streszczamy tu jak następuje: Samuel, syn Piotra pisarza z. mozyrskiego, wnuk Cypryana (o tych wspomina wyżej *Niesiecki*) sędziego z., następnie marszałka mozyrskiego — sędzia z. mozyrski, pułkownik petyhorski, fundator (w r. 1672) Bernardynów w Słucku, miał za sobą *in Imo voto* Audencyą Łomską, *in 2do voto* N. N., z której córka Łucya za Janem Jeleńskim, sędzią z. mozyrskim. Drugi syn Piotra, Michał, podsedek mozyrski, ten z Konstancją Jeleńską miał córkę Petronellę za Bogusławem Wolbekiem i synów dwóch: Franciszka Michała i Antoniego. Z tych **pięć** Franciszek Michał, dziedzic dóbr Myszy i Okry nabytych od Sokołowskich i Wianuży, osiadł w Inflantach (ten czy inny Franciszek podpisał z woj. mińskiego elekcyą króla Augusta II); miał za sobą Teresę Kęrega h. *wł.*, z której oprócz córki Petronelli *Imo voto* za Franciszkiem Zabielskim Szczytem, *2do voto* za Porzeckim — zostało synów dwóch: Michał kustosz inflantski i Antoni ur. 1704 (ten czy inny Antoni starosta miedziolski, poseł mozyrski, podpisał elekcyą króla Stanisława Augusta), od którego idzie N. Oskerko, mający córkę za Adamem Felkerzambem wojewodą inflantskim i syna N., po którym zostało synów dwóch: Leopold sędzia z. mozyrski *ster.* i Hieronim dziedzic dóbr Myszy, Hieronimowa itd., ożeniony z Anielą Felkerzambówną wojewodzianką inflant., z Ewy Oskierczanki urodzona, z którą miał córkę Monikę za Alfonsem Oskierką pułkownikiem ros. synem Albina i bar. Sackenówny (tegoż Albina syn drugi Alexander miał za sobą Franciszkę Obuchowiczównę, córkę Napoleona z Franciszki Oskierczanki urodzoną).

Drugi syn Michała i Jeleńskiej (p. w.) Antoni († 1735) kasztelan nowogrodzki od r. 1725, miał za sobą Kolendziankę, z której zostało synów siedmiu: 1) Gerwazy Ludwik († 1770) starosta mozyrski, referendarz w litewski 1764, którego córki: jedna za Dominikiem Alexandrowiczem, druga w zakonie Kanoniczek w Warszawie, 2) Bogusław, dziedzic dóbr Wodowicz, chorąży mozyrski (1775), którego syn Paweł, marszałek rzeczycki, miał z Franciszką Jeleńską starościanką mińską, z Obuchowiczówny urodzoną, córkę sześć: Justynę za Stanisławem Radeckim Mikuliczem h. *wł.*, Józefę za Stefanem Głysztozem h. *wł.*, Ewelinę, Julię za Janem Oskierką, Paulinę za Janem Obuchowiczem i Annę za Juliuszem Siwickim — oraz synów dwóch: Bolesława ożenionego z Maryą Radecką Mikuliczówną (ich dzieci: Wacław, Halina i Anielą) i Emila, dziedzica dóbr Wodowicz, ożenionego z Malwiną Jeleńską (ich dzieci: Wanda za Pawłem Dybowskim, Amelia za Zygmunttem Jeleńskim, Franciszka za Zygmunttem Obuchowiczem, Szczęsny ożeniony z Malwiną Obucho-

wieczną, Ludomir, Witold i Napoleon), 3) Marcin Teodor starosta miadziolski, *) dyrektor Koła rycerskiego do sejmików poselskich (tak się podpisał na elekcji króla Stanisława Augusta), marszałek pow. wileński, miał za sobą Teresę Brzostowską, z której zostało synów dwóch: Antoni († 1789) chorąży petychorski i Józef starosta miadziolski, ożeniony *Imo voto* z Anną Humiecką, *2do voto* z Anną ks. Ogińską, córką Józefa z Antonijem Białozorówny urodzoną, oraz córek dwie: Helene z Tadeuszem ks. Puzyna, Mechtyldę, Leonardę i Fremotę zakonnicami, Kazimierz † 1774, Maryannę, Katarzynę, Kajetanę i Bogumiłę. — 4) Stefan Michał, poseł z mozyrskiego r. 1736, 5) Maciej Kazimierz, marszałek mozyrski, ożeniony z Karoliną Stecką kasztelaną kijowską (ich syn Ignacy sędzia trybunału lit., szambelan JKM. i córka Antonina za Alojzym Sulistrowskim), 6) Mikołaj stolnik smoleński i 7) Rafał Alojzy (drugi syn z rządu) ur. 1708, dziedzic dóbr Narowli, marszałek mozyrski od r. 1738, marszałek trybunału skarbowego, ten umarł w r. 1768 zostawiwszy z Stanisławą ks. Ogińskiej (w Rodowodzie Ogińskich niewymieniony jej mąż) wojewodzianki witebskiej, córkę Maryą *Imo voto* za Michałem Rokickim, *2do voto* za Michałem Straszewiczem *vel* Straszem h. *Odrócz* i synów czterech: 1) Ignacego, kanonika wileńskiego 1780, 2) Ludwika podkomorzego pińskiego w r. 1788 (podług Żychlińskiego był tenże generał-majorem wojsk lit.), ożenionego z Anielą Szczytówną kasztelaną smoleńską *ster.*, 3) Antoniego, dziedzica dóbr Cichinicz, Ławna i Towiny, starostę bahrymowskiego, pułkownika petyhorskiego, któremu Teresa Eperyszówna starościanka wilkomirska, powiła syna Onufrego (ten młodo umarł) i córkę Maryą za Rafałem Oskierką i 4) Jana († 1796 w Tobolsku) dziedzica dóbr Narowli, Barbarowa, Konotop itd., szambelana JKM., skarbnika w. lit., posła z pow. mozyrskiego na sejm r. 1764, ten zaślubił w r. 1761 Barbarę Rokicką, regentównę litewską, z której oprócz córki Anieli za Kajetanem Prozorem wojewodzicem witebskim — zostało synów dwóch: Dominik, dziedzic dóbr Krasnopola, rotmistrz kawalerii narod. lit., ożeniony z Salomeą Giżycką (ich dzieci: Marya za Janem Giżyckim, Kajetan dziedzic dóbr Wyszewicz w owruckim, ożeniony z Stefanią ks. Radziwiłłówną, rozwódka po Arkadyuszu Chrapowickim i Władysław dziedzic dóbr Krasnopolu, ożeniony z Maryą Oskierczanką i Rafał († 1818) dziedzic dóbr Cichinicz i Franulewa, strażnik polny lit., ożeniony z Maryą Oskierczanką (p. w.), z której zostało czworo dzieci: Teresa za Romualdem Jeleńskim, Emilia za Hubertem ks. Światopełk-Mirskim, Ludwik z Bogumiłą Mirską bezpotomny i Jan, dziedzic dóbr Cichinicz itd., marszałek rochaczewski, ożeniony z Julią Oskierczanką (p. w.), z której zostało ośmioro dzieci: Marya *Imo voto* za Władysławem Oskierką (p. w.), *2do voto* za Stefanem Markowskim, Jadwiga, Sabina († 1875) za Edwardem Radeckim, Paulina, Helena za Kazimierzem Janczewskim, Antoni, Rafał ożeniony w r. 1879 z Ewelina Sobieszczanśką i Franciszek, ożeniony w r. 1854 z Maryą ks. Światopełk-Mirską, która mu powiła syna Felixa. — Oprócz wyżej w porządku genealogicznym wymienionych — notujemy jeszcze luźne szczegóły z kilku odłamów tego domu, i tak: Ignacy, dziedzic dóbr Teresdworu, chorąży zawilejski, miał za sobą Teresę Wołłowiczównę, z której oprócz dwóch córek: Józefy za Tadeuszem Chomińskim chorążym zawilejskim i Barbary za Radzewiczem — zostało synów trzech: Józef, dziedzic dóbr Jannszewic, starosta olsieniński, z Teresą Chrzanowską bezpotomny, Kazimierz dziedzic Teresdworu, prezydent graniczny wilejski, ożeniony *Imo voto* z Pruszanowską, *2do voto* z Pauliną hr. Brzostowską (z tej został syn Władysław i córka Ewelina za Kalikstem Piłsudzkim) i Jan, dziedzic dóbr Budławia, marszałek wilejski, ożeniony z Teodozją Mikulską, z której zostało troje dzieci: Helena za Alfonsem Wróblewskim, Olimpia za Mieczysławem Świętorzeckim i Zygmunt *na Budławiu*, ożeniony z Zofią Korsakówną, która mu powiła synów: Jana i Maryana. — Ambroży, dziedzic dóbr Rudakowa, podkomorzy rzeszycki, zostawił córek dwie: Maryą z Kruzewskim i Ludwikę za Ignacym Oskierką, oraz syna Władysława, który z Jadwigą Giecwiczówną, córką Wincentego z Elżbiety Pruszyńskiej urodzoną, miał córkę Zofią († 1878) za Mieczysławem Prozorem i synów dwóch: Alexandra, ożenionego z Grabowską i Henryka, dziedzica dóbr Rudakowa, ożenionego z Jadwigą Węclawiczówną († 1879) która mu powiła córek dwie: Maryą młodo zmarłą i Helene. — N. Oskierko, dziedzic dóbr Samojłowic w pow. wołkowyskim, miał za sobą Honoratę Benislawską, z której oprócz córek Aspazy i Pamelli za Konstantym Krzynickim — został syn Dominik, dziedzic dóbr Samojłowic, podkomorzy wołkowyski, ożeniony z Anną Wołłowiczówną, z której zostało trzy córki: Jadwiga za Konstantym Ciechanowieckim, Helena za Wacławem hr. Krasickim i Marya. — Józef dziedzic dóbr Szacka (*Geneal. Czapskich* kładzie go

*) P. Żychliński pisze go kasztelanem osmiańskim, a bratu jego Maciejowi Kazimierzowi nadaje znów kasztelaną mozyrską, w dalszym zaś ciągu rodowodu powyższego tworzy jeszcze kasztelaną upiską; ale tu widocznie zachodzi jakaś pomyłka, czy też prosta nieświadomość, bo nie było u nas wcale takich kasztelanij i nikt z tych powiatów nie zasiadał w senacie w charakterze kasztelanów.

podkomorzym chełmińskim) miał za sobą Annę Czapską wojewodziankę chełmińską, z której zostało troje dzieci: Weronika za Antonim Benislawskim, Franciszek kapitan wojsk napoleońskich poległy w r. 1812 i Ignacy, dziedzic dóbr Szacka, kapitan również wojsk francuskich, ożeniony z Ludwiką Oskierczanką, z której został syn Ignacy, dziedzic dóbr Szacka, ożeniony z Hruszwicką. — Felicjan, dziedzic dóbr Kukzni w borysowskim, którego synowie: Albert ożeniony z Izabellą Alexandrowiczówną, Ignacy, Józef i Julian. — Erazm syn Michała, w rzeszyckim, — N. zaślubił w r. 1784 Teresę Tyzenhauzównę pisarzównę lit. Stanisław cześnik mozyrski w r. 1781. Konstancya za Antonim Ratyńskim. Anna za Janem Bolesławem Kossarszewskim. Oskierko Neofita wymieniony w Metryce kor. jako nobilitowany r. 1496. *Czacki*. Oslawski h. *Trzy belki srebrne*. Ignacy syn Walentego. *Spis szl. król. p. 1851*. Oslowski h. *Kalkstein*, w Prusiech kwitną. Z tych Stanisław Kalkstein Oslowski 1632 w wojew. pomorskim. N. miał za sobą Gądkowską, z tej córka była za Kalksteinem. Dadzibog Jan w braclawskim 1674. Adam sądowy z świcki i Michał miecznik wschowski, posłowie na sejm 1730. *Niesiecki*. — Porównaj Kalkstein i Stolński. Osmiałowski. Stanisław, Jakób i Walenty podpisali z z. dobrzyńskiej elekcyą Augusta II. *Pietr*. Osmianiec, w pow. wołkowyskim. Jakób pobożca z sejmu 1607. Jan sławny żołnierz w moskiewskich ekspedycjach pod chorągwią Kmicicia. *Niesiecki*. Osmieniszko, w ks. żmudzkiem. Stefan 1632. Samuel 1621. *Niesiecki*. Osmolski Wojciech i Karol syn Wojciecha *Spis szlachty król. polsk. 1851-54*. Osmolski h. *Bończa*, w lubelskim. Jakób z Osmolic 1527. Katarzyna za Jędrzejem Ossolińskim 1496. Mikołaj z Prawednik (bo się ztąd z dawną pisali) sędzia z lubelski 1459 i 1470. Jan, któremu placę na wojsko zlecił *Konstyt.* 1567 (czy nie ten to Jan, który się do Norymbergi z Polski wyniósł i tam osiadł, znaczne pieniądze z sobą wyprowadziwszy, tego także córka Anna była za Piotrem Gorajskim h. Korczak). Jakób tenutarz miechowski, z sejmu 1616 do lustracyi zamku będzinińskiego naznaczony. Jadwiga z Prawednik za Piotrem Firlejem sędzią z lubelskim koło r. 1470. N. za Marcinem Silnickim. Mikołaj miał za sobą Annę Bielecką. Jakób, major domu u Henryka Firleja arcybiskupa gnieźnieńskiego. Paweł w ruskiem 1632. Jędrzej w wileńskim 1648. Jędrzej Walentyn w braclawskim 1674. N. któremu ojczyzna za krwawe zasługi wytrzymać pozwoliła, przez *Konstyt.* 1662. N. za Stanisławem Przedborem Koniepcolskim podkomorzym sieradzkim. *Niesiecki*. — Mikołaj, starosta ulkowski, w r. 1772 dobra Ogrodzience i Słomczyn, — Marcin w r. 1730 wieś Milanowo w ziemi mielnickiej — posiadali. (*Herb. rodz. szl. 1853*). Dom ten kwitnie po dziś dzień w król. polskim i w Galicyi. Obacz *Dodatek*. Osmołowski. Jakób, Grzegorz, Józef, Jan, Kazimierz i Tadeusz podpisali z woj. mścisławskiego elekcyą królów, pierwszy Augusta II, inni Stanisława Augusta. *Pietr*. Osmorog herb, to samo co Geralt herb. Ośniałowski h. *Trąby*. O tych pisze obszerniej *Wielędko*, co tu jednak niepowtarzamy z powodu, iż nie jesteśmy w stanie sprawdzić podanych tam szczegółów, nadmieniamy wszakże, iż Jan Ośniałowski, regent gr. bobrownicki, podpisał z ziemią dobrzyńską elekcyą króla Stanisława Augusta. Ośniałowski *Wojna* h. *Trąby*. Andrzej syn Wojciecha, Antoni syn Józefa, Emilian syn Stanisława i Roman syn Grzegorza. *Spis szl. król. polsk. 1851*. Ośniatkowski. *Kurop. i Malach*. Ośnicki. Maciej Figa z Ośnicy, sędzia z kujawski w r. 1436. *Niesiecki*. Osorya h. *wł.* Pod tem nazwiskiem *Niesiecki* wypisuje z *Paprockiego* tylko Wojciecha, który sprowadziwszy do Krakowa księcia Bolesława opolskiego, jemu się z miastem poddał, o co rozgniewany Władysław Łokietek, w r. 1313 konfiskował mu wszystkie dobra, między którymi i wieś kościelną Łętkowce, którą miał sobie puszczoną od brata swego rodzzonego, będącego natenczas proboszczem miechowskim. Osostowicz h. *Leliwa*, w księstwie litewskim. *Niesiecki*. Osowidzki. *Kurop. i Malach*. Ossowski h. *Prus Stio*, w podlaskim wojew. i w ziemi liwskiej. *Nies*. Ossoliński h. *Topór*, w sandomierskim woj. i indziej, dom starożytny i jedne z hrabiami Tęczynskimi dzielnicę, Nawoj albowiem hrabia na Pregoni, kasztelan krakowski, miał według *Okolsk*. trzech synów: Jędrzeja hrabię na Tęczynie, wojewodę krakowskiego, Jaśka rzeszonego Owca i Janusza dziedziców z Morawicy, z których Jędrzej zaczął familią Tęczynskich, Janusz umarł że był ten Jaśko marszałkiem koronnym, syn jego Mikołaj kasztelan wiślicki, z innymi Toporcycami siedmiu, chorągiew do Węgier wystawił, jako świadczy *Długosz* w r. 1377, a w następującym roku Władysławowi Jagiellonowi do Litwy asystował; miał za sobą Elżbietę Kurowską kasztelanekę sądecką, synowicę Mikołaja arcybiskupa gnieźnieńskiego, z tej spłodził trzech synów:

Jędrzeja, Mikołaja i Jana. Z tych Jędrzej pisał się z Balic (o czym pod Balickimi), za heroiczną odwagę w Węgrzech otrzymał hrabstwo turzenie. Sklawinę i Bardyów, ale zszedł z tego świata podług *Okolski* bezpotomny a dobra te do Węgrów się wróciły, (bodaj czy się w tym nie myli *Okolski* że go bezpłodnym pisze, Baliccy Toporczykowie dobrze bowiem potem kwitnęli). Mikołaj brat Jędrzeja, kasztelan wojnicki, umarł r. 1451 bezpotomny i ten się z razu pisał z Balic, atoli potem z Ossolina. Jan trzeci ich brat, dziedzic na Ossolinie, Klimuntowie, Morawicy, Balicach, Goślicach, kasztelan radomski, miał za sobą Pachnę Oleśnicką, siostrę Zbigniewa kardynała, z niej synowie: Mikołaj w dzieciństwie, Jan bezpotomnie zeszli, Jędrzej, tego z Katarzyny z Osmolic Osmolskiej było synów pięciu: Jan, Jędrzej, Jakób, Prokop i Paweł. Z tych Jan pierwszy, dworzanie króla Jana Albrachta, spłodził syna Stanisława, ten z pierwszą żoną Buczynską (Genealogia Mieleckich nie Buczynską ale Burzyńską h. *Poraj* chce mieć żonę tego Stanisława) Jędrzeja, z drugą Zdrojewską miał syna Samuela (na liście Alexandra króla danym miastu lubelskiemu w r. 1505 jest podpisany Jan Ossoliński podkomorzy lubelski, zdaje się zatem, że to ten Jan o którym dopiero mowa). Drugi syn Jędrzeja i Osmolskiej, Jędrzej, dziedzic na Klimuntowie, trzeci Jakób, obadwa zeszli bezpotomnie, czwarty Prokop chorąży lubelski za Zygmunta I, miał za sobą Dorotę Tęczyńską, córkę Stanisława i Barbary Zawiszanki, synowicy Zawiszy Czarnego, z tej były dwie córki: Taszycka i Lubomirska, synów czterech: Jan chorąży sandomierski (*Okolski* pisze lubelski), Jakób, Jędrzej i Mikołaj; o Jakóbie milczy *Okolski*. Z tych Jan chorąży lubelski, z Orzechowskiej h. *Rogala* tylko jedną córkę zostawił Annę, pierwszą żonę Jana Zamojskiego hetmana w. kor. Jędrzeja, brata jego, także tylko dwie córki były, jedna księżna Woroniecka, druga Dunikowska podsejdzka przemyska. Mikołaj trzeci syn Prokopa z Orzechowskiej, mąż ryceerski, z Strzyżowskiej zostawił córkę Annę Gniewosową z Olexowa i synów czterech: Hieronima opata pokrzywnickiego (żył jeszcze w r. 1615), Prokopa starostę nowotarskiego, tego z Biernickiej było trzech synów: Hieronim, Mikołaj i Zbigniew, z tych Hieronim starosta żydaczewski i janowski, z Eufrozyną Czuryłówną stolnikówną spłodził syna Konstantego, † 1650, (ten miał za sobą Jordanównę, z której było dwóch synów: Mikołaj i Konstantyn). Mikołaj (drugi syn Prokopa i Biernickiej) starosta radoszyński i kryszyński, umarł 1663; miał za sobą *Imo voto* Annę Korniaktównę, z tej był syn Jerzy, *2do voto* Katarzynę czy Konstancją Starołęską kasztelanek żarnowską, z której syn Stanisław i córek dwie: Anna *Imo voto* za Zygmuntem czy Piotrem Mniszkiem pisarzem przemyskim, *2do voto* za Stanisławem Baranowskim podczaszym lwowskim i Katarzyna za Stanisławem Przerębskim kasztelanem zawichoskim. Z synów Jerzy starosta piotrkowski i radoszycki, miał swoją chorągiew pancerną r. 1658; miał za sobą Alexandrę Belzeczką wojewodziankę podolską, z której córka Ewa Klara za Rafałem Wężykiem starostą sieradzkim i synów dwóch: Antoni bezdzietny i Alexander cześnik żydaczewski, temu Teresa Goszewska miecznikówna lwowska powiła córkę Annę za Jerzym Łączynskim i synów dwóch: Józefa w zakonie Soc. Jesu † 1709 i Antoniego, który młodo zszedł z tego świata. Drugi syn Mikołaja starosty radoszyckiego, Stanisław, starosta piotrkowski, żona jego Anna Ustrzycka kasztelanek przemyska, z której dwa synowie: Jan i Antoni młodo umarli bezpotomnie. Zbigniew (trzeci syn Prokopa i Biernickiej) starosta drohicki, stolnik nurski, dziedzic na Baciskach w podlaskiem, syn jego Antoni z Iwanowskiej także starosta drohicki (*Capitolium immortalit. Colleg. Varsav. S. J.* wspomina dwóch innych jego braci, ale imion ich nie kładzie) spłodził trzech synów: 1) Jakóba chorążego mielnickiego, dziedzica na Woźnikach, Ołędach, Liwkach, Chotezach, Szypieniu, Dziatkowicach i Mieszkach, który z Teresą Wierzbowską wojewodzianką brzeską kujawską miał pięć córek: Barbarę za Wojciechem Oborskim chorążym litewskim, Katarzynę za Wojciechem Godlewskim miecznikiem nurskim, Eufrozynę za Pawłem Siemnickim chorążym nurskim, Teresę za Marcinem Moszyńskim skarbnikiem podlaskim i Jadwigę za Rzewuskim, synów zaś dwóch: Erazma czyli Antoniego cześnika mielnickiego bezpotomnego i Stefana chorążego mielnickiego, (synowie tego ostatniego według genealogii: Józef chorąży mielnicki, Antoni pułkownik artylerji i córka Teresa za Stanisławem Komanowskim starostą nowickim). 2) Jerzego chorążego nurskiego 1684 (tego było czterech synów: Dyonizy stolnik nurski *ster.*, Zbigniew kanonik laterański, Jan opat witoński r. 1700 i Michał, oraz córka Barbara Niedziałkowska chorążyna nurska). 3) Maksymilian, ten z Teodory Krasowskiej podkomorzanki mielnickiej h. Słepowron spłodził cztery córki (z tych Ewa za Antonim Tomaszem Geschawem podkomorzym infantyjskim i Ludowika za Dominikiem Bystrzonowskim), synów zaś było pięciu: Adam, Jan starosta drohicki, *) miał za sobą Ludowikę Żaluską wojewo-

*) Ten Jan był potem kasztelanem gostyńskim, umarł r. 1769, jego syn Alexander miecznik litewski, miał za sobą *in Imo voto* Dembowską, *2do voto* Lewendalównę, córkę sławnego marszałka wojsk franc., a córka Alexandra — Anna wyszła była za Józefa Ossolińskiego wojewodę wołyński, ale się rozwiodła i zaślubiła *in 2do voto* Krasieńskiego oboźnego.

dziankę rawską, z tej córka Dorota za Józefem ks. Lubeckim kasztelanem mińskim. Michał chorąży drohicki, poseł na sejm 1724. Kazimierz kasztelan czechowski, ożeniony z Czyżowską, wdową po Młodzianowskim, (tenże sam zdaje się już kasztelan połaniecki marszałkował w trybunale kor. w r. 1716) i Franciszek Maksymilian podskarbi w. kor., starosta chmielnicki, rotmistrz ziemi drohickiej, marszałek izby poselskiej 1122, miał za sobą *Imo voto* Miączynską wojewodziankę wołyńską (z tej córka za Józafatem Szaniawskim podstolim kor. i synów dwóch: Antoni chorąży nadw. kor., starosta sandomierski, ożeniony z Stadnicką wnuczką wojewody wołyński. *) i Tomasz podkomorzy nadw., starosta nurski, **) *2do voto* Katarzynę Jabłonowską wojewodziankę ruską. Mikołaj (trzeci syn Mikołaja i Strzyżowskiej) kasztelan parnawski 1640 i Jakób (czwarty syn Mikołaja i Strzyżowskiej) wstąpiwszy do zakonu Soc. Jesu, w nim umarł 1607. Paweł (trzeci syn Jędrzeja i Osmolskiej) miał za sobą Zbigniewę Słupecką kasztelanek połaniecką, z której syn Hieronim kasztelan sandomierski, starosta krzeczowski, umarł r. 1576 zostawiwszy z Katarzyny Zborowskiej kasztelanek krakowskiej córkę Zofią za Stanisławem Drohojewskim i synów trzech: Marcina, Jędrzeja i Zbigniewa. Z tych Marcin starosta krzeczowski, pod Tczewem poległ 1577, Jędrzej spłodził syna Mikołaja starostę wojnickiego 1648, któremu Krystyna Zuzanna Wieszczycka powiła syna Franciszka, zaś Zbigniew w r. 1607 wojewoda podlaski, starosta stanisławowski, dobrzyński, stobnicki, dwa razy marszałkował izbie poselskiej 1585 i 1601; miał za sobą *in Imo voto* Katarzynę z Lissowa Kosińską kasztelanek podlaską, *2do voto* Zofią Krasieńską wojewodziankę płocką, wdowę po Mikołaju Ligeżę kasztelanem sandomierskim, ale tak z tą jak i z pierwszą żądnego potomstwa nie miał; *3tio voto* pojął Jadwigę z Sienna, z tej byli dwaj synowie: Krzysztof i Maksymilian, *4to voto* z Anną Firlejówną wojewodzianką krakowską miał syna Jerzego. Jegoż córka Zofia za Konstantym Korniakiem (*Bonav. a S. Stanisław. w kaz. Pamiętka roczna*, powiada, że ten Zbigniew w r. 1614 miał za sobą Parysównę kasztelanek warszawską, z Sienickiej nie z Sienickiej, Kaspra siostry urodzoną). Krzysztof (syn Zbigniewa wojewody sandom.) starosta stobnicki, umarł wojewodą sandomierskim w r. 1646; zamek piękny i obronny wystawił pod Sandomierzem, OO. Reformatorów w Stobnicy w r. 1622 fundował wraz z żoną swoją, którą była Zofia z Wojsławic Oikowska podkomorzanka krakowska, z tej syn Baldwin Krzysztof starosta stobnicki i robczycki, ten jeździł z stryjem swoim Jerzym w legacji do Ratysbony. *Morski* w swoim *Zodyaku* twierdzi, że miał za sobą Annę Zebrzydowską miecznikównę kor., z tej miał syna Zbigniewa i córek dwie: Elżbietę za Krzysztofem Chełmskim podstolim krakowskim i N. za Stanisławem Zakliką Czyżowskim, atoli że ten Baldwin zginął w okazyi pod Zborowem, świadczy *Potoc. Centur. Virorum fol. 44*, że miał Teresę, córkę Jana Karola Tarła kasztelana wiślickiego, *ster.* za żonę, świadczy *Histor. Colleg. Bidgost. 1661*, że miał syna Felixa Jerzego Krzysztofa o trzech imionach świadczy *Ines w odach* swoich, a w trybunalskiej genealogii czytałem (mówi *Nies.*), że Jędrzej Ossoliński, dziedzic dóbr Bałutów i Bałutowska wola, spłodził syna Samuela i córek dwie: Zofia za Krzysztofem Kotkowskim i Elżbietę *Imo voto* za Krzysztofem Wilamem, *2do voto* za Krzysztofem Chełmskim podstolim krak., toć nie była Baldwiną córką, jak chce *Morski*. ***) Druga żona Krzysztofa wojewody sandomierskiego, Elżbieta Firlejówna, ****) której odumarł, ona zaś poszła za Łukasza Opalińskiego marszałka w. kor. — Maksymilian kasztelan czerski, a przedtem podskarbi nadw. kor., starosta malborski i biecki, syn drugi Zbigniewa wojewody sandomierskiego,

*) Był to Józef nie Antoni (może dwóch imion) później wojewoda wołyński, z Teresą Stadnicką (z którą jako jedyną sukcesorką po ojcu i stryju swoim dostały się w dom Ossolińskich dobra Lesko) miał córki dwie: Teresę za Józefem Potockim kraczym kor. i Maryannę za Józefem Mniszchem starostą sanockim, syn starszy N. osiadł we Francji, młodszy Józef starosta sandomierski, dalej wojewoda podlaski, pojął Ossolińską, ale się to małżeństwo rozeszło.

**) Pojął w małżeństwo Lanckorońską, z tej córka jedynaczka za Stadnickim.

***) Słusznie *Niesiecki* pisze, że Elżbieta, o której wyżej mowa, nie była córką Baldwina, ten bowiem ostatni umarł bezpotomny, jak to poświadcza *Geneal. Domus Ossolim.* — P. Żychliński w swojej Złotej księdze (*Roczn. I str. 14*) chcąc widocznie poprawić *Niesieckiego*, twierdzi stanowczo, jakoby ta Elżbieta z Ossolińskich Chełmska była córką Krzysztofa wojewody sandomierskiego i prowadzi w górę aż do pradziada jej genealogią. Zkąd p. Żychliński czerpał tę wiadomość, niewiemy, ale to pewna, że Krzysztof Ossoliński wojewoda sandomierski żył w końcu pierwszej połowy XVII wieku, gdy tymczasem Elżbieta z Ossolińskich Chełmska żyć musiała nierównie — bo najmniej o jeden wiek cały — wcześniej, skoro syn jej Marcyan Chełmski otrzymuje chorągiew krakowskie w r. 1569, jak to świadczy *Metryka kor. 105 fol. 327*.

****) Podług *Geneal. Domus Ossol.*, którą mamy w naszych zbiorach, Krzysztof ten miał za sobą *Imo voto* Zofią Ligeżiankę bezpotomną, a *2do voto* Helenę Cikowską, z której został jedyny syn Baldwin bezpotomny.

umarł kasztelanem r. 1655, miał za sobą Helenę Kazanowską podkomorzanę kor., Zygmunta córke, z którą spłodził córek trzy: Maxymilianę za Janem Lipskim wojewodą rawskim, Zofią za Marcinem Krasickim kasztelanem przemyskim (ta jednak spłodzona była z ks. Sanguszkówny drugiego żony jego) i Katarzynę w klasztorze ś. Jędrzeja w Krakowie, z synów jego Adam Jerzy starosta lubelski, poległ pod Beresteczkiem. Hieronim w holenderskim wojsku wprzód zółd prowadząc, tamże życie z krwią dla ojczyzny wylał, Stanisław kanonik krakowski, już obrany na opactwo pokrzywnickie, atoli śmierć go prędko zabrała, Jan kawaler maltański, kommandor po znański, Zbigniew opat pokrzywnicki † r. 1675 i Alexander starosta żydaczowski, którego syn Mikołaj*) pod czas żydaczowski, według Genealogii domu tego, Kamińska powiła mu syna Antoniego pułkownika w wojsku.** Samuel kasztelan czerski, według Genealogii tego domu, czwarty syn Zbigniewa wojewody sandom., pojął Katarzynę Głębocką kasztelanę inflantską,***) z tej była córka jedna, niewiem (mówi Nies.) czy nie ta, o której pisze *Morski w Zodyaku*, że poszła za Mikołaja Lutomińskiego starostę sieradzkiego — i synów trzech: Maxymilian, Franciszek i Sieciech, żyli jeszcze 1700. *Jędrz. Alexandrowicz Monop. ruina*. Z tych Maxymiliana synowie: Józef stolnik sandomierski i Kazimierz kanonik katedralny krakowski. Sieciecha zaś, czerski. Jerzy, trzeci syn Zbigniewa wojewody sandomierskiego, kanclerz wielki kor., starosta lubelski, lubomski, lubaczowski, bogusławski, brodnicki, rycki, derpski, adzielski, od Urbana VIII książęciem na Ossolinie (i jego sukcesorów, tych jednak tylko, którzyby na Ossolinie dziedziczyli) kreowany, a od Ferdynanda cesarza między *Principes. S. Romani Imperii* polizony, umarł 1650 wieku swego 55, miał za sobą Izabelę Daniłowiczównę podskarbiankę koronn., po tej pojął Firlejów Elżbietę wojewodziankę sandomierską, z pierwszą spłodził trzy córki: Helenę Teklę za Brygite za Samuelem Kalinowskim i syna jednego Franciszka starostę bydgoskiego i lubaczowskiego, ten miał za sobą Katarzynę Działyńską wojewodziankę pomorską, atoli młodo umarł. Krom tu wyliczonych: N. starosta wojnicki, miał za sobą Elżbietę Hadziewiczównę, z tej był syn Józef młodo zmarły. N. Elżbietę Szembekównę kasztelanę wojnicką. Zofia zakonnica św. Brygitty w Brześciu litewskim 1676. N. stolnik sandomierski, miał za sobą Charczewską. Zofia była za Franciszkiem Charczewskim. N. za Tarłem Stanisławem Kazimierzem kasztelanem zawichoskim. Zbigniew drugim ślubem miał za sobą Marcyanę Oborską podkomorzanę liwską, wdowę po Wojciechu Łuzeckim, ale z nią ster., z pierwszej zaś żony córke Izabelę wydał za Marcina Oborskiego wojewodę podlaskiego. N.****) miał za sobą Katarzynę Tomisławską pod czaszanke belzką, z której syn jeden kasztelan połaniecki, drugi stolnik sandomierski. N. starosta przyłuski miał za sobą Morsztynównę wojewodziankę inflantską. Jerzy kasztelan zawichoski, miał za sobą Katarzynę Zaboklicką wojewodziankę podolską, która *Imo voto* była za Dembińskim łowczym krakowskim, *2do voto* za Stanisławem Morsztynem chorążym sandomierskim. *Niesiecki*. — W r.

*) Ten czy inny Mikołaj, syn Konstantego starosty żydaczowskiego i Zofii de *Katuszów*, miał za sobą Barbarę Kamińską r. 1689. *akta gr. lwowskie*.

**) Według *Gen. Dom. Ossol.* Maksymilian kasztelan czerski, miał z pierwszą żoną Heleną Kazanowską synów czterech: Jana kawalera maltańskiego, Władysława kanonika krak., Zbigniewa opata pokrzywnickiego i Alexandra, z drugą zaś żoną Katarzyną Głębocką miał także czterech synów: Maksymiliana (tego synów trzech: Jerzy a podług naszego spisu Senatorów Kazimierz kasztelan połaniecki, Józef kasztelan czesowski, mający synów dwóch: Michała i Alexego — i Mikołaj), Michała, Franciszka (ten zapewne był biskupem kijowskim, umarł 1784) i Jana.

***) W *Gen. Dom. Ossol.* niema Samuela kasztelana czerskiego, niema go i w Spisie Senatorów a i sam *Niesiecki* pod Głębockimi Katarzynę Głębocką daje za żonę Maksymilianowi a nie Samuelowi.

****) Jest to Maksymilian (o którym wyżej w przypisku), syn Maksymiliana kasztelana czerskiego, zostawił z Tomisławską synów trzech: Jerzego (piszą go także Kazimierzem) kasztelanem połanieckiego 1716, z Katarzyną Zaboklicką ster., Mikołaja o którym niemamy bliższej wiadomości i Józefa (*Dwiczewski* pisze go kasztelanem czesowskim), po którym z pierwszej żony (z drugą bo-powia Szembekówny zostało synów dwóch: Alexy katedr. kanonik krakowski i warmiński i Michał członek Stanów gal., wyniesiony do godności hrabiów austr. r. 1785, tego z Anny Szaniawskiej z Ossoliniejskiej podskarbianki urodzonej, synowie: Kajetan, ożeniony z Katarzyną Grabińską i Józef Maksymilian (ur. 1748 † 1826), ochmistrz w kor., król. Galicyi i Łodomeryi, austr. c. k. tajny radca, prefekt biblioteki nadwornej, komandor orderu ś. Szczepana, znakomity bibliograf i historyk, założyciel publicznej biblioteki we Lwowie, ożeniony z Teresą ks. Jabłonowską.

1778 Tomasz miecznik podlaski. — Kazimierz podkomorzy mielnicki. — Jan starosta drohicki (tego to jak zdaje się syn Kajetan, legitymował się w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851). Tomasz członek drohicki. — Ostatni domu tego potomek Wiktor, syn Józefa kasztelana senatora zmarłego r. 1825 (ten w r. 1805 wyniesiony do godności hrabiów pruskich), urodzony 1790 r., podpułkownik strzelców gwardyi wojska polsk., umarł 1860.

Ossowski Celestyn. *Spis szl. król. polsk. 1851*.

Ossowski h. *Abdank*. Bartłomiej w r. 1733 był posłem na sejm. *Herb. rodz. szl. 1853*. — Leon syn Stanisława wylegitymował się w Heroldyi król. polsk. przed r. 1851.

Ossowski z *Ossowa h. Belina*. Kajetan udowodnił szlachectwo w sądzie z. czesowsk. 1782.

Ossowski h. *Dolega*, w Wielkopolsce, Litwie i Mazowszu. Piszą się z Ossowy Sieni. Mikołaj podsedek poznański 1564. Łukasz poseł na sejm, † 1572. Jan pisarz z. wschowski 1575. Stanisław opat przemęcki 1596. Maciej 1566 maż wojenny, trzysta ludzi pod swoją komendą mając, w Wołoszech, pod Gdańskiem, pod Byczyną, w Inflancjach i Moskwie wszędzie mężnie stawał; miał za sobą Jadwigę Modrzewską h. *Grzymała*. Wacław kasztelan nakielski † 1643; z Dymitrem zmyślonym w Moskwie przez siedm lat trzymany, posłem potem był na kilka sejmów i deputatem na trybunały. Barbara Krzysztofa Grzymałowskiego wojewody poznańskiego małżonka. N. kasztelan (ale nie wiadomo jaki) w r. 1655 przeciwko Karłowi szwedzkiemu wyjechałszy, witał go pod Rogoźnem. Jędrzej starosta wschowski takiej był sily, że podkowy żelazne końskie w ręku rozrywał i szyny żelazne; z sejmu 1661 komisarz do granic. Kazimierz miał za sobą Apollonią Kowalską, od której był Józef scholastyk i oficyał generalny kujawski i Hieronim miecznik brzeski kujawski. Piotr w zakonie *Soc. Jesu* umarł w Grudziądzu 1710. Kazimierz kanonik poznański 1689. Są i w łomżyńskiej ziemi tegoż herbu. Jakób kasztelaniec śremski, długo w wojsku litewskim zółd prowadząc, wziął od króla w zasługach w księstwie litewskim wieś pewną i stolnicostwo łomżyńskie; Paweł, syn jego, skarbnik łomżyński, osiadł w woj. brześciańskim i tam kolegium *Soc. Jesu* wieś Kotelnia darował; z Orłowskiej h. *Orla* spłodził Jędrzeja kantora i prałata wileńskiego, regenta kancelaryi mniejszej litewskiej 1656, Michała skarbnika łomżyńskiego, deputata na trybunał fiskalny 1638, Stefana doświadzonego żołnierza w ekspedycjach zbrowskiej i beresteckiej, Piotra pod Białocerkwią i Stanisława pod Batowem na wojnie poległych. Jędrzej Leopold skarbnik łomżyński 1690, z matki Gołuchowskiej urodzony. N. skarbnik łomżyński, miał za sobą Helenę Kurdwanowską, wdowę po Kurdwanowskim podsedku sandomierskim. N. za Franciszkiem Koszutskim, Zofia za Marcinem Radomićkim kasztelanem kaliskim. *Niesiecki*. — Andrzej na *Osowej Sieni* Ossowski, w r. 1648 wyznaczony z koła rycerskiego na komisarza do Rady wojennej. Bartłomiej, w r. 1733 poseł na sejm z prowincyi pruskiej. Kazimierz, w r. 1792 regent ciechanowski. *Herb. rodz. szlach. 1853*. — Wieś *Ossowasień* w dzisiejszym dekanacie wschowskim (w poznańskim), gniazdem jest tego domu.

Ossowski h. *Gryf*. Zdaje się, że idą z linii Janika albo Janisława arcybiskupa gnieźnieńskiego h. *Gryf*, który fundował jędrzejowski klasztor, a na pamiątkę tego oblig na tych tam zakonników włożył, żeby byli sukcesorom jego z tegoż miasteczka pewną daninę dawali, którzy potem Geraldowi opatowi jędrzejowskiemu w r. 1368 za trzydzieści grzywien ustąpili dziedzicy na Ossowy; kładzie *Nakielski* i *Pap. excerpt* tego kontraktu i drugiego także, kędy Włodko i Fulko bracia rodzeni, dziedzice na Ossowy, za pięć grzywien swojej części na temże miasteczku cesą uczynili, na którym się między innymi podpisał Klemens z Ossowy kasztelan radomski, zapewne więc od jednego z braci tego Janisława arcybiskupa swój początek Ossowsy wzięli. Mściąg z *Ossowy* podkomorzy krakowski podpisał pewną tranzakcyą w r. 1370 między Arnoldem opatem jędrzejowskim i dziedzicami Michowa. Paweł sędzia z. sandomierski w r. 1546, a w r. 1571znaczony był do korekty praw koronnych, synów jego według *Pap.* było dwóch: Stanisław referendarz kor., kantor gnieźnieński, proboszcz sandomierski, kanonik krakowski, maż i rozszadkiem i dzielnością sławny, już był nominatem na biskupstwo chełmskie, atoli nim przyszło do jego konsekracji, on się z światem rozstał w r. 1580. Jan, brat jego, kasztelan połaniecki w r. 1589, maż uczony, miał za sobą Elżbietę Koniecpolską, starosty wielńskiego córke i z nią potomstwo; tenże czy inny Jan kasztelan zawichoski 1601. Stefan ziemianin lubelski, z Piotrem Ożgą w legacyi wysłany do Konstantynopola. Jan sędzia kapturowy chełmski 1632. Anna zakonnica u Wszystkich św. we Lwowie. *Niesiecki*. — W r. 1778 Franciszek kustosz katedry krakowskiej. Antoni kanonik kujawski. N. siostra kustosa za Oborskim.

Ossowski h. *Prus Imo*, piszą się z Ossowa w Prusiech, w pomorskiem kwitnęli z tego domu; Krzysztof z Ossowa 1516 haeres na części Bobowa, w r. za 1560 Jakób dziedzic na części Dąbrówki, potem Jerzy dziedzic na części Ossowa w r. 1570. Świeższych zaś czasów Jerzy spłodził córke Jadwigę i syna Kazimierza kanonika poznańskiego. *Niesiecki*.

Ossowski h. *Rola*, w łączym województwie. *Niesiecki*.

Ostaniewicz. *Kurop. i Malach*.

Ostankiewicz, w woj. witebskim. Hieronim pisarz gr. witebski 1674. Jakób w pow. braclawskim.

Ostanosowiczówna za Michałem Potubińskim sędzią z. słonimskim. *Nies.*

Ostapowicz h. *Skarbiec*. Bazyl syn Michała. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Ostasiński h. *Junosza*. Marcin syn Antoniego. *Spis szl. kr. polsk. 1851.*

Ostaszewski Felix. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Ostaszewski (de). Michał otrzymał szlachectwo od cesarza austr. Józefa II r. 1785 i ztąd wpisany do ksiąg szlachty gal.

Ostaszewski h. *Ostoja*. Wojciech i Paweł w z. nurskiej 1648. Barbara stolnikówna ciechanowska za Ciemniewskim; są i w Wielkopolsce, z tych Mikołaj dziedzic na Momotach pod Pleszowem, miał za sobą Annę Mańkowską, z której syn Jan i Michał 1701. N. za Stanisławem Łopackim. To *Niesiecki*. — Tomasz, którego *Krasicki* wymienia kanonikiem chełmskim, umarł biskupem płockim 1817. Niemając w ręku dostatecznych materiałów dla zestawienia dokładnego domu tego rodowodu, ograniczamy się tu na streszczeniu o nim wiadomości, jaką czerpiemy ze zwykłych podręczników heraldycznych i z prywatnej informacji. I tak podług Kosińskiego (*Przew. her. 1880*) Wawrzyniec Ostaszewski, syn Jakóba, cytowany w aktach lomżyńskich 1510-1540 dziedzic części Ostaszewa wielkiego i kościelnego, miał syna Macieja posła na sejm r. 1573, od którego pochodzą Mikołaj dziedzic dóbr Mamoty, wymieniony wyżej przez *Nies.* Z dalszych potomków tego Mikołaja — Piotr, domownik króla Stanisława Augusta, dostał na sejmie r. 1775 prawem emfiteutycznym królewską część Buczniowe. — Jan syn Pawła, w r. 1601 współdziedzic Ostaszewa wielkiego, miał kilku synów, z których Mikołaj towarzysz pancerny, w wyprawie 1616-1619 ciężko ranny pod Moskwą, osiadł na swej części w Ostaszewie, a otrzymawszy za żoną znaczny posąg, nabył wieś Panki, od której to wsi dla odróżnienia od innych licznych Ostaszewskich, nazywanym był „PANEK”; z jego synów: 1) Adam, towarzysz pancerny w rocie podkomorzego Krasieńskiego, miał z Rozalią Gąsiorowską syna Pawła na *Ostaszewie Wielkiem*, którego potomstwo udowodniło szlachectwo w Heroldyi król. polsk. *) 2) Franciszek skarbnik ciechanowski w r. 1659, miał syna Jacka, którego z Magdaleny Kuklińskiej syn Floryan, wojski ciechanowski (*Vol. Leg. z r. 1768*), miał za sobą Maryannę Bartol, z której został syn Jan, podstoli ciechanowski w r. 1781, a w r. 1793 chorąży prasnyki i rejent skarbu kor., który w nagrodę zaśniętą otrzymał na sejmie 1775 królewską część Bielsk i Białe. 3) Paweł Andrzej, łowczy ciechanowski, który z ziemią nurską podpisał elekcyą króla Jana Kazimierza i stale wiernym był temu królowi (co stało się powodem dwukrotnego niszczenia przez Szwedów wsi jego dziedzicznej Panki), miał syna Wojciecha dworzana król. i skarbnika ciechanowskiego 1691-1698, po którym pięciu zostało synów: z tych dwóch poległo w wojnie szwedzkiej za króla Augusta, trzeci od pioruna zabity w swym domu, czwarty Jan zostawił liczne potomstwo po dziś dzień w królestwie polsk. kwitujące, piąty zaś Franciszek na *Pankach* miał za sobą Ewę Jaworowską, z której zostało dwóch synów: 1) Szymon, od którego idą Antoni i Fabian synowie Tomasza z Agnieszki Kownackiej urodzeni, oraz Franciszek i Antoni, synowie Wojciecha, zamieszkałi w król. polsk. i 2) Józef chorąży w wojsku kor., który wzięwszy posagiem za żoną Anną Skrzetuską dobra na Wołyniu, tamże osiadł; syn jego Michał († 1826) skarbnik owrucki, przeniósł się do Galicji, w której posiadał wieś Jablonkę a nabył około r. 1794 dobra Iwonicz (na którym zrobił zapis 60,000 złp. kapitule lwowskiej), Klimkówkę, Sieniawę i Wzdów, — dwukrotnie zawierał śluby małżeńskie, *Imo voto* z Maryą Krynicką, wdową po Wojciechu Stokowskim, *2do voto* N. Zielińską, a nie Zeleńską jak mylnie pisze *Kosiński*; z tej zostały cztery córki, z których trzy wyszły za trzech braci Podoskich, a czwarta za Piotrowskiego i syn Józef, dziedzic dóbr Klimkówka, w r. 1809 członek Stanów gal. i mecenas naczelnik policji we Lwowie (za co skazany był zaocznie na karę śmierci), z Franciszką (a nie z Ewą jak pisze *Kosiński*) Skarbek Wojczyńska bezpotomny, Z Krynickiej zaś zostało synów dwóch: Kazimierz, dziedzic dóbr Zarszyna i Długiego (pisze o nim Wincenty Pol w swoim *Mohorcie*), (ten z Heleną Załęską miał córki dwie: Franciszkę za Ksawerym Czerwińskim na *Bludnikach* i Ludwikę za Franciszkiem Niezabitowskim na *Uhercach i Koropuziu*) i Sebastyan, dziedzic dóbr Wzdowa, Trzcińca, Rostoki, Krzywego, Jaćmierza i Chmurówki, po którym z Wiktorji Eubkowskiej h. *Grabie*, siedmioro dzieci: 1) Aniela za Józefem Gniewoszem, 2) Łucya za Wiktorem Gniewoszem, 3) Karolina za Alexandrem Gniewoszem, 4) Marya za Franciszkiem Grotowskim, 5) Paulina za Adamem Zurowskim, 6) Seweryn dzieckiem zmarły i 7) Wojciech Teofil (ur. 1807) dziedzic dóbr Wzdów, Grabownicy,

*) Podług spisów urzędowych z r. 1851 i 1854 następujący Ostaszewscy udowodnili staropolskie szlachectwo: Paweł syn Dawida, Józef syn Jana, Józef syn Nereusza, Jan syn Jana, Ignacy syn Antoniego, Wiktor syn Kajetana, Marceł syn Antoniego, Tomasz, Michał, Józef i Adam synowie Wojciecha, Antoni syn Franciszka, Fabian syn Franciszka, Karol syn Bartłomieja, Franciszek i Antoni synowie Wojciecha, Karol syn Tadeusza, Antoni syn Walentego, Ignacy syn Tadeusza, Jan syn Józefa, Walenty syn Jana, Piotr syn Kazimierza, Szczepan syn Tomasza, Leon, Henryk, Maryanna i Konstancya dzieci Ignacego.

Klimkówki i Jasionowa z Rozanką, członek Stanów gal., w r. 1846-1848 więzień polityczny, następnie komendant obwodowy i prezes ówczesnej Rady narodowej sanockiej, obecnie od lat wielu prezes rady powiatowej brzozeńskiej, autor kilku dziełek ludowych wierszem p. t. „*Moje dobre chęci*“ i broszurki o oswobodzeniu Polski przez zniesienie pańszczyzny (ta ostatnia wyszła drukiem w Pa-ryżu r. 1848), znany zaszczytnie w Galicji z wzorowej chowidli bydła i koni, ten zaślubił w r. 1849 Emmę hr. Załuską, córkę Karola i Amelii ks. Ogińskiej, z którą ma synów trzech: Adama, Stanisława i Kazimierza, oraz córkę Maryą zaślubioną Augustowi hr. Dzieduszyckiemu, któremu po- sagiem wniosła dobra Jasionów z Różanką. Do tegoż domu zapewne należą: Seweryn czy Krzy- sztof Ostaszewski urodzony na Wołyniu, dzielny porucznik wojsk polsk. z r. 1831. N. Ostaszewski porucznik ułanów w korpusie Dwernickiego, poległy w bitwie pod Kurowem 1831. Spirydyon (ur. 1797) rodem z Ukrainy, ułan w korpusie Dwernickiego, sławny z waleczności i nadzwyczajnej siły, autor baśni ludowych p. t. „*Piu kopy kozoł*“, który osiadł najpierw na Ukrainie, potem na Wołyniu, gdzie w swych dobrach Awrotyn pod Lubarem umarł 1875. Felix porucznik pułku gre- nadyerów wojsk polskich 1831, ozdobiony krzyżem srebrnym. Michał porucznik sztabu I. brygady 1831, ozdobiony złotym krzyżem i Paweł kapitan z korpusu inwalidów za księstwa warsz., ozdo- biony złotym krzyżem wojskowym. — Dokładniejszą wiadomość o tej rodzinie podamy w *Dodatku*.

Ostaszewski h. *Radwan*. Józef namiestnik „chorągwi powiatowej“ i Szymon miecznik rożański — podpisali z woj. sandomierskiego elekcyą króla Stanisława Augusta.

Ostaszewski h. *Kurop. i Malach*. — Jakób podpisał z pow. bielskiego elekcyą króla Jana III.

Osten czyli ab **Ostau** (herb ich taki: tarcza wzdłuż przedzielona na dwie części, po lewej stronie klucz piórami i zębami od linii odwrócony, po prawej stronie trzy rzeki na ukos w górę idące, na hełmie dwa klucze na krzyż złożone zębami do góry, między dwiema orlemi skrzydłami). Przed- tem w Prusach książęcych kwitnęli, jako Wojciech ab Ostau *Prasses judicii aulici Ducatus Prussiae* 1612 podpisał *litteras Reversales*. Ostenówna za Jerzym Kaspresem Flemingiem konsyliarzem u księcia pruskiego. Jan Osten temi czasy w zakonie Soc. Jesu. Dom ten kwitnie też i gdzie indziej, bo temi czasy gdy to piszę (mówi *Nies.*) jeden z tego domu arcybiskupem moguntkim i elektorem obrany. *Nies.* — Jan Osten przypuszczony do indygenatu konst. r. 1726 fol. 61.

Ostoja h. *ul. Papr.* świadek, że na dawnych przywilejach dostało się Ściborów czytać siła (tem się albowiem imieniem jak dziedzicznem długo szczyli, co i po dziś dzień widzimy w domu Chełmskich), osobiwie jednak w r. 1099 Ściborów hrabiów z Jabłeczna, hrabiów z Poniedza, a ztąd wnoszący można, że ten dom dawniejszy w Polsce u nas, niżeli mu zakładają pisarze nasi. Ścibor z Glewa w r. 1290 na liście Kazimierza króla według *Papr.*, ale o te czasy żaden u nas Kazi- mierz nie panował. Mateusza biskupa krakowskiego, który umarł 1166, do tego herbu pociągają, jako *Kęcki i Pruszc in descript. Cracov. fol. 92*, ale go drudzy pospoliciej do herbu *Cholewa* referują. Mościc z wielkiego Koźmina wojewoda poznański, za czasów Bolesława Wstydlwego. Jędrzej kasztelan poznański 1343. Mostkowski z Staszowa kasztelan poznański 1413. Wzwyż wspomnionego wojewody poznańskiego syn pojął córkę Kmity Sobieńskiego, z nią w posagu do- stały mu się dobra Dynów i Rzeszów, atoli według świadectwa *Papr.* za czasów jego już ten dom Mościców z wielkiego Koźmina zszedł na ostatniej z tej rodziny Działynskiej, z którą Mikołaj Dzia- łynski wziął Chocin z przyległościami w Kujawach. Mościc z Koźmina 1436 podpisał pokój brzeski, u *Eask. w Stat. fol. 144*. Ścibor biskup płocki pisał się z Radzimina, † 1390. Henryk opat tyński † 1354. Drugi Henryk Byjel de Bleszno, tegoż herbu, kanonik gnieźnieński i kra- kowski i obojga kościołów w Częstochowie pleban, w r. 1382 ustąpił kościoła farnego zakonnikom ś. Pawła pustelnika, (drudzy go piszą Biel, nie Byjel). Do tegoż herbu pociągają *Papr.* drugiego Ścibora biskupa płockiego zmarłego w r. 1471, ale o nim powiada *Lubiński* że był herbu *Prus* i pisał się nie z Bielska jak chce *Papr.*, ale z Gościączy. Piotra także z Chotkowa kładzie tu *Papr.*, ale *Lubiński* inaczej o nim sądzi. Prokopa biskupa kujawskiego z wytartego nagrobku wypisał tenże *Papr.*, z tem wszystkim musiał się omylić, bo *Damalewicz* pisząc życia wszystkich biskupów kujawskich, żadnego między niemi tego imienia nie położył, chyba był sufraganiem kujawskim. Ścibor Ściborowicz wojewoda siedmiogrodzki, z tym tytułem podpisał pokój między Władysławem Jagielonem i Zygmuntem królem węgierskim w r. 1412. Ścibor z Poniedza podko- morzy poznański 1468 podpisał list u *Eask. w Stat. fol. 74 i 75*, był i generałem wielkopolskim, na drugim liście imię mu Piotra dają; *Bielski* go zowie Ściborem Chełmskim, posłem na sejm korczyński 1465. Rokosz herbu *Ostoja* biskup kamieniecki 1398. Bartłomiej Ścibor wojski ka- mieniecki, z sejmu 1661 komisarz do granic od Wołoch. N. za Wojciechem Leszczyńskim. *Nies.*

Ostojski h. *Ostoja*. Wawrzyniec syn Pawła. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Ostoniecki h. *Jasieńczyk. Kurop. i Malach.*

Ostowiecki h. *Jasieńczyk*. Michał 1693. *Niesiecki.*

Ostraszewski. Adam podpisał z z. ciechanowskiej elekcyą króla Augusta II. *Pietruski.*

Ostraszewicz. *Kurop. i Malach.*

Ostreyko, w woj. smoleńskim. Alexander wojski mściłowski 1674. N. pisarz z. smoleński, poseł na sejm 1724. *Niesiecki*.

Ostrogscy książęta h. wł. Od jedynowładców ruskich swój początek biorą. *Strykowski fol. 676* zda się mówić, *) że z książąt Druckich poszły Ostrogscy książęta, co tak rozumieć potrzeba, że książęta Drucy od jednego brata, to jest Michała syna Romanowego, a książęta Ostrogscy od drugiego brata jego, a podobno między pięć najmłodszego Bazylego, swój dukt zaczęli. Czego mam (mówi *Nies.*) dowód, to z *Papr.* to z *Geneal. tego domu* przed stem lat i kilkadziesiąt pisanej. Ten to jest Bazyl, który po śmierci rodzonoego swego Daniela króla halickiego, na podolskie, wołyńskie, kijowskie, świniogrodzkie, podgórskie i halickie księstwa wyniesiony, mąż prawie do wojny urodzony, zostawiwszy syna Daniela, w pokoju życie zamknął, wskazę po jego śmierci wszystkie te księstwa znowu się wróciły do Lwa i Romana, synów Daniela króla halickiego. Daniel książę Ostrogski, syn Bazylego, o którym się dopiero mówiło, wnuk Romana Włodzimierskiego, synowiec Daniela króla halickiego, pierwszy się książęciem Ostrogskim pisać począł. W prawnych monumentach kolegi naszego (mówi *Nies.*) Ostrogskiego czytałem, że książę Fedor Wasilewicz Ostrogski cerkiew Matki Boskiej do klasztoru św. Dominika zakonnikom darował, toż z tego poznać, że ten Fedor synem był Wasila albo Bazylego, a Bazyl snac synem Daniela. Fiedor Wasilewicz książę Ostrogski **) Świdrygiela stronę trzymał, ale pobity pod Morawką 1432 od Buczackiego pojmany. W księgach grodzkich lwowskich dostało mi (mówi *Nies.*) się czytać, że Fedor z książąt ruskich, cerkiew Kryłoską Halicką fundując, wieś do niej Perehyńsko nadał. Zostawił Fedor syna Bazylego, tego to zdaje się Bazylego Krasnym zowie *Długosz lib. 13* w r. 1445, kiedy Kazimierzowi w księciu litewskiemu odradzał, żeby korony polskiej nie przyjmował, Jerzy Siemionowicz książę Ostrogski. Genealogia książąt Wiśniowieckich powiada, że Ilna, córka Semena książęcia Zbarskiego była za książęciem Ostrogskim według kalendarza ruskiego w r. 6771 i z nią Holodno dobra i wielka część Zbaraczyny w dom się książąt Ostrogskich dostała, zdaje się że tego Bazylego żoną była, luboć słyszałem (mówi *Nies.*) że miał mieć za żonę księżniczkę Holszańską. To pewna, że we dwóch synach swoich stał się ojcem dwóch przeznaczonych familii. Jerzy albowiem jeden syn jego, wzięwszy działem Zasław, Zasławskich książąt na Wołyniu (bo insi byli w Litwie) zaczął genealogią. Iwan drugi syn Bazylego, wzięwszy działem Ostrog, przodków swoich imienia i sławy stał się nieodrodnym potomkiem, co jawnie pokazał, kiedy w roku 1453 tatarskie zagony pod trembowelskie pola zaciekłe, do szczytu wyciął pod Krasnowem. Córka jego jedna za ks. kozyrskim Jędrzejem Sanguszkim starostą luckim, druga za kniazem Siemionem Olizarem, synów także dwóch: Konstantego i Michała. Z tych Michałowi w r. 1503 dał był król Alexander starostwo luckie, atoli wkrótce i młodo umarł, zostawiwszy syna Romana, ten w r. 1516 od Tatarów rozsiekan. Jego, albo też ojca jego Michała, córka Marussa żyła z Maciejem Jelowickim za Zygmunta Augusta króla. Miał mieć za sobą ten Iwan księżną Glińską, podobno siostrę sławnego Glińskiego Michała marszałka litewskiego. ***) Konstantyn hetman w. lit., syn Iwana, sławny wojownik, † 1533; miał za sobą Alexandrę córkę Siemiona Olekowicza książęcia kijowskiego i słuckiego, z tej było dwóch synów: Elias i Konstantyn Bazyli *Slawski w kazaniu pogr.* wspomina i trzeciego Jerzego, ale podobno omylnie i córka N. za Jędrzejem ks. Kozyrskim starostą luckim. ****) Ili (albo Elias) książę ostrogski, syn starszy Konstantyna, umarł w r. 1539, zostawiwszy z Beaty Kościeleckiej, córki Jędrzeja podskarbiego w. kor., *****) córkę tylko jed-

*) *Niesiecki* polemizuje z wszystkimi innymi autorami co do początków ks. Ostrogskich i tylko jednemu Strykowskiemu przyświadcza. Dołgoruków (*Rodosl. kniga t. I str. 130*), który co do rodów książąt ruskich najwiarogodniejszym nam się zdaje, inaczej ich początek wyprowadza. Podług tego autora protoplastą książąt Ostrogskich i Zasławskich — jest Wasilko (Bazyl) syn Romana Mściławowicza wielkiego księcia halickiego i ruskiego, zmarłego w r. 1205, brat rodzony Daniela króla halickiego i ruskiego. Wasilko ten miał synów dwóch: Fedora (Teodora), który pierwszy księciem Ostrogskim nazwany i Juria (Jerzego) księcia Zasławskiego. — Książęta Drucy zaś idą podług tegoż autora od Michała, syna Romana księcia włodzimirsko-wołyńskiego, wnuka Alexandra księcia bielskiego i włodzimirsko-wołyńskiego, prawnuka Wsewolda (Wsewoldomira) Gabryela księcia halickiego, praprawnuka Mściława księcia halickiego, który był również ojcem Romana w. ks. halickiego i ruskiego, a więc Mściława ten jest protoplastą zarówno książąt Ostrogskich i Zasławskich, jak i książąt Druckich.

**) Leleweł świadczy, że ten Fiedor „opatrzonej od Jagiely posiadłością Ostroga“, miał syna Iwana, który pod Krasnem r. 1453 Tatarów poraził, tego zaś syn Konstanty, hetman, o którym pisze niżej *Nies.*

**) Tak pisze tu *Niesiecki*, atoli pod Glińskimi nie wspomina o siostrze Michała Glińskiego. Dołgorukow pisze, że córka Włodzimierza ks. Ostrogskiego Anastazya była za Leksa (Alexandrem) kniazem Glińskim.

****) Temuż samemu ks. Kozyrskiemu daje wyżej *Niesiecki* za żonę córkę Iwana.

*****) Ta Beata Kościelecka miała być córką króla Zygmunta Starego.

naczkę Halszkę albo Elżbietę, która wielu w Polsce rewolucji, dla znacznych do siebie konkurencji, okazała była, bo ją najprzód Dymitr ks. Sanguszko, zamek ostrogski najechawszy, ponieważ czy też chcąc uprowadzić, ale dognany w ucieczce do Czech, na noclegu zabity, *2do voto* poślubioną była Łukaszowi hrabi z Górki wojewodzie poznańskiemu, wbrew woli matki jej, która znów skrycie kazała wziąć ślub z Siemionem księciem Sluckim, ale za surowszym jednak od tronu ordynansem, lubo i tu nie bez trudności, pierwszym się z hrabią z Górki kontentować musieli, wszakże wojewoda żadnego z niej potomstwa nie zostawił. *) Konstantyn Bazyl (drugi syn Konstantyna hetmana) wojewoda kijowski, marszałek wołyński, starosta włodzimierski, również jak ojciec sławny wojownik, † r. 1606, miał za sobą Zofią hr. Tarnowską, Stanisława hetmana córkę, ta mu powiła córki dwie: Katarzynę za Krzysztofem Radziwiłem, po której zejściu druga jej siostrę Elżbietę (ta wprzód była za Januszem Kiszką starostą gen. żmudzkiem) pojął, synów zaś trzech: Janusza, Konstantego i Alexandra, z tych Janusz kasztelan krakowski, starosta włodzimierski, czerkaski, pereaslowski, białocerkiewski, kaniowski, bohusławski, trzy razy śluby małżeńskie ponawał, *Imo voto* za Zuzanną, córką Jerzego Seredy, wnuczką Kaspra węgierskiego hetmana, dziedzica na Makowicy, **) Regeau, Bystrzycy, (umarła r. 1593), z którą spłodził córki dwie: Eleonorę *Imo voto* za Hieronimem Jazłowieckim wojewodą podolskim, *2do voto* za Janem Radziwiłem kasztelanem trockim i Eufrozynę za Alexandrem księciem na Zasławiu wojewodą kijowskim; drugi raz z Katarzyną Lubomirską kasztelaną wojnicką, potomstwa nie było; trzeci raz z Teofilą Tarłówną kasztelaną sądecką, z której był syn Janusz Włodzimierz, ale młodo umarł; widząc się tedy bez potomka płci męskiej, za konsensem rzeczypospolitej na sejmie w r. 1609, ordynacyą uczynił w r. 1618, umarł w r. 1620. ***) Konstantyn (drugi syn Konstantego Bazylego) krajczy litewski, starosta włodzimierski, pierwszy z domu tego katolik (o co jemu i brat jego Janusz, miał co od ojca cierpieć), umarł przed r. 1600. Alexander (syn trzeci i najmłodszy Konstantyna wojewody kijowskiego) wojewoda wołyński, umarł 1603, miał za sobą Annę z Sztembergu Kosteczankę wojewodziankę sandomierską, z której spłodził dwóch synów (krom innych dwóch w dzieciństwie zmarłych) Adama Konstantyna i Janusza; z córek Zofia dostała się w małżeństwo Stanisławowi Lubomirskiemu wojewodzie krakowskiemu, Katarzyna Tomaszowi Zamojskiemu kanclerzowi koronnemu, Anna Aloizya Karolowi Janowi Chodkiewiczowi hetmanowi w litewskiemu. *Niesiecki*.

Ostrołęcki h. *Ciołek*, w Mazowszu. Samuel starosta radomski, dowcipem sławny, o wiarę gorliwy 1615. N. podstarości chełmski, który na Świdrygiela ludzi napadłszy, ziemię chełmską pustoszących, trzysta z nich wyciął, czterdzieści w niewolę zabrał. Stanisław w r. 1572 mąż waleczny. Jędrzej wojewoda mazowiecki 1396, synowie jego: Stanisław biskup poznański, drugi Wigand kasztelan czerski 1436, od którego dziełem rozebrałszy dobra, jedni Powińskimi, inni Dobrzyńskimi zawołani. Kwitnął potem N. z Ostrołęki kasztelan czerski 1458. Jana na Iwanowicach i Ostrołęce dziedzica, córka Ewa za Sobkiem starostą warszawskim. Jan, syn Alexandrów na Ostrołęce, miał syna Stanisława, który zszedł bezpotomnie i córkę Małgorzatę Świąteczką. *Nies.*

Ostromecki h. *Pomian*, w chełmińskim. Jan szkatułę żelazną tak kształtnie wyrobił, że w niej różne strzelby i proch zamknięte były, a gdy ją otwierano, z krzemienia ogień się zapalał, tę do Moskwy posłał przez jednego z niewolników, którą gdy Moskwa otworzyła, ogień zapalony przy otwieraniu jednego pobił, drugich pokaleczył 1582. Jakób w Toruniu leży u Dominikanów, cho ragiew nad grobem jego świadkiem. Bartłomiej chorąży chełmiński podpisał tranzakcyą będziną 1589, miał za sobą Bąkowską h. Ryś, siostrę Krzysztofa podkomorzego pomorskiego. N. miał za sobą Annę Bueczyńską. Wawrzyniec 1674. Antoni 1696. Ophanes w pińskim 1648. Walentyn w zakonie Soc. Jesu. *Niesiecki*.

Ostropolski h. *Nalecz*. Mikołaj udowodnił szlachectwo w sądzie gr. halickim 1782.

Ostrorog h. *Nalecz*, ****) w Wielkopolsce i na Rusi dom starożytny i jedneje z Szamotulskimi

*) O tej Helenie albo Halszce namienia *Gwagnin* w opisanu ziemi buskiej *fol. 8*, iż gwałtem wydana za Górkę, nigdy potem z sobą do śmierci nie żyli dobrze i była prawie u męża jak w więzieniu, gdy ten umarł, do stryja swego pojechała i tam w obłąkaniu życia dokonała w r. 1573.

**) Majetność ta w Węgrzech weszła była w dom ks. Ostrogskich wraz z ręką ostatniej dziedziczki Zuzanny z Seredych, wkrótce atoli sprzedana została przez ks. Janusza — Rakoczemu za 80,000 dukatów.

***) Straciwszy syna Janusza Włodzimierza i synowców, przekazał ordynacyą na ks. Alexandra Zasławskiego.

****) Przy wyniesieniu Ostrorogów do godności hrabiów *S. R. J.* nadano prawo noszenia w herbie orłów cesarskich, to jest na tarczy w krzyż rozdzielonej (*cartele*): w I szem i 4tem polu *Nalecz*, w 2gim i 3ciem orzeł czarny w złotem polu; nad tarczą dwa hełmy, na jednym rogi jelenie

dzielnicy. Dobrogost Ostrorog z Szamotuł wojewoda poznański za Leszka Białego r. 1220 dobywając zamku Uścia, poległ. Kwitnął potem Tomasz kasztelan poznański *) i syn jego Tomisław podczaszy Przemysława księcia poznańskiego 1250, których ten książę do więzienia niewinnie był wtrącił. Tomisław wojewoda był krakowskim w r. 1317. Tenże czy inшы Tomisław wojewoda poznański 1300.***) Hektor Ostrorog z Pakościa podczaszy brzeski kujawski, dziedzic miasteczka Sempelberga albo Sampolna, w r. 1360 kościół w temże mieście OO. Miechowitom darował, pewne grunta do niego zapisawszy, o czem jest list u *Nakiel. w Miechov. fol. 282*, na którym się też podpisali dwaj bracia jego rodzeni, Wojciech wojewoda brzeski kujawski i Stanisław sędzia z kujawski. Późniejszym czasem Stanisław i Dobrogost z Sempelberka Ostrorogowie do tegoż kościoła fundacyi przyczynili. Jan z Ostroroga *alias* de Słupów, poznański kasztelan, kościoła Wszystkich św. we Lwowie jeden z kollatorów 1391. Derszław Grochola Ostrorog kasztelan santocki 1383. Sędziwój (a bodaj nie ten, którego *Bielski fol. 565* zowie Swidwą i kasztelanem nakielskim, w r. 1399 gdy z Witoldem księżciem litewskim przeciwko Tamerlanesowi tatarskiemu wodzowi odważnie naciera, tamże na placu polegił; syn jego Sędziwój wojewoda poznański, rycerskiemi i innymi czynami wsławiony, generał Wielkopolski.****) Dobrogost brat jego, w radzie przeczorny i w rękę silny, Tatarów z Witoldem, Krzyżaków nie w jednej kampanii męźnie wojował, pod Warną poległ śmiercią heroiczną. Dobiesław kasztelan kamiński 1443. Stanisław, syn Sędziwoja, generał Wielkopolski, umarł wojewodą poznańskim w r. 1477.*****) Stanisława i Dobrogosta Ostrorogów dziedziców na Sempelborku, którzy w r. 1446 placu swego ustąpili na kościół i szkołę w Sempelborku, znajdziesz u *Nakiel. fol. 481*. Jan utriusque juris doktor kasztelan międzyrzecki 1466, w r. 1478 kasztelan poznański, a w r. 1496 i generał Wielkopolski.*****) Dobrogost kasztelan międzyrzecki 1496, a w r. 1504 kasztelan poznański, pisał się z Lwówka, kład Lwowskich Ostrorogów imię urosło. W tymże czasie kwitnął drugi Dobrogost kasztelan kamiński 1504, jako się podpisał na liście Alexandra króla danym Rusi. Stanisław kasztelan kaliski *****) na konsylium laterańskie z Łaskim arcybiskupem od Zygmunta I wysłany w legacyi i do Wenetów, będąc u Zygmunta cesarza, od niego Komeselem imperyi uczy-

z murzynem, na drugim wylatujący orzeł czarny. Niektórzy dodają jeszcze na tarczy w sercu, herb dawnego księstwa Słopy (*Człopy*) pomorskiej z mitrą księżęcą i hełm odpowiedni, pomorski; trzymają zaś herb dwa gryfy srebrne; dewiza: *contentus sua vere sorte*. W sławnym niemieckim Wapenbuchu Siebmachera, w 1szej księdze, znajduje się herb hrabiów Ostrorogów aliansowy umieszczony wśród rodzin staro-hrabiowskich w taki ułożony sposób: *Natecz Ostrorogów, Topór Tęczyńskich, Orzeł książąt na Raciborzu, Traby Jordanów, Pilawa Potockich, Korab Łaskich, Ogończyk Kościelskich z Kutna i Zadora Lanckorońskich*.

*) *Zychliński* (Złota ks. R. I. str. 228) świadczy, że Tomasz ten był synem Dobrogosta wojewody poznańskiego, co potwierdza i *Kosiński* (Przewodnik her. z r. 1877 str. 474) gdzie dodaje nadto, że Dobrogost otrzymał w nagrodę zasług obszerną w Wielkopolsce majątki, między innymi Ostroróg i Szamotuły, od pierwszego z nich wziętą nazwę Ostrorog. Synów tego Tomasza wymienia *Kosiński* pięciu: Sędziwoja podczaszego księżęcego, Mikołaja wojewodę krakowskiego, Piotra wojewodę sandomierskiego, Jana z przydomkiem *Garbisz* biskupa poznańskiego i Tomisława z podczaszego księżęcego wojewodę poznańskiego, któremu przyznaje tenże autor synów trzech: Mikołaja kasztelana krakowskiego, Dobrogosta z przydomkiem *Maly* i Tomisława wojewodę krakowskiego r. 1318, którego synów było trzech: Hektor *na Pakości*, podczaszy kujawski, Stanisław *na Sempelbergu*, sędzia kujawski i Wojciech wojewoda brzesko-kujawski, po którym zostało synów trzech: Dzierzek przydomku *Grochola*, kasztelan santocki, Jan z *Słupy* kasztelan poznański i Mikołaj kasztelan łęczycki. Po Dzierzku Grocholi zmarłym r. 1390 zostało liczne potomstwo, z którego Stanisław Otto wyniesiony do godności hrabiów państwa rzymskiego; z jego synów Dobrogost *na Kolnie i Gorzeniu*, kasztelan kamiński, stał się protoplastą Górzeńskich, a Sędziwój wojewoda poznański, ożeniony z Barbarą de Werbna, prowadzi dalej imię Ostrorogów.

**) Tomisław ten był najprzód kasztelanem poznańskim; książę Przemysław nadał mu w nagrodę zasług znaczne przywileje do Szamotuł. (*Kodeks Wielkopolski No. 546*).

****) Sędziwój ten, mianowany wojewodą poznańskim w r. 1401, a generałem wielkopolskim w r. 1433, umarł r. 1433; jego to zdaje się syn Dobrogost był w r. 1469 kasztelanem gnieźnieńskim, a tego znów syn także Dobrogost († 1505) kasztelanem najprzód międzyrzeckim, potem poznańskim.

*****) Stanisław ten, podczas niebytności Władysława Warneńczyka sprawował namiestniczą władzę w Polsce.

*****) O potomstwie Jana tego, podajemy niżej dokładniejszą wiadomość.

*****) Lelewel (Polska) nazywa go wojewodą kaliskim.

niony, *) królową Bonę do Polski sprowadził. Wacław kasztelan kaliski 1527, komisarz do rozgraniczenia dóbr królewskich, od hrabiów z Górki. Jakób z sejmu 1563 poborca z poznańskiego wojew. Wacław poseł na sejm 1502, ztamtąd komisarz do kwarty rawskiej, ożeniony z Katarzyną Leszczyńską wojewodzianką brzesko-kujawską, która po jego śmierci poszła za Koneckiego. Jan starosta stężycki, posłował do Stefana Batorego, zapraszając go na tron polski w r. 1576. N. Ostrorozanka *Imo voto* za Janem Potockim starostą tłumackim, *2do voto* za Mikołajem Duninem Modliżanką. Jakób generał wielkopolski, temu po śmierci Zygmunta Augusta zleciła ojczyzna, aby był bezpieczeństwo jej piastował; córka jego była za Janem Krotowskim z Krotoszyńską wojewodą inowrocławskim. Stanisław kasztelan międzyrzecki, starosta chełmski, miał za sobą Zofię Tęczyńską, Jana wojewodę sandomierskiego córkę (z nią wziął Kryłów i inne dobra, żył jeszcze r. 1579), syn jego Jan kasztelan, naostatek wojewoda poznański i starosta malborski i garwoliński, miał za sobą Katarzynę Mielecką hetmanównę, z tej była córka Zofia Czarnkowska starostina osiecka i syn Mikołaj podczaszy kor., starosta drohowski, rohatyński, który w r. 1632 marszałkiem sejmu obrany, żona jego Barbara, Jędrzeja Roszkowskiego hrabi z Górki córka, powiła mu dwie córki: Katarzynę Myszkowską kasztelanową belzką i Potocką wojewodzianę braciałową, synów zaś pięciu: N. kanonika krakowskiego, Zygmunta starostę rohatyńskiego (po którym z Anny Potockiej, córki Stanisława Rewery, jedna tylko córka została, Janowi Karolowi ks. Dolskiemu marszałkowi lit. zaślubiona), Jędrzeja starostę garwolińskiego (ten z Emerencyanny Stadnickiej, która potem była za Pacem starostą kowieńskim, miał dwóch synów, z tych jeden Mikołaj starosta drohowski żył z Teresą Łabecką starostcianką kiszynską *ster.*, drugi starosta garwoliński, którego z Zofii Rudzińskiej, córki Samuela kasztelana czerskiego, córka i syn Józef, który z Grzybowskiej zostawił potomstwo), N. starostę drohowskiego *ster.* i Władysława (za którym rymisł z tych była Zofia Skotnicka, wdowa po Mikołaju Firleju). Po śmierci Mieleckiej pojął Jan wojewoda poznański Zofią ks. Zastawską, siostrę Alexandra wojewody kijowskiego, z tej córka Anna za Janem Jabłonowskim miecznikiem kor., druga Elżbieta za Alexandrem Piaseczyńskim kasztelanem kijowskim, trzecia za Sierakowskim Dołęgą pisarzem polnym kor.; synów także dwóch było: Stanisław kanonik krakowski, drugi N. zostawił syna, od którego był syn z Raszewskiej Anioł Karmelita *Antiquae Observantiae*. Mikołaj kasztelan belzki, syn drugi Stanisława kasztelana międzyrzeckiego z Tęczyńskiej, dziedzic na Krylowie 1607, miał za sobą Ciemiankę wojewodziankę malborską (ale zdaje się iż to druga żona jego była) wszakże z niej żadnego potomstwa nie zostawił. Jędrzej **) kasztelan międzyrzecki, poseł na sejm 1611, żona jego Katarzyna z Buczacza 1624. Jerzy 1616. Zofia była za Stanisławem Przerębskim opoczyńskim i radoszyckim starostą, druga za Maxymilianem Przerębskim kasztelanem sieradzkim, referendarzem koronnym. O Krzysztofie i Jakóbie Ostrorogach pisze *Bielski* 1551 fol. 594. *Paprocki o herb. fol. 466* świadczy, że Łaska h. Korab, podobno Hieronima siostra, była za Ostrorogiem kasztelanem międzyrzeckim. *Niesiecki*. — Nie mamy dostatecznych materiałów dla zestawienia dokładnej genealogii domu tego, podajemy tu jednak niektóre uzupełnienia, zaczerpnięte w części z artykułu Sobieszczańskie (Encyklopedia Orgelbranda), w części z dokumentów familijnych znajdujących się w Smilowie, a w części wreszcie z własnych notat. I tak Jan (syn Stanisława wojewody poznańskiego, wnuk Sędziwoja i Barbary de Wrba) „utriusque juris doktor“, którego wyżej Niesiecki wymienia kasztelanem poznańskim, umarł w r. 1501 wojewodą poznańskim (Lelewel śmierć jego naznacza na r. 1499); miał on dwie żony: *Imo voto* Helenę Piastównę księżniczkę raciborską, *2do voto* Dorotę Bardzką kasztelanę łędzką; córka jego Peliksena za Przeclawem Potulickim kasztelanem kamienieckim, z synów zaś jego: Stanisław kasztelan kaliski † 1518 i Achilles bezpotomni, a trzeci (najstarszy) Wacław, kasztelan kaliski, umarł 1527, zostawiwszy kilku synów, z których Jakób († 1568), w r. 1566 generał wielkopolski przyjął wyznanie braci czeskich, synowie jego Jan i Wacław (ten z Katarzyną Leszczyńską miał synów czterech, z tych jeden Sędziwój kasztelan międzyrzecki umarł w roku 1625), statecznie trzymając się wyznania braci czeskich, potwierdzili im wszystkie nadania ojca r. 1569, atoli zaledwie 62 lat minęło, wszyscy potomkowie z tej linii Ostrorogów już w r. 1632 wygaśli. Stanisław, drugi syn Wacława kasztelana kaliskiego, dziedzic na Grodzisku, wojewoda kaliski, również jak brat jego Jakób gorliwy dysydemt, z Zofią Tęczyńską wojewodzianką sandomierską miał synów trzech: Mikołaja kasztelana belzkiego, Krzysztofa i Jana w r. 1610 wojewodą poznańskiego, który miał nadzór z polecenia króla Zygmunta nad wychowaniem młodszych królewiczów; umarł w r. 1622,

*) Myli się Niesiecki mówiąc „Zygmunta cesarza“, ma to być raczej „Maxymiliana cesarza“, za którego panowania był zebrany sobór laterański w r. 1513.

**) Nie Jędrzej (jak to mylnie u Niesieckiego i u nas w Spisie senatorów nazwany), ale Sędziwój syn Wacława był kasztelanem międzyrzeckim, umarł 1625 r.

zostawiwszy z 1szej żony Katarzyny Mieleckiej wojewodzianki podolskiej, syna Mikołaja, z 2giej zaś Zofii ks. Zasławskiej trzech synów: Stanisława (który dla wielu cudów już w 12 lat wieku swego był mianowany w r. 1616 kanonikiem katedr. krakowskim), Jana i Jakóba. Z tych Jan zostawił syna Jerzego (tego syn Adam karmelita † 1732). Mikołaj starosta drohowski i rohatyński, podczasy kor., marszałek Izby poseselskiej r. 1632, głośny obrońca równości szlacheckiej, mąż waleczny, osobliwie pod Barem i Międzyborzem r. 1649, gdzie nad Kozakami odniósł zwycięstwo, umarł r. 1652, zostawiwszy za Barbary Roszkowskiej pięciu synów: Mikołaja, Władysława (bezdziętnych), Stanisława Krzysztofa kanonika krak. r. 1647, Zygmunta († 1660) jenerała artylerji kor., pułkownika król., ożenionego z Anną Potocką, córką hetmana Rewery (ich córka jedynaczka Elżbieta za ks. Dolskim) i Andrzeja starostę garwolińskiego 1692, tego z Maryanny Standnickiej synowie: Mikołaj ster. i Andrzej, którego z Zofii Rudzińskiej syn Józef Kajetan († 1750) kasztelan zakroczyński, ożeniony z Praksedą Grzybowską, z której oprócz córki Józefy za Józefem Bielskim, zostało pięciu synów: 1) Ignacy bezdziętny, 2) Adam członek Stanów gal., z Maryanną Kurdwanowską zostawił córkę Karolinę *Imo voto* za Wittem jenerałem i komendantem Kamieńca, *2do voto* za Jazykowem jenerałem wojsk ros. i syna Karóla, 3) Alexander chorąży sężycki, członek Stanów galic., którego córka Prakseda za Zakaszewskim, 4) Izydor i 5) Marcin (ci wszyscy otrzymali zatwierdzenie tytułu hrabiowskiego w Austrii r. 1783). Z tych Izydor stolnik czerski, jenerał adjutant króla francuskiego Ludwika XV, poseł do Danii i Szwecyi r. 1765, miał za sobą Annę Boską, z której córka Wiktorya za Józefem ks. Radziwiłłem i synów pięciu: Jan szambelan JKM., poseł na sejm grodzieński 1793, targowiczanie, Andrzej, Wincenty, Tadeusz i Antoni rotmistrz kawalerji narodowej, sędzia pow. żelechowskiego 1819-1825, kawaler orderów Orła Białego i św. Stanisława, który zostawił synów dwóch: Stanisława pułkownika wojsk tureckich r. 1853, autora pod pseud. *Valery* i Henryka dziedzica dóbr Przylęka, oficera wojsk polsk., który z N. Boską ma syna Zygmunta (ten się wyniósł do Rosyi i tam zaślubił jenerałównę Popow) i córki dwie, obie za hr. Grabowskimi h. *Oksza*. Najmłodszy syn Józefa Kajetana — Marcin, dziedzic dóbr Kryłowa i Skierbieszowa, zaślubił w r. 1792 (w Rudkach w Galicyi) Eleonorę Szeptycką, z której zostało oprócz kilku córek (jedna z nich Ignacya za Wincentym Dunin-Borkowskim, druga za Sulatyckim, trzecia za Młockim), zostało synów dwóch: Mikołaj szambelan austr., ożeniony z Zofią ks. Thurn i Taxis, wdową po Hieronimie ks. Radziwiłła i Andrzeju dziedzic dóbr Samoluskowce, ożeniony z Różą Głogowską, po której zostało siedmioro dzieci: 1) Michał major wojsk polsk. 1831, † 1832, 2) Leon († 1850) dziedzic dóbr Samoluskowce i Kołodrub, po którym z Julii Czyżówny została córka Joanna za Hieronimem hr. della Scalla, 3) Władysław Leopold dziedzic dóbr Dąbie, 4) Ludwika za Ołędzkiem, 5) Antonina za Arczyńskim, 6) Karolina za Antonim Ziemięckim i 7) Emilia. Obacz **Dodatek**.

Ostrouch, w woj. witebskiem, Józef Ostrouch r. 1648. *Niesiecki*.

Ostrowicki h. Dołęga, w ziemi dobrzyńskiej. Stanisław komornik podolski, komisarz do granic z sejmu 1661. N. miał za sobą Hlebowską. Jan archidyakon dobrzyński, proboszcz 1541. *Nies.* — Jan koło r. 1659 dobra Ostrowite posiadał. *Herb. rodz. szl. 1853.*

Ostrowicki h. Topór, w Prusiech i księstwie litewskim. Pod Koronowem w potrzebie z Krzyżakami, Janusz, Miałysz nazwany, przebiwszy się przez ich szyki, chorążego zabiwszy, chorągiew uchwyciwszy, za kolnierz sobie zatknął i tak się nazad do swoich przebiwał (tenże to zdaje się Jan w r. 1400 jeden z posłów po żonę jeździł królowi Jagiellowi do książęcia Cylii). N. miał za sobą Zakrzewską von Felden, z tej córka była za Kossem kasztelanem chełmińskim. N. za Józefem Czapskim. Paweł chorąży oszmiański, Michała Iwanowicza i Iwana Siechowskiego kniazów moskiewskich na wojnie wziętych, od króla wolnością darowanych, odprowadzał do Iwana cara moskiewskiego, aby go tem samem do pokoju nakłonił, tam carskiego tytułu żadną miarą przyznać nie chciał; umarł marszałkiem litewskim 1569. Fabian poseł z Prus na sejm w r. 1730. Brat jego Antoni w zakonie Soc. Jesu. Barbara za Janem Kossowskim. N. miał za sobą Fartawską, córkę Łukasza. Tyle *Niesiecki* na tem miejscu, ale pod Działowskimi wspomina Piotra Ostrowickiego sadowego z michałowskiego, który miał za żonę Maryannę Kuczborską, wdowę po Józefie Rywockim.

Ostrowidzki. *Kurop. i Malach.* — Może ten sam dom co Ostrowicki.

Ostrowiec h. Bożawola. *Malach.*

Ostrowski h. Dąbrowo-Korab. Patrz Dąbrowo-Korab herb.

Ostrowski h. Dąbrowo-Korab. Hilary syn Józefa. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Ostrowski h. Gryf, w sieradzkim, lubelskim i ruskiem woj. Stanisław z Chodorowskiej zostawił potomstwo, piszą się z Krzeszowic. N. była za Jakóbem Potockim h. Pilawa, podkomorzym halickim. *Niesiecki*. — Podług *akt gr. piotr.* 1690 i *akt gr. lubelsk.* 1741 Stanisław syn Stefana i Zuzanny Skólimowskiej miał z Maryanny Zabielskiej córkę Katarzynę za Wojciechem Ostrowskim h. *Rawicz*. Do tegoż domu zdaje się należy Albin Ostrowski, który z żoną swoją Maryanną

z Ciemierzynskich kupił w r. 1743 część dóbr Babina od Żurakowskich, którą dzieci ich: Wojciech, Katarzyna zameżna Hołyńska, Teresa zameżna Śmiałowska i Wiktorya — odprzedali Golejewskiemu w r. 1786. *Schneider Encykl. t. II str. 110.*

Ostrowski h. Grzymała, w czerskiej ziemi. Jan 1632. Jakób w ciechanowskiej. *Niesiecki*. — Do tych należą: Antoni najprzód biskup inflancki, potem biskup kujawski, a w r. 1778 objął godność prymasowską, † 1784 w Paryżu. Stefan wojski łączycy. Wojciech podsedek łączycy. Wojciech Ostrowski podsedek łączycy, posiadał w r. 1770 dobra Słowaszewo, Białokury i Garbalin w woj. łączycy. *Herb. rodz. szl. 1853.*

Ostrowski h. Korab, w sieradzkim. Jan wojski z wieluński, z sejmu 1661 komisarz do granic od Szląska. Kazimierz komornik gr. sieradzki 1674, a potem łowczy 1694. Teresa za Sebastianem Starzyńskim h. Slepowron 1701. Alexander w brzeskiem kujawskim 1674. Marcin 1632. Piotr w inowrocławskim poborca 1590. Stanisław opat przemęcki. Stanisław z Sławęcina 1648. Kazimierz podstoli sieradzki, miał za sobą Petronelę Moszyńską h. Łódzia chorążankę sieradzką, Ludwik zaś Ludwikę Moszczyńską kasztelanę brzeską kujawską. *Niesiecki*. — Piotr na *Ostrowiu*, którego wspomina konstytucya 1590 fol. 603. Stanisław, brat tegoż, opat przemęcki, mąż uczony, wydał do druku dzieła różne kelo r. 1588. Jan na *Ostrowie*, chorąży sieradzki, pułkownik JKM., syn jego Kazimierz chorąży sieradzki, z Petronelą Moszyńską spłodził córek dwie: Anielę zakonnicę Bernardynkę w Wieluniu i Helenę za Lasockim kasztelanem, synów zaś pięciu: Alexy, Antoni, Kazimierz, Michał i Świętosław, z tych Alexy stolnik radomski, rotmistrz kawalerji narod., dwuzenny, *Imo voto* z N. Zapolską miał córkę Agnieszkę za Stanisławem Tymowskim wojskim gnieźnieńskim, *2do voto* z N. Siemińską podstolanką inowrocławską, z tą córką N. za Starzewskim i synów trzech: Ignacy, Syxtus i Michał. Ignacy ożeniwszy się z N. Myszkowską starościanką kielczygłowską, miał z nią dwie córki. Syxtus prałat piotrkowski. Michał z Teklą Tymowską miał potomstwo. Antoni, drugi syn Kazimierza, podstoli piotrkowski, bezżenny. Kazimierz, trzeci syn Kazimierza, kanonik krakowski. Świętosław porucznik gwardyi konnej kor. bezżenny. Michał na *Ostrowie*, czwarty syn Kazimierza, chorąży piotrkowski, pułkownik kawalerji nar., orderu św. Stanisława kawaler, z Maryanną z Turskich Tymowską stolnikówną sieradzką spłodził dwóch synów: Wojciecha i Teodora. *Wieladko*. — Ten ostatni Teodor, historyk i prawnik, ur. 1750 † 1802, zostawił synów Kazimierza i Ignacego. Wojciech zaś, kasztelan król. polsk., miał za sobą Józefę Potocką h. *Pilawa*, wojewodziankę, z której syn Alexander (ur. 1810) dziedzic dóbr Maluszynskich, prezes komitetu Towarzystwa kred. ziemsk. w Warszawie, członek Senatu itd., ożeniony z Heleną Morsztynówną, ma pięcioro dzieci: Augusta ożenionego z Elżbietą Niezabytowską, Jana, Józefa sędziego piotrkowskiego, Maryą za Stanisławem Potockim i Ludwikę frajlinę dworu rosyjskiego. Obacz **Dodatek**.

Ostrowski h. Korczak, na Rusi i Litwie. Sebastian poborca z sanocki 1602. Fiedor 1567 porucznik w wojsku litewskim, mąż odważny. Jan starosta dunemundzki za króla Stefana. Brat jego Felix. Jędrzej w brześcińskim 1632. Stefan skarbnik nowogrodzki, dziedzic na Kuźmince. Jan Karol towarzyszył Pawła Sapiehy hetmana litewskiego 1677. Józef 1674. Jan Wawrzyniec i Władysław Kazimierz 1700. *Niesiecki*.

Ostrowski h. Leliwa, w z. przemyskiej, piszą się z Iszczkowa. Marcin podsedek z przemyski. Teofila zakonnica św. Brygity w Łucku. Wiktorya za Józefem Baranowskim h. Grzymała podczaszym latyczowskim. N. za Jerzym Brzeskim h. Topór. Zofia za Stefanem Bałem podkomorzym sanockim. N. za Rafałem Skarbkim z Gory. *Niesiecki*. — W r. 1778 Bogdan podkomorzy bractwowski. Emeryk stolnik winnicki. Baltazar regent gr. winnicki. Tomasz wojski czerwono-grodzki. *Krasicki*.

Ostrowski h. Nałęcz, w z. chełmskiej. Marcyan miał za sobą Dorotę Romanowską sędziankę belzka, z której syn Wojciech ster. Franciszek miał za sobą Udrycką. Jakób zakonnik. Maryanna *Imo voto* za Rzeczyckim, *2do voto* za Pawłem Ziolkowskim. Zofia za Franciszkiem Kowalskim. Jakób kanonik krakowski, uczony prałat. *Niesiecki*.

Ostrowski h. Nieczuja, w woj. sandomierskim i sieradzkim, piszą się Ostrowski Dzieciek. *Nies.*

Ostrowski h. Oksza. Leon syn Ignacego. *Spis szl. król. polsk. 1851.*

Ostrowski h. Rawicz, w sandomierskim, jedneje dzielnicy z Grotami. Krystyn z Ostrowa kasztelan sandomierski 1282. Prandota z Ostrowa kasztelan sandomierski 1305, tenże czy inny kasztelanem był krakowskim w r. 1331.*) Krystyn z Ostrowa chorąży sandomierski, zginął w okazyi z Krzyżakami w r. 1336 (ale go inni chcą mieć nie chorążym, ale kasztelanem).**) Krzysztof

*) W dziele Turkawskiego p. t. *Spicimir h. Leliwa, Lwów 1876* znajdujemy w tym czasie kasztelanem krakowskim Spicimira h. *Leliwa*.

**) Pomiędzy kasztelanami krakowskimi w tomie I wylicza *Niesiecki* Prandotę z Ostrowa h. *Rawicz* zmarłego 1331 r.

ochmistrz królowy Jadwigi 1388. Warsi z Ostrowa kasztelan zawichojski 1432, a potem lubelski 1439. Krystyn kasztelan sandomierski 1407, potem krakowski, wystawił chorągiew swoją na grunwaldską z Krzyżakami potrzebę 1410. Grot z Ostrowa podkomorzy lubelski 1468 na liście Kazimierza danym miastu Kraków. Dobrogost kasztelan międzyrzecki na przywileju tegoż miasta. Mikołaj z Ostrowa wojewoda lubelski 1496. N. chorąży sandomierski, Jan i Stanisław w krakowskim 1705. Krystyn pierwszy arcybiskup halicki zakonu s. Franciszka 1364. *Niesiecki*. — Dokładniejszy rodowód jednej głównej linii wypisujemy tu z *Genealogii domu tego*, znajdującej się w zbiorach familijnych Dzierżykrajów-Morawskich w Luboni, uzupełniając takowy co do bliższych nam generacji własnymi naszymi notatami — Krystyna kasztelana krakowskiego (o którym wyżej pisze *Niesiecki*) syn Grot († 1412), miał za żonę Jadwigę z *Krzywośądowa* h. *Niesobia*, córkę Pawła, z której syn Mieczysław *Warsz* *) kasztelan lubelski, zginął w r. 1444 pod Warną; jego syn Grott podkomorzy lubelski od r. 1468, zostawił syna Dobrogosta († 1495) podkomorzego **) międzyrzeckiego od r. 1480; tego syn Mikołaj († 1500) odznaczył się walecznością pod Bukowiną; jego syn Andrzej († 1585) starosta parnawski, mężnie walczył przeciw Moskwie za Zygmunta I i II i Stefana Batorego; tego syn Krystyn († 1650) walczył pod Żółkiewskim przeciw Moskwie; miał za sobą Apolonię Leśniowską h. *Roch 2do*, córkę Hieronima, z której syn Jan († 1690) starosta mościski, odznaczył się pod Wiedniem, miał za sobą *Imo voto* Annę Skólimowską h. *Lubicz*, córkę Kazimierza, *2do voto* Katarzynę Zawidzką h. *Jastrzębiec*, *3tio voto* Apolonię Chodorowską h. *Korczak*, córkę Felicjana; jego syn Wojciech († 1720) chorąży wendeński, po którym z Katarzyny Ostrowskiej h. *Gryf*, córki Jana Stanisława i Maryanny Zabilskiej h. *Korczak*, został syn ***) Piotr († 1773) chorąży pomorski 1750 r., ożeniony z Konstancją Stoińską h. *Janina*, córką Pawła i Elżbiety Jezierskiej h. *Prus 2do*, z której synowie: 1) Alexander († 1790), który z Nieprzecką h. *Paprzyca*, córką Jana podczaszego urzędów, miał syna Józefa († 1800) i 2) Tomasz Adam ur. 1739 † 1817) dziedzic dóbr Krup, Ostrowia, Ujazdu, Nadarzyna, Tetyowa i Piatyborowa, pułkownik wojsk kor., kasztelan czerski, poseł nadzwyczajny do Berlina, Paryża i Rzymu, marszałek sejmu r. 1809, wojewoda senator, w końcu prezes senatu księstwa warsz. a następnie królestwa polsk. 1815, wyniesiony do godności hrabiów pruskich r. 1798, ten miał za sobą *Imo voto* Józefę Godlewską († 1780), *2do voto* Apolonię Ledóchowską wojewodziankę czernichowską, *3tio voto* Kunegundę Brzozowską, wdowę po Rudnickim; jego potomstwo z 1szej żony Godlewskiej: 1) Julia za Antonim Ledóchowskim, z 2giej zaś żony Ledóchowskiej: 2) Anastazy, 3) Władysław pułkownik artylerji, poseł piotrkowski na sejmy od r. 1816, marszałek sejmu r. 1831, ożeniony z Klementyną ks. Sanguszkówną (ta *2do voto* wyszła za Leona Małachowskiego), 4) Tadeusz (ur. 1792 † 1842) ożeniony z Zofią Michałowską (ur. 1796 † 1858), z którą miał pięcioro dzieci: Maryą ur. 1821 za Władysławem hr. Morsztynem, Władysława († 1868) dziedzica dóbr Kościelca śląskiego, ożenionego w r. 1856 z Wandą Skrzyńską h. *Zaremba*, Stanisława dziedzica dóbr Kościelce w Galicyi, ożenionego z Julią Mańkowską (ich syn Tomasz ur. 1873), Helenę i Karolinę, — 5) Ludwika (ur. 1787 † 1855) za Michałem Potockim h. *Pilawa*, 6) Helena (ur. 1794 † 1827) za Janem Malfati. 7) Marya za Ludwikiem hr. Morsztynem, 8) Franciszek, 9) Józef (ur. 1783 † 1797), i 10) Antoni (ur. 1785 † 1845), senator kasztelan 1817, generał i dowódca gwardji narodowej w roku 1831, w końcu senator wojewoda, dwuzenny, *Imo voto* z Józefą Morską (ur. 1787 † 1813), *2do voto* z Antoniną Michałowską; z pierwszej żony zostało czworo dzieci: Julia za Piotrem Michałowskim, Tomasz † 1871, Krystyn (ur. 1811) znany autor i filantrop i Stanisław (ur. 1812) dziedzic dóbr Tomaszowa, Zawieprzyc i Maławy, szambelan dworu ros., ożeniony w r. 1848 z Heleną Skrzyńską (ich dzieci: Juliusz, Marya, Gustaw i Witold) — z drugiej zaś żony (Michałowskiej) zostało pięcioro dzieci: Antoni † 1861, Ludwik † 1866, Kazimierz, Teresa siostra miłosierdzia w zakonie s. Wincentego a Paulo we Francyi, Tadeusz (ur. 1834), który z Ludwiką Kuczyńską marszałkówną podlaską ma syna Alexandra i Tekla († 1881) za Tadeuszem Dzierżykrajem-Morawskim.

Ostrowski h. *Slepowron*, w ziemi drohickej. *Niesiecki*. — Jan na Ostrowcu miał syna Andrzeja, ten z Hiacyntą Zaleską miał syna Jana, którego z Anny Koryckiej synowie: Tomasz i Ignacy, mający z Anną Kanicką synów Narcyza i Józefa, tego zaś z Anieli Wojciechowskiej synowie: Franciszek ożeniony z Izabellą Borodiczówną (jego syn Maryan) i Alexander, który w skutek wypadków r. 1863 wyszedł za granicę i osiadł w Saxonii.

*) *Niesiecki* zna go tylko pod tem drugim imieniem.

**) Mylnie *Niesiecki* pisze go kasztelanem międzyrzeckim; błąd ten wcisnął się i do naszego spisu senatorów; był to Dobrogost z *Ostrowoga* h. *Nalecz*.

***) Podług akt gr. lubelskich 1741 miał tenże Wojciech i córkę Maryannę za Wojciechem Kozłowskim h. *Jastrzębiec*.

39452